

زنجیره‌ی رینماییه‌کانی نه‌هلی نه‌سه‌ر (۵)

فیقهی نافرەتان

مەندێ اقرأ الثقافى

www.iqra.ahlamontada.com

وەرگیرانی

نەحمەد میرزا رۆستەمى ژێرو

کتیبخانەى هیوا
هەولێر

کتیبخانەى پێشین
هەولێر

منتدى اقرأ الثقافي

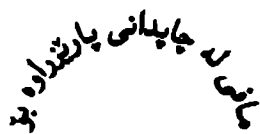
www.iqra.ahlamontada.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

کتب خانہ ی پیشین

فیقہی
نُافرہ تان

کتبخانه ی پیشین

ناوی کتبخانہ:	(فقیہی نافرہ تان)
وہرگیہرانہی:	نہ حمہ د میرزا پڑستہ می ژدرو
نہ خشہ سازی ناوہ وہ:	کومپیوتہری نارین (محمد علی احمد)
سالی چاپ:	۲۰۱۰ ز
ژمارہی سپاردن:	(۱۱۲۴) ی سالی (۲۰۱۰) ی پیدراوہ.

بنکھ کانی بلاوکردنہ وہ

- کتبخانہ ی پیشین / مہ ولیر
- کتبخانہ ی السنۃ / سلیمانہی
- کتبخانہ ی سیما / چہ مچہ مال
- کتبخانہ ی دیرین / قہ زای سوران
- کتبخانہ ی زانستی بہ سوود / کہ لار
- کتبخانہ ی ہیوا / بنہ سلوہ

زنجیره‌ی رینماییه‌کانی نه‌هلی نه‌سهر (۵)

فیقهی ئافرەتان

وەرگیرانی

نەحمەد میرزا پوستانەمی ژێرو

کتیبخانە‌ی پیشین

هەولێر

ئافرهتی موسلمان و ئهرکی سهرشانی له رۆژگاری ئهمرۆی هاوچهرخ دا

نوسینی

ا.د. فالج بن محمد الصغیر

پیشہ کی نوسہ

إن الحمد لله نحمده ونستعينه ونستغفره ونعوذ بالله من شرور أنفسنا ومن سيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له، ومن يضلل فلا هادي له، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله، ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ ﴿سورة آل عمران: ۱۰۲﴾ ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ ﴿سورة النساء: (۱)﴾ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ ﴿يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ ﴿سورة الأحزاب: (۷۰-۷۱)﴾.

اما بعد:

ٹاؤن نيوہی کومہ لہ ہرودہ کو دہ گوتریٹ، ٹاؤن دایکھ و خیزانہ و کچہ و خوشکھ و خزمہ، ٹاؤن ماموستایہ و دایہ نہ. دروستکھ رودہ رہنہری پیوانہ، گوشکھ و پھرودہ دیارو بہ خیکھری پالہ وانانہ، ماموستای ژنانہ و دامہ زینہ رو پیکھ ہینہ رو گوشکھری پیشہ وایان و زانایان و بانگہ شہ کارانہ.

خوای گہرہ لہ نادہم دروستی کردہ ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا

اَللّٰهُ الَّذِي تَسَاءَلُوْنَ بِهٖ ۚ وَالْاَرْحَامَ ۚ اِنَّ اِلٰهَ كَانَ عَلَيْكُمۡ رَقِيۡبًا ﴿١﴾ ﴿سورة

النساء: (١)

ثالبیرهو له م پوانگه وه زانایانی ئیسلام دهستیان داووته لیدوان لهسر کیشی نافرتهان له دهروازهی پر په قینه وه که قورثانی پیروژ بپاری یه کلایی که ره وهی لهسر داوه، هرهو ها له دهروازه کانی په یوه ست به نافرته وه له پوی نه وهی که دایکه، خوشکه، که خیزانه، کچه وپرای پون کردنه وهو شی کردنه وهی نهو مافوئهرکانه ی که هیه تی و نهو نه رک و مافانه شی که له سریه تی.

وهی له م سر ده مانه ی دواپی دا قسه وگفت وگړ لهسر نافرته شیوه یه کی فراوانترو به ربلاو تری له گه لی پوه وه به خوه بینوه گرنگترینیان: نهو یه که کیشو ته نگړه ی ژنان کیشی یه کی بیرو باوه پو چه مکه، نهو ته بانگ شه پاشکاوه کان بی پیچو په نا ده بینینو ده بیستینو ده خوینینه وه که داوای کردنه وهو به ره لا بونی ژنان ده کات له ژیر فرمانه کانی خوی په روه ردگاری خویانو دهرچونیان له چواچیه ی زانیاریه کانی ثابینه که یدا ده یانه وی په لی بگرنو دهری بهیتن، تاوای لی هات ژوریک له ژنان به بانگ شهو پروپاگنده ی به ناو نازادی و پیشکه وتنو پزگار بون له دوا که وتویی وکونه په رستی و خو ره وشتی به سرچو وپزیو وچیمای کون خویان گوته نی، ونهو ده ستورو یاساو ریسایانه ی

(١) واته نهی خه لکینه خوتان له پهره ردگاری خوتان بپاریزن و لی ی بترسن که ئیوه ی هه مو له یه ک نه فس دروست کردوه و خیزانه که شی هه ر له و نه فسه دروست کرد واته حه وای له په راسوی چه پی نادم دروست کردو نه وچار له و نیترو می په نهو هه مو ژنو پیاوه ی لی خستنه وه بهو هه مو په رنگ وجور و زمانی جیاجیا و سروشتی جور به جور به هه مو ولاتانی جیهانی دا بلاو کربونه وهو، هرهو ها خو بپاریزن لهو خوابیه ی که هه میسه داوای لی ده کن هه میسه پیویستیتان پی یه تی و هرهو ها سیله ی په حم به کار بهیتنو هه رگیز مه ی پچپینو دهستی یه کتری بگرنو پشت له یه کتری مه کن چونکه خوی گوره هه میسه چاودیره به سهرتانه وهو ناگای له هه مو کارو کرده وهو گفتار ښکتنان هه یه .(وه رگپ)

كەخوای پەرورەدگار بۆى داناون وە لا بنىن و دەستى لى بەر بدەن يان باوهرپان پىئى
 ھەرنەبىت.

گومانى تىدا نىە كەئەم تەنگزەو و كىشەيە كىشەيە كى ترسناكەو پىئويستىەكى
 ھەتمى بەئەھلى زانست و فېكرى ھەيەو پىئوستى بەچاودىزى و گرنگى پىدان و لى
 توئىنەو و شوقە كردنى ھۆكارەكان و شوئىنە وارەكانى ئەم كىشەيەو پون كردنەو و شى
 كردنەو ھى ھۆكەمەكانى خوای پاك و بىگەرەو بالا دەست ھەيە، شى كردنەو و پون
 كردنەو ھى ھافەكانى ئافرهتان ئەو ھى كەھەيەتى و ئەو شى كەلە سەريەتى واتە دەكەونە
 سەرشانى پىئويستىەكى ھەتمى يە بۆ لادان و ھەئەئەئەئە پەردەى چلكن و لىل و لىخ
 كەبەسەرپوى دىدو بۆچونەكانى بەرنامەى پىروئى ئىسلامدا دراوہ سەبارەت بەئافرهت و
 گەل پوى تر، ھەروەھا بەرز كردنەو ھى سىفەت و چاكەو بەھا بەرزەكان كەخوای گەرە
 نەئافرهتەئە دلاو دەكات. بەئەھەل مەلئەئە لادانى ئەو پەردە پىس و چلكنەئەى
 كەئەئەئە ئىسلام دەيانەوئە بەسەر چاوى ئافرهتان و كۆمەلگەى مۇسلمانانى دا بدەن و
 كىيان بەكەنەو لەدینەكەيان بى ئاگان بەكەن و دوريان بەكەنەو و توشى لادان و ھەئەئەئە
 كەندو لەندىان بەكەن و ھەئەئەئە دىن و توشى مل تىدا شكانيان بەكەن. ھەروەھا پەواندەو و
 نەھىشتنى ئەو ھەمو گومان و چەمكە ھەئەو پەلە بۆگەنەئەى كەبەمەبەست يان بى
 مەبەست بەسەر پەردەو شا شەى پاكى زىھن و بىرو دىدو بۆچونى ئافرهتان و كۆمەلگەى
 مۇسلمانانىەو دەلكىنن بەگشتى. ديارە ئەمە ئەركىكى ھەتمى و پىئويستە كەخوای گەرە
 خەستىەتە سەر شانى ئەوان واتە ئەھلى زانست و زانىارى و زانايان كەبىرەتە لەئەركى
 بەرپرەستى و ئەركى پون كردنەو و شوقە و شى كردنەو ھى كىشەكان و كردنەو ھى گرى
 كۆپرەكان وەك چارەسەريەكى بن بېرى چىم پەستىانەئەى زانستىانەو بانگ كردن بۆ لای
 خولو شەريەتى خوای گەرە.

ئالەم دەروازەو، لەم پوانگە پەھايەو ئەم وتانەو ئەم وشانە دەرچون بۆ پاك
 كردنەو و ساف كردنەو ھى پوى پاك و بىگەردى وئەئەى كىشەو تەنگزەكان بەھۆى ھەندى

له‌پون کردنه‌وه و کورته‌و پوخته‌ی به‌رپرستی و نه‌رکی سهرشانی نافرته‌تانی موسلمان که‌بریتین له‌به‌رپرستی زانستیانه‌و کومه‌لایه‌تی و په‌روه‌ده‌یی و بانگه‌شه کردن بۆ لای خوای گه‌وره. نهم وشانه‌م بۆ تۆیه نه‌ی خوشکی موسلمانن به‌پړزو هوشیارو شاره‌زا له‌کاروبارو نه‌رک و پیداو‌یستیه‌کانی نایینه‌کته، وه‌بۆ نه‌و خوشکه‌ی که‌پښه‌یه‌کی باشت برپوه له‌زانست و زانیاری داو هه‌ست به‌نه‌رکی سهر شانت ده‌کته، وه‌بۆ تۆیه نه‌ی نه‌و دایکه‌ی که‌به‌رپرستی له‌په‌روه‌ده کردن و گوښ کردنن به‌ره‌کانی دوا پوړو نه‌ی دروست که‌رو پښه‌یه‌نهری پیاوړی دواپوړ، وه بۆ تۆیه نه‌ی خیزانی خوښه‌ویست که‌شان به‌شانی می‌رده‌کته چهنه‌ نازایانه‌و بویرانه ده‌پوړیت و له‌پشتی یه‌وه وه‌ک چیا سهرکه‌شو دوند بلنده‌کان ده‌وه‌ستیت، تق بازو به‌ندی می‌رده‌کته‌یت و له‌به‌ره و پښ بردنی کاروانی ژبانی خیزانیتاندا، توانای هه‌لمزین و له‌خوگرتنی هه‌مو شتیکت هه‌یه که‌له‌می‌رده‌کته‌وه پوه‌پوت ده‌بیته‌وه له‌به‌ر هیچ شتیک نا، به‌لکو ته‌نیا له‌پښاو خولانه‌وه‌ی په‌وپه‌وه‌ی ژبانی خیزانه‌که‌تانداو له‌پښاو هینانه دی ناوات و نامانجه‌کانتانداو هه‌رگیز ماندو نابیت و هه‌رگیز له‌پوی می‌رده‌کته‌دا پوگرزو پو‌تال و مۆن و مرچک نابیت، نهم وشانه‌م بۆ تۆیه نه‌ی خوشکی بانگه‌شه‌کار که‌گیانی خوټ له‌پښاو گه‌وره ترین و پیروز ترین پښه‌دا به‌خشیوه که‌ده‌تکه‌یه‌نیت به‌هه‌شت و پازی بونی خوای بالا ده‌ست و کاربه‌جی.

نهم وشانه‌م بۆ تۆیه نه‌ی نه‌و خوشکه‌ی که‌به‌م سیفاتانه خوټ جوان پزاندوته‌وه، نهم وشانه‌م ده‌نوسم تایبه‌ت ده‌که‌م به‌تقوه، خوازیارین که‌پښه‌ی لیټ و تاریکت بۆ پوښن بکاته‌وه و پښت بۆ پوناک بکاته‌وه و به‌رچاو پوښن بیت و نه‌و هه‌مو لیټی و خلټ و خاش و چلکه لیخناو‌یه‌ی خراوه‌ته سهر چاو ویدیو بیرو هوش و زیهنه‌ت به‌چکه شیرانه پامالیت و زانست و زانیارو هوشیاریت پی بیه‌خشیت و بازو به‌ندت به‌هیز تر بکات، له‌سهر ریگه‌ی خه‌یرو چاکه و چاکگوزاری ده‌ست گیرویت بکات و بتخاته‌وه سهرپښه‌ی کاروانی په‌روه‌ده‌یی و فیروخو‌زی و بانگه‌شه‌کاری دروست بۆ شه‌ریعه‌تی خوای بالا ده‌ست و کاربه‌جی.

وه نه م وشانه م بۆ تۆيه ئه ي سه ربه رشتياريان بۆ نه وه ي له گۆره پاني به رپرسياري دا به رچاو پۆشن بيت و له په روه رده كردن و گه لاله كردن و ئاماده كردني خيزانه كه ت و خوشكه كانت و كچه كانت و كۆره كانت وه ك پتويست بيت و به رچاو پۆشن بيت و زرت و زي ره ك و بو يرا نه بيت و زۆر باش له سه ر پيگه ي خوا و پيغه مبه ري خوا ﷺ و له سه ر به رنامه ي قورئان و سوننه ت ئاماده يان بكه يت و ده ستيان بگري ت و له پيگه ي هه لديرو تي دا چون بيان گي رپته وه و بيان هي ني ته وه سه ر پيگه ي راستي قورئان و سوننه ت و نه هي ئلي دوا ي چاو چنۆكان و ته ماعكاران و له پي لاده ران و خوانه ناسان و بي ده چيان بكه ون و خيزانه كه ت له به ر يه ك هه ل بو ه شي ننه وه و دواتريش كۆمه لگا كه ت له به ر يه ك هه ل بو ه شي ننه وه و دابرو په رته وازه ي بكه ن و به گورگان خواردوي بده ن و دنيا و قيامه تيشيان له ده ست بچي ت.

ده ي باب به يه كه وه به ره و نه و وشانه هه نكا و هه ل به يني ن و بچينه نا و بنه رته ي مه به ست و دا واكارم له خوا ي بالا ده ست و كار به جي كه سود به خش بن بۆ هه مو خوشك و براهه كي موسلمان و بيشيان گي رپت به كه نجينه و كۆگابه ك له ژياني مرو فايه تي دا و بۆ دوا ي مردنيش، نه و خوا به ي كه هه مي شه بيسه رو بينه رو وه لام ده ره وه ي دوعا و نزا و پارانه وه كانه، و پي ت و به ره كه ت و پيرو زيش بر يزي ت به سه ر گياني محمد ﷺ و خزم و كه س و كار و ها وه لاني به گشتي ... ئامي ن.

لیدوان له ئافرهت و بهرپرستییه کانی بۆچی؟

یه که م:

• چونکه خوای بالا دهست و کار به جی له بهر پۆشنایی سروشتیکی تایبهتی دروستی کردوه که جیاوازه له گهڵ سروشتی پیاو، ئالێره داو له م پوانگه وه په یوهستی کردوه به چهند حوکمیکه وه که مه ماههنگه له گهڵ ئه م سروشته تایبهتیه وهك ئه وهی که په یوهنده به حوکمه کانی بی نوێژی (الحیض) و خوینی دواى مندال بون (النفاس) و پاک بونه وه لی یان، و ماوهی شیردان و به خێو کردنی مندال (الرضاعة)، وه ندی له ئه حکامه کانی نوێژو پۆژو و حه ج کردن، و ئه م جۆره حوکمانه. بۆیه پێویسته له سه ر شانی برایان و خوشکانی توێژه ره وه شرفه کاران که ئافره تان په یوه ندو تایبهت بکه ن به لیدوان وشى کردنه وه و لیکۆلینه وه یهك که مه ماههنگه و گونجاو بیته له گهڵ سروشتی ئه وندا.

دووه م:

• چونکه ئافرهت ئه رك و ئه مانه تیكى گه وهی له سه ره که خوای گه وه و پاک و بیگه رد خستویه تیه سه ر شانی ئه وان، ئافرهت چهند حوکمیکى گشتی وهك بیروباوه (عقیده) و پاک و خاوینى و نوێژو پۆژو و گه لی ئه رکی تر داوا لی کراوه، و پیرای ئه م حوکمه گشتیانه هه ندی حوکمی تری تایبهت به خۆی خراوه ته سه رشان به هۆی ئه وهی که ئافرهت په ره ر دیاره و دایکه و خێزانه، له هه مو حاله ته کاندای پێویسته له سه ری که به جوانترین شیوه به و ئه رکانه هه ل بستیته. بۆیه لیدوان له سه ر ئه و باسانه شتیکی پێویسته و حه تمیه به کورتی و به درێژی و به دایه لۆك کردن به شیوه یه کی پون و ئاشکراو بی گری و گۆل که سیه تی ئافره تی موسلمان و ئه رکه کانی پابگه یه نرێن و به خه لکی بناسیترین هه ره وه کو ده بی خۆشی هۆشیارو به رچاو پۆشنو دل پر له باوه (الایمان) بیته ئه رك و بهرپرستییه کانی سه ر شانی خۆی بناسیته .

سى يه م:

• ئەو ھېرشە بەربلاوھى كە ئافرەتى موسلمان لەم سەر دەمانەى دوایی دا لە لایەن دوژمنانى ئیسلام لە پۆژە لات و پژاواو دە چارى بوو و پوبە پوی دە بیته وە ھەروھا لە پۆلە کانی موسلمانانىش كە لاپی بون و بونە تە ئەلقە لە گوئی ی ئەوان و ھەمان ژەھری دوژمنکاری و پلانی ئەوان دە جونە وە، ئەو ژەھرە کوشندە یەى كە بە نوکی قەلە مەکانی دوژمنانى ئیسلام و زپە موسلمانە کان دە نوسرین و لە بلاو کراو و گشت ھۆکارە کانی پاگە یاندە کانی ئەوانە وە بە سەر دیدو گوێچکەى موسلماناندا پیاو و ژن پەخش و بلاو دە کرینە وە بە تاییە تی بە گوئی و دیدی خوشکانی موسلمان، دو پوان و دۆپوانی ھەندئ لە موسلمانان ھۆکاری سەرە کین بۆ پشتن و پەخش کردنی ژەھری پلانە کانیان بۆ پەلکیش کردن و وە دەرنانی ئافرەت لە مالا کەى خۆی بۆ ھاتنە مەیدان و تیکەل بون لە گەل پیاوانداو دامالینی لە ئەرك و کارە بنە پەتیە کەى خۆی كە بریتىە لە کاروبار و ئیشی ناو مال و پەروەردە کردنی مندالە کانی و دارایی کردنی ژيانى مێردە کەى. ئەو دەنگە ناخۆش و قێزە و نانە بە گوئی ی ئافرەتى موسلماناندا دە چرپینن و دەلین: (لەو ژيانە خۆشى و ئارامیە کە تی ی دا دە ژیت وەرە دەرو وازی لى بیئە و ئەو تەلارە برۆخینە و لەو ژورە تەنگ و تاریکە وەرە دەرو ئەو پەردە پەشو چلکناھى دەوریان داوی بدپینە و ھەلیان مالا، بۆ ئەوھى ئەو پوناکیە ببینی كە سالە های سالە لیت شاردر او وە تەو، دەى وەرە دەری و خۆت لە چنگی پیاو دە سەلات و لە ژێر قەمچى پیاو خۆت ئازاد بکە. خۆت لە کۆت و بەندى ژێر دەستەى راپسکینە و کە لە پچە کانت بپسینە، و وەرە خۆت لەو جل و پۆشاكە قورسو ئەستورو چارشێو پزگار بکە و خۆت پوت بکە و وە پەردە و پۆشاكت توپ بدە، بونی خۆت و دەنگى خۆت بسە لمینە ئەمەش بە ھاتنە دەرو وەت لە کونی ژورى تاریكى ناو مال دە بیئت. چیژ بە گیانی خۆت بدە، بە وەرگرتنى بەشى خۆت لەم جیھانە خۆش فراوانە كە بریتیتە لە باق و بریقى ژيانى ئەم دنیا یە باجوئ لە زەوق و ھەواو ئارەزوو شەوقى ئازادانەت ھیچ شتیكى تر جلەوى حوكمت بە دەستە وە نە گریت، دەى بە مپینە و جوانى قەشەنگ و دل پفینى خۆت

خۆت بنوێنه له سه‌ر به‌رگی گۆفاره‌كان و پۆژنامه‌كان و پېشپېكێكانی جوانی و پېشاندا‌ن و
نمایش کردنی جل و به‌رگ و نواندن و نه‌كته‌ریه‌تی و له‌هه‌مو بوارێكدا بازرگانی بكه‌ و پا‌ره‌ و
پول په‌یدا بكه‌ و گیرفانی خۆت پر بكه‌، چیدی با چاوت له‌ده‌ستی پیاو نه‌بی‌ت !!!

أفقرأ فتاة العرب والحسن مغنم وطهراً وهذا العصر عصر تمتع
لقد كان عهد الفضيلة وانقضى وأبدع هذا العهد أمراً فابدعى

ئه‌م هێرشه‌ به‌ دخو و درنده‌یه‌ هه‌ول و کۆششێکی زۆرو لێ‌پاوانه‌ی ده‌وی ئافره‌تی
موسلمان ده‌گاته‌ ئاستی هوشیاریه‌کی ته‌واو، ئه‌و هوشیاریه‌ی که‌ پێ‌ی‌وسته‌ بۆ به‌رچاو
کرانه‌وه‌ و به‌رچاو پۆشن کردن و چاو کراوه‌ بی‌ت و به‌ته‌واوی و هۆشیارانە‌ پێ‌گه‌ و به‌رپێ‌ی
خۆی پۆشنامه‌ بپینێ و وریا بی‌ت تازه‌ ئیدی له‌خشته‌ نه‌بریته‌وه‌.

چا‌ره‌م :

• که‌هه‌ر سه‌ر به‌خاڵی سێ‌یه‌مه‌و ده‌رئه‌نجام و شوێنه‌واری ئه‌و هێرشه‌ درندانه‌یه‌ و ئا‌ژاوه‌ی
به‌ره‌لایی و تێکه‌لی و پێکه‌لی و گێژه‌نه‌ی که‌ ده‌رباره‌ی کێشه‌وته‌نگ‌ژه‌کانی ئافره‌ت
نراوه‌ته‌وه‌ - به‌هه‌ندی له‌و ئافره‌ته‌ موسلمانانه‌وه‌ش که‌یه‌قین له‌شه‌ریعه‌تی ئیسلام -
که‌له‌هه‌مو قه‌یه‌که‌رو بانگ که‌رانی‌که‌وه‌ و هه‌پێ‌ خراوه‌ و ده‌یه‌وی خۆی به‌سه‌لمی‌نیت و بونی
خۆی بچه‌سپینێ. تا وای لێ‌ هاتوه‌ زۆرێک له‌کێشه‌کان لایه‌نگی‌و به‌ره‌هه‌ستکاری خۆیان
هه‌یه‌ و کاره‌که‌ ته‌نیا به‌ئه‌هلی تایبه‌تمه‌ندان پسه‌پۆرانه‌وه‌ نه‌گیرساوه‌ته‌وه‌ و به‌س، به‌ئکو
له‌ناو هه‌مو گۆفاره‌كان و پۆژنامه‌کاندا چه‌ندان و تارو نویسی قیژه‌و نمان ده‌که‌وێته‌ به‌رچاو و
ده‌خوینینه‌وه‌ که‌به‌ پێ‌نوسی تایبه‌تمه‌ندان و ناتایبه‌تمه‌ندانه‌وه‌ نه‌خشه‌یان بۆ کێشه‌راوه‌ و

نوسراون چونکه ئه‌وان ئه‌وه‌یان به‌ده‌ستی خۆوه گرتوه و کردویه‌انه به‌لگه و به‌هانه که شه‌ریعه‌تی ئیسلام بۆ هیچ کهس قۆرخ نیه^(١).

ئه‌وان نایانه‌وئ له‌بواره‌کانی نوژداری و نه‌ندازه و بواره‌کانی تری زانست دا قسه بکه‌ن و خۆ تئ هه‌ل بقورتینن ، به‌بیانوی ئه‌وه‌ی که ئه‌وان پیسپۆپو تاییه‌تمه‌ند نین له‌م بواره‌دا به‌لام به‌په‌رۆشه‌وه ئاماده‌ن که بچه ناو شه‌ریعه‌تی خواوه و به‌بێ زانست و زانیاری و نه‌فامانه و فام کالانه ده‌می خۆی تئ وهر بده‌ن ، پاک و بیگه‌ردی بۆ خوای گه‌وره له‌و بوختانه گه‌وره‌یه (سبحانک هذا بهتان عظیم)!! ئه‌مه کاره‌که‌ی له‌سه‌ر شانی نه‌هلی زانست و پیسپۆپان و تاییه‌تمه‌ندان قورس تر کردوه بۆ به‌دودا گه‌پان و هه‌ول و کۆششی پترو پتر ماندو بون بۆ پون کردنه‌وه‌ی هه‌ق و راستی و پتر شی کردنه‌وه و لیک‌دانه‌وه به‌و بیره زانست و زانیاریه‌ی که خوای گه‌وره و پاک و بیگه‌رد له‌تواناو هیزی پونکردنه‌وه و زانیاری و به‌لگه و زانست پی‌ی به‌خشیون.

پینچه‌م:

• ئافره‌تی موسلمان له‌م پۆزگاره‌نی دوایدا جله‌وی که‌وتۆته ده‌ستی هه‌مو قه‌ره‌که‌ریکی پیاو و ژنی کافران و دوپوه‌کان و خیراو گورج دوا‌ی هه‌مو هاته‌و وه‌په‌یه‌کیان ده‌که‌وێت و بوته‌ ده‌رگایه‌کی سوک و ئاسان و والا بۆ پێدا تێپه‌ر بون و چونه ژوری قه‌لای کۆمه‌لگه‌ی موسلمانان و بوته‌ هۆکاریکی ساده‌و سانا بۆ پوخاندنی قه‌واره‌ی ئه‌م ئایینه‌ پیرۆزه، چونکه ئه‌وان چاک ده‌زانن ئه‌گه‌ر ئافره‌ت له‌مال هاته‌ ده‌رو مال و مندال و جگه‌ر گۆشه‌کانی

(١) ئه‌م گۆته‌یه له‌م پۆزگاره‌دا به‌سه‌ر ده‌مانه‌وه‌یه و زۆر ده‌گوتیته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی هه‌رکه‌سیک بیه‌وئ بچێته ناو شه‌ریعه‌ته‌وه ده‌می تێوه‌ر بدات ئه‌گه‌ر هیچ‌یش له‌هیچ نه‌زانیت ئه‌و وشه‌و قسه‌یه‌ک بۆ خۆی داده‌پۆژیت و هه‌روه‌کو هه‌رامی بۆ حه‌لال ده‌کات به‌به‌لگه‌ یا به‌هه‌رشتیکی تر بێت بۆی حه‌لال ده‌کات به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی که ئه‌مه‌ پای منه‌و ئه‌وه‌ش پای تۆیه ، ئه‌وه تێگه‌یشتنی منه‌و ئه‌وه‌ش تێگه‌یشتنی تۆیه بێ هیچ پاگه‌ر و بێ هیچ بنه‌مایه‌ک (نوسه‌ر).

خۆی به جیهیشت و دانیه دهست پهروه ردیارو دایه ن وخز مه تکاره که ی، خۆشی چوه دهره وه بۆ ناو گۆره پانه کان و کۆرو کۆمه لای پیاوانه وه و تیکه لایان بو. که وته ناو دوکه لۆ و گهرده لولی کۆمپانیاو کارگه کان و ژهنگی مه لئناو جهسته ی ناسک و پاک ی پیسو و بۆگه ن بو، پوالتی دهره وه ی واته جهسته ی ناسکی بۆ پیاوانی هاوکارو موپراجعه کانی خۆی رازانده وه و خۆی بۆ به دهرخست و خۆی بۆ والا کردنه وه، و شان به شان و مزاحیمی پیاوان بو له گۆره پانی کاره قورسو جه نجاله کانیا ننداو گۆره پانی راسته قینه ی کاره که ی خۆی به جی هیشت، نه وه به دلنیا ییه وه یه که مین مه نگاوی پلانه کانی خۆیان ناوه و تییدا سه رکه وتو بون. وه ره ههسته وه رترین نه ندای کۆمه لگه ی نیسلا می یان بۆ خۆیان دابریوه که ئافره ته و له بهرنامه ی راسته قینه ی خۆیان دور خستوته وه و باشتربلایین دایان برپوه و مه لایان داشتوه. ئابم جۆره ئافره تیان دابری و لایان داو پیسیان کردو له په سمه یان بریدو به ره و داهی ززان و داپوخان و له ناو بردنیا ن بریدو مندالۆ و جگه رگۆشه کان و پهروه رده کردنی به ره ی راسته قینه ی دواپۆژیان له باوهش فراندو هینایانه دهر و پهروه رده و گۆش کردنی منداله چاوگه شه کانیا ن پشت گوئی خست و له سۆزی دایکایه تی بی به شیان کردن و به ره و پهروه رده ی سه قهت و دهر و ن ئالۆزی و داپوخان و دل په قیان به پئی کردن و هه ره ها چاودیری مافی پیاوانیشیان نه کرد. تائه نجام کاره که سه ری لی تیک دان و له بهر یه که هه لوه شان ه وه ی یه که مین خانه ی کۆمه لگه و پچرانی شیرازه ی کۆمه لگه به گشتی دهر کرد. لیره دا من نامه وی بجمه ناو گۆره پانی درێژ دابری و پونکردنه وه چونکه نه مه له سه ر شانی نه هلی زانست و زانیاری پیویسته که درێژه به پون کردنه وه پئی له سه ر داگرتن و سور بون و مکوپری و دلنیا بونه وه پئی داگرن. دیاره دواخستنی نه م پونکردنه وانهش له کاتی پیویستی خۆی دا دروست نیه و نابێ.

شه شه م:

- ماوه یه کی که م نیه که ده بینری ئافرهت جۆره شلی و ئاسانکاری و خۆ به دهسته وه دانئیکی زۆری له گشت بواره جۆربه جۆره کاندانوانده وه: له بوا ری په وشت و ئاکاره کانی

داو له‌بوارۍ کارکردندا، ياله‌بوارۍ تېکه‌ل بون به‌پياوان ومانه‌وه له‌گه‌لياند او ورسه‌کردن و
گفت و گزکردن و به‌بريه‌کدا هه‌لچون و مل به‌ملۍ و زرمه زلۍ و حیکه حیک له‌گه‌ل پياوانی
بيگانه‌دا زور به‌ناسوده‌یی و به‌نازادی و راشکاوۍ بی شه‌رمیبه‌وه، هه‌روه‌ها خوجوان کردن و
خو پزاندنه‌وه بۆ پياوانی بیگانه‌و نامه‌حرم و فېرۍ دانی جلو به‌رگو پوښاکۍ شه‌ری و
پوښینی پوښاکۍ کافران و جلو به‌رکی ناشه‌ری و ده‌رچون له‌فرمانی خوی گه‌وره و
په‌روه‌دگارکه‌ی و ده‌رچون له‌شه‌ریعه‌تی ئیسلامی پیروژ هه‌روه‌ها له‌کارکردن و ده‌رچون
له‌ناو ماله‌که‌ی خوی داو کار تی کردنۍ به‌و هه‌مو جلو به‌رگو پوښاکه‌ ناشه‌ری دیاری
کافران و دوروان و کلک و وابسته‌کانیان و به‌پیره‌وه چونی ئه‌و هه‌مو پوښاک و ده‌نگه‌ تیک
ده‌رو هات و هاواری که‌له‌پوژناو او پوژ هه‌لاته‌وه دین، ده‌لیم: له‌و هه‌مو ناسانکاری و بی
ده‌نگی و شلیه‌دا چ ده‌بینرۍ که‌بانگه‌شه‌ی بۆ ده‌کریت و بانگی ده‌کن و له‌هه‌مو لایه‌که‌وه و
به‌هه‌مو هۆکاریکه‌وه بانگه‌شه‌ی گه‌رم و مکوپانه‌ی بۆ ده‌کن نه‌دی ئیمه‌ چی بکه‌ین و چون
هه‌ول بده‌ین و نه‌خشه‌و پلانمان چی بیت بۆ راپه‌پاندنی ئه‌رکی سه‌رشان له‌پوی ئافره‌تی
موسلمان و پاراستن و پزگار کردنۍ پیش ئه‌وه‌ی بکه‌و یته‌ ناو ئه‌و چاله‌ پرزه‌لکاوه‌وه و
بکه‌و یته‌ ناو داوی ئه‌و درنده‌و خوا نه‌ناسانه‌ هه‌ر وه‌کو چون خوشکه‌کانیان له‌زوریک
له‌ولاتانی تری کۆمه‌لگای موسلمان نشین تی‌ی که‌وتون تاوای لی هاتوه‌ که‌ ئافره‌تی
موسلمان و ئافره‌تی کافر لیک جیا ناکرینه‌وه چ له‌شیوه‌و پواله‌تداو چ له‌ناو و ناوه‌رۆک دا.

حه‌وته‌م:

• ئافره‌تی موسلمانۍ ئه‌م‌پۆ که‌وتۆته‌ به‌ر چه‌ندان ته‌وژمی جۆریه‌جۆرو هه‌مه‌ چه‌شنه‌و
پکه‌به‌رایه‌تی و مل ملانی‌ی له‌سه‌ر ده‌که‌ن، که‌ده‌کرۍ له‌م چه‌ند خالانه‌ی خواره‌وه‌دا
کورتیان هه‌لینین:

– ته‌وژمی کۆمه‌لایه‌تی کۆن: ئه‌م ته‌وژمه‌ خاوه‌ن شتوازیکی دیار و خوازیاری ده‌ست گرتن
به‌هه‌مو شتیکی کۆنه‌وه‌یه، ئه‌م ته‌وژمه‌ به‌عورف و په‌وشت و ئاکاره‌کانه‌وه سنور داره‌ بی
گوی دانه‌ ئه‌وه‌ی که‌شه‌ریعت برپاری له‌سه‌ره‌ یان نا؟ به‌پی‌ی هه‌واو ئاره‌زوه‌کان

دەجولئىتەۋە، چى بۇخۇي ھەز لى بىت دەيكات گىرگ نىيە ئايىن و شەرىعت پەسەندى دەكات يان نا؟

– تەۋىمى رەت كىرەنەۋە ياۋاز لى ھىنان (التيار الرافض): ئەم تەۋىمەش بىرىتە لەۋە كەھەرچى شىتېكى كۆنە قىۋىلى نىيە ۋەلەي دەنىت، بانگى ئافرىت دەكات بۇ ئازاد بون و بەرەلەيى دەست ۋالەيى و كىرەنەۋە لەھەم بەند دەستورياسا يەكى پابىرەۋ لەگىشت زانىارى ۋە فرمانەكانى شەرىعت، بانگى ئافرىتە تانى مۇسلمان دەكات بۇ لاسا يى كىرەنەۋە ئافرىتە كافرە دەچون لەياسا شەرىعتە خاۋا پىچاندنى باۋ وياساكانى كۆمەلەيتى و چاۋ كىرەن لەژنانى كافران و پابەند بون پى يانەۋە لەھەم شىتېك دا گەۋرە و بچوك ، شىۋە ۋالەت ۋاۋەرۇك.

– تەۋىمى مام ناۋەند(الوسط): ئەۋ تەۋىمەيە كە ژىرىاران و بىرمەندان ۋە قىل مەندانى ئوممەتى ئىسلام ۋەلە شەرىع پىيەۋە ھەستاون ۋە ھاۋار دەكەن ۋەلەن: (ئەي ئافرىتە مۇسلمان دەي ئىدى بەسە ژىرەۋ وراۋا زاناۋ بەرچاۋ پۇشن بە، ئاخىر تۆ مۇسلمانى دەبى بەرژەۋەندى خۆت بزانى ۋە دەبى فرمانەكانى پەرۋەردىگارى خۆت جى بەجى بگەيت ۋە دەست بە بەرنامەكەي خاۋا پەرۋەردىگارتەۋە بگىرت. چۈنكە ھەر ئەۋ دەزانىت كەچ شىتېك ۋە چ كاروبارىك ۋە چ ياساۋ پىساۋ دەستورېك بۇ گىيانى تۆ باش ۋە سۈدە، خاۋا گەۋرە چەندە ھا ئاراستە ۋە ياساۋ پىساۋ فرمانى بۇ ناردۋىتە خاۋار دەستى پىۋە بگەرە ئەنجاميان بەدە، دىنبا بە ھەر ھەمويان سەرگەۋتن ۋە سەرفرازى تۆي تىدایە، ھەم ئەۋ ھاۋارۋا بانگەشە بۇگەنەنى كەتۆي بەرەۋ ئاراستە دەكەن چ عورف ۋە عادەتى كۆن بىت چ ئەۋ تەلەزگە تازانە بن، پىۋىستە لەسەرت ھەر شىتېكى ئاراستەتى دەكەن بەتەرازۋى پاستى ۋە واقىيەتى شەرىعتە خاۋا بىپىۋەۋە لەتەتەلەيان بەدە ئەۋە لەگەل بەرنامەۋ پاستىەكانى خاۋا پەرۋەردىگار ھاتەۋە ۋەرى بگەرە ئەۋەشى دژو پىچەۋانە شەرىعتە پەرۋەردىگار بو ۋەلەي بىنى ۋەدور دور تورپان بەدە)^(۱).

(۱) بېروانە (ثقافة المسلمة ص ۱۷ – ۱۸).

زۆرېك له ئافره تانی موسلمانان توشی خرابه و به دگویی بون و له دینه که ی خویان لایان داوه و سرگه ردان و گومړا بون به پئی ی نه و ته وژمهی که له ناو کۆمه لگه که ی که تیايدا ده ژیت و ته شه نه ی کرده و بلاوه . به لئ له نه نجامی تیک چپژانی نه م همو دهنگو هاتو هاوارانه دا ئافره تان سهریان لئ تیک چوه و چپژو پهرش و بلاو بون و ئافره تی موسلمان که و تۆته سهر دهر وازه و دورپانی چندان کویره پښکا (مفترق طرق). هر کویره پښکایه کو هریانگه شه کارپکی پښکه کان بۆ به رژه و ونډی خوی بانگی دهکات و بۆلای خوی په لکښی دهکات ، و پړو پاگه نده ی به رگری کردن و داوای مافی ئافره تان دهکات، و بۆی دهگریاو فرمیسکی دروینی تیمساحی بۆ هه ل ده پښی و له سهری دهگریات، به م پئی په پاستی و ناپاستی و هق و ناهق له لای زۆرېك له ژنانی موسلمان تیکه ل به یه کتری بون، دو دلئ و پاپاییه کی زۆریان خستونه ته ناو دلوه .

زۆرېك هن له ژنان به هاتو هاوارو چریکه ی کافرانو خرابه کاران کار تیکراونو ته وژمی خرابه کاری فیلباز له گه ل خوی دا پای مالیون به هوی نه و همو نویسنه ی که قه له مه قرچکه کانی نه و ده ستو گروپه فیلبازانه له سهر لاپه پره کانی گۆفارو پښنامه و کتیبه کان و له هۆکاره کانی پاگه یاننده کاندایان ده که نه وه و به ره و زه لکاوای لادان و گومړا بونیان بردون و ایان لئ کردون قوئیان له کراسی خویان هیئاوه ته دهر و ده ست دریژی ده که نه سهر سنوره کانی شه ریعتی خوی په ره و دگارو به ته وای سنوریان به زانده و، نه وه ته به چاوی سهری خۆمان دهیان بینین چوئیان خو بۆپوت کردونه وه و پۆشاکي شه رعیان فری داوه و بی شه رمانه سهر پچی خوی گه وره ده که نه و له گه ل پیاواندا پو هه لمالاوانه تیکه ل بون و به ته نها و به کۆمه ل له گه ل پیاواندا ده میننه وه، و پاشکاوانه چونه ته ناو مه یانده کانی به ناو هونه رو گۆرانی گوتن و نواندن (التمثیل) و سه ماو سوپدان گۆرانی بیژی و ناوازو موسیقا ژهنین و جرت و چه قه نه وه . به جاری شه رم و حه یایان نه ماوه .

هه شیانه هه نگاوېك ده نین بۆ پېشه وه و یه کیش بۆ دواوه، پاراو دودله جارېك پۆشاکي ناشه رمی ده پۆشیئت و لاسایی ئافره تانی کافران ده کاته وه و به دوی به ناو

پيشكه وتوخوازان دهكه ويټو جاريكيش دهگه پټته وه بوسه ر فتره تي خوي و بؤ فرمان و زانياريه كاني په روه ردگاري دروستكه ره كه ي كه (الله) گيانه .

له پال نه مانه شدا ئا فره تي هوشيارو تيگه يشتوو زرينگ هه يه كه ئاموزگاري و فرمانه كاني خوي په روه ردگاري وه رگرتوه و خوي پي پازاندونه وه و به دلتيكي پر باوه پو به يه قيتنيكي ته واوه وه كاريان پي ده كاتو دل پر نارام و دامه زراويه وه گشت حوكمه كاني ئاييني خوي وه رگرتوه و نه و دينه ي به هيزتيكي توكمه و پولايينه وه هه ل گرتوه و توند دهستي پيوه گرتوه . هه رچي خراپه و خراپه كاريشه وه لاي ناوه و دور دور توپي داوه جا له هه ر شوپنيك و له هه ر كه سيكه وه بيت ، به لكو زور پي دامه زراوانه و بويرانه بانگه شه بؤ ئاييني پيروزي ئيسلام به رنامه و پروگرامي په روه ردگار ده كات . به وپه پي ليبراوي و ئيماننيكي دامه زراو و توكمه و به وپه پي سه ر به رزي و شانازيه وه هه ميشه پاريزگاري له كه سايه تي خوي و جلو به رگو پو شاكه شه رعي و داوين پاكي خوي ده كاتو به نه رك و فرماني راسته قينه ي خوي هه ل ده ستيت په روه رده ي باشي مندال و جگه رگوشه كاني خوي ده كاتو مافه كاني مي رده كه ي خوي جي به جي ده كاتو تووي خو شه ويستي پيزو بنه ماي خيزاني ناو خيزانه كه ي خوي ده وه شي پټ نه ك وه ك ئا فره ته دؤراوه كان كه به ته واوي خويان داوه ته ده ست نه و گورگه برسي و تيك ده رانه .

ئانه مانه هه مويان بانگمان ده كه ن بؤ پاماليني په رده ي په شو تاريكو چلكني كه به سه ر پوي نه م چه رخ و سه رده مه دا دراوه له پوي كي شه و ته نگزه كاني ئا فره تي موسلماندا ، بؤ نه وه ي پيگه ي ژيانمان بؤ پون ببيتته وه مه شخه له كاني پي بدره وشينه وه بؤ هه ر به كيك له ئيمه چ پياو چ ژن كه ده يه وي به رچاوي پو شن ببيتته وه و راستيه كان وه ك خوي ببيتيت و بگاته پيگه ي پرگاري و سه ر فرازي له هه ردو دنيا دا .

هه‌شته‌م:

• پټویستی کۆمه‌لگای موسلمان نشین، به‌لکو ئومم‌هت به‌ته‌واوی پټویستی به‌ئافره‌تی پیشه‌نگی هۆشیارو به‌رچاو پۆشن هه‌یه که به‌رپرسیه‌تی و نه‌رکه‌کانی سه‌ر شانی خۆی بناسیت و هه‌ست به‌و نه‌مانه‌تی به‌کات که خراونه‌ته‌ نه‌ستۆی و پټگه‌و به‌پیی‌ی خۆی ده‌بینیت و مافه‌کانی خۆی و نه‌و مافانه‌شی ه‌ی ده‌ورو به‌ره‌که‌ی که له‌نه‌ستۆی دان ده‌زانیت.

– پټویستمان زۆره به‌ئافره‌تی موسلمانن بپروادار که باوه‌پ‌ی زۆرقوله به‌په‌روه‌ردگای بالا ده‌ست و کار به‌جی، به‌لێ باوه‌پ‌ی ته‌واوی پی‌ی به‌وه‌که په‌روه‌ردگارو دروستکه‌رو په‌رستراو، هه‌روه‌ها بپروای به‌ فریشته‌کان و کتیبه‌کان و پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام)، به‌پۆزی دوا‌یی و به‌قه‌زاو قه‌ده‌ر خێرو شه‌پ‌ی هه‌بیت. بیرو بۆچونه‌کانی له‌م بونه‌وه‌رده‌دا باش بیت و به‌پیی‌ی ئه‌م بپروا بونه‌ بیت و هه‌روه‌ها بیرو بۆچون و تیروانینه‌کانی بۆ بونه‌وه‌رو ژیان و مرقوف هه‌روا بیت.

– پټویستمان به‌ئافره‌تێک هه‌یه که هوشیارو زانا بیت به‌شه‌ریعه‌تی په‌روه‌ردگاری خۆی، و هه‌ست به‌فرمانه‌کانی خ‌وا‌ی گه‌وره‌ بکات و نه‌مجار کاریشیان پی‌ی بکات، وله‌قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانیشی بگه‌پ‌ته‌وه‌ و نه‌یان کات، هه‌مو ئه‌و ماف و نه‌رکه‌نه‌ بزانی‌ت که له‌سه‌ر ده‌ورو به‌ره‌که‌ی خۆی هه‌یه‌تی هه‌وره‌ها نه‌وانه‌شی وان له‌نه‌ستۆی دا، به‌باشترین شیوه‌ پی‌ی‌یان هه‌ل بستی‌ت.

– وه‌ پټویستمان به‌ئافره‌تی هوشیاری چاو‌کراوه‌و شاره‌زا به‌کاروباری ئیشه‌ سه‌ره‌کی و راسته‌قینه‌که‌ی خۆی، و به‌کاروباری ناوما‌ل و شان‌شینیه‌که‌ی خۆی که ناوما‌له‌، چاو‌ه‌دی‌ری و به‌رگری له‌مافه‌کانی ئه‌و شان‌شین به‌جکۆلانه‌یه‌ ده‌کات، ئه‌و دانشگایه‌ پیرۆزه‌ که پیاوانی دوا پۆژ به‌ره‌م دینی‌ت و لای ده‌رده‌چن، و مندا‌له‌ چاو‌گه‌شه‌کان به‌ره‌م دینی‌ت و له‌سه‌ر خۆشه‌ویستی خ‌وا‌ی بالا ده‌ست و کار به‌جی و پیغه‌مبه‌ری ﷺ خ‌وا‌و بۆ خزمه‌ت کردنی نایینه‌که‌ی په‌روه‌رده‌ ده‌کات .

— پئیوستان به ئافره تیکه که پواله تی دهره وهی هه والو سیفاته کانی ناوه وه
 ناوه رۆکیما ده خاته بهردهم، نه ده که ویته ژیر کاریگه ری پۆزه لاتو نه پۆزاووه، نه هیچ
 ته وژمێک و نه هیچ جۆره پۆشاکێکی ناشه رعێ کاری تیده کهن، نه دوائی هیچ دهنگێکی نامۆ
 قیزه ون و ناشیرین ده که ویت، ئافره تیک که پێشهنگ بیت له پواله تی داو له ناوه رۆکی دا،
 له شی پارێزراوه، و دلی پر بیت له ئیمان، پو سپیه تیه که ی بهرچاوه، جلو بهرگو پۆشاک و
 دلی پاکه دیارو نادیار، برپوائی هیناوه و زانیارو زانست فیر بووه کاری پی دهکات
 و تیده کۆشیت.

— پئیوستان به ئافره تیکه بانگه شه کاری پێشهنگه نه و ئافره تهی که بانگه شه بۆلای خوا
 دهکات به کرده وه به پاستی پێش قسه و گفتاری، خێرو چاکه ی بۆ خه لکی دهوی چون
 که خێرو چاکه ی بۆ خوی دهویت نامۆزگاری خوشکان و ئافره تانی تر دهکات، و ئاراسته ی
 نه م دهکات له خوشکان، دهستی نه و دهگرت له خراپه دهیان گیریتیه وه، پهروه ده
 دهکات، و پی دهگه یه نیت، هه له کانی خوی و خه لکیش راست دهکاته وه، کیشه و ته نگزه کان
 چاره سه ر دهکات و گری کۆیره کان دهکاته وه، مالی خوی له پینا و خوادا ده به خشیت،
 به پی ی توانای خوی هه ول ده دات و تی ده کۆشیت، بۆ بانگه شه ی خوا په رستی ده ژیاو
 له ماله که ی خوی دا پاوه ستاو و خه وتوه له کاره که ی داو له هر شوینیکی تر بیت.

— پئیوستان به ئافره تیکه که فروفیل و ته له کانی دوژمنانی ئیسلام شی بکاته وه و
 هوشیاری بدات به برپاداران له بریایان و له خوشکانی موسلمان و ته له کانیا بته قینیت و
 وریا و ئاگادارو زرینگ بیت نه که ویته دوائی نه وانه وه نه نجام ببیته دهست کیشی نه وان و
 وه لامی داوا و داخوازیه کانیا نه و پرپیاهه نده گو مپراو سه ر لیشی وایا نه یان ئاگادار بیت
 که هه میشه ئافره تیان کردوه به دهست که لای خویان و چۆنیا بویت ئاوا یاری پی ده کهن و
 گیمه که ده به نه وه نه ویش پيسوا ده کهن ههروه کو له پابردوا دا پونمان کرده وه.

نه م پئیوستانیه زۆر جهخت له سه ر نه هلی زانست و پسپۆرو تایبه ته ندان و سوره له سه ریان
 بۆ نه وه ی هه ول و ته قه للای لیبراوانه ی خویان به دن به زمان و به پینوسه کانیا بۆ

هوشيار كړنه وه او بهرچا و پوښن كړننى ئا فره تانى موسلمان كه وريا بن پى يان نه خليسكېته ناو زه لكاوى دوژمنانى ئيسلامى چ دهره كى و چ ناوه كى، هه روه ها بهرچا و پوښن كړنه وه او هوشيار كړنه وهى به خټو كاران و سه ربه رشتياريانى ئا فره تان و ياديان بښنه وه له و سپارده گه وره يه ي وا له نه ستويان دايه .

نويه م:

• ئا فره ت پوښكى گرنكى هه يه له كاريگه رى دا بڼو سره پياو: نه گهر دايك بڼت نه وا سيفه تى جله و گيرى فرمان كړدن به چا كه و قه ده غه كړدن له خراپه ي له نه ستو دايه، نه وا كات له سره پياو پټويسته كه فرمان به ردارى بكات و فرمانه كانى جى به جى بكات له كاري چا كه دا^(۱). وه نه گهر خپزانيش بڼت واته ژنى پياو بڼت نه وه نه وا كات پټويسته له سره ي كه هانى پياو بدات له به ندايه تى كړدن و گوى راپه لى خوا و پټغه مبه رى خوادا هه لى بڼت و له خراپه كړدن و گونا حكارى و سه رپېچيه كان بيگي پټه وه، هه روه ها نكو لى ناكړى له پو لى ئا فره ت له گه ل مېرده كه ي دا مه گهر كه سيكى نه قامى له خويابى بڼت، هه روه ها ئا فره ت خوشكو و كچ و خزمى پياو. ئاله بهر نه مه پټويسته له سره ئا فره ت هه ست به م پو لى گه وره و گرنكه بكات و هوشيار بڼت بڼو نه وهى به باشتري شيوه پى ي هه ل بستيت و نه نجامى بدات.

ده يه م:

• شتيكى ئاشكراو به لگه نه ويسته كه هه م دهم ئا فره ت شاره زا ترو زانا تره به خوىو كاروباره كانى ئا فره تان له پياو و كومه لگاي ئا فره تان و نه و ديارده و پواله تانه ي كه له نتيوانياندا ديت و ده چيت، هه روه كو كاريگه ريه ناوه كى و دهره كيه كانى خويان باشتري

(۱) واته: نه گهر فرمانى به چا كه پى كړدى پټويسته پياو راپى بپېښت و فرمان به ردارى بكات، به لام به پېچه وانه وه له سه رپېچى كړدنى خوى گه وره و پټغه مبه رى خوادا نابى به قسه ي بكه يت چونكه پټغه مبه ر ﷺ فرمويه تى: { لا طاعة لمخلوق فى معصية خالق } . (وهرگين)

ده ناسنو هەر خۆیان به توانا ترن له گرتنه بهری په فتارو شیوازه کانی ئەم پێگهیه. دواى ئەمهو، خستنه پوی هه مو ئەو لێدوان و قسه و باسو و خواس و دهر ئە نجامانه ی راپردو بۆمان دهر کهوت که قسه کردن و له سهر دوان و دایه لۆک کردن له سهر ئافره تان پێویستیه کی حه تمیه بۆ پۆشن کردنه وه ی پێگای ژیا نی ئافره ت و پونکردنه وه و خستنه پوی ئە رک و ماف و به رپر سیاریه تی یه کانی سه رشانی. هه روه ها پون کردنه وه ی هه مو ئەو سنورانه له پێناو هاندانی ئافره ت بۆ بزواندن و هاندانی بۆ هه ستانی به م پۆله گرنگه ی سه رشانی به چاکترین شیوه و بۆ ئە نجام دانی به رپر سیه تی سه رشانی به گه ره ترین و باشت رین ئە نجامدان.

لێدوان و قسه کردن له سهر ئافره ت له پوی چیه تی و سروشت و چۆنیه تی ئە نجامدان و جی به جی کردنی دا ده خوازی که جهخت له سهر ئەوه بکری ت که کار و فرمانه یه قینی هه کانی ئافره تی موسلمان له ئایینی پیرۆزو پاست و په وانی ئیسلام ئەوه یه که خوا ی بالا ده ست و کار به جی له فه رمان پی کردن و ئە رک خستنه سه رشان یه کسانه له نێوان پیا و و ژندا هه روه کو خوا ی گه ره ده فه رموی: ﴿إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ تَحْمِلَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا﴾ (١) الأحزاب: ۷۲.

ئین عباس و مجاهد و سعید کوری جیرو بیجگه له وانی ش ده لێن مه به ست له (الامانة) بریتیه له میراتی و جیماوه (الفرائض) وه قتاده ش ده لی: ﴿إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى

(١) واته: خوا ی گه ره ده فه رموی ئیمه ئەمانه تی دین و قورئانمان دایه ئاسمانه کان و زهوی و کێوه کان ئەوان ترسان له وه ی نه توانن ئەو ئەمانه ته بگه یه ننه جیگه ی خوی بۆیه وه ریان نه گرت و له خۆیان رانه بی نی، به لام مرف بۆ لێ پێچانه وه سی و بو کردن به کسه ره لی گرت و قبولی کرد ئای که مرف سته مکاریکی نه فامه. (وه رگێتی).

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ تَحْمِلَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ
 إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿۷۶﴾ مه‌به‌ست له‌نه‌مانه‌ت نایین و میراتو سنوره‌گانی خوای
 گه‌ورده‌یه. وه زانایانی تریش ده‌لین: بریتیه له‌گوی پای‌لی و فەرمان‌به‌رداری خوای گه‌ورده.

وه (ابن کعب) یش ده‌لی: یه‌کی له سپارده‌کان (الأمانة) نه‌وه‌یه که ئافره‌ت دامینی
 خوی نه‌مانه‌تو پی‌ی سپێردراوه. وه ابن کثیریش ده‌لی: هه‌مو نه‌و لیدوان و قسانه‌ی
 پابردو واته نه‌و لیکدانانه‌وه هه‌چیان دژی یه‌کتری نین و یه‌کتری نابین و له‌سه‌ر یه‌ک
 مه‌به‌ست و یه‌ک راو یه‌کدیگه‌ین که بریتیه له‌ئه‌رک خسته‌سه‌ر (التکلیف) ا.ه. (۱)

هه‌روه‌ها له‌بوا‌ری پاداشت دانه‌وه‌ش دا خوش‌گانی موس‌لمان له‌گه‌ل پیاواندا هه‌ر
 یه‌کسانو وه‌ک یه‌ک سزاو پاداشت وه‌ر ده‌گره‌وه له‌نه‌جامی پاپه‌راندن و نه‌جامدانی نه‌و
 کارو نه‌رکانه‌ی که خوای گه‌ورده خسته‌نیه سه‌ر شان. (۲) نه‌وته خوای بالا ده‌ست و کار به‌جی
 سه‌باره‌ت به‌پاداشت دانه‌وه‌ی کرده‌وه‌کان ده‌فه‌رموی: ﴿فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا
 أُضِيعُ عَمَلَ عَمَلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْتِی بَعْضُکُمْ مِّنْ بَعْضٍ﴾ آل عمران: ۱۹۵. (۳)

(۱) تفسیر ابن کثیر ۶/ ۴۸۸ - ۴۸۹.

(۲) له‌هه‌ندی‌ حاله‌دا نه‌بی‌ت له‌به‌ر نه‌رکی مندال بون و له‌توانا دا نه‌بونی ئافره‌تو له‌گه‌ل سروشت
 نه‌هاتنه‌وه‌ی ئافره‌ت خوای گه‌ورده ئاسانکاری بق ئافره‌تان کردوه. وه‌ک نوێ نه‌کردن له‌کاتی مندال بون
 ومانه‌وه‌ی ژنان له‌ماله‌وه‌دا و سه‌ریازی نه‌کرن گه‌ل شتی تری له‌م جۆرانه. (وه‌رگێتی).

(۳) واته: هه‌ر کاتیک به‌واداران به‌داسۆزی به‌ندایه‌تی بق خوا بکه‌ن و به‌دلێکی ساف و پر یه‌قینه‌وه
 له‌خوای گه‌ورده بپارێنه‌وه، خوای گه‌ورده‌ش وه‌لامیان ده‌داته‌وه‌و ده‌فه‌رموی: دُنیا بن من هه‌چ کاتیک
 به‌ره‌می کرده‌وه‌ی هه‌چ کامیتان چ پیاو بی‌ت وچ ژن بی‌ت به‌فیرۆ نادهم و پاداشتی ته‌واو و به‌چه‌ند
 چاره‌شان ده‌ده‌مه‌وه، چونکه ئێوه هه‌موتان له‌سه‌ر یه‌ک نایین که نایینی ئیسلامه‌و وه‌یه‌که‌ترین
 وه‌ندی‌کتان پشتیوانی نه‌وانی ترتانن. (وه‌رگێتی).

هروه‌ها ده‌فهرموی: ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا﴾ ﴿النساء: ۱۲۴﴾^(۱)

هروه‌ها خوی گه‌وره له‌ئایه‌تیکی تردا ده‌فهرموی: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً﴾ النحل: ۹۷. (واتا: هرکه سیک کرده‌وی باش بکات چ پیاو بیت وچ نافرهت به‌مهرجی برودار بیت نه‌وا ئیمه به‌ژیانیکی خوش وگوزده‌رانی باش له‌دنیاو له‌قیامه‌تدا ده‌ی ژیه‌نین. (وه‌رگتی).

هروه‌ها خوی گه‌وره ده‌فهرموی: ﴿وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ ﴿غافر: ۴۰﴾. (واتا: هرکه سیک کرده‌وی باش وچاک بکات چ نیر بیت وچ می بیت وبرودار بیت نانه‌وانه ده‌چنه به‌هشت وتیایدا بزق وپوزیان پی ده‌به‌خشریت به‌بی ژمارو به‌بی حساب چیان ناره‌زو لی بیت خوی گه‌وره بزیان ناماده ده‌کات. (وه‌رگتی). ده‌ی لی‌ره‌دا ه‌ریو لا به‌کسانن پیاو و ژن چ له‌پاداشت دانه‌وو چ له‌سزا وه‌رگرتنه‌وی کرده‌وه خراپه‌کانیان هیچ جیاوازیه‌ک له‌نیوان پیاو وژندا نه‌کراوه.

نهم راستیه له‌م فهرموده‌ی خوی بالا ده‌ستو کاربه‌جی دا به‌ته‌واوی ده‌رده‌که‌ویتو ده‌چه‌سپی که ده‌فهرموی: ﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَنِينَ وَالْقَنِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ

(۱) واته: هرکه سیک له‌ئیه‌ کرده‌وی چاک بکات چ پیاو بیت وچ نافرهت جیاوازی نیه نه‌وانه به‌پی ی کرده‌وه باشه‌کانی خویان ده‌چنه به‌هسته‌وه به‌لام به‌مهرجی برودا دار بن به‌خواو به‌پیغه‌مبه‌ری خواو به‌برنامه‌که‌ی خوا. (وه‌رگتی).

وَالَّذِکَرِیْنِ اَللّٰهُ کَثِیْرًا وَّالَّذِکَرِیْنِ اَعَدَّ اَللّٰهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَّاُجْرًا عَظِیْمًا ﴿۳۵﴾ (الأحزاب: ۳۵). (واتا: دایکی عمار هاته لای پیغه مبه‌ر ﷺ و گوتی: من هیچ شتیک نابینم ته‌نیا بۆ پیاوانه و له‌هیچ شویتیک دا باسی ئافره‌ت ناکریت، بۆیه ئهم ئایه‌ته هاته خواره‌وه که‌ده‌فه‌رموی: (موسلمانان و به‌وداران خۆله‌خوا پارێزان و پاستگۆیان و ئارام گران و له‌خوا ترسان و به‌خشه‌ران و پۆژوه‌ و ئاتان فه‌رزو سوننه‌ته‌کان و داوین پاکان و داوین پارێزان له‌زیناکردن و کاری فاحشه‌ و نه‌وانه‌ی هه‌میشه‌ و یرده‌کان ده‌خوینن له‌دوای نوێژه‌کان و له‌ئێواره‌ و سبه‌ینان و له‌کاتی چونه‌ سه‌ر جی و نوستن و له‌هه‌مو کاتیک دا زمانیان به‌ویردو یادی خواوه‌ ته‌ره‌ جا نه‌وانه‌ چ پیاو بن یاخو ئافره‌تان بن خوای گه‌وره‌ لی خۆش بون و پاداشتیکی گه‌وره‌یان بۆ ناماده‌ ده‌کات و پاداشتی خۆیان و یرده‌گرنه‌وه‌ و کرده‌وه‌کانیان به‌فیرۆ ناروات. (وه‌رگێتی).

که‌واته‌ هیچ جیاوازی له‌ نێوان ئافره‌ت و پیاو دا نه‌یه‌ له‌ ئه‌رك خستنه‌ سه‌ر شان و له‌ پاداشت و هه‌رگرتنه‌وه‌ و سزا دانیش داو هه‌روه‌ک پیاوان ئه‌مه‌ پاسته‌قینه‌یه‌کی به‌قینی بابای موسلمانان چ پیاو و چ ژنان. بێنا له‌ سه‌ر ئه‌م بنه‌ما توکمه‌یه‌وه‌ له‌ به‌ر پۆشنایی ئه‌م پاستیه‌ دا ده‌توانین بڵێین: که‌ ئافره‌ت به‌ر پر سه‌یه‌تیکی گرنگی له‌ سه‌ر شان هه‌ که‌ پیاویش تی‌ ی دا به‌ شداره‌، که‌ بریتیه‌ له‌ ئه‌مانه‌ت و دوگیانی (حمل) و ئه‌رك خستنه‌ سه‌ر شان (تکلیف).

جا پێویسته‌ له‌ سه‌رخوشکی موسلمان که‌ ئه‌م به‌ر پر سه‌یه‌ته‌ باش بناسیت و تی‌ ی بگات و هه‌وشیار بیت و به‌هه‌ست و نه‌ستی خۆی تی‌ ی بگات، و به‌ته‌واوی پی‌ ی هه‌ل بستیت و کاری پی‌ ی بگات و بیزانیت. هه‌روه‌ها به‌تیگه‌یشتن و فێربونه‌وه‌ ئه‌م ئه‌ركه‌ بزانیت و لی‌ حالێ بیت ئه‌و جار دوا ی په‌نگ دانه‌وه‌ی له‌ خۆی دا بۆ خوشکانی خۆی پون بکاته‌وه‌ و بلای بکاته‌وه‌، که‌ پیغه‌ مبه‌ر ﷺ ئه‌م پاستیه‌ی له‌ گه‌ لی له‌ فه‌رموده‌کانی خۆی دا کورت هه‌لێناون، ئیمه‌ش لی‌ره‌ دا ئه‌مانه‌ی خواره‌وه‌ی لی‌ دینینه‌وه‌:

– پیغه‌ مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌ تی: { لاتزول قوما عبد يوم القيامة حتى يسأل عن عمره فيما أفناه، وعن عمله فيما فعل، وعن ماله من أين اكتسبه وفيما أنفق، وعن جسمه فيما أبلاه }

رواه الترمذی وقال: هذا حدیث حسن صحیح^(۱). (واتا: له پږځی قیامه تدا که زیندو ده کرځنه وه دوپی ی بهنده له شوینی زیندو کړنده وهی خوی دا ناجولیت تاکو پرسپاری له چه نند شتیک لی نه کړیت له: ته مه نه که ی له چی دا خه رج کړدوه یاله چی دا به سهری بریدوه؟ وه هره ها له کړده وه کانی به چ کاریکه وه خه ریک بوه کاری حال و باشی کړدون یا هی خه راپو کاری حه رام، وه له له و مالهی که په پیدای کړدوه گوئی ی نه داوه تی حه رام و حال هموی تیکه ل کړدون، گه نده و مه نده ی کړ کړدوت وه هه ره بی و به س، له سهر به ک که له که ی کړدوه، یا خود مالتیکی حال و پوخته ی کړ کړدوت وه هه تاکو له گومانه کانیش خوی پاراستوه، له کوئی که وتیته گومانه وه خوی لی لاداره، وه دواپی په پیدای کړدنی نه و مال له چی دا خه رجی کړدوه له کاری حال و چاکه دا، ده سنی هه ژارانی پی کړتوه خیرو خیراتی کړدوه، پر وژه ی خیری پی نه نجام داوه، خیری نه پرلوه ی پی کړدوه بیان له حه رام و پی او کوژی و فیتنه و ناشوب نانه وه و مهی خوری و ساز کړدنی به زم و په زم وشایی و گورانی هه لپه پکی و کړینی نامیره کانی موسیقاو ناواز ژه نینه کان دا خه رجی کړدوه... ند. (وه رگیږ).

– هه روه ها ﷺ فرمویه تی: {إذا صلت المرأة خمسها، وصامت شهرها، وحفظت فرجها، وأطاعت زوجها، قيل لها: ادخلي الجنة من أي أبواب الجنة شئت} (۲) (واتا: نه گه ر نافرته پی ننچ فره نه نویژه کانی کړدن و مانگی په مه زان به پږځو بو و، داوینی خوی پاراست و خیانه تی نه کړدو گوئی پایه لی میړده که ی خوی کړدو ریژی ته ولوی گرت نه و نه و نافرته له پږځی قیامه تدا پی ی ده گوتريت: له چ ده رگایه کی به هه شته وه ده ته ویت بجیته ژوره وه بچو به که یفی خوت بکه. (وه رگیږ).

(۱) رواه الترمذی برقم (۲۴۱۷) فی صفة القيامة، باب ما جاء فی شأن الحساب والقصاص. وقال هذا حدیث حسن صحیح.

(۲) رواه أحمد فی مسند العشرة المبشرين بالجنة من حدیث عبدالرحمن بن عوف برقم (۱۶۶۴).

- هـروهـا پښه مېر ﷺ فرمویه تی: {کلکم راع وکلکم مسؤول عن رعیتہ، الإمام راع ومسؤول عن رعیتہ، والرجل راع فی أهله وهو مسؤول عن رعیتہ، والمرأة راعیة فی بیت زوجها ومسؤولة عن رعیتها، والخادم راع فی مال سیده ومسؤول عن رعیتہ قال: وحسبت أن قد قال: والرجل راع فی مال أبیه ومسؤول عن رعیتہ، وکلکم راع وکلکم مسؤول عن رعیتہ}. (واتا: ئیوه هـموتان شوانو بهرپرسن لهو کهسانه ی وان له ژیر ده ستاندا، سه رکړده و پېش سپی و بهرپرسو پېشه واکان شوانو بهرپرسن لهو خه لک و ده ستو پېوه ندانه ی که ئی یان بهرپرسنو ده بی دادپه روه رو یه کسانو به ویزدان بنو مافی تاک تاکه یان وهک خوی بدهن، سته میان ئی نه که ن و نه یان چه وسیننه وه، فره قوجیاوازیان له نئواندا نه که ن، مالو سامانیان به ناهه ق نه خون. هـروهـا پیاو له ناو خیزانه که ی خوی دا به سه ر مالو خیزان و منداله کانیه وه شوانه و بهرپرسه له لای خوی گه وره له ناستیاندا ده بی هـولئ پزقو پوزی په یدا کړدن بیت بویان و بژیویان بۆ دابین بکات و په روه رده یه کی ئیسلامیانه ی راست ته قینه یان بکات و راست و دروست ناماده یان بکات، هـروهـا ثافره ت له مالئ میړده که یدا شوانه و له هـمو شتیکدا بهرپرسیاره و خوی گه وره ئی ده پېچېته وه، ده بی مافی میړده که ی به ته ولوی بدات نه مینداریکي ده ست پاک و داوین پاک بیت و پاریزه ریکي باش بیت له سه ر مالو مندالی میړده که ی و مالئ میړده که ی به فیرق نه دات و ده ست بلاو نه بیت، منداله کانی زور به پیک و پیکي له سه ر ده ستورو پړسواو یاساکانی ئیسلام په روه رده یان بکات. هـروهـا خزمه تکار شوانو بهرپرسه له مالئ گه وره که یدا نه مینداره له سه رو سامان و ناموسی گه وره که ی و ده بی زور به نه مانه ته وه مالئ خاوه ن ماله که ی بپاریزیت و هـرگیز خیانه ت و نانه مه کداری له گه لدا نه کات.. گوئی: وام هـست کرد که ده یه فرمو: پیاو واته کوپو که شوانن به سه ر مالئ باوکیان و ئی پرسیارن و ده بی نه مین و ده ست پاک بن له مالئ باوکیان و بیپاریزن ده ست بلاوی تیدانه که ن و به هـده رو به فیرق نه دهن و بیزه و به ولای دا نه دهن و سکیان پی بسوتیت و به ویزدان بن. ده ی که واته ئیوه

هه موتان شوان و بهر پرسن له په عیته و له و کهس و له و نه مانه تانه ی که ده که و یتنه
نه ستوتان. (وه رگتپ).

نه مه و له گه ل چندان ده قیکی تری زږد له م باره وه هه ن که ده رفه تمان نیه له مه پتر
بیان نویسن.

ده ی نه مجار بابیه که وه بچینه ناو دریژه ی نه و بهر پرسپاری و نه رکانه ی که ده که ونه
سهر شانی خوشکانی موسلمان.

چوارچیوه‌کانی به‌پرسیاریه‌تی نافرته‌تی موسلمان

به‌پرسیاریه‌تی نافرته‌تی موسلمان له‌ناو چه‌ند چوارچیوه‌یه‌ك دا دیاری و ده‌ست نیشان ده‌کړن که ده‌کړی له‌م چه‌ند خالانه‌ی خواره‌وه‌دا بیان گوشتین:

◆ چوارچیوه‌ی یه‌که‌م: بږوا بونت به‌په‌رومردگاری خوت: نه‌م به‌پرسیاریه‌تیه له‌گه‌وره ترین و پټویست ترین {اوجب} به‌پرسیاریه‌تی ده‌ژمیردریت و له‌گرنگترین کاره‌کانی دا ده‌نریت. له‌ثایه‌ته پیروزه‌کانی رابردودا ^(۱)، خوی بالا ده‌ست و کاربه‌جی باشتین پاداشتی به‌ستوته‌وه به‌بږوا هینان به‌خوی په‌روه‌دگاری جیهانیان (سبحانه) ه‌روه‌کو ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ اُنْثٰی وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولٰٓئِكَ يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُوْنَ نَقِيْرًا﴾ النساء: ۱۲۴. (واتا: ه‌ره‌که‌سټك كرده‌وه‌ی باش بکات چ پیاو بیت و چ ژن به‌مه‌رجی بږوادار بیت ثانه‌وانه ده‌چنه به‌ه‌شته‌وه و ه‌رجی كرده‌وه‌یه‌کی باشی كړدویانه ه‌موی و‌رده‌گرنه‌وه و سته‌میان لی ناکریت ه‌تا به‌قه‌د نه‌و خاله بچکولانه‌یه‌ی وا له‌پشتی توی دانه‌وتله یاخود هی ده‌نکه خورمادا ه‌یه. (وه‌رگټپ). نه‌مو گ‌لی ثایه‌تی تری هاوشیوه‌ی نه‌م ثایه‌ته. نه‌م بږوا هینانه‌ش له‌شه‌ش پایه‌کانی باوه‌پ(الایمان) دا خوی ده‌نوینی:

أ – بږوا بون به‌خوی گ‌وره(الله): واته بږوا بون به‌ته‌ن‌ها په‌رستنی خواگیان(الله)ی بالا ده‌ست و کاربه‌جی به‌م سی به‌شانه:

– به‌ته‌ن‌ها په‌رستی و به‌یه‌کتازانی له‌كړده‌وه و کاره‌کانی خوی پاك و بیگ‌ردا (توحیده فی أفعاله سبحانه)، نافرته‌تی موسلمان ده‌بی بږوای وایی که(الله) په‌روه‌دگاری جیهانیان ه‌رخوی خاوه‌نی ه‌لس و که‌وت و کارایه و ه‌رخوی دروست که‌رو پ‌وی ده‌ره.

(۱) بږوانه لاپه‌ره (۱۰) بق ثایه‌ته‌کان

به ندایه تی خۆم نه بێت. هه روا بێ په روا دروستم نه کردون له دنیا دا بخۆن و بێن و بچن و سته م بکه ن و یه کتری بچه و سیننه وه و غه در له یه کتری بکه ن و ده سه لاتداره کان بێ ده سه لات هه کان بچه و سیننه وه و بیان خۆن. (وه رگێپ). ئه م ئه رکه ش که خراوه ته سه رشان ی جنۆکه و مروه کان واته به ندایه تی کردنی خوای په روه ردگار بریتیه له به ته نها و به ته نیا په رستنی خوای په روه ردگار واته یه کخوا په رستی خواجه تی یا یه کتاپه رستی به ندایه تی کردن ته نیا بۆ (الله) گیان و به س.

- یه کتاپه رستی و به یه کتا زانیی خوای گه و ره له ناوه پیرو زو سیفته ته جوانه کانی دا (توحیده فی أسمائه وصفاته): ده بێ ئافره تی موسلمان برۆی وابێ که ناوه جوانه کان و سیفته پیرو زه کان ته نیا بۆ خوای پاک و بێ گه ردن و ته نیا بۆ ئه و چه سپا و و جێگیرن و بۆ که سی تر نابن و ناشین، بێ هیچ لیکدان ه وه یه ک بۆی و بێ هیچ لێ تو یژینه وه یه ک له چۆنیه تی ناو سیفاته کانی خوای گه و ره و بێ لێ چواندن له سیفته ته کانی دروستکار وه کانی خوای گه و ره و بێ په کخستنی و اتا کانیان ((تعطیل معانیه)). خوای بالا ده ست و کار به جێ ده فهرمو ی: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ ﴿الشوری: ۱۱﴾. (واتا: هیچ شتی که له وێنه ی خوادا نیه له م بونه و ره دا نه له دنیا و نه له قیامه تدا هیچ شتی که ها و وێنه ی خوای گه و ره نیه، ئه و خواجه (الله) بینا و بیسه ره و ده بین ی و ده بیستی به لام بینینه که ی ئیمه نازانین چۆنه و ته نیا خۆی ده زانی ت. وه رگێپ).

- به ندایه تی بۆ کردن و په رستنی خوای بالا ده ست و کار به جێ له میان ه ی ئه و ناوه جوان و سیفاته به رزانه ی خوای گه و ره دا (تعبد الله تعالى من خلال هذه الأسماء الحسنی والصفات العلی): ده بێ به چه سپاوی برۆا و ابیت که ته نیا (الله) په روه ردگاری جیهانیانه و به سۆزو به زه یی یه واته (الرحمن الرحیم) ه داوای سۆزو به زه یی ته نیا له و ده کریت، وه هه ر ئه و رۆزی ده ره و خاوه نی هی زو توانای پته وه، ته نیا داوای رۆزی له و ده کریت و به س، هه ر خوای گه و ره شیفا هین ه ری ته واوه، داوای چاک بونه وه و شیفا ته نیا له خوای بالا

ده‌ست ده‌کړت. هر‌خوای گوره ته‌نیا خوی لی بورده و به‌به‌زه‌یی و سه‌خواه ته‌وداوی لی بوردن و لی خۆش بون ته‌نیا له‌و ده‌کړت. چونکه له‌خوای بالا ده‌ست به‌ولاوه که‌سی تر توانای لی خۆش وبون لی بوردنې نیه.

ب - بږوا بون به‌فریشته‌کان: ده‌بی خوشکی موسلمان بږواي به‌فریشته‌کانی خوا مه‌بیټ و بږواي وایټ که فریشته‌کان هم‌میشه و شه و پوژ وان له‌به‌ندایه‌تی کردن و په‌رستنی خواي گه‌وره‌داو هرگیز ماندو و بیزار نابن. وه‌نه و فریشته‌انه ئه‌رک و فرمانیکیان له‌سهر شانه‌وده‌بی پی‌ی هه‌لبستن، هه‌یه له‌ناو نه‌و فریشته‌انه‌دا که‌خواي گه‌وره ناوی بۆ هیتاوینو ئه‌رک و فرمانه‌کانیانی بۆ باس کردوین و بۆی دیاری کردوین وه‌ک (جبریل) وه‌کیلی سروس (الوحی) ، وه ئیسرافیل وه‌کیلی فو پیدا‌کردنه (نفخ الصور) . هه‌روه‌ها فریشته هه‌ن به‌ر پرسى شاخ و کټوه‌کانو و هه‌شیانه به‌رپرسی باو وپورانن، فریشته هه‌ن بۆ لی پیچانه‌وه له‌بنده‌کان ونوسه‌ری کارو کرده‌وه‌کانن. هر یه‌کک له‌ئیمه دو فریشته‌ی بۆ ترخان کراون و هم‌میشه لی‌مانه‌وه نزیکن بۆ نویسنی هر کارو کرده‌وه و گوتو و قسه‌یه‌ک که‌لی‌مانه‌وه نه‌نجام ده‌دریت و ده‌رده‌چیت. خواي گه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿إِذْ يَتَلَقَّى

الْمُتَلَقِّينَ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ ﴿١٧﴾ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ

عَتِيدٌ ﴿١٨﴾﴾ ق: ۱۷، ۱۸. (واتا: نه‌و فریشته‌انه له‌لای راست و له‌لای چه‌پی به‌نده‌کان واته له‌سهر شانی راست و چه‌پی به‌نده‌کان هم‌میشه ناماده‌ن هر قسه‌یه‌ک و هر کاریکی چاک و خراب له‌بنده‌کانه‌وه ده‌رچیت نه‌وان له‌سهریان تۆمار ده‌که‌ن و بۆ پوژي قیامت هه‌ل ده‌گیرین و نه‌و کات ده‌خرینه‌وه به‌رده‌م خاوه‌نه‌کانیان. (وه‌رگپ).

ج - بږوا بون به‌کټیبه‌کانی خواي گه‌وره که‌بۆ پیغه‌مبه‌ران و نیردراوانی خوی ناروینیه خوار: که‌به پوخته‌یی و به‌دریژی له‌قورئان و له‌سوننه‌تدا هاتون، چواریان له‌و کټیبه‌انه‌مان بۆ بون کراونه‌ته‌وه که‌بریتین له‌مانه‌ی خواره‌وه:

(۱) ته ورات: كه بۆ موسا (عليه السلام) هاتۆته خوار.

(۲) ئىنجىل: كه بۆ عيسا (عليه السلام) هاتۆته خوار.

(۳) زه بور: كه بۆ داود (عليه السلام) هاتۆته خوار.

(۴) قورئانى پىرۆز: كه بۆ محمد ﷺ هاتۆته خوارو دوايىن و كۆتا كىتىپ وه لوه شىنهره وهى همو ئه وانى كه پىش خۆى هاتونه خوارو به ندىه تى و په رستشى كردن و گوئى رايه لى خواى بالا ده ست و كار به جى به گويزه ي قورئان نه بيت دروست نيه و له هىچ كه س وه رناگى رى و هه ركه سىك لى لابت و شوين قورئان و سوننه ت نه كه وى ت نه نيا خۆى مل شكاو و زيان مه ندو مال و يرانه .

د - بپوا بون به نى ردران و پىغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) كه خواى بالا ده ست و كار به جى بۆ خه لكى سه ر پوى ئه م زه مینه ي ناردون به جنۆكه و به مرفه وه: مزگىنى يان پى ده دن و ده يان ترستىن و ئاگادارىان ده كه نه وه كه به ندىه تى كردن بۆ په روه ردىگارىان واجب و پىويسته له سه ر شانيان. خواى گه وده هه ندى له و نى ردران وهى له قورئان دا بۆ ناو برىوين و هه شىانه ناوى نه بردون. جاخوشكى موسلمان ده بى به گشتى بپواى به و پىغه مبه رو نى ردران وه (عليهم الصلاة والسلام) هه بيت كه له قورئاندا ناويان برىراوه و نه وانه شى ناويان نه برىراوه .

يه كه مين نى ردران وى خوا نوحه (عليه السلام)، دوايىن و كۆتا پىغه مبه ر محمد ﷺ، له دواى ئه و هىچ پىغه مبه رى تر نايه ن، و بۆ همو خه لكى سه ر پوى زه وى به گشتى نى ردران وه به جنۆكه و به مرفه وه، ده بى گوئى رايه لى ته ووى بكريت و هىچ به ندىه تى كه و هىچ په رستشيه ك ناكريت به پى ي ئه و شه رىعه ته نه بيت كه محمد ﷺ هىناويه تى.

ه - بپوا بون به پۆزى دوايى: كه به سه ره تاكانى كۆتايى هاتنى ژيانى مرفه له م ژيانى جيهانه و به مردنى به نده كان و گواستنه وهى بۆ ژيانىكى تازه ي تر ده ست پى ده كات: به سزاو فىتنه ي ناو گرو نازو نىعمه ته كانى واته به پاداشت و به سزاكانيه وه، وه ده بى بپواى هه بيت به نىشانه و مه رجه كانى كۆتايى دنيا، بچوك و گه وده كانى ، ئه مجار بپوا بون به زىندو

بونه وه هه ستانه وه و کۆکردنه وه له گۆرپه پانی لێ پێچانه وه دا، به سزاو به پاداشت دانه وه و به لێ پێچانه وه و خستنه پو و کۆکردنه وه ی خه لک (الحشر والعرض) و پێگای راست (صراط المستقیم) له کۆتایشدا به به ههشت یابه ناگری دۆزه خ کۆتایی دیت. ئانه مه بیرو باوه پی ئافره تی موسلمانان که پێویسته خۆی له سه ر په روه رده بکات و به پرپر سیاریه تی له و چوار چێوه دا به مینیتته وه .

هه روه ها ئه م ئیمان به چهندان داواکاری و پێویستی به شویندا دین وه ک خو شه ویستی خوای بالا ده ست و کار به جی و نیاز پاک (الإخلاص) بۆ خوای گه وه ، تکا و پارانه وه و ترس ته نیا ده بی له خوای گه وه بیته ، و ده بی ئه مه باش فیر بیته و ئارام گرتو بیته له سه ریان و پی دامه زراو بیته . وریا و کارامه و زیره ک و ناگاداری سه ر پێچی کردن بیته و له بیرو باوه په که ی که م نه کاته وه ، ده بی زۆر وریا بیته له هه لوه شینره وه کهانی باوه په که ی (ایمانها) . له سه روی هه موشیان وه هاو به شی په یدا کردن بۆ خوای بالا ده ست و کار به جی هه روه ها کوفرو دووپی و گالته و سوکایه تی کردن به خوا و به پیغه مبه ری خوا ﷻ و به نایینی خوا و به شه ریه ته که ی خوای گه وه که بۆی نار دین وه ک به رنامه و که ته لۆکی ژیا نمان، یاخود ئه نجام دانی هه ر جۆرێک له جۆره کانی به ندایه تی کردن بۆ غه یری خوای گه وه و مه ره بان، یاخود باوه رت وایی که حوکه ی غه یری خواجه کسانه له گه ل حوکه ی خوا یاخود له و باشتره یا بلی ی که لکی ئیستا ناگریت خوا په نامان بدات، یاخود به وات وایته که موقایه تی به حوکه کردن به غه یری به رنامه ی خوا به خته وه و سه رفراز ده بیته هه روه که چۆن به به رنامه ی خوای گه وه به خته وه و سه رفراز ده بیته ، یاخود وایه بکه یته وه که به تی په پبونی کات وزه مینه حوکه ی به رنامه ی خوا کال ده بیته وه و ئه نجام له کار ده که ویت خوا په نامان بدات، به ها پیرۆزه کان و چه مه که پیرۆزه کانی خوای گه وه وه که شتیکی که له پوری و کلتوری ده مینیتته وه و وه ک کلتوریکو شوینه واریک سه یر ده که ریت و هیچ کارو کاریگه ریه کیان له سه ر ئه م ژیا نه نامینیت، یاخود به وات وایه جادو گه ران فالچیان و قو ل بپی هه بیته و شوین ده جال و جادو گه ران و قو ل بپان بکه ویت و بیته

وابیئت کاریگری ته ولویان له سهر ژیان وهه لسو که وتی مرقف هه یه، نه مه و گه لی جوری تر له هه لوه شینه ره وه کانی باوه پ (الإیمان).

دوهم: هه روه ها له بهر پرسیایه تی له نه فسی خوی هه ولدان و گه پانه به دوا ی زانست و زانیاری دا واته خو به زانست و زانیار و خو به پو شنبیری کردن. که مه به ستم له زانست و زانیاری و پو شنبیری شه رعیه به پله ی یه که م که بینه ما و بناغهی نایین و نه حکامه کانی له سهر به ندو پاوه ستاوه، و به زانست نه بیئت بهر پا نابیئت، زانیاری بون به خوی گه وره واته ناسینی خوا و پیغه مبه ره که ی ﷺ و ناسینی دینه که ی به و گویره ی که خوی گه وره له شه رعیه ته که ی خوی دا بوی بهر قه رار کردوین. نه م زانست و زانیاریه ش ده گریت به دو به شه وه:

أ - فرهزی خودی (فرض العین)^(۱): داوا کردن و به ده ست هیئان و به دوا دا گه پانی زانست و زانیاری و پو شنبیری پیویستی (فرض) یکی خودی (عین) ه له سهر هه مو موسلمانیک چ پیا و چ ژن. زانست و زانیاری پیویستیه کی حاشا هه ل نه گره بۆ نایین، به شتوه یه کی رونتر بلتین دین بی زانست و زانیاری بهر پا نابیئت و لاشه یه کی بی گیانه وه ک حوکه کانی ئیمان به خوی گه وره به تیکرایی، وه حوکه کانی پاک و خاویتنی و کاتی بی نویژی و پاک بونه وه له بی نویژی و ده ست نویژو حوکه کانی نویژ کردن. پیویسته ئافره تی موسلمان فیر بیئت چون خوی پاک ده کاته وه و چون ده ست نویژ ده شوات و چون نویژ ده کات و چون پۆژو ده گریت. و چون مافه کانی میرده که ی دابین ده کات؟ چون منداله کانی و جگه رگوشه کانی په روه رده ده کات؟ وه چون هه مو ئه رک و پیویستیه کانی سهر شانی خوی راده په رینیت؟

ب - فرهزی به سیه تی (کفایه): فرهزی کیفایه ش نه وه یه نه گه ر که سیک یا کومه لیک به کاریکی فرهز هه ستان نه و ا گونا ح یا تاوانه که له سهر باقی که سه کانی تری که له و شار ه یاله و

(۱) واته: له سهر هه مو که سیک فرهز هه مو که س له ئاست خویه وه ده بی پی ی هه ل بستیت، به پیچه وانه ی فرهزی کیفایه که هه ندی له موسلمانان پی ی هه ستان له سهر باقی موسلمانان نه و ناوچه یه یا نه و شار ه لاده چیت. (وه رگیت).

ناوچه‌یه یا له‌ولاته‌دا ده‌ژیه‌ن لا ده‌چیت . پتویسته خوشکی موسلمان هه‌ول بدات و تیکۆشیت ئه‌و چوار زانستانه به‌ده‌ست بێنیت و فێریان بێت وله خۆیاندا بێنیته دی. چونکه ئه‌م زانست و زانیاریانه ده‌قیکی زۆری له‌قورئانی پیرۆزو له‌سوننه‌تی پتیه‌مه‌رده‌دا ﷺ له‌سه‌ر هاتون و ئاماژه‌ی پاسته‌خۆیان پێ ده‌که‌ن و پله‌و پایه‌کانی زانست پون ده‌که‌نه‌وه‌و باسی به‌رزیه‌و بڵندی پله‌کانی زانست و زانیان و زانیاران له‌لای خواو به‌رزیه‌و جیگا‌گانیان ده‌که‌ن جیاوازی پله‌و پایه‌ی ئه‌و که‌سانه له‌هه‌مه‌به‌ر که‌سانی تری نازانیارونا‌زانا پاده‌گه‌یه‌نن، چونکه ئه‌وان شوێن هه‌لگرو میراتگری پتیه‌مه‌ره‌ن ﷺ.

ابن عبدالبر الأندلسی په‌حه‌مه‌تی خۆی لێ بێت گوتویه‌تی: (زانیان کۆ پان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ زانست و زانیاری ئه‌وه‌ی که‌ به‌رزیه‌ خۆدیه‌ (متعین) له‌سه‌ر هه‌موکه‌ سێک پیاو و ئه‌وه‌ تایبه‌ته به‌خۆدی خۆیه‌وه‌و هه‌رده‌یه‌ ئه‌نجامی بده‌ن، وه‌ زانست و زانیاری هه‌یه‌ به‌رزیه‌ به‌سیه‌تیه‌ (کفایه‌) ئه‌وه‌یه‌ کۆمه‌لێک پێ ی هه‌ستن له‌سه‌ر ئه‌وانی تر لا ده‌چیت، تا ئه‌و کاته‌ی که‌ ئه‌وه‌ به‌رزیه‌ ده‌یه‌ هه‌موو موسلمانێک پتیه‌و پابه‌ند بێت و مرۆف ناتوانیت لێ ی لایه‌ت و پشت گۆی ی بخات ده‌یه‌ هه‌ر فێری بێت که‌ بریتیه‌ له‌ تیکۆپای به‌رزیه‌کانی که‌ له‌سه‌ری به‌رزیه‌ کران).

یه‌کێ له‌ پێژ لێنان و به‌هه‌ند زانیانی خوشکانی موسلمان له‌ ئیسلامدا ئه‌وه‌یه‌ که‌ فێر بونی زانست و زانیاری فێربون و تیکۆشان له‌ پێناوی دا و پێ به‌خشینی پله‌و پایه‌ی زانست و زانیاری به‌ ئافه‌ره‌ت داوه‌ هه‌رچۆن داویه‌تی به‌ پیاو واته به‌یه‌کسانی و بێ جیاوازی ته‌نیا پیاوانی له‌م بواره‌دا تایبه‌تمه‌ند نه‌کردون و ئافه‌ره‌تیشی پشت گۆی خستبێ. کۆی هه‌مو ئایه‌ت و فه‌رموده‌کان به‌لگه‌ن له‌سه‌ر پله‌و پایه‌ی زانست و زانیاری و خۆ به‌زانست کردن بۆ پیاو و ئه‌و که‌ وه‌کو یه‌ک و بێ جیاوازی، وه‌ک خۆی گه‌وره‌ و بالا ده‌ست و کار به‌جێ ده‌فه‌رموی: ﴿يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ﴾ المجادلة: ۱۱. (واتا: خۆی گه‌وره‌ پله‌و پایه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی به‌رز کردۆته‌وه‌ که‌ بپروایا به‌ته‌واوی هێناوه‌و هه‌ولی زانست و زانیاریان داوه‌و خۆنده‌وارو هۆشیارو زاناو دانان و به‌رچاو پۆشنن به‌جۆرێک

دوژمنان ناتوانن له خشته یان بهرن. (وهرگړې). هروها ده فهرموئ: ﴿قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا الْأَلْبَابِ ۝﴾ (الزمر: ۹). (واتا: نهی محمد ﷺ به موسلمانان وبه خه لکی گشتی بلی ک نایا هرگیز شتی وا هه بوه ده بی که نه وانه ی خوینده وارو زاناو زانیارنو بهرچاو پوښنو فامیده ن یه کسان بن له گه ل نه و که سانه ی که نه خوینده وارونه زان نه فامن، دیاره هرگیز شتی وانیو نابی که واته باهه میسه هه ولی لیپراوانه بده ن بۆ خوژانست و زانیار کردن وهرگیز سارد نه بڼه وه تا نه و کاته ی خوی که وره نه مانه تی گیانیان لی وهرده گریته وه. له جوانیه وه تا پیری و چه مانه وه له ته مه ندا. (وهرگړې). وه فهرموده ی خوی که وره: ﴿وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ۝﴾ طه: ۱۱۴. (واتا: نهی محمد ﷺ هه میسه له بهر په روه ردگاری خوت بیاریتوه و بلی: نهی په روه ردگارا یارمه تیم بده و میشتکم فراوان بکه و زانست و زانیاریم پی ببه خشه و زانیارو داناو زانام بکه که نجینه ی تو که لیک زوره نهی خوار په روه ردگاری من. (وهرگړې). هروها فهرموده ی پیغه مبه ر ﷺ که فهرمویه تی: ﴿مَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَبْتَغِي فِيهِ عِلْمًا سَلَكَ اللَّهُ بِهِ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ، وَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ لَتَضَعُ أَسْنَانَهُمْ رِضًا لَطَالِبِ الْعِلْمِ، وَإِنَّ الْعَالَمَ لَيَسْتَغْفِرُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ حَتَّى الْحِيتَانِ فِي الْمَاءِ، وَفَضَلَ الْعَالَمَ عَلَى الْعَابِدِ كَفَضْلِ الْقَمَرِ عَلَى سَائِرِ الْكَوَاكِبِ، إِنَّ الْعُلَمَاءَ وَرَثَةُ الْأَنْبِيَاءِ، إِنَّ الْأَنْبِيَاءَ لَمْ يورثوا دیناراً ولا درهماً إِنَّمَا وَرثوا العلم، فَمَنْ أَخَذَ بِهِ أَخَذَ بِحِطِّ وَافِرٍ﴾^(۱). (واتا: هر که سیك ریگه یه ک بگریته بهر له پیښانو به ده ست هینانی زانست و زانیاری دا، وپرای نه وه که له دنیا دا نه و ریگه یه یان بۆ ناسانو که لاله ده کات، له قیامه تیشدا ریگای به هه شتی بۆ خوش ده کات، وه فریشته کانیش بالیان بۆ پاده خه ن له بهر دم نه و فیترخوازو زانستخواز یه دا، نه وه ی که له ناسمانه کان و نه وه شی

(۱) رواه أبوداود برقم (۲۶۸۲) فی العلم، باب فی فضل العلم، والترمذی برقم (۲۲۲) فی العلم، باب ما جاء فی فضل الفقه علی العباد، وإین ما جاء برقم (۲۲۲) فی مقدمة، باب فضل العلماء والحث علی طلب العلم.

وان له زهوى دا داواى لى خوش بونى بى ده كن له لای خواى گوره هه تاكو ماسى وحت وزينده وهره كاني ناو ټاويش، پله و پايه زانا به سهر خواپه رستىكى نه زاندا وهك پله و پايه مانگ وايه به سهر هه مو هه ساره كاني (الكواكب) تردا، زانايان ميراتگري پيغه مبهرن ﷺ، چونكه پيغه مبهران (عليهم الصلاة والسلام) نه دينارو نه درهم له دوا خويان به جى ناهيټن، به لكو زانست وزانيارى له دواى خويان به جى ده هيټن، جاهه ركه سيك ده ست به و زانست وزانياريه وه بگريټ نه وه ده ستى به به شيكى زور له و زانسته وه گرتوه و به شيكى زورى له و زانست وزانياريه به ركه وتوه. (وه رگيټ).

نه مه و گه لى ده قى تر له سهر زانست وزانيارى هه ن له قورټان و له سوننه ت كه به لگه ي حاشا هه ل نه گرن له وهى كه گشتگريو تايبه تن بى پياو بى ژن وه كو يه ك بى جياوازي. ثانه مه ته ژناني به ره ي يه كه مى ټسلام نمونه ي زيندوو به رچاون له م بواره داو نه مه ش عائشه دايكى بپواداران (رضى الله عنها) كه جوانترين نمونه ي خوازيارانى زانست و زانياريه و پيشبركى لى ليټرپاوانه ده كات له م بواره دا، هه تا به شيوه يه كى وا له زوربه ي زورى سه حابه كان ﷺ شاره زاترو به توانا ترو زانتر بو له رپوايه ت كړنى فهرموده كاني پيغه مبه ر ﷺ و سه رچاوه يه كى گوره و قول بون بى سه حابه كان و بى باقى بپواداران له زوربه ي زورى كيټشو ته نگړه شه رعيه كان و هه ندئ له حوكمه كاني شه ريعه تدا هه تا دنيا دنيايه و له گه ليك له سه حابه كان زانتر زيره ك ترو شاره زاترو بو. نه مه و گه ليكى تر له ژناني بپواداران كه پوليكي فراوانيان هه بوه له زانست و زانستخوازي دا^(١).

ماموستاى دكتور عبدالرحمن الزبيدي ټرك و به رپرسياريه تى زانستى و پوښنبرى نافرته تانى موسلمانى له ناميلكه يه ك دا به ناو نيشانى (مسؤولية المرأة الثقافية) پون كړدو ته وه كه تيايدا وينه كاني به رهنكاري و به گژداچونه وه كه پو به پوى خوشكاني موسلمان ده بڼه وه له م چهرخه دا خستو ته پو و زور به جوانى باسيان ليوه ده كات كه ده كرى نيمه ش له م چهند خالانه ي خواره وه دا ريز به نديان بكه ين:

(١) ته ماشاى (أسئلة النساء الرسول الله ﷺ) بكه كه له ناماده كړنى نوسه رى نه م كتيبه يه كه كومه له پرسياريكى زورى ده رياره ي ژنان له حق گرتوه.

* وینهی یه که م: ناپونی (عدم الوضوح) ولیلی تیپوانین و وینا کرنی نیسلامی: به ده ربړینکی تر نه و همو نوچ دادان و تاریک بون و خلّت و خاش و زهلو زورهی که به پوی بیرو باوه پ (عقیده) ی نیسلامیماندا دراوه و دای پۆشیوه و پارپوهی راسته قینهی عه قیده ی نیسلامی شیواندوه و له تیپوانین و گری بهستی و پهیمانی ته نیا یه کخوا په رستی خوداوه ندی جیهانیان (الله جل جلاله) و له ژبانی راسته قینه و له نامانجه کانی پیک هینانی بونه و هر لادراوه به بیرو باوه پکی ساده و ساکارانه و سهقه تانه خوی بالا ده ستو کاریه جی ده په رستی^(۱).

(۱) واته: به سه دان و بگره به ه زارها کاری بیدعی که وخته ناو په رستش و عه قیده ی پاکی نیسلامیمانوه و هک که س په رستی و گورپ په رستی و هانا بردن بق غیری خوی گوره و سویند خواردن به غیری خوی گوره و سه ربړین بق غیری خوی گوره و ... تد. له یه کی له پوژه کانی نه م سالانی پابرو کومه له که سیک چوین بق سهر دانی نه خوشیک خوا عه فوی بکات نیستا نه ماوه، که چوین ماموستایه کیش له وی بو که نیمام و تار بیژیشه له چوارقورپه. قسه هات وچو باسی بی دینی و خرابه کاری و له دین دهرچون کرا. منیش پوم کرده ماموستایه که و گوتم: والله ماموستا به راستی نیمه که و توبینه ته ناو دهریای خورافیات و بیدعه و بیدعه چیه تیه ووه عه قیده و بیرو باوه پمان له گریژنه چوه و جوگای بیرو باوه ووه عه قیده ی نیسلامیمان پر بۆته ووه له خلّت و خاش و زهلو زورو ناوی پیدا ناپوات و پتویسته جو مال بکریّت. نه و هاش به کی ده کریّت نه رکی سهر کی سهر شانی کی یه؟ یه که مین که سانیک نیوه ی زانایان و ماموستایانی نا بینین که نه م نه رکه قورسه تان له سهر شانه نیوه ش هروا به ساده و ساکارانه گرتوتانه جامیله کانمان به یه کجاری تیدا نفوق بون. یه که مین به ربړس نیوه ن، چونکه نیوه له شهریه ته که حالین وه لگری مه شخه لی ثابینی پیرقزی نیسلامن و میرانگری پیغه مبرن ﷺ گهر به راستی شوین ه لگرو شوینکه و ته ی قورنان و سوننه ت بن. بق نمونه سویند خواردن به غیری خوا کوفره یا هاوبه ش په پیدا کردنه بق خوی گوره. خه لکی نه خوینده وارو بگره خوینده وارو کانی پیشداش نه و زانیاریان نه بوه چونکه سهرچاوه نه بون نه گهر هاش بوین به زمانی عه ربی بون و نیمه ی کورد تی ی نه گه یشتوین. بویه هیچ له دینه که و عه قیده که مان نه گه یشتوین که سویند مان به غیری خوا خواردوه یا هاوارو هانمان به غیری خوا بردوه. به لام نیوه ی ماموستا بق؟ له گه ل پزیم بق ماموستایان نالیم همو به لکو به شیک نه گهر یه کیک له خه لکه که بیگوتایه به سهره کی تی ماموستا تو

* پله و شوین و جیگای ئافره‌تی موسلمان له‌په‌یوه‌ندی کومه‌لایه‌تی به‌پیاو و ده‌برپینی ئه‌و په‌یوه‌ندیه له‌هه‌لوێستی هه‌ندی له‌پیاوان و هه‌لوێستی خراپی نه‌ریه‌تی (السلبی) به‌رامبه‌ر به‌خیزانه‌که‌ی، ئه‌و په‌یوه‌ندیه ئارپکه ئافره‌تی موسلمان به‌سنور به‌زاندنی ده‌زانیت و له‌ئاست مافه‌کانی خۆی دا، چونکه ئه‌م هه‌لوێسته له‌گه‌ڵ په‌یوه‌ندیه‌کانی

نه‌ک وه‌لامت نه‌ده‌دایه‌وه و تیت نه‌ده‌گه‌یاند به‌لکو پێشی به‌رزه پێ ده‌بوت !!! ده‌نگ نه‌کردنی مامۆستای ئایینیش له‌به‌ر ده‌م خه‌لکی عه‌وام واتای به‌شهرعی گه‌یاندنی ئه‌و قسه یا ئه‌و ره‌فتارانه بوه. وه‌لامی مامۆستا بۆ قسه‌کانی من ئه‌وه بو: خۆ کاک احمد ئه‌وان که‌گوتویه‌ به‌سه‌ری تۆ مامۆستا مه‌به‌ستیان ئه‌وه نه‌بوه که‌سه‌ری من بکه‌نه شهریکی خوا !!! یه‌کسه‌ر یه‌کێک له‌و که‌سانه‌ی که‌له‌وێ دانیشتبون ئه‌ویش هه‌ر ناوی احمد بو هاته قسه‌کردن و گوتی: ئه‌رێ والله مامۆستا ئێمه مه‌به‌ستمان ئه‌وه‌یه که‌سوێند به‌سه‌ری مامۆستا ده‌خۆین مه‌به‌ستمان ئه‌وه نیه سه‌ری مامۆستا یان یه‌کیکی تر بێنینه پیزی خواوه، به‌لکو ده‌لێین ئه‌گه‌ر به‌درۆ سوێند بخۆین بابه‌سه‌ری مامۆستا یابه‌کێکمان بێخۆین.

منیش گوت: نامامۆستا گیان، تۆ هه‌رگیز قسه‌ی وامه‌که چونکه ئه‌و قسه‌ی تۆ بۆ ئه‌وان ده‌بیته شهرعیه‌تی دان به‌و قسه‌و کردارانه‌ی که‌ده‌یکه‌ن. بۆ قسه‌که‌ی کاک احمدیش خۆی گه‌وره زۆر پقی هه‌ڵ ده‌ستیت که‌سوێند به‌دروست کراوه‌کانی خۆی بخوریت جا به‌درۆ بیت یان به‌پاست. خۆ له‌وانه‌یه ئه‌گه‌ر به‌درۆش سوێند به‌زاتی پاکی خوا بخویت پێی خۆش تر بیت له‌وه‌ی که‌به‌پاستی به‌غه‌یری خوا بخوریت. ئیدی ئه‌و فهرموده‌و ئایه‌تانه‌م باس کرد که‌له‌م به‌واره‌دا هاتون و قه‌ده‌غه‌ی سوێند خواردن به‌غه‌یری خوا ده‌که‌ن. گوتم مامۆستا وانیه؟ مامۆستاش ده‌ی گوت: به‌لێ هه‌موی وایه.

بۆیه وام ده‌گوت، چونکه خه‌لکه‌که به‌سه‌ری پوتی من بپوایان نه‌ده‌کرد، ئه‌گه‌ر هه‌مو قسه‌کانیشم پاست بن، به‌لام به‌مامۆستا بپوا ده‌که‌ن چونکه مه‌ندیلی له‌سه‌ره‌و به‌مه‌لا باوه له‌ناویاندا، بۆیه منیش شاهیدی مامۆستام له‌پاستی قسه‌کانم بۆ خه‌لکه‌که وه‌رده‌گرت. خوا هه‌ڵ ناگرێ مامۆستاش لایه‌نگیری منی ده‌کرد و به‌شداری شهرحی ئایه‌ت و قه‌رمه‌ده‌کان و هه‌تانه‌وه‌یانی ده‌کردم. جا ئه‌مه‌نونه‌یه‌ک بو له‌خه‌راری بیدعه‌و خورافیات و پێی شهرعیه‌کان له‌بهرپوایه‌وه‌ی قه‌یده‌که‌ماندا که‌خوا په‌نامان بدات سه‌ر ده‌کێشن بۆ کوفرو هاویه‌شی په‌یدا کردنی گه‌وره بۆ خۆی په‌روه‌ریگارمان و ئێمه‌ش پێی زیانمه‌ند ده‌بین. (وه‌گێت).

پیاو وژن و خیزان هاو تەریب نین و ویکرا نایەنەو وە لەکاتیکیدا پەییوەندی ئافرهت لەگەڵ خیزان دا زۆر پتەو و بەهێزە بەلام پیاو تێکی دەدات و هیچ هەستیشی پێ ناکات هۆشیارو وریا نیە لەبەرامبەری دا.

* وێنەی سی یەم: بەلبەلو هات وهاواری فیکری کەشەپۆلی پۆشبیری نامۆ پامالەر کەئەم چەرخی شەپۆلی پێداو و پالەپەستۆیەکی لەئەندازە بەدەری خستۆتە سەر بیرو زیهینی ئافرهتی موسلمان و خستۆیتە دڵەپاوکی و لەسەر بنکە و پێسمەی خۆی لەقاندویەتی و مل ملانی و دژایەتیەکی نامۆ و قیزەون و بیژراو لەبیرو باو و پو عەقیدەیی ساغی خواپەرستی لای داو و تاوای لێ کردووەکەلکی پێو نەماو و بەرگەیی حەیاو حەشمەتی لێ دامالێو و فێری جۆرەها بەناو هونەر و سەما کردن و گۆرانی بیژن و گەلێ شتی تر لەکارە سەرەتاییەکانی کەئەم پۆ ئافرهت گرنگی پێ دەدات و لەچەمک و سەرەتاکانی ژبانی خۆی دەژمێرێت و هەولێ بێ پایانی بۆ دەدات و خۆی بەقوربان دەکات ئاوا بەم جۆرە بەگژ هەمو بانگەشەکارانی دا کردو و بەرەنگاری هەمو گەرەو سەرپەرشتیارانی خۆی دەبێتەو.

* وێنەی چوارەم: پراگەیانندن: گومانی تێدا نیە کەئەمەش بەرەنگاری بەگژداچونەوێک و سنور بەزانیکی ترە، بەو هەمو خراپەکاری و دەم درێژی و زمان لوسی و زمان شیرینی و هەنگوینی ئاساییە کەلەتوێکانی خۆی دا هەلێ گرتو و پەخشی دەکات، هەر وەها بەو پۆشنبیری دژ بەدینە کەمیشکی موسلمانانی پێ بۆگەن دەکات، پۆشنبیریە کە دەبێتە هۆی گۆرینی کەسایەتی موسلمان، پۆشنبیریە کە منداڵەکان لەسەر پەش کردنەوێ کەسایەتیەکانیان گۆش دەکات و هەر بەسەری شلکی و لەفێرەتی خۆیانەو لەهەق و لەفێرەتی راستەقینەیی خۆیانیان لادەدات، ئیدی ئافرهتی موسلمان ئالەو کەش و هەوایە پێسو بۆگەنەدا دەژیەت و سافی و بێگەردی و پوناکی کاروانی ژبانی لێ لێل و لیخو و بەرچاو تاریک دەکات و ژبانی

پاسته‌قینه‌ی لږ ده‌شیوینې و ده‌یخاته ژياننیکې پاراپی و دل‌پاوکی و گری کویره‌ی دهرونی یه‌کی بی نه‌دازه‌وه.

* وینه‌ی پی‌نجه‌م: لږه‌دا وینه‌ی پی‌نجه‌میش ده‌خه‌مه سر که‌بریتیه له‌به‌دپره‌وشتی و په‌فتاری خراپی چرو پر که‌له‌ه‌ندی له‌کومه‌لگا موسلمان‌شیننه‌کان پو چوه‌وه شوینه‌واره‌ګانی دل ته‌زینی لږ که‌وتوته‌وه و هی‌رشیکې دپندانه ده‌کاته سر نافرته‌ی موسلمان که‌وینای شته‌کان به‌پی‌نجه‌وانه‌ی پاسته‌قینه‌ی خویان ده‌خاته‌پو. وینه‌ی نه‌و هم‌مو کاره‌ساته ناهه‌مواروبی په‌وشتیه قیزه‌ونانه‌ی که‌له هژله‌ګانی هونه‌ر نه‌نجام ده‌درین، وه‌ه‌روه‌ها وه‌ک نه‌وانه‌ی که‌ه‌ندی که‌له‌فامان دروشم و زانیاریه نایینه‌کان به‌کونه‌په‌رستی و دواکه‌وتن ده‌خه‌نه پو وناوه‌زه‌دی ده‌که‌ن و پوخساری پاکی ده‌شیوین و پوی سافی نی‌سلام لی‌ل و لی‌خن ده‌که‌ن. به‌هوی نه‌م په‌فتاره ناشیرینه‌وه فه‌سادی و خراپه‌یه‌کی زور فراوان له‌ناو چین و تویره‌ګانی موسلمان‌اندا بلاو بۆته‌وه و به‌هوی لاسایي کردنه‌وه‌ی کویره‌انه‌ی پوژناواییه‌کان، هاوسه‌ر گیری شه‌رعیا نه‌ کۆت و زنجیره‌و به‌ره‌لایش خۆشی و خۆش‌ګوزه‌رانی و چیژ وه‌رگرتنه له‌ژيان نی‌دی به‌م جوړه.

* وینه‌ی شه‌شه‌م: به‌جیهانی کردنی نافرته نه‌ګر دهربرینه‌که‌مان پاست بیت (إن صح التعبير)، که‌بریتیه له‌وه‌ی که‌پوژناوای کافر بانگه‌شه‌ی بۆ ده‌کات وده‌لی: نافرته‌ی نمونه‌یی له‌جیهاندا نافرته‌ی پوژناواییه به‌کسانه به‌پیاو له‌گشت مافه‌ګانی دا، ده‌بینی وه‌ک پیاو په‌نجه‌رو کرک‌کاره له‌کارګه‌کاندا، نمایش که‌ری جل و به‌رګه‌ګانه... هتد.

نهم پی لږ هه‌ل هینان و ده‌ست درېژنی کردن و سنور به‌زاندنانه‌یان له‌کونگره‌و کونفرانسه‌ګانیانه‌وه سهری هه‌لدا که‌بانگه‌شه‌ی بۆ ده‌که‌ن و نه‌ته‌وه به‌ګگرتوه‌ګانیش پالېشت و چاودیریان ده‌کات و بانگه‌شه بۆ چه‌مک و سهره‌تاګانیان ده‌که‌ن وه‌ک نه‌وه‌ی که‌نافرته‌ی کارګر (کرک‌کار) نافرته‌ی متمانه پی کراوه‌و په‌سهندو بایه‌خداره، ونافرته‌ی ناومال به‌چاوکی سوک و دواکه‌وتوانه و کونه‌په‌رستانه سهر ده‌که‌ن، تاوای لږ هاتوه

کاره که گه یشتوته نه وهی که زۆرێک له زارلوه کان بگۆپرێن وهك به کار هینانی وشه‌ی (یه‌کسانی - المساوات) بۆ ده‌ریڕین له ده‌سته‌واژه‌ی لایردنی جیاوازی و جیاکاری یه‌کانی نێوان ژن و پیاو، وه‌وشه‌ی (گه‌شه‌ کردن - التنمية) بۆ ده‌ریڕین له‌نازادی سی‌کسی (الحرية الجنسية) و دامه‌یززان و له‌به‌ر یه‌ك هه‌لوه‌شاندن و به‌ره‌لایی و په‌وشتی. به‌لام سه‌ره‌پای نه‌و وه‌مو گه‌ر پێکردن و پێ له‌سنور تیپه‌پاندانه‌ش هیوا دره‌وشاوه‌کانی نه‌و ئافرته‌ موسلمانانه‌ی که به‌پاستی له‌ئایینه‌که‌یان گه‌یشتون و هه‌ستیان به‌نه‌خشه‌و پیلانه‌ گلاوه‌کانی دوژمنانی خۆیان کردوه‌و تاكو ئێستاش زۆر به‌پونی له‌ناسۆدا له‌دره‌وشانه‌وه‌دان، ده‌روین و گیانی خۆش و پاراو قه‌شه‌نگ ئاسۆ ده‌دره‌وشینیته‌وه‌و پچن له‌ئارامی و به‌خۆ بوون و پێ دامه‌زراو تریان ده‌کات.

كۆلگە و بىنەماكانى تەلارى پۇشنىپىرى ئافرهتى موسلمان

دەكرى كۆلگە و بىنەماكانى تەلارى پۇشنىپىرى ئافرهتى موسلمان لەم چەند خالانەى خوارەو دە كورت ھەلئىن:

(۱) پەسەنايەتى بىرو بۆچون و تىپوانىنى ئىسلامى راستەقىنە بەسيفەتى ئەوھى كەكۆلگە و بىنەماى بناغەى بنچىنە كە كۆشك و تەلارى زانستى و پۇشنىپىرى لەسەر دروست دەكرىت. ئەم بىرو بۆچون و تىپوانىنانەش ئەمانەى خوارەو دەكرىتەو:

- ئەوھى پەيەستە بە باوہ پەوہ (الإيمان) ھەروەك لەپا بردودا ئاماژەمان پى کرد.
- ئەوھى كەپەيەستە بەقورئانى پىرۆزو سوننەتى پاكەوہ لەپوى پىگە و شوپنى ياندا لەژيانى ئافرهتى موسلماندا.
- وەئەوانەشى كەپەيەستەن بەكۆلگە و مرۆف. بىنەماكانى ئىسلام و تايبەتمەندى و جياكارىەكانىەوہ.

- وەئەوھى كەپەيەستە بەبونەوہرى دەورەپەرى.
- وەئەوھى كەپەيەندە بەژيان سروش و قۇناغەكانى ژيانەوہ.
- وەئەوھى كەپەيەندە بەخودى مرۆف خۆيەوہ.

بۆ ئەوھى ئەم بىرو بۆچون و تىپوانىنە بەراست دەرىچن پىويستە لەسەر خوشكى موسلمان كەلەدو سەرچاوە بىنەپەتەكەى ئىسلام سود وەرىگىرت و زانست و زانبارىەكانى ھەل بەپىنجىت كەبرىتىن لە: قورئانى پىرۆزو سوننەتى پاكى پىغەمبەر ﷺ، و بەو تىگەيشتەى كەپىشىنەى پىاو چاكانمان تى گەيشتبون.

(۲) تەواو كردنى پۇشنىپىرى شەرى لەزانست و زانبارىەكانى ئىسلام وەك: تەفسىر، فەرمودە و فيقە، ژياننامە و خو و پەوشت (السيرة)، ...تد. بەوھى كەپۇشنىپىرىەكە توندو تۆل و تۆكمە لەكەسايەتى ئافرهتى موسلمان بەرپا دەكات، بپى ئەو برپار لەسەر

دراوانه یا نه و بابته گړنگانه چنډن؟ نه و بره دیار نه و نازنیت چونکه نه‌مه په یوه‌نده به سروشتی هر ټافره ټک خویه وه، به لام له‌گل نه‌مه شدا پټویسته له‌سهر ټافره‌تی موسلمان که له‌م چنډ خالانه‌ی خواره وه ټاگادارو هوشیارو وریا بیت:

أ- ده‌بی ده‌ست پښخه‌ری و داهیتان و چالاکیه زانسته‌کان باش بزانت و ټاگادارو وریاو زړینگ بیت که هه‌میشه بڼه‌رت و بڼه‌مان وه: ده‌ست پښخه‌ری و هه‌نگاو نانه گړنگه‌کانی بڼه‌رت و بڼه‌ماکانی ته‌فسیر. هه‌روه‌ها له‌زانسته‌کانی فه‌رموده‌دا.

ب- ده‌بی به و شتانه‌دا پږ بچیته خوارو وهریان بگړت که په یوه‌ندن به خویه وه به سیفه‌تی نه‌وی که ټافره‌ته^(١).

ج- پتر کردن و به‌رده‌وامی و داکردن و که له‌که کردنی زانست و پښنبیری هه‌رعیه نیسلا میه‌کان.

(٣) خویندن و خویندنه‌وی نه‌و به‌ره‌مه زانست و زانیاری و پښنبیریانه‌ی که نه‌لی زانسته هاوچه‌رخیه‌کان ده‌یان نوسن بږ ټیگه‌یشتن و حالی بون له‌و واقعی‌ی که تیایدا ده‌ژین، ته‌نیا نه‌مه‌نده به‌س نه‌ی که ټافره‌تی موسلمان بگه‌ریته‌وه بږ کتیبه بڼه‌رت و ژیدره‌ره په‌سه‌نه‌کان (المراجع) که پښینه‌کانمان نوسیویانن، چونکه نه‌مه له‌ واقعی‌ی نه‌مپړی ژیاندا که نارگیرو دوره‌ په‌ریزی ده‌کات، وله‌کاریگری وهاو به‌شی که م ده‌کاته‌وه.

(٤) کږلکه‌ی چواره‌م: بریتی یه له‌پالپشت کردنی پښنبیری‌که‌ی به‌زانسته یارمه‌تی ده‌ره‌کانی تری وه‌ک زمان و میژو و ویزه، ټافره‌تی موسلمان گه‌ر به‌م شیوه‌یه بکات زانست و زانیاریه‌کانی ده‌وله‌مه‌ند تر ده‌بیت و گه‌نجینه‌یه‌ک له‌زانستی و پښنبیری گشتی بږخوی داده‌کات و ټاکارو په‌فتاری جوان ده‌بیت و ده‌ست مایه‌ی پښنبیری و فیکری پتر ده‌بیت.

(١) واته: پږ چون و ټیپرامان و لی ورد بونه‌وه و فیز بون وناسین و هرگرتنی هه‌مو نه‌و سیفه‌ت و تاییه‌تمه‌ندی و جیاکاریانه‌ی که په یوه‌ندن به سیفه‌تی مټینه‌ی خویه وه. (وه‌رگتیر).

۵) وه یه کیکی تر له کۆلگه کانی نه وه به هۆشیاری و وریا بونی ئافرهتی موسلمان له وه مو که ندو کۆسپه و تهنگزانهی که ده بینه شیواندن و په ک خستن و دواخستنی هه ولۆ و کۆششه کانی که دپنه پێگهی له کاتی دروست کردن و دانانی بناغه و ته لاری زانست و زانیاری و پۆشنبیری کانی و هه مو نه و هۆکارو پال پشتیانهی که هاریکاری ده که ن له هه نگاو نان و بازدان به سه ر هه مو که ندو کۆسپ و کون و که له به رو ته نگزانه دا که بریتین له مانه ی خواره وه :

أ — توێژینه وه و ورد بونه وه له سیستمی ئیسلامی به بیرو باوه (عقیده) و به شریعت و به پره وشت و ئاکارو به ها به رزه کان و به خیزان و به گه لی شتی تر، چونکه نه وانه هه مو یان ویکرا کۆشک و قه لایه کی پته و و دامه زرا و دروست ده که ن و یه کتری ده به ستنه وه .

ب — هاوته رییبی و هاوکی شه یی له دروست کردنی ته لاری پۆشنبیری بۆ نه وه ی هه میشه له تیروانیی دا هاوکی شه یی و مام ناوه ندی به مینێته وه، و که مو کورتی و که مته رخه می له ئاست هه ندی له بپاره دیاره کاندانه نوینی، یا خود هۆش و گۆش له ئاست هه مو شنه بایه کی هه ل کردو په خش بو له پۆشنبیری پۆژه لاتی و پۆژئاوایی بکاته وه و وریا و زینگ بییت، نه کا خوانه خواسته بکه ویته ناو زه لکاو ی نه و سه ر لێشیوای و گومراییه وه .

بەرپرسیه‌تی پۆشنیبری ئافره‌تی موسلمان

ده‌توانین به‌رپرسیه‌تیه‌کانی پۆشنیبری ئافره‌تی موسلمان له‌م چهن خالانه‌ی خواره‌وه‌دا گرد بکه‌ینه‌وه:

یه‌که‌م : توخمه‌کانی به‌رپرسیاریتی پۆشنیبری ئه‌مانه‌ی خواره‌وه‌ن:

أ - هه‌ستان یانه‌نجام دانی جموجولی پڕۆگرامی بۆ دروست کردنی ته‌لاری که‌سیه‌تی ئافره‌تی موسلمان فیکری و کارگێپی و پڕۆسه‌یی (پراکتیکی - عملی) له‌میان‌ه‌ی کارو به‌رنامه‌ پله‌یه‌یه‌کان (تدریجی فیتری چڕو توندو تۆلی وه‌ستاو وه‌ند به‌په‌یره‌و و پڕۆگرامی شه‌ریعه‌تی پۆن و په‌وان و ئاسانی خوای په‌روه‌ردگار.

ب - به‌پۆشنیبر کردنی ئیسلامی له‌قوتابخانه‌دا بۆ کێژۆله‌ ساواکانی سه‌ره‌تایی و که‌نج‌ولاوان و ته‌نیا پشت نه‌به‌ستن به‌ په‌یره‌و پڕۆگرامی خۆیندن و به‌س، چونکه‌ ئه‌و پڕۆگرامانه‌ کاتین‌وته‌نیا له‌و یواره‌دا فێر ده‌کړین که‌ مه‌نه‌جی خۆیندن بۆ بڕینی پله‌کانی سالانه‌و به‌ده‌ست هێنانی بڕوانامه‌و سنوردان، و ته‌نیا سود له‌چالاکیه‌ پڕۆگرامیه‌کان و له‌وانه‌ی که‌ بپاری له‌سه‌ر دراوه‌و ده‌خۆیندرییت و ده‌ده‌گیریت و به‌س.

ج - دایه‌نگایه‌تی ته‌کنیکی دروستکه‌ر پێ گه‌یه‌نهر بۆ منداڵ و زارۆکان: کۆرپه‌ ساواکان به‌پله‌ی یه‌که‌م، ئه‌وانه‌ی که‌ په‌یوه‌ندی به‌خوشکانی موسلمان وه‌هیه‌. به‌پله‌ی دوهم. وه‌به‌گشتی ئه‌گه‌ر ئه‌و خوشکه‌ دایک بێت. هه‌روه‌کو له‌داهاتودا باس ده‌کړیت گه‌ر خوای گه‌وره‌ویستی له‌سه‌ر بێت - ئه‌وه‌ی له‌ئافره‌تی موسلمان داوا کراوه‌و پێویسته‌ له‌سه‌ری به‌خێو کردن و په‌روه‌رده‌ کردنی منداڵه‌کانیه‌تی و هه‌روه‌ها پارس‌تن و چاودێری کردنیان له‌توش بون به‌خرابه‌و خرابه‌کاری (الفساد) ولادان له‌پێگه‌ی فیتره‌تی خۆیان (الإنحراف عن فطرتهم). خوشکی موسلمانێ راسه‌ت‌ه‌قینه‌ پێویسته‌ له‌سه‌ری که‌ دایه‌نگایه‌تیه‌که‌ی ده‌رچو سه‌رکه‌وتوانه‌ بێت و گۆش کردو وخواه‌ن فیکرو ویست و به‌توانا و ئه‌واتو بێت بۆ پۆله‌کان

پیش‌ه‌نگو چاولیکه‌ریکی نه‌رییه‌تیه‌کانی (الإيجانية) بیّت له‌قوتابخانه‌و خویندنگانیکانیاندا له‌گه‌ل هاورپۆ و هاورکاره‌کانیدا، و له‌کۆمه‌لگادا، له‌گه‌ل دراوسیکانیدا، له‌گه‌ل هاورپیکانیدا (أترابهم) بۆنه‌وه‌ی بینه‌ توخم و سه‌رچاوه‌یه‌کی چاک و کاریگه‌رو به‌سودو به‌که‌لک.

د — دروست کردنی که‌ش وه‌ه‌وایه‌کی ئیسلامی له‌ده‌ورو به‌ری خۆی دا، له‌ماله‌که‌ی دا وه‌له‌گه‌ل دراوسیکانی داو له‌گه‌ل هاورپیکانی دا. هه‌میشه‌ زیکرو ویردی خوای گه‌وره‌ زیندو بکه‌نه‌وه. گرنگی و بایه‌خی دانی لێ‌پراوانه‌ به‌فێرکردنی زانست و زانیاریه‌کانی ئایینی خواو چاوه‌دێری و وریا بون و خۆ دانوساندن له‌به‌رامبه‌ر سه‌ربپچی یه‌کاندلو بن بر کردنیان.

ه — جێبه‌جێ کردنی کرده‌کی (پراکتیکی — عملی) و ده‌رخستن و پره‌نگ دانه‌وه‌ی نیشانه‌و شوینه‌واری ئه‌و پۆشنه‌بیره‌ له‌که‌سایه‌تی خۆی دا، ئه‌ونده‌ پۆشنه‌بیره‌ به‌س نیه‌ که‌ له‌قوتابخانه‌ ده‌یخوینیت، به‌لکو ده‌بێ پۆشنه‌بیره‌که‌ی تیایدا پره‌نگ بداته‌وه‌و ده‌ریکه‌وینت له‌جموجول و هه‌لس و که‌وتی دا له‌گفت و گۆ و قسه‌ کردنی دا له‌بێ ده‌نگی دا له‌په‌فتاری دا، له‌ده‌رچونه‌کانی دا، له‌جل و به‌رگو پۆشاکێ دا، له‌زینگی و زیره‌کی داو له‌چیشته‌ لێ‌نان، له‌په‌یوه‌ندیه‌کانی له‌گه‌ل هاوسه‌رو ئه‌ندامانی خێزانه‌که‌ی دا، هه‌روه‌ها له‌گه‌ل خزم و که‌سو کاری خۆی و می‌رده‌که‌ی داو له‌گه‌ل دراوسیکانی دا، چونکه‌ زۆر جار هه‌یه‌ قسه‌و گفته‌و گۆ به‌قه‌ده‌ر هه‌لس و که‌وت و په‌فتاری جوان کاریگه‌ری نیه‌.

و — هه‌ماهه‌نگی و یارمه‌تی دانی می‌رده‌که‌ی نه‌گه‌ر بانگه‌شه‌ کار بو. ئه‌و کاته‌ ژنه‌که‌ به‌هێزترین و باشترین و کاریگه‌رترین پالێشته‌ی ئه‌و می‌رده‌ی ده‌بیته‌و گه‌وره‌ترین لایه‌نگیری ده‌بیته‌ بۆ ئه‌و فیکره‌ی که‌ بانگه‌شه‌ی بۆ ده‌کات، کارو باره‌کانی بۆ پێک ده‌خات، و ئاسانکاریه‌کی زۆری بۆ ده‌کات، ده‌ستیکێ بالۆ پته‌و و ده‌ست بارگه‌ریکی به‌هێزو به‌س ده‌بیته‌ بۆ که‌ لاله‌ کردن و ئه‌نجامدانی ئه‌و پرۆژانه‌ی که‌ به‌ته‌ویایانه‌ ئه‌نجامیان بدات، ئیدی ئه‌و ئافه‌رته‌ به‌م کارانه‌ی به‌راستی به‌ ئه‌رکی سه‌ر شانی خۆی هه‌ستاه‌و له‌ پاداشته‌و نه‌جرو وه‌رگرتنه‌و دا هاوره‌شه‌ له‌گه‌ل می‌رده‌که‌ی دا له‌پۆژی قیامه‌تا.

ز - هه‌ماهه‌نگی و هاریکاری کردن و به‌شداری کردن له‌چالاکی و بواره زانستیه‌کانی ژنان (النسوی) دا وه‌ک وهرزه پۆشنیبریه‌کان له‌هه‌ندی له‌دامه‌زراوه‌کان و ناوه‌نده پۆشنیبری و زانستیه‌کان و گه‌لیکی تر.

ح - به‌شداری کردن و هاوکاری کردن له‌تویژینه‌وه و لی‌کۆلینه‌وه‌کانی که‌گرنگی ده‌ده‌ن به‌کاروباری ژنان به‌تاییه‌تیش له‌کێشه‌و بواره‌پیداگریه‌کاندا (إلحاح) ، وه‌ک کێشه‌کانی خوێندن و هاوسه‌رگه‌ریه‌تی، مالداری و مالّ کردن، هه‌لّ کردن و هه‌لس و که‌وت کردن له‌گه‌لّ منداڵ و زارۆکاندا، کێشه‌ی دراوسێکان، کاریگه‌ری به‌کۆمه‌لّ، کاریگه‌ریه‌ فیکری و گریّ به‌ستیه‌کان (المؤثرات الفكرية والعقدية) له‌سه‌ر ئافه‌رت، شوێنه‌کانی که‌شت و گوزارو کات تیدا به‌سه‌ر بردن، وگه‌لّ کێشه‌و ته‌نگه‌زی تری له‌م جۆرانه، که‌پێویسته ئافه‌رت شوین په‌نجه‌ی تیدا دیار بێت و هاریکاری یان تیدا بکات وه‌ک ئافه‌رتیکی موسلمانێ زاناو پۆشنیبر.

دووهم : دارشتنی مه‌نه‌ج و به‌رنامه‌ی هه‌ینانه‌ی دی ئهم به‌رپرسیاریه‌تیه‌:

ئه‌وه‌ی لێره‌دا شایه‌نی ئاماژه‌ پێ کردن و کار پێ کردن بێت بۆ وه‌دی هه‌ینانی یارمه‌تی و هاوکاری کردن بێت له‌نیوان خاوه‌ن به‌رپرسیاریه‌تیه‌ پۆشنیبری و بانگه‌شه‌کاره‌کان بۆ خێرو چاکه‌و وپێنومایی کردن و هه‌ینانه‌ سه‌ر پێی پاستی خوایی و به‌رچاو پۆشن کردن و وه‌هۆشیار کردن و وه‌، خۆشه‌ویستی و ئاشنایی و پێکی و ته‌بابی، هه‌ستان به‌ به‌رپرسیاریه‌تی و چالاکی پۆشنیبری له‌که‌ناله‌ جۆربه‌جۆره‌کاندا، نه‌ک ته‌نیا له‌که‌نالی (محاضرات) داو به‌س وه‌ده‌بی له‌گه‌لّ عه‌قل و سۆزو ده‌روندا هه‌لس و که‌وت بکات و یه‌ک بگه‌ڕێته‌وه‌ و ده‌بی به‌و هه‌مو گه‌رداو گه‌رده‌لولانه‌ی که‌له‌م سه‌رده‌مه‌دا هه‌لێان کردوه‌ و باون فریو نه‌خوات به‌بیانوی ئه‌وه‌ی که‌ سه‌رده‌می زانست و پێشکه‌وتنه‌ و مۆدیلن، گومانی تیدا نیه‌ که‌سۆزیش شیوازیکی کاریگه‌ری گه‌وره‌ی به‌هێزی هه‌یه‌، هه‌روه‌ها وه‌نه‌و مه‌نه‌جه‌ قورئانه‌ی که‌ قورئانی پیرۆز به‌کاری هه‌یناوه‌ شیوازیکی به‌وه‌پێدان و هه‌لێان و ترسینه‌ری یه‌ (الترهیب والترغیب) و مه‌نه‌ج و به‌رنامه‌کی فبتریه‌، وه‌له‌مه‌نه‌جی لی‌کۆلینه‌وه‌ و هه‌ینانه‌ی دی و پا‌په‌راندنی به‌رپرسیه‌تی چالاکی پۆشنیبری: په‌خه‌ له‌خۆ گرتن و

خو راسټ کړدنه‌وه‌ی به‌رده‌وام تاكو نه‌فسی خو‌ی وگه‌شه پي كړدنې له‌بیر نه‌چيټه‌وه،
ياخود بكه‌ويته ټوپو داو و ته‌پكه‌ی بي ناگايی و شه‌يتانه‌وه. ا.ه. نه‌مه نه‌و كورته‌و پوخته
باسه‌يه بو كه (الزنيدي) هيتاويه‌تبه‌وه.

**سۍ يه‌م: يه‌كيكي تر له‌نهرك و به‌رپرسيټي نافرته‌ی موسلمان دهر‌باره‌ی نه‌فسی خو‌ی
هه‌ستانيه‌تی به‌كاری چاكه‌و چاكه‌كاری :**

كاری چاكه نه‌وه‌يه كه به‌لگه‌يه‌كي زږدی له‌سهرن له‌قورئان‌وله‌سوننه‌تی
پيغه‌مبر ﷺ وه‌كاری چاكه‌ش له‌پوی حوكمه‌كانيه‌وه هه‌مه جوړو هه‌مه‌چه‌شنه‌ن وه‌ك:
فرزه‌كان، كاره ريگه‌پيډراوه‌كان (المستحبات) و سوننه‌ته‌كان، وه‌له‌پوی جوړيشه‌وه
ده‌كرټ به: (جوړيگ كه‌سوده‌كه‌ی ته‌نيا بڼ نه‌و كه‌سه‌يه كه‌نه‌نجامی ده‌دات، جوړيكي تري
سودی بڼ كه‌سانی تريش هه‌يه). وه‌له‌سروشتو سهره‌تاكانی ئيسلام نه‌وه‌يه كه‌نافرته
به‌رپرسه له‌كارو كړده‌وه‌كانی خو‌ی كه‌نه‌نجاميان ده‌داتو سزاو پاداشتی خوشيان
له‌ناستدا وهرده‌گرټه‌وه، نه‌وه‌بو له‌پاږدودا نايه‌ته‌كاشمان ئاماژه پي كړدن كه‌به‌لگه‌ن
له‌سهر نه‌م راستيه وه‌ك: فهرموده‌ی خواي گه‌وره: ﴿فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ
عَمَلَ عَبْدٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتِي بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ﴾ آل عمران: ۱۹۵. وه‌ خواي پاك
ويگه‌رد ده‌فهرموي: ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِّنَ الصَّالِحَاتِ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ
يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ﴾ النساء: ۱۲۴. وه‌هه‌روه ده‌فهرموي: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتِي
وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً﴾ النحل: ۹۷.

هه‌روه‌ها له‌به‌رپرسياړيټيه‌كانی نافرته‌ی موسلمان سهرباری بږوا بون‌وزانسته،
نه‌وه‌يه كه‌ده‌بي به‌پي‌ی دا خوازيه‌كانی نه‌و زانسته كار بكات، هيچ نه‌نجام و به‌ره‌ميكي
چنگ ناكه‌ويت نه‌له‌دنياو نه‌له‌پوژي دوايي دا گه‌ر به‌م شي‌وه‌يه نه‌جوليټه‌وه، خواي بالا
ده‌ستو كار به‌جي ده‌فهرموي: ﴿تَبٰرَكَ الَّذِي يَدِيهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ الَّذِي

حَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ﴿١٢﴾ (الملك: ۱۲). (واتا: پیرۆزی و پاکو بیگهردی بۆ ئو کهسهی که خاوه ندرایتی هه مو شتیك له دهست ئو دایه و بهسه هه مو شتیك دا زال و سه رکه وتوه، ئو کهسهی که مردن و ژیان و ژیا نه وهی دانا وه له چه نگ ئو دایه، بۆچی؟ بۆ ئه وهی ئیوه به تاقی بکاته وه داخو کامتان کرده وهی چاک و باش ده کات و کامه تانیش کرده وهی خراب و به دخو ده کات. (وه رگێڤ). عیاض گوتویه تی: وشه ی (أحسن) به واتای پوخته ترین و چاکترین و دلسۆز ترین و پیکاو ترین کارو کرده وه یه .

نایه ته کان بۆ وه رگرتن و قبول کردنی کرده وه کان دوو مه رج بریار دهمن که بریتین له مانده ی خواره وه:

- بپروا بون به خوای گه وره و دلسۆزی و نیاز پاکی بۆ خوای گه وره و تاک و ته نیا، کارو کرده وه کانی هه موی له پیناو خوادا بن به سو هه یچ نیه ت و نیازیکێ تری نه بیئت مه به ست و نیاز هه کانیشی بۆ که سی تر نه بیئت.

- کرده وه ی چاک (العمل الصالح): هه ر کرده وه یه کیش بکریئت گه ر به پی ی ئو به رنامه و شه ریه ته نه بن که پیغه مبه ری خوشه و یست ﷺ هیناویه تی و نه نجامی داو ن واته به پی ی سونه تی پیغه مبه ر ﷺ بیئت.

هه روه ها دو جوړ پاداشتی بۆ کاره چاکه کان ده ست نیشان کردون: له دنیا دا ژیا نیکی خو ش و به به ره که ت، له پۆژی دوا ییشدا به هه شت .

ئافره تی موسلمان پیویسته له سه ری که به م کاره هه ل بستیئت ئه گه ر کاره کان فه رز بون وه ک نوێژه فه رزه کان و زه کاتی فه رزو پۆژی په مه زان و هه ج کردن یه کجار له ژیا ندا ئه گه ر له توانای دا هه بو. وه باقی ئه رک و فه رزه کانی تر، جا پیویسته له سه ر ئافره تی موسلمان به و په ری لیپراوی و به بی که مه تر خه می و سستی و خاوی و ته مبه لی و خو بار د نه وه ئه نجامیان بدات.

به‌لام نه‌وه‌ی که‌فرز نیه له‌سوننه‌ته‌کان و پښگه پښدراوه‌کان (المستحبة) که‌خوا‌ی گه‌وره وه‌ک سوپاس گوزاریه‌ک بۆ خواو یارمه‌تیه‌ک و ده‌ستگیرویییه‌ک بۆ به‌نده‌کانی له‌سه‌ر به‌نده برواداره‌کانی خۆی داناوه، پښویسته له‌سه‌ر ئافره‌تی موسلمان که‌هه‌ول ب‌دات به‌گویره‌ی توانا به‌شیکی باش له‌و گه‌نجینه به‌سودانه له‌کیس خۆی نه‌دات و نه‌نجامیان ب‌دات و ده‌ده‌ستیان ب‌ینیت بۆ پوژی قیامت له‌ده‌فته‌ری کرده‌وه‌کانیدا دای بکات و پیش خۆی به‌پښ یان بکات له‌به‌ر نه‌م سودو که‌لکانه‌ی خواره‌وه:

- نه‌و سوننه‌تانه که‌م و کورپه‌کانی فره‌زه‌کانمان بۆ پر ده‌کاته‌وه.
- گوناهه‌کان و کاره خراپه‌کانمان په‌ش ده‌کاته‌وه که‌پوژانه که‌له‌که بون که زوړ جار هه‌ر هه‌ستیشیان پښ ناکه‌یت.
- پله‌و پایه‌ی پښ له‌لای خوا‌ی گه‌وره به‌رز ده‌بیته‌وه.
- مل ملانی و پیش‌برکی له‌گه‌ل پیاوچا‌کان و ئافره‌ت چا‌کان پښ ده‌کات. پښه‌و بری باوه‌پر (الإیمان) پښ پتر ده‌بیته.

جا ئافره‌تی موسلمان‌ی ژیر نه‌وه‌یه که‌به‌شیکی باش له‌و پاداشت و خیری نه‌و سوننه‌تانه (النوافل) به‌ده‌ست خۆی د‌ینیت چ پوژو وچ نو‌یز وچ حه‌ج و عه‌مره‌ی مالی خوا بیته‌و چ بانگه‌شه کردن بیت بۆ ئایینی ئیسلام و فره‌مان کردن به‌چاکه‌و قه‌ده‌غه‌کردن له‌خراپه‌و چ چاکه‌و چاکه‌ کردن بیت و... و... تد. ده‌بی هه‌میشه نه‌و واته‌ ئافره‌تی موسلمان سور بیت له‌سه‌ر نه‌نجامدانی جزری سوننه‌ته‌کانی که‌ته‌نیا بۆخۆی سودیان هه‌یه‌و نه‌وانه‌شی که‌بۆ خه‌لکانی تریش سودیان هه‌یه. وه‌نه‌گه‌ر کاره‌کان تیک گیران واته‌ نه‌و کارانه‌ی که‌سودی بۆ خۆی و بۆ خه‌لکی هه‌بو نه‌و کات نه‌و کارانه پیش بخت که‌ته‌نیا سودی بۆ گشتی هه‌یه واته‌ سودی گشتی پیش سودی خۆی بخت. وه‌نه‌گه‌ر دیسان کاره‌کان تیک گیران و به‌سه‌ر یه‌کدا که‌له‌که بون با نه‌و کاره سوننه‌تیانه پیش بخت که‌سودی ته‌نیا بۆخۆی تیدایه وه‌ک خو‌یندنی قورئانی پیروژ، یاخود فیر کردنی

خویندنه وهی قورئان، گومانی تیدا نیه و ده بی ئه و کاره پیتش بخت که سودی بۆ هه موان هه یه .

وه من ده لیم: له ئهرکی ئافره تی موسلمان ه که ده بی به رنامه بۆ کاره کانی پۆژانه و هه فتانه و مانگانه و سالانه ی خۆی دابینتۆ خشته یه کی کاتی نزیک ی یا پێژه یی دروست بکات بۆ ئه نجامدان و هه ستان به راپه پاندنی کاره کانی، و ده بی هاوته ریب بیت بۆ ئه وه ی به ندایه تی و په رستشی خوای گه وره له سه ر به رچاو پۆشنی و به رنامه پێژی بکات و ئه نجام بدات گه ر خوای گه وره ویستی له سه ر بیت له کۆتایی کتێبه که ماندا به درێژی باسی لیوه ده که یین.

ده کری ئه م خالانه ی خوارموه له ژیر چه تری کردموه ی چاک دا گرد بکه ی نه وه:

- ئه نجامدانی پینچ پوکنه کانی ئیسلام: کردنی پینچ فه رزه ی نوێژه کان له کاتی خۆیاند، پارێزگاری له هه مو مه رج و واجبه کانی و کردنی ئه وه نده ی له توانادا بیت له نوێژه سوننه ته کان.

- دانی زه کاتی مāl ئه گه ر ئه و ماله ی هه یه ئه وه نده بو زه کاتی لی بکه ویت.

- گرتنی پۆژوه کانی مانگی په مه زان.

- هه ج کردنی مāl خوا له ته مه ندا جارێک ئه گه ر توانای مāl و پێگه ی هه بو، سه باره ت به ئافره تی موسلمان ده بی (محرم) ی خۆی له گه ل دا بیت.

- پێغه مبه ری خوارالله ﷺ فه رمویه تی: {إِذَا صَلَّتِ الْمَرْأَةُ خَمْسَهَا، وَصَامَتْ شَهْرَهَا، وَحَفِظَتْ فَرْجَهَا، وَأَطَاعَتْ زَوْجَهَا قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الْجَنَّةَ مِنْ أَيِّ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ شِئْتَ} (۱).

- ئه نجامدانی ئه رکه کانی سه رشانی وه ک: پۆشین و پارێزی کردن له پۆشاک ی شه رعی فه رز کراو، ئه و پۆشاکه ی که ده بی هه مو له شی دابپۆشیت به ده م و چاو و ده سه ته کانیشیه وه له به ر ده م پیاوانی بێگانه دا . هه روه ها پارێزگاری کردن له خۆد پۆشین و هه یاو هه شه مه ت و داوین پاک ی خۆی .

(۱) له رابردودا (تخریجه) که و واتا که یمان نوسی ل ۱۱.

به‌لگش له‌سەر نه‌مه‌ گه‌لیک زۆڤن. خوای گه‌ورده‌و بالا ده‌ست ده‌فه‌رموی: ﴿يَبْسَاءُ
 النَّبِيُّ لَسْتُ كَأَحَدٍ مِّنَ النِّسَاءِ ۚ إِنَّ أَتَقَاتْنَ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ
 وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا﴾ (۱) وَزَنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ ۚ وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ
 وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ
 وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا﴾ (۲) الأحزاب: ۳۲-۳۳. (واتا: ئە‌ی ژنانی پێغه‌مبەر ﷺ ئێوه‌ وه‌ك ژنانی
 تری ساده‌ نین، ئێوه‌ خێزانه‌گانی پێغه‌مبەر نه‌بی هه‌م شتیكتان له‌وانی تر جیاواز بێت
 ئێوه‌ چاكه‌و خراپه‌تان دو هیندانه‌یه‌. ده‌ی نه‌گه‌ر خۆتان بپاریزن له‌خوای خۆتان وه‌رگیز
 سه‌رپێچی خوای گه‌ورده‌و بێ فرمانی نه‌كه‌ن و خۆ له‌هه‌مو شتیکی خراپ بپاریزن به‌نازوه‌
 به‌عیشه‌وه‌ له‌نجه‌و لار مه‌پۆن و ده‌نگی خۆتان ناسكو به‌نازو نوز مه‌كه‌ن و له‌گه‌ل پیاوانی
 بێگانه‌دا قسه‌ مه‌كه‌ن و به‌نه‌رم و نیان و ناسكه‌وه‌ گفت و گو مه‌كه‌ن چونكه‌ نه‌مه‌ ده‌بێته‌
 هۆی هه‌ست بزواندنێ ئاره‌زی پیاوان و خانه‌خواسته‌ با خراپه‌کاری و بێ په‌وشتی ئی
 نه‌كه‌وێته‌وه‌، چونكه‌ ده‌نگی ناسكو نه‌رمی ئافره‌ت هه‌میشه‌ هه‌ستی ئاره‌زو بزوینه‌ بۆ
 پیاوان و له‌م ناوه‌نده‌شدا شه‌یتانی نه‌فرین ئی كراو به‌هه‌لی ده‌زانیت و پۆلی خۆی ده‌خاته‌
 گه‌پ بۆ خسته‌نه‌وه‌ی خراپی و داوین پیسی و به‌د په‌وشتی. بۆیه‌ خوای گه‌وره‌ ئامۆژگاری
 دایکی بپرواداران ده‌كات كه‌له‌م سیفه‌ته‌ دور بكه‌ونه‌وه‌. ئه‌وه‌ له‌كاتێك دا یه‌ كه‌
 پێغه‌مبەر ﷺ له‌ژياندا ماوه‌و گه‌رمه‌ی راگه‌یاندنی په‌یامی پیرۆزی ئیسلام وه‌اتنه‌
 خواره‌وه‌ی ئایه‌ته‌كان و بینه‌ماو ئه‌حكامه‌گانی قورئانه‌ بۆ سه‌ر گروهي موقوف له‌سه‌ر زه‌وی و
 له‌باشترین و له‌پاکترین سه‌رده‌مدا خوای گه‌وره‌ ئاوا ئامۆژگاری پاکترین و به‌رزترین ئافره‌تی
 ئاكارو په‌وشت به‌رز ده‌كات ئه‌دی ده‌بی له‌پۆژگاری ئه‌مپۆی پر فسادێ و به‌د
 په‌وشتی و نه‌و هه‌مو پوت و قوت و به‌ره‌لاییه‌ی كه‌هه‌یه‌ ئه‌و بێ په‌وشتی بێ ئه‌خلاقیه‌ی
 كه‌هه‌یه‌ و نه‌ك خه‌لكی به‌لكو ده‌سه‌لاتداران ئه‌مپۆ بانگه‌شه‌ی بۆ ده‌كه‌ن و هه‌مو هۆكاره‌گانی
 راگه‌یاندنیان له‌خزمه‌تدا خسته‌ته‌ گه‌رو یه‌كه‌مین ده‌لاقه‌و یه‌كه‌مین ده‌رگاشیان ئافره‌ت بو

كه وهك دهست كه لایهك بۆ ئهم نیازه گلاوانه ی خۆیان گرتۆته دهست خوای گهوره په نامان بدات . بارودۆخه كه زۆر مه ترسی داره . خوای گهوره ده فهرموئ : ئیوه بهم شیوهیه واته به ناسکی و نازو عیشووه مه دوین نه بادا ئه وانه ی نه خۆشی یان له دلدایه له پیاوانی چاو چلئیس و دل کرمی ئه مه به هه ل بقۆزنه وه وه وڵی خراپه کاری و داوین پیسی بدن . ئه و پیاوانه ی كه دلی یان پرپه تی له نه خۆشی و فایروسی داوین پیسی و ئاره زو بازی ئیوه ده رگایان به پودا دابخه ن و گالتو گه پو قسه ی ناسكو نه رم و نازو نوزیان له گه لدا مه کهن . له جیاتی ئه مه قسه ی باش و ئامۆزگاری چاکه بکهن و به قسه و گفتاری به ریزوسه نگی و به ئاکری به رز له گه ل خه لکی دا بدوین . هه روه ها خوای گهوره ده فهرموئ : ئیوه ئه ی ئافره تان له ناو مالی خۆتان به میننه وه و ئۆقره بگرن و نیش و کاری ماله وه و په روه رده ی منداله کانتان به باشترین شیوه و له سه ر به رنامه و په یڕه و پرۆگرامی خوای گهوره په روه رده بکهن . لیژه دا كه ده فهرموئ له مال دا ئۆقره بگرن مه به ست ئه وه نیه كه ده بی سه ر له مال نه هیننه ده رو وهك بالنده له ناو قه فه زدا ده رگا له سه ر داخراو بن ، نه خێر به لام مه به ست ئه وه یه كه خوای گهوره پیاو وژنی دروست کردوه هه ر لایه و ئه ركو به رپرسیه تی و شوینی ئه ركو کار کردنه کهشی بۆ دیاری کردوه و هه ر خۆی ده زانی هه ریه کی له و دو په گه زه چی له گه ل تواناو سروشتی دا ده گونجی . ئیدی ماله وه ی بۆ ئافره ت داناوه بۆ راپه راندنی کاروباری ناو مال و په روه رده کردنی پۆله کان به دروست ترین شیوه و شیواز . ئه گه ر ژن بچیته ده رو ماندو شه که ت بیته له ناو فه رمانگه کان و کارو کومپانیا و کۆپو کۆبونه وه کان دا ، كه له گه ل جسته ی ئافره تیش هه ر ناگونجیت ئه و جه سته ناسکه ی ئافره ت که ی به رگه ی ئه وه ده گریت ، ئه وه نه ی توانی کاروباره کانی ناو مال وهك پیویست راپه رپینیت و منداله کان به و سۆزوگۆشه ی كه خوای گهوره بۆی داناوه په روه رده بکات بۆ یه مال هه ر سه قه ت ده رده چیت و منداله کان سه قه ت په روه رده ده بن و نور نیه لاسارو نارێك ده ر بچن و بی بهش بن له هه مو سۆزیکه دایکایه تی ئه مجاریش له سۆزو عاتیفه ی کۆمه لایه تی بی بهش ده بن . پیاویش به رپرسه له پهیدا کردنی نان و بۆژی

خوی ومال و منداله کانی و بڼ کاره قورسه کانی دهره وه دانراوه له هه مو بواره کانی ژيانی مرقفایه تیدا. نه مجار خوی گه وړه به نافرته تان ده فهرموئ: نه ی نافرته تان نئوه خوتان پازاوه وپوت مه که نه وه و خوتان له دپو دهرمانی خو جوان کردن وپازاندنه وه و ماکیاج دا شه لال مه که ن وپو نه وه ی سهرنجی پیاوان بڼ لای خوتان پابکیشن و نه نجام ببیته هوی که و تنه وه ی خراپه و خراپه کاری و بی پوهشتی و بی نه خلای. زه کات له مالی خوتان دهر بکه ن وگوئ پایلی خواو پیغه مبهری خوا عليه السلام بکه ن و له بهرنامه ی خوا لامه دهن که بریتیه له قورثان و سوننه ت. خوی گه وړه بی نیازه له نئوه چی له نئوه ناویت ته نیا دور خستنه وه ی خراپه و خراپه کاری نه بیته لیته و نه وه ی له نئوه ی ده ویت ته نیا پوهشت بهرزی و حیا و حشمت و ژيانی پاک و ته میزو و سهر بهرزی و سهر فزایه نه ی نه هل و نه ی نه ندامانی مالی پیغه مبهری خوا عليه السلام وه خوی گه وړه ده یه وئ نئوه پاک وپوخته پابگریته و پاک و ناکار بهرزمیته نه وه. دیاره که خوی گه وړه پو له مالی پیغه مبهری و خیزانه کانی نه و ده کات ته نیا داواو حوکمه که هر بڼ نه وان نیه به ته نیاو به س، به لکو بڼ هه مو موسلمانانه به پیاو و به ژنه وه پوی ده می له هه مو مرقفه کانه تا دنیا ده بریتیه و به یه ده یی نیمه ش به پیاو و به ژنه وه نه و حوکم و داوا یا یانه و هر گرین و گوئ پایلی خواو پیغه مبهری خوا بکه یو دهنه چاره نوسمان په ش و تاریک ده بیته (په نا به خوی گه وړه)، و هر گریته

هروه ها ده فهرموئ: ﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرَ نَظِيرٍ إِنَّهُ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَقْسِمِينَ لِحَدِيثٍ ؕ إِنَّ دَلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ ؕ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ ؕ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ ؕ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا ؕ إِنَّ دَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ﴿٥٣﴾﴾ (الأحزاب: ٥٣). (واتا: نه ی نه و که سانه ی که بپواتان میناه

له خۆوه مه چنه ماله کانی پیغه مبه‌ر ﷺ و هه‌رله خۆوه خۆ مه‌که‌ن به‌ماله‌کانی دا ، مه‌گه‌ر
 پینگه‌تان پی بده‌ن و بیو خواردن بانگتان بکه‌ن و داوه‌تان بکه‌ن، نه‌گه‌ر مؤله‌تیشیان دان و
 داوه‌تیان کردن ئیوه نه‌وه‌نده زو مه‌چن له‌وی پال بده‌نه‌وه‌و چاوه‌پوانی بکه‌ن تا
 خواردنه‌که پی ده‌گات و بکه‌ونه قسه‌ی پڕو پوچ و بی واتاوه و بیزارو وهرسیان بکه‌ن ناخر
 نه‌وان شهرم ده‌که‌ن له‌پوتان بده‌ن، به‌لکو هه‌ر کاتی که خواردنه‌که ناماده بو و بانگیان کردن
 نه‌و کات بچن، که خواردنه‌که‌تان بو دانرا خیرا خواردنه‌که بخۆن و بپۆن و بلاوه‌ی لی بکه‌ن و
 چاوه‌پوانی قسه‌ کردن و گێژانه‌وه‌ی به‌سه‌ر هات و حکایه‌ت و قسه‌ی پڕو پوچ مه‌بن و دیسان
 خاوه‌ن مال بیزارو وهرس بکه‌ن، چونکه نه‌م جۆر سیفه‌تانه ده‌بنه‌وه‌ی توپه‌ بون و بیزار
 کردنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ناخر پیغه‌مبه‌ر ﷺ شهرم ده‌کات پیتان بلی : ده‌ی نه‌وه
 خواردنه‌که‌تان خوارد و هه‌ستن بپۆن، به‌لام خوای گه‌وره له‌شتی هه‌ق شهرم ناکات و تاوتان
 ده‌دات و ناگادارتان ده‌کاته‌وه له‌م سفته‌ خراب و قیزه‌ونه. هه‌روه‌ها خوای گه‌وره
 ده‌فه‌رموی : نه‌گه‌ داوای هه‌ر شتی که‌تان وه‌ک قاپ و قاچاغ و خواردن له‌خیزانه‌کانی پیغه‌مبه‌ر
 کرد له‌داوای په‌رده‌وه داوایان لی بکه‌ن و پاسته‌وخۆ پو به‌پو مه‌چنه پیش و داوایان لی بکه‌ن
 چونکه نه‌مه‌ باشتر و پاکتره‌ بو دلی ئیوه‌ش و بو دلی نه‌وانیش . بو راگرتنی کۆلکه‌ی ناکارو
 په‌وشتی به‌رز له‌نیواندا ، ناخر ئیوه‌ بو‌تان نیه به‌هیچ شیوه‌یه‌ک ئازاری دلی پیغه‌مبه‌ر ﷺ
 بده‌ن و نابی له‌داوای خۆی واته‌له‌داوای وه‌فات کردنی خیزانه‌کانی (ژنه‌کانی) ماره‌ بکه‌نه‌وه
 چونکه نه‌وان دایکی بپروادارانن و له‌ئیوه‌ هه‌رامن و کردنی نه‌م کاره‌ لای خوای گه‌وره
 تاوانیکی که‌لێک گه‌وره‌ و قیزه‌ونه). وه‌رگێڕ.) نه‌م نایاتانه به‌نایه‌تی پۆشاک ناوده‌برین.

نه‌گه‌ر نه‌م دو نایه‌تانه له‌سه‌ر داوین پاک‌ی خیزلانی بپرواداران له‌باشترین و
 چاکترین و پاکترین چه‌رخدا هاتونه‌ خوار، که‌واته‌ پۆشاک پۆشینی شه‌ری بو نه‌و
 نافره‌تانه‌ی دوا نه‌وان که‌لێک پیویست ترو له‌پیشتره‌، نه‌م فه‌رموده‌ی خوای گه‌وره نه‌م
 قسه‌یه‌مان پشت پاست ده‌کاته‌وه که‌ده‌فه‌رموی : ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَنَعَاتِكَ وَنِسَاءِ

اَلْمُؤْمِنِينَ يُدْنِيَنَّ عَلَيْهِمْ مِنْ جَلْبِيبٍ ۚ ذٰلِكَ اَدْنٰى اَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَنُ ۚ وَكَانَ اللّٰهُ عَفُوًّا رَّحِيْمًا ﴿٥٩﴾ الأحزاب: ٥٩. (واتا: نه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرمان بکه به خیزانه‌کانتو کچه‌کانتو خیزانی بروداران که کاتیک شه‌وانه ده‌چنه دهره‌وه، باچاروکه و به‌ره‌لَبِیته‌کانیانله‌شو جه‌سته و سه‌رو ملی خویانه‌وه بیچن، بۆ نه‌وه‌ی له‌که‌نیزه‌کان جیا بکریته‌وه و بناسریته‌وه و بزانیته که نه‌مانه ئافره‌تانی بروداری سه‌ریه‌ست و ئیدی که‌س نه‌ویزیت تخونیان بکه‌ون و خویان لی بده‌ن و قسه و قسه‌لۆک و تیرو توانجیان لی بده‌ن، چونکه که‌نیزه‌کان عاده‌تیا و ابو که‌ده‌هاتنه دهره‌وه سه‌رو سینکو ملو به‌شیک باسکو قاجی خویان به‌ده‌رده‌خست هروه‌کو چۆن ئیستاو له‌سه‌رده‌می ئیچمه‌دا ئافره‌تانی عوامی موسلمان هه‌مان شیوه به‌کار دینن. ته‌فسیری گولشه‌ن ب ٢/ ١١٠٧٧ (زوه‌رگێپ).

- وه‌له‌وانه‌ی که‌له‌ژیر کرده‌وه چاکه‌کاندا کۆ ده‌بنه‌وه بریتین له: سوننه‌ته‌کان و پێگه پیدراوه‌کان (المستحبات) که‌هه‌مو موسلمانان چ پیاو وچ ژن پێویستیان پێ ی هه‌یه که‌نه‌نجامیان بدات خویندنی قورئان و زیکرو ویرده‌کان، سوننه‌ته‌کانی نوێژو پۆژو به‌خشین هه‌روه‌کو له‌پا‌بردودا باسما‌ن لێوه کرد.

- هه‌روه‌ها په‌وشت و ئاکاری جوان که‌پێویسته ئافره‌تی موسلمان خۆی پێ برا‌زینیته‌وه، وه‌ک راست‌گویی له‌کارو کرده‌وه و قسه‌کاندا، درۆ نه‌کردن، ئارام گرتن و خۆپا‌گری، هه‌لس‌وکه‌وتی جوان له‌گه‌ڵ که‌سانی تردا، نه‌رم و نیانی و له‌سه‌رخۆیی مه‌ندی له‌قسه‌و گه‌فت و گۆدا، پو خۆشی و پو‌گه‌شی له‌کاتی به‌یه‌ک گه‌یشتن له‌گه‌ڵ خه‌لکی دا، چاودێری کردنی په‌وشت و ئاکار و شیا‌وه گه‌شتی یه‌کان له‌پو‌یشتن دا له‌خواردندا له‌خواردنه‌وه‌دا، له‌نوستن دا، وه‌له‌قسه‌و گه‌فت و گۆدا، له‌دانیشتن و کۆپو کۆبونه‌وه‌کاندا، وه‌له‌گه‌لی بواری تری ژیا‌ندا له‌په‌وشته به‌رزه ئیسلامیه‌کان. زۆر پێ‌ویسته له‌سه‌ر ئافره‌تی موسلمان که‌خۆی به‌م ئاکارو په‌وشت و به‌ها به‌رزانه برا‌زینیته‌وه و خۆ به‌و په‌وشته جوان و به‌رزانه سه‌نگین و خاوه‌ن که‌سایه‌تی موسلمان بکات.

- هر وه ها له كرده وه چا كه كان: خوشه ويستی خوی بالا ده ست و كار به جی و ترسان و داوا كردن وله بهر پارانه وه و... تد. وهه میشه وا بزانیّت كه خوی گه و ره ناگای لی به تی وهه میشه چا و دیری ده كات نه مانه له كاره كانی دلّ ده ژمیدرین و هر ده بی له خوی گه و ره یان بزانیّت.

- وه له كرده وه چا كه كان: نه و كرده وه و چالاكیانه كه سودی بۆ خوشی و بۆ غهیری خوشی هه به له خیر كردن و بلاو كردنه وهی زانستی و زانیاری و فیر كردنی خویندنه وهی قورئان، په ندو ئامۆزگاری دادان، خیر و چا كه كردن و به خشین به هه ژاران، ده سستگیرویی موحتابان، به زهیی هاتنه وه به هه تیو و بیوه ژنان، به ده نكه وه هاتن و كردنه وهی گری كویزه كانی كیش و تهنگ و چه له مه كانی لی قه و ماوان، لابردنی خه م و خه فته و شپزه بیه كان، فرمان كردن به چا كه و قه ده غه كردن له خراپه و گه لیكی تر له م جوړه كار و كرده وه چا كانه كه به ویستی خوا له دواتردا به دریزی باسیان لیوه ده كهین و دهی خویننه وه.

- هر وه ها له وانه: پاریزگاری كردنی داوین و زمان و چا و داخستن و نه پوانینی حه رام (غص البصر) خوی گه و ره ده فه رموی: ﴿وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَرِهِنَّ وَكَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ﴾ النور: ۳۱. (واتا: نهی محمد ﷺ به ئافره تانی موسلمانان بلی: باچاوی خویان له ناست پیاوانی بیگانه دا دا بخن و ته ماشای حه رام مه كن و بادامینی خویان بپارین و زینا نه كن). وه رگیت. (وه پیغه مبه ﷺ له فه رموده ی پابردودا فه رموی (وحفظت فرجها) له خالّ به ندی مه رجه كانی چونه ناو به هه شتی دانا.

به داخه وه كه زۆریك له خوشكان زۆر كه مه تر خه م و سستی ده نویتن له ناست نه ندامه كانی خویان جله ی چاویان به ره لا ده كه ن و حه رام و حه لالی پی ده بینن چ

(۱) شیخی دكتور أبو زيد روه كانی شاهیدی و به لگه كانی له نایه ته پیرۆزه كانی كه له كتیبه به نرخه كه ی خوی دا (حراسة الفضيلة) دا به دریزی باس كرده.

به‌شیوه‌ی ئاسایی و چ له‌نامیره‌کانی ته‌له‌فریۆن و که‌ناله‌کان و له‌گوفارو پۆژنامه‌کان و له‌بازارپاداو له‌همو شوێنێکی تر، هه‌روه‌ها زمانی خۆیان خستۆته‌کار بۆ باس کردنی عه‌رزو ناموس و کاروباری موسلمانان به‌پیاو و به‌ژنه‌وه بۆیه زۆر به‌ئاسایی غه‌یبه‌ت کردن و دوزمانی و فیتنه‌گیران و ناشوب نانه‌وه و درۆ کردن و گه‌لێ سیفاتی خراپی تر باویان هه‌یه ئه‌مپۆو بونه‌ته مۆدێلی سه‌رده‌م.

– وه‌له‌و کرده‌وه باشانه ئه‌نجامدان و دانی مافه‌کانی می‌رده‌که‌یه‌تی، گرنگی و بایه‌خدان پێی ی له‌به‌ر گه‌وره‌یی و بایاخی سایه‌ی ئه‌و پیاوه‌و جه‌خت کردنه‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌م باره‌وه، وه‌له‌به‌ر ئه‌وه‌ی مافی می‌رد له‌سه‌ر ژن له‌گرنگترین مافه‌کان له‌دوای مافه‌کانی خوای بالا ده‌ست و کار به‌جێ و پاک و بێ گه‌رد ده‌ژمی‌دری‌ت.

وه‌له‌مافه‌کانی می‌رد له‌سه‌ر ژنان ئه‌مانه‌ی خواره‌وه ده‌که‌ونه به‌ر چاو:

* پازی کردن و توپه‌ نه‌کردنی می‌رد به‌هیچ شیوه‌یه‌ک.

* ئه‌نجامدان و هه‌ستان به‌کاروباره تایبه‌تیه‌کانی می‌رد له‌جل و به‌رگو له‌خواردن و له‌خواردنه‌وه و هه‌مو پێداویستیه‌کانی.

* چاوه‌دی‌ری کردنی نه‌فسیه‌ت و ده‌رونی می‌رد.

* زۆری بیزار نه‌که‌یت به‌داواکاری و شتی زۆره‌وه به‌تایبه‌تیش ئه‌گه‌ر می‌رده‌که‌ت ده‌ستی کورت بو (کورد گۆته‌نی به‌قه‌د به‌په‌ی می‌رده‌که‌ت پێ پابکێشه. وه‌رگێپ).

* هه‌میشه له‌سه‌ر کرده‌وه‌ی باش هانی بده و پێنومایی باشی بکه.

* بۆ لای خوا بانگی بکه، به‌تایبه‌تی ئه‌گه‌ر می‌رده‌که‌ت له‌م بواره‌دا که‌مه‌تر خه‌م بو، زۆر به‌نه‌رم و نیانی ئامۆژگاری بکه و له‌گه‌لێ دا بجولێوه.

* له‌سه‌ر ئیش و کاره‌کانی هانی بده و هه‌میشه و ده‌ی به‌رز بکه‌وه.

* له‌هه‌مو کار و کرده‌وه و پێگه‌یه‌کی خێردا پال پشت و یارمه‌تی ده‌ری به.

* فرمانه کانی جی به جی بکهو له قسه ی ده رمه چو، مه گه کاره که یافرمانه کانی سه ریچی خوا بیته نه و کات به قسه ی بکهیت گوناچار ده بیته (١).

* له سه ریچی وکاری خراپه دا یارمه تی مه ده و خوی ئی دور بگره .

نه مانه و گه لیکی تر گه ر خوای گه وره ویستی له سه ریته به دریزی ده بیان خوینیته وه .

چواره م: وه نه وه ی که ده که ویته ژیر خالنه ندی به ریپرسیه تی له نه فسی خوی: پاریزگاری کردن و دورخستنه وه ی نه فسی خوی له سه ریچی و کاره به هیاک به ره کان و داخستنی هه مو ده رگا و په نجه ره کان له پوی شه ی تان، سه رکه وتن و جلّه وگیری هه وا و ئاره زوه کانه . نه وه ی لیژده او له م یواره وه بگوتریت و ده قی له سه ر هاتین نه مانه ی خواره وه ن:

– سستی نه کردن له فرمانی به ندایه تی و په رستشیه راسته و خۆکان بۆ خوای پاک و بیگه رد وه ک سستی کردن له نویژ کردن و پۆژو گرتن، به تاییه تیش نویژ نه کردن له کاتی خوی دا.
– وریا بون له نه فس نزمی و متمانه نه بون به خوای گه وره و پاک و بیگه رد و بالا ده ست و شوین نه که و تنی جادوگه رو سیحریازو قۆلپرو ده جاله کان و فال گره وه کان و کاهینه کان و خوینه ره وه کانی دوا پۆژه چاره نوس و له م جۆرانه له ئه هلی کوفر خراپه کاران و سه رلیش یواوان و گومراکان مه که ون ، که به داخه وه زۆرینه ی نه وانه ی به دوا ی نه م جۆره که سانه دا هه لوه دان له چینی ژنانن.

– دورکه وتن وه له سه ریچییه کانی خوای گه وره : که م و زۆر، بچوک و گه وره ، وریا بون له وه ی نه بادا بکه ویته ناویه وه ، که ده قیکی زۆر هه ن که فرمان به مه ده که ن هیه ده قیک نیه که فرمان به گوئی پایه لی و به ندایه تی کردن بۆ خوا کردن بکات ئیلا به پاشکاو ی ناگاداریشمان ده کاته وه له سه ریچییه کان.

(١) ((لاطاعة لمخلوق في معصية خالق)) واته به هیه شیوه یه ک نابی گوئی پایه لی دروست کراوه کانی خوا بکریته له سه ریچی کردنی به دی هینه ر که خوای گه وره یه . وه رگین .

– ئاگادار به نه‌که‌وێته ناو باس کردن و غه‌یبه‌ت کردنی ئافره‌تانی موسڵمان که له‌ناو زۆریک له‌ژناندا ته‌شه‌نه‌ی کردوه و بوته‌ میوه‌ی ناومه‌جلیسی غه‌یبه‌ت کردن و دوزمانی و فیتنه‌ بازی و قسه‌ی ساخته‌ و بوختان و توانج و ته‌شه‌نه‌دان و پلار تی گرتنه‌ له‌سه‌رفلان پیاوه و له‌سه‌ر فلان ژنه.

– وریابه نه‌که‌وێته ناو داوی لاسایی کردنه‌وه و خۆ چواندن به‌ئافره‌تانی کافران له‌پرواڵه‌ت، موعجیب بیست پی یانه‌وه، شوین خو وپه‌وشتیان بکه‌وێت و له‌جل و به‌رگ دا لاسایان بکه‌یت‌وه و په‌چاوی نه‌و پۆشاکه‌ هاورده‌و نامۆیه به‌په‌وشت و پۆشاکێ شه‌رعی، به‌جۆریک وای ئی هاتوه که زۆریک له‌ژنانی موسڵمان شوین هه‌مو قه‌ره‌که‌ریک ده‌که‌وێت چ پیاوو چ ژن لاسایی ده‌کاته‌وه له‌شیوه‌و له‌قژو له‌پۆشاک و جل و به‌رگوله هه‌مو شتیکی دا.

ئهمه نه‌و نمونه‌ بون که ئافره‌تی موسڵمان ده‌بی زۆر خۆیان ئی بپاریزێت و وریا دار بیست ، چونکه چۆن له‌سه‌ر نه‌نجامدانی کاری چاکه‌و گۆی پابه‌لی فرمانه‌کانی خوای گه‌وره‌و پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پاداشت و هه‌رده‌گریته‌وه ئاواش له‌سه‌ر وازه‌ینا و پشت کردن له‌ سه‌ربێچیه‌کانیان پاداشت ده‌دریته‌وه بۆیه به‌رپرسیاریتی ئافره‌تی موسڵمان به‌رامبه‌ر به‌وازه‌ینان و دور که‌وتنه‌وه له‌سه‌ربێچیه‌کانی خوا و پیغه‌مبه‌ری خوا گه‌وره‌یه به‌ره‌مه‌که‌ی ده‌چنێته‌وه، هه‌روه‌کوچۆن به‌رپرسیاریه‌تی ده‌ریاره‌ی گۆی پابه‌لی و فره‌مانبه‌رداری خوای گه‌وره‌ گه‌وره‌یه‌و به‌ره‌م ده‌چنێته‌وه.

چوارچیوهی دووهم: بهرپرسیاریه‌تی ئافره‌تی موسلمان له‌ناو ماله‌که‌یدا:

مال: ئهو شانشینه بچکولانه‌یه که توخمه سه‌ره‌کی و بنه‌په‌تیه‌کان له‌باوه‌ش ده‌گریت که به‌زۆری بریتن له‌مانه: (مێردو ژن ودایک وباوک و منداڵه‌کان) نه‌مه‌ش به‌خشش و نیعمه‌تیکی خواجه که‌خوای گه‌وره به‌بنده‌کانی داوه هه‌روه‌کو ده‌فه‌رموی: ﴿وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا﴾. (واتا: خواجه گه‌وره مال و خێزانی پێ به‌خشیون تا تیا‌دا به‌سیینه‌وه‌وه‌رگێڕ)، به‌هاو نرخ‌ی ئهم مال‌ه نازانریت ته‌نیا لای ئهو که‌سانه نه‌بی‌ت که‌له په‌ناگه‌و چادرو له‌سه‌ر شه‌قامه‌کان و له‌ژێر پرده‌کان و له‌سه‌ر جاده‌و پێگا‌کاندا ژیا‌ن ده‌به‌نه سه‌ر. خێزان نیعمه‌تی‌که به‌تایبه‌تمه‌ندی و جیا‌کاریه‌کانی و به‌همو کارو باره‌کانیه‌وه، نه‌ندامانی له‌گه‌رماو له‌سه‌رماو پێوه‌دانی مارو مێورو مه‌گه‌ز (القر) ده‌پاری‌زیت. خواجه گه‌وره ئهو نازو نیعمه‌ته به‌رزه‌ی بۆ باس کردوین له‌قورئانی پیرۆزدا که‌ده‌فه‌رموی: ﴿وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا﴾ النحل: ٨٠.

إبن کثیر ده‌رباره‌ی ئهم ئایه‌ته ده‌لی: (خواجه بالا ده‌ست وکاربه‌جی ته‌واوی نازو نیعمه‌ته‌کانی خۆی بۆ به‌بنده‌کانی خۆی باس کردوه که‌مال و خانو و شوینی نیشه‌جی ی بۆ فه‌راهم هیناون که‌تیا‌یدا ده‌حه‌وینه‌وه‌و ده‌گه‌رینه‌وه‌ ناوی و خۆیانی پێ داده‌پۆشن و به‌همو شیوه‌یه‌ک سودی ئی وه‌رده‌گرن^(١).

له‌به‌ر گرنگی و بایه‌خی ئهم مال و خێزانه‌و گه‌وره‌یی ئه‌رك و کارو باره‌کانی بۆیه ئایینی پیرۆزی ئیسلام کاروبارو فرمانه‌کانی زۆر هه‌کیما‌نه پێک خسته‌وه ئه‌رکی سه‌رشان و به‌رپرسیاریه‌تی‌کی تۆکمه‌ی دابه‌ش کردوه به‌سه‌ر ئه‌ندامان و توخمه‌بنه‌په‌تیه‌کانی ئهم

(١) تفسیر ابن کثیر، تفسیر سورة النحل آیه ٨٠.

خیزانه و به‌تایبه‌تیش نه‌وی که به‌یوه‌سته به‌نافرته‌ی موسلمان‌وه که بریتیه له: دایک له‌مالدا، هه‌روه‌ها بریتیه له له‌ژن واته‌خیزانی پیاو، کچ و خوشک، بۆیه مافی نافرته له‌مالدا که لیک زۆرو که لیک که ووه‌یه و به‌پرپرسیاریه‌تیه‌که‌ی که ووه‌تره له‌ئنده‌امه‌کانی تر له‌و شانشینه بچکولانه‌یه‌دا که دوزمنانی نیسلام زۆر چالاکانه و لیپراوانه هه‌ولی تیک دان و هه‌لوه‌شاننده‌وه‌ی ده‌ده‌ن، بۆ؟ چونکی په‌نجه‌ره‌و ده‌لاقه‌یه‌کی زۆر که ووه‌و قاییمه له‌سه‌ر کۆمه‌لگادا که نه‌و کرایه‌وه ئیدی ده‌ست به‌سه‌ر نه‌و کۆمه‌لگایه‌دا گیرا و نه‌که‌ر نه‌و خراب و بۆگه‌ن بو ئیدی نه‌و کۆمه‌لگایه‌به‌گشتی هه‌مو بۆگه‌ن و خراب ده‌بیته ، بۆیه نه‌وان به‌ره‌و پوی دوتوخمی گرنگ و که ووه‌ چون له‌کۆمه‌لگای نیسلامی دا که بریتین له‌نافرته‌و له‌مندال.

١- پێپه‌وه (منطقات) شه‌رعیه‌کان له‌ئهرک و به‌پرپرسیاریه‌تی نافرته له‌ناو ماله‌که‌ی دا:

پێپه‌وه شه‌رعیه‌کان له‌به‌رز کردنه‌وه‌ی ئهرک و به‌پرپرسیاریه‌تی نافرته پی داده‌گریتکه به‌پرپرسیاریه‌تیه‌کی پارێزگاریه له‌میانه‌ی نه‌وه‌ی که نه‌و به‌پرپرسیاریه‌تیه‌ی نافرته نه‌مانه‌تیک‌ی گشتی داوا کراوه (مکلفه بها) خوای که ووه و بالا ده‌ست ده‌فه‌رموی:

﴿يَتَأْتِيهِمُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمْسِيَتَكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (الأنفال: ٢٧)^(١)

هه‌روه‌ها نه‌م به‌پرپرسیاریه‌تیه له‌وه‌وه ده‌رده‌چیت که به‌پرپرسیاریه‌تیه‌کی پارێزه‌ریه (وقائیه) نافرته ناچار ده‌کات که پێپه‌وه پابه‌ند بیت هه‌روه‌کو چۆن پیاو ناچاره که پێپه‌وه پابه‌ند بیت. خوای بالا ده‌ست و کاریه‌جی ده‌فه‌رموی: ﴿يَتَأْتِيهِمُ الَّذِينَ ءَامَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاطٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ (التحریم: ٦). (واتا: نه‌ی نه‌و که سانه‌ی که بپرواتان هیتاوه خۆتان و مال و منداله‌کانتان بپارێزن له‌ئاگری دۆزه‌خ نه‌و ئاگره‌ی که سوته‌مه‌نیه‌که‌ی مرقفه‌کان و خه‌لک و گابه‌ردی زل زل و که ووه‌ که ووه‌ن و چه‌ندان فریشته‌ی به‌پرپرسیاری له‌سه‌رن که زۆر

(١) واته : نه‌ی نه‌و که سانه‌ی که بپرواتان هیتاوه خیانه‌ت له‌خواو له‌پیقه‌مبه‌ری خوا ﷺ مه‌که‌ن به‌وه‌ی که خیانه‌ت له‌سپارده‌و نه‌مانه‌ته‌کانتان بکه‌ن . (وه‌رگیتی).

بق نه ستور وبه میزودل په قن هرگیز سه ریچی خوی گوره ناکه ن وهر فرمانیکیان پی بکات مله جری ی لی ناکه ن وخوی لی نابوین وسستی نانوبین وده ست به جی وخیرا جی به جی ی ده که ن. (وه رگیز). وه هروها شریعتی نیسلام به و چاوه ده پوانتته نه و بهرپرسیاریه تیانه که چاوه دپریه کی گشتی بهرپرسه له سنوری ده سه لاته کانی (صلاحیات) ی جه مسیری ناو مالی میرو د ژن.

له هرو فهرموده راسته کاند(الصحيحين) که له ابن عمر وه رضی الله عنهما هاتوه که پیغه مبه رضی الله عنه فهرمویه تی: {ألا کلکم راعٍ وکلکم مسؤولٌ عن رعیتہ إلی أن قال - والمرأة راعیةٌ علی بیت بعلها ولده وهی مسؤولةٌ عنهم} (واتا: هر یه کی له نیوه شوان وچاودپره به سر نه وانه ی که له بهر ده ستاندان وبه و نه رکه ی که پی ی ده سپتردریت ، تاده گاته نه و شوینه ی که ده فهرموی: {ثافره ت چاودپر و شوانه به سر مالی میرو ده کی وبه سر منداله کانی داو چاودپره به سهریانه وه. (وه رگیز).

هروها بچونی نیسلام بق نه و بهرپرسیاریه ته نه ویه که جه خت له سر بایه خی هاوسه نگیتی و هاوته ریپی له مافه کان و نه رکه کان له نیوان ژن و پیاودا ده کاته وه. نه هلی سونته له عمری کوری عاصه وه پیاویه ته ده که ن که گوئی ی له په سولی خوا رضی الله عنه به وه له حه جی مال ناوایی دا، که ده ی فهرمو: {ألا إن لکم علی نساءکم حقاً ولنساءکم علیکم حقاً: فأما حقکم علی نساءکم فلا یوطئن فرشکم من تکرهون، ولا یأذن فی بیوتکم لمن تکرهون، ألا وحقهن علیکم أن تحسنوا إلیهن فی کسوتهن وطعامهن} ^(١). واتا: نایا ده ژانن که نیوه ی پیاو مافتان به سر ژنه کانتانه وه هیه وه هروها نه وانیش مافیان به سهرتانه وه هیه. مافی نیوه به سر ژنه کانتانه وه نه ویه ده بی ژنه کانتان نه هیلن هرکه سیک نیوه چاره تان نه ویت وپیتان خوش نه بییت بیته سهر فهرش وماله تانه وه وپی بنینه مالتانه وه

(١) رواء الترمذی برقم (١١٦٣) فی الرضاع، باب ماجاء فی حق المرأة علی زوجها، وابن ماجه برقم (١٨٥١) فی النکاح، باب حق المرأة علی الزوج قال الترمذی هذا حدیث حسن صحیح.

و خیانه‌تان لی نه‌کەن و موئه‌تی که‌س نه‌ده‌ن بیته‌ ناو ماله‌که‌تانه‌وه که‌ئیه‌ خوشتان ناو
و چاره‌تان ناو. وە مافی ئەوانیش بەسەر ئێوه‌وه بریتیه‌ له‌ ته‌واوی مافی خۆیان و ده‌بی
مافی خۆیانیان پی بده‌ن له‌مه‌مو پویه‌که‌وه له‌جل و به‌رگ و پۆشاک و له‌خواردن
و خواردنه‌وه و له‌گه‌لیاندا باش بن و هه‌لس و که‌وتی باشیان له‌گه‌لدا بکه‌ن وسته‌میان لی
مه‌که‌ن ۰۰ وەرگێڕ).

۲ - درێژهی ئەو به‌ر پرسیاریه‌ته‌ (تفاصيل تلك المسؤولية) :

أ - به‌ر پرسیاریتی ئافه‌رت به‌و سیفه‌ته‌ی که‌ژنی (خیزانی) پیاوه‌ :

ئەم به‌ر پرسیاریه‌تیه‌ به‌ئەرکی سه‌ره‌کی سه‌ر شانی ئافه‌رت داده‌نرێت ده‌رباره‌ی
مێرده‌که‌ی و مافی مێرده‌که‌ی و له‌ مافی باوکی گه‌لیک گه‌وره‌ تره‌ به‌سه‌ر شانیه‌وه له‌کاتیک
دا مافی باوک و دایک له‌دوای مافی خوای گه‌وره‌وه‌ن که‌چی مافی مێرد به‌سه‌ر ژنه‌وه
هه‌روه‌کو خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموی: ﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ
عَلَى بَعْضٍ﴾ النساء: ۳۴. (واتا: چ پیاوان بالا ده‌ستن به‌سه‌ر ژنانه‌وه به‌و یاساو پرسیایه‌ی
که‌هه‌ندیکتان به‌سه‌ر هه‌ ندیکتا ندا به‌رز کردۆته‌وه ۰ وەرگێڕ). و نکه‌ پیاو به‌ر پر سه‌
له‌پاراستن و بژیوی و ژیانی ئافه‌رت و به‌توانا تره‌ له‌پوی هیزی جه‌سته‌یی و مه‌عنه‌وی و
غیره‌ت و تواناوه به‌سه‌ر ئافه‌رت و به‌سه‌ر بواره‌کانی ژیانی دنیا یی دا و چاودێرو
سه‌ر په‌رشتیاری کاروباره‌کانیه‌تی. ده‌رباره‌ی پیاو له‌ به‌رامبه‌ر ژنه‌که‌ی دا ﷺ
فه‌رمویه‌تی: ﴿لَا يَصْلَحُ لِبَشَرٍ أَنْ يُسَجِدَ لِبَشَرٍ أَنْ يُسَجِدَ لِبَشَرٍ لَأَمْرُ أَنْ تُسَجِدَ
لِزَوْجِهَا مِنْ عَظَمِ حَقِّهَا عَلَيْهَا﴾^(۱). (واتا: ناکرێ و نابێ و دروست نیه‌ که‌ مرۆف کړنۆش بۆ
مرۆف به‌ریت، خو ئەگه‌ر ببوايه مرۆف کړنۆش بۆ مرۆف به‌ریت ئەوه فرمانم ده‌کرد
به‌ئافه‌رت که‌ کړنۆش بۆ مێرده‌که‌ی به‌ریت له‌ به‌ر گه‌وره‌یی مافی مێرد به‌سه‌ر

(۱) رواه أحمد فی باقی مسند المکثرین برقم (۱۲۲۰۳).

ژنه وه. (وه رگپښ). وه پرسپار له عائشه (رضی الله عنها) کړا: چ که سیك مافی له هه مو که س گوره تره به سهر ژنه وه؟ گوته: میړده که ی. وه هه روه ها پیغه مبه رﷺ فهرمویه تی: {ایما إمراؤ ماتت وزوجها عنها راضٍ دخلت الجنة} ^(۱). (واتا: هر نافرده تیک بمړت وله دنیا دا میړده که ی لی ی پازی بوبیت نه وه به دلنیا بییه وه نه و ژنه ده چیت به هه شته وه. (وه رگپښ).

مافه کانی میړد به سهر ژنه وه لهم خالاندهی خوارمودا گرد ده بنه وه:

– گوئی پاپه لی په ها بۆ میړده که ی ته نیا له سهر پیچیه کانی خوا دا نه بیت. پیغه مبه رﷺ فهرمویه تی: {إذا صلَّت المرأة خمسها، وصامت شهرها، وحفظت فرجها، وأطاعت زوجها قيل لها: ادخلي الجنة من أي أبواب الجنة شئت} ^(۲). له پیغه مبه ریان ﷺ پرسپار کړد: کام ژن له هه موان باشترو چاکتره؟ فهرمو ی: {التي تسره إذا نظر، ويطيعه إذا أمر، ولا تخالفه في نفسها ومالها بما يكره} ^(۳). (واتا: نه و ژنه ی گهر میړده که ی ته ماشای بکات و پی ی دلخوش و گوشاد ببیت واته خوی بۆ میړده که ی پازاند بیت وه نه ک بۆ خه لکی ترو ه کو نافرده تانی نه مړ پوچاوی ده که ن بۆ میړده که شی بۆ که ن وچرچ و لوچ و ناشیرین. وه ده بی پو خوش و پوگه ش بیت له که ل میړده که ی داو والاو کراوه بیت بوی و خوی لی نه گریته وه واته. وه نه گهر میړده که ی هر فرمانیکی پی کړد به گوئی ی بکات و خوی لی نه گریته وه واته نه گهر داوای کاری سیکی شه ری لی کردنابی خوی نه دات به ده سته وه و ملی خوی بابدات، به لکو ده بی گورچ خوی بۆ ناماده بکات به شیوه یه ک خوی بۆ پرازیته وه و که یف خوش و دلخوشی بکات و وه لایم بداته وه، هه روه کو له فهرموده یه کی تردا ﷺ فهرمویه تی: هر ژنیک که میړده که ی داوای کاری شه ری لی کړد نه گهر دهستی له هه ویریش دابیت ده بی ده ست هه ل بگریته و داواکاری میړده که ی جی به جی بکات، له فهرموده یه کی تردا

(۱) ۱- رواء الترمذي برقم (۱۶۶۱) في الرضاعن باب ماجاء في حق الزوج على المرأة، وقال هذا حديث

حسن غريب، وابن ماجه برقم (۱۸۵۴) في النكاح، باب حق الزوج على المرأة.

(۲) ۲- له پابردودا وله لاپه (تخريج) هه که یمان و انا که یمان نوسی.

(۳) ۳- ۱- رواء النسائي برقم (۲۲۳۳) في النكاح، باب أي النساء خير.

فرمویه‌تی: نه‌گەر شهو می‌رد داوای کاری شهرعی له ژنه‌کە‌ی کردو وه‌لامی نه‌دایه‌وه و داواکە‌ی جی به‌جی نه‌کر فریشته‌کان تا به‌یانی نه‌فرین له‌و ژنه ده‌کەن. وه‌نابی هەر کارو هەر شتێک می‌رده‌کە‌ی پی‌ی خوش نه‌بی‌ت بیکات. وه‌رگێ‌پ).

– هه‌ئس و که‌وت کردنی باش له‌گه‌ل می‌رده‌کە‌ی و خراب نه‌بون له‌گه‌لی داو ئازار نه‌دانی ، هه‌میشه پازی کردن و چاودێ‌ری کردنی ده‌رونی می‌رده‌کە‌ی و نه‌رم و نیانی له‌گه‌لی دا. پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فرمویه‌تی: {لاتؤذی إمراً زوجها فی الدنيا إلا قالت زوجته من الحور العین: لاتؤذیه قاتلک اللهن فإنما هو عندک دخیلاً یوشک أن یفارقک إلینا} ^(۱). (واتا: هەر ژنێک له‌دنیا‌دا می‌رده‌کە‌ی ئازار ده‌دات و له‌گه‌لی دا خراپه‌ خۆریه‌کانی به‌هه‌شت که‌می نه‌و پیاوه‌ برواداره‌ن به‌و ژنه ده‌ئێ‌ن: ئازاری مه‌ده‌ هه‌ی خوای گه‌وره له‌ناوت به‌ریت، نه‌و پیاوه ئیستا له‌دنیا‌دا له‌گه‌ردنی تۆدایه و نه‌مانه‌ته لات ها‌کا به‌ریت ولیت جیا ببیته‌وه و بی‌ت بۆ لای ئیمه‌). (وه‌رگێ‌پ).

– خو شیرین کردن و ده‌ربیرینی خوشه‌ویستی بۆ می‌رد، به‌وه‌ی که‌هه‌میشه که‌خۆتی لاخۆشه‌ویست بکه‌یت وه‌هه‌میشه به‌پاستی له‌ناخی دل‌وه‌ خۆشت بویت وله‌پوی دا هه‌م ده‌م پوخۆش و ده‌م به‌زه‌رده‌خه‌نه بیت و له‌گه‌فت و گۆو قسه‌ کردن له‌گه‌لی دا نه‌رم و نیان بیت، نه‌وه‌ته‌خوای گه‌وره‌ژنانی به‌هه‌شت به‌ (عُرباً أتراباً) له‌ سوره‌تی (الواقعه: ۳۷) دا باس ده‌کات. وشه‌ی (العروب) به‌واتای پو‌خۆش و پو‌گه‌ش و خوشه‌ویست دیت له‌پوی می‌رده‌کانیا‌ندا.

– له‌کاتی له‌مال نه‌بونی می‌رد دا ده‌بی نه‌فسی خۆی و مال و مندالی می‌رده‌کە‌ی بپاری‌ژیت. که‌پیشتر فرموده‌مان له‌سه‌ر هێ‌نایه‌وه .

– نه‌گەر می‌ردی ژن له‌مال بو‌نابی بی‌ مۆله‌تی می‌رد پۆڤی سوننه‌ت بگه‌یت. نه‌وه‌ته پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ له‌م بواره‌وه فرمویه‌تی: {لا یحل للمراة أن تصوم وزوجها شاهد إلا یأذنه‌،

(۱) رواه الترمذی برقم (۱۱۷۴) فی الرضا، باب الوعد للمراة علی إیذاء المراة زوجها ، وابن ماجه برقم (۲۰۱۴) فی الطلاق، باب فی المراة تؤذی زوجها. قال الترمذی: حدیث حسن.

ولا تأذن فی بیته إلا بإذنه^(۱). (واتا: نه‌گەر ژن می‌رده‌که‌ی له‌مال بو نابیی و دروست نیه پۆڤۆی سوننه‌ت بگرت مه‌گەر به‌مۆله‌تی می‌رده‌که‌ی بیته، هه‌روه‌ها نابیی و دروست نیه که‌س به‌یئلی بیته ناو مائی می‌رده‌که‌ی، یاخود شتیک له‌مائی می‌رده‌که‌ی بدات به‌که‌س و بیبه‌خشی و لی‌ی حه‌رامه مه‌گەر به‌مۆله‌ت و پیی خوش بونی می‌رده‌که‌ی بیته. (وه‌رگێڤ).

– پاراستن و ئاگاداری کردنی مائی می‌رده‌که‌ی نابیی به‌یئلی هه‌چ که‌سیکی بیگانه پیی بنیته ناو‌ماله‌که‌یه‌وه که‌می‌رده‌که‌ی پیی ناخوش بیته نه‌و که‌سه بیته ناو‌ماله‌که‌ی جابا نه‌و که‌سه برای ژنه‌که خوشی بیته، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرمویه‌تی: {ألا إن لکم علی نساءکم حقاً ولنساءکم علیکم حقاً: فأما حقکم علی نساءکم فلا یوطنن فرشکم من تکرهون، ولا یؤذن فی بیوتکم لمن تکرهون، ألا وحقهن علیکم أن تحسنوا إلیهن فی کسوتهن و طعامهن^(۲).

– نابیی باری سه‌ر شانی می‌رده‌که‌ی ژۆر قورس بکات و پۆژانه داواکاری ژۆری لی بکات له‌پۆژی و پسق و بژیوی قورس و جلو به‌رگو و به‌دوای مۆدیل و مۆدیلکاری دا ویل بیته و هه‌میشه داوای دپو ده‌رمان و چروچانه‌وه‌ری ماکیاج و خۆ جوان کردن و شتی وا بکات که‌کۆلو باری سه‌ر شانی می‌رده چاره‌په‌شه‌که‌ی نه‌وه‌نده قورس بکات نه‌توانیت له‌بنی دا هه‌ل بستیته‌وه و سێ به‌نده‌ی پشتی بشکیت، ده‌بی به‌زه‌یی به‌می‌رده‌که‌ی دابیتته‌وه و له‌قه‌د به‌په‌که‌ی نه‌و پیی رابکیشیت و پتر له‌توانای خۆی داوای لی نه‌کات. نه‌وته خوای بالا ده‌ست و کار به‌جی ده‌فرموی: ﴿لِيُنْفِقْ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِ ۖ وَمَن قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا ءَاتَاهُ اللَّهُ﴾ الطلاق: ۷. (واتا: پی‌ویسته به‌پیی ی تواناو ده‌ست پۆیشتیوی خویان مال خه‌رج بکه‌ن و زیده په‌وی نه‌که‌ن ده‌بی ئافره‌تان به‌پیی ی تواناو ده‌ست پۆیشتیوی می‌رده‌کانیان

(۱) رواه البخاري برقم (۵۱۹۵) فی النکاح، باب: لا تأذن المرأة فی بیت زوجها لأحد إلا بإذنه، ومسلم برقم (۱۰۲۶) فی الزکاة، باب ما أنفق العبد من مال مولاه.

(۲) (تخریج) و واتاکه‌یمان له‌لاپه‌په (۲۶) و په‌راویزی ژماره (۴۴) دا نویسه‌وه. (وه‌رگێڤ).

خه‌رج بکه‌ن وټه‌رکی سهر شانی می‌رده‌کانیان قورس نه‌که‌ن تا ټو کاته‌ی که‌خوای ګه‌وره
مالی پی‌ ده‌ دان با ټو کات به‌پی‌ ی بونی خو‌یان خه‌رج بکه‌ن و زیاده‌ په‌وی نه‌که‌ن.
وه‌رګټې).

— هی‌نانه‌ دی خواست و دواکا‌ریه‌ تایبه‌تیه‌ګانی می‌رده‌که‌ی و نابې‌ به‌بی‌ عوزر خو‌ی لی
بګرټه‌وه‌ و به‌ده‌نګیه‌وه‌ نه‌چیت ټه‌وه‌ته‌ له‌م به‌واره‌دا فه‌رموده‌ هاتوه‌ که‌فه‌رمویه‌تی: {اذا
دعا الرجل امرأته إلى فراشه لا بأت أن تجئ لعنتها الملائكة حتى تصبح} ^(۱). (واتا: نه‌ګه‌ر
می‌رد(پیاو) دوا‌ی سهرجی بی له‌ژنه‌که‌ی کردو دواکه‌ی جی به‌جی نه‌کرد و سهرجی
نه‌کرد و وه‌لامی نه‌دایه‌وه‌ ټوا فریشته‌ګان نه‌فهرت له‌و ژنه‌ ده‌که‌ن تا به‌یانی ده‌بیته‌وه‌.
وه‌رګټې).

— خو‌ جوان کردن و خو‌ پازاندنه‌وه‌ بؤ ټه‌وه‌ی سهرنجی می‌رده‌که‌ی به‌لای خو‌ی دا
پاک‌یشیت، و له‌می‌رده‌که‌ی بکات که‌هه‌میشه‌ خه‌یال و ټه‌ندیشه‌ګانی به‌ده‌وری بالای خو‌یه‌وه‌
کیشو ګیرۆده‌ بن، تائه‌و می‌رده‌ چاوه‌ګانی له‌ناستی حرامدا به‌ره‌لا نه‌کات و له‌ناست ژنانی
تری بڼګانه‌دا چاوه‌ګانی دابخات و توشی کاری خراپ و حرام نه‌بیتن ده‌بی‌ هه‌میشه‌ هه‌ول
بدات و بزانی‌ت می‌رده‌که‌ی به‌چ جوړه‌ خو‌پازاندنه‌وه‌یه‌ک که‌یف خو‌ش ده‌بی‌ت به‌و شیوه‌یه‌
خو‌ی بؤ به‌پازننیته‌وه‌، نابې‌ به‌ی‌لی چاوی ټو می‌رده‌ی له‌خو‌ی دا له‌جوانی و سهرنج پاک‌یش
به‌ولوه‌ هی‌چی تر ببینیت و به‌که‌یفی ټو خو‌ی جوان و پازاوه‌ بکات و نابې‌ می‌رده‌که‌ی
له‌بونی خو‌ش به‌ولوه‌ هی‌چ بونیکی تری لی بون بکات، (واته‌ خو‌ی بؤ می‌رده‌که‌ی و به‌که‌یفی
می‌رده‌که‌ی خو‌ی بون خو‌ش و پازاوه‌ بکات. وه‌رګټې) هه‌روه‌کو نابې‌ له‌قسه‌ی خو‌ش و نه‌رم و
هی‌چ قسه‌یه‌ک و ده‌رپرین و ده‌سته‌واژه‌یه‌کی جوان و پټکو پټکی تر به‌ولوه‌ هی‌چی تری لی
نه‌بیستیت و پرو ګرژو قسه‌په‌ق و درې‌ونګ نه‌بی‌ت له‌ګه‌لی دا.

(۱) رواء البخاری برقم (۵۱۹۳) فی النکاح، باب إذا باتت المرأة مهاجرة فراش زوجها، ومسلم برقم

(۱۴۳۶) فی النکاح، باب تحريم إمتناعها من فراش زوجها. (وه‌رګټې).

(٢) رواه البخارى برقم (٢٩) فى الايمان

کچی نه بوبه کړوه ﷺ پړوايت ده کهن که گوتويه تی: زیږ منی ماره کرد له سهر نه م گوی زه ویه دا نه مال و نه سامان و نه هیچ شتیکی نه بو بیجگه له ناعور (ناضج) ښک و نه سپه کی نه بیت، بۆخوم نالیکي نه سپه کم ددها، ناویشم ددها، (آخرز غریه) وه ویریشم دده شیتلا و نانیسم بۆ ده کرد (و أعجن).^(۱)

وه نه مش فاطمة (رضی الله عنها) کچی پیغه مبه ﷺ له نه نجامی کاریگری ده ستهار (الرحی) شوین کردن له سهر دهستی و تلوق کردنی داوای خزمه تکار ښک ده کات که یارمه تی بدات له پاپه پاندنی نیشو کاره گانی دا، پیغه مبه ﷺ پښنومایی ده کات و ده فهرموی: {ألا أدلكما على ما هو خير لكما من خادم؟ إذا أويتما إلى فراشكما أو أخذتما مضاجعكما فكبر ثلاثاً وثلاثين وسبحاً ثلاثاً وثلاثين وأحمداً ثلاثاً وثلاثين، فهذا خير لكما من خادم}.^(۲) (واتا: نایا حه زده کهن شتیکتان فیږ بکه م که لیک باشتر بیت بۆ نپوه له خزکو تکارو پاسه وان؟ نه گهر شهو چونه سهر جیگه بۆ خهوتن سی و سی جار بلین (الله اکبر) و سی و سی جار بلین (سبحان الله) و سی و سی جار بلین (الحمد لله). وهرگیږ).

ب - بهرپرستی ناهرتی موسلمان به سیفه تی نه وهی که دایکه :

دایک مافیکی به کجار گهره ی هیه، به لکو له هه مو مافیک گهره ترو بهر ز تره له دوا ی مافی خوا ی گهره هه روه کو خوا ی گهره ده فهرموی: ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفٍّ وَلَا تَنْهَرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ۖ وَآخِضْ لَهُمَا جَنَاحَ

(۱) رواه البخاري برقم (۵۲۲۴) في النكاح، باب الغيرة، ومسلم برقم (۲۱۲۸) في السلام، باب جواز إرداف المرأة الأجنبية إذا أعت في الطريق.

(۲) رواه البخاري برقم (۶۳۱۸) في الدعوات، باب التكبير والتسبيح عند المنام، ومسلم برقم (۲۷۲۷) في الذكر والدعاء، باب التسبيح أول النهار وعند النوم.

الَّذِلَّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا ﴿٢٣﴾ (الإسراء: ۲۴، ۲۳)

(واتا: په‌روه‌دگاری تو فرمانتان پی ده‌کات که‌لو به‌رولوه هیچ که‌س وهیچ به‌رنامه‌یه‌ک وهیچ شتیکی تر نه‌په‌رستن ودوای په‌رستن وگویی پایلی خوای گوره ش فرمانتان پی ده‌کات که گویی پایلی دایک ویاوکتان بکن وهمیشه چاکه‌یان له‌گه‌ل دا بکن وهمیشه نرم ونیان بن له‌گه‌لیاندا ومل که‌چیان بن. نه‌گه‌ر په‌کټکیان یاخود ه‌ردوکیان پیر بون ده‌بی زور چاوه‌دیریان بکن وبه‌وپه‌پی مل که‌چیه‌وه خزمه‌تیا بکن وه‌رگیزاو ه‌رگیز نابی له‌پوی یاندا ه‌رچی پیټ بکن وه‌رچی پیټ بلین ته‌نیا وشه‌ی توفیش له‌به‌رامبه‌ریاندا له‌ده‌مت نه‌یه‌ته ده‌روه . نه‌که‌ی ه‌رگیز توپه‌یان بکه‌یت یا ده‌ریان بکه‌یت وخزمه‌تیا نه‌که‌یت وپیژاری خوت ده‌ریپری له‌گه‌لیاندا ونه‌یان حه‌وتیه‌وه نه‌گه‌ر پیر بون ولی یان قه‌وما به‌ره‌لای کولانان وبه‌رده‌رگاو سه‌رشه‌قامه‌کانیان بکه‌یت ه‌روه‌کو نیستا له‌پژژگاری نه‌مړودا به‌چاوی سه‌ری خومان پیره‌ژنه‌و پیره‌ پیاوه‌کان ده‌بینین له‌سه‌ر جاده‌و کولان وشه‌قامه‌کان دا وخه‌لکی پاروه نان وچوپه‌ ناویکیان له‌به‌ر دم داده‌نیټ وجه‌نابیشان له‌گه‌ل ژن ومال ومندالی خوتاندا ژیانیکی های لایف ده‌به‌نه سه‌رو ه‌ر پیشت عه‌یه‌ بللی ی نه‌وه دایک یاواکی منه. بۆ کوئی ده‌چی خو نه‌له‌تسمانی خوادا ده‌رده‌چیت ونه‌له زه‌وی خوای گوره‌دا ده‌رده‌چیت ه‌شت به‌سه‌ر نه‌نجام ده‌گه‌رپیته‌وه به‌رده‌ستی حاکی ه‌مو حاکه‌کان که‌خوای گوره‌یه. نه‌خیر ده‌بی همیشه قسه‌وگفتاری نه‌رم ونیانیا نه‌گه‌ل دا بکه‌یت وبالی مل که‌چی وپه‌حم وبه‌زه‌بیټیان بۆ پابخه‌یت و زور سوپاس وستایشی خوا بکه‌یت وبللی ی: نه‌ی په‌روه‌دگاری من سوزو به‌زه‌بیټ به‌دایک ویاوکم دابیته‌وه ولی یان خوش بیټ وهمیشه چاکه‌و خیریان بۆ فره‌هم بیټیت وسه‌ریه‌رز وسه‌رفرازیان بکه‌یت ه‌روه‌کو چۆن نه‌وان منیا به‌و ه‌مو نازارو نه‌شکه‌نجه‌و ماندو بون شه‌و نوخونی ولیپراویه‌وه له‌مه‌لوټکه‌یه‌وه پی گه‌یاندوه‌و گه‌یاندویانم به‌م پیاوه یا به‌م ژنه‌ جوان وپیک وپیکه‌ی که‌من نیستا وام تیایدا خواه‌یه لی یان خوش بیټ وپاداشتی به‌خیریان بده‌یته‌وه آمین. وه‌رگټپ).

ه‌روه‌ها نه‌و نایه‌ته‌ پیرژانه‌ی که‌له‌م نایه‌ته‌ ده‌چن ه‌مان چه‌مکو واتاو کاریان

وه له آبی هریتوه ﷺ ده‌گیرنه‌وه که‌گوتویه‌تی: (جاریکیان پیاویک هاته خزمهت په‌سولی خواﷺ وگوتی: کی مافدار ترین که‌سیکه بو هاورپیه‌تی له‌گه‌ل دا کردنی؟ فره‌موی: (دایکت) پیاوه‌که گوتی: نه‌دی دواى نه‌و؟ فره‌موی: ((هر دایکت)) گوتی: نه‌دی دواى نه‌و؟ فره‌موی: (هر دایکت)، گوتی: نه‌دی نه‌وجار کی؟ فره‌موی: (نه‌وجار باوکت).
 نه‌و مافی دایک‌ه‌ش بریتیه له چاکه کردن و باش بون و خزمهت کردنی دایکت به‌همو چه‌شنه‌کانی چاکه له‌گه‌ل‌دا کردن و قسه و گفت و لفتی خوش و نه‌رم و نیان جا نه‌م چاکه له‌گه‌ل‌دا کردنه ده‌بی به‌کرده‌وه بی‌ت و نه‌ک هر به‌قسه و له‌مه‌یدانی کرده‌وه‌شدا هیجت دیار نه‌بی‌ت و ده‌بی به‌له‌ش و به‌مال و به‌سرو سامانه‌وه بی‌ت. وه له به‌رامبه‌ری نه‌م مافانه‌دا دایک‌یش به‌پر‌سیاریه‌تیکی گه‌وره‌ی له‌نه‌س‌تودایه، به‌لکو نه‌مانه‌تیکی گه‌وره، و گه‌وره‌ترینی به‌پر‌سیاریه‌تیه له‌سه‌رشانی دایک له‌م زیانه جه‌نجاله‌دا که‌په‌روه‌رده کردن و پراهمینانی منداله‌کانیه‌تی له‌سه‌ربه‌رنامه‌ی خواى په‌روه‌ردگارو قورئان و سوننه‌ت و له‌سه‌رپه‌روشت و نا‌کاری پیشینه‌ی پیاو چاک.

سه‌رچاوه‌ی نه‌م به‌ر پر‌سیه‌تیه‌ش له‌فه‌رموده‌ی خواى بالا ده‌ست و کار به‌جیوه سه‌رچاوه ده‌گریت که‌ده‌فه‌رموی: ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا قُوْا اَنْفُسَكُمْ وَاَهْلِيْكُمْ نَارًا وَقُوْذُهَا النَّاسُ وَالْحِيَاةُ عَلَیْهَا مَلٰٓئِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُوْنَ اِلٰهَ مَا اَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُوْنَ مَا يُؤْمَرُوْنَ ۝۶﴾^(۱)
 التحريم: ۶.

الحسن ده‌لی: فرمان به‌منداله‌کانتان بکه‌ن به‌فرمانداری و تاعه‌ت و گوی پابه‌لی خواو پیغه‌مبه‌ر بکه‌ن و فی‌ری خیر و چاکه و پیگه‌ی پاستیان بکه‌ن. پیغه‌مبه‌ر ﷺ فره‌مویه‌تی: {کلکم راع و کلکم مسؤول عن رعیته} ^(۲)

نیمامی (ابن القیم) رحمه‌تی خواى لی بی‌ت گوتویه‌تی: (فرمان و ناموزگاری خواى گه‌وره بو باوکان له‌همبه‌ر منداله‌کانیان دا پیش فرمان و ناموزگاری کردنی مناله‌کانه له‌به‌رامبه‌ر باوکیاندا، جاه‌ه‌ر که‌سیک په‌روه‌رده‌کردن و فی‌رکردنی منداله‌کانی پشت گوی

(۱) و اتاکه‌یمان له‌پا‌برودا نوی. (وه‌رگتی).

(۲) له‌پا‌برودا (تخریج) و اتاکه‌یمان نوی. (وه‌رگتی).

خست و گوی ی پی نه دان و پوره رده یه کی پاست و دروستی نه کردن و ناموزگاری به که لک و سود به خشی نه کردن و له شتی خراب و کاری قیزه وهن نه ی گپرانه وه و له خرابه کاری دهستی نه گرتن و به ره و چاکه و کاری باش نه ی گپرانه وه، به پاستی نه وه کاریکی به کجار خرابی کردوه ده رباره ی منداله کانی و هر خوی به پر سه له ناست خرابی و ئالوزی و دهرون نرمی منداله کانی و هر خرابه یه ک بکن گوناح باره، ده بینین زقرینه ی منداله کان که خراب ده رده چن خه تای دایک و باوکیانه و گوناحه کان له نه ستوی نه واندان و نه وان که متهر خه می تیادا ده کهن گوی یان پی نادهن و هه روا به فشه به ره لایان ده کهن و پوره رده یه کی موسلمانانه و باشیان ناکه ن و هر گیز فیتری فره زو سوننه ته کانی دینه که یان ناکه ن، هه ریه ساوایی له ده ستیان ده رده چن و دوایش ده سه لاتیان به سه ردا ناشکتن^(۱)، له مندالیه وه پوره رده و جوش و گزشیان ناکه ن و که گه وره ش بون پی یان ناوین و له ده ستیان دا نامین و جله ویان له ده ست ده دن . جانه سود به خویان ده گه یه نن و نه سودیش به دایک و باوک و نه به ده و روبه ری خوشیان ده گه یه نن. هه روه کو هه ندیک له باوک و دایکان گله یی و سه رکونه ی منداله کان یان ده کهن که سه رپیچی دایک و باوکیان ده کهن و له ده ست و دویان داین و به لکو نازاریشیان ده دن. منداله کانیش له وه لامدا ده لئن:

– نه ی باوکی خۆم تۆ به بچوکی و ساوایی منت تو ره کرد و پوره رده یه کی باشت نه کردم و به ره لای سه رجاده و کۆلانه کانت کردم و جله وت نه گرتمه وه چ شتیکی خراب و لاساری هه بو کردم و له سه ری پاهاتم که سیکی خوار و خرابم لۆ ده رچو، منیش ئیستا به گه وره یی

(۱) ناخر دایک و باوکی ئیستا خویان پوره رده نه کراون له خرابه و چاکه ناگه رینه وه نه وه ی حسابی بۆ نه کهن ئاین و به رنامه ی خوی گه وره یه و پی یان شتیکی نه فسانه و کۆنه په رستیه ، نه دی چاره پوانی چی له منداله کانی ده کهیت . ناخر کورد ده لئ: (گیا له سه ر پنچی خوی ده رویتنه وه) ده ی که واته باوک و دایک چۆن بن منداله کانیش هه روا ده بن له وان چاکتر نابن مه گه ر نه وه ی که خوی گه وره هیدایه تی بدات و پیچه وانه ی باوک و دایکیان ده ریچن و موسلماننکی پابه ندیان لۆ ده ریچیت، هه روه ها په ندی کوردی ده لئ: مه نه جال چی تیدابیت هه ر نه وه ی لۆ ده رژی. (وه گپن).

سهرپیچیت ده‌که‌م و نازارت ده‌ده‌م. به‌مندالّی منت له‌ده‌ست دا، و منیش ئیستا به‌پیری تو له‌ده‌ست ده‌ده‌م^(۱). (کوردیش ده‌لی: دارێک که به‌شلکی واته به‌نه‌مامی دانه‌هات و راست نه‌کرایه‌وه ئیستا راست نابیته‌وه و ده‌شکی. یا گوتویانه هه‌رکه‌سیک له‌مندالّی و گه‌نجی دا به‌روه‌رده نه‌کریت یا له‌گه‌ل باوک و دایکی دا خراب بیت دوایی له‌پیری و لی قه‌ماندا منداله‌کانی له‌گه‌لی دا خراب ده‌بن و راست نه‌کردن و به‌روه‌رده نه‌کردنی منداله‌کانی دینه‌وه پینگه‌ی سزا که یان هه‌ر له‌دنیا دا ده‌چیژیت و وه‌ری ده‌گریته‌وه و سزای پوژی قیامه‌تیش له‌وی پاره‌ستی و سه‌بارو بن بار - وه‌رگیت).

ئه‌مه کورته‌ی به‌پررسیه‌تی باوک و دایک بو، به‌لام به‌پررسیه‌تی دایک له‌به‌رامبه‌ر منداله‌کانی دا به‌م شیوه‌یه‌ی خواره‌وه‌یه:

یه‌که‌م: هه‌لبژاردنی باوکی منداله‌کانی:

- سه‌ره‌تای بایه‌خی و گرنگی دان و به‌پررسیه‌تی له‌قوناغی هه‌لبژاردنیکی قورسه‌وه ده‌ست پی ده‌کات، له‌هه‌لبژاردن و گه‌پان به‌دوای باوکی منداله‌کانی و هه‌لبژاردن و قبول کردنی باوکی موسلمان و پابه‌ند به‌به‌رنامه‌ی خوای گه‌وره‌و باوکیکی باش. دیاره نابی هه‌رچی هاته پیش بۆ خواستن و داواکردن و به‌ستنی گری به‌ستی و هاوسه‌رگریتی قبولی بکات و پی ی پازی بیت پیش لیکۆلینه‌وه و لی ورد بونه‌وه، به‌لکو ده‌بی به‌و پی یه بیت که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ چهند پیوه‌ریکی پهن و به‌نرخه بۆ دیاری کردن و بۆی داپشتون له هه‌لبژاردن و قبول کردنی میرده‌که‌ی یامێرد بۆ هه‌لبژاردنی دایکی منداله‌کان سه‌باره‌ت به‌پیاوان. ئه‌وه‌ته پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرمویه‌تی: (إِذَا أَتَاكُمْ مِنْ تَرْضُونَ خُلُقَهُ وَدِينَهُ فَرُجُوهُ، إِلَّا تَفْعَلُوا تَكُنْ فِتْنَةً فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ عَرِضٌ) (واتا: هه‌رکه‌سیک هاته داخوایتان یا هاته داخوای کچتان، خوشکشان یا هه‌رکه‌سیکی تر تا بیت، ئه‌گه‌ر له‌ئاکارو په‌وشت و دینه‌که‌ی پازی بون ئه‌وا می‌ردی پی بکه‌ن یان کچه‌که‌تان، خوشکه‌که‌تان .. بده نی و خزمایه‌تی له‌گه‌لدا بگرن.

(۱) له‌کتیبی (تحفة المورود) ۳۸۷ ج.

نه گهر وا نه کهن نهوا فيتنه و ناشوب له سهر زهوی دا بلاو ده بېته وه و ده بېته هوی بلاو بونه وهی خراپه و خراپه کاریه کی به رېلاو. (وه رگېږ).

دهی که واته پټوهری نه م بابته گرنه سی شتن: (نایین، ناکارو پوهشت، عه قل وږیری - الدين، الخلق والعقل).

نه گهر هاتو نه م سی داواکاریانهی تیدا بون نهوا نیوه قبولی بکهن و پی ی پازی بن وله ده ست خوتانی مه دن، نه مه ته و او پیچه وانهی نه وه یه که نه مړو زورینهی خه لکی بوی چون و بیری لی ده که نه وه، ناخر هر که سیك پروانیتته مال و سامانی که له که بوی زورو پروانامه ی زانستی و وه زیغه ی فره می (الرسمی) یا پروانیتته پله و پایه ی کومه لایه تی یاشیوه و به ژن و بلاو جوانی یاشوره و ناو و ناتوره و ناویانگی، نه مانه و هر پټوهریکی تر په چاو بکریټ جوی له پټوهره کانی شریعه تی نیسلام شتیکی نه و تو نین وجی ی باس کردن نین له به رامبه ر نه و پټوهر و داواکاریانهی که پیغه مبه ری خواص الله بوی دارپشتوین و پهنگی بو پشتوین له م بواره دا.

بوچی؟ چونکه به خته وه ری و خوشگوزه رانی و ژبانی خوش و چاره نویسی دره و شاوهمی له دنیاو له قیامه تدا له و پټوهره جوانانه ی پیغه مبه رد الله به چنگ ده که ون و ده دره و شینه وه.

له پیاوی بی دین و خوانه ناس و خراپدا حه تمنه نافرته دوچاری سته م و سته م لی کردن ده بېت، مندا له کانی به ره و ه لډیرو مل شکان و له ناو چون و لادان و ه لډیری کاکی به کاکی ده بن و سهر گهر دان و گومړاو سهر لیشتیواو ده بن و که سیکی دژوارو ناحه زیان لی دره ده چیت. گومانی تیدا نیه که یه کیک په وشت و ناکاری باش و چاکی تیدا نه بېت که سیکی سه قه ته و ژبان برندنه سهر له گه ل نه و که سه دا تال و تفت و قورس و ناخوشه و خراب ده چیت سهر و دوچاری خراپی و ه لئس و که وتی خراپ و ویک ه ل نه کردن و به ریه ک که وتن ده بن، مندا له کانی توش ده بن.

وه پیاوی بیّ عه‌قل و گیل ژیان له‌گه‌لی دا زۆر ناخۆشه‌و نه‌و ئل‌فره‌ته‌ قو‌پ به‌سه‌ره‌ توشی سه‌دان نه‌خۆشی ده‌رونی وه‌ك: نا‌ئارامی و ته‌نگه‌تێلكه‌یی و پارایی و وژیانی ناخۆش ده‌بی‌ت، منداله‌كانیان پیّ دامه‌زراو به‌رده‌وام و ئارام گرتو (الإستقامة) نابن و ئالۆزو كه‌م زاناو نه‌فام و فام كالّ ده‌رده‌چن چونكه‌ كه‌س نابیت گویّ یان پیّ بدات په‌روه‌رده‌یه‌کی زانستیانه‌و پاست و دروستیان بکات. ده‌ی باوکی خواناس و به‌دین و خاوه‌ن په‌وشت و ئاکاری به‌رزو جوان و ژيرو زاناو دانا منداله‌كانیان به‌جوانترین و به‌باشترین شیوه له‌سه‌ردینی خوا په‌روه‌رده ده‌کات و جوان و دروست گۆشیان ده‌کات و به‌شیوه‌یه‌کی چاک و دروستانه دروستیان ده‌کات و ده‌ریان ده‌هینّ و ئاماده‌یان ده‌کات و بۆ ئه‌وه‌ی سودیان بۆ دنیاو قیامه‌تی خۆشیان و منداله‌کانیشیان هه‌بی‌ت، هه‌میشه‌ م‌کو‌پو سو‌ر ده‌بی‌ت له‌سه‌ر داپشتیان له‌قالبی‌کی ئاکارو په‌وشت و شیوازی جوان و به‌رزو به‌ها به‌رزه‌کاندا.

دوهم: چاوه‌دیری کردنی کۆرپه‌له‌که‌ی:

– گرنگی دان و چاوه‌دیری کردن و بایه‌خ دان به‌کۆرپه‌له‌که‌ی هه‌ر له‌وکاته‌وه‌ی که‌به‌سه‌ره‌مێکوته‌یی له‌تۆوی می‌رده‌که‌یه‌وه ده‌که‌وێته‌ ناو مندال‌دان، ده‌بیّ زۆر به‌وردی چاوه‌دیری ته‌ندروستی وله‌ش ساخی بدات به‌و شیوه‌ی که‌سو‌د به‌کۆرپه‌له‌که‌ی ده‌گه‌یه‌نّ، ئه‌ویش به‌هۆی خو‌اردن و خو‌اردنه‌وه‌ی باش و جم‌وجوله‌کانی (حرکتها) شتیکی ئاشکراو به‌لگه‌ نه‌ویسته‌ که‌ئافره‌تی دوگیان له‌کات و ماوه‌ی درێژی دوگیانی دا دوچاری زۆر هه‌لو‌یستی تالّ و تفت و نه‌خۆشی ده‌رونی و جه‌سته‌یی ده‌بی‌ت، ده‌بیّ ئاگادارو تیبینی هه‌مو ئه‌و بارانه‌ بی‌ت و وریای کۆرپه‌له‌که‌ی بی‌ت، بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و کۆرپه‌له‌ی ساغ و ته‌ندروست و ته‌واو ده‌ربچیت، ئه‌مه‌ش یارمه‌تی ده‌دات له‌ په‌روه‌رده کردن و پاراستنی کۆرپه‌له‌که‌ی له‌روی ته‌ندروستی و جه‌سته‌یی و ژیری‌وه (صحياً وجسمياً وعقليا).

سی' یه؛ چاودیری کردنی کۆرپه له کهی کاتی مندائی واته دواي له دايك بونی؛

— دواي دانان و له دايك بونی کۆرپه له که و له و قوناغه ناسکو گرنگه دا چهند مافیکی نهو منداله به هاوکاری ههردو لایان واته دايك و باوکی منداله که ده که و یتسه سه شانیان و ده بی بی سستی و که مته رخه می نه جانیان بدن بۆ پیگه یاندنی منداله که یان وه ک چون سوننه تی خواو پیغه مبه عزله الله له سه ری واجب کردون که خۆی له م چهند خالانه ی خواره وه دا ده نویتنی؛

❖ بانگ دان به گوی ی پاستی دا بۆ نه وه ی به یه که مین و شه یه که ده ی بیستی با وشه و زاراوه ی یه کتا په رستی خوی گه وه بیته واته نه نیا خوا په رستی بیته.

❖ ناوانی به ناویکی جوان و خوش و پر و اتاو ناگادار بن ناویکی ناخوش یان ناویکی ناخوش و ناویک نه بیته که واتایه کی خراب و ناشیرینی هه بیته. یاخود به ناوی کافران وه ناویان بنییت و ناویک بیته درو پیچه وانه ی شه ریه تی خوی گه وه بیته .

❖ له پۆزی حه وته مدا له گه ل ناوانی دا سه ریشی بتاشن .

❖ به کیشی موه کانی سه ری زیوی بۆ بکه نه خیر.

❖ مه په منداله ی بۆ بکه ن، دو مه پ بۆ کوپو مه پیک بۆ کچ، پیغه مبه ری خوا عزله الله فهرمویه تی: { الغلام مرتهن بعقيقته، يذبح عنه يوم السابع ويسمى ويحلق رأسه }^(۱). (واتا: مندال بارمه یه به مه په منداله که یه وه (بعقيقته) له پۆزی حه وته میدا بۆی سه ر ده پردیته و ناویشی لی ده نریت و سه ریشی بۆ ده تاشریت. وه رگپ).

— ده بی گۆ کردن و زمان پزاندنی به وشه و زاراوه ی یه کتا په رستی خوی گه وه (التوحيد) بیته، چاندنی واتا به رزه کان له دل و ده رونی نه و منداله دا به تاییه تیش

(۱) رواه الترمذي برقم (۱۵۲۲) في الأضاحي، باب من العقيقة، وأبو داود برقم (۲۸۳۷) في الضحايا، باب في العقيقة، والنسائي برقم (۴۲۲۵) في العقيقة، باب متى يعق، وابن ماجه برقم (۳۱۶۵) في الذبائح، باب العقيقة.

إِنَّ الْغُصُونَ إِذَا قُومَتْهَا إَعْتَدَلَتْ وَلَا يَلِينَ إِذَا قُومَتْهُ الْخَشْبُ ———
 قَدْ يَنْفَعُ الْأَدَبُ الْأَحْدَثُ فِي مَهْلٍ وَلَيْسَ يَنْفَعُ فِي ذِي الشَّيْبَةِ الْأَدَبُ^(۱)

وہ نہ وہی لیڑہ دا گرنگہ و پیویستہ دایکان و باوکان نہ نجامی بدہن و ہست بہ بہرپرسیہ تی
 خویان بکن نہ مانہی خوارہ و ہن:

- راہینانی مندال و فیترکردن و پڑاندنی زمانی بہ ویردہ کانی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، محمد رسول
 الله، سبحان الله، الحمد لله، الله أكبر، لاحول ولا قوة إلا بالله) و گہ لیکتی تر لہ زیکرو
 ویردہ کان لہ تافی ساوایی و مندالی دا.
- چاندنی خوشہ ویستی لہ دل و دہرونی مندالہ کاندہ.
- چاندن و پرسکاندنی گہورہیی خوای گہورہ و ترسان لہ خوا لہ دل و دہرونی مندالہ کاندہ.
- فیترکردن و تیگہ یاندنی مندالہ کانمان لہ چاودیزی ناگایی خوای گہورہ بہ سہر
 خہ لکیہ و ہ.

(۱) واتہ: نہ گہر دار بہ شلکی و بہ نہ مامی پاست بکریتہ و ہ زور بہ ناسانی پاست دہ بیتہ و ہ، بہ لام نہ گہر
 بہ درہ ختی یا کہ بو بہ دارو پہق بو پاست بونہ و ہی زور زہ حمہ تہ و پاست نابیتہ و ہ بہ لکو دہ شکتی.
 پہرورہ کردن و گوش کردن بہ پرہ و شت و ناکاری جوان و بہا بہ رزہ کان لہ تافی ساوایی دا گہ لیک
 ناسان و سود بہ خشہ، بہ لام کہ گہورہ بو و کہوتہ قوناعی ہر زہ کاری و پیگہ یشتن و پیری نییدی دابی
 ناداو ہ و لدان لہ گہ لئی دا بی سود و بی ہودہ یہ دہ تارئی و سہرک ش و کلالہ پہق دہ بیت و بؤت
 ناگہریتہ و ہ ولہ پو ہ ل دہ گہ پرتہ و ہ بہ سہ دان کیشہ و تہ نگڑت بؤ دہ نیتہ و ہ ہر و ہ کو لہ پوزگاری
 نہ مپوماندہ دہ بینین مندالہ کان بہ تاییہ تی کوپان چہ ندہ سہرکیشتن و جلہ ویا ن لہ دہ ست دہ رجوہ و سہر
 سامان بہ باوکیان دہ فروشن و سہری خویان ہ ل دہ گرن و بہرہ و ہندہ ران بہرہ و ولاتی کافران دہ پون و
 دہ گن بہ و بہ ہشتہ دروینہی بؤ پؤلہ کان و بؤ گہنجہ سہرک ش و نا پہر و ہ ردہ کانی موسلمانہی لہ ثابین
 و بہرنامہ کی خوای گہورہ حالی نہ بو ہینا و تہ کایہ و ہ و گہنج و لاوانی موسلمان لہ ولات و کومہ لگای
 موسلمانان دور دہ خنہ و ہ و کومہ لگای موسلمانان لہ بہر یہ کہ ہ لہ دہ و شینن و دای دہ پزینن بی نہ و ہی
 موسلمانہی نہ فام ہستیش بہ خویان بکن۔ (وہرگیتی).

- پاهینانی له‌سەر و شەو زاراوە جوان و بۆندارەکانی وەك: چاكت كرد(أحسن)، سوپاس، خوا پاداشتی خیرت بداتەو، دەستت خۆش بێت...تد.
- فێر کردن و پاهینانی له‌سەر زیكرو دوعاو نزاو پارانەو و وێردە گرنگەکانی وەك وێردەکانی: نوشتن، خواردن و خواردنەو، چوێ سەر پیش ئاو...تد.
- فێرکردن و پاهینانی مندال له‌سەر ئەو پەفتارە هەلس و کەوتە ی که پیغه مبه‌ر ﷺ له‌گەڵ حسن و حسین دە ی کردو دوعای بۆ دەکردن و دە ی فرمود: (أعیدک بکلمات الله تامة، من کل شیطان وهامة ومن کل عین لامة) (۱) هەتا کو شەیتان نەتوانی لەخشتەیان بەریت و دوچار یان بکات.

– وەئەو ی پێویستە بگوترێ کە تایبەتە بە مندال هەر چەندە لە پابردوشدا ئاماژە بەکی پی کرا: سەرەتا پێویستە لە ناو مالدای هەولێ له‌گەڵ دا بدریت کە قورئانی پیرۆزی پی لەبەر بکریت، هەروەها گوێ گرتن بۆ قورئان، هەروەها ناشنا بون و لەبەر کردنی شتی له‌سوننه‌تی پیغه مبه‌ر ﷺ بە تایبەتیش فرمودە کورتەکان.

– باس کردن و بۆ گێڕانەو ی چیرۆک و بەسەر هات و سەرگۆزشتە ی گرنگ بۆ مندالەکان بە تایبەتی ژیا ننامە ی پیغه مبه‌ر ﷺ بە شێوازیکی وا کە له‌گەڵ قونای تەمەنی ئەودا بێتەو، ئەو چیرۆک و بەسەر هاتانە واتاو پەندو ئامۆژگاری و شتی بەسود دەخاتە دڵ و دەروێش و بیرو هۆش و میشکی ئەو مندالانەو، پەوشت و ئاکاری بەرزو پاستیان لەدەروندا دەپوینیت. وای لێ دەکات کە هیوا بخوایت وەکو ئەو پالەوانی ئەو چیرۆک و بەسەر هاتانە بن کە له‌چیرۆکەکان دەیان بیستن.

– پەرەپێدان و گەشە پێدانی تەماح و هیوا و ئاواتەکانی مندال هەر لە مندالی و سەرەتایی ساواپیەتیەو، وە هەل نانیان لەسەر هیوا و ئاوات و بەها و ئاکار و پەوشتە بەرزەکان. هەول بدریت کە تۆی ئەو ئاکار و بەها بەرزو هیوا و ئاواتە گرنگانە لە دڵ و دەروێش و میشکی مندال و

(۱) پەنات دەگرم بەوشە تەواوەکانی خۆی گەرە، لە هەمو شەیتان و شەرەنگیزکی لەخشتە بەرو فیلان، وە لە هەمو چاویکی پیسی بەگۆ (وەرگێن).

ساوايه كاندا بپویندريټ و هانيان بدات كه زاناو داناو زيره ك بن وهك فلان زاناو پيك و پيك بن وهك فلان و بينه نوژدارو پزيشك وهك فلان و چاو له وانی پيش خوی بكات و پروانیتته خاوهن كه سایه تی و ئاكارو په وشت و پله به رزه كان نهك پروانیتته نزم تر له خوی .

– ههول دان بۆ دۆزینه وه و شاره زا بون له هیواو ئاره زوه کانی منداله کان هه ر له سهرتای مندالی و ساوايه تیا نه وه و په ره پیدان وگه شه پیدانی به هره کانی (مواهبه) بۆ نمونه نه گهر بینى منداله کى حه زو ئاره زوی له خویندنه وه یه با به وپه پری تواناوه ههول بدات ئه و هیواو ئاره زوانه له دل و دهرونی دا بپوینت وگه شه یان پی بدات و هه میشه ههول بدات کتیب و چاپکراوی گونجاو باش و به سودی بۆ په یداو ئاماده بکات و بیان خاته به رده سستی و هانی بدات كه بیان خوینتته وه، و هروه ها نه گهر بینى منداله کى حه زى له یاری و وه رزشه با ئه و یاریانه ی بۆ په یدا بکات كه له گه ل ته مه ن و قوناغی ژیا نی دا ده گونجی و گه شه به توانا کان و بیروزیهن و عه قلی بدات و که ره سته و هۆکاره کانی بۆ په یدا بکات و بیان خاته به رده سستی ... و هروه ها .

– وه له ته مه نی حه وت سالی دا قوناغی کی تر له هه لسه و که وت کردن له گه ل مندال دا ده ست پی ده کات. په سولی خوا ﷺ مه شخه له به رزو بنه په تیه کانی بۆ ئه م قوناغه دارشپته و پی ی راگه یاندوین كه ده فهرموی: {مروا أبناءکم بالصلاة لسبع، واضربوهم علیها لعشر و فرقوا بینهم فی المضاجع} ^(۱). و اتا: نه گهر منداله کانتان گه یشتنه ته مه نی حه وت سالی فرمانی نویژ کردنیان پی بکن، وه که بونه ده سالی و نویژیان نه کرد لی یان بدهن له سه ر نویژ نه کردن، هه روه ها له گه ل خوشك و برایان جیگه ی نوستن و خه وتنیان لیك جیا بکه نه وه . (وه رگیتی). وه ئه م مه شخه لانه ش بریتین له :

(۱) أخرجه الإمام أحمد في المسند، مسند المكثرين من الصحابة، رقم (٦٤٦٧، ٦٤٠٢)، وأبو داود في سننه رقم (٤١٨).

(۱) سەر‌تا فرمان به‌مندالەکان بکەن به‌نوێژ کردن، چونکه نوێژ سەر و دۆندی هەمو به‌ندایه‌تی و پەرستشیه‌ کردەکیەکانە (العملیة) وه‌لنانیان له‌سەر نوێژ کردن و بوار نه‌دان و شلی نه‌نواندن له‌گه‌لێاندا. هه‌وه‌ها هه‌مان هه‌لوێست بنوێنن له‌ئاست باقی به‌ندایه‌تی و پەرستشیه‌کانی تر بۆ خوای گه‌وره‌ وه‌ك: پۆژو گرتن و زه‌كات دان و هه‌ج کردن و وه‌مو و اجبه‌کانی تر. وای تێ بگه‌یه‌نیت که هه‌مو کارو کرده‌وه‌و ئیشه‌ باش و چاکه‌کانی له‌ژیانی دنیا دا هه‌ر به‌ندایه‌تی کردن و پەرستشیه‌ك بۆ خوای بالا ده‌ست و کار به‌جێ بکړی له‌خوات نزیک ده‌کاته‌وه‌و پاداشت و سزایان له‌سەر وهرده‌گریته‌وه‌.

— لێدانیکێ سوک و زۆر توند و قورس نه‌بی‌ت دواي گه‌یشتنیان به‌ته‌مه‌نی ده‌ سالی نه‌گه‌ر سه‌رپێچی و سه‌رکێشیه‌کانی دوباره‌وه‌ و چه‌ند باره‌ کرده‌وه‌.

— دور خستنه‌وه‌و لێك جیا کردنه‌وه‌ی جیگه‌ی نوستنی کوپو که‌کان واته‌ نی‌رو می‌ له‌یه‌کتری.

وه‌نه‌وه‌ی یارمه‌تی وه‌اریکاری ته‌م قوناغانه‌ی پابردو ده‌دات ته‌م شیوازه‌ په‌روه‌رده‌بیانه‌ی خواره‌وه‌ن:

أ— سزادان بێجگه‌ له‌سزادانی جه‌سته‌یی، له‌کاتێک دا نوێژه‌کانی نه‌کردن و به‌رده‌وام بو له‌نوێژ نه‌کردن و چه‌ند جار دوباره‌ی ده‌کرده‌وه‌: به‌وه‌ی که‌پاره‌ی پۆژانه‌ یاپێدانه‌دانی ته‌و به‌خششه‌ی که‌ بپیار بو بیده‌یه‌، یا هه‌رپه‌شه‌ی لێدانی لێ بکه‌، یاداواکاریه‌کانی بۆ جێ به‌جێ مه‌که‌.

وه‌نه‌گه‌ر سزای جه‌سته‌یی‌ت دا با زۆر توندو تیژ نه‌بی‌ت و لێدانیکێ سوک و نه‌رم بی‌ت، وله‌شوینی وای بده‌ که‌زیانی پێ نه‌گه‌یه‌نیت وه‌ك سەر و گوی و چا و ولوت و ته‌م جوړه‌ شوینه‌ ناسکانه‌. ته‌مه‌ش که‌گه‌یشه‌ ته‌مه‌نی ده‌سالی.

ب — جه‌خت کردن و پێ داگرتن له‌سەر تاییه‌ته‌ندی و جیاکاریه‌ چه‌شنیه‌ جوړبه‌جوړه‌کانی په‌گه‌زی نی‌رو می‌:

ٽیڱه ڀاندنی هریه کي له کوڀو کچ که هریه که و تاییه تمه ندی و جیاکاری خویان هیه و هه رکس هه ست و تاییه تمه ندیه تی دهرونی خویان هیه ده بی به هه ند وهریگیرین و حسابی تاییه تی خویان بۆ بکریټ. ٺم ٽیڱه ڀاندن و هه ست پی کردنه ش له و کاته وه ده ست پی ده کات که جیڱه ی نوستنی هه ردو لا لیه کتری جیا ده کریټه وه که ته مه نیان ده گاته ده سالی، ٺمه ش بۆ ریڱه گرتن له ڀرو بیانوی نریک بونه وه و پودانی خراپه کاری که دوا ی پودانی پاشماوه خراپه کانی چاره سه ر ناکرین و داخو که سه ریکی زوری به دواوه ده بیټ. هه روه کو مه شق و پاهینانیکیشه بۆ وهرگرتنی سه ره خوی و تاییه تمه ندیه تی خویان.

ج - مه شق و پاهینانی پراکتیکی له سه ر په وشت و ٺاکاره کان:

ٺمه ش بریتیه له مه شق پی کردن و پاهینان و پراکتیزه کردنی له سه ر ٺاکارو په وشته جوان و به رزه کان، ٺاشنا کردن پی یان و په نگ دانه وه یان له خوو له منداله کانداه وک: پاستگویی له هه لس و که وت و په فتارو به ها به رزه کان چ له گفت و گو و قسه کردن و ٺاخوتن داو چ له کارو کرده وه کانداه ٺیانی پوژانه دا، هه رگیز دوانه خستن و پیچه وانه نه بونی په یمان و به ٺینه کان.

د - هاندرو پالنه ره کان (الحوافن):

ٺمه ش کومه له هاندهریکن که یارمه تی و هاریکاری پروسه ی په روه رده کردن ده دات له تافی ساوایتی و بچوکی داو کومه ٺیک هاندرو پالنه ری گونجاو و له بارن بۆ کارو هه لس و که وته کان، دیاره شتیکی به لڼکه نه ویسته که کاریگه ریه کی ته وای هیه بۆ سه ر مروفه کان هه تاکو ٺه گه ر له تافی ساوایتی و بچوکیش دابن.

ه - چاودیری و به دوا داو چونی هاوپی (بردا ده ر - الصاحب): گرنگی دان به کاروباری هاوپی و براده رو ٺه وانه ی له ته نیشته وه ن له هه رکوی بی هه ر له بچوکیه وه و پشت گوئ نخستن و که مته ر خه می نه کردن تیایدا کاریکی زور گرنگ و پیویسته. به ٺاموژگاری کردن بۆ کاری چاکه و گپړانه وه له کاری خراپ و پاهینان له سه ر قسه و ٺاخوتنی باش و خو

په‌وشت و کاری چاک، هه‌میشه هه‌ول بده‌یت له‌و که‌سانه نړیک بېټه‌وه که‌له‌مال و
بنه‌ماله‌یه‌کی باش و له‌و که‌سانه‌ش دور بکه‌وټه‌وه که‌له‌ژینگه‌یه‌کی خراب و به‌دړه‌فتار دا
ده‌ژیه‌و منداله‌کانیشت هر به‌سهری شلکيه‌وه له‌سهر نه‌م شټوازو په‌فتاره راپه‌ټنیت.^(۱)

چوارهم: چاودیری کردنی مندال له‌تافی لاویتی (هه‌رزه‌کاری) دا:

له‌م ته‌منه‌ی مندال دا به‌رپرسيه‌تی دایک و باوک پترو قورستره له‌ناست
منداله‌کانیاندا، به‌رپرسيه‌تی دایک له‌م قوناغی ته‌منی منداله‌کانیدا له‌م چند خالنه‌ی
خواره‌وه دا گرد ده‌بنه‌وه:

- هاریکاری کردنی دایک له‌گه‌ل باوک دا بټ راپه‌پاندن و جی به‌جی کردنی چاودیری و
سهرپرستی کردن و ګرنګی دان و بایه‌خ دان به‌منداله‌کانیان.
- به‌دوا دا چون ولټپ‌چانه‌وه‌ی منداله‌کان له‌ناو‌مالدا، که‌بریتیه له‌هاندان و هه‌لټان و
پامینان و په‌روه‌ده کردنی منداله‌کانیان له‌سهر کاری خټرو چاکه و ګټپانه‌وه‌یان
له‌کاری خرابه و ترساندنیان له‌نه‌نجامدانی کاری خرابه و ناشیرین و ناب‌جی.
- تیگه‌پاندن و هه‌ست به‌به‌رنانی کوپو کچ به‌به‌هاو بایه‌خی که‌سپه‌تی خو‌یان، نه‌ګر کوپ
بو وای هه‌ست پی بکه‌یت و بیخه‌یته می‌شکيه‌وه که‌تو له‌پیزی پیاوانی، وله‌سهر
پیاوه‌تی و تایبه‌تمه‌ندیتی پیاوه‌تی خو‌ی پای به‌ټنی، ګومانی تیدا نیه که باوک ده‌بی
باری به‌رپرسي‌تی خو‌ی هه‌ل بګرټ و هه‌ست به‌به‌رپرسياره‌تی خو‌ی بکات و له‌م
بواره‌وه که‌مته‌رخه‌م نه‌بیټ، به‌لام نه‌ګر کچ بو هه‌نگاو به‌ره و قوناغیکی تر ده‌نیت و

(۱) واته: هه‌ول دان بټ ناموژګاری کردنی خرابه‌کاران و ګټپانه‌وه‌یان بټ ړټکه و په‌وشتی پاک و باش
هه‌میشه هه‌ول بده‌یت له‌هاوړی و براده‌رو که‌سانی باش نړیک بکه‌وټه‌وه که‌له‌بنه‌ماله‌ی نا بین په‌روه‌رو
ړټک و پټک و خاوه‌ن به‌ها به‌رزه‌کانن و له‌و که‌سانه‌ش دور بکه‌وټه‌وه یا به‌واتایه‌کی تر له‌هاوړی خراب
وله‌و که‌سانه‌ی که‌بنه‌ماله‌یه‌کی خراب و لاده‌رو په‌وشت و نه‌خلاق نرمن دوریکه‌وټه‌وه و هاوړی به‌تیا ن
له‌گه‌ل دا نه‌که‌یت و مندال و زارو که‌کانیشت له‌سهر هه‌مان شټواز هان بده‌یت و په‌روه‌رده‌یان بکه‌یت
وله‌خوت و له‌منداله‌کاندا په‌نگ بداته‌وه. (وه‌رګټ).

له ژینگه وه ده گواښته وه بڼ ژینگه یه کی تر وه ک پاهینانی له سر به پرسیه تی دوا پوڅی خو، ده بی به دوا داچونی تاییه تی بوی ه بیټ، چاودیږی و سر په رشتی بکات و مه شق و پاهینای پی بکات و گرنگی ته وای پی بدات بزانی چی ده خوښته وه و به دوا چی ده گه پیت، په وشت و ټاکاری چاک په چاو ده کات یان هی خراب، چاودیږی و به دوا داچونی ه بیټ بڼ وانه کانی بڼ جل و بهرگو پوڅاکی، پوڅاکی شهرعی له بهر ده کات یان هی بی شهرعی؟

- هابیه شی کردنی کچه کی له ئیش و کاره کانی داو سره تا به قونای سره تاو له قونای هورپی یه تی ه لسو که وتی له گه ل دا بکات و وا له کچه کی بگه یه نی که من هورپی یه کی ترم وهرچه نده دایکت بڼ ئه وه ی کچه کی له دلی دا شتیک دروست نه بیټ که له وانه یه به زیانی کچه ته و او بیټ.^(۱)
- ئه رک پیدان و به شداری کردنی کچ به به شیک له کارو به پرسیه تی له ناوما ل داو پشت گوئ نه خست و بهر له نه کردن و پانه هینان و په روه رده نه کردن و کار پی نه کردنی به جوړیک هرجی
- ویستی بیخاته بهر ده می و ه مو نازیک کی بکشی (مدلله) و نه جام هیچ به پرسیاریه تیه که له نه گریت و فیږی هیچی لا نه کات و ده ست و پی سپیکه ده ریچیت و هیچ نه زانیت.^(۲)

(۱) واته: له پوی دایکی دا شهرم بکات و پرسیاری فیږ بونی کاره کانی له دایکی نه کات به نه زانی به یتته وه و هیچ فیږ نه بیټ دوا پوڅیش که شوی کرد و که و ته مایکی تره وه نامویه له و ماله دا تاړا یت له گه ل ئه ژینگه تازه دا و به پرسیه تیه کی قورس وگرانی ده که ویته سر شانی. نه گه دایکی پیشت له ماله باوان ه ولی له گه ل دا نه دات و فیږی ه مو شتیک نه کات و ژیر بیټ و وه هورپی و په فیږیک په فتاری له گه ل دا بکات و نه و بهر یه سته شهرمیه نه هیلیت و نه و کات کچه کی به پاشکاوانه ه مو شتیک له دایکی ده پرسیټ و ه مو شتیک فیږ ده بیټ و کارامه و ولپه اتو و زیره که ده رده چیت ، کورد گوته نی باش ده رده اته و. (وهرگپ).

(۲) لیره دا مه به ست قونای سره تای ژیانی کچانه له ماله باواندا ، که پیویسته و نه رکی سر شانی دایکانه که کچه کانیان به ته و او ته فیږی کاروئیشه کانی خویان بکه ن و به شیوه یه کی کارامه و نازاو

• هه ست کردن و ناگاداری باوك به هه مو ئه و كارو پرؤسانه ی كه له م بواره دا نه نجام ده درین و پتویسته باوك له گه ل دایك دا هاریكار بیت له پرؤسه ی په روه رده کردن و پراهنانی منداله كان كه تاییه ته به م قوناغ و نه پؤشین و چاو نه نوقاندن له ئاست هه ر هه ئس و كه وت و په فتاریکی خوار و خپچ و خراپ كه له لایه ن منداله كانه وه پو ده دن چ كوپو چ كچ.

قولی و بی بنی ئه م بهرپرسیاریه تیانه جهخت له سهر ئه وه ده كه نه وه كه دایك خوی دایه نه و په روه ردیاره و چاودیره و مامؤستاو فیكره ره و به پتوه به ره و پاپه پتینه ریشه، هه ر دایكه كه پیگه په نه ری زانایان و په روه ردیاری جگه رگؤشه كانه و پراهنه ری پیشه وه ران و جوتیاران و دروستكه ری پاله وانانه، چینه ری واتاو وشه به رزو پیرؤزو گه وړه كانه، دیاره ئه م ئه رك و كاره گرنگانه هه روا ساده و سانا نین هه روه كو توپؤژك له دایكان بوی چون به لكو زؤر له وه به رز تره گرنگترو قورستین ئه ركیكه له سهر پوی زه وی دا بؤ؟ چونكى گه وړه پیاوان و زانایان و تیکؤشه ران و بانگه شه كاران و چاكه كاران هه مویان له و قوتا بخانه و زانكؤو دانشنگایه ی باوه شی دایكانی په روه ردیارو زانواوه ده رده چون و ده رده چن.

ج - بهرپرسیاریه تی ئافره تی موسلمان وهك كچيك:

كچ لقیکه له و بنه پره ته واته له دایك، كه خواى گه وړه به و پله و پایه جیای كردؤته وه و تاتیبه تمه ندی كردوه و ئه و پؤزه گه وړه ی پی به خشیوه و له باوكی پی

زرنك و ده ست په نگین و ده ست پاك و داوین پاك ئاماده و دروستیان بكه ن. له ماله وه دا مه شق و پراهنانیا ن پی بكه ن له و ماله سه ره تاییه ی باوكیاندا و له هه مو بواركدا پایان بهینن و كورد گؤته نی كابانیکى زرنك ووریا یان لى به ره م بیخن و كه سایه تیه كى به رز و شكؤدارو وتوندو تؤل و توقمه یان لى دروست بكه ن. كار یان پی بكه ن و پشت گوی یان نه خه ن، چونكه ئه مق بارى بهرپرسیه تی له سهر شانی كچان نیه له ماله وه باوانیاندا، ئه م قوناغى ئاماده كردن و پراهنانه، سبهینى مهیدانى كار كردن و ماله میردان و خواوه نی بهرپرسیه تی و قوناغى پراكتیکه و قوناغى ئاماده كردن و پراهنان به سهر چو بویه ئه م ئه ركیكى گه وړه ی سهر شانی دایكانه به رامبه ر به كچه كانیان. (وه رگنپ).

جیا کردۆتوه نه‌گەر بیټ به‌پێ ی شه‌ریعه‌تی ئیسلام واته‌ به‌رنامه‌ی خواو به‌و پێ یه‌ که‌خوای گه‌وره‌ بۆی داناو به‌روه‌رده‌ بکرت، پێغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویست ﷺ
 فره‌مویه‌تی: {من عال جاریتین حتی تبلغا جاء یوم القیامة انا وه‌و} وضم أصابعه^(۱). ای
 فی الجنة}. (واتا: هه‌ر که‌سیک دوکچان به‌خیو بکات و جوان و پێک و پێک له‌سه‌ر شه‌ریعه‌تی
 خواو به‌پێ ی به‌رنامه‌ی قورئان و سوننه‌ت به‌روه‌رده‌یان بکات هه‌تا بلوگیان ده‌بیټ و
 به‌شوینی خۆیان ده‌گه‌یه‌نی و منه‌تیشیان به‌سه‌ردا ناکات. ئه‌وه‌ من و ئه‌و که‌سه‌ له‌پۆزی
 قیامه‌تدا وه‌ک ئه‌م دو په‌نجه‌یه‌م له‌یه‌که‌وه‌ نزیکین و دراوسی ی به‌کترین. هه‌ردو په‌نجه‌کانی
 شایه‌تمان و ئه‌وی ته‌نیشتی به‌یه‌که‌وه‌ جوت کردن.. (وه‌رگێژ).

کچ له‌دلی باوک و دایک دا جیگه‌ی تایبه‌تی خۆی هه‌یه‌ به‌هۆی بی هیژی و بی
 ده‌نگی و له‌سه‌رخۆیی و هیڤی و هیمنی بی کێشه‌یی خۆیه‌وه‌.

هه‌روه‌کو کچ مافی به‌سه‌ر باوک و دایکه‌وه‌ هه‌یه‌ که‌له‌لاپه‌ره‌کانی پابردودا
 ئاماژه‌مان بۆ کردن، وه‌لی له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌شدا کچ خۆشی له‌م به‌رپرسیه‌تی و واجبه‌ بی پشک
 نیه‌. بۆیه‌ له‌دیار ترلاین و به‌رچاو ترین به‌رپرسیاریه‌تی ئافره‌ت وه‌ کچ ئه‌مانه‌ی خواره‌وه‌ی
 له‌سه‌ر شانه‌:

- گرنگی دان به‌ئه‌رکه‌ که‌سایه‌تیه‌کانی خۆی، خۆبندن و فێر بونی، ده‌بی به‌رنامه‌یه‌کی
 زانستیانه‌ بۆ خۆی دابڕیژیت به‌پێ ی ئه‌و به‌رنامه‌یه‌ له‌ژیانی پۆژانه‌ی خۆی دا کار بکات.
 یارمه‌تی دایکی بدات و هاریکاری مامۆستاکانی به‌به‌رده‌وامی و بی که‌مه‌ترخه‌می بکات.
 پێویسته‌ له‌سه‌ر کچ گرنگی ته‌واو بدات به‌زانسته‌ شه‌ریه‌یه‌کان و وێژه‌کان وه‌ک ته‌فسیری
 قورئان و فره‌موده‌کان و وێژه‌ و پۆشنبیری گشتی یه‌کان و پۆشنبیرییه‌کانی ژنانه‌و له‌م
 جۆرانه‌. هه‌روه‌کو له‌پابردودا له‌به‌شی به‌رپرسیی زانستیانه‌ی ئافره‌ت له‌گه‌ڵ نه‌فسی خۆی
 دا باسما‌ن کرد.

(۱) رواه مسلم برقم (۲۶۳۱) فی البر والصلة، باب فضل الإحسان آل البنات.

- هه‌میشه گوی پابه‌لی دایک و باوک بۆ ده‌نگه‌وه چون و وه‌لامدانه‌وه‌ی خوی بالا ده‌ست و کار به‌جی که ده‌فه‌رموی: ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾ (الإسراء: ۲۳). (واتا: واته پوره‌دگاری تو فرمانت پی ده‌کات که له (الله) به‌لاوه هیچ که سو هیچ به‌رنامه و هیچ شتیکی تر نه‌په‌رستن و گوی پابه‌ل و چاکه له‌گه‌ل دایک و باوک‌تاندا بکه‌ن. (وه‌رگپ). به‌لام به‌داخه‌وه ده‌بینین زۆریک له‌کچان. ئه‌م گوی پابه‌لیه‌یان پشت گوی خستوه و لی ی دور که‌وتونه‌وه (کوپان خراپ‌تریش - وه‌رگپ) ، به‌لکو زۆریکیان گوی پابه‌لی دۆست و براده‌ره‌کانیان به‌سه‌ریاندا زاله و گوی پابه‌لی ئه‌وان ده‌که‌ن و پیش گوی پابه‌لی باوک دایکیان خستوه، ئه‌مه‌ش گه‌وره‌ترین هه‌له و مه‌ترسیدار ترین هه‌له‌یه‌که که‌کوپان و کچان تی ی که‌وتون و باجه‌که‌شی ده‌که‌ویته سه‌رشانی وه‌چه و نه‌وه‌ی داهاتوی کوپو کچان، چونکه ئه‌م زیانه له‌دوا پۆژدا به‌سه‌ر خۆیاندا ده‌شکیتته‌وه، چونکه گوی پابه‌لی و چاکه کردن له‌گه‌ل باوک و دایکاندا قه‌رزیک زۆر خیراو به‌په‌له و زو وه‌رده‌گیریتته‌وه یازو ده‌دریتته‌وه.^(۱)

- یارمه‌تی دان و هاریکاری کردنی دایک له و کارو ئیشانه‌ی که‌ده‌توانیت ئه‌نجامیان بدات وه‌ک:

(۱) واته‌ک هه‌ر که‌سیک یا پونتر بلتین هه‌ر کوپو کچیک له‌سه‌ره‌تادا له‌گه‌ل باوک و دایکی دا خراپ بیته و له‌ژیاناندا له‌گه‌لیاندا چاک نه‌بیته و گوی پابه‌لیان نه‌کان سونه‌تیکی ژیانه که‌خۆشی می‌ردی کرد یا ژنی هیتا و مال و مندالی په‌یدا بون کوپو کچه‌کانی خۆشی هه‌مان هه‌لس و که‌وتی له‌گه‌ل دا ده‌که‌ن له‌دوا پۆژدا. به‌په‌چه‌وانه‌وه‌ش نه‌گه‌ر کوپو یا کچ له‌گه‌ل باوک و دایکی دا چاک بوو گوی پابه‌لی کردن ئه‌وا منداله‌کانی خۆشیان له‌دوایی دا له‌گه‌لی باش ده‌بن و گوی پابه‌لی ته‌واوی ده‌که‌ن. زۆریکی وامان دیتن که‌باوک دایکی خۆیان فری داوه و ته‌نیا پیشی عیب بوه نه‌ک پی ی بلی یادایه یا باب به‌لکو هه‌ر پی ی عه‌بیش بوه پی ی بلتین کوپو یا کچی فلان یا فلانه‌که‌س. دواتر دیتمانه‌وه خۆشی هه‌مان ده‌ردی به‌سه‌ر هاتۆته‌وه و تاهه‌کی چیشته‌وته‌وه، بۆیه گوتویانه (گوی پابه‌لی و خزمه‌تکردنی دایک و باوک قه‌رزیک زو دراوه‌یه و زو وه‌رده‌گیریتته‌وه به‌هه‌ردو باره‌که‌یه‌وه. (وه‌رگپ).

- چیشت لیټان وشوشتن وپاك كړدنه وهی قاپ وقاچاغ وپاك وخواړینی و ته مه لئ نه كړدن له نیشه كاندا و پشت نه به ستن به خزمه تكارز كار نه كړدن و ئم پشت به ستنه به خزمه تكار وات لئ ده كات كه كچيكي ته مه لئ و كار نه كړده و بئ خيټر لئ ده ربچيټ و دوا پوژ واته دواى شو كړدن ناتوانيت ئه ركى سهرشاني خوت پابه پښت و تواناي مه ل گرتنى ئو به پرپرسياريه تيه ت نايټ.
- يارمه تي داني دايك له پوره رده كړدني براو خوشكه كاني بچوكت له خوت له سهر خوو په وشتي جوان و به ها به رزه كان كه له به شي به پرپرسيه تي دايكدا به دريژي باسما ن كړد.
- پابه پاندن و نه نجامداني هندی له ئه رك و ئيش و كار ه كان له بری دايك و يارمه تي داني يا نه نجامداني هندی كاروبار واته نوينه رايه تي كړدني دايك له و كارانه دا.
- فير كړدني دايك به خوینده واری و نوسين ئه گهر دايك نه خوینده وار بوو تو خوینده وار بویت به تاييه تيش فيري دروشم و بواره زانستيه كاني ئايینی بكه وهك فير كړدني نووژو قورئان و ئو ویردانه ی كه له نووژدا ده خویندرين به تاييه تيش سوره تي فاتحه، هه له كاني بئ پاست بكه وه. به تاييه تي له كاتي بي ئيشي و ده ست به تالي دا هه ولئ له گه ل دا بده و ده وری قورئان خویندن و هندی له زانسته شرعيه كاني له گه ل دا بده بئ ئه وهی سوديان لئ وهر بگريټ، كه به پاستي ئه مه لايه نيكي گرنكي فرهاموش كراوه كه زوريك له ئيمه لئ ی بي ئاگاین. چونكه پوژانه پرسياريكي زور ده كريت له لايه ن ئو ژن و پياوانه ی كه خویندني سوره تي فاتحه نازانن يان خویندنه كه يان په وان نيه، كه چي كچه كانيشيان له زانكوو دانشتگاو دواناوه ندي و ئاماده ييه كاندا ده خوینن يان فيرخوازن، ئاليره داوئه مه به پرپرسيه تي و ئه ركى سهرشاني كچان به ده رده خات^(۱).

(۱) هدی بؤ ئه مه نالین كه زوريك له و كوپو كچانه ی كه خاوه نی بړوانامه ی دكتوراو ماسته ريشن وهك نه خوینده وارن وان به لكو له وانيش كوله وار ترو نه زان ترو ن نازانن سوره تي فاتحه به په وانی بخوینن؟ !!! بؤ. چونكي هه گيزاو هه رگيز به لای قورئان و زانسته شرعيه كاندا نهك هه ر ناچن و ناگه رين به لكو قورئان هه ر ناش خوینن و زوريكيان هه ر بړواشيان پئ نيه . خوله خویندنه وهی كتيب

وریایی و ناگاداری لە مانە‌ی خوا‌ره‌وه گە‌لیک گرنگ و پێویستە :

■ بە‌سەر نە‌بردنی کاتی بێ ئیشی و دە‌ست بە‌تالی بە‌شتێک کە‌سودی نە‌بێت وە‌ک: شو‌پێن کە‌وتن و ئالودە بون بە‌نامێ‌ره‌کانی پ‌اگە‌یان‌دە‌ جۆ‌ری‌ه‌ جۆ‌ره‌کان و ئە‌و هۆ‌کارە‌ پ‌ه‌ی‌وه‌ندیانە‌ی تر کە‌ ئە‌م‌ر‌ق‌ لە‌جیهاندا هە‌ن، کە‌بە‌پ‌استی کاتیکی زۆ‌ر لە‌کی‌س م‌ر‌و‌ف دە‌دە‌ن لە‌کاتی سە‌یر کردنی ئە‌و دیمە‌نە‌ سە‌ی‌رو سە‌مەرە و بێ ئای‌ر‌و‌یانە‌و ئە‌و فیلە‌مە‌ بێ س‌و‌بو بێ کە‌ل‌گ‌انە‌ کە‌لە‌ شاشە‌ زێ‌وینە‌کانی کە‌نال و تە‌لە‌فزیۆ‌نە‌ جۆ‌ری‌ه‌ جۆ‌ره‌کانی دەرە‌وه‌و نا‌وه‌خۆ نیشانی ها‌ول‌اتیان دەر‌دێ‌ن بە‌تایبە‌تیش هە‌رزە‌کارانی کو‌بو کچ، نە‌ک هەر ئە‌مە‌ بە‌ل‌کو کاتیکی زۆ‌ریش لە‌سە‌رپێ‌چی خ‌و‌ای گە‌وره‌و پ‌اب‌واردن و شو‌پێن کە‌وتن و شل کردنی ج‌لە‌وی هە‌وا و ئارە‌زو‌ه‌کانی نە‌فس و شە‌یتان و لە‌خ‌راپە‌کاری دا بە‌سەر دەر‌بێ‌ت. چون‌کە‌ م‌ر‌و‌ف دە‌بێ‌ باش بزانێ‌ت کە‌بەر‌پ‌رسە‌ لە‌و کاتە‌ی کە‌خ‌و‌ای گە‌وره‌ بۆ پ‌اپە‌راندنی کاروبارە‌کانی ژ‌یانی هە‌روه‌ک خ‌ۆی بۆی د‌ا‌ر‌شت‌وین نە‌ک بە‌هە‌وا و ئارە‌زو‌ی خ‌ۆمان ئە‌و کاتە‌ش کە‌ بریت‌یە‌ لە‌ژ‌یان و تە‌مە‌نی م‌ر‌و‌ف کە‌بە‌ن‌رخ‌ ترین و بە‌رز ترین شتێکە‌ کە‌ م‌ر‌و‌ف لە‌ب‌ونە‌وە‌ردا هە‌یە‌تی، دە‌ی نە‌گەر هە‌مو لە‌گە‌ڵ ئە‌و دام و دە‌زگایانە‌دا بە‌خ‌و‌پ‌ایی و بە‌بە‌لاش و بێ سود بە‌سەر ب‌یر‌یت حە‌تە‌ن توشی زیانیکی زۆ‌ر گە‌وره‌ دە‌بین لە‌دنیا و لە‌قیامە‌ت‌دا، کە‌زۆ‌ر بە‌داخ‌ه‌وه‌و زۆ‌ر ج‌ی‌ی د‌ل‌گ‌رانی و د‌ل‌ تە‌نگ‌یە‌ کە‌بە‌شی هەرە‌ زۆ‌ری کاتی کێ‌ژە‌ لا‌وان و کچان (هە‌روه‌ها کو‌پ‌ان لە‌کچان خ‌راپ‌تر - وەر‌گێ‌ت) ئە‌و کاتە‌ زێ‌رینە‌ واتە‌ ئە‌و تە‌مە‌نە‌ بە‌پێ‌ژە‌ لە‌گە‌ڵ کە‌نال و هۆ‌کارە‌کانی پ‌اگە‌یان‌دە‌نی گە‌ندە‌ل کە‌ری وە‌ک تە‌لە‌فزیۆ‌ن و کە‌نالە‌ ئاسمانیە‌کان و یالە‌گە‌ل ب‌ر‌ادەر و پ‌ه‌فیکە‌ خ‌راپە‌کانیان لە‌بازار پ‌ه‌ بێ ئاب‌و‌ه‌ه‌کانی ئە‌م‌ر‌ق‌ یا لە‌گە‌ڵ تە‌لە‌فۆ‌ن و تە‌لە‌فۆ‌ن‌کاری و مۆ‌بایل دا بە‌فێ‌ر دە‌دە‌ن. دیارە‌ کە‌گومانی تێ‌دان‌یە‌ کە‌بە‌ه‌وی ئە‌م کە‌متە‌رخە‌می و بێ ئاگاییە‌وه‌ کارو

و‌چ‌ا‌پ‌ک‌را‌وه‌ شە‌رعی و زانستە‌ شە‌رعیە‌کان هەر گە‌پێ‌!! دە‌بێ‌ ب‌ل‌ێ‌ن ئە‌وانە‌ دە‌بێ‌ لە‌پێ‌شە‌وه‌ خ‌ۆیان فێ‌ر ب‌ک‌ن و ب‌گە‌رێ‌نە‌وه‌ بۆ پ‌نگە‌ی قورئان و س‌ون‌نە‌ت و ب‌ی‌رو با‌و‌ه‌رە‌کە‌ی خ‌ۆیان واتە‌ عە‌قیدە‌کە‌ی خ‌ۆیان سەر‌لە‌ن‌وێ‌ تۆ‌ژە‌ن ب‌ک‌نە‌وه‌و ئە‌م‌جار د‌ایک و یا‌و‌کیان فێ‌ر ب‌ک‌ن و ب‌ی‌رو با‌و‌ه‌رە‌وه‌ عە‌قیدە‌کە‌یان ب‌ن کۆ‌ل ب‌ک‌ن و پ‌استی ب‌ک‌نە‌وه‌ (وە‌ر‌گێ‌ت).

ئىشېكى زۆر گىرگىگى لە دەست دەچىنۇ ئە نجام بەرھەمىكى زۆر لە داھاتو سەرو سامانى تاكى و ئەتەوھىي لەكىس دەچىنۇ ولات خەسارەتەند دەيىت. كاتىكى زۆرىش لەسەرپىچى و بى فرمانى خوائى بالا دەستو كار بەجى دا بەفېرۇ چوو بەسەر بردرا.

■ دور كەوتنەوہ لە برادەرى خراب كەوہك پېرىشى كېدار وان كەكەوتە سەر ھەر شىتېك دەست بەجى ئەویش كې دەگىرېت وھەمو گىيانى دەسوتىنى، لەپۇژگارى ئەمۇدا پەيوەندى و برادەرايەتى پاستەوخۇ و ناپاستەوخۇ گەلېك زۆرىن. دەبى كچى ژىرو موسلمانى خاوەن باوہپى تۆكمە زۆر لەو دۆستو برادەره خراپانە و رىاو ئاگادار يىت. نىشانەى ئەوانە ئەوہىيە كەھەمىشە خراپە و ئامرازەكانى خراپەيان پىئوہ ديارەو ھەم دەم بىلوكەرەوہى خراپەو خراپەكارىن، وھەمىشە شەپەنگىزىن و خراپە ھىتەرەو خەلكى بۇ خراپەكارى ھەل دەنېن و تۆوى خراپەكارى دەوہشىنن و فرمان بە خراپە دەكەن و قەدەغەى چاكەكارى دەكەن، وپنەى ئەم دۆستو برادەرانە پىئويستە زۆر لى يان و رىا بىتولى يان دور بگەويتەوہ.

■ شوپىن كەوتنى ئافرىتانى كافرو بى باوہپو بەكار ھىتانو لەبەر كىردنى ئەو جىلو بەرگەو پۇشاكانەى (الموضه) كە كافران و خراپەكاران بەديارى بۆمانى دەھىنن، ھەرۈەكو لەپاىرېدودا زانىمان كە دوزمىنانى ئىسلام ھەمىشە سورن لەسەر ئەم كارەيان و بەردەوام نوچ نادەن و ناسەكنن، بۇ ئەم مەبەستەش ھەمىشە لەھەولې لېپراوانەى خۇيان ناكەون بۇ خراب كىردن و لادانى كچانى موسلمان و لەكەدار كىردىيان بەھەر شىئوہىيەكى بۇيان بىرېت، بەھەر ھۆكارىك بىت يەكېك لەو ھۆكارانە كەگىرتويانەتە بەرىلاو كىردنەوہى ئەو ھەمو جىلو بەرگەو پۇشاكە ناشەرىيە جۆر بەجۆرانەى كەلەناو كۆمەلگەى موسلمانان و لەناو ئافرىتانى موسلماندا بىلويان كىردۆتەوہ و ئافرىتەى موسلمانىيان پوت كىردۆتەوہ و لەپۇشاكى شەرىي و ئاوەپوتىيان كىردوہ و لەھەياو ھەشمەت و پو سورىتەى فىترەتى خۇيان دورخستۆتەوہ و لى يان داپنىوہ. بۆيە كچان و ئافرىتانى بېوادارى موسلمانان زۆر پىئويستە كەبەرھەلىستكارى و بەرپەرىچى ئەم پىلانە گلاوہى دوزمىنانى ئىسلام بدەنەوہ و دواى ھەمو

قېر قېر که رېک نه که ون ووه لاميان نه دهنه ووه وشوین هه مو دهنگانده ویه ک (الصدی) نه که ون.

■ دهرچون بؤ بازاره کان به بی کاري پیویست: به پاستی نه مه دهر دو په تایه کی ترسناک و مه ترسی داره که له ناو نافرته تاندا بلاو بوته ووه وه ک بلاو بونه ووه که وتنه ووه ی ناگر له ناو پوشو په لاش دا، به جوریک وای لی هاتوه که زوریک له کچانی موسلمان له ناو بازاره کاندا هه لېزه دابه ز ده که ن و دوچاری سه دان هه لو کاري بی شرعی یان ده که ن و ده که ونه داوی شه ی تانه ووه یه که مین که سیک و یه که مین شتیک که له و بازارانه دا بکه ونه داوی ووه شه ی تانه، چونکه بازاره کان بنکه و باره گای شه ی تان و خراپه کاران و ده بی خوشکانی موسلمان و به کچو به ژنانه ووه زور وریا بن و خو له چونه ناو بازاره کان به دور بگرن، خو نه گره هر ناچار بون که ده بی هر بچن نه و باله گه ل سهر په رشتیاریکی خوی یایه کی له نه ندامانی مه حره می خوی دا بجیت و خیرا پیدایستی کانی بکړیت و به په له بگړیته ووه لانه که ی خوی که ماله که یه تی. ده ی با نافرته تان له سهر نه ووه رابین که بؤ پیویستی نه بی نه چنه دهر، چونکه گومانی تیدانی نه و چونه دهره ووه یان دهرگی هه مو خراپه و شه پیکه بؤ نه وان، باباش بزائن نافرته هر که چوه دهره ووه شه ی تان یه کسر پیشوازی لی ده کات ووه ری ده گړیت به که یفی خوی ده ی هیئی و ده ییات هه روه کو له پیغه مبه روه ووه ﷺ نه مه چه سباوه. ^(۱) چندان نافرته می موسلمان که وتونه داوی سهر شوپی و په زاله ته ووه به هوی نه م دهرچونه بی شرعیانه ی نافرته تانه ووه، بویه پیویسته کچان زور له م حالته وریا و ناگادار بن و له م کرده وانه ی خواره ووه بسلمنه ووه لی ی دور بکه ونه ووه:

(۱) له فهرموده ی عبدالله کړی مسعود ﷺ که له پیغه مبه روه ووه ﷺ ده گړیته ووه که فهرموده تی: { المرأة عورة فإذا خرجت استشرفها الشيطان } رواه الترمذي في الرضاع، باب إستشراق الشيطان المرأة إذا خرجت وقال: هذا حديث حسن غريب.

واته: نافرته عوره ته گره له مال هاته دهر شه ی تان پیشوازی لی ده کات ووه ی قوزیته ووه به که یفی خوی هه لاس وکه وتی له گه لدا ده کات. (وه رگړی).

- ده‌رجون بۆ ئو شویئانه‌ی که پی یان ده‌گوتریت شوینی سه‌یرانگا و پابواردن و کات تیدا به‌سەر بردن (الملاهی) باخۆی له‌شهری ئو شویئانه بیاریزیت چونکه توشی پابواردن و کاته‌کانت به‌فیرۆ ده‌جیت و کۆلێک شه‌رو خراپه‌کاری و گوناح و تاوانت بۆ به‌دیاری دینیت و ده‌یخاته گه‌ردنت^(۱).

- به‌کار هیئانی ته‌له‌فۆن و مۆبایل به‌بی سودو له‌کاری پرۆپوچدا؛ ته‌له‌فۆن و مۆبایله‌کان چه‌کیکی دوسه‌رن بۆ پتویستی و ناچاری نه‌بیئت ناکه‌ردین و دانانرین. جیگای داخه که زۆریک له‌کچان شیوازیکی و ده‌گه‌رنه به‌ر له‌به‌کار هیئانی ته‌له‌فۆن و مۆبایل، که مرۆف بیژ له‌خۆی ده‌کاته‌وه، هه‌رکه (سماعه) یا مۆبایله‌که‌یان به‌ده‌سته‌وه گه‌رت ئیدی پییه‌وه ده‌لکی و تاماوه‌یه‌کی دورو درێژ به‌ری ناده‌ن ئه‌وه‌نده قسه‌ی بی سودو بی که‌لک و درێژدادپی

(۱) باخوشک ویرایانی خۆینه‌ر و تینه‌گه‌ن که له‌پابواردن و خۆشگوزه‌رانی پێک و پابه‌ند به‌مه‌رجه شه‌ریه‌که‌نه‌وه یان ئی قه‌ده‌غه ده‌که‌ین نه‌خه‌یر به‌لکو مه‌به‌ستی ئیمه ئه‌وه‌یه که له‌زۆریک له‌وشوینه‌کان له‌کۆمه‌لگا‌کانی موسلماناندا بڵاوه‌و کاری بی شه‌ری تیدا ده‌کریت و پابه‌ند نین به‌شه‌ریه‌تی خواوه‌و ئاڤۆره‌یه‌کی خه‌لکی زۆری تیدا کۆده‌بنه‌وه و به‌هه‌زاران بی شه‌ری تیدا ده‌کریت و هه‌ک خواردنه‌وه‌ی مه‌ی و په‌ش به‌له‌کی و ده‌هۆل و زوړنا و مۆسیقا و گۆزانی گوتن و سه‌ما و سوڤدان و تیکه‌ل بونی ژن و پیاو و گه‌لیکی تر له‌بی فه‌رمانی و بی شه‌ریه‌کانی تر له‌ شوینه‌کانی و هه‌ک هاوینه هه‌واره‌کان و سه‌یرانگا‌کان و شوینه‌کانی تر. به‌لام ئه‌گه‌ر ئه‌م ده‌رجونانه بۆ گه‌شت و گوزاره‌کانی سه‌روشتی خۆی گه‌وره که پابه‌ند بن به‌مه‌رجه شه‌ریه‌کان و هه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌ر که‌س خۆی و خاوه‌و خه‌زانی بچنه شوینه‌ک له‌شوینه‌ خۆشه‌کانی ئو چیاو چۆل و پێده‌شخانه‌ی که چۆل و که‌سی تیدا نین یاخود که‌لیشی بن که‌میک و تیکه‌لی تیدا پو ناده‌ن و هه‌ر خۆیان بن ئه‌وه چی تیدا نیه‌و پێگه پێدراوه (مباحه) و هه‌رام نیه‌به‌لکو هه‌ندێ جار بۆ هه‌ندێ له‌ته‌مه‌نه‌کان له‌سه‌ریشته پتویسته بچنه ده‌ر و سه‌وننه‌ته بۆ بینینی ده‌سه‌لات و نیشانه‌کان و توانا له‌بن هه‌تاهه‌کانی خۆی گه‌وره.

ده‌توانن بۆ ئه‌م مه‌به‌سته و بۆ زانیاری پتر سه‌یری کتیی (الترفيه) له‌نوسینی دکتۆر عبدالله السدحان بکه‌ن. که زانیاریه‌کی باش و پڕ به‌سودو ده‌وله‌مه‌ندی له‌م باره‌یه‌وه تیدا به‌، خوا پاداشتی بداته‌وه و سه‌رکه‌وتوی بکات. آمین.

ده‌ګن، نای لهو خه ساره تمه ندیه و لهو کات به فیرق دانه، به شیوه یه ک ده بیته پاچنکی تیک دهرو ده رګاګانی شهرو خراپه به پوی کچانی موسلماندا ده کرتنه وه له پښه ی راستی خویان لاده دهن وله گرځه نه یان ده بن وکچان له م پښه یه وه خراپ ناو زده ده بن. تکیه نقر نقر وریاو ناګدار بن له م پیشه قیزه ونه^(۱).

د - بهرپرسیاریتی نافرته موسلمان وه خوشکیک:

خوشک له نزدیکترین نژیکه ګانی بریاه، هردو لا مافی هاو به شیان هه یه به سهر یه کتریه وه. به لکو بهرپرسیه تی خوشک ګوره ترو گشتی ترو بهرچاو تره له ناو نه و مالۍ که تیايدا ده زیات. نه وهی که له بهر پرسیه تی کچدا باسما ن کرد به ته و او ته بریتیه له بهرپرسیه تی خوشک له بهرام بهر خوشکه ګانی و براګانی به ګه وړه و به چوکوه. لیره دا ده توانین چهند بریارو بهرپرسیه تیکی تر بخینه سهر نه و بریارو بهرپرسیه تیانه ی

(۱) به لۍ چ ته له فون وچ موبایل دو دهن و دو تیغی برندن که یغت لۍ بی له کاری باشه به ولاره چیدی بی نه نجام نادهیت و ته نیا نیش و کاره زه ورره ته ګانی ژبانی پښانه ی خوتی بی نه نجام ده دیت، وه وه سیشت لۍ بیت چ کاریکی خراپ و فیتنه و نا شوی بی له ناو خه لکی دا بلاو ده که یته وه. هه مومان باش ده زانین که موبایل و ته له فون بق کاری باش و خزمه تګوزاریه سود به خشه ګانی ژبانی پښانه ی مروف لروست کراوه نه ک بق خراپه کاری و به خه لکی راپور دن و په یوه ندی به ستن و دلداری وین دیوارو بن په سیوان . زقرمان له ګنچ ولوانی کچان وکوپان نیوه که شهرم نا کات له هه مو شوینیک له بازار له مال له فرمانګو وله شوینی ده و امله کی خوی دا موبایله که به بنانګوی په وه ده نیت هه رګیز شل و وه رز نابن و سه عاتیک نا دوسه عات و بګره سی سه عاتیش سه ماعی موبایله کی به بنانګوی په وه یه و قسه له ګه ل دلداره که یاندا ده ګن و مراجعه کانیشیان وا به دیاریانه وه راوه ستاون و چاوه پوانن هه لۍ نابنه و تا کاره ګانین بق راپه پینن به لام بی سوده . نقر جار پوی داوه بابای مراجع له سوری نوره وه له ګوندو لادیکانه وه هاتوه بق دائره و مه سرف و خه رجه کی زقریشی کردوه . نه و پښه نیشه ګانی بق نا کرین بق به یانی یان ده ګه پښه وه یا له مالی خانه خوی ده میننه وه ، به شکو خوابکات به یانی کابرای فرمان بهر دلی بتلیستنه وه و نیشه کی بق راپه پیننیت. تاوانی نه مه له نه ستوی کی دایه هه یاران؟ (وه رګین).

که له خالي (به پرسيه تي ئافره تي موسلمان وه کچ) دا خړانه پو که له م خالانه ي خواره وه دا ده يان گوشين:

- پړز گرتنو به همد زانيني براو خوشکه کاني که له خوي گه وره ترن. چونکه خوشکي گه وره له مالدا له جيگه و پله ي دايک دايه، وبراگه وره ش له جيگه و پله و پايه ي باوک دايه. مافي په يوه ندي و خزمایه تي و نه سه بيان به سر په که وه هه يه واته مافي خوشک و برايه تي، پټويسته له سر نه و خوشکه که يارمه تيان بدات نه گهر پټويستيان به يارمه تي هه بو، وه يارمه تي داني مالي و مزادي (المادي) کردنه وه ي گري کوپره کاني ته نگو چه له مه کانيان کاتي توش بونيان. يارمه تي دانيان له کاتي خويندن و سه ي پي کردن و يادداشت و زانسته کانياندا.

بلاو کردنه وه ي خپرو چاکه له ناو مالدا به خويندنه وه و بيستن و گوي لي گرتنو بانگ کردن و فرياکه وتن و فرمان کردن به چاکه و قه دهغه کردن له خړاپه و نه م جوړه شتانه.

- ناموزگاري کردن و پټنومايي کردن يو نه وانه ي پټويستيان پټيه تي له ناو مالدا.

چوار چپوه ي سي يه م: به پرسياريه تي نافرته موسلمان له به را به ر کومه لگه و نوممه تدا:

به پرسيه تي ئافره ت فراوان و به ريلوه به شيوه يه که هه تا هه مو چوار چپوه و پانتايي کومه لگه و نوممه ت به گشتي ده گريته وه. نه و به پرسياريه تي به ريتيه له هه ستان به کاري بانگ شه کردن يو لاي خوي گه وره، به پرسياره له فرمان کردن به چاکه و قه دهغه کردن له خړاپه، به پرسياره له ناموزگاري کردن و پټنومايي و چاکه کاري و ئيسلاح له ناو کومه لگه دا.

ليړه دا هه ندي ده قي شهرعي ده هينمه وه له به ر گرنگي و بايه خي نه و بانگ شه و واجب بون و به رهمه گشتي يه کاني، نه مجار نه وه ي که په يوه نده و تاييه تي به ئافره ته وه

هیه. خوای بالا ده‌ست و کار به جی ده‌فهرموی: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ ۳۳ وَلَا تَسْتَوِ الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿۳۴﴾ فصلت: (۳۴، ۳۳). (واتا: توخوا چ قسه و گفتارو چ کرده‌وه‌یه که له‌قسه و کرده‌وه‌ی نه‌و که‌سه باشتره که‌بانگه‌شه بۆ لای خوای گهره ده‌کات و خو‌شی کرده‌وه‌ی باش ده‌کات و ده‌لی من له‌گروپی موسلمانانم و بروداره، شتیکی به‌لگه نه‌ویست و شتیکی سه‌ره‌تایی خوا کرده که هرگیزاو هرگیز چاکه و خرابه به‌کسان نین و ده‌ک یه‌ک نین و له‌یه‌ک تایی ته‌رازو دانین ده‌ی که‌واته هه‌میشه خرابه به‌چاکه پال پیوه بنین و رایان بمالن واته که‌خرابه‌تان کرد گورج چاکه‌یه‌کی به‌دوادا بکن بۆ نه‌وه‌ی خرابه‌که‌ت بسپرتیه‌وه، چونکه چاکه‌کان خرابه‌کان ده‌سپرنه‌وه. نه‌گهر چاکه له‌گه‌ل نه‌و که‌سه‌دا بکه‌یت که ناخو‌شی و دوژمنایه‌تیا ن به‌یه‌که‌وه هه‌یه و ده‌ست پیشخه‌ری بکه‌یت له‌ناشت بونه‌وه و چونه دوا‌ی نه‌و چاکه کردنه و نا‌شت بونه‌وه‌یه وای لی دیت و ده‌بیته دو‌ستیکی زۆر خو‌شه‌ویست و گهرمو گو‌پو دلسۆزی لی دیت. (وه‌رگیز). هه‌روه‌ها ده‌فهرموی: ﴿وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْعُرْفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ۱۰۴ آل عمران: ۱۰۴. (واتا: واته: نه‌ی بروداران: با له‌ئیه‌وه کومه‌لیک پی‌کبیت بۆ نه‌وه‌ی پی‌گه‌ی چاکه و خیر پیشانی خه‌لکی بده‌ن و نایینی خوار حو‌که‌کانی بۆ موسلمانان پون بکه‌نه‌وه، فرمانیان به‌چاکه پی بده‌ن و له‌خرابه و خرابه‌کاری ده‌ستیان بگرن و بیان گێرنه‌وه، بۆ نه‌م مه‌به‌سته‌ش ده‌بی نه‌و که‌سانه زۆر به‌چاکی له‌فرمان و له‌حو‌که‌کانی نایینی ئیسلام تی‌گه‌یشتن و زانا و زیره‌ک و به‌رچاو پۆشن بن و زۆر له‌سه‌ره‌خۆ هیدی و هیمن بن و به‌نهرم و نیانی و پوی گه‌شو پو خو‌شیه‌وه ئامۆزگاری خه‌لکی بکن، نه‌ک توندو تی‌زو قسه په‌ق بن، ده‌بی بزائن چۆن قسه له‌گه‌ل خه‌لکی ده‌که‌ن و ده‌یان دو‌ینن و ده‌بی زۆر دلقراوان بن. جا نه‌گهر و ابن نه‌وانه له‌دنیا و قیامه‌دا سه‌ره‌رزو سه‌ره‌رازو سه‌ره‌که‌وتو ده‌بن، له‌په‌وتی قسه‌کاندا ده‌رده‌که‌ویت که‌مه‌به‌ستی

زانایانه نهك مه بهستی پی دروست کردنی حیزی سیاسی و پهرته‌وازه بونی نوممهت
 هه‌روه‌کو حیزییه‌کان به‌لگه بهم نایهت دیننه‌وه بۆ په‌وا دانی دروست کردنی فره حیزی
 له‌ئیسلامدا. به‌سود وه‌رگرتن له‌ته‌فسیری گوێشه‌ن ب ۱۴۹۰.. (وه‌رگێپ). هه‌روه‌ها
 ده‌فه‌رموی: ﴿ اَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِلْ لَهُم بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ﴾
 النحل: ۱۲۵. (واتا: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر: زۆر ژیرانه‌و له‌سه‌رخۆنه‌رم و نیا نه‌وه بانگه‌شه بۆ لای
 خوا بکه‌و به‌ژیرانه‌و به‌نامۆژگاری ژیرانه‌و هێدی و هێمنانه‌و خه‌لکی بانگ بکه‌و به‌باشترین
 شیوه‌ دایه‌لۆك قسه‌یان له‌گه‌ڵ دا بکه‌ بۆ ئه‌وه‌ی به‌و شیوه‌ نه‌رم و نیا نه‌وه دلی یان نه‌رم
 بێت و بێته‌ سه‌ر پێگه‌ی راست و به‌پێچه‌وانه‌وه لێت دور بکه‌ونه‌وه و بانگ کردنه‌ت له‌بری
 سود و قازانج زیانی مه‌بێت و لێت دور بکه‌ونه‌وه. (وه‌رگێپ). هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموی: ﴿ فَلَوْلَا نَفَرَ
 مِن كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴾
 التوبة: ۱۲۲. (واتا: موسلمانان ناكری هه‌مویان لێكرا بۆ غه‌زاكردن واته‌ بۆ
 شه‌ركردن له‌گه‌ڵ كافران ده‌ر بچن به‌لكو له‌هر كۆمه‌له‌ و له‌هر عه‌شیره‌ت و تیره‌یه‌ك
 كۆمه‌لێك ده‌ر بچن و هه‌ندێكیش له‌ناو موسلمانان بمێننه‌وه له‌وانه‌ی كه‌ بۆ شه‌رك ده‌رنه‌چون
 بۆ ئه‌وه‌ی فێری شه‌رع و حوكمه‌كانی نایینه‌كه‌یان بکه‌ن و ناگایان له‌و نایه‌ت و حوكمانه‌ بێت
 كه‌ بۆ سه‌ر پێغه‌مبه‌ر ﷺ دینه‌خوار و هه‌م ناگاشیان له‌و مال و مندال و پیره‌ژن و پیره‌ پیاوانه‌
 بێت كه‌ له‌وێ ماونه‌وه. هه‌روه‌ها ئه‌وانه‌ی كه‌ له‌جیهاد گه‌رانه‌وه ناگادار بکه‌ن به‌و حوكم
 و نایه‌تانه‌ی كه‌ له‌دوای ئه‌وان هاتونه‌ته‌ خوار و ناگاداریان بکه‌نه‌وه له‌حوكمه‌كانی
 نایینه‌كه‌یان. ئه‌م نایه‌ته‌ هه‌له‌وه‌شینه‌ره‌وه‌ی نایه‌تی ۲۹ی سوره‌تی (التوبة) لَّا تَنْفِرُوا..
 و نایه‌تی پێش خۆیه‌تی هه‌روه‌كو (القرطبي) له‌ته‌فسیره‌كه‌ی خۆی دا هێناوه‌یه‌تی
 (وه‌رگێپ). هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموی: ﴿ قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ
 اتَّبَعْنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴾ يوسف: ۱۰۸. (واتا: ئه‌ی محمد به‌و بێباوه‌پو
 بته‌پرستانه‌ بلی نایینی ئیسلام پێیازی راست و ناشرای منه‌ كه‌ پێتان پاده‌گه‌یه‌نم پێگه‌ی

من و نه‌وانه‌ی شوین من ده‌کون و به‌به‌رچاو پۆشنی و له‌سەر عیلم و زانستی ئیسلام بانگی خه‌لکی ده‌که‌م بۆ ئایینی خوا، بۆ به‌ته‌ن‌ها خوا په‌رستی و به‌جی هینانی فرمانه‌کانی خوای په‌روه‌ردگار، خوای پاک و بی‌گه‌رد له‌وه‌ گه‌وره‌ ترو به‌رز تره‌ که‌هاوبه‌شو هاووینه‌ی بۆ دانین، من باوه‌رم ته‌نیا به‌خوای گه‌وره‌ و تا‌کو ته‌نیا هه‌یه‌ و پاک و بی‌گه‌ردی بۆ خوای گه‌وره‌ و من هه‌رگیز له‌هاوبه‌ش په‌یدا که‌ران نیم و نابم. (وه‌رگێپ). هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموی:

﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾
التوبة: ۷۱. (واتا: : بپواداران چ پیاو وچ ژن دۆست و پشتیوانی به‌کترین و فرمان به‌چاکه‌ ده‌که‌ن و قه‌ده‌غه‌ له‌خرابه‌ ده‌که‌ن ، دیاره‌ مه‌به‌ست له‌بپوادارانی راسته‌قینه‌یه‌ نه‌وانه‌ی که‌ده‌ستیان گرتوه‌ به‌قورئان و به‌سوننه‌ته‌وه‌ به‌پی‌ی تی‌گه‌یشتنی پێشینه‌ی پیاو چاکان .(وه‌رگێپ).

هه‌روه‌ها به‌پێچه‌وانه‌ی نه‌وانه‌وه‌ ده‌فه‌رموی: ﴿الْمُتَّقُونَ وَالْمُتَّقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ﴾ التوبة: ۶۷. (واتا: : به‌پێچه‌وانه‌ی بپواداران گروپیکی تر هه‌ن که‌خوای گه‌وره‌ ده‌ریاره‌یان ده‌فه‌رموی: دوپوان چ پیاو وچ ژن هاوکارو پشتیوانی به‌کترین و هه‌میشه‌ وه‌ک پێشه‌ی پێشینه‌ی خۆیان فرمان به‌خرابه‌ ده‌که‌ن و قه‌ده‌غه‌ له‌چاکه‌ کردن ده‌که‌ن وخرابه‌ کاری و فه‌سادێ له‌جیهاندا ده‌نێته‌وه‌ و تۆوی فیتنه‌و فه‌سادێ ده‌وه‌شینن. (وه‌رگێپ). هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموی: ﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ﴾ العصر: ۳. (واتا: : مرفه‌کان خه‌ساره‌ت مه‌ندن ته‌نیا نه‌وانه‌ نه‌بیت که‌بپوای ته‌واویان به‌خوای گه‌وره‌ و به‌پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ و به‌به‌رنامه‌که‌ی خوا هیناوه‌ و ده‌ستیان گرتوه‌ به‌قورئان و سوننه‌ته‌وه‌ و ئامۆزگاری خه‌لکی ده‌که‌ن بۆ چاکه‌ کردن و بانگی خه‌لکی ده‌که‌ن بۆ لای خوای گه‌وره‌ و ئامۆزگاری خۆیان و که‌س و کارو خه‌لکی به‌گشتی ده‌که‌ن بۆ ئارام گری و خۆپاگری و پی‌ دامه‌زراوی له‌سەر ئایینی وخواو به‌رنامه‌ی خوای پاک و بی‌گه‌رد. (وه‌رگێپ). وه‌له‌فه‌رموده‌ راسته‌کانی مسلم و له‌فه‌رموده‌ی تمیم کورپی أوس الداری هاتوه‌ که‌پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی: {الدين نصيحة} قلنا لمن؟ قال: (الله)

ولکتابه ولرسوله ولأئمة المسلمین وعامتهم^(۱) (واتا: ثابین هموی ناموزگاریه. گوتمان بۆ کئی ئه‌ی ره‌سولی خوا ؟ فره‌موی: بۆ خوای گه‌وره‌و بۆ کتێبه‌که‌ی که‌قورئانه‌و بۆ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بۆ همو پیغه‌وایانی موسلمانان و بۆ همو موسلمانان به‌گشتی و بۆ عامیه‌کانیان (وه‌رگێپ). هه‌روه‌ها له‌مسلمه‌وه له‌فرموده‌ی (سعید الخدری) وه‌ه عليه السلام له‌پیغه‌مبه‌ره‌وه عليه السلام که‌فرمویه‌تی: {من رأى منكم منكراً فليغيره بيده فإن لم يستطع فبلسانه فإن لم يستطع فبقلبه، وذلك أضعف الأيمان}^(۲).

هه‌روه‌ها بوخاری پریویه‌تی کردوه له‌فرموده‌ی عبدالله کورپی عمر وئەویش له‌پیغه‌مبه‌ره‌وه عليه السلام که‌فرمویه‌تی: {بَلِّغُوا عني ولو آية}^(۳). (واتا: زانست وزانیاری له‌منه‌وه رابگه‌یه‌نن جابا به‌ته‌نیا یه‌ک ئایه‌تیش بێت. (وه‌رگێپ). هه‌روه‌ها فره‌مویه‌تی: {مَثَلُ الْقَائِمِ عَلَى حُدُودِ اللَّهِ وَالْوَاقِعِ فِيهَا كَمَثَلِ قَوْمٍ اسْتَهَمُوا عَلَى سَفِينَةٍ فَأَصَابَ بَعْضُهُمْ أَعْلَاهَا وَبَعْضُهُمْ أَسْفَلَهَا، فَكَانَ الَّذِينَ فِي أَسْفَلِهَا إِذَا اسْتَقَوْا مِنَ الْمَاءِ مَرُّوا عَلَى مَنْ فَوْقَهُمْ، فَقَالُوا: لَوْ أَنَا خَرَقْنَا فِي نَصِينَا خَرْقاً وَلَمْ نُوذْ مِنْ فَوْقِنَا، فَإِنْ يَتْرَكُوهُمْ وَمَا أَرَادُوا هَلْكَوْا جَمِيعاً، وَإِنْ أَخَذُوا عَلَى أَيْدِهِمْ نَجَوْا وَنَجَوْا جَمِيعاً}^(۴). (واتا: وێنه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ده‌ستی یان گرتوه به‌قورئان و سوننه‌ت و هه‌رگیز سنوره‌کانی خوای گه‌وره‌ نابە‌زێنن و ئه‌و که‌سانه‌ی پیچه‌وانه‌ی گروپی یه‌که‌من وه‌ک ئه‌و دو‌گروپه‌ وان که‌له‌ که‌شتیه‌ک دان، گروپیکیان

(۱) ر‌واه مسلم برقم (۵۵) فی‌الایمان، باب بیان أن‌الدین‌النصیحة.

(۲) ر‌واه مسلم برقم (۴۹) فی‌الایمان، باب بیان کون‌النهی‌عن‌المنکر‌من‌الایمان، وأن‌الایمان‌یزید‌وینقص، وأن‌الأمر‌بالمعروف‌والنهی‌عن‌المنکر‌واجبان.

بۆ زانیاری پتر و توێژینه‌وه‌ی پتر ده‌ریاره‌ی ئه‌م فره‌موده‌یه‌ ب‌ه‌وانه‌: کتیبی خۆم (دراسة‌ حدیث‌ أبی‌ سعید‌ الخدری‌ روایه‌ ودرایه‌).

ب - واتا که‌یمان له‌ پ‌ا‌بر‌ودا پ‌و‌ن‌ کردۆته‌وه‌ (وه‌رگێپ).

(۳) ر‌واه البخاری برقم (۳۴۶۱) فی‌أحادیث‌ الأنبياء، باب‌ ما‌ذکر‌ عن‌ بني‌ إسرائيل. بۆ‌ شاره‌زا‌ ب‌ون‌ وزانیاری‌ پتر‌ ب‌ه‌وانه‌: (کتاب‌ الأمر‌ بالمعروف‌ لعباد‌ الفنی‌ المقدسی) به‌ توێژینه‌وه‌و لی‌کۆلینه‌وه‌ی‌ خۆم‌ له‌گه‌ڵ‌ بۆ‌ نویسنی‌ پیغه‌مبه‌یه‌ک.

(۴) ر‌واه البخاری برقم (۲۴۹۳) فی‌الشركة، باب‌ هل‌ یقرع‌ فی‌القسمه‌ والأستهام‌ فیه‌؟

له‌نه‌هۆمی سه‌ره‌وه‌ن و ه‌ی دوه‌میش له‌ نه‌هۆمی خواره‌وه‌ی که‌شتیه‌که‌دان. جا نه‌وانه‌ی له‌نه‌هۆمی خواره‌وه‌ن ده‌لێن: نه‌گەر ئێمه له‌خواره‌وه‌و له‌لای خۆمان کونیک له‌که‌شتیه‌که بکه‌ین و ئاوی خۆمان لێره‌وه هه‌لێنجین باشتره‌و خه‌لکی سه‌ره‌وه عه‌زیه‌ت ناده‌ین، ده‌نا نه‌گەر وانه‌که‌ین ده‌بێ به‌سه‌ر نه‌وانه‌ی سه‌ره‌وه‌دا بجینه قاتی سه‌ره‌وه نه‌مجار ئاو هه‌لێنجین. جانه‌گەر نه‌وانه‌ی سه‌ره‌وه لێ بکه‌رێن له‌بنه‌وه که‌شتیه‌که کون بکه‌ن ئه‌وا ئاو دیته ئاو که‌شتیه‌که و هه‌ردو لا له‌ئاودا نقوم ده‌بن و ده‌خنکێن، وه‌نه‌گەر ده‌ستیان بگرن و نه‌هێلن ئه‌وا هه‌ردو لایان پزگاریان ده‌بێت. ده‌ی نه‌گەر لێ گه‌رێن خراپه‌کاران له‌سه‌ر خراپه‌ی خۆیان به‌رده‌وام بن. مه‌ی خۆران به‌ناشکراو بێ شه‌رمانه مه‌ی بخۆنه‌وه، ئافره‌تان به‌که‌یفی خۆیان خۆی لێ پوت بکه‌نه‌و و سفوو ماکیاج کردن و له‌سه‌ر به‌ره‌لایی خۆیان به‌رده‌وام بن به‌ناوی نازادی و ماف و سه‌ربه‌ستی و یه‌کسانی ژنانه‌وه شه‌رم له‌خوای گه‌وره نه‌که‌ن و سنوره‌کانی خوا ببه‌زێنن، دایکان، باوکان که‌چه‌کانیان له‌سه‌ر به‌رنامه‌که‌ی خوا و له‌سه‌ر پۆشاکێ شه‌رعی په‌روه‌رده‌و پانه‌هێنن خوا ی گه‌وره توشی به‌لامان ده‌کات له‌دنیا داو له‌قیامه‌تیش توشی سزای به‌سفت و سوێ ده‌بین. گه‌ر لێ بکه‌رێن سته‌مکاران سته‌ممان لێ بکه‌ن و به‌که‌یفی خۆیان ته‌راتێن بکه‌ن ده‌ستیان نه‌گرین ئه‌وا فیتنه‌و فه‌سادێ هه‌مو ولات ده‌گرێته‌وه‌و چاره‌نوسێکی په‌شمان ده‌بێت. هه‌روه‌کو پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی: {انصر أخاك ظالماً أو مظلوماً} سه‌حابه‌کان گوێیان: باشه ئه‌ی په‌سولی خوا نه‌وه زانیمان که له‌سه‌ر سته‌م لێکراو بکه‌ینه‌وه یارمه‌تی بده‌ین، به‌لام ئه‌دی سته‌مکار چۆن یارمه‌تی بده‌ین و له‌سه‌ری بکه‌ینه‌وه؟ فه‌رموی: ده‌ستی بگرن و مه‌هێلن ئه‌و سته‌مانه بکات و بیگێرێنه‌وه له‌سته‌م و خراپه‌کاری ئه‌وه یارمه‌تی دان و له‌سه‌ر کردنه‌وه یه‌تی. فرمان کردن به‌چاکه کاریکی زۆر گرنگ و بایه‌خداره له‌شه‌ریعه‌تی خوادا . هه‌ر گه‌لێک وه‌ر قه‌ومێک فرمان کردن به‌چاکه و قه‌ده‌غه کردن له‌خراپه‌یان تێدا نه‌ما ده‌ستیان لێ بشۆ . فرمان کردن به‌چاکه و قه‌ده‌غه کردن له‌خراپه به‌سێ قۆناغ ده‌بێت قۆناغی یه‌که‌م به‌ده‌ست: ده‌بێ به‌ده‌ست نه‌گەر ده‌سه‌لاتێکی ئیسلامی پاسته‌قینه هه‌بو خراپه کار بگێرێدرێته‌وه ده‌ستی بگێرێت له‌خراپه و فیتنه‌و فه‌سادێ و زینا و مه‌ی خواره‌نه‌وه و دزی و داوێن پیسی و ده‌ست پیسی و گه‌نده‌لی. قۆناغی دوهم: ده‌بێ به‌زمان

بگوتریت له کاتیځدا که دهسه لاتیکی ئیسلامی نه بو یان له ترسی که وینه وهی فیتنه ی گه وره تر نه توانرا به ده دست بگپدریته وه ده بی به زمان له خرابه بگپدریته وه وبلای کاکه نه وه گوناحه و خرابه یه لای دور بکه وه. نه گه به قسه ت کرا نه وه باشه ده نا به قسه ت ده کات یان ناکات نه وه کاری تو نه و عایدی خوای گه وره یه گرنگ نه وه یه تو فرمانه که ت کرد به چاکه و نه رکی سه ر شانی خو ت پاگه یاند. قوناغی سی یه م: نه گه له ترسی فیتنه ی گه وره تر نه ت توانی به قسه ش بیلی ی نه و ده بی به دل پی ت ناخوش بیت و پقت له و خرابه کاره، له و سته مکاره، له و دکتاتوره، له و خیانه تکاره بیته وه و پشتی نه گری ت وله گه لای دا نه پوی ت هاریکاری نه که ی ت و دهستی نه گری ت و دوستایه تیت بوی نه بیت و ته نانه ت ده بی مه یلیکی زور که میشت بوی نه بزوی ده نا له لای خوای گه وره تو ش به شداری له و تاوان و سته م و گوناح و سته م و ده ست پیسی و داوین پیسی یه ی که نه وان ده ی کن. هه روه کو له فهرموده که ی پابردودا ناماژه مان پی کرد. (وه رگیژ).

هه روه ها چه ند دارشته و پاساو له ده ست دان که ئافره ت ناچار ده که ن که نه و به رپرسیاری ته گرنگه هه ل بگری ت و نه توانیت له به رپرسیاری ته ده رباره ی نه فسی خو ی و له باره ی خیزانه که ی جیا بیته وه و ده ست به ردار ی بیت که ده توانین نه م به لگه و پاساوانه له م چه ند خالانه ی خواره وه دا گرد بکه ی نه وه:

۱- په یوه ندی ئافره ت به کومه لگا که یه وه:

بریتیه له و په یوه ندیه ی که وا له ئافره ت ده کات که ببیته ته وه ره یه ک بق په یوه ندیه پته و توندو توکمه کان و پردیکی په یوه ندی به گشت لایه نه کانی کومه لگاوه، خزمایه تی و گری به ندیه ک دروست ده کات که ئافره ت ناتوانیت و هه رگیز ناتوانیت ده سته ردار ی بیت وه که نه وه ی ده بیت خیزان (ژنی) پیاو، یاخود خوشکی، یا کچ، وپورو دایک و. و. تند پیاوه. هه روه ها په یوه ندیه کانی ژنو و ژنخوازی و زاواو خه زوری تی، دراوسییه تی، براده رایه تی و دوستایه تی ده که ونه چوارچی وه ی نه م په یوه ندیه کومه لایه تیا نه وه. هه روه ها ئافره ت وه که نه ندامیکی کومه لگا و ئوممه ت و وه که توخمیک له توخمه کانی کومه لگا، هه مو نه م

وبیان ترسینه له پوځیک که کهس فریای کهس ناکه ویت و کهس ناتوانیت یارمه تیت بدات له خوا به ولوه چونکه مافی پاراستنیان له نسته سۆی تۆدایه و پتویسته له سهرت له ناگری نۆزه خ بیان پاریزیت و دوریان به خیته وه و به ره و نازو نیعمه ته کانی خوا و هریان به رخیتیه وه که به هشتی پ نازو نیعمه ته . (وه رگیت). هروه ها دراوسی مافیکی گه وهی به سهر دراوسیوه هیه، به لگهی نه مهش فهرموده ی پیغه مبه ره ﷺ که فهرمویه تی: {من کان یؤمن بالله والیوم الآخر فلیکرم جاره }^(۱). (واتا: ههرکه سیک بریای هیه به پوځی نوایی واته زیندو بونه وه له پوځی قیامت بارپزی دراوسی و میوانه کانی بگریت. وه رگیت). هروه ها له فهرموده یه کی تر دا فهرمویه تی: {ما زال جبریل یوصینی بالجار حتی ظننت انّضه سیورثه }^(۲). (واتا: جبریل نه وه نده ی ئامۆزگاری کردم ده رباره ی دراوسی و ام زانی دراوسی میراتی دراوسی ده گریت. وه رگیت). هروه ها دۆست و هاوپی مافی براده ری و هاوپییه تی و برایه تی گشتی و تاییه تی له سهر برادر هیه، تاکه کانی نه م کۆمه لگایه همویان مافیان به سهر یه کتریه وه هیه ههر وه کو له رابردودا نه مه مان پون کرده وه، هروه ها ناموسلمانه کانیش مافی نه وه یان هیه بۆ ئیسلام بانگ بکرین و ده ستیان بگریت بۆ لای ئایینی پیروزی ئیسلام وله گومرایی بی باوه پی به یترینه ده ر^(۳).

ئافره تی موسلمان نه ندایکی کارلو کاریگهره له م کۆمه لگایه دا، و نه رک و به رپرسیاریه تی ته وای له سهر شانه به رامبه ر به وانه همویان ههرکهس به گویره ی خۆی.

(۱) روه البخاری برقم (۶۰۱۹) فی الأدب، باب من کان یؤمن بالله والیوم الآخر فلا یؤذی جاره ، و مسلم برقم (۴۸) فی الإیمان، باب الحث علی الإکرام الجاروالضیف ولزوم الصمت إلا علی الخیر، وکون ذلک کلّه من الإیمان.

(۲) روه البخاری برقم (۶۰۱۶) فی الأدب، باب الوصاءة بالجار، و مسلم برقم (۲۶۲۵) فی البر والصلة، باب الوصية بالجار والإحسان إلیه.

(۳) نه م مافانه م له کتیه که ی خۆم (دروس فی الحقوق) دا به درێژی باس کردوه ده توانن بگه یینه وه لای و سه یری بکه ن.

۲. **نافره‌تان له پیاوان به‌توانا ترن:** دیاره شتیکی به‌لگه نه‌ویست و ئاشکرایه که‌نافرتان له‌پیاوان به‌توانا ترن له‌بواری قسه‌کردن له‌گه‌ل یه‌کتری داو به‌تایبه‌تی له‌و بواران‌هی که‌تایبه‌تن به‌ژنان خۆیانه‌وه‌و به‌تایبه‌تی تریش له‌پیکهاته‌ی له‌ش و نه‌ندامه‌کان و نه‌و کاره‌ده‌رونی و کۆمه‌لایه‌تیانه‌ی که‌لێ یان ده‌که‌ونه‌وه، بێ شه‌رمانه‌و بێ پیچ‌و په‌نا ده‌توانن له‌یه‌کتری بکۆلنه‌وه‌و پرس‌سیار بکه‌ن و ده‌توانن بگه‌نه‌پله‌یه‌ک که‌پیاو هه‌گیز ناتوانیت بگاته‌ئو پله‌وده‌ره‌نه‌نجامه‌یه‌له‌توێژینه‌وه‌و له‌یه‌کتری کۆلینه‌وه، دیاره به‌پیچ‌ه‌وانه‌ش پیاوان له‌گه‌ل یه‌کتری دا به‌هه‌مان شیوه‌.

۳. **نافره‌ت توانای ته‌واوی به‌سه‌ر پینگا‌کانی چاکه‌و چاگ‌گوزرای دا هه‌یه:** هه‌روه‌ها نافرته ده‌توانیت هه‌مو ئه‌و پینگا چاگ‌گوزاریانه له‌گه‌ل کچانی هاو‌په‌گه‌زی خۆی دا به‌هۆی ئه‌وه‌ی که‌هه‌میشه له‌گه‌لیاندا تیکه‌له‌بگریت به‌ر، و به‌ئاسانی و زۆر به‌وردی سه‌رنج و تێبینی هه‌لس‌و که‌وت و په‌و‌شته‌کانیان بدات و ده‌ست نیشانی هه‌مو ئه‌و هه‌له‌و په‌لانه‌بکات که‌تێ ی ده‌که‌ون. نه‌نجام بگاته‌ئو نه‌جانی لێ حالی بون و زانیینی هه‌مو نه‌یتیه‌په‌واله‌تیه‌تایبه‌تیه‌کانیان که‌هه‌میشه بۆی یه‌کتری باس ده‌که‌ن و نه‌یتنی و شار‌اوه‌کانی ناو‌خانه‌و شان‌ه‌ولا‌په‌ره‌کانی دل‌یان بۆ یه‌کتری ده‌که‌نه‌وه، سه‌رباری ئه‌مه‌ش نافرته‌تان هه‌مو پاستی و زانیاریه‌ شار‌اوه‌کان به‌چاوی سه‌ری خۆیان ده‌بینن به‌پیچ‌ه‌وانه‌ی پیاوان که‌له‌گواستنه‌وه‌ی هه‌مو زانیاریه‌کان ده‌بێ پشت به‌سه‌رچاوه‌ی پاگواستن و وه‌رگرتن له‌م و له‌و به‌سه‌ستیت و که‌مه‌تر زانیاریه‌کان بێ هه‌له‌و په‌له‌ده‌رده‌جن، دیاره شتیکی به‌لگه نه‌ویسته‌یه‌که‌ئه‌وه‌ی زانیاریه‌کان و پوداوه‌پاستیه‌کان به‌چاوی خۆی ببینی له‌پاستیه‌وه‌نزیکترو به‌هیز ترن.

۴. **بواری کار‌کردنی نافرته‌ پێشه‌نگیه:** بواری کاریه‌گریتی له‌خێرو چاکه‌کردن و پا‌په‌راندن و جێ به‌جێ کردنی زانیاریه‌کان و دروشمه‌کانی ئایین پێشه‌نگ ترو پا‌به‌ند بون و پێ دامه‌زرایی و به‌رده‌وامی له‌سه‌ر په‌یره‌و پرۆگرام و به‌رنامه‌ی ئایینی پی‌روزی ئیسلام کاریگر ترو پاراو ترو په‌وان ترو له‌قسه‌و باسه‌کانی خه‌لك واته‌ئو زانیاریانه‌ی که‌له‌ده‌م یا له‌پێنوسی خه‌لكه‌وه‌وه‌ریان ده‌گریت. ده‌ی که‌واته‌پێشنیه‌تی و کاریگریه‌تی نافرته کاریگریه‌کی زۆری هه‌یه‌له‌دل و ده‌رون و می‌شکی ئه‌و که‌سانه‌ی که‌بانگیان ده‌کات بۆ لای خواو بۆ به‌رنامه‌که‌ی خوا‌ی گه‌وره‌.

۵. نامۆزگاری تاکي و بانگه‌شهی که سیه‌تی له نیوان نافره‌تاندا: پیاو ناتوانی وهك نافرهت ئەم کاره گرنگو قورسه ئەنجام بدات، گومانی تیدا نیه که ده‌بی نافره‌تیک له‌وان هەر پێی هه‌ل بستن وهك پون کردنه‌وه‌ی پتویسته‌تی (قرض) خۆ داپۆشین و تیکه‌ل نه‌بون و به‌ته‌نیا نه‌مانه‌وه له‌پوی پیاوانی نامحره‌مدا.

۶. نافرهت ئەندامیکی ناکارامه‌ نیه: به‌هیچ شێوه‌یه‌ك نافره‌تی موسڵمان ئەندامیکی ناکارامه‌و کهم تواناو سه‌رنه‌که‌وتو(فاشل) نیه له‌ناو کۆمه‌لگادا، به‌لکو نافرهت هه‌میشه جینگه‌ی کار تیکردن و کاریگه‌ریه، به‌لێ نافره‌تی موسڵمان هه‌م دهم بانگخوانو نامۆزگاری کارایه، گومانی تیدا نیه که ده‌بی نافره‌تی موسڵمان

به‌شداری ته‌واوی هه‌بێت له دامه‌زراندن و بینا کردن و ئاراسته‌کردن و بانگه‌شه کردن بۆ دینی خوا.

۷. نافره‌تانی موسڵمان پێشه‌نگ بوون: نافره‌تانی پێشینو پێشه‌نگه‌کانمان ئاوه‌ها بون، له‌سه‌روی هه‌مویا نه‌وه نافره‌ته سه‌حابیه به‌پێزه‌کانمان، ئەوانه‌ی که به‌رزو دیارو ناودار بون و جێ په‌نجه‌یان له بواره‌کانی چاکسازی و هاو به‌شی و هاریکاری دا دیار بوه و پۆلی گرنگی خۆیان له‌میژوی پر شکۆی ئیسلامدا تۆمار کردوه و له‌میژوی ئیسلامدا هه‌تا دنیا مابێت له‌ئاسمانی دێژۆک و شارستانی ه‌تی مرقایه‌تیدا ده‌دره‌وشینه‌وه. له‌و نافره‌ته به‌پێزانه‌ی موسڵمانان که ناویان هه‌میشه دیارو به‌رز بوه دایگانی بره‌واداران بون، ئانه‌هه عائشه‌یه (رضی الله عنها) که فهرموده‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ ئوممه‌تی ئیسلامی ده‌گێڕێته‌وه و پێوايه‌تیان ده‌کات و کاروبارو حال و گوزه‌رانی ماله‌وه‌ی خۆیان بۆ سه‌حابه‌کان پاده‌گویی و بۆیان ده‌گێڕێته‌وه و تی‌یان ده‌گه‌یه‌نی و کێشه‌ی موسڵمانان به‌فهرموده‌و چاره‌سه‌ریه بن بره‌کانی پیغه‌مبه‌ری خوا چاره‌سه‌ر ده‌کات. ئەوه‌ش زه‌ینه‌به‌ی کچی جه‌شه (رضی الله عنها) به‌سه‌ر هه‌زاره‌کان پا ده‌گات و هه‌رچی شتی خۆی هه‌یه‌ پێ‌یان ده‌به‌خشی و خۆشی هه‌یجی بۆ نامی‌نێته‌وه. نمونه‌ گه‌لێک زۆرتن له‌وه‌ی که ئیمه‌ بتوانین بیان خه‌ینه ژێر ده‌ست خۆمان و کۆنترۆلیان بکه‌ین و بیان نوسین. ئانه‌وانه‌ش ژنانی به‌پێزی موسڵمانان له‌پێشه‌نگی و خالی چاو لێ کردن که به‌دریژایی میژوی مرقایه‌تی و تا دنیا ماوه له‌ئاسمانی زێڕینی میژوی ئیسلامه‌تی دا ده‌دره‌وشینه‌وه.

۸- ھەول و كۆشىش دوزمىنانى ئىسلام بۇ پىس كىرىن وچلىكن كىرىنى سىماي ئافىرىتى
موسلمان:

ھەول و كۆشىش دوزمىنانى ئىسلام لەپىرى ئافىرىتى موسلماندا لەدو
پوھوھ بوھ:

يەككەم: چىر بونەھو پىداگىرتىيان لەسەر پىس كىرىن و تىكىدان و شىواندىنى سىماي
لەخودى ئافىرىتى موسلمان.

دوھم: ئەمجار بەكار مېنىانى خودى ئافىرىتى داوى كۆنترۆل كىرىن و پىس كىرىن
ولادانى ئافىرىتى ھەك دار دەستىك بۇ تىك دان ولادان و ھەلدىران و چەواشە كىرىن و گومرا
كىرىن و سەرلىشىۋاندىنى خەلگى تر لەپىاۋولە ئافىرىتى موسلمانان و زىپاندىنى كەسىپەتى
ئافىرىتى موسلمان.

واقىيى كافران و مولحيدان و دوپوان و چەواشە كىراۋان و ئازاۋە گىپىرى و پىلان گىپىران
ئەم پاستىيەمان بۇ دەسەلمىنى. جابۇيە ئەركى خەتمى و زۆر پىۋىستى سەر شانى ئافىرىتى
موسلمان ئەۋەيە كەدەبى

بەھەمۇ تواناي خۇيەھو بەھەمۇ شىۋە و شىۋازىكەۋە بەرەنگارى ئەۋ پىلانە
پۇخل و ئازاۋە گىپىرە بۇگەنەنە بىكات و بەرپەرجى ئەۋ شالاۋە گومرايىپەي كافران و
چەواشەكاران و چەواشە كىراۋان بداتەھو لەبەرامبەردا بەپۇلى چاكسازى خۇي ھەل
بىستىت و كچان و ئافىرىتى ھاۋرەگەزى خۇي ھوشيار بىكاتەۋە لەۋ پىلانە گلاۋەي
دوزمىنانى خاۋ پىڭەمبەر دىنى خاۋ تائەنجام كۆمەلگى موسلمانان تەۋا و رىياۋ ھوشيار
بىن نەبادا بىكەۋنە تەلەۋ داۋى پىسى ئەۋ كافرانەۋە.

۹- ھاۋكارى پىاۋان لەگەل ئافىرىتى ئىپۋىستىكى خەتمىيە لەم بىۋارەدا:
پىۋىستەپىاۋانىش لەم كارو ئاكارە بەرزو بى ھاۋتايەۋنەركە چاك و پىرۋەدا ھارىكارو
ھاۋبەشى ئافىرىتى بىكەن و باشترىن كارى خىرى و بەرزترىن پىگەپىدراۋوسوننەتىك بىرىتە
لەھەستان بەكارو پىرۋەي چاكسازى و بانگەشە كىرىنى كۆمەلگى موسلمانان.
كەلەداھاتودا شىتىك لەم بارەۋە بەدرىزى باس دەكەين گەر خاۋى گەرەۋە وىستى لەسەر
بىت.

۲ - داخوازی و داوا کاریه کانی نه م بهرپرسیه ته :

له گه لّ نه و هه مو بهرپرسیه تیه گشتی یانه ی که له پابردودا باسما لّیوه کردن چهندان داخوازی و گرنتیه ک دینه پیش که ده توانین له م چهند خالانه ی خواره وه دا کورتیان هه لّینین:

A. لایه نی خرمان: نزیک و دوره کانیان، به تاییه تیش نه و ئافره ته خرمانه ی که ئافره ت ده توانی به ئهرکی سهرشانی خوی هه لّ بستیت و بهرده وام بیت له گه لّیاند له میانه ی نه مانه ی خواره وه :

- پاپه پاندن و نه نجام دانی مافه پتویسته کانیان (حقوقهن الواجه).
- چاودیری کردنی پواله تی شهرعیانه یان له جل و بهرگو و پوشاکی شهرعی و له قزو له قسه کردن و گفت و گودا.
- قسه و هه والّ و گفتوگو کردن له گه لّیاند هه ر جاره ناجاری، و پرسیار کردن له حالّ و گوزهرانیان به تاییه تیش نه و ئافره تانه ی که حالّ و گوزهرانی تاییه تیان هه یه وه ک پرسیار کردن له نه خویشی و ساغو سه لامه تی و دوعای چاک بونه وه بوی.
- قوستنه وه و به هه لّ زانینی کۆپوکۆبونه وه کانیان به کردنی قسه ی باش و ئامۆزگاری کردنی چا ک و چاکسازیه و هه مو قسه و کاریکی تری باش له م بوارانه دا، ئامۆزگاری کردنی چاک و وه عزدادان و ئامۆزگاری کردنیان، دلنیا کردنیان له وه ی که نه گه ر کارو کرده وه و قسه ی به سود چاک بکه ن سودی باشی لّ وهرده گرن و دیتنه وه پښگایان، ئاگادار کردنه وه و گپانه وه یان له خراپه و خراپه کاری، زیاد کردنی یه کیکی تر له ئافره تی بانگه شه کار بویان، یاخود نه نجامدانی پښبیرکی به کی گشتی له نیوانیاندا که له گه لّ ته مه نه جوړبه جوړه کانیاندا بگونجیت، یاخود کاسیتیکي به سودیان بۆ لّ بدات یاچیرۆکیکی به سود و پر ئامۆزگاریان بۆ بگپرتنه وه نه مانه و گه لّ شتی تری له م جوړانه .
- دیاری پیدانی گونجاو و دابه ش کردنی خه لات به سه ریاند هه رچه نده که که م و که م نرخیس بن، چونکه کاریگه ری دیاری هه میشه له دلّ و دهرونه کاند زۆره و پامالهری بق وکینه و دلّ ته نگي و کردنه وه ی گریّ دهرونه کانه و چلک و چه په لیه کانی سه ر دلّ

ده‌شواته‌وه. تارمایی و پره‌شاییه ده‌رونیه‌کان سپی ده‌کاته‌وه، په‌یوه‌ندی په‌کان توندو تۆل و سفت و لوس و ساف ده‌کاته‌وه و حیق‌دو بوغزه‌کان لاده‌بات، وه خه‌لکان له‌په‌کتری نزیك ده‌کاته‌وه.

- یارمه‌تی دانی هه‌ژاره‌کانیان، و سۆزو به‌زه‌یی هاتنه‌وه به‌هه‌ژارو ده‌ست کورته‌کانیان، به‌زه‌یی هاتنه‌وه و یارمه‌تی دانی بیوه‌ژنه‌کانیان و لابرندی و پر کردنه‌وه‌ی پێداویستی په‌کانی موحتاجه‌کانیان ده‌ست گیرایی کردنیان.

- نه‌وه‌ی چێگه‌ی باسه‌ سه‌ردانی نه‌خۆشه‌کانیان و دل نه‌وازی کردن و دل‌دانه‌وه‌یان و خۆشی به‌خشین و ئارامی و دلفراوانی خستنه‌ دل‌یان و کردنه‌وه‌ی هیوا و ئومید و به‌رنان و به‌رز کردنه‌وه‌ی و ده‌و خۆپاگری ئارامگری و دوعا بۆ کردن و هیوا خواستنی چاک بونه‌وه له‌و نه‌خۆشیه‌و، هه‌روه‌ها به‌شداری کردنی ناخۆشی و ته‌نگ و چه‌لمه‌و ئامۆژگاری کردنیان بۆ خۆپاگری له‌به‌رامبه‌رتاقتی کردنه‌وه‌کانی خوای گه‌وره‌ وه‌ک مردو لێ مردن و نه‌م جوړه خه‌مناکیانه‌ی که‌توشیان ده‌بێت. هه‌روه‌ها دوعا بۆ کردن و ئاماده‌ ده‌ربهرین بۆ یامه‌تی و هاریکاری کردنیان به‌هر پێویستیه‌ک بێت.

- کارکردن و گه‌لاله‌ کردن و نه‌نجامدانی پرۆژه‌ی بانگساز (الدعوة) هاو‌په‌ش وه‌ک کۆکردنه‌وه‌ی پیتاک و یارمه‌تی و ده‌ستگیرایی هه‌ژاران یا خود کرینی کتێب و چاپکراوه‌ ئایینی به‌سوده‌کان و دابه‌ش کردنیان به‌سه‌ریاندا. و گه‌ لێ شتی تری له‌م جوړه‌ کاره‌ باشانه.

B. لایه‌نی دراوسی‌یه‌تی: نه‌و کارو چالاکیانه‌ی که‌ ده‌چنه‌ ناو چوارچێوه‌ی ئه‌رك و به‌رپرسیتیه‌کانی ئافره‌تانی دراوسیۆ له‌گه‌ل دراوسی‌کانی دا ئه‌مانه‌ی خواره‌وه‌ن:

- هه‌ستان به‌مافی شه‌ری ئافره‌تانی دراوسی.
- ئافره‌ت پێویسته ئافره‌تانی دراوسی‌ی بناسێت و خۆیانی پێ بناسێتی و هه‌ل‌س‌وکه‌وتی باش له‌گه‌ل ئافره‌تانی دراوسی‌ی دا بکات هه‌ر که‌سه‌ و به‌پێ‌ی نزیکی و به‌پێ‌ی پله‌ی تیگه‌یشتن و پۆشن‌بیری‌تی و که‌سایه‌تی خۆی. هه‌میشه‌ سه‌ریان لێ نه‌بریت و له‌به‌ریان نه‌کات.

- خواردن و چیشته پیدانیان له و خواردن و چیشته ی که بق خویان دهی خۆن^(۱) ده گێرنه وه که پیغه مبهری خوا ﷺ فرمانی به ئافره تێک کردوه گوشت و خواردن به شی دراوسێکی بدات بابه جگه مه پیکیش بیت و له مه ره گه و چیشته که ی به شی دراوسێکانی لی بدات.^(۲)

(۱) جاران له ناو موسلماناندا وا باو بو، من له زه مانى مندالی خۆم بیرم دیت که دایکم په حمه تی خوا له ئه ویش و له مردوی هه مو موسلمانانیش بیت، ئیواران به م لاو به ولادا چیشته پیدا ده ناردم بق ماله دراوسێکان، وابو ئه وانیش قاپه که یان بق پر ده کردمه وه له چیشته خویان و دم برده وه بق مالی خۆمان، هه روه ها به یانیان به ماست و دتو په نیرو که ره و ئه و جۆر شتانه. ئه وه جۆر خۆشه ویستی و ئالوگۆریه کی برایانه و کاسه جیرانه تی له دله کانداده پساندویه یوه ندیه کانی پته و تر ده کرد. به لام سه د مه خابن و به ناشکوری ئالیم له م چه رخ و زه مانه ی ئه مۆی پر چه نجالۆ و مل ملانی و پکا به رایه تی و دژایه تی په کتری کردن به هۆی ته شه نه کردن ویلاو بونه وه ی ئه و هه مو فیکرو بیرو پچونه بۆگه نانه و دایر دایر کردنی ئه و جینایه تیه هاورده ی له ولاتانی کوفره وه بق ئیمه هینراون نه ک کۆمه لگا و دراوسێ به لکو ناوکی کۆمه لگا کان که خیزانه له بهر یه ک هه لوه شاوه و هه ریه که له لایه که وه چال بق په کتری هه ل ده کهن و به په کتریه وه خه ریکیان کردن و به سه رو گوئی ی په کتری داده نویسن و دوژمانی ئیسلامیشیان هه ر له بیریش چۆته وه که چۆن له ولاتانی ئیسلامی دا به که یفی خویان ته راتین ده که ن و ئه م ده کوژن و ئه و ده بپن و سه روسامانی موسلمانان به تالان ده بن و هه ر که سیکیش ده نگ بکات یانوقه ی لیوه بیت هه رده مه و زار او هیه کی ناشیرینی به بالادا ده بپن و له ناو کۆمه لگه ی جیهانی دا به تاوانبارو به تاویری پینجه م و تیرۆرست و نازانم چی وچی تاوانباری ده که ن و به هه مو ان چه پۆکی زپدایکانه ی به سه ر داده ده ن و له ناوی ده بن ...، ...، ... (وه رگێتی).

(۲) له فه رموده که دا که له ابی هریره وه ﷺ ده گێرنه وه که پیغه مبهری خوا ﷺ فه رمویه تی: {یا نساء المسلمات لا تحقرن جارة لجاتها ولو فرسن شاؤ} رواه البخاری برقم (۲۵۶۶) فی الهبة وفضلها والتحریر علیها، باب فضل الهبة، و مسلم برقم (۱۰۳۰) له مانشیته زه کانداده، ده رگای هه لئان و هاندان له سه ر ئه نجامدانی به خشنده یی و خیرۆ چاکه کردن جابا که میش بیت. نه که ی ده ست بگریته وه نه به خشی بلی ی نیه مه و ئه وه ی هه مه بریکی که مه و پیم عیبه یالیم وه رنا گریته. وه له فه رموده یه کی تر دا هاتوه که له ابی زه وه هاتوه گوته یه تی: پیغه مبهری خوا ﷺ پی ی فه رموم: {یا أبا ذر إذا طبخت مرقة فأكثر ماءها وتعاهد

- ناوه ناوه سهردانی کردنی ژنانی دراوسی و بههه زانینی نهو سهردانانه بهقسه کردنی بهسود وئامۆژگاری کردنی چاک وبانگ کردنیان بۆلای خوای پهروهردگار ههروهك چۆن ئامۆژگاری خزم و كهسوكاری خۆت دهكهیت بۆ لای خوای گهورهو پهروهردگار^(۱)
- نابێ بهههچ شیوهیهكو بهههچ جۆریك ئازاری دراوسێكانت بدهی چ بهقسه بیئت یا بهكردهوه.
- ناوه ناوهش تهلهفۆنیان بۆ بكهو لهحال وگوزهران وتهندروستی و ساغوسهلامهتیان بپرسه.
- پاستهخۆ ئامۆژگاری کردنیان ههركه داوايان لێ کردی، یالهكاتی لێ ببینی ههركارو قسهیهکی بێ شههریانه.

C - لایهنی كۆمه لایهتی ژنان: كه ئافرهت له ژيانى كۆمه لایهتی دا پێى گه لێك لهو كۆبونهوه دا تێ دهپهڕی. كۆبونهوه زۆره به زۆریهكان (الزامیه) جارێكو سه رپشكهكان

جیرانك { رواه مسلم برقم (۲۶۲۵) في البر والصلة، باب الوصية بالجار والإحسان إليه. واتای فهرمودهكه: نهی ابي ذر نهگه مرههگه پهكت لیتا ئاوی زۆر تێ بکه بۆ نهوهی برهكهی زۆر بکات ویتوانیت بۆ ماله دراوسێکهشتی بنێریت. (وهه رگێز).

(۱) نهك وهك ژنانی نیتمه نیستا ههركه دهچنه لای پهکتری یا که له بهر ده رگاكان کۆده بنهوه که کارێکی زۆر ناشیرین و بێ شههههیه، وێرایی کۆلێک سه رپێچی کردنی خوای گهوره لهخۆ دانه پۆشین ولهش ولارو سه رو قژی پوت و بێ سه رپۆش و لینگ و قاچ پوت یا کۆشیان هه ل دهکهن و گیانیان ده رده که ویت و سه رنج پاکیش . دهم و زمان و لهشیان بۆ گهن دهکهن و ده که ونه باسی نه م ونه و غه ییهت کردن و عه رش و قورش دههیننه گۆپێ و کهس نامی نێ له بهر پهکی هه لته وه شینن و سه دان فیتنه و ناشوب نه نینه وه . نه نجام له کۆتایی دا شهیتان له خۆیان رازی دهکهن و خوای پهروهردگاریش له خۆیان توپه دهکهن و به کۆلێک گوناخه وه دهگه رینه وه مالی خۆیان، زۆریشیان ئاگایان لهخۆ نامی نێ ده مه و ئیواران یانیوه پۆیان چیشته و خواردنه که یان به بنی قابله مه وه له سه ر ئاگر ده سوتی و ده بیته خه لوزو قه له بروت. (وهه رگێز).

(اختیاریه) هندی جاری تر، له هر دو باره که یدا ئافره تی موسلمان کومه لیک و بهرپرسیاریه تی له ئهستقدان له وانه:

– بۆنمونه له کۆبونه وه و تیکه لیه ناچاریه کاندایا واته ئاماده بون و تیکه ل بونله شویتانیک که به ویستی خۆت نیه (الزامی) وهر ده بی به شدار بیت. مرقف له م ژیا نه دا هه می شه دو چاری نه خو شی و به لاو ناخو شی و ته نگ و چه له مه ده بیت و پیویستی به سهر دانی نوژدارو دکتور ده بیت و به دوا ی هۆکاری شهرعی دا ده گه پیت بۆ شیفا و چاک بونه وه، جا که پۆی شته لای نوژدارو چاوه پوانی چونه ژوره وه ده کات بۆ لای نوژداره که. ئاله و ماوه کورته دا له گه ل ژاندا و له هۆلی چاوه پوانی دا کۆ ده بنه وه و شتیکی ئاشکرا شه که ژنان هه می شه له پیاوان کومه لایه تی ترن، به زۆری وایه له گه ل یه کتری دا ده که ونه قسه و گفت و گو. با شترین شتی که ئه وه یه که ئافره تی موسلمان ئه و جو ره کۆبونه وه و به یه که گیشتنانه به هه ل بزانی ئامۆزگاری ئه وانه بکا که له گه لیا ندا به یه کتری ده گهن. و پیویسته ئه م کارانه ی خواره وه ئه نجام بدات:

- له گه ل خۆ بردنی دیاری هیما یی (رمزی) له کتیب و کاسیتی ده نگ و په نگ و به دیاری بیات بیدات به و ژنانه ی که له گه لی دا له چاوه پوانی دکتور دا و له هۆلی چاوه پوانی دا داده نی شن، به تایبه تیش ئه گه ر ئه و کاسیت و شری تانه باس له حال و گوزهرانی نه خو شو ئه و حوکه شهرعیانه ی له م باره وه ده دوین.

- باس کردن و به یاد هی تانه وه ی ئه و چیرۆک و به سهر هاتانه ی که له گه ل نوژدارو نه خو شه کاندایا به سهری هاتون و بینوونی و په ندو ئامۆزگاری و عه قل و دهرسیان لای وه یگریت.

- باس کردن و به یاد هی تانه وه ی حال ته نه خو شی یه کان و به سهر هاته ناخو شیه کانی نه خو شی، ئامۆزگاری کردنیان به ئارام گرتن و پشت به ستن به خوا ی گه و ره که دل ئارامی و فینکی و دل فراوانی و ئومید ده خاته دلی نه خو شه کانه وه که له گه ل ئه و دا له هۆلی چاوه پوانی دا کۆبونه ته وه

وه که پێ شه کی و پێ خو ش کردنیک و ئه مجار چونه ناو بنه پره تی مه به ست و ناو ئه و قسه و ئامۆزگاریانه ی که ده یه ویت بیان کات و مه به ستیه تی بیان گه یه نیت و سود به خش بن.

• له‌گه‌ل خۆ بردنی گۆفاری ئیسلامی باش و سود به‌خش بۆ ئه‌وه‌ی به‌و کۆمه‌له‌ ئافره‌تانه‌یان بناسینیت که پێ‌یان ده‌گات و له‌گه‌لیاندا له‌چاوه‌پوانی دا ده‌میننه‌وه، باسی سودو که‌لکه‌کانی و خاله‌ ئه‌ری یه‌کانی (الایجابیه) که‌چه‌نده سود به‌خش و به‌سودن و پێویسته بیان خویننه‌وه.

– وه‌له‌ کاتی کۆبونه‌وه سه‌رپشکیه‌کاندا: ئه‌م جۆره کۆبونه‌وانه وه‌ک ئاماده بونی ئافره‌ته سه‌ر که‌وتوه‌کانی که‌له‌خوله‌کانی له‌به‌ر کردنی قورئانی پیرۆز بۆ ژنان – ئه‌و پواله‌ته دروستیانه‌ی که‌له‌م و لاته پیرۆزه‌دا ده‌ستی کردوه به‌بلاو بونه‌وه – و ئاماده بونی ئافره‌تی سه‌رکه‌وتو یا مامۆستای ئافره‌تی هاوبه‌ش یا خود ئاماده بونی خویندکار ئافره‌تی فێرخواژو سود وه‌رگره، یا میوانیکی هانده‌ره، یا که‌سێکی تر بێت. ئیدی له‌هه‌مو ئه‌م حااله‌تانه‌دا پێویسته ئافره‌تی موسلمان بونی خۆی له‌و جۆره شوینانه‌دا به‌هه‌ل بزانیته و خۆی به‌سه‌لمینیت جاله‌هر بارێک له‌هر ئاستیکدا بێت، مامۆستا بێت یا فێرخواژ یا له‌هر توێژێکی تری کۆمه‌لایه‌تی دا بێت که‌له‌دا هاتو دا به‌دریژی باس له‌برگه‌و بپیاره‌کانی ده‌که‌ین گه‌ر خوای گه‌وره‌ ویستی له‌سه‌ر بێت. وه‌نه‌گه‌ر بانگه‌شه‌کار بو ئه‌وا ده‌بی به‌کاری بانگه‌شه‌یی خۆی هه‌ل بستیته‌ له‌م بواره‌دا، وه‌نه‌گه‌ر میوانیکی هانده‌ره (زائره‌ مشجعه) بو به‌سه‌ردان هاتبو تیده‌کۆشی بۆ هاندانی به‌پێوه‌به‌ره‌کان و مامۆستاکان و بانگ کردنیان بۆ لای ئایین و شه‌ریعه‌تی خوا دوعا بۆ کردنیان، چونکه ئه‌مه له‌گه‌وره‌ترین فاکته‌رو پالنه‌ره‌کانه بۆ سور بون و مکوپی و به‌رده‌وام بون له‌سه‌ر کاره‌ گرنگو به‌رز که‌یاندا، له‌به‌رز کردنه‌وه‌ی ئاستی هۆشیاری ئافره‌تان له‌م بواره‌دا.

هه‌روه‌ها یارمه‌تی دانی ده‌زگا که به‌مال و پاره ئه‌وه‌نده‌ی که‌له‌توانای دا هه‌بێت و ده‌ستی بپروات، جابا به‌شتیکی که‌میش بێت، چونکه که‌م له‌گه‌ل که‌مدا زۆره، جۆگه‌و جۆبارو سیلاوه‌کانیش له‌کۆبونه‌وه‌و یه‌کگرتنی دلۆپه ئاوه‌کان پێک دێت^(۱). ئه‌م ئافره‌ته بانگه‌شه‌کاره هه‌ر کاتی که‌ داوای ئی بکریته ئه‌وه‌ی له‌توانای دا هه‌بێت قسوری ناکات و وه‌لام ده‌داته‌وه.

(۱) کوردیش گوتویه‌تی: ده‌ریا له‌دلۆپه پێک دێت. وه‌رگرتی.

شتیکی به لگه نه ویست و نا شکرایه که ده ربړینی نافره تی موسلمان له نه نجامدان و پاپه پانندنې نه م کاره پیرۆزو گرنگانه هه موی ده رگایه کی گه وره و فراوانه له ده رگاگانی بانگه شه کردن و تیکۆشان له پړی ی خوادا و بۆ چاکه و یارمه تی و هاریکاری کردن له سه ر چاکه و خۆ له خوا پاریزی (التعاون علی البر والتقوی). نیدی هه مو کۆپو کۆبونه وه کانی تری نافره تان له سه ر نه م دو کۆپو کۆبونه وه به یه گ گه یشتنانه ی نافره تان که باسما ن کردن پیوانه ده کړین واته پتویسته نافره تی موسلمان به هه مان شیوه پۆلی خۆی ببینیت له کارکردن بۆ نایینه که ی و بانگه شه کردن بۆلای خوای په روه ردگارو به رز کردنه وه ی ناستی هۆشیاری نافره تانی موسلمان له م بواره گرنگه دا.

D – کۆپو شوینه گشتی یه کان و نه رکی سه ر شانی نافره تی موسلمان تیا یاندا :

له دیارده و پواله ته کانی نه م سه رده مه ی که ئیمه تیایدا ده ژین کرانه وه یه به پوی پۆشنبیرییه جوړبه جوړه کاند، وپړای به یه ک گه یشتنه زۆرو تیک چرژانه پۆشنبیرییه کان (اللقاءات الثقافية) و زۆری کۆپو کۆبونه وه و نا هه نکه کان و گه ل شتی تری ها و وینه ی نه مانه و هه ر چه نده نا و و زار او هه کانیان لیک جیا بیت.

وه نه وه ی که عه لمانیه کان و ها و شیوه کانیان پی ی پیشکه وتون واته ده سستی خۆیان پی پیش خسته وه پړوپاگه نده ی پیشکه وتن ده که ن بریتیه له هاندان و وروژاندن و پال نانی سه رچاوه کانی نافره تان بۆ خۆخزانده نا و شویتنی نه و کۆپو باره گاو نادیا نه و دا پۆشین و ده ست به سه رد اگرتنیان به فیکره بۆگن و لاده ره کانی خۆیان. له هه مو بواریکه وه ده ست پیشخه ریان کردوه بۆ دور خسته نه وه ی موسلمانان و کۆمه لگه ی موسلمانان له سه ر پڼگه ی فیتره تی خوایی و له به رنامه و نایینی پیرۆزی ئیسلام و چه واشه کردنی موسلمانان به تایبه تی نافره تانی موسلمان. نه و ده رگا و په نجه ره یه ش که گرتویانه ته به ر بۆ پیا هاتنه ژوره وه ی مه نزلگه ی ئیسلام و موسلمانان و نافره تانه وه. بۆیه کاتی نه وه ها توه که نافره تی موسلمانان بپروادارو هۆشیارو چاوکراوه به نه رکو به رپر سیاریه تی خۆی هه ل بستیت و پۆلی خۆی ببینیت له به ر په رچ دانه وه ی نه و شالاوه بۆگه نه ی دوژمنانی ئیسلام و موسلمانان و هۆشیار کردنه وه و به رچاو پۆشن کردنه وه ی نافره تانی موسلمانان ها و په گه زه که ی خۆی و به م کاره گرنگانه ی خواره وه هه ل بستیت و

ده‌ستیان به‌سهردا بگریخت و چوار ده‌وری شالاره فیکریه بۆگه‌نه‌که‌ی ئه‌و دوژمنانی ئیسلام و دوژمنانی خواو پیغه‌مبه‌ری خواو موسلمانان بگریخت و دای بپوشیت و ته‌نگیان پی هه‌لبچنیت:

* هاویه‌ش کردنیکی بنچینه‌یی و کارامه‌و کاریگر بۆ پون کردنه‌وه‌و تیگه‌یانندی هه‌رچی نایینه‌که‌ی داوای ل ده‌کات له‌عه‌قیده‌و بیرو باوه‌پو شه‌ریعه‌تی خوای گه‌وره‌، و په‌وشت و ناکارو شتوازو به‌ها به‌رزه‌کان له‌ ئافره‌تانی هاو په‌گه‌زی خۆی واته‌ له‌ ئافره‌تانی موسلمان و هۆشیار کردنه‌وه‌یان و ئاگادار کردنه‌وه‌یان له‌و هیژشه‌ فیکری و دوژمنکاریه‌ی دوژمنانی ئیسلام و ئاگادارکرنه‌وه‌ و حالێ کردنیان له‌هه‌مو شه‌پو ئازاوه‌و خراپه‌و فیتنه‌یه‌ک که‌مه‌ترسی هه‌یه‌ بۆ سه‌ر نایین و عه‌قیده‌و باوه‌په‌ پیرۆزه‌که‌یان.

* خۆ تێ خزاندن و چونه‌ ناو کۆپو کۆبونه‌وه‌کان و به‌شداری کردن و هاندان بۆ پێگه‌ی چاکه‌و خێرو چاکسازی و ئامۆژگاری کردنی ئافره‌تانی موسلمان هۆشیار کردنه‌وه‌یان له‌فیل و ته‌له‌که‌ی دوژمنانی ئیسلام و موسلمانان و ئاگادارکرنه‌وه‌و ده‌ست گرتنیان له‌لادان و پی هه‌ل خلیسکاندنیان له‌راسته‌ شه‌قامی ئیسلام و دورخستنه‌وه‌یان له‌شه‌پو خراپه‌کاری و فیتنه‌و ناشوب گێپی و نه‌که‌وتنه‌ ناوته‌له‌ی دوژمنانی ئیسلام و موسلمانان و به‌کرێ گیراو کلک و وابه‌سته‌کانیان و دو پوان و لاده‌رانی سوکه‌له‌و بوده‌له‌کانی که‌له‌ پێست و گۆشت و زمانی خۆمانه‌ن.

* لێدان و پوچه‌ل کردنه‌وه‌ی به‌لگه‌ پوچه‌له‌کانیان به‌به‌لگه‌ی شه‌ری و واقعه‌کان به‌جۆش و خرۆش و پال پشت به‌هۆشیاری و به‌رچاو پۆشنیه‌وه‌.

* خستنه‌پو و به‌رز کردنه‌وه‌ی پاستیه‌ (الحقائق) ئیسلامیه‌ پراکتیکه‌کان، که‌ده‌بیته‌ پێشه‌نگێک بۆ ئافره‌تانی ئاماده‌ بو له‌و کۆپو کۆبونه‌وه‌و دواندنکایانه‌دا به‌و ئامۆژگاری و بلالو کردنه‌وه‌ی زانیاریه‌ سود به‌خشانه‌ی که‌پێویسته‌ ئاله‌و کات و شوپنه‌ گرنگانه‌دا ئافره‌تی موسلمان به‌ئهرکی سه‌ر شانی خۆی هه‌ل بستیت و بیان گه‌یه‌نیت و بیان خاته‌ پو چ به‌شیوه‌و چ به‌ ناوه‌رۆک.

* هەر نەبى ئامادە بونى ئافرهتانی ھۆشیارو بەرچاوپۆشنى موسلمان لەشویئو کۆپو کۆبونەوانە بۆ پتر کردنى پەشایی (سواد) ئەھلى خێرو چاکەخوازنو چاکەکاران^(۱).

* ھەلسو کەوتو پەفتارو ئاکارو پەوشتى جوانو باش کردن لەگەڵ ئەو ئافرهتانی کە لەشویئو کۆپو کۆبونەوانەدا ئامادە بون ھەرچەیکو ھەرچۆنیک بنو ھەرچەندە لەخراپەکاران (فاسقات) ولە لادەران (منحرفات) بن، چونکە بە ئاکارو پەوشتى جوانو کاریگەر ترو گەپەنەر تر لەقسە کردنو گفتوگۆو ئاخواتنى نەرمو لەسەرخۆو ھێمنانە دلەکان نەرم دەبنو سەرنجیان پادەکیشت، دیارە ئافرهتی موسلمانیش بە پەفتارو ھەلسو کەوتی جوان و پێک و پێک فرمانی پێی کراوە.

* گەمارۆدانى سەرپێچەکانى کە لەشویئو کۆپو کۆبونەوانەدا دەکرێن و پودەدەن و ئاگادار کردنى بەرپرسان و پەيوەندیداران بەو خراپەکارى و سەرپێچیانە و ھاریکاری و یارمەتى دان بۆ دانانى سنوورێک بۆ ئەو سەرپێچیانە و بلاونەبونەو تەشەنە نەکردن و بەتەواوى ئابلقە دانى فایرۆسە کاریگەرەکانیان لەناو کۆمەلگای موسلماناندا.

E = کارکردن، بەشداری کردنى ژنان لەگەڵ پیاواندا، لەم چەرخ و سەردەمانەدا کە تیایدا گۆرەپان و مەیدانەکانى کارکردنى ژنان گەلێک زۆن، ئافرهتانیشت پشکێکی زۆریان لەم گۆرەپانانەدا ھەبوو ھەبێ. وخۆی خستۆتە زۆرێک لەم گۆرەپانانەداو پۆلی خۆی بینێو، ئێمە بۆ بونی ئەم جیگا و گۆرەپانانە دو نمونە دینێنەو: باقی گۆرەپانەکانى تریشت لەسەر ئەم دو شوێن و گۆرەپانانە پێوانە دەکرێن: نمونەى یەكەم: پەروەردەو فێرکردن یا فێرکردن و وانه بێژى: لەگرتنێن ئامۆزگاریەکانى مامۆستای ئافرهت ئەنجامدان و راپەراندن و گەياندن پەيامەكەى و ھەستان بەئەرك و بەرپرسیەتى سەرشانى كە لەم خالانەى خوارەدا خپران دەكەینەو:

(۱) واتە: پتر کردنى ژمارە و قەبارەى موسلمانان و پیاوانى ئەھلى خێرو چاکەکارو چاکخواز لەبەر دەم ولەبەرچاوى ئەھلى کوفرو خوانەناسان و نوژمنانى ئىسلام و موسلمانان و پیاوان و ھەل گەراوەو خۆفروشان بەندەکانى دینارو دۆلارى ناوہخۆولەپیتست و گۆشت وزمانى خۆمانە. (وەرگێت).

■ هه‌ست کردن به‌گه‌وره‌یی و به‌هه‌ند هه‌ل گرتنی ئه‌رك و به‌رپرسيه‌تی سه‌ر شانی خۆی - به‌رپرسيه‌تی په‌روه‌رده و فيزکردن - وه‌ست کردن به‌وه‌ی كه‌ئه‌ركيكي گه‌وره‌ی له‌ئه‌ستۆدايه، واپير بکاته‌وه كه‌ئه و عه‌قله بچوك و گه‌ورانه وان له‌ژيژ كاريگه‌ری ئه‌ودا، و هه‌ميشه دله‌يا بيت كه‌خوای پاك و بيگه‌ردوتاكو ته‌نيا له‌و ئه‌رك و به‌رپرسياريه‌تيه‌ی كه‌له‌ئه‌ستۆياندايه ده‌پرسيته‌وه وه‌روا به‌هه‌وه‌نته به‌سه‌رياندا پانا‌بوريت، ئه‌و خوای په‌روه‌ردگاره له‌هه‌مو شوان و له‌هه‌مو به‌رپرسيك و له‌هه‌مو چاوديرك و سه‌ره‌شتيارك ده‌پرسيته‌وه و له‌مافي ژيژ ده‌سته‌كانيان ده‌پيچيته‌وه. پروسه‌و كاری په‌روه‌رده و فيزکردن زۆر گه‌وره‌و به‌رزو گرنگه، گه‌وره‌یی و گرنگی نه‌م پروسه‌يه‌ش له‌ودا ده‌رده‌كه‌ويت كه‌ پروسه‌و كاری پيغه‌مبه‌ر ﷺ بوه. جامامۆستای ئافره‌ت ده‌بی بزاني‌ت كه‌له‌م پله‌يه‌دا ميرا‌تی پيغه‌مبه‌ری هه‌ل گرتوه، ئاخ‌ئه‌و په‌روه‌ردياركي گه‌وره‌يه‌و به‌كاری داياكايه‌تی به‌لگو گه‌وره‌ تریش هه‌ل ده‌ستيت ئه‌ویش به‌هۆی كاريگه‌يه‌تی و په‌نگ دانه‌وه‌ی مامۆستا له‌سه‌ر فيزخوازو له‌پواله‌ت و دل و ده‌رونی خوينكار يافيزخوازو قوتابيه‌گانی دا له‌هه‌مان كاتيشدا ئه‌و ئاراسته‌كه‌رو پينومایي كاره. ئه‌و ئاراسته‌و پينوماييانه‌ی به‌شيوه‌يه‌کی به‌ره‌راوان ئی وهرده‌گيريت و به‌گوپچكه‌و ده‌رونی گوي گره‌كانيدا پۆ ده‌چيت و به‌عه‌قل‌وده‌رونه‌كاندا ده‌گه‌پي ئه‌و ويچواندن و وينا گرتنه‌ی كه‌شه‌وقی له‌م دي‌ره هۆنراوه‌يه‌دا به‌سه‌ بۆ ئه‌رك و پاسپيره‌گانی مامۆستا كه‌گوتويه‌تی.

كاد المعلم أن يكون رسولا

قم للمعلم وفیه تبجيلا

(واتا: له‌به‌ر مامۆستاكه‌ت هه‌لبسته‌و هه‌ميشه‌ پيزی بگره‌ چونكه‌ ئه‌رك و كاری مامۆستا زۆر گرنگه‌و به‌پيزو به‌رزه‌ وه‌ك كارو ئه‌ركی پيغه‌مبه‌ر ﷺ وایه‌. (وه‌رگي‌پ).

ئا لي‌ره‌دا ده‌رده‌كه‌ويت كه‌ مامۆستای ئافره‌ت چ ئه‌رك و فرمانيكي قورسی له‌ئه‌ستۆدايه، پيويسته‌ له‌سه‌ری كه‌به‌و ئه‌ركه‌ هه‌ل بستي‌ت و سستی تي‌دا نه‌كات و بی كه‌م و كۆپی ئه‌نجاميان بدات. سه‌ره‌تای نه‌م پا‌په‌راندنه‌ش هه‌ست كردنه‌ به‌ به‌رپرسياريه‌تی و ئه‌ركی سه‌رشانی.

- باش نه نجامدانی ئەرکه بنه پره تیه که ی سهرشانی که له بهرامبهری دا پله و پایه یه کی هیه و موجه یه وهرده گریته بویه پیوسته له سهری که زۆر هول بدات و بی وچان تیبکۆشیته وانه کانی ئاماده و وینا بکات بۆ گوته وه یان و فیر کردنی خویندکاره کانی به دلسۆزانه و بی پره خاوه و لیبرپاوانه کار بکات بۆ پهیدا کردن و به دهست هیتانی شیوازی باش و دروستیانه ی وانه کان و پهیدا کردنی هۆکاره پیوسته کانی وانه گوته وه و پهروه رده و فیر کردنی قوتابیان و خویندکاره کانی بۆ پرسی وانه گوته وه کانی، چونکه خوای گهر و بالا دهست که سیکی خوش دهویت که کاریک دهکات و به باشی ئه و کاره وهرده گریته و له نه نجامی پراکتیک کردنی ئه و کاره دا پسپۆری و شاره زایی ته وای لی به دهست دینیت و تی ی دا کارامه و زیره ک و لی هاتوه و به دلسۆزی و نیاز پاکیه وه رای ده پهرینیت و نه نجامیان ده دات.
- ده بی نافرته ی موسلمان له پوالت و له پره وشت و ئاکارو له ئاخاوتن و جموجول و هه لسو که و ته کانیدا پێشه نگ بیت بۆ فیرخاوه و قوتابیه کانی. پێشتر پونمان کرده وه که کاریگهری و شوینه واری کاری پراکتیکی (العملی) که لیک کاریگهر تر و پارا و تره له می لیوه کی (قسه و ئاخاوتن — القولی) چونکه شتیکی به لگه نه ویست و ئاشکرایه زۆرینه ی فیرخوازان و خویندکاران په یوه ست و شوین که و ته ی مامۆستاکانیان و هه میشه چاو له وان ده که نولاسایی یان ده که نه وه هه تا کو له جل و به رگو پۆشاک و جمو جول و چالاکی و هه لسو که و ته کانیش و له شیوه شیاندا . به لی، نافرته ی موسلمان ی شکۆمه نده مو جموجولیکی و هه مو ئاخاوتن و قسه یه ک و کارو کرده وه و پۆشاکیکی جیگه ی تیروانین و چاولیکه ریه له لایه ن قوتابیه کانیه وه ئه گه ر مامۆستاکان باش و پیک و پیک و پره وشت جوان و ئاکار به رز بون ئه و له قوتابیه کانیشی دا پره نگ ده ده نه وه له دیدیاندا وینا ده بی و هه میشه چاوه پوانی خیر و چاکه و پره وشت به رزیان لی ده کریته، و به پێچه وانه وه ش گه ر مامۆستا خوار خێج و هیج له باردا نه بو ئه و هه مان سیفیه و هه مان ئاکار و شیوه ش له قوتابیه کانیدا پره نگ ده داته وه. دیاره مامۆستای سهرکه و ته و نه وه یه که ده بی حساب بۆ هه مو شتیکی بکات و بیر له هه مو ئه و کاروبار و ئهرکانه بکاته و هه و به ته وای گرنگیان پی بدات و نه خشه یان بۆ بکیشیت و

خۆیان بۆ ئاماده ده‌کات بۆ ئه‌وه‌ی کاریگه‌ری یان هه‌بێت و سودبه‌خش بن بۆ خۆیندکارو قوتابیه‌کانی. ئه‌م جۆره مامۆستایانه له دو پوهوه پاداشت وهرده‌گره‌وه. خوای گه‌وره نمونه‌ی ئه‌م جۆره مامۆستا دلسۆزو نیازپاکانه‌هه‌میشه پتر بکات و وایان لێ بکات که هه‌میشه له‌م بواره‌دا واته له‌بوا‌ری په‌روه‌رده‌و فێرکردندا سو‌رو م‌ک‌و‌پ‌و بێ وێنه بن.

■ ده‌بێ وادابنێ که قوتابی‌ان و خۆیندکاره‌کانی هاو‌پ‌ی و په‌فیکی خۆنی، به‌تایبه‌تیش له‌قوناغه‌کانی خۆیندنی ناوه‌ندی و دواناوه‌ندی، به‌لام له‌قوناغه‌کانی سه‌ره‌تایی و پیش سه‌ره‌تایش وادابنێ که ئه‌و دایکی ئه‌و قوتابیانه‌یه که که‌سو کاری داویانه‌ته ده‌ست ئه‌و و به‌ویان سپاردوه، پیشتر باسی کارو ئه‌رکی دایکمان کرد. ئه‌گه‌ر هاتو مامۆستا ئا‌و‌ای بیر کرده‌وه‌و هه‌ستی به‌م هه‌ل‌وێسته جوامێزانه‌یه کرد ئه‌و کاریگه‌ریه‌کی زۆر گه‌وره‌ترو پتر ده‌بێت له‌سه‌ر قوتابیه‌کانی و شوێنه‌واره‌که‌شی پتر له‌دل و ده‌رونی قوتابی‌ان و هاو‌ل‌اتی‌ان دا په‌نگ ده‌داته‌وه‌و پتریش ده‌م‌ین‌یت‌ه‌وه.

■ باش په‌فتار کردن له‌گه‌ڵ قوتابیه‌کانی داو هه‌لس‌و‌که‌وت کردن له‌گه‌ڵیاندا به‌په‌فتارو ئاکاری جوان‌و‌پ‌یک و پ‌یک. گومانی تیدا نه‌یه که په‌فتاری باش و جوان کاریگه‌ریه‌کی زۆری هه‌یه، خۆت به‌زل و به‌گه‌وره مه‌زانه له‌به‌رامبه‌ر قوتابیه‌کانت و شانازیان به‌سه‌ردا مه‌که‌و، پ‌ی‌و‌یسته له‌سه‌ر مامۆستا که قوتابیه‌ باش‌و‌زیره‌کو به‌ئه‌خلاقه‌کان هان بدات و سۆزو به‌زه‌بیشی هه‌بێت له‌گه‌ڵ قوتابیه‌ بچوک و بێ هیزه‌کاندا، کێشه‌و ته‌نگ‌زه‌کانیان بۆ چاره‌سه‌ر بکات و گری کوێره‌کانیان بۆ بکاته‌وه، چاودێری حال و گوزره‌انی ماله‌وه‌شیان بکات، هه‌روه‌ها چاوه‌دێری و تێبینی باری ده‌رونی و ئه‌و بارودۆخه کۆمه‌لایه‌تیانه‌یان بکات که به‌سه‌ریاندا د‌یت. یا ئاگاداری و چاودێری حاله‌ته ده‌رونیه‌کانی قوتابیه‌ که‌ه‌کان بکات که له‌کاتی مانگانه‌دا توشیان ده‌ب‌یت.

■ هاوبه‌شی کردن له‌چالاکیه‌ی که پ‌ی‌ی ده‌گوتریت چالاکی ناپه‌ژگراسی (اللامنه‌جی) که له‌نزیکه‌وه خۆ به‌قوتابیه‌ که‌ه‌کان ده‌ناسین و تێکه‌لاویان ده‌ب‌یت و ده‌چ‌یت

ناخپانه وه وهول ددهات هيولو ئاوات وئاره زوه كان و توانا كانيان بخوينتته وه و بزانتت. له م كارهي دا پشت به باش ئاراسته كردن و پښتو مایي كردنيان ده به ستيټ^(۱).

■ كړدنه وهی دلی خوی بۆ قوتابيه كانی به شيوه يه ك هيچ شتيك له يه كتری نه شارنه وه، قوتابيه كان هه رچی كيښه و گري كويړه و ته نگړه و ناخوشيه كي خويان وماله وه يان هه يه بۆ ماموستا كيان باس بكن لي نه شارنه وه و پويژ به ماموستا كيان بكن له چاره سر كردني دا به تاييه تيش نه و قوتابيه نه ي كه سو كاره كانيان گوي يان پي نادهن و به دوياندا ناچنو لي يان ناپيچنه وه و ئاگايان له منداله كانيان نيه و ويليان ده كنه و هيچ گرنگيه ك نادهن به چونيته ي په روه رده كردنيان به شيوه يه كي دروستانه بويه نه م جوړه دايكو باوك و كه سو كارانه منداله كانيان سه قهت و بي كه لك دهرده چن، ئاليزه دا به پرسيه تي و نه ركي سه رشاني ئافره تي سه ركه و تو گه و ره ترو پر سود تر ده بيت كه به چا كه بچيته ناو نه و قوتابيه نه و خوي له كيښه كانيان هه ل بقورتيټت و پولي باش و چاكو زاري خوي ببينيټ و ئاموژگاريان بكات و پښتو مایيه كي دلسوزانه يان بكات و ده ستيان بگريټ له پيگه ي خراپه وه بۆ پيگه ي باش و چاك و هريان بگريټته وه و ته نگړه و ته نگو چه له مه كانيان بۆ حل بكات، چونكه نه گه ر كچيټك، قوتابيه ك ياهه ركه سيكي تر له ده ستي نه و پښتو مایي بگريټ به ره و پيگه ي پات بگريټته وه و هيدايت بدريټ نه وه بۆ نه و باشتره له نيعمه تي سور(حمر النعم) واته له حوشر هه روه كو له فهرموده ي پاستي پيغه مبه ردا ﷺ هاتوه^(۲)

(۱) واته: به جوانترين شيوه به نه رم ترين شيواز له گه لياندا په فتار ده كات و ناخي ده رونيان ده خوينتته وه و دواتر به و شيوازه زانباري و ئاموژگاريه كانی خوي ئاراسته ي قوتابيه كانی ده كات كه لي ي تي ده گن و وقيده ئاساني و به سنگ فراوانيه وه لي ي و ره ده گن و كاريگه ري خوي ده بيت له سه ر دل و ده رونيان. (وه رگيټ).

(۲) له فهرموده ي سه ل كوي سعيد كه گوتويه تي: پيغه مبه ردا ﷺ له پويژي خه يه ردا به نيعامي علي ي ﷺ فهرموه: { فوالله لان يهدي الله بك رجلاً خيراً لك من أن يكون لك حمر النعم } رواه البخاري في الجهاد والسير، باب فضل من أسلم على يدية رجل (۲۰۰۹)، و مسلم في فضائل الصحابة، باب من فضائل علي بن أبي طالب ﷺ (۲۴۰۶).

واته: سويندم به خوا نه گه ر خوي گه و ره پياويك، كه سيك له سه ر ده ستي تو هيدايت بدات و موسلمان بيت باشتره بۆ تو له باشترين و به نرخترين ميگه له حوشرتيك. (وه رگيټ)

■ قۆستنه‌وه و به‌کاره‌یتانی که‌رسته‌ی زانستی له‌کاتی شروقه‌ کردن و گوته‌وه‌ی وانه‌کاندا و ناراسته‌ کردن و به‌کاره‌یتانی نه‌و که‌رسته‌ زانستیه به‌ره و نامۆزگاری کردن و به‌ره و خێرو چاکه و پېنومایی کردنی قوتابیان و که‌سانی تر بۆ پېگه‌ی هه‌قی خوایی و به‌ره و په‌وشت و ئاکارو به‌ها ئیسلامیه به‌رزه‌کان له‌بپاره‌کان و له‌هه‌مو هه‌لس و که‌وت و په‌فتاره‌کانی پۆژانه‌ی ژيانی مرقّدا به‌تایبه‌تیش له‌بواره‌کانی زانسته شه‌رعه‌کان و عه‌ریی و کۆمه‌لایه‌تی و هه‌تا له‌بواری زانسته مرقّیه‌کانی تریش دا نابێ سستی بکه‌یت له‌ناراسته‌ کردن و نامۆزگاری پێ کردن به‌ره و چاکه و پېگه‌ی خێروبه‌ها به‌رزه‌کان، و ده‌ده‌بێ نه‌مه‌ژی بزانی که‌ نه‌م ناراسته‌ و نامۆزگاری کردن و ده‌ست گرتنی خه‌لک و پېنومایی کردنیان ته‌نیا له‌سه‌ر مامۆستای زانسته شه‌رعه‌کان کورت هه‌ل نه‌هاتوه‌ و ته‌نیا نه‌رکی سه‌رشانی نه‌و نیه به‌ته‌نیا و به‌س، هه‌رچه‌نده گومانی تیدا نیه که‌ نه‌رکی سه‌ر شانی نه‌و گه‌وره‌ تر و قورستره، به‌لام نه‌مه‌ش و ناگه‌یه‌نیت که‌ مامۆستاکی تر له‌م نه‌رک و به‌رپرسیاریه‌ته‌ بێ به‌ش و هیچ له‌نه‌ستۆیاندان نه‌بیت و پالی لێ بده‌نه‌وه. لێره‌دا ئیمه‌ چه‌ند نمونه‌یه‌ک له‌سه‌ر نه‌م قۆستنه‌وه‌ و ده‌ست به‌سه‌رداگرته‌ به‌سوده ده‌هێنینه‌وه:

— نمونه‌ی یه‌که‌م: پێویسته له‌سه‌ر مامۆستا که‌سوره‌تی (القارعة) له‌قورئانی پیرۆزدا بلێته‌وه‌ و شروقه‌ و پافه‌ی بکات بۆ قوتابیه‌کانی و پێ یان بلێت، چونکه‌ شتیکی ئاشکرایه که‌ نه‌م سوره‌تی (القارعة) باس له‌پۆژی قیامه‌ت و پێش ده‌ستیه گه‌وره‌کانی ده‌کات له‌گۆڕانکاریه‌کانی باری زه‌وی و چیاکان و تانه‌نجام مرقّ له‌به‌هه‌شت یا له‌دۆزه‌خدا جی گیرۆ ده‌گیرسێته‌وه‌. دوا‌ی نه‌م پون کردنه‌وه‌ و شروقه‌ کردنی واتاکانی سوره‌ته‌که‌ کۆمه‌لێک پرسیاریان ناراسته‌ بکات وه‌ک: چۆن ده‌بیته‌ نه‌هلی به‌هه‌شت؟ هۆکاره‌کانی چونه‌ ناو ناگری دۆزه‌خ چین؟ دوا‌ی وه‌لامدانه‌وه‌ یان له‌لایه‌ن قوتابیه‌کان باسی پونکردنه‌وه‌یه‌ک له‌سه‌ر سیفاتی بڕواداران و سیفاتی کافران و دو پوه‌کان بخاته‌ پو... وه‌هه‌روه‌ها نه‌مجار نه‌و سیفه‌تانه له‌سه‌ر نه‌مری واقعی خه‌لکه‌که‌ نه‌نجام بدات و خاله‌ نه‌رێیه‌کان (الإيجابية) و خاله‌ نه‌رێیه‌کان (السالب) له‌ژيانی خه‌لکی دا پون بکاته‌وه‌.

— نمونهی دوهم: که مامۆستای ئافرهت وانەی فیه ده‌لێته‌وه: بێ نوێژی و خوینی مندال بون (الحیض والنفس) دواي شروفي کردن و پونکردنه‌وه و گوتنه‌وهی مادده زانستیه بریار له‌سه‌ر دراوه‌که (المادة العلمية المقررة)، ده‌چێته ناو چۆنیه‌تی ئاراسته کردنی گونجاو و له‌بارو خستنه پوی مه‌به‌ستی خۆی، بۆ قوتابییه که‌کهانی پون ده‌کاته‌وه که‌ئهم بێ نوێژی خوای گه‌وره تاتیبه‌تی کردوه به‌ژنان جوێ له‌پیاوان واته ته‌نیا ژنان ئهم حاله‌ته‌یان به‌سه‌ر دا دیت و پیاوان نای بینن، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی چونکه سروشتی ژن جیاوازه له‌گه‌ڵ سروشتی پیاو، هه‌ندێ له‌جیاوازی و جیاکاریه‌کانیان بۆ شروفي ده‌کات تاده‌گاته ئه‌وه‌ی که‌چه‌ندان حوکم هه‌ن که‌خوای گه‌وره تاتیبه‌تی کردون به‌ئافره‌ته‌وه نه‌که به‌ پیاوانه‌وه پیاوان ناگرێته‌وه. هه‌ندێ له‌و حوکمانه: خۆدا پۆشین و پۆشاکي ش‌ه‌رعی و دورکه‌وتنه‌وه له‌شوین و جیگای پیاوان واته تیگه‌ڵ نه‌بون له‌گه‌ڵ پیاوانی نامحرم....تد.

— نمونهی سێیه‌م: ده‌بێ مامۆستای ئافرهت پێزمانی (المبتدأ والخبر) ب‌لێته‌وه، لێره‌دا پێویسته‌و چاک وایه مامۆستای ئافرهت پرسیا‌ری له‌بارو گونجاو هه‌ڵ ب‌ژێرێت که‌به‌یته‌ ه‌وی چاندنی و اتاو چه‌مه‌که‌کانی چاکه‌و خێرو چاکگوزاری له‌دل و ده‌رونی کچانی قوتابی دا وه‌ک گوتن و ه‌ینانی ئهم پرسته‌و ده‌سته‌واژانه‌ی خواره‌وه هه‌ند کتییی خوا (قورئان)ی له‌به‌ر کرد، فاطمه له‌وانه‌کانیدا ژۆر به‌په‌رۆش و زیره‌که، زکیه ژۆر زیره‌ک و بلیمه‌ته وه هه‌روه‌ها.

نونه‌ی دوهم له‌مه‌یدانی پراکتیکی (العملي): فه‌رمانبه‌ریکی کارگێڕی چ له‌قوتابخانه‌یه‌ک له‌قوتابخانه‌کاندا ب‌ی‌ت و چ له‌هه‌ر شوینیکی تر دا ب‌ی‌ت، هه‌روه‌ها ئافره‌تانی کرێکار (کارگر) له‌یه‌کێ له‌ده‌زگا ته‌ندروسته‌یه‌کاندا سسته‌ره یا نوژدار (الطبيبة) ... یا هه‌ر شتیکی تر ب‌ی‌ت. ئه‌رك و به‌رپرسیاریه‌تی‌ه‌کانی سه‌رشانی ئافرهت بریتییه له:

■ ده‌بێ هه‌میشه‌ وا هه‌ست ب‌کات و وا ب‌زانیت که‌ئهو کاره پێویسته‌ (واجبه) له‌سه‌ریان و ئه‌سه‌پارده‌یه‌که که‌له‌گه‌ردنیا‌ندا و له‌به‌رامبه‌ردا ب‌پ‌رک له‌مال و پول وه‌ک موچه وه‌رده‌گرن و له‌سه‌ر ئهم ئه‌ركه لێیان ده‌پ‌چ‌رێته‌وه، بۆیه پێویسته له‌سه‌ریان که‌ژۆر لێ‌پ‌راوانه و د‌ل‌س‌وزانه ئه‌رك و به‌رپرسیه‌تی سه‌رشانیان ئه‌نجام ب‌ده‌ن و سستی و ته‌مه‌لی و

خۆ دزینه‌وه‌ی لێ نه‌که‌ن. ئاخ‌ر ئه‌وان که‌وتونه‌ته‌ ته‌نگه‌به‌ریکه‌وه‌و پ‌اک‌ردن له‌دستیاندا نیه‌و پ‌ی‌گا چاره‌و پ‌زگار بونیان نیه‌.

■ ده‌رکه‌وتنی ئافره‌تانی موس‌لمان به‌دی‌مه‌ن و سه‌روسیم‌او پ‌واله‌تی ئیسلامیانه‌وه‌ وای کردوه‌ که‌بینه‌ پ‌یشه‌نگو پ‌یشه‌پ‌ه‌و بۆ خوش‌گانی تریان له‌هاوپ‌ی‌و دۆستانیان‌وله‌قوتابیان ئه‌گه‌ر کارگه‌رو کارمه‌ند بن له‌قوتابخانه‌دا، یا له‌نه‌خۆشخانه‌کاندا سیسته‌ر یا نوژدار (طبیب‌ات) یا له‌هر شوێنێکی ترو له‌هر پ‌له‌و پایه‌یه‌کی تردا بن. وه‌ده‌بێ ئه‌مه‌ش بزانه‌ن که‌ئه‌وان کاریگه‌ری باش (ئه‌ری‌یی - الإیجابی) و خراپی (نه‌ری‌یی - الس‌لبی) ی خۆیان هه‌یه‌ به‌گوێزه‌ی هه‌ست کردن و هه‌ست نه‌کردنی یان به‌و دی‌مه‌ن و به‌و پ‌واله‌ت و سه‌رو سیمایه‌ی که‌له‌به‌ر ده‌م و له‌به‌ر دیدی خوش‌گانی تروه‌ پ‌ی‌یه‌وه‌ دیارن و پ‌ی‌ی ده‌ناس‌رینه‌وه‌.

■ به‌هه‌ل زانی‌و قۆستنه‌وه‌ی پ‌یشه‌و فرمانه‌که‌ی (الوظیفه‌) له‌خزمه‌ت کردنی خوش‌گانی ترو ئامۆزگاری و ئاراسته‌ کردنیان بۆ خێرو چاکه‌ کردن و به‌ها به‌رزه‌ ئیسلامیه‌کان و دور که‌وتنه‌وه‌ له‌کارو کرده‌وه‌ی خراپ و قه‌ی‌زه‌وون و سه‌رش‌پ‌ه‌ره‌کان، به‌تایبه‌تیش ئه‌و خوش‌گانه‌ی که‌له‌ نزیکه‌وه‌ په‌یوه‌ندی پ‌استه‌وخۆی به‌خه‌لکه‌وه‌ هه‌یه‌ وه‌ک سیسته‌ره‌کان و نوژداره‌ ئافره‌ته‌کان و پ‌سپ‌ۆریه‌ کۆمه‌لایه‌تیه‌کان، بۆ نمونه‌ ئه‌گه‌ر ئافره‌تی موس‌لمان نوژدار بێت ئه‌و کات ئه‌رك و به‌رپ‌رسیاریه‌تیه‌که‌ی گه‌وره‌ تر ده‌بێت و کاره‌که‌ی وای لێ ده‌کات و واده‌خوایێ که‌پ‌تر خزمه‌تی خوش‌گانی خۆی بکات، گه‌لێ شت و زۆر واتای به‌رزو گه‌وره‌ له‌نه‌فسی خۆی دا هه‌ل ده‌گرێت و ده‌بێ له‌ناو ئافره‌تانی تری موس‌لماندا بل‌اویان بکاته‌وه‌، له‌و خزمه‌ت کردن و کارانه‌ ه‌یدی و ه‌یمن کردن و ئارام کردنه‌وه‌ی ده‌رونی نه‌خۆشه‌کان و ه‌یعمه‌ت و و‌ره‌ خسته‌ ناو د‌لی یان و د‌ل‌ خۆش کردنیان به‌وه‌ی که‌چاک ده‌بنه‌وه‌و خ‌وای گه‌وره‌ شیفاتان بۆ ده‌ن‌پ‌یری و به‌م جو‌ره‌ هی‌واو ئومید و گه‌ش بینی خسته‌ ناو د‌ل‌ و ده‌رونی یانه‌وه‌و په‌واندنه‌وه‌ی په‌ش بینی و ب‌ی ئومیدی و ترس و بیم له‌ چاک نه‌بونه‌وه‌یان له‌به‌رده‌م نه‌خۆش داو ئه‌گه‌ر نه‌خۆشیه‌که‌ی ترسان‌ک بو ناب‌ی یه‌کسه‌رو پ‌استه‌وخۆ به‌نه‌خۆشه‌که‌ ب‌ل‌یت به‌ل‌کو ده‌ب‌ی ب‌ل‌ی؛ ه‌یچ نیه‌ ئینشانه‌ل‌لا به‌م زوانه‌ چاک ده‌ب‌یته‌وه‌و نه‌خۆشیه‌که‌ت سوکه‌ و‌ره‌ به‌رز‌ی و

ئومید بخاته دلی نهخۆشهکانیهوه. ههروهها ئامۆژگاری کردنی نهخۆشهکانی و پونکردنهوهو شروقه کردنی پاک و خاوینی و دهست پاک و دهست نوێژو کردنی نوێژهکان و گشت ئهرك و فرهزهکانی ترو نهحکامهکانیان گشت په رستشیهکانی تر بۆ خوشکانی موسلمانان.

گرنگترین شتیك كه ئاراسته ی بکات و له خوشکانی بگهیهنیت ئهوهیه كه پێویسته ههموو کەس تهنیا پشت بهخوا ببهستیت و بهخواوه خۆ گری بادت و لهخوا بهولاوه هاناو بۆ کەسی تر نهبات و داوا له کەسی ترو لههیچ شتیکی تر نهکات و داوی شیفاو چاک بونهوه تهنیا لهخوای گهوره بکات، چونکه ههروهو شیفا هینهرو پزگار کەر تهنیا (الله) یه و بهس بۆیان پون بکاتهوهو ئامۆژگاریان بکات پو له هیچ شوین و لههیچ کەسی تر نهکەن جگه لهخوای بالا دهست و کاربهجی. وهئهوئی که مرۆف له دنیا دا دهیکات وهکو پارانهوهو دوعاو داوا کردن تهنیا هۆکاریکهو بهس جاری وا ههیه سودی دهبیئت ئهویش ئهگر خوای گهوره ویستی لهسەر بیئت و گهلی جاریش گهراو خوای گهوره ویستی له سەر نهبیئت بیئ سودو بی بهرهمه، چونکه پزگار کهرو شیفا هینهر تهنیا زاتی (الله) یه و بهس، بهلێ ئهوهی نوژدارو دکتۆرهکان له چارهسهری و تیمار کردندا ههولێ بۆ دهدهن تهنیا هۆکاریکی نادیاره و ئهگر خوای بالا دهست ویستی لهسەر بیئت ئهوا چارهسهریهکانی ئهوان سودی دهبیئت و نهخۆشهکه چاک دهبیئتهوهو شیفا ی بۆ دیت. دیاره شتیکی بهلگه نهویسته گهراو خوای گهوره ویستی لهسەر نهبیئت ئهو نهخۆشه تهمنی کۆتایی هاتبیئت ئهوا نههولێ دکتۆرونوژدارهکان و نه دوعاو پارانهوهو داوی من و تو سودی دهبیئت چونکی ههموو شتیك و ههموو کاروباریکی مرۆفهکان و له دهست خوای بالا دهست و کاربهجی دایه، بۆیه پێویسته لهسەر ئافرهتانی موسلمان و پڕوادر که پۆلی خۆی لهناو ئافرهتاندایه ببینیئت و نهمانه و گهلی سێفاتی تری جوان و گهلی واتای بهرز ترو ئامۆژگاری سود بهخشانه لهناو خوشکانی موسلماندا بلاو بکاتهوه. وینهی نوژدارو دکتۆرهکانیش سێستهرو پسیپۆر تاییه تهمنه ندیه کۆمه لایه تیهکانن که ههمان ئهرك و بهرپرسیاریه تیان لهئهستۆ دایه و نابێ ههراگیز درێفی بکەن له خزمەت دین و ژینی موسلماناندا.

پێویسته ئهمنه ئی بزانی که ئه و ئهرك و بهرپرسیاریه تیه گهوره ترو گرنگ تر دهبیئت ئهگر ئه و فرهمانبهره ئافرهته بهرپرسیکی کارگێپی بیئت وهک به پڕوه بهری قوتابخانه و

خویندنگا یابه‌پړوه‌به‌ری به‌شیک له‌به‌ش‌ګانې ژنان بیت، یاخود به‌پړوه‌به‌ری به‌شی
پړنومایی و نارسته کردن بیت. یاله‌هر شوینکی تر بیت، نه‌و کاته نه‌رکی
په‌روه‌ده‌یی و بانگ‌وازی و پړنومایی و په‌روه‌ده‌ی کومه‌لایه‌تی ده‌که‌وینته نه‌ستوی به‌همان
شیوه و ویننه‌ی که‌له‌به‌شی ماموستای نافرته‌ی به‌پړوه‌به‌رو له‌راپرودا باسمان لیوه کرد.

و - له‌قوناغی خویندن دا:

ګومانی تیدا نیه که‌ژیانی خه‌لکی نه‌مړ ژور جی‌اوازه له‌هی دوینتی، له‌بابه‌ته
جی‌اوازه‌ګانې نه‌م سهرده‌م و له‌ژیانی نه‌مړدا خویندنې کچانه (....) به‌لکو که‌م وایه
که‌له‌جیهاندا قوتابخانه‌یه‌کی کچان هه‌بیت هاو ویننه‌ی قوتابخانه‌ی کوران نه‌بیت،
وه‌له‌لایه‌نی خیزانیشه‌وه که‌م وایه کچیک هه‌بیت نه‌چوبیت قوتابخانه‌و داوای نه‌کرد بیت،
نالیره‌دا پیویسته قوتابی کچ که‌هاوبه‌شی بکات له‌هه‌لگرتنی نه‌رک و به‌پررسیتی له‌پوی
کومه‌لگایه‌که‌یداونومه‌ته‌کی دا، به‌تایبه‌تی قوتابیانی کچ له‌قوناغ‌ګانې خویندنې
پیشکه‌وتودا (واته: له‌قوناغی ناماده‌یی و ناوه‌ندی و دواناوه‌نی زانکوپه‌یمانګاګاندا —
وه‌رګیږي). لییره‌دا به‌کورتی هه‌ندی خال ده‌خمه‌رو که‌قوتابی کچ تیايدا به‌پررسیه‌تی و
نه‌رکه‌ګانې خوینی تیدا پاده‌په‌پینن:

✓ نیه‌ت پاکي و نیاز پاکي، به‌وه‌ی که‌ده‌بی نیه‌تی پاک بیت بڼ خوی ګه‌وره‌و بالا
ده‌ست، له‌پړیګه‌ی خوادا خوازیاری زانست‌وزانیاری بیت، ده‌بی له‌پیناوی نه‌وه‌دا
زانست‌و زانیاری وه‌ده‌ست بینیت بڼ به‌هیز کردن و پراګیری نایین و بیرو باوه‌رو نه‌خلاق
و ټاکارو په‌وشته‌ګانې و ده‌بی له‌سهر به‌رچاو پوښنی و هوشیاریه‌وه خوی خوی
به‌پرستی.

✓ ده‌بی قوتابی کچ به‌ټاکارو په‌وشتی خوازیاری زانسته‌وه خوی جوان بکات و ژور
به‌لیپراوی و سوړو مکړ بیت و هه‌میشه بیر کراوه‌و به‌دوادا چون و شیوازی جوانه‌وه
به‌رده‌وام بیت. به‌تایبه‌تیش کردن له‌ګه‌ل ماموستاو هاوړیکانې دا.

✓ ده‌بی کوشش و هه‌ولی لیپراوانه بدات بڼ به‌ده‌ست هینانی زانست، هه‌میشه و ژور
به‌چاکی ګوی بڼ ماموستاکی بګریت له‌کاتی وانه‌گوته‌وه‌دا به‌دل و به‌ګوی ګوی بڼ
وانه‌ګانې بګریت و ناګای لی بیت که‌ماموستاکی چی ده‌لیت، نینجاله مال‌ه‌وش پی ی
دابجیت‌ه‌وه سه‌عیان تیدا بکاته‌وه و له‌به‌ریان بکات و به‌نه‌رکه‌ګانې سهر شانی خوی
هه‌ل بستیت واته وانه‌ګانې هه‌مو پوړی ناماده بکات و له‌به‌ریان بکات، ته‌مبه‌لی
وسستی یان لی نه‌کات به‌سهر خوی دا که‌له‌ګه‌یان بکات و دواپی له‌کاتی تاقی
کردنه‌وه‌ګاندا نه‌توانیت به‌سهریاندا زال بیت.

✓ ده بې پړيزی مامؤستاګانی بګریت به چاویکی پړزه وه سه یریان بکات، ومافی مامؤستاګی له و فیرکړنو په روه رده کړدنه یاندا بزانیټ، بی سفت نه بیټ به رامبه یریانو ده بې پړیزې نه وه بزانیټ که مامؤستاګانی به نړک و کاریکی زور ګوره هل د ستن واته ګه لی به نه وه وه ماندو دهن ده بې نه ویش چاکه یان بداته وه. چونکه مامؤستاګی له جیګه ی دایکه یا له جیګه ی باوکه له په روه رده کړد و فیرکړدو ناګا لی بونیاندا، هره ها مامؤستا پیښه نګه بؤ قوتابیه کانی و هرچی کاری خپرو چاکه و باشو کاری خرابو خرابی ه بیټ قوتابی و خویندکاره کانیشی لی و و رده ګرن و نه وه هل د ګرنه وه (واته مامؤستاګه چ ه لس و که وتیکی ه بیټ قوتابیه کانیشی نه وه ه لس و که وت و روه وتو ناکاره فیر دهن، چونکه مامؤستا پیښه نګه ونومنه ی قوتابیانه، مامؤستاګه یان چون بیټ نه وانیښ ه مان شت دهرده چن، کورد ګوته نی جام چی تیدا بیټ نه وه لی دهر پړینه حوار وهر ګیږ).

✓ ده بې قوتابی کچ له ګه ل برادره کانی دا په فتارو ه لس و که وتی باشو جوان و پړک و پیکي ه بیټ، پړو کینه و نیره یی نه بیټ و له به رامبه یریاندا خو به زل نه زانیټ و نابې قسه و وشه ی ناشیرین و دم شپو دم پيس نه بیټ له ګه لیاندا و وشه ی په ق پوښینه و و بریندار ګر له پویاندا نه کات، چونکه نه وه له ه مان کاتدا ه م خوشک و ه م برادر و دؤست و رفیقه له ګه لیاندا.

✓ ده بې گشت یاساو پړساو زانیاریه کانی قوتابخانه و خویندناګه ی جی به جی بکات به تابییه تیش نه وانه ی که په یوه ستن به ناکارو په فتارو ه لس و که وتی جوان و پوښاک و جلو به رګی شرعی و دیمه ن و پواله ت و شیوه وه، ثانه مانه له یاساو پړساو زانیاریه کانی نیسلانم پيش نه وه ی یاساو پړساو زانیاری قوتابخانه و خویندناګان بن، بویه جی به جی کړدو له به رچاو ګرتنیان له پړی نایین و په وشتو نه خلاقه وه یه.

پتویسته له و چالاکیه دا به شداری بکات که پی ی ده ګوتریت چالاکی ناپړوګرامی (اللامنهجیه) (۱).

✓ بؤ نه وه ی فیری نه و بابته و نه و شتانه بیټ که له هؤل یا له ژوری پؤلدا فیری نه بوه و هری نه ګرتون فیریان بیټ و شاره زایان بیټ. ده بې هاویه شیه کی باش و به رچاو نه ری یی (الإیجابی) ی به سودی ه بیټ له و چالاکیانه داو ه همیشه وشو

(۷۲) واته: خویندنه وه ی دهره وه و پی ګوته وه ی پوښنیري و زانیاریه کانی دهره وه ی بازنه ی

خویندن و ناو چوار چپوه ی پړوګرامی خویندنی پریار له سر دراو. (وهر ګیږ).

وتاری باش بخوینتیه‌وه یا قورئانی تیدا بخوینتیت، یا فەرموده لەبەر بکات، یالەهەندێ کارو چالاکی باش وسود بەخش بەشداری وهاوبەشی بکات وەك بەرگ درویی (الخیاطة)، یاجیشیت لیتان وئامادە کردنی خواردن و خواردن ئامادە کردن .. و گەلێ کارو چالاکی تری لەم جۆرانە. چالاکی ناپروگرامی (اللامنهجیة) گەلێ سودو بەکەلکی هەن کە ناتوانرێن لە ژوری پۆل و هۆلی وانه خویندندا دەستی بکەوێت و فێریان ببێت وەگیران ببێت.

✓ دەبێ لەسەر ئامۆژگاری کردن و ئاراستە کردنی هاوڕێکانی مەشق و پاهێنان بکات و بەتەواوی پاهاتو ببێت و بەشیوەیەکی گشتی دەبێ برادەر و هاوڕێکانی ئامۆژگاری بکات و پێنوما بیان بکات بۆ چاکە کردن و پەوشتی جوان ئەویش بەقسەکردن و وتار خویندنه‌وه لە پۆل دا بۆ هاوڕێکانی، یاخود ئامۆژگاری کردنی راستەوخۆ هەر کاتی ک بێنی ئەو ئامۆژگاری کردنە پێویستە و لە کاتی خۆی دایە وەك بێنینی کاریکی خراپ و نابەجێ لە یەکی لە هاوڕێکانی یا لە هەمویان بە گشتی و ئامۆژگاری کردنیان گەرماوگەرم.

✓ دەبێ پێشەنگێکی باش ببێت بۆ برادەرەکانی لە بواری لەبەرکردن و پارێزگاری کردن و یادە وەرەکانی و لە تیگەیشتن و فێر بون و فێر کردن دا، نەك هەر ئەمە بە لێكو لەجلو بەرگو پۆشاک و لەشیوە و پوالت دا، لەقسەکردن و گفت و گۆ و شەکانی داو لەمامەڵە کردن و هەلس و کەوت کردن و پەفتاری دا لە گەل کەسانی تردا.

ئەمانە تەنیا کۆمەڵە کارو چالاکیەك بون کە لەسەر شانی ئافەرەتی موسلمان بون کە باسمان کردن و هێنماننە وەو برێك بون لە ئەرك و بەرپرسیاریەتی شەرشانی ئافەرەتان، ئەو ئەرك و بەرپرسیاریەتیەش کە باسمان نەکردون و نەمان توانیوە بیان نوسین لەبەر درێژ بونە وە ی باسو بابەتە کە لەسەر ئەمانە پێوانە دەکرێن کە لێرەدا ئاماژەمان پێ کردون.

چوارچیوهی چوارهم: نهرک وهر پرسیاریهتی ئافرهتی موسلمان له بهرامبهرفیل وته له که بازی دوژمنانی ئیسلامدا:

هر له و کاته وهی که محمد ﷺ په وانه کراوه بۆ سهر ته وای جیهانیان دوژمنانی ئیسلام له جوله که و فه له کان (النصاری) و باقی کافره کان به هه مو شیوه وپوال ته کانیا نه وه که و تنه فروفیل و ته له که نانه وه بۆ ئیسلام و موسلمانان، وه بۆ ئه م مه به سته ئه و په رو ته وای هیژو تواناو فروفیل و حيله بازی خۆیان خستۆته گه رو به کاری ده هیژن، هیچ هه ولێکیان نه ماوه که به کاری نه هیژن، هیچ پێگایه ک نه ماوه که نه ی گرنه بهر، پێشه و او پێشه نگانی ئه م ته له که بازی و دوژمنایه تیه ش بریتین له شه ی تانه کانی مرۆف و جنۆکه بۆ ئه م مه به سته ش چه ندان ته وه ره و چه ندان پێگه یان گرتۆته بهر، هه ندی جار به هیژرو داگیرکاری سه ربازی و هه ندی جاریش به داگیرکاری فیکری و پۆشنبیری و بلۆ کردنه وه و چاندنی تۆوی گومانه کان (الشبهات) له ناو ئایینی پیروزی ئیسلام، هه ندی جاری تریش به خراپ کردن و بۆگه ن کردنی ناوچه کاریگه ریه کان له ناو ئومه تهی ئیسلامدا له سه ر مندالان و له سه ر ژنان، به قۆستنه وه به کار هینان و ده ست به سه ر داگرتنی پاگه یانندن و هۆکاره کانی پاگه یانندن و په روهر ده و فیر کردن و بواره کانی پۆشنبیری و گه لێ شتی تر بۆ لادان و تیک دان و بۆ گه ن کردنی بیرو زاده و هۆشی چین و توێژه کانی موسلمانان و هه لدێران و لادانیان (الإفساد والانحراف) له ئایینی پیروزی ئیسلام.

وه له م چه رخ و سه ر ده مه داو له سه ره تای ده ست پی کردنی سه ده ی پابردو به چربونه وه یه کی زۆر نا ئاسایی تیشکی خۆیان خستۆته سه ر ئافره تی موسلمان و تی ی دا چربونه ته وه، به لێ لادان و هه لآوێردنی ئافره تی موسلمان له ئایینی ئیسلام و له موسلمانان بۆگه ن کردن و خراپ کردن و پوت کردنه وهی ئافره تی موسلمانان زۆر به جدییانه گرتۆته بهر به ناوی ئازادی و ئازاد کردنی ئافره تان و پێچانه وه له مافی ژنان و یه کسانی له گه ل پیاواندا، و فرمیتسکی درۆین بۆ مافی خوراوی ئافره تان ده پێژن خۆیان گۆته نی.

ده کری کورته ی نه خشه و پلانه کانیا ن دژی ئافره تانی موسلمان له م چه ند خالانه ی خواره وه دا بگوشین:

(۱) گرتنه به‌ری کۆمه‌لێك پێرهو په‌نجهره‌و ته‌وه‌ره‌و بۆ دزه‌ كردن و پێدا په‌ت بون و چونه ئۆده‌وه‌ بۆ خراپ كردن و گه‌نده‌ل كردن و بۆگه‌ن كردن و لادانی ئافره‌تی موسلمان نه‌م پێره‌و ته‌وره‌نه‌ش بریتن له‌:

ا. ئافره‌ت بکړیت به‌خانی ده‌ست پی‌کردنی کیشه‌که‌و بۆ مفاقه‌شه‌و مل ملانی و پکه‌به‌رایه‌تیه‌که‌: ئیدی به‌م کاره‌یان ئافره‌ت ده‌بیته‌ پشستوانیک بۆ نه‌وان، ئه‌ویش به‌وه‌ی که‌ ئافره‌ت سته‌م لیکراوه‌و مافی خوراوه‌، یاخود کۆمه‌لگا ته‌نیا به‌یه‌ک لا سی هه‌ناسه‌ نادات، ئافره‌ت مافه‌گانی داگیر کراوه‌و خوراوه‌و هه‌رس کراوه‌، یا ئیمه‌ له‌ پاشماوه‌ی پاشماوه‌ کۆنه‌کان دا ده‌ژین، و جله‌وی حوکمان به‌ده‌ست خوو نه‌ریتیکی کۆنی به‌سه‌رچوو کات به‌سه‌رچوه‌وه‌یه‌ له‌میژودا په‌ش کراوه‌ته‌وه‌و بونی نه‌ماوه‌، ئا نه‌و دۆژمنانه‌ی ئیسلام و موسلمانان به‌م جوړه‌ دروشمه‌ بریقه‌دارانه‌ پیر به‌ده‌م هاوار ده‌که‌ن، له‌پۆژنامه‌کان و گۆزاره‌کانیاندا ده‌ینوسن و بلاوی ده‌که‌نه‌وه‌، له‌ زنجیره‌ ته‌له‌فزیونی و که‌ناله‌ ئاسمانیه‌کان نواندن و شانتۆگه‌ری بۆ ساز ده‌ده‌ن و په‌خش و بلاوی ده‌که‌نه‌وه‌^(۱). ئه‌وه‌ی جینگه‌ی سه‌رنج و سه‌رسوپمانه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ کات و سات و میژوی دیاری کراو و تایبه‌تی خۆیان هه‌یه‌ که‌ تیايدا زۆر چالاکانه‌ به‌ده‌ر ده‌که‌ون و کاری خۆیان ده‌که‌ن و زۆر چالاکانه‌ به‌وه‌ی پی‌ ده‌ده‌ن به‌ تاییه‌تیش ئه‌و کاتانه‌ی که‌ ئوممه‌تی ئیسلام به‌ته‌نگ و چه‌له‌مه‌و ته‌نگزه‌کانیه‌وه‌ سه‌رقال ده‌بیته‌و ئاله‌و کاتانه‌دا هه‌ل ده‌قۆزنه‌وه‌و دزه‌ ده‌که‌ن و پیايدا تی‌ ده‌په‌ن، یا له‌ کاتیک دا که‌ قسه‌یه‌ک یا گۆته‌یه‌ک له‌یه‌کی له‌ به‌رپرسیک ده‌بیستن و ده‌یقۆزنه‌وه‌و خیرا وه‌ری ده‌گرن و ده‌یده‌نه‌ به‌ر زه‌په‌ بین و گه‌وره‌ی ده‌که‌ن و ده‌ی جونه‌وه‌و ده‌ی هیئن و ده‌یبه‌ن و سه‌ده‌ها بگه‌هه‌زاران په‌خنه‌و پلارو توانج ده‌گرن و بیانویان ده‌که‌وێته‌ ده‌ست بۆ وروژاندن و چالاک کردنی کیشه‌و ته‌نگزه‌کان و وه‌ک بلی‌ی به‌نزین ده‌که‌ن به‌سه‌ر ئاگرده‌و ئاگره‌که‌ خۆشتر ده‌که‌ن. ئیدی ئه‌مه‌ گومان و دو‌دلی ده‌خاته‌ دل‌وده‌رون و

(۱) ئه‌مۆ نه‌ک ناوه‌ ناوه‌ به‌لگه‌ر به‌لێشاو کتێب و چاپکراو و پۆژنامه‌و گۆزارای تاییه‌تی، وێرای گشتی یه‌کان له‌سه‌ر به‌رو و پێدان و ته‌شه‌نه‌و ته‌نینه‌وه‌ی ئه‌م باس و خواسانه‌و قول کردنه‌وه‌و فراوان کردنی پکه‌به‌رایه‌تیه‌که‌و گه‌نده‌ل کردنی چینی ئافره‌تانی موسلمان و بۆگه‌ن کردن و گه‌نده‌ل کردنی کۆمه‌لگه‌ی موسلمانان به‌گشتی به‌لێشاو و هیژشیک‌ی به‌ریالو له‌ ئارا دا به‌ (وه‌رگێت).

میشکی خەلگەو بەتایبەتیش ئافرەت کەزە دەورۆژی و زو کار تێ دەکرێت واهەست دەکات کە کێشەیهکی دێکارێ و ئالۆزی هەیه کە پێویستی بە چارەسەر کردن هەیه و دەبێ مشوری ئی بخوات و چارەسەر گری کوێرەکی بۆ بکاتەو.

بلاو کردنەوێ خراپەکاری و فەسادی و فیکری لادەرانە لەناو خەلگی داو بەگشتی لەناو کۆمەلگەئە موسلماناندا؛ ئەویش لەرێگەئە پاگەیانەدنێ بێنراو و بێستراو و خۆپندراو وە. شتێکی ئاشکرا و زانرا و حاشا هەل نەگرە کە کۆمەلگە و تاکی کۆمەلەش کەبەکەم جارو لەسەرەتادا کە ئەم خراپەکاری و فەسادێ دەبینێ یا دەبیبستی یادەئە خۆپێتەو پێئە خۆش نێو ئی دەسلەمێتەو، بەلام ئەم پێئە ناخۆش بون سەلمینەو و وەرە وەرە کال و سوک دەبێت و کەم دەبێتەو تاوای ئی دیت دەبێتە شتێکی ئاسایی و دەستەمۆ شتێکی باوئە سەردەم. بۆ نمونە لە بواری پاگەیانەندا: بلاو کردنەوێ وێنەئە پوت و ناسک و شوخ و شەنگی وای حەرام، ئەمە سەرباری شکاندن و زپاندنێ حورمەتی پۆشاکێ شەری و گالته پێئە کردنی. ئەم دیمەنانە لە هەمو کەناله کانی پاگەیانەندا دو بارەو چەندان بارە دەکەنەو و پەخش و بلاویان دەکەنەو کە هەر بۆ ئەم مەبەستە تەرخان کران هەتا وای ئی هاتو لە کۆمەلگەئە موسلماناندا لایان بۆتە شتێکی ئاسایی و با و پەت نەکەرەو، ئابەم شیوێ سەر شوێ و سوکایەتی بلاو بوو وەو پەرەئە سەند بۆ خراپترین و دزیو ترین وێنە. بە هەمان شیوێ لە پۆژنامەکاندا، کەم وایە گۆزارو پۆژنامە هەبێت لەسەر بەرگ و پۆپەرە کانی دا وێنەئە گەرە کران و پوت و پازاو و ماکیاج کران تێدا بلاو نەکرابێتەو و تێدا بلاو نەکرێتەو. وە هەر وەها هۆکارە کانی تری تازە کە بەهۆئە و هۆکارانەئە پاگەیانەو کە هاوردران بۆ ئێمە و بەجیهاندا خول دەخۆن و هەمو کون و کە لە بەرو قوربێنێکی ئەم جیهانە پان و پۆپەر دەگەرنەو وە کەناله هەوایی یەکان و تۆپەرە کانی ئینتەرنێت. (کەسایەتی زۆر بێئە خلاق و وێنەئە پوتی ئافرهتیان تێدا پەخش دەکرێت و کاری سێکسیان تێدا ئەنجام دەدرێت کە هۆکارێکی زۆر خراپ و خێران بۆ فەساد کردن و بێ پەوشت کردنێ کۆمەلگەئە مۆفایەتی بەگشتی و موسلمانان بەتایبەتی و بەتایبەتی تریش کچان و کوپانی گەنج و لاو هەرزەکارەکان. لە پێکلامە جۆر بە جۆرەکان هەر ئافرهتی پوت و قوتە و لەباقی بەرنامەکا جۆر بە جۆرەکانیاندا هەر ئافرهتی لەش پوت و پازاو. هیچ کون و قوربێنێکیان نەهێشتووەو، لە هەر شوێنێک و لە هەمو شتێکدا وێنەئە ئافرهتی پوتیان تێ خزانەو. ئاخەر مەن پێویستم بە وێنەئە گول و گولزارو وێنە

سروشته‌کان و زه‌خره‌فه‌کان بو، پۆژیک داوام له‌دۆستان کرد که شریتی سیدییه‌کم بده‌نی که‌ئەم جۆره وینانه‌ی تیدا بیت، به‌ئێ وەرم گرت، ئەو وینانه‌ی که‌مه‌به‌ستم بو تی‌ی دا بون. به‌کارم هێنان. پۆژیک ئەو فایله‌ی هەرگیز نەم کردبونه‌وه به‌تقدیری خوا کردم‌وه گۆتم بزانم ئەمه‌یان چی تیدا، که‌ده‌یکه‌مه‌وه هه‌موی وینە‌ی پیاوونافره‌تی پوت و قوت و بێ شه‌رمانه، منیش یه‌کسه‌ر ئەو فایله‌ی که‌سود به‌خش بون و پێویستم بون دهرم هێنان و شریته سیدییه‌کم وردو خاش کرد. ئانه‌مه‌یه په‌یمانی شه‌یتان که‌په‌یمانی مانه‌وه‌ی له‌خوا‌ی گه‌وره وەر گرت که‌دوا‌ین نه‌فس به‌مریت، خوا‌ی گه‌وره مۆله‌تی داو ئەو نه‌فرین لیکراوه به‌خوا‌ی گه‌وره سویندی خوارد که‌له‌مه‌مو کون و قوژبن و له‌مه‌مو شوینیک بو ئاده‌میزاده‌کان دابنیشیت و تابو‌ی بکریت له‌خشته‌یان به‌ریت و له‌گه‌ل خۆ‌ی دا په‌پێچه‌کی ناو ئاگری دۆزه‌خیان بکات. به‌ئێ ئانه‌مه‌یه هه‌وله‌کانی و زۆرینه‌ی خه‌لکی له‌م جیهانه‌دا سه‌رگه‌ردان کردوه و کردونی به‌سه‌ریازی نه‌فرین لیکراوی خۆ‌ی خوا‌ی په‌روه‌ردگار په‌نامان بدات - وەرگێپ- هه‌روه‌ها فیکریش هه‌مان هۆکاری له‌پێتاودا به‌کار هێنراون، له‌میان‌ه‌ی ستونه‌کانی پۆژنامه‌کان یا وتاره‌کان و قسه‌و گه‌فت و گۆو میزگرددو کۆبو دانیشته‌کانیان له‌ده‌زگا‌کانی بینین دا. جێگه‌ی داخه که‌زۆریک له‌کوپان و کچانی موسلمان که‌به‌زمان حا‌لی ئەوان قسه ده‌که‌ن و ئەم فیکره بۆگه‌نه له‌ناو چین و تو‌یژه‌کانی موسلماناندا په‌خش و بلاو ده‌که‌نه‌وه و به‌ته‌واوی لایان داوه، نه‌ک هه‌ر ئەمه به‌لکو زۆریش به‌جۆش و خروشه‌وه به‌په‌ریه‌وه چون و ده‌چن. ئەوه‌ی که‌گرتویانه‌ته به‌ر بلاو کردنه‌وه‌ی ئەو هه‌مو‌بوو بیانوو گومانه بێ به‌هایانه‌یه که‌په‌یوه‌ستن به‌ ئافره‌تانی موسلمان‌ه‌وه له‌میدیا‌کانی پاگه‌یاندنه بینراوه‌کان (واته که‌نا‌له هه‌وا‌یه‌کان و ته‌له‌فزیۆنه‌کان - وەرگێپ) وه‌ک:

- خوینی ژن نیوه‌ی خوینی پیاوه.
- میراتی مێینه نیوه‌ی میراتی نێرینه‌یه.
- دو ژن به‌شاهیدی‌ک حساب ده‌کری‌ن له‌به‌رامبه‌ر پیاواندا.
- ژن نابنه والی و نه‌ده‌بنه قازی.
- فره‌ژنی.
- پێزو توانای پیاو به‌سه‌ر ژن دا
- پۆشاک و جل و به‌رگی شه‌ری و بالا پۆشی.

ج - چارپدان و ناشکرا کردنی داوایهك به دو بانگه شه و مه به سستی بنه رته تی:

- بانگه شه کردن و داوا کردنی (ئازادی ئافرهت) مه به سستیان له مه ئه وه یه که ده بی ئافرهت له به ندایه تی کردن بۆ خوای گه وره (الله) ئازاد بکریت و به ره وه به ندایه تی کردنی گیانی خۆی وه رچه رخنریت یا بۆ به ندایه تی کردنی دروست کراوه کانی خوای گه وره وه رچه رخنریته وه، چونکه ئه وان به شهربه تی خوا پازی نین، ئه و خوایه ی که هه ر ئه و به رزه وه ندی مرۆفه کان به ژن و به پیاوه وه ده زانیت .. چۆن خوایه ك که بۆ خۆی دروستی کردن و هه مو شتیکی له جیگه ی خۆی دا بۆ داناون، هه ر خۆی ده زانیت که مرۆفه چی له تواندا هه یه و به رزه وه ندی ژن یا پیاو له چی دایه و چی شایه نیه تی. ئاخه ئه وانه ده یانه و ئی ئافرهت له زانیاریه کانی شهربه تی خوا دابریت، واته له بالا پۆشی و جل و به رگی شهربه تی و له پوسوریه تی و حه یاو حه شمهت دور بخرینه وه و پوت و قوتیان بکه نه وه و بیان که ن به کالایه کی هه رزان و بی به هاوه مو خراپه کاریک بتوانیت مرخی خۆی ئی ببینی.

ئهم زاراو هیه ی (ئازادی ژنان) له ده رگای: یاری کردن و ده م وهردان له زاراو ه کانه وه به کار هیناوه، به لام له دوا ی ئهم په رده وه ش مه به سستیان بلالو کردنه وه ی ئه و فیکره بۆگه نه یه که خۆیان مه به سستیانه، دیاره ئهم زاراو ه یه ش زاراو ه یه کی جوله که یه و له پڕۆتۆکۆلی یه که می سه رانی زایۆنیزمی دا هاتوه که ده ئی: (ئیمه یه که مین که سیك بوین له پابریوه وه که بانگه شه و بانگه وازو هاواری ئازادی و یه کسانی و براهیه تیمان له ناو گه لدا کردوه ئه و وشانه و زاراو ه ئه و شتانه ی که پشت گوئ خرابون له هه مو کون و قوزبیتی ئهم جیهانه دا، نه فامه کان ده ی لئین و ده یلئینه وه بی ئه وه ی بیر ی ئی بکه نه وه و بپڕ هۆشیارییان هه بیته. هاوارو بانگه شه ی ئیمه بۆ ئازادی و یه کسانی و براهیه تی خه لکی له هه مو لایه کی ئهم جیهانه بۆ خۆی پاکیشاوه، هاواری ئیمه و لایه نگرانمان کۆمه ل و تیمکی ته وای و به باش ده زانیته وای ده ویت که هیچ سستی یه ک نه نویت ئه وه بو زۆری نه برد به و په ری سۆزو حه ماسه ت و غیره ته وه ئالالو به یداخی ئیمه یان هه لگرت).

د - داوا کردنی یه کسانی بونی ژن و پیاو (المساواة مع الرجل): ئهمه ش هه روه ك فپو فیله کانی تریان ده یانه و ئی مل ملانی له گه ل فیتره تی خوای گه وره دا بکه ن، ئه و فیتره ته ی که خه لکو هه مو بونه وه ری له سه ر دروست کردوه. خوای گه وره خۆی نیرو می ی به دو سروشتی جیاواز دروست کردون. نکۆلی له وه نا کریت که ئه مانه ده یانه و ئی په رده ی تاریکو لیخن به سه ر دال و چاوی ئافره تی موسلماندا بده ن و فیتره تی خویان له سه رسۆمای چاوان و

ناو دلان ب‌سپرنه‌وه، گوايه ده‌يانه‌وئ که ژنو پياو له‌ه‌مو شتیکدا يه‌کسان بن، به‌لئ، نکولئ له‌مه‌ش ناکریت که يه‌کسانی له‌ه‌ه‌ندئ له‌بنه‌په‌ته (أصول) ه‌گشتی يه‌کاندا ه‌يه. وه‌ک يه‌کسانی له‌بنه‌په‌تی ئه‌رک خستنه سهر شان (التکليف)، له‌وه‌رگرتنه‌وه‌ی پاداشت و سزادان وله‌ خاوه‌نداريتی، وله‌ه‌ل‌ب‌ژاردنی هاوسه‌ری ژيانی (شريك الحياه).

به‌لام يه‌که‌مین شتیک و يه‌که‌مین ه‌نگاو و کارتيکیان نه‌وه‌يه که نه‌و فيتره‌ته‌ی که خواي گه‌وره خه‌لکی له‌سهر دروست کردوه په‌ت بکه‌نه‌وه، نه‌مو و سهرباری په‌ت کرنه‌وه‌ی حیکمه‌ت و شه‌ریعه‌تی خواي بالا ده‌ست و کاربه‌جئ، به‌لام نه‌وان نه‌م ه‌مو دروشمه بریقه‌دارانه به‌رز ده‌که‌نه‌وه بۆ نه‌وه‌ی ساويلکه و نه‌زانه‌کان و هاو وینه‌کانیانی پئ ه‌ل‌بخه‌لتینن، که توانیویانه برئ له‌و جۆرانه بۆ خۆيان دابېرن.

ئيمه لیږده‌ا مه‌به‌ستمان ده‌مه‌قالئ و به‌يه‌که‌دا چون نيه له‌سهر ئه‌و پ‌رو پاگه‌ندانه و وینه‌کانیان به‌قه‌د نه‌وه‌ی که مه‌به‌ستمان وریاو زرنگ و هۆشيار کردنه‌وه‌يه، ه‌روه‌ها مه‌به‌ستمان نه‌وه‌يه که بزاین پلان گه‌لیکی ته‌له‌که‌بازی مه‌ترسیدار له‌ئارادايه بۆ ئافره‌تان و بۆ کۆمه‌لگه‌ی موسلمانان.

هـ — وینا کردنی کاری بنه‌په‌تی ئافره‌ت له‌ناو م‌لدا که گوايه کارتيکی لاوه‌کی و په‌راویزيه :

نه‌م پلانه ترسناکه‌يان به‌کار ه‌ینا بۆ نه‌وه‌ی له‌جيهانی پاسته‌قینه‌ی خۆی دا ده‌ری به‌ینن، که بریتیه له‌ناو مال و له‌ناو خیزان و له‌ئهرکی سهره‌کی خۆی که په‌روه‌رده کردنی منداله‌کان و گرنگی دان به‌ژيانی خۆی و می‌رده‌که‌يه‌تی. نه‌و ئه‌رک و نه‌و شوینه‌ی که خواي گه‌وره بۆی داناوه لای ده‌ن و ده‌يانه‌وئ بیه‌خه‌نه گيژه‌نی کارو کاسپی قورس و هاوشانی خۆيان واته پياوان و ده‌ستی بکیشن بۆ کارو پيشه‌يه‌کی قورس و جه‌نجال و شان به‌شانی پياوانی بيگانه و نامۆ به‌ئافره‌ت و ه‌مو ده‌م وه‌ک بوکه شوشه له‌به‌ر چاوی پیسی چلپسی ب‌یت و بیه‌خه‌نه گيژه‌نی مل ملانی ی پياوانه‌وه، ه‌اریکاری و هاوبه‌شی پياو ب‌یت له‌کارگه‌کانداو

له‌شوینه بازرگانه‌یه‌کانداو له‌وه‌زيفه‌ی تاييه‌ت به‌پياو وله‌گه‌ل پياودا تيکه‌ل ببن ه‌م ئه‌رک و ئیشه‌کانی سهرشانی پياوی پئ سوک بکه‌ن و ه‌م چاوچنۆکيه‌تی شه‌هوانی و کاری سيکسی خۆيانی لئ ببینن.

و- وینا کردن و گهواره کردنی سه‌رپه‌رشتیاریتی پیاو به‌سه‌ر نافره‌تدا که‌گوايه بریتیه له‌ده‌سه‌لاتیکی وه‌حشی گه‌رانه؛

ئه‌وه‌ی له‌برگه‌ی (د) دا گوتمان هه‌مان قسه‌و گفتارو مه‌به‌سته له‌تیک دانی هاوکی‌شه‌کانی په‌وشت و ئاکارو به‌ها به‌رزه‌کان و تیک دانی ئه‌و شه‌ریه‌ته‌ی که‌خوا‌ی گه‌وره خه‌لکی له‌سه‌ر دروست کردوه واته ئه‌و فیتره‌ته‌ی که‌خوا‌ی گه‌وره بونه‌وه‌ری له‌سه‌ر دروست کردوه.

ز- شوین گه‌وتنی یا به‌کار هینانی سیاسه‌تی ده‌سه‌لاتی باوی سه‌پاو؛

ئه‌ویش به‌گرتنه‌به‌ری چه‌ند پنگاو چه‌ندان کارو بارو چالاکیه‌کی نادیارو نارپون بی ئه‌وه‌ی مه‌به‌سته‌کانیان له‌ئه‌نجامدان و گرتنه‌به‌ری ئه‌و کاروبارانه‌ بدرکینن به‌ناشکراو پاشکاو‌ی به‌کۆمه‌لانی خه‌لک بلین و بنچینه‌وینه‌په‌تی مه‌به‌ستیان پون بکه‌نه‌وه‌و بلین ئیمه له‌م کارانه‌ماندا مه‌به‌ستمان گه‌یشتنه به‌و ئاوات و ئامانجانه. هه‌ندێ جار ئه‌گه‌ر مه‌به‌ستیش بلین به‌درۆ و ده‌لین ته‌نیا چه‌واشه‌کردنی خه‌لکه‌و به‌س، به‌لکه‌و مه‌به‌ستیان شتیکی تره که‌به‌رژوه‌ندی ژیر به‌ژیری خۆیانی تیدا‌یه‌و به‌س^(۱). به‌لکه‌و له‌م پێناوه‌دا نه‌فه‌سیکی دورو

(۱) وه‌ک ئه‌وانه‌ی که‌له‌کوردستانی خۆماندا بینیمان له‌سه‌له‌کانی دوا‌ی پا‌په‌ینی سالی ۱۹۹۱ به‌قۆستنه‌وه‌ی باری پشیتی وگرانی و ئالۆزی باری ئابوری ولاتی ئیمه‌ ده‌ستیان کرد به‌هینان و دابه‌ش کردنی هه‌ندێ خۆراک و ده‌ست گه‌ڕۆبی خه‌لکی کوردستان و پشتنی به‌زه‌یی درۆینه‌ی خۆیان بۆ خه‌لکی کوردستان به‌تایبه‌تی و خه‌لکی عێراق به‌گشتی و پیتاک به‌شینوه وه‌ک هه‌نگوینیکی ژه‌هراوی و ئه‌مجار پشتنی ژه‌هری پاسته‌قینه‌ی خۆیان که‌بریتی بو له‌بۆگه‌ن کردنی کۆمه‌لگای موسلمانان به‌تایبه‌تی ئافره‌تان و منداڵان و بانگه‌شه‌کردن بۆ کردن به‌فه‌له‌و لادانی که‌نجان و چین و تو‌یژه‌کانی تری موسلمانان له‌ئایینی پیرۆزی ئیسلام و هه‌لگه‌تپانه‌وه‌یان بۆ گاوری‌یه‌تی لادراوه‌ه‌لوه‌شاهه، ئه‌وه‌بو که‌نجیکی زۆریان به‌پاره‌و پول هه‌لگه‌تپا‌یه‌وه، و فرمێسکی درۆیینیان بۆ بی مافی ئافره‌تان هه‌ل پشت و ده‌ستیان کرد به‌بلا‌و کردنه‌وه‌ی بی په‌وشتی و بی نه‌خلاق‌ی به‌ره‌لایه‌کی ته‌واو دور خستنه‌وه‌ی موسلمانان له‌دینه‌که‌ی خۆیان و هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی خۆکو و حاکمیه‌تی شه‌ریه‌تی خوا‌ی بالا ده‌ست‌وکاره‌جی بۆ یاسای به‌ره‌لایه‌ی به‌ناو به‌جیهانی کردن و به‌مه‌ده‌نیه‌ت کردن و مافی مرقۆسه‌دان و هه‌زاران بپو بیانیوی تری دژی خوا و یاسا و پێسای شه‌ریه‌تی ئیسلام و به‌رنامه‌ی په‌روه‌ردگاری جیهانیان و که‌لێ شتی تر. له‌ژێر سه‌دان ناوی سه‌یر سه‌مه‌ره‌و په‌رده‌ی بریقه‌داری وه‌ک پێک‌خراوی مرقۆ دۆست و مرقابه‌تی و

دریژیان هیه ههتا دهگه نه به دهست هیئانی مه بهسته کانی خویان که زۆر له میژیه نهخشه و پلانی بۆ داده پێژن، وه نهگه ر خوا نه خواسته جارێک له جارێک شتیکی باشیشیان له دهست هه لوه ری بیته ئهوا شتیکی قه دهغه و قاچاغی دهخه نه پالو ئافرهتی پێ ناچار دهکه نه که نه توانیته له داوه کانیان لابدات و به داواکانیان وه پابه نه بیته بۆنمونه:

١. کردنه وهی چه نه به شتیکی تاییه ته به ئافره تان (وهک: کۆلیژو په یمانگای به ناو هونه ره جوانه کان که تاییدا فیتری گۆرانی و موسیقا ژهنین و سه ماو سوپدان و شانۆگه ری و جرت و چه قه نه و نواندن و نه کته ری و وینه سازی و کاری هه لکۆلین و په یکه ر تاشی و بت دروست کردنیان ده که نه و پله ی پسپۆری و پروا نامه ی تاییه ته نه دیتی تیدا وه رده گرن که هه مو کاره کان و پسپۆری ته کانیان حه رامن و ده بنه هۆی توپه کردنی خوای په روه رداگه رو سه پێچی و یاخی بون له خوای گه رده خوای گه رده په نامان بدات - وه رگێتی، که له راستی دا هیه پێویست ناکات به کردنه وهی ئه م جوړه به شانه وه ک کردنه وهی به شه کانی شانۆگه ری و شپوه کانی، دیاره نه گه ر خویندکاری که له وه جوړه به شانه ده رچه ون ده بی خیراو به په له به داوی فرمانی (الوظیفه) به ک دا بگه پێته که له گه ل خۆی و تاییه ته نه دیه که ی دا بگونجیته تازه ته واو کۆت و زنجیری خویان به بیانوی پسپۆری تاییه ته نه دیتی وه خسته مل و گه ردن. به وه ئه و قوتاییه، ئه و تاییه ته نه ده که چه که وه داوی ته وانه وه ده که ویته کارو پیشه یه کی حه رانه وه توشی نه نگه په زاله ت بوو له سنوری شه ریعه تی خوا دا ده چیته ده ر.

٢. کردنه وهی په یمانگا و خولی پاهێنان بۆ ئافره تان بۆ خزمه ت کردن و پێشوازی که رانی میوانان و کرێکاران و کارمهندان له میوانخانه کان که تاییه ته به ئافره تانه وه وه له سه ر ئه م خاله ئۆر سوو مکو پ بون و زۆریان پێ له سه ر داده گرت و ته نیا ئه مه یان داوا ده کرد بۆ ئه وهی له سه ره تا دا پوه پوی به ره له ستکاری نه بنه وه،

به جیهانی کردن و دنیا گه ری و چی وچی، نه خیر ته وانه نێرده ی مزگینێ ده رن (البعثات التبشیریة) نه لۆژیه ئه م په رده ی مۆفایه تی دا خه لکی موسلمان گو مراه ده گن له پێگه ی خوا په رستی هه لیان ده گێژنه وه بۆ به ندایه تی کردنی خویان و له هه مو پویه وه چا و له ده سته ی ته وان بیته به م بێنوه وه هه رچی سه روسامان و دارایی ولاتان بۆ خویان بدن وه هه رچی خه لکی سه ر پوی ئه م زه ویه هیه کۆیله و پیا و وخزمه تکاری ته وان بیته مه به ستم له جوله که ی زایۆنیزمی جیهانی و جیهانی گه رایه تی (وه رگێتی).

جائگه گر نه و نافرمانه له و په پیمانگاو خولانه ده رچون و بپروانامه یان له م بواره دا به ده ست هینا، گومانی تیدا نیه که خوځیان به ناره زوی خوځیان ناچار ده بن داوای کار (الوظیفه) بکن له بوارې نه و پسی پویه که به دستیان هیناوه له خوله کانیاندا تازه ژه هره که یان ده رخواړد دان، ثابم شیویه هر وهک خوای گوره ده فهرموی: ﴿وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ﴾ (الأنفال: ۳۰). (واتا: نه وان مه کرو فیلی خوځیان ده که ن و خوای گوره ش فیلی خوځی ده خاته گپو باش بزنان که باشتړین و بالا دس ترین و به ده سه لات ترین که سیکیش خوای گوره (الله) یه وکس ناتوانیت خوځی له قهره بدات و به سر هم مو که س و به سر هم مو شتیځ دا زاله. بۆ کوځی ده چن نه ی له خوا نه ترسان و نه ی سته مکاران و ملهوپان. (وهرگیږ). نه وان به م شیوانو به م فریو فیلا نه یان ده ولتی موسلمانان و کومه لگه و سر په رشتیاران و جله و به ده ستان و دم پاستانی موسلمانان و هتا خودی نافرمانان خوځیان بیزارو هر اسان ده که ن.

ح - په روه رده و فیږ کردن، نه م نه یارو دوژمنانه و هل خه له تاوان بونه ته نه لقه نه گوځی خویندن و په روه رده کردن یان کردوه به هوکاریک و ده لاقه ی پیدا چونه ژوره وه؛

کردویانه ته دار ده ستیک و هوکاریک بۆ بالو کردنه وهی فیکرو بۆ چونه کانی خوځیان له گنده ل کردن و لادانی نافرته موسلمان، له وانه ده لاین هیچ پروگرامیکي خویندن و فیږ کردن و په روه رده کردن له نیسلامدا نیه که گرنگی بدات به نافرته و پوځی نافرته تان وهک مافیکی خوځیان، پونکردنه وهی کاری دایکایه تی له ناو مال و له پوی مندال کانی دا، وپښگی په روه رده کردن یان، و هوکاره کانی نه نجامدان و هه ستان به نه رکه و فرمانه کانی خوځی، هه روه ها نه و به رنامه ی که هاریکارن له کارو فرمانه که ی خوځی دا (وظیفته).

هه روه ها هه ولتی یان داوه و هه میشه هه ول دده دن بۆ داگیر کردن و ده ست به سر دا کرتنی په روه رده و فیږ کردن له گه ل بواردا، وهک بانگه شه کردن بۆ تیکه لاو کردنی کوپو که له پوله سره تاییه کانه وه و کردنه وهی هه ندی به شی زانکوکان بۆ نافرته تان، که نافرته هیچ پیویسته کی پی نیه، هه روه ها تیکه لی پیاو و نافرته له کارگه کانی کار تیدا کردن داو له خویندنن نوژداری و غه یری نوژداریش، هه روه ها داوا کردن و کردنه وهی به شی وهرزشی بۆ قوتابخانه کان و گه ل پښگی تر بۆ نه م به سته یان که گرتویانه ته بهر.

ک - تیخزاندنی ئافره‌ت له‌کارو فرمانه‌کانی پیاواندا؛

ئهم بواره له‌گرنگ‌ترین بواره‌کانه که هیناویانه‌ته ناو مه‌یدان و گه‌لێ پلان و هوکارێکیان به‌کار هیناوه بۆ پهل کیش کردن و تیخزاندنی ژنان له‌و بواره‌دا، هه‌ولیان داوه و داوای ده‌ستکیش کردنی ئافره‌ت ده‌که‌ن له‌هه‌مو گۆره‌پانه‌کانی کار کردنی کاری پیاوان بۆ هه‌لاوێردن، هه‌روه‌ها ده‌ست کیش کردنیان بۆ کار کردن له‌میوانخانه‌کان و فپۆکه‌خانه‌کان و شوینته‌ بازه‌رگانه‌کان و ژوره‌کانی بازه‌رگانی و کۆمپانیه‌کان و گه‌لێ شوینی تر. ئه‌وه‌ی جیگه‌ی پێ‌که‌نینی گریانایه‌ ئه‌و بانگه‌وازی و داواکاریانه‌یه‌ بۆ پهل‌کیش کردنی ئافره‌تان بۆ ناو پێشه‌وه‌ریه‌کانی وه‌ک کاره‌بایی و دارتاشی و داپشته‌ی کانه‌زایی (السباکه) و هه‌روه‌ها پهل‌کیش کردنیان بۆ ناو‌پیزه‌کانی سه‌ربازی و پۆلیسی و سه‌ربازی کردن و بون به‌پۆلیسی هاتو چۆ (1) گه‌لێ کارو پێشه‌ی تری له‌م جۆرانه‌ که‌تایه‌تن به‌پیاوانه‌وه‌ ژنانیان تی‌خزاندون. پاک و بێگه‌ردی بۆ خوای گه‌وره‌ که‌ئمه‌ بوختانیکی زۆر گه‌وره‌یه‌ (2) سبحانک رینا هذا بهتان عظیم).

۲ - به‌رپرسیه‌تی ئافره‌تی موسلمان به‌رامبه‌ر به‌وه‌موه‌یرشه‌ چڕو پڕانه؛

گومانی تیدا که‌ئهرک و به‌رپرسیاریه‌تی له‌پوی ئه‌و هه‌مو فیکرو پلانه‌ گلاوانه‌دا له‌دژی ئافره‌تی موسلمان، ئه‌هرک و به‌رپرسیه‌تیکی هاوبه‌ش و ده‌سته‌جه‌معه‌ له‌نتوان کاربه‌ده‌ستان و پش سپیان و زانایان و خوێندکاران و قوتابیان و فێرخوازان و بانگه‌شه‌ کاران و

(1) له‌سه‌له‌کانی ۲۰۰۵ - ۲۰۰۶ وڵاتدا ئافره‌تیان به‌پۆلیسی هاتو چۆ پۆلیسی فه‌رمانگه‌کانی تردا دامه‌زراندن و ده‌ست به‌کار بون له‌سه‌ر جاده‌و رێگا گشتی یه‌کان و له‌فه‌رمانگاکانی تردا. دوا‌ی ماوه‌یه‌ک ده‌ست به‌کار بون و کار کردن پۆژی له‌گه‌ل پۆلیسه‌ پیاوه‌کاندا ده‌چنه‌ سه‌فره‌ بۆ سه‌یرانگا‌کان و له‌وێ هه‌ردولا مه‌ست ده‌بن و دوا‌ی پۆلیسه‌ ئافره‌ته‌کان فه‌ساد ده‌که‌ن و بۆ په‌وه‌شتیان له‌گه‌ل دا ده‌که‌ن و ناشکرا ده‌بن و دوا‌ تر هه‌ر به‌پۆلیسی ده‌یان گوازه‌وه‌ بۆ فه‌رمانگه‌یه‌کی ترو ئیستا درێژه به‌کاری خۆیان ده‌ده‌ن. (وه‌رگێتی).

(2) ئه‌م پسته‌یه‌ بریتیه‌ له‌و پلانه‌ که‌بۆ پهل‌کیش کردنی ئافره‌تان و له‌مال ده‌ره‌یتانیان دایان پشته‌وه‌. بۆ پتر زانیاری سه‌یری کتیی (عودة الحجاب) بکه‌ که‌تاییدا باسی غزو کردنی ئافره‌تی موسلمانیه‌ له‌کۆمه‌لگای موسلمانان و وڵاته‌ عه‌ره‌بیه‌کاندا کردوه‌. که‌دکتۆر بکر أبو زید له‌ (حراسه‌ الفضيلة) دا کورت و پوخته‌ی کردوه‌. خوای گه‌وره‌ هه‌موان سه‌رکه‌وتو سه‌رفراز بکات. آمین.

سەرپەرشتیارانی ژنان و ژنان خۆشیان لەو ئەرك و بەرپرسیاریەتیە نێوێ ئەرکیان دەکەوێتە سەر شان و دەبێ زێرەك و بەتوانا بن لەو ئەرك و بەرپرسیاریەتیە گران و قورسەدا. ئێمە لێرەدا پتر پێ لەسەر بەرپرسیاریەتی ئافرهتی موسڵمان دادەگیرین و چڕ دەبینەوێ لەگەڵ ئەمەش دا ئەمە و ناگەینێ کە بەرپرسیاریەتی ئێوانی تریش واتە پیاوان پشت گوێ بخەین.

ئەرك و بەرپرسیاریەتیەکانی سەر شانی ئافرهتی موسڵمان لەم بوارەدا دەکری لەم پیز بەندیانە ی خوارەوێ پیزیان بکەین:

ا- شورا کردنی نەفسی خۆی بەزانست و زانیاری و فیکری و پراکتیزە کردنی (العملي):
لەبیرارو مەشخەلەکانی ئەم شورا کردنە ئەوێ بو لەبەرپرسیاریەتی نەفسی ئافرهتەدا ئامارەمان پێ کرد، بۆیە لێرەدا پتر پێ لەسەر کێشە ی فێر بون و خوێندنەوێ و نوسین و خۆ پۆشنێر کردن (المطالعة والتثقیف النفسی) ی ئیسلامی و گشتی و فێر بون و ناسینی هەمو نەیتنی و خالە شاراوێەکانی شەریعەت دادەگیرین، پال پشت و پشت ئەستور بەهێزو توانای پتەویەتی ئیمان و بڕوا بون بەخوای پاك و بێگەرد، چونکە خوای گەورە هیچ کارو یاساو رێسایەکی بەبێ ژیری و حیکمەت دانەپرشتووێ هیچ داواکاری و تەکلیفیکی نەکردوێ کە بەرژەوێندی دروست کراوێەکانی خۆی تێدا نەبویێت.

ب- ئی حالی بون و دەرک کردنی ئەو راستیە ی کە دوژمنان هەمیشە وان لەبۆسەدا بۆی: ئەو دوژمنانە کێن؟ بێ گومان بریتین لەجولەکە ی دل پەش و فەلەکان (النصاری) و دەرپوێکان (المنافقین) و مولحیدان و عەلمانێەکان، زۆر جاری واهێە ئەوانە لەپێست و گۆشت و زمانی خۆشمانن و لە قوتابخانەکانماندا خوێندویانە و لەهەمو شوێنێک لەگەڵماندان، کەچی ئەوانە لەبری سەرپەرزێ و پوسوری و داوای هیدایەت گومرایی و سەر لێشیواویان هەلبژاردوێ و جار پاش قولمان دەدەن و دوژمنایەتیمان دەکەن و بونەتە کەوا سوری بەر لەشکرو دەستکێشی دوژمنان دەکەن بۆ ناو خانە و لانە ی موسڵمانان، بۆیە ئەوانە سەریان ئی شیواوێ و سەریش لەخەلکی دەشیوینن. مەرفیش پێش هەمو شتێک لەئەمێندارو پارزەرەکانی سل دەکاتەوێ و گومان پەیدا دەکات دەبێ هەمیشەو ریاو ئاگادار بێت ئی یان، بۆ ئەوێ لەوانەوێ نەگەزترێت و پێتوێ نەدرێت هەروێکو گوتراوێ: (خو پارێزی لەئەمێندارو پارزەرەکان لەهەمو کەس لەپێش ترە یالەپێش هەمو کەسێکەوێە). بەئێ، ئەوانە بەپروالەتێکی ریفۆرمیانە ی درۆینە ی فرمێسک رێژو بەتەنگەوێ هاتنی مافی

ثافره ت بهر ژه وهنديه کانيه وه خو نيشان ده دهن و دینه پيش، به لام له ژير هم پوشاك و پرده زاقو بریقو ساخته يه دا كه متيار كي فيلبازو دل رهشن و ده يانه وي سوکايه تي به و به سته زمانه بکه و بيخه نه ناو گه روی حهزيای له ناو چون وه لوه شانوه بي نه وهی هه ست بکات و بزانيټ كه نه وانه درو ده كه نو فيلبازو ته له كه بازن و ماف پاريزی نه ويان ناويټ و نه وان دوستی راسته قينه ی نه ك هه ر ثافره ت به لكو مرو قايه تيش به گشتی نين، به لكو دوست و لايه نگرى بهر ژه وهنديه کانی خويانن و به سرو ته نيا ده يانه وي گيرفان و داوین پر بکه، وا ده زانيټ به راستی و سوراو سور بهر گری له بهر ژه وهنديه کانی نه و ده كه ن^(١)، ده ك خوا له ناويان بهر یت چون نه و فيل و ته له كه بازي و بوختانه يان كرو چون هه ميشه ده ی كه نو وه ك پړوی فيلباز چاويان ناكه ويټ.

ت- دوايه دواي نه مانه ناسين و حالي بون له هوکاره کان و پلانه کان و داواکارو مه به ست و نامانجه کانی نه و دوژمانه ديټ:

ولكن لتوقيه

عرفت الشر لا للشر

شهرو خراپه كاريم ناسی نه ك بق نه وهی په ره ی پی بده مومل به خراپه كاری و کاری شه پوهه بنيم، نه خير به لكو بق نه وه م ناسی و به دواي دا گه رام تاباش بيناسم و خومی لي پاريژم و لي ی دور بکه ومه و هه خه لکی تريشی لي بگيرمه وه و ده ستیان بگرم به ره و چاكه چاكه كاری. (وهر گيتي).

بريتيه له ناسيني دوژمنانی ثافره تی موسلمان چاوکراوه یی ووريایي وشاره زایي ثافره تانی موسلمان. بي گومان ناسين و حالي بون له و هوکارانه ی كه دوژمنانی ئيسلام و به تايه تيش ثافره تی موسلمان به کاریان دينن بق هيټانه دی نامانجه گلاوه کانی يارمه تی

(١) ثافره تی هه ژار وساده و ساکار واده زانی نه و هاواره ساخته و دروینه يان له پيتاو بهر ژه وهندي نه و دايه نازانيټ نه و شينه ی نه وان بق هه ريسه كه يه واته بق تير كړدنې غه ريزه بگه نه كه ی خويانه، نه و به سته زمانه زور فقهير حالانه بپوايان پی ده كه ن و دوايان ده كه ون و خويان به ده سته وه ده دهن و ته سليميان ده بن هه روه كو چون مه پی گورگ ليدراو دواي گورگ ده كه ويټ له گورگه گانيش خير تر له پيشيانوه ده بن بق شويني نارام نه و شوينه ی كه بي ترس دم له لاشه يان ده نين زور به نارامی وله سه رخو ده يان خون. !!! سه د مه خابن و هه زاران داخ. (وهر گيتي).

دهریکه بۆ پتهو بونی شور او ئاماده باشی و وریا بونه وه و خۆ په نا دان و داوین پاکی و پرو سوریتهی نافره تی موسلمان.

ث- پرو بهرو بونه وهی ئەم هیرشه بهریلاوه بههه مو هوکاریکی له تونادا بو وبهوپه پری تواناوه: وه ده بی به گویره ی بارو دۆخی نافره ت خۆی بیت، ده بیینی خوازیارو خویندکاری زانستی ئەركو بهرپرسیه تیه که ی گه و ره ترو قورس تره له نافره تانی تر، ههروه ها ماموستا بههه مان شیوه پهروه ردیاری زاوۆکان بههه مان شیوه ووتد. هه ول و پښگاکانی ئەم بابته بهرده وام و نه پساوه ن، چونکه ئەم بابته، ئەم ته و هره یه لههه مو بابته و ته و هره کانی تر ترسناک ترو بهه یترترو بایه خدار تره. باشه چی ده لئین ئەگه ر دوژمنان توانیان هه مو مه بهست و داخوازیه کانی خۆیان هینایه دی که ئەمانه ی خواره وه به شیکن لی ی:

— نافره تی موسلمان وه لآمی ئەو گورگه برسیانه یان دانه وه په رده و بالا پۆشی شهرعی له پوی خۆی دامالی، وقزه کانی پوت و قوت و به ره لآو ئازاد کردو هه رگویشی پی نه دا^(۱).

— ته وای له شیان یا هه ندی له له شیان پوت کرده وه (سفرت) جل و پۆشاکیکی ناشیرین و نادرست و قیزه وه ن و نامۆ به ئیسلام و به ده ر له به رنامه و شهریه تی خوی گه و ره ی پۆشی و شهرمی له خوا و له پیغه مبه ری خوا^ﷺ نه کرد.

(۱) ههروه کو له پۆزگاری ئەمۆماندا ده ی بینین کچان و ژنانی ئیمه ی خۆ به موسلمان زان به ته وای خۆیان ئاوه پوت کردۆته وه هیچیان له بهر خۆدا نه هیشتوه و به ته وای جل و بهرگو و پۆشاک شیره یان له خۆ دامالیوه و وه کو تهیره که ی مه لای مه زیوره یان له خۆ کردوه و قاچ و دهنوک کرا و ئیستا له تهیر چویان له خۆ کردوه. به ده گمه ن نه بیت که س نه ماوه دوی هاوارو چریکه ی کافران و بی باوه پان و لاده ران و دوپوانی ناوه خۆ نه که و تبن و وه ک بوکه شوشه خۆیان بۆ پوت و ئاوه پوت نه کردبن. زۆر به داخه وه نافره تانی مه لاکان و به ناو به نه ماله ی ئایین پهروه ره کان له گه ل پیزمان بۆیان پێشهنگی ئەم به دوا که و تنی ئەو هاواری بی ئابرقو سوکه له کان بون و قاوغیان شکاندو نافره تانی خانه واده و خیزانه کانی تریشمان شوینیان که و تن و چاویان له وان کردو تابه و ده رده گه یشتون که ئیستا ده ی بینین. له هه موشی ناخۆشتر و جی ی داختر ئەوه یه خۆیان به پێشکه و تو ده زانن و ئەوانی تریش به دوا که و تن و نه زان و نه قام. به لآم نه خیر خۆیان نه زان و نه قامن و به سه ر پاشواندا گه پانه وه بۆ دوی دواوه و بۆ سه رده می قهومی لوطو سیفه تیان (وه رگپی).

– زور بى باکانو به بى شهرميه وه له هه مو شوينيك دا تيكه لاوى پياوان بون(خالطت الرجال في كل مكان).

– بى باکانو به ته نياو به له شى پوت و قوته وه ئوتومبيل ده ناژوي (لى ده خوږي).
– وازى له پوره رده کردنى منداله کاني هيناو دانيه ده ست خزمه تکاره که ی يا خود پوره رديارى بيگانه ی بۆ گرتن بى نه مين و نه مانه ت له مالدا. (ئيستا دايه نگاي فرميان بۆ کردنه وه ده يابه نه ئوي - وه رگيږ).

– هاوږپيه تى پياوى بيگانه ده کاتو شه وانه شه وخنويان له گه ل دا ده کاتو له گه لياندا ده مينيتته وه پوژگارو شه وگار به سر ده بات.

– چوه دهره وه له گه ل پياواندا هاو به شى کاره کانيان بوو خوى به دوکه ل و ته پ و توږى کارگه و کومپانياکان پيس و پوخل کردومانو وشه که ت بو ئيدى نه ی توانى منداله کاني پوره رده و گرش کردوى موسلمانانه يان بکات.

– خوى بۆ که ساني تر پازانده وه پوخسارى له دږو دهرماندا شه لال کردو ميږده که شى به ره لا کردو گوښى پى نه داو منداله کاني واز لى هينان^(۱).

(۱) به لى، هميشه خو بۆ پياوان و کوراني بيگانه ده پازنيتته وه خو له دږو دهرمان و ماکياجه جوړيه جوړه کاني کومپانيا مونه پوله کاني نه واند شه لال ده کاتو جانتا چه رمينه بچکوله که ی به لاشاندا لار ده کاتو ره زور به ده عيه و ناز وخو به زل زانيه وه ده پواته دهر بۆ بازاره کان و بۆ سهيرانگاو شويته قهره بالغ و نابوره کاندو قزى لى به شانه و په نگاو په نگو جه لاوى و بۆن خوش ده کات و خو باده دات و مال و مندا ل به جى ديلى و خو نه وه ی هر به خه ياليسى دا نه يات و هر بيريشى لى نه کاته وه ميږده که يه تى. نه گه ر هاتيشه وه جوان و پوخت خوى ده شواته وه و جله جوانه کاني فري ده دات و بۆنه خو شه که ش له خو ده کانه وه بۆر و جرقن ده چيته به رده م ميږده که ی. له م سالانه دا گوتيان له يه کى له که ناله عه لمانيه ناو خوييه کان له ناو بازاره کاندو پاپرسيه کيان له گه ل خه لکى دا کرد: چى ده لى ی له به رامهر ماکياچ و خوړزانده وه ی ثافره تانمان؟ پياويک له وه لامدا ده لى: وللاهی هه تا بللى ی شتيکى خراپ و قيزه ونه، چونکه ژن خو بۆ پياوه که ی ناپازنيتته وه، به لکو بۆ خه لکه. ئيستا من خيزانه که م هه مو پوږى که ده چيته دهره وه بۆ به رو بازاره کان وا خو ده پازنيتته وه و خوى شه لال ده کات ده برسکيته وه، به لام که هاته وه مال و هاته به رده مى من ده لى ی مهيمونه، هرچى ماکياچ و پازاوه که يه تى له خوى داده پنى و بۆن ناره ق نه بى لى نايه. که واته هيچ واتاى تيدا نيه سهره پاى

— نه مانه و گه ئی داخوازی و دواکاری و پلانی تر که هه میسه کۆتاییان پی نایه. جاله سهر ئافرهتی موسلمان سهرکه وتوو سهرفرانو خوازیاری په زامه ندی خوی بالا دهست و کار به جی پتویسته که به هه مو توانایه که وه لیبروانه له گه ل کچانی هاوپه گزی خوی دا بویرانه و خۆپاگرانه و پی دامه زراوانه پو به پوی نه میژشه بهر بلالوانه بوهستنه وه و هک شاخ له بهر ده میاند قوت ببه نه وه و بهر په رچیان بده نه وه.

ت — هه روها له و شتانه ی که ئافرهتی موسلمان سودی ئی ده بینیت: شاره زان بون و حال بونه له حال و کاروبار و ژبانی ئافره تانی کافران و نه وه ی که دوچار یان بوه، وه بی له و هه مو ناکۆکی و گێره و قهرقه شه و هات و هاوارانه، نه و بارو دۆخه ناخۆش و دودلی و نه خۆشیه ده رو نیانه و نه و هه مو پارایی و دل پاوکی و خه مۆکی و نا ئارمی ده رو نیه ی که تیایدا ده ژین. ئاخر ئافره تی نه وان سوکو و پيسوا بوه و ده مرئ و سه گو پشیله که ی هه ر له باوه شدایه، له کاتی جوانی و گه نجی دا خراپه کاران توشی خراپه ی ده که ن، وه ک ده ستۆکه یا وه ک کلینیکس وایه خۆی پی ده سپنه وه و فپی ی ده ده نه ناو زبێدان، وه ک گه رما و وایه له سه ر چه قی پښگا و هه رچی هات میزی خۆی ئی ده کات و خۆی تیدا ده شوات و ده پوات، جائه گه ر ئافره تی موسلمان نه م هه مو پاستیانه بزانیته و خوانه خواسته نه م پښگه و پښپه وه هه ل بېژیته و بېگریته به رو به ره و نه و حال ته بروت، نه ویش توشی نه و حال ته ده بیته، خو دور ده گریته، وه نه گه ر بزانیته نه گه ر ده ست به په تی به خوی خۆیه وه بگریته و خۆی بپاریزیته بۆ نه وه ی نه که ویتته نه و قوپا و وزه لکاوه بۆگه نه وه، خوی گه وره ده ی پاریزیته سهرکه وت و سه رفران ده بیته له دنیا و له قیامهت داوژیانکی خۆش و به خته وهر ده با ته سه ر له هه ر دو دنیا دا.

و — هه ستانی ئافره تی موسلمان به پۆلی چاکسازی و چاکگوزاری (دورها الإصلاحی):

نه مهش له پابردودا پونمان کرده وه، پتویسته ئافره تی موسلمان سه ره تا له خۆیه وه ده ست بکات به خو چاک کردن و پۆلی چاکگوزاری ببی، هه روها له ماله وه داو له گه ل خه لکی داو له ناو کۆمه لگه دا. نه گه ر به م شیوه یه په فتار بکات نه و نه و کات نه و ئافره ته پۆلی به رچاو و دیاری ده بیته له ناو کۆمه لگادا و کاریگه ر ده بیته نه ک کار لیکراو،

نه وه ی خوا و پیغه مبه ری خوا له خۆی توپه ده کات و دلی منیش له خۆی ده په نجیتی، به راستی شتیکی خراپه، دیاره خراپه ش هه ر خراپه ی له دوایه. (وه رگیتی).

وده‌بیته چاکگوزار نه‌ک خراپه‌کار، ده‌بیته نه‌ندامیکی کاراو چالاک نه‌ک په‌ککه‌وته و هیچ له‌دستان شین نه‌بوه‌وه و ده‌ست‌وپیی سپیلکه، ده‌بیته نه‌ندامیکی به‌ک‌لک‌ویه‌سود شوینی ده‌که‌ون نه‌ک شوین که‌وتو بیت، بی گومان پاداشتی خوی گه‌وره وهرده‌گریته‌وه و به‌چونه به‌هشت و پره‌زانه‌ندی خوی پاک و بی‌گرددو بالا ده‌ست کوتایی دیت.

**چهند هه‌لوئیستیکی خیراو سه‌رپی یی له‌گه‌ل نه‌رک ویه‌رپرسیه‌تی ئافره‌تی
موسلماندا :**

دوای گه‌شتیکی خیرا له‌گه‌ل نه‌رک و به‌رپرسیه‌تی ئافره‌ت له‌نه‌فسی خوی و مال و مندال و کومه‌لگه و له‌چاکگوزاری و ئاراسته‌کردن و پتنومایی کومه‌لایه‌تی و پونکردنه‌وه‌ی به‌رپرسیه‌تی له‌کومه‌لگاداو له‌ناو چین و توژیژه‌کانی ئوممه‌تدا، پئویسته له‌سهرمان که‌پیشبینی کومه‌لک کارو چالاک‌ی بکه‌ین که‌کوتایی توژیینه‌وه و لیک‌لینه‌وه که‌مانی پی‌بئین، که‌به‌راستی گرنگی و بایه‌خیکی گه‌وره‌ی هه‌یه و له‌چهند هه‌لوئیسته‌یه‌کی خیراو سه‌ر پی‌یی دا ده‌یان خه‌ینه‌پو، که‌وه‌کو پالنه‌ریک و هۆکاریکی یارمه‌تی ده‌ر وان بۆ سه‌رکه‌وتنی ئه‌م کاره‌و نه‌رکه‌گه‌وره‌یه‌ی که‌ئافره‌تی موسلمان پی‌ی هه‌ل ده‌ستیت:

هه‌لوئیسته‌ی یه‌که‌م: خۆ ئاماده‌کردنی ئافره‌ت بۆ ئه‌م کارو چالاکیه‌گرنگه‌:

گومانی تیدا نیه‌که‌ئه‌مه‌ نه‌رک و کاریکی زۆر قورس و گه‌وره‌یه‌، کاریکی به‌رزه‌، که‌چی هه‌ر بیریشی لی‌ناکه‌نه‌وه‌ته‌نیا ئه‌و ئافره‌ته‌سه‌رکه‌وتوانه‌نه‌بیت که‌چونه‌ته‌ناو چوارچێوه‌ی کار کردن و پیش‌په‌کێوه‌ بۆ گه‌شتن به‌دۆنده‌ به‌رزه‌کانی چیا به‌رزه‌کان. ئه‌م نه‌رکه‌ قورس و گه‌وره‌یه‌ پئویستی به‌خۆ ئاماده‌کردنیک‌ی له‌پیشینه‌یه‌هیه‌. ده‌توانین داواکاری و بې‌پاره‌کانی ئه‌م خۆ ئاماده‌کردنه‌ له‌م چهند خالانه‌ی خواوه‌ده‌دا بگوشین:

❖ **خۆ ئاماده‌کردنی زانستیان‌ه:** مه‌به‌ستمان له‌زانست زانسته‌شه‌رعه‌کانه‌ که‌له‌فێر

بون و شاره‌زایی بونی دا سودیکی زۆر هه‌یه‌ بۆ فێر بون و شاره‌زا بون و پتنومایی کارو باره‌ ئایینه‌کانی وه‌ک عه‌قیده‌و بیرو باوه‌پو به‌ندایه‌تی و په‌رستشی و (العقیده‌ و العبادة) و په‌فتارو مامه‌له‌کردن (المعاملة)، و ئاکارو په‌وشتی مرقۆفی بالغ (المکلف)^(۱). جاله‌به‌ر پۆشنایی ئه‌م راستیه‌ پئویسته‌ مرقۆفی باوه‌پدار په‌شکیکی زۆری

(۱) پێشتر قسه‌مان له‌سه‌ر به‌رپرسیه‌تی زانستی ئافره‌ت کردو شتی‌کمان لی‌پون کرده‌وه که‌په‌یوه‌ندی به‌م باره‌وه‌هیه‌.

له زانسته کانی وهک بیرو باوه رو په رستشی و(العقیده والعبادة)، په فتارو مامه له کردن (المعاملة)، نه خلاق وناکارو په وشت وپه روه رده و نابرو په فتار، سیره و ژياننامه ی پیغه مبرور^{علیه السلام}، ژياننامه ی پیشینه ی پیاو چاک له سه حابه کان وشوین که وتان وشوین که وته ی شوین که وتان و دوی نه وانیش^{علیه السلام}.

❖ **خو ناماده کردنی کومه لایه تی:** وهک نه وهی که کومه لگه یه کی بچوک کراوه بو خو ی دروست بکات که بتوانیت تیايدا به نه نجامدان و پا په پاندنی بانگه شه کردن و بانگه وازی مهلبستیت به باشتیرین شیوه، وهله گرنه گرتین شتیک که له سر نه م کاره گرنه گه بیته پرکگی نه وه یه که نابو شو بکات به که سیک که پیاو چاک و پا به بند نه بیت به شه ریه تی خواوه واته به قورثان سوننه ته وه به پی ی تیگه یشتنی پیشینه ی پیاو چاک. بو نه وهی که شو مه وایه کی له بارو گونجای بو پره خستیت بو نه نجامدانی نه م نه رکو کاره گرنه گه ووره یی سر شانی، هروها ده بی خو ی و پا به پندیت که ته نیا له بواره چاک و باشه کاند ا هاریکاری بکات وهک مه شق کردن و خو پاهینان له سر نه ناموزگاری و ناراسته کردن و پینومایی کردن و وتار خویندنه وه و دادانی محازهرات. باشتیریش وایه هر له مندالیه وه خو له سر نه م حاله ته پا به پندیت، هر له و کاته وهی که قوتایه بو نه وهی بتوانیت کارو نه رکه کانی سر شانی خو ی به ته وای و به شیوه یه کی باشتیر پا به پندیت. وهله سر که ش وه وایه کی کومه لایه تی وکومه لگای ژنانه (المجتمع النسوي) پا به پندیت.

❖ **په روه رده و ناماده کردنی نه فسی خو:** مه به ست له مه په روه رده کردن و خو ناماده کردنی نه فسی خو به شیوه یه کی و که تواناو ناماده یه کی وای مه بیت که به پروا به خو بونیکي ته و او وه بتوانیت بجپته ناو نه و گوره پانه وه، به م ه مو متمانو پی دامه زراوی و نیه تی پولا یین و نیاز پاکو و عزمیکي به رزو بی کوتایی و ده ست پیشخه ری و بی دودلی و لاوازی و تیشکان، ناماده بیت رو به پوی ه مو که ندو کوسپه و ته نگزه دهرنیه کان و سوکایه تی پی کردن و گالته پی کردن و ته شقه له یه ک بیته وه، که له که سیکي تری فاسق یاله دزه فیکری خو یه وه. یاله دزی نایینه کی قسه ده که ن یا هندی جار له ده و روبه ره که ی خو یه وه ده بیستی و رو به پوی ده بیته وه و دوجاری نازارو ته نگ پی ه ل چنین ده بنه وه و پلارو توانجی گالته جاری تی ده گرن. ده بی نافره تی موسلمان لیره دا زور خو پاکرو مه ندو سینگ فراوان و نه پوخاو بیت. نه وهی

لږه‌دا یارمه‌تی دهر و پال پشټی بیت هیژنکی شاراو‌هی به‌هیژو فاکته‌ریکی مه‌عنه‌وی به‌هیژه، هیژی بپوایه (الإیمان) به‌خوای بالا ده‌ستی و کاربه‌جی، و نیاز پاک‌ی و دل پوخته‌یی بۆ خوای گه‌وره له‌نه‌جامدانی نه‌م کارو نه‌رکه گرنکه، داوا نه‌کردن و نه‌خواستنی هیچ شتیک له‌دنیا‌دا بۆ ناوبانگی و له‌پیتناو پوپامایی یا بۆ زال بون و بالا ده‌ستی و شوهرت له‌بواریک له‌بواره‌کانی دنیا‌دا. ده‌بی همیشه هاپی و هاوده‌می نیاز پاک‌ی و هیژی سهر به‌ریزی و وره به‌ریزی و شانازی کردن به‌م نایینه‌وه هه‌روه‌کو خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا

يَعْلَمُونَ ﴿٨﴾ المنافقون: ۸. (واتا: عیزه‌ت و پڙو زالی و ده‌سه‌لاتداری و سهر‌فرازی ته‌نیا بۆ خواو بۆ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و بۆ ته‌واوی گرومی بپوادارانه و به‌س، به‌لام دوپو ده‌غه‌له مله‌وره‌کان نه‌مه نازانن و ناگایان لی نه، بۆ؟ چونکه ناخر خۆ نه‌وان له‌م نازو نیعه‌ته‌ی خوا بی به‌شنو نه‌یان چه‌شته، ده‌ی نه‌وه بۆیه وایه چونکه نه‌وان په‌یوه‌ندیان به‌سه‌رچاوه‌ی نه‌م نازو نیعه‌ته‌وه نه‌یه که‌خوای بالا ده‌ستی و کاربه‌جی به‌و بپوایان پی نه‌یو بپوایشان نه‌به‌پیغه‌مبه‌ره‌که‌شی هه‌یه و نه‌به‌برنامه‌که‌شی، خوای گه‌وره په‌نامان بدات. آمین. (وه‌رگپ). ده‌بی ئافره‌تی موسلمان هه‌میشه و بوپرو چاو نه‌ترسو بیت له‌ناست هه‌ق دا هه‌رگیز سازش نه‌کات، هه‌رگیز دودل ورا پا نه‌بیت، له‌به‌ندایه‌تی کردن بۆ خوای گه‌وره له‌کاری بانگه‌وازی دا خاو خلیچک و سست و ته‌مه‌بل نه‌بیت و شته‌خه‌یالی و نه‌فسانه‌و نه‌ندیشه پوچه‌له‌کان له‌می‌شکی خۆی دا کۆ نه‌کاته‌وه تاب‌ی وره‌وبی هیژو بی توانا دهر نه‌چیت. له‌وه نه‌ترسی که‌به‌ندایه‌تی کردن بۆ خواو کاری بانگه‌وازی و چاک‌گوزاریه‌کانی قبول نابیت، گو‌ی به‌وه‌سوه‌سه‌کان و پازاندنه‌وه‌کانی شه‌یتان نه‌دات و خۆراگر بیت له‌به‌رامبه‌ری دا، ده‌بی زۆر بوپرا‌نه بیت و سور بیت له‌به‌رگری کردن له‌وه‌قه‌ی وا له‌ده‌ستی دایه و گرتویه‌تیه به‌ر که‌بریتیه له‌په‌پره‌و و پڕوگرامی خوای گه‌وره. وه‌ده‌بی باش بزانتیت که‌له‌برینی نه‌و پڼگه‌یه‌ی که‌گرتویه‌تیه به‌ر چه‌ندان کیشو ته‌نگ‌ژو و که‌ندو کۆسپی دینه‌ پی، دیاره شتیکی به‌لگه نه‌ویسته که‌پیشه‌نگی ئافره‌تی موسلمان پیغه‌مبه‌ره‌ ﷺ هه‌مومان ده‌زانین نه‌وه‌ی به‌سه‌ری هات به‌سه‌ری هات له‌وه‌مو ئازارو نه‌شکه‌نجه‌و وکوپره‌وه‌ری و ماندو بون و شه‌که‌تیه‌ی له‌نه‌نجامی په‌ت کردنه‌وه‌و به‌ره‌ه‌لستی و به‌گژدا چونه‌وه‌ی

❖ **خۇنامادە كىردىنى پىلانى ونە خىشە پىزى و زانىستى بۇ نامانجه كانى بانگه وازى وشىوازه كانى:**

بانگه‌شه و بانگه‌وازی ئیسلامی بانگه‌شه و بانگه‌وازیکی زانستی پراکتیکی جیهانبه
نه‌نجامدان و جیّ به‌جیّ کردنی پټیوستی به‌وه هیه که‌ده‌بیّ به‌ته‌واوی له‌چیه‌تی و
چټویه‌تی و ناوه‌روک و ئامانچ و مه‌به‌سته‌کانی بزانیته و شاره‌زا بیت، جائه‌نجامدان و هه‌ستان
به‌و بانگه‌شه و بانگه‌وازیه له‌لایه‌ن ئافره‌ته‌وه پټیوسته له‌سه‌ری که‌ده‌بیّ به‌گویره‌ی
پلانیکی پون و ئاشکراو بیّ پټیچ و په‌ناو بیّ گریو گولی نه‌خشه بو دارپټژاو به‌پروات به‌ریوه،
بوخوی په‌نگی بو برټزیت یاخود له‌گه‌ل هه‌ر که‌سیکی ترده‌اوکاری بکات که‌له‌گه‌لی دا
هاوبه‌شه له‌و کارونه‌رکه‌ گرنگه‌دا. ده‌بیّ ژور به‌وه‌ردی بی‌ری لّ بکاته‌وه چی ده‌وی له‌م
بانگه‌شه و بانگه‌وازیه‌داو ده‌بیّ چی بکات و چی نه‌کات؟ ئامانچ و مه‌به‌سته دورو نزیکه‌کانی
چین؟ ئایا شیوازو هۆکاره سه‌ره‌کی و به‌راییه‌کان و سه‌ره‌که‌وتوه‌کانی چین بو گه‌یشتن به‌به‌و
ئامانچ و مه‌به‌ستان؟ هه‌مو ئه‌مانه و شیوه‌کانی تری ده‌بیّ ئافره‌تی موسلمان پټیش نه‌وه‌ی
بجټیه ناو گۆرپه‌پانی کار کردنه‌وه ئاماده‌و گه‌لاله‌یان بکات و خوی کۆک و ئاماده‌و ته‌یار
بکات، تاله‌کاره‌کی دا سه‌ره‌که‌وتو بیته‌وتی نه‌شکټ و شوپنه‌واری خراپی لّ
نه‌که‌وتنه‌وه و خوانه‌خواسته سه‌ره‌که‌وتن به‌ده‌ست نه‌هه‌نټ و نه‌توانټ ئه‌و کاره‌ی گرتویه‌ته

به ر بگه یه نیتته شوینی مه به ست و به ناچار ی پالی لی بداته وه. به گویره ی نهم تاو وتوی و بیرو یو چونانه له م کارونه رکه گرنگو به هاداره ی دا نافرته ی موسلمان پیویستی به م ههنگاوانه ی خواره وه هه یه وده بیت:

– دارشتنی پیلانو نه خشه پړزی بۆ په وتی کاروانی بانگه شه و بانگه وازه که ی به وینه و نه خشه پړزی بۆ نامانچو مه به سته دورو نزیکه کانی.

– هه روه ها ده بی پړوانیتته نه و هوکارانه ی که له ده سستی دان بۆ به کاره ی نانیان وه ک نافرته ټیک، چونکه نه وه ی به پیاو ده کریت هه رگیز به نافرته ناکریت نه مه شتیکی به لگه نه ویست و حاشا هه ل نه گره و هه روه ها به پیچه وانه وه شه وه (۱).

– ده بی شیوازه کانی نه نجامدان و پا په راندنی نهم کاره گرنگه بزانت و یاش شاره زایان بیت و له به ر ده می دا پون ناشکرا بن که ده بنه نه گره ی نه نجامدان و پا په راندنی بانگه شه و بانگه وازه که ی و پاگه یانندیان له ناوچین و تویره کانی کومه لانی خه لکی دا.

– ده بی پیشبینی نه و هه مو کی شه و ته نگزه و ته نگو چه له مو نا کوکیانه بکات که له وانه یه بیتته سه ر پیکه ی له نه نجامدانی نهم نه رکه گرنگه ی دا، بۆ نه وه ی به ناسانی بتوانیت به سه ریاندا باز بدات و خویان لی لابدات و به سه ریاندا زال بیت و به رده وام بیت له بانگه شه و کردن و بانگه وازه که ی دا تا ده گاته شوینی مه به ست و سه رکه وتن.

هه لونیسته ی دوهم: سیفاته کانی نافرته ی بانگه شه کاری سه رکه وتو:

یه که م: نیاز پاکي و دلسوزي بۆ خوی گه وره ویا لا ده ست و کاریه جی: گومانی تیدا نیه که به بی نهم نیاز پاکي و دلسوزیه ده رته نجامی کاره کانی هه مو ده بنه ته پ و تورو به هه وادا هه ل ده چن و په رش و بللو ده بن، نه مه گرنگترین شتیکه که ده بی نافرته ی موسلمانی بانگه شه کار خوی بۆ ناماده بکات و خوی پی چاره سه ر بکات و پی پرازی نیتته وه و به هه ندی هه ل بگریته.

دوهم: نارام گرتن و خوړاگری، بانگه شه کردن و بانگه وازی کاریکی هه روا سوک و ناسان و ساده و سانا نیه و که لی قورسه و که ندو کوسپه کانی گه لیک ترون، بویه پیویستی حه تمی به م نارام گرتن و خوړاگریه هه یه، نه وده ندی به سه که له قورنانی پیروزدا

(واته: له هه ندی کارو باردا نه وه ی به نافرته تان ده کریت به پیاوان ناکریت،

(۱) وه به پیچه وانه وه ش. (وه رگیزی).

پتر له نه وه د شوین دا دوباره و چنه د باره بوه ته وه و ناوی هاتوه ، که پرسته وخو داوا له پیغه مبه علیه السلام کراوه .

سۍ یه م : زانستی وزانیاری ته واو (۱) .

چواره م : کرداری چاک و پوهوشت و ناکاری باش و بهرزو به رده و اوی له سه ر پوهوشت جوانی : دیاره شتیکی به لکه نه ویست و ناشرکرایه له گرنګترین هه لوه شینه ر ه وه کانی بانګه شه و بانګه وازی کردن و پوچهل بونه و هی کاره کان ونه گه یه شتنی خاوه نه که یه تی به دهر نه نجامنکی باشو نه ریښی (الإيجابية) بریتیه له دژ به کی قسه و کرداره کان : ﴿يَتَأْتِيهَا

الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٢٣﴾ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا

تَفْعَلُونَ ﴿٢٤﴾﴾ (الصف: ٢٣، ٢٤) (واتا: نه ی نه و که سانه ی که بپرواتان به خواو

به پیغه مبه ری خوا هیتاوه بچی نه وه ی به زمان ده یلین به کرده وه نایکه ن؟ نه دی نازانن خوی گه وره رقی له و که سه ه ل ده ستیت که به قسه بلئ نه و ده که م ونه وانا که م ، یان به خه لکی ده لئ نه و بکن ونه وامه کن و ناموزګاری خه لکی بکات و پرتنوما ییان بکات که چی له لایه کی تره وه بؤ خوی نه و کرده وانه نه کات وله خراپه کاری پانه وه ستیت. (وه رګڼې). یا

ده فهرموی: ﴿أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ﴾ (البقرة: ٤٤). (واتا: نایا نیوه

ناموزګاری: خه لکی ده که ن بؤ کاری چاکه کردن و خه لکی له خراپه ده گڼپنه وه که چی خوتان له بیر ده چیت و ملتان به خراپه و خراپه کاریه وه ناوه . نه مه و له م بواره داګه لئ ده قه کان گه لیک زقون .

پینجه م : نه رم و نیانی و هیډی و هیمنی وله سه خوی و په له نه کردن و هه له شه نه بوون و سینګ فراوانی :

به لئ، شتیکی شارلوه نیه که گه وره ترین و گرنګترین شتیګ له ژیانی مرقودا بریتیه له مه ندی و هیډی و هیمنی وله سه ر خوی و سینګ فراوانی و په له نه کردن و هه له شه نه بوون ، ناخر ریګای نه م ژیا نه دوره ، نه وه نیه هر که سیګ خانو دروست ده کات ، که دروستی

(۱) له رابردودا ناماژه مان پیکرد.

کرد یه‌کیکی تر تیایدا داده‌نیشیت و تیایدا ده‌ه‌سیتته‌وه، ده‌بی له‌م ژیا‌نه‌دا زانست وزانیاری فی‌ر بیت ووکه‌سانی تریش فی‌ر بکه‌یت و نه‌و زانست وزانیاریه به‌که‌سانی تر بده‌یت، مالتیک په‌یدا بکه‌یت ده‌بی که‌سانی تریش سود وکه‌لکی لی وهر بگرن (۱). بۆ نه‌وه‌ی نافرته‌ی بانگه‌شه‌کار بگات به‌مه‌به‌ست وئاو‌ته‌کانی خۆی له‌کاری بانگه‌وازیه‌که‌ی داو له‌گرتنه‌به‌ری نه‌م پی‌گه‌یه‌دا پی دامه‌زراو به‌رده‌وام بیت ده‌بی نه‌ سفته‌ه‌ جوانو به‌رزوگه‌وریه خۆی برا‌زنینته‌وه، پی‌غه‌مبه‌ری خوا^ﷺ به‌ اشج عبدالقیسی فه‌رمو: {إِنَّ فِیْكَ خَصْلَتَیْنِ یُحِبُّهُمَا اللّٰهُ، الْحِلْمُ وَالْاَنَاةُ} (۲) هه‌رکه‌سێک نه‌رمو نیان‌وسینگ فراوان‌وله‌سه‌رخۆ نه‌بیت با نه‌و سیفته‌ه‌ له‌خۆی دا بپنیتته‌ دی، زانست و زانیاری به‌فی‌ر بون‌وه‌ول دان دیتته‌ دی و تیک‌زسانی ده‌ویت، هیدی و هیمنی‌وسنگ فراوانیش به‌خۆ جوان کردن به‌و سیفته‌ به‌ده‌ست ده‌که‌ویت.

شه‌شه‌م: راستگویی به‌هه‌مو جو‌ره‌کانیه‌وه: راستگویی له‌گه‌ل خۆی گه‌وره له‌په‌رستشی و به‌ندایه‌تی بۆ کردنی دا، له‌گه‌ل خه‌لکی دا، راستگویی له‌نوسین و له‌کرده‌وه‌و گفتاردا، هه‌رگیز نابێ درۆ له‌گه‌ل خوادا یا له‌گه‌ل پی‌غه‌مبه‌ردا^ﷺ بکات، نه‌مه‌یان گه‌وره‌ترین و ترسناکترین درۆیه، نابێ درۆ له‌گه‌ل خه‌لکی دا بکات هه‌تا‌کو له‌گه‌ل مندا‌لان و له‌گه‌ل گیانداره‌کانیش دا بکات، به‌لکو ده‌بی نمونه‌ی راستگویی بیت.

حه‌ه‌ته‌م: ناسین و ده‌رک کردنی نه‌و واقعیه‌ی که‌ نافرته‌ی موس‌لمان تیا‌یدا ده‌ژیا‌ت: نابێ قسه‌ بکات به‌وه نه‌بی که‌تی ی گه‌یشته‌وه‌و هۆشیاره‌ واته به‌شی‌وه‌یه‌کی پۆشن‌بیرانه‌ وزانستیان‌ه‌وله‌واقع گه‌یشته‌وه نه‌گه‌ر نافرته‌ی موس‌لمان به‌شی‌وه‌یه‌کی تایبه‌تی له‌واقعیه‌تی خه‌لک و ده‌ورو به‌ره‌که‌ی خۆی و واقعیه‌تی نافرته‌ گه‌یشته‌وه نه‌وا ده‌توانیت بخ‌زیتته‌ ناو دلیانه‌وه‌و چاره‌سه‌ری کیش‌ه‌و ئاسته‌نگ و ته‌نگ‌زه‌کانیان بکات، و قسه‌و گفت وگو له‌سه‌ر نه‌و کیش‌ه‌و ته‌نگ‌زانه‌ بکه‌ن که‌ به‌لایانه‌وه‌ گرنگ و چاره‌سه‌ر خوازن.

هه‌شته‌م: پی‌ویسته‌ به‌ره‌وشت و ئاکاره‌ جوانه‌کانی شه‌رعی خۆی برا‌زنینته‌وه: به‌تایبه‌تیش نه‌وانه‌ی که‌ واجبه‌ن له‌سه‌ری وه‌ک: بالا پۆشی و پۆشاک‌ی شه‌رعیانه‌، تیکه‌ل نه‌بون له‌گه‌ل

(۱) کورد ده‌لی: هه‌رچی گا بیکات ته‌نیا گا نای خوات. (وه‌رگێتی).

(۲) له‌پا‌بردودا ئاما‌زه‌مان پی کرد.

پیاواندا، نهرمی‌وسازش نه‌تواندن له‌په‌فتار کردن له‌گه‌ل پیاواندا، ده‌بی شیوه‌و پۆشاک‌و جل‌و به‌رگی شه‌ریانه بن.

نۆیه‌م: ده‌بی به‌رژوه‌ندی شه‌ری سهروی به‌رژوه‌ندی خودی ونه‌فسی خو بی‌ت، بۆیه ده‌بی هیواو ئاوات و مه‌به‌ستی نافره‌تی موسلمان پینومایی و ده‌ستگیرویی نافره‌تانی تر بی‌ت، و ئاکارو په‌فتاری یان به‌شیوه‌یه‌کی دروست و راست و په‌وان بی‌ت و پزگار کردن و به‌پیره‌وه چونی نه‌و نافره‌تانی واکه‌وتونه‌ت زه‌لکاوای سهرلی‌شیواوان و که‌وتونه‌ته داو و ته‌ل‌زگی دوژمنانه‌وه، هه‌روه‌ها نابی هیواو ئاواتی ناوبانگی و شور‌هت و یاس کردن بی‌ت و داوای شتی دنیایی و پاداشتی دنیایی و نه‌و جوژه شتانه بکات.

ده‌یه‌م: شوین که‌وتن و چاوه‌دی‌ری بانگه‌شه‌ی سهرکه‌وتو^(۱)؛ ده‌ی که‌واته پتویسته نافره‌تی موسلمان به‌هه‌مو نه‌و سیفاتانه خۆی پرا‌زیتیت‌ه‌وه و به‌و سیفته جوانانه باس بکری‌ت نه‌ک به‌پی‌چه‌وانه‌وه، به‌و سیفته‌تانه‌ی که‌له‌چوارچێوه‌ی شه‌ریعه‌تی خوا دا گرد بونه‌ته‌وه، وله‌هه‌مو نه‌و سیفته‌تانه‌ش دور بکه‌ویته‌وه که‌له‌شه‌ریعه‌تی خوا دا نین و جی‌گه‌یان نابیت‌ه‌وه و شه‌ریعه‌تی ئیسلام هیل‌ی سوری به‌سهردا هیناون.

هه‌لویسته‌ی سی‌یه‌م: راگره‌گانی (ضوابط) بانگه‌شه‌و بانگه‌وازی نافره‌تی موسلمان؛ هه‌ستانی نافره‌تی موسلمان به‌بانگه‌شه کردن و بانگه‌واز بۆ لای خوای بالا ده‌ست‌وکار به‌جی ده‌بی له‌چوارچێوه‌ی فیه‌ره‌ت و مینه‌ی خۆی ده‌رنه‌چیت، لی‌ره‌داو له‌م به‌شه‌دا هه‌ندی پاگری گرنگ (ضوابط مه‌مه) هه‌ن یا نۆر پتویستن په‌چاو بکری‌ن که‌ده‌توانین له‌م چه‌ند خالانه‌ی خواره‌وه‌دا کورتیان هه‌لینین:

۱- بنه‌ره‌ت و بنچینه‌ی مانه‌وه و نۆقره‌ گرتنی نافره‌تی موسلمان له‌ماله‌وه‌یه: نه‌مه‌ته خوای پاک و بی‌گه‌رد له‌م باره‌وه ده‌فه‌رموی ﴿وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى﴾ (الأحزاب: ۳۳). (واتا: خوای گه‌وره به‌نافره‌تان ده‌فه‌رموی: له‌ناو مالی خۆتاندا بمینه‌وه و ده‌رمه‌چون، کاروباری ناو مال و خزمه‌ت کردنی می‌ردو مال

(۱) به‌یارمه‌تی خوا له‌هه‌لویسته‌ی سی‌یه‌مدا پونی ده‌که‌ینه‌وه.

ومندالەکان وپەرورده‌ی مندالەکانتان باشته، خۆت پوت مه‌که‌وه‌و وه‌ک ئافره‌تانی سه‌رده‌می نه‌فامی خۆت مه‌پازینه‌وه. (وه‌رگێپ). مه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی: {المرأة عورة، فإذا خرجت من بيتها استشرفها الشيطان حتى ترجع} (١) (واتا: ئافره‌ت هه‌مو له‌شی عه‌وره‌ته‌ هه‌رکه‌ له‌مال چوه‌ دهر شه‌یتان پێشوازی لێ ده‌کات وهری ده‌گریت و ده‌ی گریته‌ خۆی تا نه‌و کاته‌ی که‌ ده‌که‌پێته‌وه‌ بۆ مال). وه‌گێر

۲- ئافره‌ت حوکمی تاییه‌تی خۆی هه‌یه‌، گومانی تیدا نه‌یه‌ که‌ ده‌بی چاودێری نه‌و حوکمانه‌ بکړین له‌کاتی نه‌جامدانی هه‌رکارێکی بانگه‌شه‌یی دا ئه‌م حوکم وچاودێریانه‌ش بریتین له‌م خالانه‌ی خواره‌وه‌:

ا- پابه‌ند بون به‌پۆشاکێ شه‌رعی به‌هه‌مو مه‌رجه‌کانیه‌وه‌ له‌گه‌ڵ داپۆشینی ده‌م وچاو وه‌ردو له‌پێ ده‌ست، چونکه‌ ده‌م وچاو وپوی ئافره‌ت مه‌لێه‌ندو شاشه‌ی جوانیه‌که‌یه‌تی وله‌هه‌مو شوێنێکی تری سه‌رنج پاکێش تهره‌و جوانی وشۆخ وشه‌نگیه‌که‌ی له‌ده‌م وچاویه‌وه‌ ده‌رده‌که‌وێت شوێنی زانیاری و به‌لگه‌ له‌سه‌ر داپۆشینی ده‌م وچاو له‌کێ زۆن.

ب - دروست نه‌بونی سه‌فه‌ر کردنی ئافره‌ت به‌بی مه‌حره‌می (محرم): به‌لێ شه‌ریعه‌تی پێرۆزی ئیسلام حه‌رامی کردوه‌ که‌ ئافره‌ت سه‌فه‌ر بکات مه‌گه‌ر له‌گه‌ڵ مه‌حره‌می خۆی دا بێت. ئه‌مه‌ته‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمویه‌تی: {لاتسافر المرأة إلا مع ذي محرم} (٢) (واتا: نابێ ئافره‌ت سه‌فه‌ر بکات مه‌گه‌ر له‌گه‌ڵ که‌سی خۆی دا نه‌بێت که‌ لێ ی حه‌رامه‌واته‌ مه‌حره‌می (محرم) بێت. (وه‌رگێپ).

ج - حه‌رامه‌ و به‌هیچ شێوه‌یه‌ک نابێ له‌گه‌ڵ پیاوانی بێگانه‌ دا به‌مێنێته‌وه‌ (خلوة) ئه‌وه‌ته‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی: {لا يخلون رجل بامرأة إلا مع ذي محرم} (٣) (واتا: نابێ ئافره‌ت

(١) رواه الترمذي في الرضاع، باب ما جاء في كراهية الدخول على المغيبات (١١٧١).

(٢) رواه البخاري في الحج، باب حج النساء (١٨٦٢)، ومسلم في الحج، باب سفر المرأة مع المحرم إلى حج وغيره (١٣٣٨).

(٣) رواه البخاري في النكاح، باب لا يخلون رجل بامرأة إلا ذو محرم (٥٢٣٢)، ومسلم في الحج، باب سفر المرأة مع محرم إلى حج وغيره (١٣٤١).

له گەل پياووی بێگانەدا بمینیتەوه مه گەر له گەل مه حهرمی خووی دا بیت. (وه رگێپ). وه له پیاوایه تێکی تردا فرمویهتی: {إِلَّا كَانَ الشَّيْطَانُ ثَالِثَهُمَا} (۱). (واتا: له پیاوایه تێکی تردا هاتوه که پێغه مبه رﷺ فرمویهتی: هەر کاتێک پیاوێک و ژنێک به یه که وه مانه وه یا به یه که وه وه ستان، نه وه شه یان سی یه م که سیانه، گومانێ تیدا نیه که شه یان وه سه وه سیان ده دات و توشی خراپه کاریان ده کات جا به هەر شیوه یه ک بیت، هەر له ته ماشا کردن و بینینه وه بگره هه تا کوتایی. (وه رگێپ).

د - به هیچ شیوه یه ک دروست نیه و حهرامه که ئافرهت له گەل پیاوانی بێگانەدا تێگەل ببیت، نه مه ته پێغه مبه رﷺ به ئافره تانی فرمویه: {إِسْتَأْخِرْنَ، فَإِنَّهُ لَيْسَ لَكُنَّ أَنْ تَحْقُقْنَ الطَّرِيقَ، عَلَيْكُنَّ بِحَافَاتِ الطَّرِيقِ}، فکانت المرأة تلتصق بالجدار، حتى أن ثوبها يلتعلق بالجدار من لصوقها به} (۲). (واتا: له سه رخۆ بن و جارێ بوه ستن و خۆتان دوا بخه ن نه وای بۆتان نیه پانایی پێگا که بگرن، به لکو به لیواری پێگا کاندای بپۆن. جا کاتێ پێغه مبه رﷺ نه مه ی پێ فرمون ئافره تان ده ست به جێ خۆیان به دیواره کانه وه نوساند و نه وه نده یان خو به دیواره کانه وه ده نوساند تاجله کانیانی ده گرت و شوینی جله کانیان یاپارچه ی جله کانیان به دیواره کانه وه به جێ ده ما. (وه رگێپ).

ه - دروست نیه به بی مؤله تی سه ره پهرشتیاره که ی یا میرده که ی له مال بچیته ده ره وه. نه مه و گه لی راگر (الضوابط) ی تر که نابێ هه رگیز بشیویندرین و پشت گوی بخزین .

۲- دوژمنانی ئیسلام له سه ره نه م ژێ یه هه ستیاره ده دن: به لێ، دوژمنان نه م حوکه مانه ده که نه بیانویه کو ده روزه یه ک بۆ پیاوا هاتنه ژوره وه و ده ست تێوه ردانی و سه ره تایی بانگه وازه که یان به وه ی که ده لێن نه وه نه ی ئیسلام سوکایه تی به ئافرهت کردوه و مافی پێ شێل کردن ده بینین نه م پڕو پاگه ندانه ی نه وان و نه و هات و هاواره دروینه ی که هیناویانه ته پێش کاری کردۆته سه ره هندی له بانگه شه کارانی ئیسلام بوته هۆی پاش گه ز بونه وه یان له م کاروچالاکیه گرنگه وازیان له بانگه وازی ئیسلامی هیناوه و پالێ یان ئی

(۱) رواه الترمذي في الرضاع، باب ما جاء في كراهية الدخول على المغيبات (۱۱۷۱)

(۲) رواه أبو داود في الأدب، باب مشى النساء مع الرجال في الطريق (۵۲۷۲).

داوه‌ته‌وه (١). ده‌بیّ نه‌و پاستیه باش بزانی که شه‌ریعه‌تی نیسلام جه‌خت له‌سه‌ر مافو پاستیه‌تی بانگه‌شه‌کارانی نه‌هلی سوننه ده‌کات و خوازیاری نه‌ویه که حتمه‌ن ده‌بیّ چهنان ته‌وه‌ره‌و راگروکۆلکه‌ی پته‌ووفاکته‌ری پیکه‌رو راگیره‌ی (ثبات) له‌م ناسته‌دا هه‌بن، که به‌هیچ شیوه‌یه‌ک نابیّ بکه‌ویته ژێر کاریگه‌ری ده‌ره‌کی وناحه‌زی و گوئی به‌هه‌واو ئاره‌زه‌کانی ناو کۆمه‌لگا و ئاره‌زه‌کانیان بدریّت.

٤ - بنه‌رته له‌بانگه‌شه‌کردن وچونه ده‌ره‌وه‌دا بۆ گۆپه‌پانه‌کانی بانگه‌شه‌و بانگه‌وازی ئه‌رکی سه‌ر شانی پیاوانه: هه‌روه‌کو چۆن له‌سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ر ﷺ سه‌حابه به‌پێوه‌کان دا هه‌بو، وێرای نه‌و هه‌مو نمونه زێڕینه‌ی ژنان که میژو بۆمانی ده‌گێڕێته‌وه هه‌یچی وای جیاوازی نه‌ه‌گه‌ڵ نه‌و نمونه‌ی که ده‌ره‌باره‌ی پیاوان گێڕدراونه‌وه، ئه‌مه‌ش پاستیه‌تی فهرموده‌که‌ی پێغه‌مبه‌ره ﷺ که فهرمویه‌تی: {کمل من الرجل کثیر، ولا یکمل من النساء إلا: آسیة امرأة فرعون، ومريم بنت عمران، وإن فضل عائشة على النساء كفضل الثريد على سائر الطعام} (٢) (واتا: زۆریک له‌پیاوان گه‌یشته‌ن دۆندی پراو پری و ته‌واوی، به‌لام ژنان نه‌گه‌یشته‌ن ئه‌م پله‌یه ته‌نیا ئاسیای کچی مه‌زاحم خێزانی فیره‌ون و مه‌ریه‌می کچی عمران نه‌بیّت، وه پله‌و پایه‌و به‌رزی عائشه به‌سه‌ر ژنانه‌ی تری جیهاندا وه‌ک به‌رزی و جیاوازی و به‌تامی و پله‌و پایه‌ی تیکۆشه (الثريد) وایه به‌سه‌ر باقی خۆراک و خواردنه‌کانی تر دا. (وه‌رگێتی).

٥ - ئه‌م قسه‌و بۆچونه‌شمان نه‌وه ناگه‌یه‌نیّت که پۆلی ئافه‌رت پشتگوئی بخه‌ریته په‌راویزو لای ئی نه‌کرێته‌وه: به‌لکو ناتوانیّت نکۆلی له‌پۆلی ئافه‌رتان بکریّت له‌گۆپه‌پانی ژیان و خه‌بات و تیکۆشانی بانگه‌وازی و په‌روه‌رده‌ی نیسلامی دا به‌لکو بگه‌ر له‌پۆلی پیاوان پتر بوه له‌م بواره‌دا واته له‌بوازی په‌روه‌رده‌یی و بانگه‌وازی دا، هه‌رگیز پشتگوئی ناخه‌ریّت

(١) دیاره نه‌وانه پێ دامه‌زراو ویاش له‌پرنسپه‌کانی نیسلام حالی نه‌بون و بپوا دامه‌زراو نه‌بون و فشقۆل بون ده‌نا چۆن به‌هات و هاواری درۆینه‌ی بی باوه‌پان و کافران و بوپو ده‌غه‌له‌کان بپوا ده‌که‌ن و ده‌ست به‌رداری ئایین و شه‌ریعه‌تی خوا و بانگه‌وازی نیسلامی ده‌بن؟! (وه‌رگێتی).

(٢) رواه البخاري في الأنبياء ، باب قول الله تعالى (وضرب الله مثلا للذين آمنوا...) (٣٤١١) ومسلم في فضائل الصحابة، باب فضائل أم المؤمنين خديجة رضي الله عنها (٢٤٣١).

له بیرو ناجیته وه به پێچه وانه وه گرنگی و بایه خێ ته وای خۆی ههیه له میژوی پر سهروه ری ئیسلامدا، ئهم قسه و خواس و توێژینه وه یه مان ته نیا بۆ پون کردنه وهی ئهم پۆله گرنگه بو، به لام به پابه ند بون به پرنسیپ و پاگرو کۆلکه کانی تری پابردو که باس کران شتیکی حه تمی وزه روری ته .

۶- له راستی و له بنه پره تدا ده بی ئافره ت له ناو کچان و ژنانی هاو په گه زی خۆی دا بانگه شه و بانگه واز بکات: ده بی ئافره تی موسلمان له کاری بانگه وازی دا هه موشی واز وه کار و فاکته ره شه ریه گرنگه کان بگریته به رو به ته وای به کاریان بینیت و لیپرا وانه هه ول ببات نابی له م فاکته رو هۆکار و پاگرو بنه مایانه لاببات مه گه به بنه ماو فاکته رو کۆلکه شه ریه کان نه بیته .
هه ئویسته ی چواره م: هۆکار و شی وازه سه رکه وتوه کان له بانگه شه و بانگه وازی دا:

له گرنگترین ئه و شتانه ی که ئافره تی بانگه شه کار پتویسته ئاگاداری بیته ولای لی بکاته وه بۆ ئه وه ی کار و چالاکیه کانی له ناو مال و له ناو کۆمه لگا و ئوممه ته که ی دا به ره م دار بیته بریتیه له شی واز و هۆکار و فاکته ره سه رکه وتوه کان له کاری بانگه وازی و بانگه شه یی دا که له دوا ی خوا ی بالا ده ست و کار به جی یارمه تی ده رو پال پشتیه تی له پابه راندنی پرۆسه ی بانگه وازی و گه یشتن به ده ره ئه نجامه کانی مه به ست و داخوازیه نه خشه بۆ داریژرا وه کانی خۆی.

ئه و هۆکار و فاکته ره سه رکه وتو گرنگانه ش بریتین له وانه ی که خوا ی گه وه له م ئایه ته پیرۆزه دا بۆی پونکردوینه وه و ده فه رموی: ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْخَسَنَةِ وَجِدِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ النحل: ۱۲۵. (واتا: بانگه وازی بۆ لای په ره ردگارت بکه به هیدی و هیمنی و له سه رخۆیی و زۆر ژیرانه و پر حیکمه تانه و به نامۆزگاری و په ند دادان و به شی وازیکی ژیرانه و له سه رخۆیی و باشت له قسه و گفتاره کانی به رامبه رو ژیرانه تر له وان و نه رم و نیانی بۆ ئه وه ی بتوانیت به و شی وازه جوان و نه رمه حه لیمانه کاری تی بکه یته و هیدایه ت وه ر بگریته و بگه پێته وه بۆ لای خوا ی په ره ردگاری هه مو جیهانیان. (وه گێڕ). ئاله م ئایه ته پیرۆزه دا تیگرای شی واز و هۆکاره سه رکه وتوه کان له خۆ ده گریته که بریتین له:

◆ دانایی و ژیری (الحکمة): مه‌به‌ست له‌م زاراو‌یه دانانی هه‌مو شتی‌ک له‌شوینی خوی داو‌گرتنی جله‌وی نه‌فسی خۆت و‌زāl بون به‌سه‌ری دا، و هیدی و‌هیمنی وله‌سه‌رخویی و‌پشو درژی و‌په‌فتار کردن به‌شیوه‌یه‌کی عه‌قلانی ولژیکی و‌ژیرانه، و‌به‌ژیری و‌دانایی بانگه‌شه کردن که‌بریتین له‌مانه‌ی خواره‌وه:

— هه‌ل‌ب‌ژاردنی کاتیکی گونجاو بۆ بانگه‌شه و‌بانگه‌وازی کردن.

— هه‌ل‌ب‌ژاردنی شوین و‌زه‌مینیه‌کی گونجاو وله‌بار بۆ بانگه‌وازی تیدا کردن، که‌کاریگه‌ریه‌کی ته‌واوی له‌سه‌ر قبول کردن و‌پازی بون هه‌یه بۆ ئاماده بونی بانگه‌یشت کراوان.

— هه‌ل‌ب‌ژاردنی بابه‌تی گونجاو له‌بار، چه‌نده بابه‌ته‌که گرنگ و‌گونجاو بی‌ت وله‌واقعیه‌تی قسه کردن و‌گفت و‌گۆ له‌گه‌ل کردن و‌پاس کردن له‌گه‌ل ئافره‌تاندا نزیک تر بی‌ت ئه‌وا ئه‌و بابه‌ته‌و ئه‌و بانگه‌وازی له‌پیشتره‌و باشتر له‌وه‌رگرتن و‌ئاماده بونیان وله‌تیگه‌یشتنی ئاماده بوان نزیک‌تره‌و ساد‌ه‌و سانا‌تره.

— گرتنه‌به‌ری یاساو پ‌سیاه‌ک: گرتنه‌به‌رو پ‌ویشتن به‌پ‌ک و‌پ‌کی له‌سه‌ر یاساو پ‌ساو بنه‌ما شه‌ریه‌کان و‌دامه‌زراو له‌سه‌ر به‌لگه‌و پ‌نوماییه‌کانی شه‌ریه‌تی خوای گه‌وره‌و شوین که‌وتنی ئه‌و به‌لگانه‌ی له‌سه‌رچاوه‌ زولاله‌که‌ی ئایینی پ‌یروزی ئیسلامه‌وه پ‌یمان گه‌یشتون و‌هرمان گرتون واته هه‌ل‌ئنجان و‌وه‌رگرتن له‌سه‌رچاوه‌ بنه‌په‌تیه‌کانی شه‌ریه‌تی خوای گه‌وره که‌بریتین له‌قورئان سوننه‌ت. و‌ئاسانکاری بک‌ریت نه‌ک قورس و‌گران کردن هه‌روه‌کو پ‌یغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی: {یسروا و‌لاتعسروا، و‌یشروا و‌لاتنفروا} (١). (واتا: هه‌میشه ئاسانکاری بکه‌ن بۆ خه‌لکی و‌شته‌کان له‌خه‌لکی قورس و‌گران مه‌که‌ن نه‌بادا خه‌لکی له‌ئایینی پ‌یروزی ئیسلام بپه‌وه‌وه‌و دور بکه‌ونه‌وه‌و له‌دین بی‌زار ببن، هه‌روه‌ها مزگ‌یته‌ی خو‌شی و‌خۆش گوزه‌رانی به‌خه‌لکی بده‌ن و‌خه‌لکی دور مه‌خه‌نه‌وه‌ له‌به‌رنامه‌که‌ی خوا. (وه‌رگ‌ی).)

(١) رواه البخاري في العلم، باب ما كان النبي ﷺ يتخولهم بالموعظة والعلم كي لا ينفروا، ومسلم برقم (١٧٣٢) في الجهاد، باب في الأمر بالتيسير وترك التنفير.

– پله پله یی وقوناغیه تی له بانگه شه کردن وپاگه یاندن: نه فسه کان هه میشه پیوستان بهمه شق کردن و پاهیتانه، له سوکوهه بۆ گران وله که مهو بۆ زۆر، نه و جار بهره بهره پتر کردنی، دیاره گهر واپرۆیت نهوه شوپین کهوتنی نهو زانیاری و پینومایی وئامۆزگاریانه که له فرموده که ی (معان) هوه هاتوه که کاتی خۆی پیغه مبه ﷺ بۆ یه مه نی نارد پی ی فرمو: {ادعهم إلى شهادة أن لا إله إلا الله وأني رسول الله ، فإن أطاعوا لذلك فأعلمهم أن الله افترض عليهم خمس صلوات في كل يوم وليلة، فإن هم أطاعوا لذلك فأعلمهم أن الله افترض عليهم صدقة في أموالهم تؤخذ من أغنياءهم وترد على فقرائهم} (۱). (واتا: بانگیان بکه بۆ شایه تمنای (ان لا إله إلا الله وأن محمد رسول الله) نه گهر بۆ نه مه گوئی پاپه لیان کردی وموسلمان بون. نه و جار فیتریان بکهو پی یان بلی که خوای گهره له شهو وپۆژیک دا پینچ فهرزه ی نویژی له سهر واجب کردون وده بی نه نجامیان بدهن ، وه نه گهر نه مه شیان کردو گوئی پاپه لیان کرد پی یان بلی: که خوای گهره زه کاتی له سهر واجب کردون ، له ده وله مه نده کانیان وهرده گیریت وده دریت به هه ژاره کانیان. (وه رگپ). پیغه مبه ﷺ فرمانی پی کرد له بانگه وازو بانگه شه کردن دا پله پله یی وقوناغی بیت ، ئیدی بهم جوهره بانگه شه کاری سهرکه وتو چ پیاو چ ژن پیویسته پله پله یی بیت وقوناغ قوناغ هه نگاوه ل بنیت و چاودیری شته به راییه کان واته قوناغه کان له له گرنگه وه بۆ گرنگتر دهست پی بکات و پله پله بیان بریت و نه نجامیان بدات. (۲)

– تیبینی کردن و چاودیری کردنی بهرزه وه نندی و خراپی (المصلحة والمفسدة) ژیری و حیکمه تیه، لادان و نه هیشتنی خراپه کاری له پیش چاکه هیتان و تیکوشانه بۆ چاکه کاری. جاهه ر کاتی دو بهرزه وه نندی تیک گیران ده بی گرنگتر بهرزه تره که یان بگیریته بهر وه له کاتی تی گیرانی دو خراپه و فیتنه وئاشوب ده بی له گهره که یان

(۱) رواء البخاري برقم (۱۳۹۵) في الزكاة، باب وجوب الزكاة، ومسلم برقم (۱۹) في الإيمان، باب الدعاء

إلى الشهادتين و شرائع الإسلام.

(۲) ده رباره ی فرموده که ی (معان) بپوانه نه وه ی که له (الرسالة المستقلة) دا نویسومه و که به دریتی و اتاکه ییم ئاماژه پی کردوه (نوسه).

نۆزینه‌که‌یان خۆ لا بدریت، ئیدی به‌م شیوه‌یه، که‌واته: ئافره‌تی بانگه‌شه‌کاری
سه‌رکه‌وتو ده‌بی به‌و کیش و پێوانه‌یه‌ کیش بکریت.

◆ ئامۆژگاری چاک: مه‌به‌ست له‌مه‌ قسه‌وگفت و لفتی خۆش و شیرین کردن بۆ ئه‌و
که‌سانه‌ی که‌بانگ ده‌کرین بۆ لای به‌رنامه‌که‌ی خوای گه‌وره‌ به‌نه‌رم و نیان ترین
شیوه‌وزۆر به‌ژیرانه‌و هیدی و هیمنی و حه‌لیمانه‌و به‌پویه‌کی گه‌شو پاراو شه‌وقو زه‌وقو
چالاکانه‌و خۆشه‌ویستانه‌ له‌پویانداو هه‌لبژاردن و گوتنی وشه‌و زاراوه‌و ده‌ربیرینی له‌بارو
گونجاو له‌گه‌ڵ ئه‌و ده‌سته‌ی که‌قسه‌یان بۆ ده‌کریت که‌به‌ ئاسانی تی ی بگه‌ن و فه‌لسه‌فه
نه‌کردن و خۆ ده‌رخستن نه‌بی‌ت له‌پویانداو له‌قه‌سه‌کان بێزار ببن و گوێ ی بۆ نه‌گرن و له‌م
گوێ یه‌یان بجێته‌ ژورو له‌و گوێ یه‌یان بێته‌وه‌ ده‌ر. واته‌به‌گوێره‌ی ئاستی
تیگه‌یشتن و ئاستی زانست و زانیاری و پۆشنیری و تیگه‌یشتنی بانکراوان و قسه‌ بۆ که‌ران
قسه‌یان بۆ بکات و بابته‌یان بۆ هه‌لبژیری که‌له‌ ئاستی نه‌واندا بی‌ت، نه‌ک بابته‌یک شرۆفه
بکات که‌ته‌قه‌ی سه‌ریان بی‌ت و ابزانن گوێزانیان بۆ ده‌بژیری و ده‌بی قسه‌و بابته‌کان
سود به‌خش بن، نه‌ک دور خستنه‌وه‌یان.

هه‌روه‌ها به‌ستنه‌وه‌ی قسه‌و بابته‌کان به‌به‌لگه‌و نمونه‌ هێنانه‌وه‌ بۆ ترساندن
وه‌لنان (الترغیب والترهیب) به‌شیکه‌ له‌ئامۆژگاری کردن بۆ چاکه‌و چاکه‌کاری. هه‌روه‌ها
هێنانه‌وه‌ی چیرۆک و به‌ سه‌رهات و سه‌رگوزشته‌ی پیاوچاک و ژن چاکان به‌شیکه‌ی تره
له‌ئامۆژگاری کردن بۆ چاکه‌و چاکه‌کاری. وه‌ک ئه‌م جوړه‌ چیرۆک و به‌سه‌رهات و
سه‌رگوزشتانه‌ له‌قورئانی پیرۆزو سوننه‌ت دا زۆر دوپاره‌ بونه‌وه‌ له‌به‌ر گرنگی و بایه‌خی
پۆلی ئه‌م سه‌رگوزشتانه‌ بۆ مرقه‌ه‌کانی سه‌ر پوی زه‌وی و پین له‌په‌ندو ئامۆژگاری و لێ
وردبونه‌وه‌ ده‌رس و په‌ندێ و ده‌رگرتن بۆ ئیمه‌ی مرقه‌. ئه‌وه‌ی که‌به‌هه‌له‌دا بجێته‌ و پێ ی
بخلیسکێته‌ ناو جوغزی لادان و دوچاری تۆله‌و سزا ببی‌ت به‌هۆی شوین که‌وتنی
به‌سه‌رهات و سه‌رگوزشته‌کانه‌وه‌ ئه‌وه‌ هۆی ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌و که‌سه‌ شوین به‌سه‌رهات و
سه‌رگوزشته‌و حکایاته‌ ئه‌فسانه‌یی و نا‌پاسته‌کان که‌وتوه‌و شوین قورئان و ئه‌و به‌سه‌رهات و
سه‌رگوزشته‌و ژیا‌نامه‌ نه‌که‌وتوه‌ که‌له‌قورئان و سوننه‌ته‌وه‌ هاتون به‌کورتی لادان
له‌به‌نامه‌و شه‌ریعه‌تی خوای گه‌وره‌. هه‌روه‌ها قسه‌ کردن به‌وشه‌و زاراوه‌ی خۆش له‌گه‌ڵ

خه لکی و له گه ل بهرامبهردا به و وشو زار او ه جوانانه ی که بهرامبهرد پی ی خۆشه و دلیان پی خوش ده بیته و ه که نه وه ی که نافره ته ی بانگه شه کار به نافره تانی تر بلیت: نه ی ه و دایکی فلانه که س، نه ی خوشکی خۆم، نه ی بروداداری پاستگۆ. وه نه گه ر کۆمه لیکیش بون پی یان بلیت: نه ی خۆشکانی خۆشه ویست و به پیزم، نه ی خۆشکانی برودادار به خوای گه و ره، وه مه و ره ها.

مه و ره ها به کار هینانی هه ندی شیوازو ده ستوری قسه کردنی نهرم کهر (پازی کهر — المقنعه) و ه د لنیایی کردنی و پوهانده وه ی ته می گومان و دودلی جابه سویند خواردن بیت یا دوباره کردنه وه ی وشو قسه کان له کاتی پتویستی دا.

◆ ده مه ته قی و دایه لۆک به باشتترین و چاکترین شیوازو چاکتر له می بهرامبهرد: مشت و مپرو ده مه قالی یا دایه لۆک بریتیه له لیدن و وه لا نانی به لگه به به لگه (الحجة بالحجة)، یا خود بریتیه له دژ به کی و به بهر یه کدا چون له پون کردنه وه و مل ملانی ی قسه کردن بۆ به زانندن وقه ناعهت پی کردنی بهرامبهرد، وه مه و ره ها. ده کری دایه لۆک و به بهر یه کدا چون له گه لیک بوارد ا رو بدهن له وانه:

— له گه ل بیرو پای پتوهانده دا: و به گویره ی نه و جیاوازیه، نه گه ر هات و نه و ده مه ته قی یه له گه ل که سیکدا بو برپای به خوای گه و ره هه بون نه وه نه و کات به و به لگانه له گه لی دا ده دویت که له سه رچاوه ی ئیمان وه سه رچاوه ده گرن، وه نه گه ر نه و که سه عه قلانی بو نه و به به لگی عه قلانی له گه لی دا ده دویت.

— ده مه ته قی له گه ل خه لکی دا به و شیوه یه یا به و شیوازه له گه لیاندا ده دویت که ته ی ده گن و لی ی حالی ده بن، و ه که نه وه ی به م شیوه قسه یان له گه ل دا بکهیت و بلی ی: نه گه ر قسه که ریک ناوی بگوتایه، نه وه نه و ده گوترا.

— دایه لۆک و ده مه ته قی له گه ل قوتابیانی که دا بۆ نه وه ی فیتری ده مه ته قی و دایه لۆک و پویه رو بونه وه ببو رابین له سه ری لیره دا پتویسته چاوه دیتری نه م ئاکارو په و شتانه ی خواره وه بکریته له کاتی دایه لۆک و ده مه ته قی دا:

- به ستنه وه ی ده مه ته قیکه به به لگه وه واته هینانه وه ی به لگه.
- هیرش و شالو نه بردنه سه ر که سی بهرامبهرد (ده مه ته قیکه) نه به قسه و نه به کردنه وه.

- قسه له دل نه‌گرتن وغره‌ز هل نه‌گرتن که پیویست بهو غره‌زه ناکات.
- درو نه‌کردن له کاتی دمه‌ته‌قی داو پاستگزیی وه‌ق بیژی.
- هیدی و هیمنی وله‌سرخویو و حه‌وسه له بون له‌دمه‌ته‌قی و دایه‌لۆک دا.
- سه‌لماندنی هه‌ق یا وه‌رگرتنی هه‌ق به‌سینگیکي فرلوانه‌وه.
- دهرنه‌چون له‌بابه‌تی دمه‌ته‌قیکه .
- گومان به‌چاکه بردن واته گومانی باشت هه‌بیټ به‌رامبه‌ر بهو که‌سه‌ی پویه‌پوی ده‌بیه‌وه.
- هه‌میشه سور بون وچاودی‌ری کردنی خو له‌خوا پاریزی، به‌وه‌ی که گومانی تیدانیه دلنیا بیټ که‌به‌نده له‌سه‌ر قسه‌و کرده‌وه‌کانی لی ده‌پیچریته‌وه ، نه‌گر قسه‌ی باش بکات نه‌وه پاداشتی چاکه وهرده‌گریته‌وه، نه‌گریش هی خراپ بکات نه‌وه سزای خراپه‌کاریه‌کی خوی وهرده‌گریته‌وه.

هه‌لویسته‌ی پینجه‌م: له‌بواره‌کانی بانگه‌شه‌و بانگه‌وازی ئافره‌ت دا:

- نه‌وه‌ی که‌دیت بریتیه له‌په‌خش کردنی هه‌ندی له‌بواره‌کانی بانگه‌شه‌و بانگه‌وازی کردنی پیشنیار کراو که‌ئافره‌تی موسلمان ده‌یه‌ویټ بانگه‌وازه‌کانی تیدا په‌خش وپیشکه‌ش بکات که‌گرنگه‌کانیان له‌م چه‌ند خالانه‌ی خواره‌وه‌دا گرد ده‌بنه‌وه:
۱. قوتابخانه‌و خویندن‌گا‌کانی کچانی حکومی و نه‌هلی.
 ۲. ده‌سته‌و دامه‌زراوه‌کانی فرمان کردن به‌چاکه‌و قه‌ده‌غه کردن له‌خرابه
 ۳. قوتابخانه‌کان و خانه‌کانی ژنان بۆ له‌به‌ر کردنی قورئانی پیروژ.
 ۴. دامه‌زراوه ته‌ندروسته‌یه حکومیه‌کان و نه‌هلیه‌کان .
 ۵. وه‌به‌ره‌یتانی هۆکاره‌کانی پاگه‌یاندنه‌کان (خویندراوه‌و بیستراو) نه‌وانه‌ی که‌له‌گه‌ل ئافره‌ت دا ده‌گونجین به‌هه‌مو‌بنه‌ماو پاگره شه‌ریه‌کانیه‌وه.
 ۶. له‌ماله‌وه.
 ۷. له‌مزگه‌وتدا.
 ۸. له‌کۆمه‌له‌و پیک‌خراوه‌کانی ئافره‌ت‌اندا.
 ۹. له‌کاروانه‌کانی حه‌چ و گه‌لی شوینی تری له‌م جورانه.

به لام چالاکیه پیشنیار کراوه کان و په خش کردنیان به چند خالکی دیارو کورت دا تی ده پهن و قابلیه تی گورین و چاک کردنیان ه به به و شتیوه یی که له گه ل بواره کان و سروشتی کارکردن له هه مو بواره کاند او شتیوازی گونجاو بۆ هه مو کات و زه مینه یه ک:

۱- قوتا بخانه و خویندنگاگانی کچانی حکومی و نه هلی:

له گه ل نه و چالاکیانه ی که له به رپرسیه تی ماموستای ئافره تدا باسما ن کردن، ده کرئی دیارترین چالاکیه کان و نه و شتانه ی که ده توانریت پیشکesh به ئافره تان بکرت له میانه ی قوتا بخانه و خویندنگاگانی کچاندا بریتین له مانه ی خواره وه:

ا- دابه ش کردنی هه ندی کاسیت و نامیلکه ی هه لبرارده له پرتگی پیشنیار کردنیان وه وه له لایه ن لیژنه ی سه ره رشتیاره وه یان به هوی یه کی له ماموستاگانه وه.

ب- هاندانی هه ندی له ماموستایانی ئافره ت بۆ خسته پوی شتیوه ی پیشپرکیکانی وه که له به ر کردنی قورشان، یاپیشپرکی ی پوشنبیری، یا نویسنی توژینه وه، یاپوخته کردن و کورت کردنه وه ی هه ندی کتیب..تد. نه وه پرای ده رکردنی هه ندی بلاو کراوه ی ئاراسته یی و پچراوه وه رزیه کان (مطویات الموسمی).

ت- پتخستنی نه وه ی که پی ی ده گوتریت بازاره خیره کان (الأسواق الخیریة)، که ده توانریت له م میانه یه دا هه ندی کاسیت یا کتیب په خش بکرتن و بخرینه پو، هاریکاری و ئاماده بونی میزگرد و محازه ره ی یه کی له ماموستاگان یانه وانیه ی وه پیشکesh ده که ن.

ث- هاندانی هه ندی له ماموستایانی ئافره تی چالاک بۆ دانانی وانه یه کی نه گورپه رده وام بۆ قوتا بی و خویندنگاگانی کچان له نویژگی قوتا بخانه و خویندنگا و زانکو په یمانگاگان.

ج- هاندانی یه کی له ماموستاگان بۆ ئاماده کردن و دروست کردن کومه لکی واکه پی ی ده گوتریت گروپ و کومه لی نویژگا بۆ چالاک کردن و هه لسه واندن و به گه پ خسته نی لایه نه کانی ئاراسته و پینومایی له قوتا بخانه و خویندنگادا.

ح- به رپا کردن به یه که گیشتن و چاوپیکه وتن (اللقاء) له نیتوان ماموستایاندا بۆ توژینه وه و لیکنلینه وه ی چۆنیه تی دانان و نه خشه پرتی بۆ به رنامه و پروگرامی بانگه شه و بانگه وازی له قوتا بخانه و خویندنگا که دا.

خ- دانانی شوینیک له خویندنگاو قوتا بخانه و کولیزو په یمانگا کان بڼو فروشتنی کاسیت وکتیږو نامیلکه و چاپکراوه به سوده کان .

د- سود وهرگرتن له خویندکارانی کچ له زانکو وپه یمانگا له کاتی ماوه‌ی مه‌شوق کردن و پاهینانی مه‌یدانی له ریڅکستن و نه‌خشه‌پړی هندی له کاروچالاکي بانگه‌شوبانگه‌وازی چالاک وئاراسته‌یی گرنګ و سود به‌خش زه‌ه‌ماه‌نگی وگونجاندن له‌گه‌ل ده‌سته و دامه‌زراوه ئیسلامیه‌کان، بڼو ریڅکستن و نه‌خشه‌پړی وکړنه‌وه‌ی هندی پیشانگا و ئاه‌نگه به‌یه‌کتری ناساندنه‌کان (المهرجانات التعریفیه) به‌کی‌شه و ته‌نگ‌زه و ناکوکیه‌کانی جیهانی ئیسلامی(۱)، و ه‌سود وپه‌ند وهرگرتن ئی‌یان له‌زیندو کړنه‌وه و هو‌شیار بونه‌وه‌ی ه‌ستی ئیسلامی لای ئافره‌تان له‌گه‌ل کړکړنه‌وه‌ی پیناکه‌کان.

ذ- پیشنیار کردن له‌خواه‌نی قوتا بخانه و خویندنگا نه‌هلیه‌کان بڼو کړنه‌وه و دانان و ته‌رخان کردنی چه‌ند وانه‌یه‌کی زیاده بڼو قورئان خویندن و له‌به‌ر کردن بڼو زمانی عه‌ره‌بی و ه‌روه‌کو له‌ه‌ندی له‌قوتا بخانه‌کاندا ه‌یه(۲).

(۱۳۹) واته: کړنه‌وه‌ی ه‌ندی کږو کږونه‌وه بڼو شروق کردن و وونکړنه‌وه‌ی کږشه و ته‌نگ‌زه و ناکوکیه‌کانی باو و سه‌رده‌م له‌جیهانی ئیسلامی له‌ناو ولاتان و چین و تویر ه‌ ئیسلامی په‌کاندا و هاندان و ه‌لئانی موسلمانان له‌هر کوی په‌ک ه‌بن و گه‌پانه‌وه بڼو شه‌ریعتی خوا که‌بریتیه له‌قورئان و سوننه‌ت به‌پی‌ی تیگه‌یشتنی پیشینه‌ی پیاو چاکانمان و ه‌ک ریگه چاره‌یه‌ک و تاکه چاره‌یه‌ک بڼو بن‌بڼ کړنی نه‌و ه‌مو کږشه و ئالو‌زی نه‌هامه‌تیانه‌ی که‌توشی موسلمانان دیت له‌م جیهانه‌چه‌نجال و پږ له‌سه‌رکی‌شیه‌دا. (وه‌رگږ)

(۲) نه‌وه‌ی نوسه‌ر لیره‌دا نوسپویه‌تی مه‌به‌ستی ولاتی سعودیه‌یه. به‌لام له‌ولاتی ئیمه‌دا زور به‌داخه‌وه و خوا بمان پاریزئ نه‌ک له‌قوتا بخانه‌کاندا نه‌م جوړه چالاکیه‌نیه به‌لکو ئیستا نه‌و بره وانه‌ ئاینیه‌ی که‌ه‌ش بو نه‌ماو ورده وده و خه‌ریکه به‌ر پاله په‌ستویانیاں داوه به‌رو که‌نده‌لان خلوری ده‌که‌نه‌وه که‌له‌سه‌رده‌می پړی‌می به‌عه‌سوه ده‌ستی پی‌ی کرد و سه‌ره‌تا بڼو تاقی کړنه‌وه و ه‌زاریه‌کان داخل نه‌بو، ئیستا و نه‌م پړو‌زه‌یه خه‌ریکه ته‌واو ده‌کرت به‌یه‌کجاری وانه‌ی ئاین ناهیلریت و به‌رگیکی نه‌وتویان به‌به‌ردا کړیو نه‌سلنه‌ی نه‌سیما و نه‌بونی ئاینی ه‌ر ئی‌نایات، نه‌گه‌ر ه‌ش بو ه‌ر له‌سه‌رده‌می پړی‌می له‌ناوچو و ئیستا خرابتر ده‌یان دایه ده‌ست ماموستایه‌کی نه‌وتو که‌نه‌سلنه‌ی برپای به‌ئاین و به‌خواش

ر- سود وهرگرتن له ئیستگه ی ناوڅویه کانه لهو بوارانه ی که سود به خشن چ له کاتی به یانیانداو چ له به شه کانی (حصص) ی هندی چالاکي ناو قوتابخانه و خویندنگاکاندا بیټ.

ز- چاودیږی کردن و دهست نیشان کردنی دیارده خرابه کانه، وسه پیچیه شه رعیه کانی که له نیوان خویندکاران و ناماده که رانی بلاو کراوه کانه هه و پوده دهه. هه روه ها دۆزینه وه ی پڼگه چاره یه ک بۆ نه و دیاردانه، په ننگه دیار ترینیشیان که پی ی له سه ر دابگیریت و جه ختی له سه ر بکړته وه: (به پیچه وانه واته به خراب به کار هیانی ته له قونه کانه، په یوه ندیه نااسایی و شازو ریز په په کانه و نه فامیه کانه، له خو بایی بون و به خو نازین، و ناسانکاری و شلی نواندن و که مته رخمی له پڅاشکی شه رعی دا).

س- هاندان و هه لئانی خویندکاران و ماموستایان بۆ هاو به شلی کردنی سالانه له گوڤاره ئیسلامیه کانه دا وهک: گوڤاری (الدعوة) گوڤاری (الأسرة) و گوڤاری (الشقائق) (۱).

ش- به رپاکردن و کردنه وه ی پیشانگای کتیب و کاسیتی ئیسلامی به شتیوه یه کی سالانه.

ص- کردنه وه و پاشه کهوت کردنی (جانتایه کی چاوه پروانی یاپاشه کهوت کردن - حقیبة الإنتظار أو التوفیر) له قوتابخانه و خویندنگاکاندا بۆ نه وه ی ماموستایانی نافرهت سود له به شه کانی پاشه کهوتی وهریگرت. نه م جانتایه نامیلکه ی چیرۆکی و کتیبی پیشبرکیتی به ژماره ی قوتابی و خویندکاران تیدان. ماموستا داوا له قوتابیان و خویندکاران دهکات که نه و نامیلکه و کتیبانه بخویننه وه یاخود پیشبرکیتی له نیوان قوتابیاندا ناماده و سازدهکات، ناوه ناوه ش نه و نامیلکه و کتیبانه یان بۆ ده گوږیت.

نه بو په نا به خوا یا دهیان دایه ماموستایه کی نافرهتی سفور که هیچ له نایین هه ر نازانیت ، ده ی نه گه ر له نایین و حوکمه کانی شه رعه تی خوا شاره ژا بایه جارئ له پیش هه مو شتیڅ خوی پوت و سفورو شه لالی دپو درمان نه ده کرد. نه ی که واته نه م جوړه چالاکیه نایینیانه چۆن ده بن ؟!!!! (وه رگپ).

(۱) له کوردستانی خو شمندا ده توانئ هاو به شلی له گوڤاری (پڼگای پاست) و گوڤاره ئیسلامیه کانی تری که ئیستا له کوردستان درده چن بکړیت که به پاستی به پی ی قورشان و سوننهت و به تیگه یشتنی سه له فی صالح درده چن بکړیت. نه مه ویرای نه و گوڤارانه ی که له سه ره وه نوسه ر نامازه ی پی کردون. (وه رگپ).

ض- دانانی ریبه‌ریکی کرده‌کی (پراکتیکی - عملی) نوسراوه که هندی له و چالاکیانه‌ی تیدا تو‌مار ده‌کرین که ده‌کرئ به‌شه به‌سوده‌گانی پی پ‌بکرته‌وه، یا هه‌ماهه‌نگی کردن و گونجاندن له‌گه‌ل هندی له‌بانگه‌شه‌کارو بانگه‌وازکارانی ئافره‌ت که له‌میان‌ه‌ی ئه‌و به‌شه پیش‌برک‌ی یه‌دا که له قوتا‌بخانه‌که‌دا ئاماده ده‌بن.

ط- پ‌وشته‌کردنی چوره‌گانی مام‌وستایان به‌ه‌ندی له‌گ‌وفاری ئیسلامی گونجاو وه‌ک: گ‌وفاری (الأسرة، الشقائق، الدعوة) سه‌رباری ه‌ندی نامیلکه‌ی له‌بارو گونجاو و به‌سود.

۲- فرمان کردن به‌چاکه‌وقه‌ده‌غه‌کردن له‌خراپه‌:

فرمان کردن به‌چاکه‌وقه‌ده‌غه‌کردن له‌خراپه‌ پ‌ول‌یکی گه‌وره‌ی هه‌یه له‌پ‌نومایی کردن و ئاراسته‌کردنی ئافره‌ت و د‌زایه‌تی کردنی خراپه‌کان که په‌یوه‌ستن پی یه‌وه ، که ده‌کرئ له‌م خالانه‌ی خواره‌وه‌دا بیان گوشتن:

۱. ئاراسته‌کردن و پ‌نومایی کردنی ئافره‌تی موس‌لمان به‌و شتانه‌ی که سود به‌خشن له‌کاروباری ئایینه‌که‌یداو ب‌و به‌رچاو پ‌وشنی و ه‌وشیاری که له‌ژیانی دا و له‌کاروباره‌گانی خیزانی ک‌ومه‌لایه‌تی دا سود به‌خشن ب‌وی.

۲. پ‌ونکردنه‌وه‌ی شی کردنه‌وه‌ی مه‌ترسیه‌گانی سه‌فه‌ر کردن و گه‌شت و گ‌وزار کردن ب‌و ده‌ره‌وه‌ئوه‌و

هه‌مو خراپه‌کاری و گوناح و بی شه‌ریانه‌ی که‌ل ده‌که‌ونه‌وه.

۳. هاندانی سه‌ره‌پرشتیاران که نه‌ه‌یلن ژنه‌کانیان و کچه‌کانیان به‌بی مه‌حره‌م سه‌فه‌ر بکه‌ن.

۴. پ‌ونکردنه‌وه‌ی مه‌ترسیه‌گانی ه‌ندی له‌ه‌وکاره‌گانی که ئاله ئاسمانیه‌کان (الدش)ن فیدیو ته‌له‌فزیو‌ن و گ‌وفارو پ‌وژنامه‌خراپه‌کان.

۵. پاگه‌یاندن و پ‌ونکردنه‌وه‌ی ئه‌و گوناح‌وزیان و خراپانه‌ی له‌و شویتانه‌دا پ‌و ده‌ده‌ن که ئافره‌تانی تیدا ک‌وده‌بنه‌وه وه‌ک(قوتا‌بخانه‌کان، بازپه‌کان، باخچه‌گشتی یه‌کان، شویتنه‌گانی تیدا پ‌ابواردن (الملاهی)وسه‌پرانگا‌کان.

۶. راگه یاندن وپونکردنه وهی ئه وهی که له خهسته خانه کان و نه خووشخانه کاندایو ده ده ن له وه مو سه ربیچی و بی فرمانیانه ی خوی گه وه .

۲- قوتا بخانه کان و خانه کانی له بهر کردنی قورئان بۆ ژنان :

زۆریک له قوتا بخانه کان و خانه کانی له بهر کردنی قورئانی پیروژ له ناوچه جوربه جوربه کانی ئه م ولاته پیروژه و ولاتانی تری ئسلامی دا بلایو بونه ته وه و گه لیک له ئافره تان به هه مو ته مه نه جیا جیا کان و ناسته زانستی و پۆشنبیرییه کان پوی تی ده که ن و به شداری تیدا ده که ن، ده کری ئیمه لی ره دا هه ندی له بهاره کانی بانگه شه کردن و پال پشتی کردن له میانه ی ئه م چه ند خالانه ی خواره وه دا بخه ی نه پو :

۱. هاندانی ئه ملی خیرو چاکه کاران بۆ پالپشتی کردنی بازنه کانی (حلقات) له بهر کردنی ژنان و کارکردن بۆ کۆکردنه وه و هه راهه م هیتانی مالیک (أوقاف - Fund) بۆ پالپشتی کردنی ئه و بازانه ی له بهر کردنی قورئانی پیروژ سوننه ت.

۲. هاوبه شی کردن و هاریکاری کردن له نه نجومه نه کانی سه ره به رشتیاری له سه ره ئه و قوتا بخانه ، یاهاریکاری کردن له کاریگری و به پیره بردنی دا، یا خود سه ره به رشتیاری کردنی هه ندی له و بازانه ی له بهر کردن.

۳. ئاماده کردنی په پیره و پروگرامیک بۆ خوله کانی له بهر کردنی قورئانی پیروژ و دانانی به زنامه و پلانه کانی به پیره چونی ئه و بازانه .

۴. به رپا کردنی که ناله کانی په یوه هه ندی و هه ماهه نگی کردن له نیتوان ئه و قوتا بخانه له گه په ک دا یاله شارو ئاوابی و شاروچکه کان دا.

۵. هاوبه شی قوتا بیان و خویندکارانی زاستی که له هه مو گه په کیک له محازه ره کاندایه گه ل سود

وه رگرتن له هه ندی له ئارسته که رو پیتومایی که رانی سود به خش و گونجاوه کان له سه روکایه تی دا.

۶. هه رمان کردن و داوا له ماله وه و له خوشکان بۆ ئاماده بون له وانه و محازه ره گوتنه وه و هاوبه شی و به شداری کردن له قوتا بخانه کانی له بهر کردنی قورئان.

۷. خوله‌کانی بانگه‌شه کردن بۆ ده‌رچون وئاماده کردن و پراهمینانی بانگه‌شه‌کاران و بانگه‌واژکارانی قورئان.

۸. ئاماده کردن و گه‌لآله کردن خوله‌کانی چالاک کردن و پراهمینان وئاماده کردنی شهرعی و په‌روه‌ده‌یی بۆ مامۆستایان و کارگێژان و کارگه‌رانی ئافرهت بۆ ئه‌وقوتابخانه.

۹ - وه‌به‌ره‌ینانی هۆکاره‌کانی پاگه‌یانندی خویندراوه‌و بیستراو (المقروءة والمسموعة):
باشتریت بی سود ترین هۆکاره‌کانی پاگه‌یانندی خویندراوه‌ که بخزینه‌ پو و کار پی
بکرتن چاک وایه به‌گوێره‌ی ئه‌م خالانه‌ی خواره‌وه‌ بیت:

■ خستنه‌پوی کێشه‌سه‌ره‌کیه‌کانی وه‌ک کێشه‌ی هاوسه‌ریه‌تی و کۆمه‌لایه‌تیه‌کان
که‌ده‌بنه‌هۆی پیشه‌ که‌نی کێشه‌لقیه‌کانی تر.

■ پیشه‌ کردن و بن‌پرکردنی هه‌ندێ له‌کێشه‌کان که‌شهریعه‌تی ئیسلام بریونیوه‌ وه‌ک
کێشه‌ی ده‌رچونی ئافرهت و کارکردنی له‌ده‌ره‌وه‌ی مال دا.

■ گومانی تێدا نیه‌ که‌ده‌بی ئه‌و خستنه‌ پوانه‌ به‌رده‌وام و پیشه‌داکوتاو بن‌هیچ کار
دانه‌وه‌یکیان نه‌بیت.

■ به‌رز کردنه‌وه‌ی ده‌رئه‌نجامه‌کانی بزوتنه‌وه‌کانی ئازادکردنی ئافرهت له‌ولاته
ئیسلامیه‌کان و عه‌ره‌بیه‌کان داو هه‌روه‌ها خستنه‌پوی شوینه‌وارو کاریگه‌ریه
خراپه‌کانیان.

■ جیاکردنه‌وه‌ی نیوان حوکمه‌ شه‌ریعه‌کان و خو‌په‌وشت و عاده‌ته
کۆمه‌لایه‌تیه‌کان.

■ به‌رز کردنه‌وه‌ و یاس کردن پۆلی باشی ئافره‌تانی چاکه‌کار له‌کاتی دامه‌زراندنی
ئهم ولاتانه له‌کاتی دامه‌زراندنیان وه‌هه‌مان کات و له‌دوای دامه‌زراندنیاندا وه‌ک
هه‌لوێستی خیزانی پێشه‌وا محمد کوپی سعود که‌هانی میژده‌که‌ی ده‌دا بۆ
پشتگیری کردن وه‌اریکاری کردن پێشه‌وا محمدی کوپی عبدالوهاب په‌حمه‌تی خوا
له‌هه‌موان لی بیت.

۵- دام ودهزگاو دامه زراوه ته ندروستییه کانی حکومی ونه هلی:

نافره تان پۆلئیکی تایبته تی وگه وره یان ههیه له هه مو دام ودهزگاو دامه زراوه ته ندروستیه کاندایا. هه روه ها دو سازدانی ژینگه یه کی گونجاو وله بار بۆ نافره تان ههیه نه وهیه که کۆمه لگای موسلمانن خۆپاریژ ده ی پوانتتیی. به لام گرنگترین بواره کانی کارکردنی بانگه شهیی له ده ست دابو ونه وهی له توانادا بیته ده کری له م چهند خالانه ی خواره وه دا کورتیان هه لئینن:

❖ کار کردن بۆ هیتانه دی نوسینگه کانی ئاراسته کردن و پئینومایی و بانگه وازی کردن له نه خۆشخانه گه وره کاندایا بۆ نه وهی خزمه تی نه خۆش و میوانان، و مرافقی نه خۆشه کان بکه ن، و ده ده کری له م بواره دا سود له نوسینه کانی پراژه کۆمه لایه تیه کان (الخدمة الإجتماعية) که ئیستا هه ن له هه ندی له نه خۆشخانه کاندایا وه ریگیریت.

❖ پۆشته کردنن نه خۆشخانه کان و مه لبه نده کانی ته ندروستی به نامیلکه و ویلاو کراوه هه لئاسراو ولکینراوه کان (الملصقات) ی به سود له گه ل کار کردن بۆ هیتان و پهیدا کردنن کۆمه لیک کتیبی زانستی و ژنده ر (المصادر) ی گرنگو به سود بۆ کتیبخانه ی نه خۆشخانه به هه ماهه نگی له گه ل لایه نه په یوه دیداره کان.

❖ به دوا د چونی به رده وامی هه مو نه و شتانه ی که له هۆکاره کانی پاگه یاننده وه ده رده چن که په یوه نندن به نه خۆشخانه کان و نوسین له سه ره نه و بلآو کراوانه وه و به ره پهرچ دانه وه یان.

۶- کاری بانگه شه و بانگه وازی نافره ت له ماله وه:

مال بریتیه له گۆپه پان و کاریگه رترین وگه وره ترین هۆکارێک که کاریگه ری ته وای هه بیته له سه ره په روه رده کردن و ئاماده کردنن مرۆف به نئیرو به میوه، گومانی تیدا نیه که خوای گه وره هه ر یه کی له ژن و میهردی کردوه به شوان و سه ره رشتیار له ماله که ی خۆیاندا، و دوا پۆزیش خوای گه وره ده رباره ی مال و مندال و خیزانه که ی لایان ده پیچیتته وه، فرمانی پی کردن مال و مندال و خیزانه که ی خویان له ئاگری دۆزه خ بیاریژن، هه ر که م وکوپیه ک پوبدات له نه هلی به رپرسیانی بانگه شه کردن له میانه ی هۆکاره کانی

تروه ده‌بیته هۆی قورستر کردن و پتر کردن به‌پر‌سیاریه‌تی دایک ویاوک، ده‌بی نه‌هۆی بزانی که‌دایک پشکی گه‌وره‌وکاریگه‌ری گه‌وره‌ترو پتری له‌و به‌پر‌سیه‌تیه به‌ر ده‌که‌ویتی، هه‌روه‌ها نه‌ه‌و نه‌رو به‌پر‌سیاریه‌تیانه‌ی که‌پیاو تیایدا به‌شداره گه‌لێک زۆن که‌گرنگه‌کانیان نه‌مانه‌ن (به‌پر‌سیه‌تی و نه‌رکی په‌روه‌ده‌کردنی بپوایی ۰ (الإيمانية)، زانستی، نه‌خلاق، پاراستن له‌شی (الجسمية)، ده‌رونی (النفسية)، کۆمه‌لایه‌تی، په‌گه‌زی (الجنسية)، فرمان کردن به‌چاکه‌و قه‌ده‌غه‌کردن له‌خرابه، بانگ کردن بۆ لای خوای گه‌وره.

مال له‌باقی هۆکاره‌کانی تر به‌کۆکردنه‌وه‌و له‌باوه‌ش گرتنی نه‌ندامانی خیزان بۆ چه‌ندان ده‌م ژمیری دورو درێژ و بۆ ماوه‌ی زۆر دورو درێژ جیا‌ده‌کرێته‌وه، گونجاندن وکۆک بونی ده‌رونی و کۆمه‌لایه‌تی له‌نیوانیادا.

که‌به‌م هۆیه‌وه ده‌توانی پێشه‌نگی چاک‌خواز بخزێته‌پو، وه‌گونجاندن و له‌یه‌ک نزیک بونه‌وه‌ی ده‌رونی و کۆمه‌لایه‌تی له‌نیوانیادا، بخزێته‌پو و بنا‌سینریت و له‌گه‌ڵ کاریگه‌ری بونی له‌میان‌ه‌ی ئاراسته‌و پینومایی په‌خشه‌ری راسته‌خۆه، هه‌روه‌ها تیبینی وچاودیری به‌رده‌وام و نه‌بپاوه، وسود وهرگرتن له‌همو هه‌ل و مه‌رج و حاله‌ته‌کان، و کاریگه‌ریه‌تی پاداشت (ئاراسته‌کردن - (التوجيه) و سزادان دور له‌خه‌لکی واته له‌به‌ر چاوی خه‌لک سزا نه‌دریت (۱).

۷- له‌کۆمه‌لگادا :

نه‌مه‌ش له‌میان‌ه‌ی چاکه‌کردن له‌گه‌ڵ خزمان و دراوسێکان و له‌گه‌ڵ هه‌ژاران و ده‌ست‌کورتاندا هه‌روه‌ها بانگ کردنیان بۆ لای به‌رنامه‌که‌ی خوا و پینومایی کردن ده‌ست‌گیراییان. بێ گومانه‌ که‌ئه‌م کارانه ده‌بنه‌ هۆی له‌یه‌ک نزیک بونه‌وه‌و به‌یه‌که‌وه‌ گرێدان و یه‌کتی خۆش و یستنی نه‌ندامانی ئوممه‌ت و کۆمه‌لگه‌ وه‌ک نه‌وه‌ی که‌یه‌ک له‌ش بن. هه‌روه‌ها دا‌پشتنی چه‌ندان پرۆژه‌ی بانگه‌وازی و بانگه‌شه‌یی وه‌ک: - ناوه‌ندی راویژگاری خیزانی.

(۱) ۱- له‌پاڤ‌دودا به‌درێژی باسی نه‌مان کردوه.

ب- واته‌له‌پیش چاوی خه‌لکان سزا نه‌دریت. (وه‌رگێتی).

— ناوه‌ندیکی چاک کردن و پیک هینانی په یوه‌ندیه‌کانی نیوان نه‌ندامانی په‌ک خیزان و ه‌روه‌ها نیوان نه‌ندامانی کومه‌لکه^(۱).

— سه‌ره‌رشتی و چاودیری کردنی خیزانی به‌ند کراو و گیراوه‌کان.
۸ — کاری بانگه‌وازی له‌مزگه‌وت دا:

دروسته بۆ نافرمانان که له‌مزگه‌وتدا بۆ هم کاره ناماده بن به‌لام به‌موله‌تی سه‌ره‌رشتیاره‌کانیان له‌و کاته‌دا نابی‌ئو سه‌ره‌رشتیاره قه‌ده‌غی بکات وموله‌تی نه‌داتی کاتی داوای موله‌تی لې ده‌کات بۆ نه‌وه‌ی سود له‌و وانه و بابه‌ت و وتارانه وه‌ریگریټ که له‌مزگه‌وت داو له‌لایه‌ن نافرته‌تیکی پېشه‌نگی چاک و باشه‌وه پېشکه‌ش ده‌کریټ، چونکه مزگه‌وت هه‌میشه که‌سان و ده‌سته‌یه‌کی باش و پوخته و پالوته و نمونه‌یی لې کۆ ده‌بنه‌وه، جیگایه‌کی گونجاویشه بۆ چالاکیه‌ نایینه به‌سوده‌کانی ژنان له‌بازنه‌کانی له‌به‌ر کردنی قورئان و فی‌رکردنی زانسته شه‌ریه‌کان و گه‌لې زانستی تری به‌سود. له‌و چالاکیه پېشنیار کراوانه‌ش نه‌مانه‌ی خواره‌وه‌ن:

◆ به‌ریا کردنی محازهراتی تاییه‌ت به‌ژنان له‌مزگه‌وتدا که هه‌لیکی باش بره‌خسینیت بۆ کۆبونه‌وه و ناماده بونی زۆر ترین و گه‌وره‌ترین ژماره له‌ژنان.

◆ میوانداری کردنی نافرته‌تانی بانگه‌شه‌کار که له‌نوږښگا‌کانی ژناندا وه یا وتار پېشکه‌ش بکه‌ن دوا‌ی نوږښی ته‌راویح له‌په‌مه‌زاناندا.

◆ چالاک کردنی خانه‌ی وتار بیژان له‌و وتو وتار خویندنه‌وه له‌نیوان هه‌فته و هه‌فته‌یه‌کی تر یان له‌پوژانی هه‌ینی دا ده‌رباره‌ی نه‌و کارو بارانه‌ی که تاییه‌تن به‌ نافرته و خیزان و په‌روه‌رده‌و. .تد.

◆ دامه‌زاندنی پېش‌پکې خیزانیه‌کان له‌په‌مه‌زان و له‌هاوین و له‌بۆنه‌کاندا.

◆ چالاک کردنی خانه‌په‌روه‌رده‌یی و بانگه‌شه‌یه‌کان له‌مزگه‌وتدا.

(۱) واته: ناشت کردنه‌وه‌ی خه‌ک و چاک کردنه‌وه‌ی نیوانیان له‌کاتیک دا له‌یه‌کتری توپه و عاجز بون. (وه‌ریگتی).

۹- کارکردنی بانگه‌وازی له‌ناو کۆمه‌له‌و پیکخواه‌کانی ژناندا :

هه‌ندێ هه‌ول و کوششی به‌هێزو به‌پێزو به‌ره‌کەت هه‌یه که له‌لایه‌ن ئه‌و کۆمه‌له‌و پیکخواهه‌ له‌گه‌ڵ هه‌ندێ له‌خێزانه هه‌ژارو ده‌ست کورته‌کان، و خێزانی گیراو و به‌نده‌کاندا نه‌جای ده‌درێن، به‌لام له‌گه‌ڵ نه‌مه‌شدا سنور دارن و هه‌ک پێویست نین ئه‌گه‌ر پێوانه بکڕین له‌گه‌ڵ ئه‌و هه‌مو توانا مادی و مۆیییه‌ی که له‌به‌ر ده‌ستیاندایه، بۆیه پێویسته ئه‌م جوهره کۆمه‌له‌و پیکخواهه چالاک تر بکڕین له‌م بوارانه‌ی که به‌اس کران و له‌گه‌ڵی بوازی تریشدا که ئاماژه پێ نه‌کران.

۱۰- کارکردنی بانگه‌وازی و بانگه‌شه‌کردن له‌هه‌له‌مه‌ته‌کانی هه‌ج دا :

دایشتن و به‌ریا کردنی به‌رنامه‌و په‌یره‌و پرۆگرامه بانگه‌وازی و بانگه‌شه‌یه‌کان له‌کاتی هه‌له‌مه‌ته‌کانی هه‌ج کردندا — له‌به‌شی ژناندا ده‌توانین ئه‌و چالاکی به‌رنامه‌پێشنیار بکڕین که له‌م چهند خالانه‌ی خواوه‌وه‌دا گردیان بکه‌ینه‌وه :

۱. هاندانی بانگه‌شه‌کارانی سه‌رکه‌وتوی ئافره‌ت بۆ هاوبه‌شی کردن له‌و هه‌له‌مه‌تانه‌دا بۆ پوێن کردنه‌وه‌ی ئه‌حکامه‌ شه‌ریعه‌کانی هه‌ج کردن و پێنومایی و ئاراسته‌کردنی ئافره‌تان به‌وه‌ی که سودیان ئی وهرده‌گرن واته به‌و حوکم و زانیاریانه‌ی که له‌و سه‌فه‌ره‌ی هه‌ج‌دا سودی ئی وهرده‌گرن.

۲. ئاماده‌کردنی به‌رنامه‌ بانگه‌شه‌ جوهره‌جوهره‌ جیا جیاکان که پێنومایی و ئاراسته‌ی ئافره‌تان بکات و هه‌ک پێش‌بڕیکێکانی که له‌گه‌ڵ ئافره‌تاندا بگونجێت، واته پێشکه‌ش کردن، کاسیته‌کان، نامیلکه‌کان، و نو سه‌راوه‌ پێچراوه‌یه‌کان (مطویات) و نه‌وجار دابه‌ش کردن به‌سه‌ر خاوه‌نی هه‌له‌مه‌ت و هه‌مه‌له‌داره‌کان و کاروانه‌کانی هه‌ج و حاجیه‌کان به‌گه‌شتی و هاندانیان که دابه‌شیان بکه‌ن و ئه‌م ئه‌رکه‌ پێرژه‌ پرپاداشته‌ له‌لای خوای گه‌وره‌و جی به‌جی ی بکه‌ن.

هه‌لۆسته‌ی شه‌شه‌م : باب‌ه‌ته‌کانی بانگه‌شه‌و په‌روه‌رده‌یی

شتیکێ به‌لگه‌ نه‌ویسته‌و بێ گومانه‌ که ئایین به‌هه‌مو پوه‌کانیه‌وه‌ باب‌ه‌تیکێ ته‌واو و تێرو ته‌سه‌له‌که‌ بانگه‌شه‌ی بۆ ده‌کری‌ت و قسه‌ی له‌سه‌ر ده‌کری‌ت. به‌لام ئێمه‌ لێره‌دا په‌نجه بۆ کۆمه‌له‌ باب‌ه‌تیکێ تایبته‌ به‌ ئافره‌تانی بانگه‌شه‌کار پاده‌کی‌شین بۆ ئه‌وه‌ی ده‌رگا‌کانی

له بهر ده مەدا بکړینه وه و بتوانیت به ئاسانی و بـی گرفت بچیته ناو بهرنامه کان وهاوبه شی وهاوکاری بکات له بانگه وازو بانگه شه کردنی چالاکانه. ده کړی ئه م کړمه له بابته تاییه تیان به ئه م چند خالانه ی خواره وه دابهش بکین:

به شی یه که م: بابته کانی دروست کردن و دامه ززاندن. ئه م به شهش نه مانه ی خواره وه ده گړتیه وه:

* بابته کانی بیرو باوه پ (العقیده) که بریتین له:

- پایه کانی باوه پ (الإیمان) و ئه و لقانه ی که په یوه نندن به ئیمان و عه قیده وه له بابته و له توژیینه وه کان و کیش و سه ریاسه کان.
- تیروانین و تیروان و لی ورد بونه وه ی موسلمان له بونه وه روله زیان و له مرف .
- هه لوه شینه وه ره کانی بپوا (الإیمان) و یه کتاپه رستی (التوحید) وه ک هاوبه شی په یدا کردن بـو خوی گه و ره و دوپویی و گالته کردن و سوکایه تی کردن به دروشمه ئایینه کان و جادو و جادو گری و گه لی شتی تری له م جوړانه.
- پیداویستی و داخوایه کانی باوه پ (الإیمان) و یه کخوا په رستی الله (التوحید) وه ک خوښه ویستی و داوا لی کردن (الرجاء) و ترس واته لی ترسان و ئارام گرتن (الصبر) و نیاز پاکي و دلسوزی و خوښ ویستن و پق لی بونه وه و نه سستوپاکي (الولاء والبراء) و گه لی بابته تی تری له م جوړانه.

* بابته کانی په رستشی (العبادة): وه ک پاک و خاوینی و ده ست نویژ شوشتن و ئه و لقانه ی که په یوه نندن پیییه وه، نویژ کردن و بابته په یوه نندیداره کانی، زه کات وپوژو، حه ج و عه مره کردن، نویژه سوننه ته کانی راتبه کان و ویترو باقی سوننه ته خوښه خشیه کانی تر (التطوع) له باقی به ندایه تی وپه رستشی یه کانی تر دا، هه روه ها حوکمه کانی پاک بونه له بی نویژی (الحيض) و پاک بونه وه و خاوینی ئه وانه ی که په یوه نندن به م بابته وه.

* بابته کانی خیزانی (الأسرة): ئه و بابته تانه ی که په یوه ستن به م بواره وه: کۆلکه و بنه ما کانی پیک هانتی خیزانیکی باش و پیک و پیک و بنه ماله، مافه کانی دایک، باوک. منداله کان، میړد، ژن (خیزان - الزوجة)، خزمه تکاران، بنه ماو کۆلکه کانی لی دروست

کردن و پیک هینانی خیزان، ه‌لس و که‌وت و په‌فتارو پیز گرتن و خوش ویستنی یه‌کتری له‌نیوان ژن و می‌رد دا.

* بابه‌ته‌گانی ئاکارو په‌وشت: بابه‌ته‌گانی ئاکارو په‌وشت بریتیتن له: په‌فتاری چاک، په‌وشتی جوان، به‌زه‌یی و پیزو حورمه‌ت گرتن، راستگویی، وه‌فاداری، پوخوشتی و لیو به‌بزه‌یی و به‌خنده‌یی، په‌وشت و ئاکاره‌گانی ناو مال، ئاکاره‌گانی قسه‌ کردن و له‌گه‌ل یه‌کتری دانیشتن و ئا خاوتن، په‌وشته‌گانی خواردن و خواردنه‌وه و ویرده‌گانی، په‌وشت و ئاکاره‌گانی نوستن و ویرده‌گانی^(۱)، ه‌ه‌روه‌ها دان و جی به‌جی کردنی مافه‌گانی موسلمانیتی، مافه‌گانی دراوسیتی، مافه‌گانی ناموسلمانانه‌کان (غیر المسلمین)، مافه‌گانی پی‌گاو بان.

* بابه‌ته‌گانی به‌رنامه‌وپروگرامیه بانگه‌شه‌یه‌کان: له‌وانه‌ حوكمی بانگه‌شه‌ کردن و نه‌رکه‌گانی و ه‌کاره‌کان و شیوازه‌کان و بایه‌خه‌گانی، پواله‌ته‌گانی بانگه‌شه‌ی ته‌ندروستی، پوله‌ته‌گانی بانگه‌شه‌ی ناتهن‌دروستی، زانست و به‌رنامه‌ راست و دروسته‌گانی فی‌رخوازانی زانست (طالبات العلم)، له‌نه‌خوشتی یه‌گانی بانگه‌شه‌کارانی ئافره‌ت، کۆلکه‌و بنه‌ما نه‌گۆپه‌گانی بانگه‌شه‌کارانی ئافره‌ت.

به‌شی دوهم: بابه‌ته‌ تاییه‌تیه‌گانی ئافره‌ت:

وه‌کو: ئاماده‌ بون بۆ نوێژه‌کان و محازه‌ره‌کان، ژنان و ئاهه‌نگه‌گانی ژنان، ژنو شوینه‌گانی به‌سه‌ر بردن (المرأة والمهيات)، ژنو بازارپه‌کان، پۆشاک، ژنو وه‌رزش، په‌روه‌رده‌ی ئافره‌ت بۆمنداڵه‌کان، فیل و ته‌له‌که‌و داوی دوزمنانی ئیسلام سه‌باره‌ت به‌ژنان، ئافره‌ت له‌پۆژئاواو له‌پۆژه‌لات، پۆلی چاکسازی ئافره‌ت، حوكم‌وپه‌فتاره‌گانی له‌و کاری چاکسازی‌دا، به‌شداری کردن و ه‌اریکاری کردنی ئافره‌ت له‌ گۆپه‌پانه‌گانی پۆشنگیری دا، ئافره‌ت و دروست کردنی نه‌فسی خوێ به‌شیوه‌یه‌کی شه‌رعیانه‌و زانستیانه‌و بانگه‌شی

(۱) واته: خویندنی ویرو زیکره‌گانی کاتی نوستن و خواردن و خواردنه‌وه‌وله‌مال ده‌رچون و چونه‌وه‌ ماله‌وه‌ چونه‌ سه‌ر ئاو و هاتنه‌ ده‌روه‌وه‌ و چونه‌ بازارپو گشت و ویرده‌گانی تری پۆژانه‌ی ژبانی مروڤ به‌به‌رده‌وامی (وه‌رگیزی).

کارانه، کۆلگەو بنه ماکانی پێ دامەزراوی ئافەرت و بەردەوامی و خۆپاگری لە سەر ئایین و بەرنامە کەمی خواو گەلی بواری تر.

بەشی سێ یەم: بابەتەکانی بیرو بۆچون و چەمکە هەلەکان

وەک: کەم تێرمان و کەم بیر کردنەو وەو ئێ ورد نەبونه وەو ئێسلامیانەو پشتگۆی خستنیان وەو ئێ نەدان و نەخویندنەو وەو خۆ خەریک نەکردن بۆ پتر شارەزا بون لەحوکەکانی دینەکەیان، نەزانی و نەشارەزایی ئافەرتی موسڵمان بەحوکەکانی ئایینەکەمی، لاوازی و پابەند نەبون بەحوکەکانی ئایین دوری لەدین و کۆشش نەکردن بۆشارەزا بون و دۆزینەو و کۆلگەو بنه ماکانی ئەو بێ هێزی و لاوازی و چارەسەرەکانی، بێ ئاگایی لەشەیتان و تەلەو فێلەکانی، تێ نەگەشتن لەچەمکە هەلەکان و لەبێ شەریی چوونە دەرەو و دەرچونی ئافەرت لەمال، هەروەها لەگشت کارەکانی دا، داگیر کردن وزهوت کردنسی فیکری و ئەخلاقی لەلایەن دۆزمنان و ئەلقە لەگۆی کانیان لەدو پوان و لادەران و خوانەناسان، هێرشێ دێندانە کردنە سەر ئافەرتی موسڵمان خراب کردن و بێ باوەپ کردنیان.

بەشی چوارەم: بابەتە زانستیه پەسپۆریه کان (تاییه تەندیه کان —

التخصصية)؛

ئەم بەشە تایبەتە بەخویندکاران و فێرخوازانێ بەشی زانست وەک: بەرنامەیی تایبەتی بەتەفسیر، یاخود خولی تایبەت کە تیایدا زانستەکانی قورئان یا فەرمودە وزانستەکانی دەخویندرێت، یاخود لەفێقەدا یالەعەقیدەو دژو هەلەشینەرەو وەکانی دا، یاخود لەبنه پەرتی (فی أصول) ئەم زانستەکانی دا، هەروەها لەژێرناوە و سەرگۆزشتە و سوننەت (السيرة)، یالە بابەتەکانی نەحو و وێژەو و میژو دا، یالە پۆشنییری گشتی دا.

وله کټایي دا ده لټم: ښه‌لی له‌سر شانی ښه‌ره‌تی بانگه‌شه‌کاری لټ‌پړاو و د لټ‌سوز ښه‌ویه که پټ‌ویسته له‌سهری به‌رنامه و پړوگرامیک هل بېژیریت له‌گه‌ل ښه‌م باب‌ه‌تانه و باقی باب‌ه‌تانه‌ی تردا بېته‌وه و گونجاو وله‌بار بېت، ه‌روه‌ها گونجاو بېت له‌گه‌ل ښه‌و که‌سانه‌ی که‌بانگیان ده‌کات وله‌گه‌ل‌یاند ده‌دویت و پټ‌نومایان ده‌کات بڼ لای خوی گ‌وره. ښه‌مه‌نیا بریتین له‌چند نمونه‌یک ده‌نا باب‌ه‌ته‌که که‌لټک له‌مه‌ فراوان ترو گ‌وره‌ تره.

ښه‌لټ‌ویسته‌ی چه‌و ته‌م: هوکاره‌ دیاری کراوه‌کان و یارمه‌تی دمره‌کان بڼ
ښه‌نجامدان وړا په‌راندنی به‌رپرسیاریتی و نه‌رکه‌کانی سه‌رشان:

له‌کټایي دا له‌م توپیرینه‌وه کټوله‌ی خ‌زماندا خ‌پړاو به‌سهرپ‌ی بی پسته‌یک له‌و هوکارانه ده‌خینه‌ پو که‌هانی ښه‌ره‌تی موسلمان ده‌دن بڼ ه‌ستان وړا په‌راندنی ښه‌رکی سه‌رشانی خوی وه‌ست کردن به‌به‌رپرسیاریته‌ی له‌پوی شه‌ری وشیاو و گونجاو به‌ښه‌ره‌ت که‌بریتین له‌مانه‌ی خواره‌وه:

۱. **نیازپاکی کار کردن (إخلاص العمل)** بڼ پاک و بیگه‌ردوبه‌رزوبی هاوتاوه‌میشه‌ نوژنه‌ کردنه‌وه‌ی ښه‌و نیاز پاکیه، له‌خوا پارانه‌وه‌و دوعا کردن و داوا کردن له‌خوی بیگه‌رد پاک و ت‌وته‌نیا که‌پاگری و پ‌ی دامه‌زلاویت پ‌ی بیه‌خشیت، که‌پ‌ی دامه‌زلاوی و به‌رده‌وامی سه‌ری ه‌مو کاریکی سه‌رکه‌وتوه‌و پ‌یشه‌نگی ه‌مو سه‌رکه‌وتنیکه، و سه‌رچاوه‌ی پ‌سته‌قینه‌ی کاره‌کانه، و ب‌نه‌ماو ب‌ناغه‌ی وه‌رگرتنه‌وه‌ی پ‌داشته‌ لای خوی بالا ده‌ست و کاربه‌جی، که‌له‌پ‌رېدودا شتی‌کمان لی خسته‌ پو.

دوعاونزاو پارانه‌وه‌ی به‌رده‌وام له‌به‌رده‌م خوی پاک و بیگه‌رد که‌ښه‌و ښه‌ره‌ته‌ سه‌رکه‌وت و سه‌ر به‌رزو سه‌رفراز بکات له‌سر ښه‌و پ‌یگه‌یه‌ی که‌گرتویه‌تیه‌ به‌رو به‌ښه‌رکی سه‌رشانی خوی هل بستیت به‌به‌رامبه‌ر نه‌فسی له‌ناوماو له‌ناو ک‌ومه‌لگاکی و له‌به‌رامبه‌ر ښه‌مه‌ته‌که‌ی دا، و وریا بن ښه‌م دوعایه‌تان ه‌رگیز له‌بیر نه‌چیت و لی ی ب‌ی ناگا نه‌بن و به‌لکو ده‌بی به‌رده‌وام مک‌پو بن له‌سهری، چونکه‌ ه‌ردوعایه‌ک به‌نده‌ له‌په‌روه‌دگاری به‌رزو بی

هاوتای بکات قبول ده بیئت و خوای گوره سهرت ده خات و هیچ دوعایه ک پرت ناکاته وه . به لگه و ده قه کانیش له م به شه دا نه وه نده زۆرن که ناتوانریت بهیترینه وه و بخرینه ژیر ده ست (۱).

۲. دانانی بهرنامه یه کی په رستشی راسته و خو که په یوه ندیه کانی مروژ له گه ل خوای گه و ره و پاک و بیگه رد به میز ده کات. وه ک نه وه ی که بریکی باش و زۆر له نویژه سوننه ت و پیگه پیتر او ده کان (المستحبات) بکات و وه ک بهرنامه یه ک بو خوی دابنیت (۲). هه روه ها پۆژو هه ج کردن و به خشینی مال (۳)، قورئان خویندن و ویرده کان، چاکه

(۱) بپوانه کتیبی (الترغیب فی الدعاء) له نویسنی حافظ عبدالغنی المقدسی له توژیینه وه ی خۆم، که بریکی باشی له دوعا کان تیدان که خوای گوره ویستی له سهر بیئت.

(۲) واته: دانانی بهرنامه یه کی پیک و پیک له نه وه نده ژبانه ی که ماوته له نویژه کانی سوننه تی پۆژانه و شه وانه. له پۆژدا سوننه ته راتبه کان پیش و پاش نویژه فهرزه کان که (۱۲) دوانزه پکاتن دو پکات پیش نویژی به یانیان، چوار پکات پیش نویژی نیوه پۆ و دو پکات دوا ی نویژی نیوه پۆ و دو پکات پیش نویژی عه سرو دوا ی عه سریش هیچ سوننه ت نیه، دو پکات دوا ی نویژی شیوان (المغرب) و دو پکات پیش نویژی خه و تنان و دو پکاتیش له دوا وه ی. هه روه ها سوننه ته کانی چیشته نگاو که له دوا ی پۆژ هه لاتن به قه د پم هاوژیژیکه وه ده ست پی ده کات تا پۆژ ده گاته ناوه راستی ئاسمان و خه ریکه نویژی نیوه پۆ ده بیئت. وه دو پکات سوننه تی ده ست نویژ هه ل گرتن و دو پکات سوننه تی سه لام کردنی مزگه وت (تحية المسجد) هه رکاتیک چوینه ناو مزگه وته وه که نه مه له پۆژو له شه ودا هاو به شه وه سوننه تی دوا ی نویژی هه ینی و پیش هه ینیش سوننه ت نیه نه وه ی بکری بیده عیه. سوننه تی گه پانه وه له سه فهر و سوننه تی جه ژنه کان و سوننه تی باران بارین و پید او یستی (الحاجة) و دو پکات سوننه تی (الإستخارة) و دو پکات سوننه تی ته و به هه روه ها دو پکات سوننه تی خۆ شو شو تن (الإستحمام) هه ر کاتیک که خۆت شوشت.

وه سوننه ته کانی شه و نویژ: هه شت پکات شه و نویژو سی پکات و یتر هه مو شه ویک به رده وام ده بی بیان که یه بۆ نه وه ی په یوه ندیت به خوای گوره وه نه چریت. (وه رگیت).

(۳) پۆژوی سوننه ت گرتن به رده وام شه ش پۆژوی شه شه کان له مانگی شه والدا، هه مو دوشه ممه و پینج شه ممه یه ک به رده وام هاوین و زستان چوار وه رزه به تاییه تیش له هاویناندا له پۆژه گه رم و دریزه کاند

کردن و گوئی پای‌لی دایک و باوک، گه‌یاندنی سیله‌ی په‌حم و گه‌لیکی تر، دیاره نه‌مه زانو زه‌خیره‌یه‌کی گه‌وره‌یه که‌ئافره‌تی بانگه‌شه‌کاری سه‌رکه‌وتوله‌پښگی ژبانی دا هه‌لی ده‌گریت و ده‌ی گریته به‌ر.

۳. هه‌میشه سور بیټ له‌سهر نه‌وه‌ی که‌کاریکی تاییه‌ت به‌خوی هه‌بیټ که‌له‌خوای گه‌وره به‌ولوه که‌سی تر پی‌ی نه‌زانیت هه‌تا نزیك ترین که‌سه‌کانیشی وه‌ک می‌ردو باوک و دایک و منداله‌کانیشی بۆ نه‌وه‌ی له‌وپه‌پری نیاز پاکی دا بیټ بۆ خوای گه‌وره و ساف‌ترو بی‌گردد تر بیټ بۆ دلی، پته‌وترین و به‌هیت‌ترین په‌یوه‌ندی بیټ له‌گه‌ل خوای گه‌وره‌دا واته به‌ندایه‌تی کردن و چاکه‌کانی تا بۆی ده‌گریت بانه‌یتی بن ولای خه‌لک زۆر باسیان نه‌کات، چونکه باس کردنیان ده‌بیته هۆی کال بونه‌وه‌ی ده‌نگ و په‌نگ و پاداشتی به‌ندایه‌تی و کار و چاکه‌کان.

۴. هه‌میشه سور بیټ له‌سهر گه‌شه پیدان و پاک کردنه‌وه‌ی نه‌فسی خۆی، نه‌ک هه‌ر له‌ئاست و سنوریکدا به‌یئیته‌وه‌وبلی ئیدی به‌سه‌و کاره‌که‌م ته‌واو، نه‌خیر ده‌بیټ تاله‌ژبان دا ماوه به‌رده‌وام بیټ و نه‌م ده‌رگایه گه‌لیک فراوان و والایه شه‌یتان زۆر به‌ئاسانی پیایدا تیپه‌پده‌بیټ و کاره‌کانت لی پيس ده‌کات و نیازه‌که‌ت ده‌شیویتی و دلت ده‌مریټی واته به‌رده‌وامی و پی‌ی دامه‌زراوی و ساردنه‌بونه‌وه تامردن.

۵. دانانی به‌رنامه‌یه‌کی کرده‌کی (پروژه‌یی — عملی) و دابه‌ش کردنی به‌سهر کاره‌کان و کاته‌کاندا و پابه‌ند بون پی‌ی یه‌وه، نه‌گه‌ر به‌ته‌واویش نه‌توانیت بیان خاته ژیر ده‌ستی خۆیه‌وه‌ئه‌نجامیان بدات زال بیټ ده‌بیټ هه‌ر به‌رده‌وام بیټ و کۆل نه‌دات باهه‌ندی‌کیش

پاداشتیکی گه‌لیک گه‌وره‌ی هه‌یه مه‌گه‌ر هه‌ر خوای گه‌وره خۆی بزانتیت، یا سی پۆژه سپی په‌کان (ایام البیض) که‌ده‌که‌نه (۱۲، ۱۴، ۱۵) هه‌مو مانگیك، پۆژی تویه‌م و ده‌یه‌می و عاشورا، چونکه پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرموی نه‌گه‌ر سالی داها‌تو بژی‌م پۆژی تویه‌میش ده‌گرم به‌لام نه‌گ‌یشیت، بۆیه ده‌بیټ ئیمه‌ تیایدا به‌پۆژو ببین و فه‌رموده‌ی پیغه‌مبه‌ره‌که‌مان بیئینه دی هه‌روه‌ما نۆ پۆژی حاجیان (ذی الحجة) به‌تاییه‌تی پۆژی تویه‌م که‌پۆژی عه‌ره‌فیه (وه‌رگیز).

ئەنجام بىدات لە ھېچ باشتىرە ھەول بىدات وردە وردە باشتىر بېيىت، بەلام ئەوھى ھەموى نەزانى ياھەموشى پى ئەنجام نەدرىت ولەتواناى نەبىت نابى سارد بېيىتەو واز لەكەمەكەش بھىنەيت (مالا يدرك ككە لايترك جە) كەمىش لەكەمدا يالەناو كەمدا زۆرە وەك ئەوھى كاتىك لەدواى بەيانىان دابنىيت بۆ قورئان خویندن و وىردەكان، چىشتەنگاوىش ئەگەر ئىش دەكات ئەو بۆ كارەكەى دەبىت بەرپرسىارىيەتى و ئەركەكەى دەخاتە ناو ئەو كاتى كاركردى چىشتەنگاوان. وەئەگەر ئىشيشى نەدەكرىتەو دەخاتە گەل ئىشەكانى ناومالى و ديارە خویندنەوھش زانستىكە لە زانستەكان. دواى نيوەپۆش بۆ كارو ئىشە سوکەكانى وەك نوسىنى و تارو نوسىنەكان ياخود بۆ تەلەفۆن كردن و بۆ دايك وياوك ياخود بۆ مندالەكانى ئەمانە و دەبى كاتىكىش بۆ پشو دان وئسراحت كردن دابنىت. دواى عەسرىش بۆ پىداچونەوھ ئامادە كردن و بەسەر كرىنەوھ. دواى شىوانىش : بۆ پاپەپاندنى ھەندى لەكارو ئىشەكانى وەك پىشكەش كرىنى محازەرەو ياكۆبونەوھ لەگەل مندالەكانى داو كاركردى ھەندى بەرنامە لەگەلپاندا ياخود بەدوادا چونی خویندن و وانەكانىان سەعى پى كرىنىان. دواى خەوتنانىش: بەدوادا چونی ئەو ئىش و كارانەى كەماون وئەنجام نەدراون و خۆئامادە كردن بۆ خەوتن...تد. ھەمويان بەگوپەرەى خۆى و بەپى بارودۇخ و سروشتى خۆى نەخشەيان بۆ بگىشىت.

۶. دانىشتن و ئامادە بون و كۆبونەوھ لەگەل ئافرىتانى باش وخواناس بۆ ئەوھى تائەوھى كەلەبىرى چوھوھ بەبىرى بىنيەوھوئەوھى كەنازانى فىرى بگەيت. دەبى تەنيا گوئ بۆ قسە وراوئزە چاك و باشەكانىان بگرىت و پراوئزەكان و چىرۆكە بەسودەكات يا زانستە سود بەخشەكانىان لى وەر بگرىت و لەخراپەكان گوئ پايلان نەكات و لى يان وەرەنگرىت، ديارە ھاوپى و ھاومەجلىسىش كاريگەرى تەواوى يان بەسەر يەكترىەوھ ھەيە.

٧. له نه‌فسی خۆ پېچانه‌وه‌وسه‌رکۆنه‌کردنی نه‌فسی خۆی هه‌ر کاته‌ ناکاتیڅک یا ناوه‌ناوه‌ به‌خۆی دا بچېته‌وه، چ هه‌فتانه‌ بېت وچ مانگانه‌یا خولیا نه‌بیت.
٨. چونه‌ پال‌خانه‌ی ژنان یا له‌گه‌ل‌ئو ژنانه‌ی که‌خواه‌ن رېنومایی وئاراسته‌ی باش و بێ فروفیلن، ده‌ی هاریکاری و کۆمه‌کی یه‌کتری کردن هانده‌ره‌وشه‌یتان ده‌رکه‌ره، به‌یارمه‌تی خوا یارمه‌تی ده‌ره‌ له‌سه‌ر هینانه‌ دی و به‌ده‌ست هینانی ده‌رئه‌نجام به‌ره‌می زۆر ترو باشتر، نابێ هه‌میشه‌ کاره‌کان تا‌ک په‌وی بن، چونکه‌ به‌ته‌نیا بېزارو ماندو و شه‌که‌ت و سه‌ر نه‌که‌وتو ده‌بیت. به‌یارمه‌تی و هاوکاری کردنی خه‌لکان ده‌گه‌نه‌ خێرو پیت و به‌ره‌که‌ت به‌یارمه‌تی خوی گه‌وره‌.
٩. پتویسته‌ ئافره‌ت هه‌مو وزه‌و تواناو به‌هه‌ره‌کانی له‌بواری بانگه‌شه‌کردندا به‌کار به‌یڤیت، چونکه‌ کۆمه‌لگا چاوی له‌تواناکان وه‌ونه‌ره‌کانیه‌تی، و ده‌بیت هۆکاریڅک و پێی ده‌گاته‌ کۆمه‌لگای نزیک و دور. له‌و کارانه‌ش: نوسین به‌هه‌مو پۆله‌کانیه‌وه، پێشکه‌ش کردنی محازه‌ره‌کان، هه‌لسوپاندنی میژگرده‌کان (لیدوانه‌کان - په‌یفینه‌کان)، هه‌لسوپاندنی کۆمه‌له‌ خه‌ریه‌کانی ژنان، هه‌لسوپاندنی قوتابخانه‌کان، رېڅخستنی به‌رنامه‌بانگه‌شه‌یه‌کان، رېڅخستنی چالاکیه‌کانی ژنان ...، ...تد.

هه‌لویسته‌ی هه‌شته‌م: به‌سته‌رو رېڅخه‌ره‌کانی کاری ئافره‌تانی موسلمان:

بنه‌په‌ت له‌کار کردنی ئافره‌تدا شه‌ری و دروسته، به‌لگه‌ش ئه‌وه‌یه‌ که‌هه‌ندی له‌ئافره‌تانی سه‌ره‌تای ئیسلام کاریان کردوه‌و هه‌ولێ ژیاڤیان داوه، راسه‌ که‌دروست‌وشه‌ری به‌لام به‌مه‌رجی چه‌ند راگرو به‌سته‌رو بنه‌مایه‌ک، نه‌گه‌ر ئه‌و مه‌رجانه‌ هه‌بون و تیایدا بون ئه‌و کاته‌ ئه‌و کار کردنه‌ دروسته‌و ده‌بیته‌ کاریکی شه‌ری قه‌ده‌غه‌ نه‌کراو.

پوخته‌ی ئه‌و مه‌رج و راگرو بنه‌مایانه‌ش ده‌کری له‌م چه‌ند خالانه‌ی خواره‌وه‌دا بیان

گوشین:

۱. ههست کردن به چاودیری و ناگا لی بونی خوای بالا دهست و کار به جی له دلی نافرهت، به لی ده بی همیشه مرقف به پیاو و به ژنه وه وا ههست بکات که خوای گه و ره ناگای لی یه تی و ده زانی چی له دل دایه و چی ده کات و چی ناکات و هه مو شته کانی بۆ هه ژمار (حساب) ده کات و دوا پۆژ ده یخاته وه به رده م خاوه نه که ی. ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿﴾ (الزلزلة: ۷، ۸). (۱)

۲. پابه ند بونی به پۆشاکێ شهرعی فهرز کراو له سهری به داپۆشینی ده م و چاوشیه وه، نێمه لیژده دا نامانه وی ده لیله کان له سهر واجب بونی پۆشاکێ شهرعی به یتینه وه، چونکه له سهر نه م بابه ته گه لیك کتیب و چاپکراو نوسراون که تایبه تن به پۆشاکێ شهرعی، به لام ته نیا ئاماژه به وه ده که ی که یه کیکه له مه رج و پاگره کانی ده رجونی نافرهت بۆ کارکردن، نه مه ته خوای گه و ره ده فهرموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلِيبِهَا﴾ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَنَنَّ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿﴾ (الأحزاب: ۵۹). (۲)

(۱) واته: دلتیا بن که هه رکه سیك به قه ده ر گه ردیله یه ک کاری خیر و چاکه بکات نه وه له دوا پۆژدا ده بیینیته وه خوای گه و ره هه موی بۆ هه ژمارده کات، هه و هه ها هه رکه سیك به قه ده ر گه ردیله یه ک کارو کرده وه ی خراپ بکان هه م د یسان ده بیینیته وه و له پۆژی قیامه تدا ده خریته وه به رده می و سزاو پاداشتی خۆی و هه رده گریته وه خوای گه و ره هه چی لی و ن نابیت و ناگای له دل ه کان هه یه. هه تا کو یه ک خه یال و یه ک خه ته ره به دلی به نده کانی دابیت ناگای لی یه تی. (وه رگیتی).

(۲) واته: نه ی پێغه مبه ر ﷺ به خیزانه کانت و به کچه کانت و به ژنانی بپواداران بلی که جله کانیان به خۆدا شوپ بکه نه وه که بریتیه له و پۆشاکه که هه مو له شی نافرهت داده پۆشی که من پیم وایه نه م عه بایه بیت که ژنانی بپوادار به خۆیانی داده و به ته وای له شیان داده پۆشی و هه و هه ها په چه کانی شیان به سهر ده م و چاویاندا شوپ بکه نه وه. که جاران له کوردستانی خۆماندا ته وای نافره تان نه و په چه یان داده دایه وه که ده چونه ده ره وه نه وه باشتره بۆ نه وان واته بۆ نافره تانی موسلمان و بپوادارو پابه ند

٣. ده بې ټافره تی موسلمان له تیکه ل بون له گه ل پیاوړا دور بکه ویته وه هه تا نه گه ر له خزم و نزیکه کانیش بیت، مادام (محرم) نه بیت. به لگه و ده قه کانیش له م بواره دا که لیک ژورن.

٤. به هیچ شیوه یه که نابې هم کار کردنه ی کار بکاته سر نه رک و به پرسیه ته سه ره کیه کی که بریتیه له کارو باره کانی ناو مالتی و کاروداخوازیه کانی میړده کی وه روه ها منداله کانیشی، نه گه ر هات

وکاری کرده سر هم نه رک به رپه تیه ی نه وا له سنوری پړگه پیدانه وه دهرده چیت وده چیته سنوری حه رامه وه، شه رعیه تیش وایه واجب له پیش سوننه ته وه یه (١)

٥. ده بې نه و کاره له گه ل سروشت و سایکولژی ته تی ټافره تدا بگونجیت، وله گه ل سروشتی ټافره تدا بیته وه که خوی گه وره له سه ری دروستی کردوه، نابې کاریک بکات که بریتی بیت له ه لگرتنی شتی قورس، چونکه نه مه له گه ل سروشتی له شی ټافره تدا ناگونجیت، نابې ټافره ت له کارگه و کاری پیشه سازیه کاندا کار بکات نه له ناو کارگه ی پر ته پ و تزاوی و دوکه لویه کان دا ه روه ها نابې له پستی پو لیسې دا کار بکات، یاخود هر کاریک له کاره کانی پاک کردنه وه ی شه قام و پړگا کاندا کار بکات. یاخود شت فروشی و بازرگانی و ماملت له گه ل پیاوړا بکات، یاله هر کاریکی تری که ده بیته هوی خراپه و فیتنه کاری و ناشوب ل که و تنه وه و گه ل کاری تری له م جوړانه. وه له و جوړه کارانه ی که ټافره ت تی ی ده که ویت که له پابردوداو له پروسه ی چاکسازی

له ټافره تانی بی باوه رو ناموسلمان وناپا به ند له پوژگاری نه مړماندا و جیا کردنه وه ی ټافره تانی نازاد له سه رده می پیغه مبه رو سه ا به کاندا له گه ل ټافره تانی که نیزه. وه ه روه ها بق نه وه ی ټافره تانی بروادرو نازاد نازار نه چیتن به هوی نه وه ی که پو شا که کانیا ن نه پو ش و له شیان یاده م وچاویان دیار بیت پیاوړا نه ماشایان بکه ن و به دوا یان بکه ون زیانیان پی بکات له نه نجامی هم که مترخه میه ی خویان خوی گه وره ل بورده و به به زه ییه. (وه رگتی).

(١) کوردیش ده لی: تامال پی ی بوی له مزگوت حه رامه. (وه رگتی).

کۆمه لایه تی دا ئاماژه مان پێ کرد که بریتین له : وانه گوتنه وه — بانگه شه کردنی ئافره تان بۆ لای خوای گهره — نوژداری کردن وتیمار کردنی ئافره تان — ههر کارو ههر شتی که په یوه ند بێت به ئافره تانه وه — کاری خێری و گه لێکی تری له م جوړانه له گه ل حال و سروشتی ئافره تاندا بێته وه .

۶. پوخته و مۆله ت وهر گرتن له سه ره رشتیاره که ی چ میردی بێت و چ باوکی، نه گه ر مۆله ت وهر گرتن بۆ نه نجام دانی هه ندی به ندایه تی و په رستشیه سوننه ته کان له ئافره ت داوا کراو بێت نه و پوخته و مۆله ت وهر گرتن بۆ کارکردن و چونه دهره وه له پیشترو پێویست تره .

نامۆزگاریه‌کان (التوصیات) :

- دوای شه‌وهی شه‌م گه‌شته خیرایی و سه‌رپی یه پیمان باشه که پی له‌سه‌ر هه‌ندی نامۆزگاری دا بگرین که هیوا دارین سود به‌خش بیت به‌یارمه‌تی و به‌ویستی خوای گه‌وره :
۱. به‌به‌رده‌وامی گرنگی و بایه‌خ دان له‌لایه‌ن شه‌هلی زانست و پانگه‌شه‌وه به‌و لایه‌نانه‌ی که په‌یوه‌ندن به‌نافره‌تی موسلمان‌ه‌وه له‌گشت باب‌ته‌وله‌هه‌مو روپه‌که‌وه، به‌شیوه‌یه‌کی دروست کردنه‌وه به‌رگری کردن و گه‌لی لایه‌نی تر، مل ملانی و زۆرانبازی که به‌رده‌وامه، دوژمنانی ئیسلامیش هیچ هه‌ول و کۆششیکیان نه‌ماوه نه‌یخه‌نه گه‌پ له‌به‌رده‌وامی و نه‌سه‌ره‌تن بۆ گه‌یاندنی په‌یامی بۆگه‌نی خۆیان و بلۆ کردنه‌وه‌ی نه‌خشه‌و پلانه‌کانیان، وه‌رگیز بیزارو ماندو وه‌رز نه‌بون و نابو و سورن له‌سه‌ر پلانی خۆیان، بۆیه پتویسته له‌سه‌ر زانایان و بانگه‌شه‌کاران که به‌رده‌وام بن و سور بن موناقه‌شه‌ومل ملانی و دایه‌لۆک بکه‌ن، وریا بن وه‌رگیز بی ناگا نه‌بن و بریان نه‌چیت به‌رگریه‌کی لیبراوانه‌و بویرانه‌ بکه‌ن، و خۆ گیل نه‌که‌ن، چونکه کاره‌که زۆر ترسناک و مه‌ترسی داره، خوای گه‌وره بمان پارێزیت له‌خرابه‌و خراپه‌کاران و گونا‌حکاران.
 ۲. به‌رپرسیاران و سه‌ره‌رشتیاران ده‌بی گرنگیه‌کی ته‌واو و لیبراوانه‌ بده‌ن به‌نافره‌ت به‌تایبه‌تیش به‌رسیاران و سه‌ر په‌رشتیارانی نزیک و تاییه‌ت به‌نافره‌تان له‌پوی په‌روه‌ده‌و فیرکردن و ئاماده‌ کردن و پاهێنانی ئافره‌تان له‌هه‌مو کارو باریکی ژبانی ئافره‌ت به‌م شیوه‌و شیوازه‌ی خواره‌وه :
- وریا کردن و ئاگادار کردنه‌وه‌ی ئافره‌تان خۆیان له‌فروغیل و ته‌له‌که‌و نه‌خشه‌و پلانه‌ گلاوه‌کانی دوژمنانی ئیسلام و ئافره‌تان به‌هیچ شیوه‌یه‌ک نابێ به‌رپرسا‌ن به‌یڵن شه‌م و لات‌ه‌ پیرۆزه‌ به‌ره‌و شه‌وه رابکیشری‌ت که هه‌ندی له‌ولاتانی تری جیهانی ئیسلامی بۆ پاکیشراون و توشی به‌لاو نه‌گه‌یه‌که‌یان کردون (۱).

(۱) مه‌به‌ستی له‌ ولاتی سعودیه‌و به‌تایبه‌تیش مه‌که‌کی پیرۆز (وه‌رگیزی).

– دانەمەزراندنی ئافرەت لە شوێنە تێکەڵەکان بە پیاوان لە ھەر بارودۆخ و کارو بارێک دابێت. – کەم کردنەوێ دەم ژمێرەکانی کار کردنی پۆژانە بۆ ئافرەتان، بۆ ئەوێ پتر دەست بەتال بێت بۆ کاروبارەکانی مال و مندال و میژدەکە و بۆ ئەوێ بتوانێت بە باشترین شیوە ئەنجامیان بدات، وەک ئەوێ پۆژانە تەنیا سێ دەم ژمێر کاری پێ بسپێردرێت، یاخود سێ پۆژ لە ھەفتەدا.

– سور بون لەسەر داوای سەرەخۆیی خۆی ئێندنی زانکۆیی (خۆی ئێندنی بالا) بە کردنەوێ زانکۆکانی سەرەخۆ و تاییبەت بە کچان^(۱).

خۆی ئێندنگای تاییبەت بە کچان و ھەروەھا خەستەخانە و نەخۆشخانە و تاییبەت بە ئافرەتان دروست بکری و ھەروەھا لە ھەموو بارەکانی ژبانی مۆقاییبەتیدا ئەمە کاریکی زۆر شەرعییە و خۆی گەرە پێ ی خۆشە. (وەرگێڕ).

(۱) واتە: کردنەوێ قوتابخانە و خۆی ئێندنگا و زانکۆ کۆلیژەکانی تاییبەت بە کچان نەک تێکەڵ لەگەڵ کوپان ھەر چون ئیستا لە ولاتانی عەلمانی بە نا و ئیسلامی ھەموو قوتابخانەکانی خۆی ئێند و فێرکردن و پەرورەدەیان تێکەڵ کردن، بەڵێ زۆر بە داخووە بەو شەو و نەو و ھەستان و نە ھەر تێکەڵ کردنی کوپو کچ لە قوتابخانەکانی خۆی ئێند بە لکو ھەنوکی و خەریکی و بێ ئیجابی کوپو کچێک لەسەر یەک کورسی و تەک بە تەک بە یەکەو شەتەکیان دەدەن. بەو دلیان ئاوی نەخواردووە کە لە قوتابخانە یالە خۆی ئێندنگادا تێکەڵیان کردن چونکە بابای موسڵمانی بپوێدار فێرەتێ خۆی گەرە وایە پەروریز ھەردەبێت دەسلەمێتەو، بۆیە کچان لەگەڵ کوپاندا لە ناو پۆلەکاندا کە نارگێر و دور دەبون لە کوپان و تێکەڵی تەواو وەکو ئەوان دەیانەوێ و ئەوان و ئەو پەفتارو کارە قێزە و نانە و کە ئەوان دەیانەویست پوی نەدەدا بۆیە دەوێنێان پەخت نەبو و دلیان بەمە ئاوی نەخواردووە ھەستان و ئەم پلانە گلاوہ تازەیان داڕشتووە کە دەبێ ھەر لە قوتابخانە سەرەتایی و لە یەکەمین سالی پێ تێ ھاویشتنی کوپان و کچان لە قوتابخانەکاندا دەبێ لەسەر یەک کورسی و لە تەنیشتی یەکەو و بە یەکەو شەتەکیان بدەن و لە کۆلی یەکتریان بکەن. دەوێ بۆچی بە بورغی و بزمار وەک دارو تەختە و پلێت بە یەکەو و یان گری ئادەن یان وەک دارو تەختە بە ھێلم و گێرە (فخە) بە یەکەو کە بسیان ناکن. (وەرگێڕ).

۳ - ده بې وەزاره تی کاروباری نیسلامی به پړتوه به ریتی گشتی بۆ بانگه شه ی ژنان له برېگه کانی وله کاروچالاکی داو له نامانجه کانی پځخستنی به رنامه و پروگرامی تایبەت به ئافره تانی هه بیټ، شتیکی پون و ئاشکرایه که هه ستان و نه نجامدانی نه م چالاکیه و نه و پۆله گرنگه به ره می چه ند هینده ی ئی ده که ویته وه. ئاخو ئافره تان نیوه ی کۆمه لئ و به لکو پتریشیه تی، ئافره ت هه م دایکی پیاوه و هه م پهروه ردیاریشیه تی واته پهروه رده که ریه تی، ده ی که واته کاتی نه وه هاتوه که به رنامه و پروگرامی بانگه شه و بانگه وازی تایبەتیا ن به هه مو هۆکارو بنه ماو کۆلکه کانیه وه بۆ ته رخا ن بکریټ، خانە ی ئافره تان — پيشانگاگان ، به رنامه و پروگرامه کان له قوتا بخانه کان و خویندنگاگان و زانکۆکاندا - خانه کۆمه لایه تیه کان و گه ئی شتی تری له م جۆرانه (۱).

۴ - پتویسته خانه کانی زانست و زانیاری کاری لێ پراوانه بکه ن بۆ ده رکردن و بلاوکردنه وه ی ژماره ی پتر له گۆزارو پۆژنامه هۆشیارییه کانی تایبەت به ئافره تان له گه ل کتیب و نامیلکه گونجاوه جۆربه جۆره کان بۆ ئافره تان، نه مه و پرا ی هاو به شی کردن له کاره کانی پراگه یانندن له هۆکاره گونجاو و له باره جۆربه جۆره کانی پراگه یانندن سه باره ت به ئافره تان له وانه ش تایبەت کردنی شویتنه کانی ئینته رنیټ واته هاو به شی کردن و کار کردن له تقوی ئینته رنیټ دا.

۵ - پتویسته هه مو ئافره تی که له گه ل خودی ئافره ت خۆی وله گه ل سروشتی کار بکات له و به رنامه و پروگرامانه ی که له گه ل خودی ئافره ت خۆی وله گه ل سروشتی خیزانه که ی دا ده گونجین و شیاو له بارن و له گه ل سروشتی ئافره تاندا دینه وه، بۆ نه وه ی ژیا ن بۆ سودو بۆ هوده نه پوات.

وآخر دعوانا ان الله رب العالمين وصلى الله على محمد وعلى آله وأصحابه

ومن والاه إلى يوم الدين

(۱) بۆیه ده لێین له نیوه ش پتر ن چونکه خوا ی گه وره پۆژه ی ئافره تانی له پیاوان پتر دروست کردون .(وه رگیتی).

بانگہ وازیك بؤبرا و خوشکانی پەرورديار

نوسینی

محمد بن جمیل زینو

پیشه کی و مرگیر

مرؤف لای خوی گوره زور گوره و به پیزو خوشه ویسته بویه گرنگی به کی ته و او به پوره رده کردنی مرؤف دعات نه و ته له نایینی پیروزی نیسلامدا گرنگی ته و او دعات به پوره رده کردنی مندا لان هتا له پیش له دایک بونیوه ناموزگاری باوکان دهکات و فرمانیان پی دهکات که چاودیری لیبراوانه ی مندا له کانی بکات و به جوانترین و به باشرین شیوه دهریان بهینیت و پوره رده به کی موسلمانانه ی راسته قینه یان بکات له سر بیروباوه پی راست و دروستی نیسلام و له سر قورئان و سوننه تی پیغمبر ﷺ به تیگه یشتنی پیشینه ی پیاو چاک هر له سری شلکیوه پوره رده ی دروستیات بکات و دره ختیکی راست و پیکیان لی دهر بهینیت و دارو کشتوکالیکی بهرداری باشیان لی پیدا بکات به ویست و به یارمه تی خوی پوره رده گار هره کو خوی پاک و بیگرد له قورئانه پیروزه کی خوی دا ده فهرمویت: ﴿وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرِجُ نَبَاتَهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبُثَ لَا يَخْرِجُ إِلَّا نَكِدًا﴾ الأعراف: ۵۸. وانا: نه زهویه کی که به پیت و به ره که ته و زهویه کی باشه به ویستی خوا دارو دره خت و سه وزه و شینایی و میوه هاتی زوری لی شین ده بیت و ده پویت و به ره مو پوزیه کی زور بۆ خاوه نه که ی به ره م دینیت، به لام زهوی خراب و ره قه ن و بی پیت و به ره که ت هیچ لی نارویت چنده بارانی لی بباریت و ناوی به سردها بکریت هیچ لی شین نابیت و هیچ به ره میک نادات به ده سته وه، ده ی مرؤفی دل ره ق و پوچه ل و خوا نه ناسیش به هه مان شیوه چنده ثایات و ناموزگاری خوایی فرموده ی به سردها بخوینیت وه ناچیت دلیه وه و له م گوی ده چیت زور و لهوی تریان دیته وه دهر، به لام مرؤفی زیرو دل پاک و خواناس به ثایات و فرموده و ناموزگاریه کان گوش ده بیت و ریگه ی راست ده گریته به (۱). له پیتا و نه م به سته پیروزه شدا خوی

(۱) به سود وهرگرتن له ته فسیری گوئشه ن ب ۱۱ ال ۲۸۷ له نویسی: نظام الدین عبدالحمید.

گه‌وره فرمان به باوکان (پیاوان) ده‌کات که سهره‌تای ژن هینان و پیکه‌وه‌نانی خیزان و شان دانه بهر بهر پرسیاریه‌تیک‌ی گه‌وره له‌ژیانی مرقفایه‌تیدا که ئافره‌تانیک‌ی چاک و موسلمان و له‌خوا ترسو و بپواداریکی ته‌واوو کامل بۆ خویان هه‌ل ببژیرین که له‌داماتودا به‌ویستی خوای گه‌وره ده‌بنه دایکی منداله‌کانیان. ئهم بهر پرسیاریه‌تیه گه‌لیک قورسو گران و له‌همان کاتیشدا زۆر پیروژه چونکه بناغه و بنه‌مای کۆمه‌لگه‌ی مرقفایه‌تی به‌شیوه‌یه‌کی گشتی و کۆمه‌لگه‌ی موسولمانانی به‌شیوه‌یه‌کی تایبه‌تی له‌سهر داده‌مه‌زینریت بۆیه فرمانمان پی ده‌کات که لایه‌نی ئابین و بپواداری به‌خوای گه‌وره و به‌پیتغه‌مبه‌ره‌که‌ی په‌چاو بکه‌ین له‌کاتی هه‌لبژاردنی دایکی منداله‌کان، هه‌روه‌کو پپو‌یسته له‌سهر ئافره‌تانیش به‌همان شیوه باوکیکی بپوادارو له‌خوا ترسو و پیک و پیک و به‌که‌سایه‌تی بۆ منداله‌کانیان هه‌ل ببژین. ئه‌وه‌ته له‌هه‌ردو قه‌رموده راسته‌کانداو له‌أبو هریره وه رضی الله عنه ماتوه که پیتغه‌مبه‌ره‌رضی الله عنه قه‌رمویه‌تی: {تنکح المرأة لأربع : لمالها ولحسبها ولجمالها ولدينها فاطفر بذات الدين تربت يداك} واتا: ئافره‌ت بۆ چوار شت ده‌خوازیت یا ماره ده‌کریت: به‌هۆی ماله‌که‌ی که مالتیک‌ی زۆدی هه‌بیت، به‌هۆی بنه‌ماله‌و خانه‌دانی و که‌سایه‌تی ئه‌و ئافره‌ته، وه له‌به‌ر خاتری جوانیه‌که‌و وه له‌به‌ر ئابینه‌که‌ی واتا له‌به‌ر دین و ئه‌خلاقه‌که‌ی، ده‌ی تو ئه‌ی برای موسلمان‌ی بپوادار لایه‌نی دین و په‌وشت و ئاکاره جوانه‌که‌ی هه‌ل ببژیره چونکه به‌ره‌که‌ت له‌میان دایه ئه‌وانی تر هه‌مویان بۆ دنیان به‌لام ئه‌مه‌یان بۆ دنیاو بۆ قیامه‌تیشه، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌یه چونکه ژن هینان و می‌رد کردن پایه‌یه‌کی زۆر گه‌وره و گرنکه له‌پایه‌کانی ژیا‌نی کۆمه‌لایه‌تی مرقفدا بۆ هیشتنه‌وه و به‌رپا کردنی چه‌شن یا توخمی مرقف به‌جوانترین و به‌باشترین شیوه و به‌ته‌واو ترین سیستم و هۆکاری شه‌ریفانه بۆ پیکه‌پینان و دامه‌زاندنی بناغه‌ی خیزان (الأسرة) که یه‌که‌مین خانه‌و شانه‌ی کۆمه‌لگای مرقفایه‌تیه که خوای گه‌وره زه‌وی پی ئاوه‌دان کرده‌وه. ده‌ی ئه‌گه‌ر ژنخوای و می‌رد کردن واته هاوسه‌رگیریتی نه‌بایه ئاوه‌کان تیکه‌ل و پیکه‌ل ده‌بون و په‌گه‌زو توخمه‌کان تیک ده‌چون و نه‌ده‌ناسرانه‌وه و که‌س وه‌چه‌و جگه‌ر گۆشه‌ی خۆی نه‌ده‌دۆزیه‌وه و نه‌یده‌ناسیه‌وه و منداله‌کان له‌ده‌ست ده‌چون و

کهس مندالی خوی نه دهناسیه وه، ئه و کات پهحم و سۆزو به زهیش نه دهبوو مرقویش وه ک پرند هکانی لی ده هات.

بۆیه ئایینی پیرۆزی ئیسلام هانی مرقه کان ده دات بۆ هه لباردن و به ستنی هاوسه رگبریه تی له سه ر بنچینه و بنه مای ئایین و پروداری چونکه ئه گه ر ئافره ت واته ژنه دایکی منداله کان بره وای بیهیزیت و بی دین بیت ئه و ا گیانی خوی ناپاریزیت و داوینی خوی له کاره حه رامه کان ناگپیت ه وه ناپاریزیت و خیانه ت له میرده که ی ده کات و پوی منداله کانیشی په ش ده کات و سه رشۆپی و سوکایه تیان پی ده کات و که سایه تیه کی بی هیزان له ناو کۆمه لگه دا لی ده رده چیت و له سه ر ژیانیکی به رزو باش و پته و دروست نابن له ناو ئه و کۆمه لگه یه ی که تیادا ده ژین، بۆیه و له پیتناو ئه مه دا خوی گه وره له قورئاندا فرمانمان پی ده کات که گرنگیه کی ته و او بده یان به دایکی منداله کان له کاتی هه لباردن ئه و ئافره ته ی که ژیا نی له گه لدا ده باته سه رو خیزان یه که مین خانه و شان ی کۆمه لگه ی مرقوایه تی پیک دینیت و ده بیت ه دایکی دواپۆزی منداله کان هه روه کو ده فه مویت: ﴿

وَأَنْكِحُوا الْأَيْمَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ ۚ إِنَّ يَكُونُوا فُقَرَاءَ

يُغْنِيهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٢﴾﴾ النور: (۳۲). واته: ئه ی موسلمانینه

ئافره تانی بی میرد بده ن به شو، هه روه ها ژن بۆ پیاوانی بی ژن به یینن، هه روه ها ژن بیینن بۆ به نده چاک و خواناسه کان و که نیزه چاک و خوا ناسه کان بده ن به شو که هه ردو له لاتان کۆیله ن، جانه گه ر هه ژارو نه دارو ده ست کورت بن ئه وه خوی گه وره به په حمه ت و به ره که تی خوی لایان لی ده کاته وه و یارمه تیان ده دات و پیداو یستی یه کانیا ن بۆ ئاماده و جی به جی ده کات، به خشنده یی و که ره می خواش ژۆرژۆر فراوانه و هه می شه زانایه به ده سته کورتی و هه ژاری و نه داریتان^(۱). هه روه ها به هه مان شیوه خوی گه وره ئافره تان

(۱) نظام الدین عبدالحمید، ته سیری گوئشه ن ب ۲ل ۹۰۱.

هان ددهات بڼ هه لېږاردنی پیاوړکی پروادارو به دین و پیاوړکی چاک که به یانی ده بیته باوکی منداله کانی هه روه کو له سهره وه ناماژمان پی کرد. بڼ نه وهی سبه ینی له ناو کومه لگه دا به سهر به رزی و به دلکی پر سۆزو ناسوده وه ژیان به ریته سهر و دل پر له نومیدو هیواو ثاوات بیت بڼ ژیان دنیواو بڼ قیامه تی نه وه ته له الترمذي پیاوړت کراوه که پیغه مبرر عليه السلام فرمویه تی: {اذا خطب اليکم من ترضون دینه وخلقه فزوجوه ، إلا تفعلوا تکن فتنه فی الأرض وفساد کبیر} واتا: نه گهر په کیک هات بڼ داخوازیتان و له دین و له نه خلاقه که ی پازی بون نه وه شوی پی بکه نن یاخود بیده نی و لی پامه ووستن، دهی نه گهر وانه که نن نه وه خراپه و خراپه کاریه کی ژور گهره له سهر پوی زهوی دا پو ددهات. دهبا موسلمانن ژیر پروانیت کچه به پرتزه که یان خوشکه به شه رفه که ی ده خاته کوپوه و له کوئی د داده نیت. دهی نه گهر کچه که ی بداته فاسقیک یایی دینیک و بی پوهشت و ناکار خراپیک نه وه نه و کاته خیانه تی به و کچه یابه خوشکه که ی کردوه و غدری لی کردوه و خراپه یه کی گهره ی له گهل دا کردوه و خوشی توشی توپره بونی خوی گهره کردوه ه به وهی که مافی سیله ی په حمی له گهل دا برپوه و خراپترین چاره نویکی بڼ کچه که ی هه لېږاردوه چ له پیناو پاره و پول و چ له پیناو هر به رژه و هندی کی تر دا بوبیت. پیاوړیک به حسنی گوت: چهند که سانیک داوای کچه که میان کردوه به کامیانی بدهم باشه؟ گوتی: (من یتق الله فانه ان احبها اکرهما وان ابغضا لم یظلمها) واتا: بیده به و که سهی که خوی له خوی گهره ده پاریزیت و له خوا ده ترسیت. نه وه نه و که سه نه گهر خوشی ویست نه وه پرتی باشی لی ده گریت و له گهل دا ژور باش ده بیت، خو نه گهر خوشیشی نه ویت و پقی لی بیت هوه دلنیا به هرگیز له ترسی خوا سته می لی ناکات و مافه کانی نافه و تینیت. نهی براو خوشکی موسلمانم نانه مهیه گرنگی دان و چاودیری کردنی نیسلام بڼ منداله کان له ناماده کردنی زهویه که له داهاتودا تووی نه و مندالانه ی تیدا ده و شینریت و ده بیت ه ده فرتیک بڼ رسکان و تیدا دروست بون و گشه کردنی نه و مندالانه واته دایکیکی پرواداری صالح. نه مهیه چاک په روه رده کردن و پاهینانی (تادیب) باوک و دایکان بڼ چاوه دیری کردنی

مندالہ کانیان. دوی نه وهی که هاوسه رگریه تیان دروست کردو خوی گوره مندالی پی به خشین نه مجاریش فرمان به باوکو دایکان دهکات که به جوانترین و به چاکترین شیوه مندالہ کانیان په روه رده بکنو که سیکی بپوادارو خاوهن بیروباوه پیکي موسلمانانه ی راسته قینه یان لی به رپا بکنو که سیکی به هیزو خاوهن هیمهت و نومیدو وده به رزیان لی به رهم بیتن نه ک بی باوه پو سوکو چروکو به ییزو فشه لوکو بی توانا هه روه کو خوی گوره ده فموتین: ﴿يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قُواْ اَنْفُسَكُمْ وَاَهْلِيْكُمْ نَارًا وَقُوْذُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَٰئِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُوْنَ اِلٰهَ مَا اَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُوْنَ مَا يُؤْمَرُوْنَ

﴿ التحريم: (۶) وه ابن عباس رضي الله عنه گوتويه تی: (اعملوا بطاعة الله واتقوا معاصي الله ومروا اولادكم بامثال الاوامر واجتنبوا النواهي فذلك وقاية لكم ولهم من النار) واتا: به گوپرایه لی خوی گوره کاریکه نو خوتان له سه رپیچی په کانی خوی گوره بپاریزنو فرمان به مندالہ کانتان بکن که فرمانه کانی خوا جی به جی بکنو له سه ر تاعهت و خوا په رستی دور که وتنه وه له بی فرمانیه کانی خوا په روه رده یان بکنو پایان بیتنن دهی نه گهر وا بکن نه وه پاریزکاری کردنه له خوتانو له مندالہ کانتانو دور که وتنه وه په له ناگری دوزه خ. وه نیمامی علی (وقال علي كرم الله وجهه) گوتويه تی: (علموا انفسكم واهليكم الخير وادبهم) واتا: خوتانو مالو مندالتان فیری چاکه و چاکگوزاری بکنو به جوانترین و باشتین په وشت و ناکار پایان به یزنو په روه رده یه کی موسلمانانه ی بپواداریان بکن، خوی گوره له م نایه ته پیوزده دا داوامان لی دهکات که مندالہ کانمان به هه مو ناکاره جوانو به ها به رزه کان په روه رده بکهیت و دل و دهرونیکي پاک و خاوینیان لی دروست بکین، چونکه مرقه له سه رته ای ژیانیه وه له سه رده می مندالیه تیه وه له سه ر فیتره تی ساغو پاکو دل و دهرون پاکو پوخته و کاری چاکو خیر کاری تی دهکات، هه روه ها خرابیش کاری تی دهکاتو وه که هه ویریکی خاو وایه چیت بویت لی ی دروست

ده‌که‌یت، نه‌خلاق و په‌وشتی به‌رزی له‌سەر دروست ده‌کریت و هه‌روه‌ها هی خرابیش. ئاله و کاته ناسکه‌دا که‌پاک و بی‌گه‌رده‌و هه‌روه‌کو گوتمان هه‌ویریکی خاوه نه‌گه‌ر یه‌کینکی نه‌بی‌ت سه‌ره‌رشتی بکات و په‌روه‌رده‌یه‌کی باش و به‌سودی بکات و به‌جوانی ده‌ری به‌پنیت و پی‌گه‌ی به‌رده‌وامی پاستی نیشان بدریت و له‌سەر به‌رنامه‌و شه‌ریعتی خوا گۆش بکریت و ده‌ست گرتو بی‌ت به‌پی‌گه‌ی هیدایه‌تی خوا و به‌رچا و پۆشنی ئه‌وا که‌سیکی پاست و دروست و چالاک و کارای ئی ده‌رده‌چیت و نه‌جام بۆ خودی خوشی و بۆ که‌سوکاری و بۆ ولات و گه‌ل و نیشتمان‌که‌ی سود به‌خش و مرۆفیکی خزمه‌تگوزار و کارا ده‌بی‌ت و که‌سیکی به‌خته‌وه‌رو سه‌ره‌رزو سه‌رفراز ده‌بی‌ت، به‌لام نه‌گه‌ر که‌سیکی نه‌بی‌ت ده‌ستی بگریت و په‌روه‌رده‌یه‌کی پاست و دروستی بکات و پشت گوئی بخریت و به‌ره‌لا بکریت کۆلان و سه‌ر شه‌قامه‌کان له‌گه‌ل جۆره‌ها مندالی به‌دبخت و شه‌قاوه‌و به‌ره‌لا و ئه‌وا له‌په‌روه‌رده‌و نه‌خلاق به‌رز بئ به‌ش ده‌بی‌ت و نه‌ویش وه‌ک به‌ره‌لاکانی کۆلان ده‌رده‌چیت که‌که‌سیکی وایان نیه په‌روه‌رده‌یان بکات و خوار و خێج و لار و له‌وێر ده‌رده‌چن. ئاخ‌ر ئه‌و جۆره مندالانه دایک و باوک‌ه‌کانیشیان به‌ناشکوری نه‌بی‌ت خودی خوشیان کاتی خۆی په‌روه‌رده‌یه‌کی دروست نه‌کراون ده‌بی‌ت چاوه‌پوانی چی له‌منداله‌کانیان بکریت. ئه‌وا ئه‌و کات ئه‌و مندالانه بئ په‌وشت و سه‌رسه‌ری و به‌دبخت و نه‌فس پیسو بئ هیوا و بئ ئومید و پوخاو و بئ که‌سیه‌تی ده‌رده‌چن نه‌ژیانی خۆیان ژیا‌نه‌و نه‌سودیان بۆ ماله‌وه‌ه‌یه‌ نه‌بۆ گه‌ل و ولاته‌که‌ی و هه‌میشه‌باریکی قورسه‌به‌سه‌ر شانانه‌وه‌. ئه‌و کات باوک و دایک به‌پله‌ی یه‌که‌م به‌رپرسیارن له‌به‌ر ده‌م خوی گه‌وره‌دا و منداله‌کانیشی پۆژی قیامه‌ت یه‌خه‌یان ده‌گرن که‌بۆ په‌روه‌رده‌یه‌کی پاست و دروست نه‌کردوین له‌دنیا‌دا تائه‌م‌پۆ به‌م ده‌رده‌ نه‌گه‌یشته‌باین. ئه‌وه‌ته پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرمویه‌تی: {أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى سَأَلَ كُلَّ رَاعٍ عَمَّا اسْتَرَعَاهُ، أَحْفَظَ ذَلِكَ أَمْ ضَيَعَهُ؟ حَتَّى لِيَسْأَلَ الرَّجُلَ عَنْ أَهْلِ بَيْتِهِ} ((حسن رواه النسائي عن انس)). واته: له‌پۆژی قیامه‌ت‌دا هه‌مو شواینیک، هه‌مو سه‌ره‌رشتیاریک سه‌باره‌ت به‌و که‌سانه‌ی که‌له‌ژێر ده‌ستی دابوون و ئی یان به‌رپرس بوون ده‌پێچرته‌وه‌، هه‌تا‌کو سه‌ره‌ک

خیزان دایکه، باوکه برابه، هر که سیکه دهریاره ی خاوو خیزان و مال و منداله کانی لی ی ده پیچرته وه چونی راهیناون و چونی په روه رده و گۆش کردن بۆ ریگه ی راستی خوایی یان بهر لای کردن، یان بهر و ریگه ی چه وت و شهیتانی بردونی؟!!

ده ی که واته نه ی باوکان، نه ی دایکان: په روه رده کردنی مندال و زاروکان هر له بچوکیانه وه له سهر چه مکه کانی ئایینی پیروزی خوی په روه ردگار گۆشیان بکه ن، راهینانیان له سهر ره وشت و ئاکارو به ها به رزه کان له گرنگترین و بهر ترین نه و پرسانه ده ژمیردین که پیویسته له سهر باوک و دایکان گرنگی ته وای پی بده ن و لای لی بکه نه وه و ژور وریا بن، هه روه ها له سهر په روه ردیاران و چاکخوازن پیویسته که گرنگی پی بده ن و کاری لیپراوانه ی له سهر بکه ن، چونکه ژیان و چاره نویسی گه لو نیشتمانی پیوه بنده و ژیانی گه لی له دوا پۆژدا له سهر ده خولیته وه و پیشکه وتن و گه شه کردن و خولگی سهر به رزی و سهر فرازی و ته واهه تی گه لی له ناو گه لانی جیهاندا پیوه بنده که نه ویش ره وشت و ئاکارو نه خلاق به رزه نه وه ش نایه ته دی ته نیا به په روه رده یه کی باش و راست و دروست و موسلمانانه نه بیته.

نه گه ر به وردی له هه مو نه و ئیش و ئازار و دهرده سهری و ناخوشیانه که نه مرۆ ئیمه هه مومان هاوارمانه به ده سستیانه وه له هه مو کاری گه نده لی و ناداد په روه ری و نابهرامبه ری و کار نه کردن به بهرنامه که ی خوی گه وره و یان هر بهر و نه بون به قورئان و به سوننه ت و بهد ره وشتی و بلا و بونی نه و هه مو خراپه و خراپه کاری و سوکایه تی کردن و شکاندنی قه ده غه کراوه کان (المحرمات) و نه و هه مو خلّت و خاش و زه ل و زوری لادانه ی و که وتۆته سهر پوی پاکی بیرویا وه ره که مان (العقائد) و پوی پۆشن و تیشکداری لیخن کردوه، له هه مو سستی و ته مبه لی و پشتگویی خستنه له نه نجامدان و پاپه پاندنی فرمانه کانی ئایینه که مان و په رته وازه بون و گروپ گروپی و لیك دابرن و پشت تیک کردن و له ولاشه وه دهر چونی ئافره تان له حهره می ماله وه یان بۆ دهر وه بۆ بازاره کان و بۆ سهر پنگاکان و بۆ گشت شوینه گشتی به کان و ئاپۆره کان و قهره بالفه کانی بی هیچ هویه ک و بی نه وه ی

پښوېستو زه‌رور بښت، دهی نه‌گه‌ر به‌ژیرانه تیږا بمینن ده‌بینن که‌نه‌مه هموی به‌هوی نه‌بونی په‌روه‌رده‌ی نایینیا‌نه‌و پانه‌هینان له‌سهر به‌رنامه‌و شه‌ریعتی خوی په‌روه‌ردگارو پشتگوئ خستنی په‌روه‌رده‌ی په‌وشتو ټاکارو به‌ها به‌رزه‌کانی نایینی نیسلامی پی‌وژه له‌کاتی خوی دا واته له‌سهره‌تادا مندا‌له‌کان په‌روه‌رده نه‌کراون له‌سهر نه‌م نایینه پی‌وژه و له‌سهر په‌وشتو ټاکاره‌کانی نیسلام و پشتگوئ خراون تائه‌وا به‌م جوړه خوارو خپچ ده‌رچون، چونکه مندا‌ل پارچه‌یه‌که له‌باوک و دایک و سپارده‌و نه‌مانه‌تی‌که له‌گه‌ردنی باوک و دایک، دهی نه‌ی که‌لو خۆتان له‌خوی خۆتان بپارږن و له‌خوی په‌روه‌ردگارتان بترسن له‌به‌رهم و میوه‌کانی دلتان و له‌جگه‌ر گۆشه‌کانتان و پشتگوئ یان مه‌خن و به‌ده‌ستی خۆتان فری یان مه‌دنه ناو ټاگری دۆزه‌خه‌وه، نه‌و ټاگری که‌سوته‌م‌نی و خوراکه‌که‌ی خه‌لک و به‌ردی زل زلن، نه‌ی که‌لو له‌خوا بترسن و خۆتان له‌خوی خۆتان بپارږن له‌کوپه‌کانتان و له‌کچه‌کانتان و له‌نه‌وه و له‌وه‌چه‌کان و له‌مندا‌له‌کانتان که‌ج‌له‌وی کاروباره‌کانیان له‌ده‌ستی ټیوه دایه و چاودیری و ه‌لس‌وراندن و په‌روه‌رده کردن و پامینانیا‌ن خراوته نه‌ستوی ټیوه و چاره نویان له‌ده‌ستی ټیوه دایه، دهی په‌زماه‌ندی خویان پی به‌ده‌ست‌بینن بۆ خۆتان و بۆ مندا‌ل و نه‌وه و وه‌چه‌کانتان بۆ نه‌وه‌ی خۆتان و نه‌وو مندا‌له‌کانتان که‌سو کارو عه‌شیره‌ت و که‌له‌کشتان له‌دنیا و له‌قیامه‌تدا به‌خته‌وه‌رو سهر به‌رزو سهر فراز بین. ټاخر نایینی نیسلام په‌روه‌رده‌یه‌کی کاملاً نه‌و ته‌واوی بۆ گروهي به‌شه‌ریه‌ت هیناوه و باوکان و دایکان و مندا‌له‌کانیان له‌سهر جوانترین و ته‌واو ترین شیوه په‌روه‌رده کرده و جوانترین په‌وشتو ټاکاری فی‌ر کردن پیش چونه لای خیزان و په‌یدا بونی جگه‌ر گۆشه‌کان وای په‌روه‌رده کردن که‌خویان و نه‌و مندا‌له‌شی که‌پی یان ده‌به‌خشیت له‌شه‌یتانی نه‌فهرت لیکرو پارږزو بن نه‌ویش به‌په‌نا گرتن به‌خوی گه‌وره له‌شه‌یتان ه‌روه‌کو پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمویه‌تی: {لو أن أحدکم إذا أتى أهله قال بسم الله اللهم جننا الشیطان وجنب الشیطان ما رزقنا ففقی بینهما ولد لم یضره} واته: نه‌گه‌ر په‌کینکتان چوه لای خیزانه‌که‌ی بۆ نه‌نجامدانی کاری شه‌ری و نه‌م دوعایه‌ی سهره‌وه‌ی

خویندو بلّی: { بسم الله الجنينا الشيطان وجنب الشيطان ما رزقنا } واتا به ناوی خوای گوره، نهی په روه ردگاری نیمه، نیمه شو نه و منداله شمان له شعیتان بپاریزیت که پیمان ده به خشیت. نه گهر نه م دوغایهت خویند له کاتیکدا که ده ست به کاره کت کرد نه و شعیتان ناتوانیت زه فەر به خویشان و به و منداله به ریت که خوای گوره له و جوت بونه یان به و باوک و دایکه ی ده به خشیت. هه روه ها ئیسلام فیږی نه ده بو په وشتی به رزو ه لّسو که وتی باشی باوک و دایکانی کردوه له گه لّ منداله کانیاں له کاتی له دایک بونیان که ده بی له گوئی ی راستی کورپه له تازه له دایک بو که یان بانگ بده و له گوئی ی چه پی قامت بکن. به پی ی نه و کاره ی پیغه مبه ر ﷺ بۆ حسینی کورپی نیمامی عه لی کرد کاتی له دایک بو، هه روه ها یه کیکی تر له نه ده بو په وشتی باش له گه لّ منداله کان ناو لّینانیککی خو شو و پر واتی به گویره ی فرموده ی پیغه مبه ر ﷺ که فرموده ی {إنکم تدعون يوم القيامة بأسمائکم فأحسنوا أسمائکم} رواه أبو داود. واتا: پوژی قیامت ئیوه به و ناوانه و بانگ ده کریڼ که له دنیا دا لیتان نراوه، جاهه ولّ بده و ناوی خو شو و پر واتا له خوتان بنین و له منداله جگه ر گوشه کانتان بنین. خوای گوره سرخه رو پشتیوان و یارمه تیده ره (۱).

نه ک وه ک نه م په روه رده سه قه ته ی که نه مړ له ولاتی نیمه دا هیه که سه رتاپا دژی نایینی ئیسلام و دژی خوای گوره یه و هرچی په یوه نده یه کی به نایینه وه هه بیت نایه یلن له پره گو پشه وه ده ری ده هینن، ته نیا یه ک وانه ی نایینی هه بو هر له زوه وه و له سه رده می حیزی به عسه وه تاکو به ئیستاش ده گاتو به لکو له جارن خراپ تریش که وتنه ویزه ی نه و ده رسه و ورد و ورده لقو چل و پوپیان کردو هه لیان په رداوت وایان لّ کردوه ئیستا نه وه ی سیمو بونی دین و ئیسلام هیه پیاننه وه نه هیشتوه. ئیستا بوته ده رسیکی پوت و قوتی کومه لایه تی و به س. هه رشتیک ثایه ت و فرموده ی تیدا هه بیت یه کسه ر لای ده بن و چاویان پی هه لّ نایه ت و دل و ده رونیان پی ناکریته وه. په روه رده یه ک دور له

(۱) بۆنوسینی نه م پیشه کیه سود له (أدب الأسرة - الأدب مع الأخوة والأخوات) له نویسی: (الشیخ /

عبد الظاهر عبد الله علي) وەرگیراوه.

نه‌خلاقو دور له‌په‌وشتی ئیسلامی. ئاخړ من خۆم گویم له‌به‌پړتوه‌به‌ریکی په‌روه‌رده‌یه‌ك بویه‌یه‌کئ له‌به‌پړتوه‌به‌ره‌کانی ناماده‌یییه‌کانی گوت: ئیوه سه‌یرن، وهره به‌قسم بکه، کچو کوپه‌کان تیکه‌لاو بکه و ئی یان بگه‌پئ بایه‌کتری ماچ بکه‌ن و یه‌کتری بگوشن، هانیان بده بزانه داخو شه‌ویش دینه‌وه مال!!!

یه‌کئ له‌مامۆستاکان ئی ی هاته وه‌لام و گوتی: باشه مامۆستای به‌پړت، نه‌دی په‌وشت و نه‌خلاق چی ئی هات؟! . من له‌و په‌روه‌رده‌یه‌ی که‌ده‌وامی تیدا ده‌که‌م چه‌ند نایه‌ت و فهرموده‌یه‌کم له‌پشت سه‌ری خۆمه‌وه هه‌لواسیی بون که‌په‌یوه‌ندیان به‌زانست و زانیاری و په‌روه‌رده‌و فیترکردنه‌وه هه‌بو، هه‌روه‌ها براه‌کی تریش له‌به‌شیکی تردا به‌هه‌مان شیوه، کاتئ به‌پړتوه‌به‌ری په‌روه‌رده‌که دیته به‌شه‌که‌ی من و نه‌و به‌ش‌ی نه‌و براه‌یه‌ی ئی یه‌و چاوی به‌و نایه‌ت و فهرمودانه ده‌که‌وئت ده‌رونی تیک ده‌چیت و دلئ تیک هه‌ل دیت و به‌رچاوی تاریک ده‌بن. فیتنه گپ‌ه‌کانیش فیتله‌و ده‌سته‌چیل‌ی ئاگری فیتنه‌و نو ئی ده‌که‌ن و دایده‌گیرسینن بویه پوژیک نه‌و به‌پړتوه‌به‌ره کارگیریه‌که‌ی خوی بانگ ده‌کات و پپی ده‌لئ:

- نه‌وه بۆ و بیناگای په‌روه‌رده‌که‌یان داگیر کردوه و ئاگاشمان له‌خۆمان نیه!! بپړ هه‌ر ئیستا نه‌و نایه‌ت و فهرمودانه ئی بکه‌وه.

کابرای کارگیر په‌چیت نه‌وانه‌ی نه‌و براه‌یه ئی ده‌کاته‌وه و ده‌لئ: من هی کاک نه‌حمه‌د ئی ناکه‌مه‌وه و ده‌چم به‌خوی ده‌لیم بابو‌خوی ئی یان بکاته‌وه. نه‌وه‌بو هات بۆ لام و منیش پیم گوت: من ئی یان ناکه‌مه‌وه و کیش دیت ئی یان بکاته‌وه بابیت!

نه‌نجام جه‌نابی به‌پړتوه‌به‌ر گوتبوی: من خۆم ده‌چم ئی یان ده‌که‌مه‌وه. منیش وتم بابیت: نه‌وه بو نه‌هات. حه‌ز ده‌که‌م یه‌کئ له‌نایه‌ت فهرموده‌کان بنوسم تا خوینه‌ری به‌پړت به‌چاوی خوی بیان بیتیت نایا نه‌م فهرموده‌و نایه‌تانه چ هه‌په‌شه‌یه‌کی بۆ نه‌وان و بۆ به‌رزه‌وندیه‌کانی نه‌وان تیدا‌یه جگه له‌نامۆزگاری و هه‌لنان بۆ په‌روه‌ردو فیتر کردنیکی راست و دروست و به‌نه‌خلاقانه ته‌نیا نه‌وه نه‌بیت دژی سته‌م و سته‌مکاری و گه‌نده‌لئ و

دهست پیسی و داوین پیسین. ﴿قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا الْأَلْبَابِ﴾ سورة الزمر: (۹).

فهرموده که ش: {معلم الخیر بدعوا له کل شیء حتی الحیتان فی البحر} و ه باقی
فهرموده کانی تریش له و باز نه یه دا ده خولینه وه، هر چهنده هرچی نایه تی قورناتن هیه و
هرچی فهرموده ی پیغه مبه ر علیه السلام هیه هه مو له سودو که لکی مرؤفایه تی دایه و فرمان
کردنه به چاکه و قه دهغه کردنه له خراپه و ناژاوه گیتی و له دهستپاکی و له داوینپاکی و دژه
گنده لی و دزی و بی نه خلاقیه. دهی په روه رده و فیترکردنیک ناوه ها بیت ده بی چ شاییه کت
پی هه بیت.

نیسلام فیزمان دهکات که منداله کان وا په روه رده بکهین که هر به کی له براکان و
خوشکه کان ریژو نه ده بیان هه بیت له قسه کردن و له ه لئسو که وت و له به یه که وه ژیان
له نیوان خویندا له ناو خیزاندا، و له سریان واجب دهکات که چاکه له گه ل به کتریدا بکه و
یه کتریان خوش بویت و ریژ له یه کتری بگرن و ریژی باوک و دایکیان بگرن و گوره به زهی
به بچوک دا بیت وه و بچوکیش ریژی گوره یان بگریت و دهست بخنه ناو دهستی یه کتری
تائه و خیزانه که شو و ه وایه کی پر له خوشه ویستی و ته بایی وریکی و هوگری و یه کگرتن و دل
پاک له گه ل یه کتری و یه ک پیژو یه ک پؤل بن وه ک دیواری کونگریتی یه کتری بیه ستنه وه بؤ
نه وه دوژمنان نه توانن زه فهران پی بهرن (کالبنیان یشد بعضهم بعضاً) به گویره ی
فهرموده ی پیغه مبه ر علیه السلام که فهرمویه تی: {بر أمك وأباك وأختك وأخاك ثم أدناك فأدناك}
واتا: ریژ گرتن و چاکه کردن و گویرایه لی باوک و دایک و براو خوشک و نه مجار خه لکانی تر پله
به پله به ره و خوار پیویسته له سر هه مو که سیٹ. هه روه ها به پی ی فهرموده ی
پیغه مبه ر علیه السلام: {حق كبير الاخوة على صغيرهم كحق الوالد على ولده} و اتا: مافی برا
گوره به سر برا بچوکه وه وه ک مافی باوک و دایک وایه به سر منداله کانیه وه. برایه تی
له ناییندا له هه مو برایه تیه کانی دایک و باوکی له پیشترو واجبتر و پله به رز تره. که بریتیه

له‌په‌یوه‌ستیه‌کی کۆمه‌لایه‌تی که‌هیچ وینایه‌کی نیه له‌په‌یوه‌ندیه‌کانی ترو‌خۆی له‌قه‌ره نادات، بۆیه ده‌بینین که‌له‌ئیسلامدا باوک جه‌نگ له‌گه‌ڵ کۆپری دا ده‌کات و می‌رد شه‌ر له‌گه‌ڵ ژنه‌که‌ی دا ده‌کات و برا دوژمنایه‌تی برا ده‌کات و خۆشی ناوێت له‌پیتا و به‌ده‌ست هینانی په‌زامه‌ندی خوای گه‌وره‌دا نه‌ک له‌پیتا و به‌رژه‌وه‌ندیه تاکیه‌کانی دنیا و دنیا خۆری. چه‌ده بنوسین کۆتایی نایه، ئیدی به‌مه‌نده کۆتایی دینین به‌م پێشه‌کیه ئومیده‌وارم سودی هه‌بێت.

وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمین وصلی الله علی محمد وعلی آله وصحبه ومن والاه إلى
یوم الدین وسلم تسلیماً. وەرگیر

پیشہ کی نوسہر

إن الحمد لله حمدہ ونستعینہ ونستغفرہ، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا ومن سيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له، ومن يضلل فلا هادي له. وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله.

أما بعد:

نہرکی پەرورددیار گہ لَ گہورہو گران وقورسہ، نہرکی نہو بہررتترین وگرنکترین کاریکہ گہر تیایدا دلسوزو کارامہو پسپوڑ بیٹ، نیاز پاکی (الإخلاص) ی بَو خَوای بالآ دەست وکار بہجی ہہ بیٹ ومندالّ وقوتابیہ کانی بہ پەرورددہ یہ کی ئیسلامیانہ پەرورددہ بکاتو کہسانیکی پہوا داری سینگ فراوانی دوا پوڑیان لَ دروست بکات.

پەرورددیار چ پیاو بیٹ وچ ژن، ماموستای سہرہتایی بیٹ، یاناوہندی ونامادہیی ودوانوہندی و زانکۆکان بیٹ وچ دایک ویاوک بیٹ و ہەر کہ سیک چاودیری وسہرپرہشتی مندالان بکات ویا بہخودی پەرورددہ کہوہ ہلّ بستیت تادہگاتہ پلہو قوئاغی پیگہ یشتن وقوئاغی کۆتایی وموڑفیککی بالغ وکادریکی بہخوڑاپہرمونی لَ دہرردہ چیت جیاوازیان نیہو ہہموان دہگریتہوہ ویہہموان دہلّین پەرورددیار.

نہمانہ ہہمویان پەرورددیارو پیگہ یہنہری بہرہکانی دوا پوڑن، چاکی وخرابی بہدینی بی دینی کۆمہلّ پە یوہستہ بہوانوہ. نہوان چ فیکرو بیرو بۆچون ونایدیۆلۆژیہتیک ہلّ بگرن وچیان لەمیشک دا ہہ بیٹ لەمندالّ وقوتابی وپہرہکانی داهاتودا پہرنگ دہداتہوہ. نہگہر ہاتو بہپاستی ودروستی بہنہرکی سہر شانی خوئیان ہلّ بستن ودلسوزی کارہکە ی خوئیان بن وقوتابیان، مندالہکان لەسەر بہرنامہکە ی خَوای پەرورددگار پەرورددہ بکەن و بہرہو ئایین وئەخلاقی جوان ئاراستہو پاهاتویان بکەن، نہوا ہہم ماموستا خویشی و ہہم قوتابیان وہم کۆمہلگا خویشیان بہختہوہری دنیاو

قیامت ده‌بن. هه‌روه‌کو پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌کوڕه‌ مامه‌که‌ی خۆی علی کوڕی ابی طالب ﷺ فەرمووه: { فوالله لان يهدي الله بك رجلاً واحداً خيراً من حمر النعم }^(۱).

هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ر ﷺ فەرمویه‌تی: { معلّم الخير يستغفر له كلّ شيء حتى الحيتان البحر }^(۲). به‌لام نه‌گه‌ر مامۆستا نه‌رکی سه‌رشانی خۆی پشت گوێ خست و نه‌رکی خۆی جی به‌جی نه‌کرد. یاخود منداڵ و قوتابییه‌کان به‌ره‌و خراپه‌کاری و خوانه‌ناسی و لادان له‌پێگه‌ی پاستی خوایی ده‌ست کێش بکه‌ن و به‌ره‌و داڕوخان و پره‌وشتی خراپ و به‌د به‌ختی ئاراسته‌ بکه‌ن، په‌نا به‌خوا نه‌و کات هه‌م هه‌مو قوتابیان و هه‌م مامۆستاکان خۆشیان و کۆمه‌لگه‌کشیان به‌د به‌خت و چاره‌ په‌ش ده‌رده‌چن و ئۆبالی هه‌موشیان ده‌که‌وێته‌ ئه‌ستۆی مامۆستاکان له‌به‌ر ده‌م خوای به‌رز و بی‌هاوتا دا لێپرسراو ده‌بن. هه‌روه‌کو پێغه‌مبه‌ر ﷺ فەرمویه‌تی: { کلکم راع، وکلکم مسئول عن رعیتہ }^(۳). ده‌ی که‌واته‌ هه‌ر

(۱) ۱ - متفق علیه.

ب - واته: سویندم به‌خوا نه‌گه‌ر خوای گه‌ره‌ پندماییه‌ و هیدایه‌تی که‌ستیک له‌سه‌ر ده‌ستی تۆ بدات و موسلمان ببیت یا بێته‌وه‌ سه‌ر پێگای پاست که‌لێک باشتره‌ بۆ تۆ له‌مێگه‌له‌ حوشترو مه‌رو مالاتیك، که‌ئێستا ئوتومبیلی نوایین مۆدیل و کۆشکی به‌رز به‌رز که‌سه‌ره‌شکێنه‌ی پێ له‌گه‌ڵ ئاسمان ده‌که‌ن، یا ده‌فته‌ری سه‌د و هه‌ره‌قه‌ی دۆلاری ده‌گرێته‌وه‌. (وه‌رگێتی)

(۲) ۱ - صحیح رواه الطبرانی وغیره.

ب - واته: مامۆستای چاک و سود به‌خش هه‌مو شتیک داوای لێ خۆش بونی بۆ ده‌که‌ن هه‌تا که‌ نه‌هنگ و ماسی یه‌کانیش له‌ده‌ریادا. (وه‌رگێتی)

(۳) ۱ - متفق علیه.

ب - واته: ئێوه‌ هه‌مو تان به‌رپرس و چاودیر و شوانن، وه‌هه‌مو تان به‌رس و چاودیر و سه‌ره‌رشتیارن به‌سه‌ر نه‌و که‌سانه‌ی وان له‌به‌ر ده‌ستدا له‌هه‌مو چین و توێژه‌گانی مرۆڤ و کۆمه‌لگا. پیاو به‌رپرسه‌ له‌ئهندامانی خێزانه‌که‌ی، مامۆستا له‌قوتابییه‌گانی، دایک له‌ منداڵ و میتریدو مالی میترده‌که‌ی نه‌مینداره‌، سه‌رکرده‌ و به‌رپرس سه‌رومال و گیان و عه‌رز و نامۆسی و لات و هاو و لاتییانی له‌ئه‌سۆدایه‌ .. وه‌ هه‌روه‌ها. (وه‌رگێتی).

بۆیەش مامۆستا شوانە لە قوتابخانە کە ی خۆی دا و بەرپرسە بەرامبەر بە قوتابییەکانی و دەبێ بە باشترین شتێوە پەرور دەیان بکات و فێری زانست و زانیاریان بکات و فێری پەروشت و ئەخلاقی بەرز و پیرۆزیان بکات و لە خراپە بیان گێژتەو.

کەواتە ئە ی پەرور دیارو ئە ی مامۆستای بەرپز پێویستە لە سەرت پێش ھەموو شتێک و پێش ھەموو کەسێک بەر لە ھەموو ھەنگاوێک و لە ھەنگاوی یە کەمتدا خۆت چاک بکەیت و خۆت بە سیفەتی جوان و بە ئەخلاقی بەرز پراژینیتەو. دەبێ لە پێش چاوی قوتابی و منداڵەکان پەفتاری باش بکەیت و جوانترین قەسە و گفتار بە گۆچکە یاندا بچرپێتی و باشترین ئاکار بنویتی و ئە نجام بدەیت، قەسە ی فشیقات و حەلق و مەلەق لە گەڵ قوتابییان و منداڵەکاندا مەکە و کەسایەتی بەرز ی خۆت بنۆینە، بۆ ئەو ی ئەو کەسایەتی و ھەببەت و ئەخلاقی خۆت بە جوانی نیشان بدەیت و پێزو خۆشەویستیت لە دڵ و دەرون و لە میشتکی ئەواندا تۆمار بکەیت و وێنە ی تۆ لە چاوی قوتابیەکاندا تۆمار ببیت و پەنگ بداتەو، چونکە ھەمیشە قوتابییان و زارۆکەکان لاسایی مامۆستا و پەرور دیارو گەرەکانی خۆیان دەکەنەو^(۱). گرانی و سەنگینی و پەروشت پاک ی پەرور دیار وەک باوک و دایکان باشترین پەرور دەو چاوی کردنە بۆ قوتابییان و منداڵە خنجیلە و چاوی گەشەکان^(۲)

(۱) کوردیش دەلی: گەرە ناو دەپێژی و گچکەش پێ ی پێ دەخشینی. (وەرگێن).

(۲) بەلی، پەروشت و ئەخلاق و ھەلس و کەوتی باوک و دایک و مامۆستا و پەرور دیار چون بێت و وێنە ی قوتابی و منداڵەکانیش ھەمان وێنە ی ئەوان دەر دەچیتەو. ئەوان پەروشت پاک و خواناس و ئیماندار و خۆ داپۆش بن بە پۆشاکی شەریعی پەر لە حەیا و حەشەت منداڵ و قوتابیەکانیش وەک ئەوان ئیماندارو لە خوا ترس و پەروشت بەرزو بە ئەخلاق دەر دەچن، خوا نە خواستە ئەوان بێ باوەرو شەقاوە و بێ پەروشت و پوت و سفور و خۆ پازاوە بن قوتابییان و منداڵەکانیشیان ھەر وا دەبن. وە بە پێچەوانە کەشی راستە ھەرورەکو لە سەرورە باسمان کرد. ئەو تە پێتە مەبەری خوا ﷺ دەفەر موی: {کلّ مولود یولد علی فطرتہ فابواھ یھودانہ وینصرانہ ویمجوسنہ...} واتە: ھەموو لە دایک بوێک بە موسلماننیتی لە دایک دەبیت. بە لام دوا یی دایک و باوکی یان چ بن ئەوانیش دەبن بەو دین و پێبازو پەروشتە، جولەکە بن جولەکەن، قەلە بن قەلەن،

بی گومان نه‌م نامیلکه‌یه‌م بۆ خوشك و برا مامۆستاكانم نویسه‌وه‌ی دوا‌ی كۆكردنه‌وه‌و نویسن و ماندو بون و نه‌زمون وزانیاریه‌کی زۆر له‌کات و ساته‌کانی په‌روه‌رده‌و فی‌رکدنمدا که‌نزیکه‌ی چل سالانیکی خایاند. هیوادارم که‌سود به‌خش بیت له‌بوا‌ری پراکتیکی (کرده‌کی — عملی) دا، مامۆستایان و په‌روه‌ردیاران و دایکان و باوکان که‌لکی لی وه‌ر‌بگرن، مامۆستایانی نمونه‌یی و باش و سه‌رکه‌وتویان لی ده‌ر‌بچیت.

له‌خوا‌ی گه‌وره‌م داوا‌یه که‌سودو که‌لکی بۆ براییانی موسلمانم هه‌بیت و بیکاته کاریکی پوخته‌و نیاز پاک له‌پوی خوا‌ی گه‌وره‌و به‌رزو به‌خشنده‌دا.

نوسهر

ناگر په‌رست بن ناگر په‌رستن، مه‌گه‌ر نه‌وه‌ی خوا‌ی گه‌وره‌ مه‌به‌ستی بیت بیهیتته‌ سه‌ر ږنگه‌ی راست هۆکاره‌کانی بۆ ده‌گودجینی. کوردیش ده‌لی: گیا له‌سه‌ر پنجه‌ی خۆی ده‌پوخته‌وه‌ (وه‌ر‌گتپ).

نهرکی په روه ردیاری سرکه وتوو

شیتکی به لگه نه ویست و ته یو ریه که ناوات و نا مانجه کانی په روه رده و فیر کردن بریتیه له دروست کردنی که سیه تیه کی به رزو نمونه یی له نئو کومه لگای موقایه تی دا، نه و که سیه تیه نمونه بیه ش نه و کاته دیته دی که په یوه ست بیت به دروست کاره کی خوی، واته به په روه ردیاری بالا ده ست و هرچی سیستم و که تلوکی ژیا نی هیه له و خواجه به رزو بی هاوتایه و هری بگریت و نه مجار کومه لگاکی خوی پی پاست بکاته و و چه مکه کانی ژیا نی کومه لگاکی له سر نه و بنچینه و بنه ما پاسته قینه خوا ییانه دابمه زریخت، ثانه مه په پیازو نامانجی دروست و پاسته قینه له په روه رده کردن و فیر کردن دا له دروست کردنی ماموستا و په روه ردیاری دا.

شیتکی ناشکرایه که په روه رده و فیر کردن چه ندان بنچینه و بنه مای هیه که له سهری داده مزریت، له کومه لیکه وه بۆ کومه لیکي ترو به گویره ی چه مک و بیرو زیه نی نه و کومه لگایه ده گزیت. نه گهر له کومه لگای کومونیستی بیت نه و ا بنه ماکانی په روه رده له سر بنچینه ی مادیه تو ددان نه نان به بابته روحی یه کان و پچرانی په یوه ندی موقف به په روه ردیاری وه داده مزریت. وه له کومه لگای پوژنا وادا له سر بنچینه و بنه مای داگیر کردن و خوویستی و داهیزان داده مزریت، به لام له کومه لگای نیسلامی دا پرینسیپه کانی په روه رده و فیر کردن له سر بنچینه یه کی به هیزو پته و و له سر بناغه و بنه مای بیرو باوه ریکی (عقیده) پاست و دروست و سۆزه به رزو به ها به رزو پولا یینه کان و نا کارپه وشته جوان و به رزه کان داده مزریت که په یوه ندی قوتابی یا موقف به گشتی به خوی په روه ردیاری وه توندو تول و توکمه یه، نه مه ویرای په یوه ندی خوشه ویستی له نئوان ماموستا و برا قوتابیه کانی و له نئوان به پړوه به رو ماموستایان و به پړوه به رایه تی قوتابخانه کی و دواتریش په یوه ندی خوشه ویستی و پړز به خیزانه کی توندو تول تر ده کات، نه مه سهریاری په یوه ندی روحی خوی له نئوان نه ندامانی کومه لگاکی پوژ به پوژ

پته‌وترو به‌هیز تر ده‌بیت و په‌په‌وه‌ی ژبانی کۆمه‌لایه‌تی و برابیه‌تی و ته‌بابی و به‌ك پیزو به‌ك ده‌ستی خیراترو خیراتر ده‌خولیته‌وه^(۱).

نه‌گەر ویستمان نه‌م که‌سیه‌تیه‌ له‌واقیعی کارکردندا به‌ئینه‌ دی نه‌وا ده‌بی په‌روه‌ردیاریکی سه‌رکه‌وتو و کارامه‌ له‌بواری په‌روه‌رده‌و فیژکردندا به‌م شیوه‌یه‌ی که‌له‌سه‌روه‌ه‌ باسمان کرد دروست بکه‌ین. دیاره‌ ده‌بی نه‌م په‌روه‌ردیاره‌ چه‌ندان مه‌رج و ئاکاری جوانی تیدا بینه‌ دی هه‌تا‌کو بتوانیت ببیته‌ په‌روه‌ردیاریکی چاک و مامۆستایه‌کی به‌که‌لک و سه‌رکه‌وتوو.

(۱) خوای گه‌ره‌ له‌قورئانی پیرۆزدا ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ^ع وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ^ع﴾ واته‌: موسلمانان ، برواداران برای یه‌کترین، ده‌ی باهه‌میشه‌ نیتوانی یه‌کتری چاکتر بکه‌ن و نیسلاح له‌نیوان خویان دا به‌ریا بکه‌ن و په‌روه‌رده‌و فیژکردن و نامۆزگاری یه‌کتری بکه‌ن و یه‌کتری به‌ره‌و چاکه‌ و چاکه‌کاری هه‌ل بنین تا یه‌کترینان خوش بویت و به‌خته‌وه‌رو به‌ختیار بژین و تا‌خوا‌ی گه‌وره‌و سۆزو به‌زه‌یی پیتان دا بیته‌وه‌ و له‌ دنیاو له‌قیامه‌ندا سه‌ربه‌رزو سه‌رفرازتان بکات. هه‌روه‌ها خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموی: ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ^ط وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ^ع﴾ واته‌: هه‌میشه‌ هاریکاری و یارمه‌تی یه‌کتری بده‌ن له‌سه‌ر چاکه‌ و چاکه‌کاری و نامۆزگاری یه‌کتری کردن و ده‌ستگیرایی نه‌ك له‌سه‌ر خراپه‌ و خراپه‌کاری و ملی یه‌کتری شکاندن و چال بۆ یه‌کتری هه‌ل که‌ندن و له‌به‌ر یه‌ك بردنی خانه‌و شانه‌کانی کۆمه‌لگا که‌خیزانه‌و مامۆستاو خۆیندکاران و قوتابیان پۆل و ژووری به‌پێوه‌به‌رو مامۆستا بکه‌نه‌ شه‌رگه‌و و کورسی میزه‌کان له‌یه‌کتری بکه‌ن به‌سه‌نگه‌رو مه‌ته‌ریژ. به‌ناوی حیزبایه‌تی و پێک‌خوا‌ی مامۆستایان و قوتابیان و خۆیندکاران و نازانم چی و چی هه‌روه‌کو نه‌مپۆ له‌واقیعی حالی خۆماندا له‌عیراق به‌گشتی و له‌کوردستانی خۆماندا به‌زه‌قی و به‌تایبه‌تی ده‌بینین (وه‌رگێژ).

مه‌رجه‌کانی په‌روه‌دیاری سه‌رکه‌وتوو

۱. ده‌بی له‌کاره‌که‌ی دا کارامه‌و پس‌پږ بیت، هه‌میشه له‌شی‌وازه فیرکاری‌وپه‌روه‌رده‌کاریه‌کانیدا دامینه‌ر بیت ویست و ئاره‌زو خۆشه‌ویستی بۆ کاره‌که‌ی هه‌بیت‌ومندالان و قوتابیه‌کانی خۆش بون، هه‌ولتکی لی‌پراوانه‌ بدات بۆ په‌روه‌رده‌و فیرکردن‌یان به‌شی‌وه‌یه‌کی دلس‌وزانه‌و زۆر چاک و دروست، به‌رژه‌وه‌ندی گه‌لیان له‌چاوی قوتابیه‌کانه‌وه‌ سه‌یر بکه‌ن و زانست‌وزانیاری و ئامۆزگاری به‌که‌لتکیان پێ ببه‌خشن، له‌سه‌ر نه‌خلاق و په‌وشتی جوان‌وبه‌رز پایان بئین، هه‌ولتکی بی پایان بدات بۆ دور خستنه‌وه‌یان له‌خو و په‌وشتی ناشیرین‌وبی‌زراو، چونکه‌ ئه‌و له‌هه‌مان کاتدا په‌روه‌ردیاری فیرکاریشه‌. هه‌م زانست‌وزانیاری به‌سود فیری قوتابیان‌ونه‌وه‌ی دوا‌پۆژ ده‌کات‌وه‌م په‌روه‌رده‌و پاهینه‌رو پێک هینه‌ری مرقی‌کی راست و دروسته‌ له‌سه‌ر ئه‌و ئامانجه‌ی که‌خوا‌ی گه‌وره‌ مرقی له‌پیتا‌ودا دروست کردوه‌.

۲. ده‌بی پێشه‌نگی‌کی باش و به‌که‌لك بیت، له‌قسه‌کانیدا، له‌کرداره‌کانی دا، له‌خو و په‌وشتی دا، له‌پا‌په‌راندنی کار و ئه‌رکه‌کانی سه‌رشانی دا به‌رامبه‌ر به‌خوا‌ی په‌روه‌ردگاری خۆی، هه‌روه‌ها به‌رامبه‌ر به‌که‌له‌که‌یو به‌رامبه‌ر به‌ قوتابیه‌کانی و ده‌بی ئه‌وه‌ی بۆ خۆی و مال‌ومنداله‌که‌ی ده‌ی خوازیت بۆ قوتابیه‌کانیشی بیه‌وی، گیانی به‌زه‌یی‌ولی بو‌رده‌یی هه‌بیت و نه‌رم و نیا‌ن بیت له‌گه‌لیاندا، ئه‌گه‌ر ناچار‌ی سزادانیان کرد با به‌په‌رحم و به‌زه‌یی بیت. هه‌روه‌کو پێغه‌مبه‌ر ﷺ فرمویه‌تی: { لا یؤمن احدکم حتی یحب لأخیه ما یحب لنفسه }^(۱).

۳. له‌مه‌رجه‌کانی مام‌وستای سه‌رکه‌وتو ئه‌وه‌یه‌ ده‌بی قوتابیه‌کانی به‌گو‌یژه‌ی بنچینه‌و بنه‌ماکانی زانست‌وپه‌روه‌رده‌و ئه‌خلاق‌ی جوان پابه‌ی‌نی که‌له‌سه‌ر چه‌مک‌وبنه‌ماکانی ئیسلام

(۱) ۱ - متفق علیه.

ب - واته: بپو‌ای نیه هه‌رکه‌سێک له‌ئێ‌وه هه‌تا‌کو ئه‌وه‌ی بۆ خۆی ده‌یه‌وی و پێی خۆشه‌ بۆ برا موس‌لمانه‌که‌شی بخوازیت و بیه‌وه‌ی. (وه‌رگێتی).

دامه زراوه . ده بې زړېش ناگادار بېت قسه و کرداره گانې به ک بن و لیک جیا نه بن و تیک نه گیرین . گوئ بگره بؤ خوی گه وره و بالا ده ست چیمان پې ده فهرمویت: ﴿ کَبُرَ مَقْتًا

عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿۱﴾ سورة الصف: ۳. (۱)

دیاره نه مه به رپه رچ دانده وې نه و که سانه به که هر قسه یان هه په و به س و به کرده و هه چیان له ده ست هه ل ناوهریت . هه روه ها پېغه مبه ر ﷺ فهرمویت: { اللهم إني أعوذ بك من علم لا ينفع } (۲) . واته کاری پې ناکم و به خه لکیشی پانه گه به نم و خلکی فیزی نه و زانسته خراپه ناکم ولای خوم حه شاری بدهم تا له گه ل خومدا ده بیه مه ژیر کله ووه له دنیا دا پره وشت و نه خلای خومی پې نه پازنمه ووه .

هه روه ها گوته ی شاعیر:

يا أيها الرجل المعلم هَلْ لِنَفْسِكَ كَانِذَا تَعْلِيمِ (۲) .

۴ . ماموستا پتوېسته بزانی که ئیشی نه و وه ک ئیشی پېغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) وایه که خوی گه وره نارونیه خوار بؤ پتو مایو ده ست گیروی مړوځ و فیر کردن پهره ورده کردن و پې ناساندنی په روه ردگارو دوستکری خویان .. هه روه ها ماموستا له جیگه ی باوک و دایکه له سوزو خوشه ویستی دا بؤ قوتایه گانې و به رپرسه

(۱) واته: نه ی نه و که سانه ی که پرواتان به خواو به پېغه مبه ر ﷺ هیناوه بؤچی نه وې به دهم ده ی لېن به کرده و نه ی که ن، نه ی نازانن خوی گه وره زور پقی له و که سانه هه ل ده ستیت که نه وې به دهم ده ی لېن به کرده و نه نجامی ناده ن و نه نیا قسه یان هه په و به س ، خوا زور زور پقی له م جورده که سانه به . (وه رگتې) .

(۲) ۱ - واته: خویه گیان په نا ده گرم به تو له زانستیک که سود به خش نه بېت .

ب - رواه مسلم .

(۳) نه ی نه و که سه ی که ماموستایت، ده ی شتیک له زانست و پوښنیرې بؤ خوت کو بکه روه که بتوانیت فیرخوازه کانتی پی فیر بکه یت و په روه رده په کی پاک و پوختیان بکه یت . (وه رگتې) .

بهرامبر به و قوتابیانه له ناماده بونیان، له گرنګی دان به وانه کانیان. نه که هر نه مهش به لکو ده بی یارمه تیشیان بدات له حل کردن وکردنه وهی گری کویړه کانی کیشو ته نگوچه له مه کانیان و ههستان به هه مو کارو فرمانیک که له سنوری نه رک وکاره کانی نه و ده ژمیردرین. پیغه مبه ر^ﷺ فهرمویه تی: { کلکم راع، وکلکم مسئول عن رعیتة } (۱)

با ماموستایان چاک بزائن که نه وان له قوتابیانه کانیان به پریرسن له به رده م خوی گه ورده دا که چی فیر کردون وچی فیر نه کردون. وه نایا دلسوزو جیدی بوه له به دوا دا چونی کیشو کانیان وله تویرینه وه و لیکولینه وه له ناسته نگه کانیان و گه پان به دواتی پیکه چاره ناسته کان وپینومایي کردن وده ست گرتن وگپړنه وه یان له خراپه کاری و ناسته کردنیان به ره و چاکه و چاکخوایي. پیغه مبه ر^ﷺ فهرمویه تی: { إِنَّ اللَّهَ سَائِلُ كُلِّ رَاعٍ عَمَّا اسْتَرَعَاهُ، أَحْفَظْ ذَلِكَ أَمْ ضَيَعَهُ؟ حَتَّى يَسْأَلَ الرَّجُلُ عَنِ أَهْلِ بَيْتِهِ } (۲)

هه روه کو پتویسته له سه ر ماموستا یا به روه رديار که به و شیوه زمان وزاراوه قسه یان له گه ل دا بکات که تی ی ده گه ن و به گویره ی پله ی تیگه یشتنیان بیان دوینی و وانه کانیان بز پافه و شروقه بکات. علی ^ﷺ گوتویه تی: (حَدَّثُوا النَّاسَ بِمَا يَعْرِفُونَ، أَتُحِبُّونَ أَنْ يَكْذِبَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ؟) (۳).

(۱) متفق علیه

(۲) ا - حسن رواه النسائي عن انس.

ب - واته: خوی گه ورده له هه مو شوانیک ده پرسیتته وه له و شتانه ی که شوانه تی به سه ردا کردون، نایا باشی پاراستون وه قی خوی داوونی، یا باشی له وه پاندون و خزمه تی کردون یا به پیچه وانه وه ، هه تا کو پیاو ده رباره ی مال و مندا له کانی خوشی لی ی ده پیچریتته وه، نایا له سه ر به رنامه و په وشت ورتسا کانی نیسلام په روه رده ی کردون یا به پیچه وانه وه... تد. (وه رگپي).

(۳) ا - أخرجه البخاری فی العلم، باب خص قوماً بون قوم فی العلم.

ب - واته: به و زمان و به و شیوه قسه له گه ل خه لکی بکه ن که تی ی ده گه ن وده ی زانن و به گویره ی ناستی هوشیاری وزانستی نه و که س وکړو کومه له قسه یان له گه ل دا بکه ن، نایا چه ز ده گه ن که درو له گه ل خواو پیغه مبه ری ^ﷺ خوا دا بکه ن؟ (وه رگپي)

۵ - ماموستا به‌هۆی کاره‌که‌یه‌وه له‌نیۆ قوتابیانیك دا ده‌ژیا که‌پله‌ی تیگه‌یشتن وزانباری وئه‌خلاق وپه‌روه‌رده‌و زیره‌کیان جیاوازه.

بۆیه‌ ده‌بێ له‌گه‌ڵ هه‌مواندا هه‌ر که‌س به‌ئه‌خلاقى خۆی هه‌ولیان له‌گه‌ڵ دا بدات. چونکه‌ ئه‌و وه‌ك باوك وایه‌ بۆیان وله‌جیگه‌ی باوك دایه‌ وده‌بێ به‌چاوی باوكایه‌تى سه‌یریان بکات به‌گوێره‌ی فه‌رموده‌ی په‌روه‌ردیاری گه‌وره‌مان پێغه‌مبه‌ر محمد ﷺ که‌فه‌رمویه‌تى: {إِنَّمَا أَنَا بَمَنْزِلَةِ الْوَالِدِ أَعْلَمُكُمْ} (١)

٦ - پێویسته‌ له‌سه‌ر ماموستای سه‌رکه‌وتو که‌هاریکاری ویارمه‌تى براده‌ره‌کانی بکات، ئامۆژگاریان بکات وپاوێژیان پێ بکات له‌و کاروبارانیه‌ی که‌په‌یه‌نده‌ی به‌کاروبارو به‌رژه‌وه‌ندیه‌کانی قوتابیه‌کانیانوه‌ هه‌بێت، بۆ ئه‌وه‌ی بپێته‌ پێشه‌نگیکى به‌که‌لك ودروست بۆ قوتابیه‌کانی وده‌بێ هه‌مو ماموستایان شوێن که‌وته‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ بن وچاو له‌و بکه‌ن کاتێ خوای گه‌وره‌ ده‌رباره‌ی ئه‌و پێغه‌مبه‌ره‌ ﷺ راده‌گه‌یه‌نێ وده‌فه‌رموی: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ (٢)

٧. هه‌ر چه‌نده‌ زانابی خۆت به‌که‌م بزانه‌ (التواضع العلمی): ددان نان پێ له‌ به‌پاستی نان سه‌ربه‌رزى ومایه‌ی په‌وشت وئه‌خلاقى به‌رزه‌، گه‌رانه‌وه‌ بۆ پاستی وه‌ه‌ق و سه‌رکه‌شى نه‌کردن له‌سه‌ر هه‌له‌و تاوان چاکتره‌و زۆریش چاکتره‌ له‌خول خواردنه‌وه‌ت له‌ خولگه‌ی تاوان وخرابه‌وسور بون و پێدا گرتن له‌سه‌ر خرابه‌وخرابه‌کاری وخوانه‌ناسی.

(١) ١ - صحيح رواه أحمد وأبو داود.

ب - واته‌: من بۆ ئێوه وه‌ك باوك وام وڤێری ئایینی خواو به‌رنامه‌که‌ی خواتان ده‌که‌م وخوای گه‌وره‌تان پێ ده‌ناسێنم وپه‌روه‌رده‌یه‌کی ئیسلامیانه‌تان ده‌که‌م. (وه‌رگێژ).

(٢) ١ - الأحزاب: ٢.

ب - واته‌: پێغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ ئێوه‌ نمونه‌و پێشه‌نگیکى باش وچاکه‌، ده‌ی له‌کارو کرده‌وه‌کانتاندا چاو له‌و بکه‌ن وشوێن پێ ی سونه‌ته‌ی ئه‌و هه‌ل بگرن ودوای ئه‌و بکه‌ون و به‌مو ئی لاهه‌ده‌ن. (وه‌رگێژ).

له‌سەر مامۆستا پێویسته که شوێن که‌وته‌ی پێشینە‌ی پیاو چاک (السلف الصالح) بێت له‌هم‌موه‌نگاوه‌کانی ژبانی داو له‌ئاست پاستی دا و پێی له‌هه‌له‌کانی خۆی بنیّت و مل که‌چ و خۆبه‌که‌م زان بێت، هه‌ر کاتێک پاستی بۆ ده‌رکه‌وت وزانی ئه‌وه‌له‌یه، ده‌بێ ده‌سته‌وستان پێی له‌هه‌له‌کانی خۆی بنیّت جابا ئه‌وه‌که‌سه‌ی بۆی پاست ده‌کاته‌وه قوتابیه‌کی خوشی بێت. به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئه‌مه‌ ئه‌وه‌یه که (ابن ابی حاتم) له‌کتیبه‌که‌ی خۆی دا (مقدمة الجرح والتعديل) ئاماژه‌ی پێی کردوه کاتی که به‌سه‌ر هاته‌که‌ی مالک رحمه‌الله ده‌گێڕێته‌وه که فتوای له‌سه‌ر شتێک دابو، به‌لام له‌دوایی دا فه‌رموده‌ی له‌سه‌ر دیوه که ئه‌وه‌له‌ بوه، که به‌م شیوه ده‌گێڕێته‌وه: ﴿باب ما ذکر من إتباع مالک لأثار النبی ﷺ ونزوعه عن فتواه عندما حدّث عن النبی ﷺ خلافه﴾: قال ابن وهب: سمعت مالکاً سئل عن تخلیل أصابع الرّجلین فی الوضوء فقال: ليس ذلك علی الناس. قال: فترکته حتی خف الناس، فقلتُ له: عندنا فی ذلك سنّة، فقال وماهی؟ قلتُ: حدّثنا اللیث بن سعد وابن لهیعة، وعمرو بن الحارث عن یزید بن عمرو المعافری عن أبی عبدالرحمن الحبلی عن المستورد بن شداد القرشی: قال رأیت رسول الله ﷺ یدلک بخنصره ما بین أصابع رجليه، فقال: إن هذا الحدیث حسنٌ، وما سمعت به قط إلا الساعة، ثمّ سمعته بعد ذلك یسأل فیأمر بتخلیل الأصابع﴾^(۱)

(۱) أ. بروانة (مقدمة الجرح والتعديل ص ۳۰)

ب. دواي ئه‌وه‌ی ئه‌م فه‌رموده‌یه‌یان بۆ گێڕایه‌وه هه‌روه‌کو له‌سه‌روه‌ه‌ نوسیمان: پوخته‌ی فه‌رموده‌که‌ش ئه‌وه‌یه که پێغه‌مبه‌ر رحمه‌الله کاتی ده‌ست نویژێ هه‌لگرتوه به‌په‌نجه توتی به‌نجه‌ی ناوه به‌نیوانی په‌نجه‌کانی قاچی دا دواي ئه‌وه‌ی ئاوی پێدا ده‌کردن واته‌ نیوانی په‌نجه‌کانی قاچی به‌په‌نجه توتی ته‌په‌رکه‌رن و پێی داده‌هێنان. که‌ ئیمامی مالک رحمه‌الله ئه‌م فه‌رموده‌یه‌ی پێی ده‌گات و ده‌ی بیستی ده‌لی: ئه‌م فه‌رموده‌یه‌م نه‌بیستوه‌و، ئه‌مه‌ یه‌که‌مجاره‌ بییستم وه‌رموده‌یه‌کی چاکه‌ (حسن) ه‌و ئیدی له‌وکاته‌وه هه‌ر که‌سیک پرسایاری له‌ ئیمام مالک بکردایه، ده‌ی گوت: په‌نجه‌تان له‌ نیوان قامه‌که‌کانی پێتان پابه‌ینن و پاکیان بکه‌نه‌وه. وه‌فتوا کۆنه‌که‌ی خۆی وه‌لا ناو ددانی به‌پاستیه‌کاندا هێنا. (وه‌گێڕ).

نه‌گەر بیټ و به‌لگه‌و نمونه‌گانی ژیا‌نی پټ‌شینه‌ی پیاو چاک (السلف الصالح) بی‌نینه‌وه‌و بیان خه‌ینه‌پو نه‌وا له‌م چه‌ند لاپه‌ره‌یه‌دا جی‌ان نابیتته‌وه. بۆیه له‌سه‌ر مامۆستای سه‌رکه‌وتو پټ‌ویسته‌که‌ده‌یه‌وی له‌کاره‌گانی‌دا سه‌رکه‌وتو بیټ ده‌بی‌بۆ هه‌ق وراستی هه‌میشه‌مل که‌چ بیټ وددان به‌پراستی‌ه‌کاندا بی‌نیټ و له‌که‌له‌په‌قی خۆی دابه‌زیت وپی‌له‌هه‌له‌گانی خۆی بی‌نیټ و به‌کرده‌وه‌ش بیسه‌لمی‌نی‌نه‌گەر هات و بی‌نی‌وه‌لامی قوتابی‌ه‌که‌له‌وه‌لامی نه‌و پراست تر بو، یارپاو بیرو بۆ‌چونی که‌سی‌کی تر یا قوتابی‌ه‌که‌ی له‌هی نه‌و پراست تر بو، بارپای بگه‌یه‌نی‌که‌وه‌لامی نه‌و قوتابی‌ه‌له‌هی نه‌و پراست تره‌و کار به‌هی نه‌و بکه‌ن و سه‌رکه‌شی نه‌کات له‌سه‌ر هه‌له‌که‌ی خۆی وپی‌دابگریت و بلی: نه‌خیر هه‌ر وه‌لامی من پراست‌تره‌له‌کاتی‌کیش‌دا نه‌وه‌له‌یه. وه‌پټ‌ویسته‌له‌سه‌ری نه‌م په‌وشت به‌رزو گه‌وره‌یه‌که‌بریتیه‌له‌گه‌پانه‌وه‌بۆ هه‌ق وراستی وددان نان به‌هه‌له‌ی خۆ‌داو مل که‌چ بون بۆ پراستی له‌مندالان و قوتابی‌ه‌گانی بگه‌یه‌نی. دیاره‌که‌وای کرد پتر متمانه‌و خۆشه‌ویستی قوتابی‌ه‌کان بۆ لای خۆی پاده‌کیشی.

نزیکه‌ی چل سالتیک ده‌بی‌له‌ناو مامۆستایاندا وه‌ک مامۆستایه‌ک و په‌روه‌ردیاریک ژیا‌نم بردۆته‌سه‌ر، نه‌گەر هه‌مو شتی‌کم له‌بیر بجیتته‌وه، نه‌و مامۆستایه‌م له‌بیر نا‌جیتته‌وه که‌له‌خویندنه‌وه‌ی فه‌رموده‌یه‌کدا هه‌له‌ی کرد، هه‌ندی‌له‌قوتابی‌ه‌گانی کاتی قوتابی‌ه‌کان بۆیان پراست کرده‌وه‌نه‌و ددانی پټ‌دا نه‌ده‌هیناو له‌سه‌ر هه‌له‌که‌ی خۆی سور بو وده‌م به‌ده‌مه‌ی له‌گه‌ل ده‌کردن. نه‌مه‌وای کرد که‌نه‌و مامۆستایه‌که‌که‌سیه‌تی خۆی له‌به‌ر ده‌م قوتابی‌ه‌گانی له‌ده‌ست بدات ئیدی متمانه‌یان پی‌نه‌ماو نه‌و پټ‌زه‌ی جارانی نه‌ماو وه‌ک پټ‌ویست گوئی‌یان بۆ وانه‌گانی شل نه‌ده‌کرد.

ئێستاش هه‌ندی‌له‌هه‌لو‌یستی مامۆستا پراست‌گۆکانم له‌بیره‌که‌له‌پای خۆیان داده‌به‌زین وه‌میشه‌پی‌یان له‌هه‌له‌ی خۆیان ده‌نا به‌رامبه‌ر به‌قوتابی‌ه‌کانیان وله‌به‌رامبه‌ریشدا خۆشه‌ویستی و متمانه‌ی قوتابی‌ه‌کان بۆ نه‌و مامۆستایانه‌پتر ده‌بو و جی‌گه‌ی پټ‌و شانازی قوتابی‌ه‌گانی‌یان بون.

خۆزگايه كو همو مامۆستايان و ئەندامانى كۆمه لگه ئى مرقۇبايه تى به گشتى پىگه ئى
ئەوانه يان ده گرت وله سەر پىيازى ئەوان ده پۆيشتن له گه پانه وه يان بۆ هه ق وه قخوازى و
بۆ دادپهروه رى وراستى بگه پانايه وه به په يره و پىرۆگرامى خواو به قورئانى پىرۆز
كه كه تۆلۆكى ژيانى مرقۇبايه تيه له سهرى ده پۆيشتن وله سهر پوى زهوى حوكميان ده كردو
ته نيا قورئان وسوننه تيان ده كرده سهرمه شقى ژيانى خويان نه وه كو به رنامه ده ست كرده
بۆگه نه كانى دنياو ده ست به ردارى پىگه ئى شه يتان ده بون.

۸ . راستگويى و پابه ند بون به په يمانه وه (الصدق والوفاء بالوعد):

پىويسته مامۆستا هه ميشه له قسه و گفتاره كانى دا به راستيه وه پابه ند وراستگۆ
بىت، چونكه راستگويى هه موى هه ر خىرو به ره كه ته، راستيش ته نيا ئە وه يه كه له گه ل
به رنامه كه ئى (الله عزوجل) دا يه ك بگرتتـه وه، نه ك ئە وه ئى له گه ل به رنامه شه يتانيه كاندا
بىته وه لىت تىك نه چىت. بۆ نمونه: مامۆستايه ك هاوپىكه ئى جگه ره كىشه و له و باره وه
له لايه ن قوتابيه كانيه وه پرسىارى ئى ده كرى، له برى سه رزه نشتى براده ره كه ئى بكات
كه چى ئە و به رگى ئى ده كات و ده ئى: هۆى جگه ره كىشانى ئامۆزگارى دكتورىكه بۆ ئە و.
دياره ئە م په فتاره ئى قوتابيه كانى ده خاته گومانه وه به رامبه ر به و مامۆستايه يان، كاتى
كه له پۆل دىنه ده ره وه قوتابيه كيان ده ئى: كورپنه بينيتان مامۆستا چون درۆيه كى زى
له گه لدا كردىن؟

خۆزگايه كو ئە و مامۆستايه له وه لامه كه ئى دا راستى بكردايه و پاساوى بۆ
براده ره كه ئى له به رده م قوتابيه كانى دا نه هيتابايه وه، له برى ئە مه بۆ قوتابيه كانى پون
بكردايه وه كه جگه ره كىشان حه رامه و كارىكى خراپ وناپه وا و نابه جى يه چونكه زيان
به له ش ده گه يه نىت وئازارى ده رو دراوسى ده دات. مال له ناو ده بات، ئە گه ر ئە مه ئى بكردايه
تمانه ئى قوتابيه كانى وه ده ست ده هيتاو خۆشه ويستيان بۆى پتر ده بو. ئە و مامۆستايه
ده يتوانى به قوتابيه كانى بلى: ئە م مامۆستايه تاكىكه له مرقوف و نيشانه كانى مرقۇبايه تى
تىدان، مرقوفه وه له ش ده كات وچاكه ش ده كات چونكه مرقوف پارىزراو (معصوم) نيه.

دیاره ئه‌م جگه‌ره کیشانه‌ش به‌کیکه له‌هه‌له‌کانی وه‌یوادارین وازی لی بیئنی تۆبه بکات. ئه‌مه‌ته پیغه‌مبه‌ری خوا^ﷺ ئه‌مه‌له‌فرموده‌یه‌کی داده‌سه‌لمیئنی که ده‌فرموی: {کلُّ بنی آدم خطاءٌ وخیرُ الخطائین التوابون} (۱)

ئه‌م مامۆستایه ده‌یتوانی ئه‌م پرسیاره‌ی قوتابیه‌که‌ی بکاته سه‌ر مه‌شقیک بۆ هه‌مو قوتابیه‌کانی وپونکردنه‌وه‌ی زیان وه‌ترسیه‌کانی جگه‌ره نه‌ک هه‌ر بۆ قوتابیه‌کانی به‌لکو بۆ هه‌مو خه‌لکی، له‌پوی شه‌رعی و فرموده‌کانی پیغه‌مبه‌ر^ﷺ وپای زانایان ونوژداران و پسپۆرانه‌وه پون بکردایه‌ته‌وه وه‌مو به‌لگه‌کانیشی بخستایه پو. به‌مه ده‌یتوانی سود له‌پرسیاری قوتابیه‌که وه‌برگرت و له‌په‌روه‌رده‌و فی‌کردنی دا پۆژانه له‌پۆل و له‌ده‌ره‌وه‌ی پۆل‌یش ئاراسته‌ی هه‌مو قوتابیه‌کانی تر وخه‌لکانی تری ده‌ره‌وه‌ی قوتابخانه‌که‌شی بکردایه. پیغه‌مبه‌ری خوا^ﷺ فرمویه‌تی: {ومايزال الرجل يتصدق ويتحرى عن الصدق حتى يكتب له عندالله صديقاً، ومايزال الرجل يكذب ويتحرى للكذب حتى يكتب له عندالله كذاباً} (۲).

پاستگۆی په‌وشتیکی به‌رزه، پیویسته مامۆستاو په‌روه‌ردیار له‌دلی قوتابیه‌کانی دا تقوی پاستی وپاستگۆی بوه‌شینی و له‌پیش چاوی قوتابیان شیرینی بکات و له‌سه‌ر پاستگۆی رایان به‌یئنی بۆ ئه‌مه‌ش ده‌بی له‌گفتارو قسه‌و کرده‌وه‌کانی خۆیاندا په‌نگ بداته‌وه. نابی هه‌رگیزاو هه‌رگیز درۆ به‌زمانیدا بی‌ت به‌تایبه‌تی له‌پۆل داو له‌به‌رده‌م

(۱) ا. واته: هه‌مو که‌سیک قابیلی هه‌له‌کردنه، به‌لام باشتی هه‌له‌کاران تۆبه‌کاران. (وه‌رگێپ).

ب. صحیح روه‌ احمد

(۲) ا. متفق علیه.

ب. واته: که‌سیک پاستگۆیه و ته‌نیا پاستی ده‌لێت وه‌میشه به‌دوای پاستی دا ده‌گه‌رێت تا خوای گه‌وره به‌به‌نده‌ی پاستگۆی ده‌نوسیت، وه‌ که‌سی تریش هه‌یه هه‌ر درۆ ده‌کات وه‌میشه لی‌زه‌وه له‌وێ ته‌نیا به‌دوای درۆ درۆ کردندا ده‌گه‌رێت تا وای لی دیت خوای گه‌وره لای خۆی به‌درۆن ناو زه‌دی ده‌کات و ده‌ی نوسیت. (وه‌رگێپ).

قوتابیانی دا. هه تاكو له گالته كردنیشدا ده بی پاستگو بن، وراست واقیعیش بیټ، ده بی نه وه بلین چونكه هه روه كو گوتمان قوتابییه كانیش چار له وان ده كه ن و پوی دوه می نه وانن، پیغه مبه ﷺ نه گهر سوچه تیشی ده كرد شتی پاستی ده گوت^(۱). جابا ماموستایان له درو كردن زور وریا بن به تاییه تیش له گه ل قوتابیاندا، نه گهر سوچه تیشی كرد ده بی پاستی بیټ واته نه وه ی باسی ده كات ده بی پودوی پابردو یاداهاتوی پاست و واقع بن نه ك درو هه لبهستی زمان وفیكری خو ی بیټ. نه گهر په یمانی به قوتابیان ومنداله كان دا ده بی په یمانه كی وه ك خو ی بیټته دی، و وه فا له گفتارو كرده وه كانی دا به دی بكریټ هه تاكو به پاستگوی بزائن و متمانه یان پی ی ه بیټ، چونكه قوتابییه كانی پاستی و دروستی به باشی لیك جیاده كه نه وه بارویه پوش شهرم بكن له پوی ماموستایه كیان نه دهنه وه هه روه كو له به سهر هاتی نه و ماموستایه بیستمان كه له سهر وه ناماژه مان پی كرد كه پاساوی بق براده ره جگهره كیشه كه هینایه وه، به كسهر هه ستیان به درو ی ماموستایه كیان كرد.

۹. نارام گرتن و خوراكگری:

پیویسته له سهر ماموستا كه ده بی خوراكرو نارام گر بیټ وله كاره كانیدا پیداكرو راوه ستاوی (استقامه) هه بیټ به تاییه ت له به رده م كیشه و ناسته نكه كانی قوتابیان و پرۆسه ی فیكر كردن و په روه رده داو له ماندو بون و كویره وه ریه كاندا پشو دریژ بیټ. چونكه پشو دریژی و خوراكگری باشتیرین و به هیژترین هوكاریكه له بهر ده م نه و كاره پیرۆزه ی

(۱) پیغه مبه ﷺ جارنیکیان پیرۆژنیکي گریاندا، كاتی پی ی فرمو پیرۆژن ناچنه به هه شت پیرۆژنه كه كه نه مه ی بیست دهستی كرده گریان وگوتی: نه ی قویم به سهری مادام پیغه مبه ﷺ و ابفرمو ی تازه ته واو من ناچمه به هه شت. چونكه پیغه مبه ﷺ ده زانی، به لام پیرۆژن نه ی ده زانی كه مرف و جنۆكه كان به پیری ناچنه به هه شته وه. نه مجار پیغه مبه ﷺ فرموه ی: نه نه گیان مه گری (إنشاء الله) ده چیه به هه شت تر به گه نجی ده چیه به هه شت، چونكه هه مو كه س له پۆژی قیامه تدا گه نج ده بنه وه و پیری نامیتی، نه مجار پیره ژنه كه فراموشی هاته وه به رو ژیر بوه وه. (وه رگتپ).

که نه و پي ى هال ده ستی وسه رکه وتن به سهرى دا. خواى بالا ده ست و کار به جی
ده فهرموى: ﴿وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا﴾ (۱)

هر وه ها پښغه مېر ﷺ فهرمويه تى: { المؤمن الذى يخالط الناس ويصبر على أذاهم
خيرٌ من المؤمن الذى لا يخالط الناس ولا يصبر على أذاهم } (۲)

(۱) أ. البقرة: ۴۵.

ب. واته: له کاتى ته نگ وچه له مه و ناخوشى وماندو بون ومه شقه ت وشه که تپه کاندې پش
به خوپاگرى و نارام گرتن و نوږت کردن وسوپاس گوزارى و يادى خوا بيه ستن. (وه رگيږي).
(۲) أ. صحيح رواه أحمد.

ب. واته: نه و بپواداره ى که تپکه لاوى خه لکى ده بېت و خوپاگرو پشو دريژه له سهر نه و هه مو
نازارو نه شکه نجه و نیش و نازاردانى دهرنويه ى که له و خه لکه وه توشى ده بېت و پي ى ده گات له کاتى
بانگ شه و بانگ کردنيان بق دينى خوا گه ليک باشتره و خپتر تره له و که سه ى که تپکه ل به خه لک نابيت
وله ترسى نه و نازارو نه شکه نجه ى نه نجامى بانگ کردن وگرتنى به رنامه که ى خوا خوپاگر نيه و که نار
گير ده بېت و نه و پاداشته زړه ى خواى گوره له کيس خوى ده دات . موسلماننک ده يه وى سوننه تى
خواو پښغه مېر جی به جی بکات پيش ديلى ته وه ، يا خوشکيک پوښاکى نيسلامى وله چک ده پوښى له ناو
خه لکى داو له پيش چاوى نه و خه لکه ده بېت به به رازو به چاويکى نامو به بېگانه وجوره ها زاراوه ى
ناشيريى بق داده تاشن، نه وه تيروريسته، توند پروه. نه ها تيروريسست وتوند پروه کان هاتن. سه د
مه خابن به دواى پياو خه راپاندا ناگه رپن ، بى نه خلاق بى، مه ى خوره وه بى، دز بى، زينا که ر بېت
هر چى ده بى بابي، نه نيا موسلمان نه بېت وپوښاکى شهرى پوښ نه بېت وپيش دار نه بېت وپه راستى
سوننه تى خواو پښغه مېر ى نه گرت بېت کيشه نيه، به لام نيسنا کاره که گه يوه ته نه و پاده يه ى که نه گه ر
موسلمانان نه که هر بېگانه کانينان به لکو خزم وکس وکارو براو مام وناموزاو پورزا کانش سهردان وهات
وچوى په کتريان کړو سيله ى په حميان به گوږه ى سوننه تى خواو پښغه مېر جی به جی کرد نه و
نه وکسانه نيشانه ى پرسياريان ده که وپته سهر وده بى بکه ونه ژيړ چاوه ديري ومورقه به وه. هر
که په کيکيان له مالى خوى پي ى هيتايه دهر نه وه له ژيړ په حمه تى دور بين وناميزه کاني چاوه ديري
نه وان دا ده بېت تاده که رپته وه مالى خوى وه زاران راپورت وقسه وقسه لوى بق هال ده به ستن. ناخر

نهرکی ماموستا

نهرکی ماموستا ته نیا نه وه نیه میښکی قوتابیه کان به زانست و زانیاریه کان بڅاڅنیت ویهس، به لکو پهل بڅ پهره رده یه کی چپو پړو گشتی ده هوی که له سره پالاوتن و پاک کردنه وهی عه قیده و خوړه وشت و ټاکاره خراپه کان ده وه سټیت. که دږی ټایینی راسته قینه و بهرنامه ی خوی بالاده ستن و پېچه وانه ی قورټانی پېرؤن، بویه پټویسته له سره ماموستای سرکه وټو و اېکات که قسه وگفتارو کرده وه و ټاکاره کانی خوی و قوتابیه کانی له هیدایه ت وړېنوما یی راسته قینه ی پټغه مبه ری نازدار ﷺ وهرگیرا بن. خوی گوره ده فهرموی: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (١)

بڅی نه و موسلمانان تا ټیستا و اړیشی بهر نه دابڅه ؟ دیاره ټیستا شټیکي له بن سرده یه، یا هه زاره ها گېچل به خوشکانی موسلمانان لچک به سره وپوښاک پوښی شرعی ده که ن به تاییه تی له زانکو و په یمانگو خوتندنکو و قوتابخانه کان و فهرمانگانگاندا. جوره ها شپړی دهر و نیان له گهل دا ده که ن. برایه کی موسلمانان له شاریکه نه وی تریش له شاریکی تر مام و برازان زاواو خه زونن که سهردانی یه کتری ده که ن. هر له و چرکه یه ی که له مالی خویان دهر ده چن به نیازی سهردانی یه کتری ده بیان خه نه ژیر چاودېری و موراقه به وه هر له بازگه کان و ده زگا حیزیه کان و ټاسایش و دام و ده زگا حکومه کانه وه تاده گاته خودی که سایه تیه کانیانه وه. نه وانه بڅی هینده هات وچوی یه کتری ده که ن ؟ دیاره پلانیکیان له بن سرده یه !! به لاش نیه . ناخر نه مه شټیکي چاوه پروان نه کراو نیه، چونکه نورمنانی نیسلام همیشه ههل دده ن کومه لگای موسلمانان له بن و پیخه وه دهر یه ټنن و نه و په یوه ندیه توندو ټوله ی و له نټوانیاندا هیه که ټایینی پېرؤزی نیسلام له نیا وانیاندا به هوی نیمانی پته وه و دهر سټی کردو نه ی هیلن بڅ نه وه ی بتوانن نه و کومه لگا نیسلامی و پیوه ندیه توندو ټوله له بهر یه که له بوه شټینن و ټقوی فیتنه و فساد ی تیدا بېوینن. یان نه و موسلمانان که سر به حیزی ده سلات نه بیټ ته نیا یاریده دهری بچو کترین به پټوه به ریشی پی په و نابیین که به پټوه به ری قوتابخانه یه له دور ترین گوندو لادی ی داده نټن... نه مه و گهل کاری دزټوی تری له م جوره نه. (وه رگې).

ژیان و پەوشت و سەرگوزشتە‌ی پێغه‌مبەر ﷺ دە‌ی سە‌لمینی‌ که‌ چ پە‌روه‌ردیاریکی
 گە‌وره‌و کارامە‌و ژیریژو‌و راستگۆ‌و هە‌ق‌خا‌زو خۆ‌و پ‌ا‌گ‌رو پ‌شو درێ‌ژ بوە‌، چ مامۆ‌ستا‌و
 پێ‌به‌ریکی لی‌هاتو بوە‌. چ خۆ‌شه‌ویست و د‌ل‌سۆ‌زو به‌به‌زه‌یی بوە‌.

جا پێ‌ویستە‌ له‌ سەر مامۆ‌ستا‌و پە‌روه‌ردیاران که‌ خۆ‌یان به‌و سی‌فاتی‌هه‌ برا‌زێ‌ننه‌وه‌
 به‌تایبه‌تی د‌ل‌سۆ‌زیه‌تی، که‌ زۆ‌ر پێ‌ویستە‌ له‌ کارو ئ‌ه‌رك و ئ‌یشه‌کانیان دا گە‌لێ‌ک د‌ل‌سۆ‌زو
 به‌به‌زه‌یی بن و ته‌نیا له‌ کاره‌کانیاندا مه‌به‌ستی‌ان خوا بی‌ت، با چاو نه‌برنه‌ م‌الی دنیا ئ‌ه‌گەر
 موچه‌که‌شیان که‌م بی‌ت باله‌ ئ‌ه‌رکی سەر شانیان سستی نه‌که‌ن و سوپاسگوزاری خوا بن.
 خۆ ئ‌ه‌گەر هیچ‌یشی پێ‌ نه‌دری‌ت با خۆ‌پ‌ا‌گ‌رو پ‌شو درێ‌ژ بی‌ت و د‌ل‌نیا بی‌ت که‌ خ‌وای گە‌وره‌
 پۆ‌زی ده‌دات و له‌ برسان نایکوژی‌ت، و له‌ قیامه‌تیشدا کرێ‌ و پا‌دا‌شتی خۆ‌ی و ه‌رده‌گرێ‌ته‌وه‌.

ب. واتە: ئ‌ه‌ی محمد به‌موس‌لمانان، به‌م‌وق‌ف‌ه‌کان ب‌لی: ئ‌ه‌گەر پ‌است ده‌که‌ن خ‌واتان خۆ‌ش ده‌وی‌ت،
 ئ‌ه‌وا به‌د‌وای من ب‌که‌ون واته‌ شوێ‌ن س‌ون‌فه‌تی من ب‌که‌ون خ‌وای گە‌وره‌ خۆ‌شی ده‌ون و له‌ گونا‌حه‌کانتان
 خۆ‌ش ده‌بی‌ت، (وه‌رگێ‌ت).

له نه ركه كانى ماموستا

۱. سه لام كردن

له سه ر ماموستا پټويسته نه گهر هاته ژورى پؤل سه لام بکات له قوتابيه كانى وېلې: (السلام عليكم ورحمة الله وبركاته) (۱) باهه مو لا چاك بزائن كه نه م په وشت ودروشمه ئيسلامي به هيژترين بؤندى خوشه ويستى يه و پته و ترين په يوه ندى كومه لايه تيه له ناو موسلماناندا كه هه ميشه خوشه ويستى و برايه تى له نيوان نه ندامانى كومه لگه دا ده پوښت و متمان له نيوان ماموستا و قوتابياندا، وه له نيوان خوشياندا خوشه ويستى به هيژ ترو توندو تولتر ده كات. بويه ماموستا نه ركى سه رشانيه تى كه قوتابيه كانى له سه ر نه م په وشت و دروشمه به رزه ئيسلامي رابهيتت. پيغه مبه رى خوا ﷺ فرمويه تى: {أولا أدلكم على شيء إذا فعلتموه تحاببتم، أفشوا السلام بينكم} (۲)

(۱) به لام به داخوه ئيستا له ناو ئيمه ي موسلماناندا كه خومان به موسلمان ده زانين وله ناسنامه كه ماندا نوسراوه (مسلم) واته موسلمان. نه گهر ماموستايه ك نه م دروشمه زيندو بکاته وه وبيته پوله وه وسه لام بکات به كا برابه كى بيگانه و ناموو دوا كه وتو وشوين كه وتى چه ركه سواوه كانى ده زانن هه روه كو خويان گوته نى . سه دو بيست وپينج برو بيينو و به هانه ي لى ده دوزنه وه. دروشمى (السلام عليكم) له دژى خويان ده ژميترن وبيژه ركه شى به بيگانه و خوقر وش ونازانم چى وچى حساب ده كهن. به لكو لاسايى كردنه وه ي كافران و دوژمنانى ئيسلام به ي خويان ده زانن ودروشمه كانى عه لمانيه ت به راست ده زانن. ئاخو نه وان نه گهر نه لئيت (به يانيت باش ، يا پؤژ باش) نه سلن به سه لام كردنيشى نازانن. يان نه گهر قوتابيه ك هاته پوله وه گوته ي: (السلام عليكم) ماموستا كه ي نه ك هه ر وه لامى ناداته وه، به لكو له وانه ش دا ده رى ده كاته ده ره وه له وانه ي نه و پؤژه دا بى به ش و محرومى ده كات. سه د مه خابن بيگانه خاوه ن مالن و خاوه ن ماليش بيگانه. إنا لله وإنا إليه راجعون. (وه رگيږي).

(۲) ۱. رواه مسلم.

ب. واته: ئايا شتيكتان پى بلېم يافيريكه م، نه گهر له ناو خوتاندا نه نجامى بده ن يه كتر يقان خوش ده وئيت، هه ميشه سه لام له يه كترى بكه ن. (وه رگيږي).

نابی له‌بری سه‌لام وشه‌ی به‌یانیت باش و ئیواره باش به‌کار به‌یخن. به‌لام ده‌کری له‌دوای سه‌لام وشه‌ی به‌یانی باش و ئیواره باش به‌کار به‌یخن وه‌ک بلّین: خوا به‌یانیت به‌خیر بکاته‌وه، یا خوا به‌یانیت باش بکات. چونکه ئه‌م شیوه‌یان له‌شیوه‌ی نزاو پارانه‌وه دایه. لی‌ره‌دا ئاگاداریه‌ک هه‌یه که پێویسته مامۆستایانی لّی ئاگادار بکه‌ینه‌وه، که زۆری له‌مامۆستایان تی‌ی ده‌که‌ون ئه‌وه‌ش ئه‌وه‌یه که ده‌که‌ونه ژیر کاریگه‌ری عادات و په‌وشتی کۆمه‌لگه‌و کی‌برو خۆبه‌زل زانی ده‌که‌وێته دلیانه‌وه و قوتابیان و راهێناوه و وه‌ک پێسایه‌ک دایان پشته‌ گوايه بۆ پێزی مامۆستا که یانه، که مامۆستا هاته ژور ده‌بی بلّین: هه‌ستن . قوتابیه‌کانیش به‌رزه پی هه‌مو لیکرا له‌به‌ر مامۆستا که یان هه‌ل ده‌ستن. دیاره ئه‌مه له‌شهریعه‌تی خوادا نیه و له‌نایینی ئیسلامدا جی‌ی نابێته‌وه، مه‌گه‌ر له‌فه‌ره‌نگ و توره‌که‌ی ئه‌و که سانه‌دا هه‌بێت که به‌ریه‌ره‌کانی شهریعه‌تی خوا ده‌که‌ن و به‌رنامه‌ی خویان قبول نیه و په‌تی ده‌که‌نه‌وه. هه‌روه‌کو له‌نه‌ه‌س کوپی مالک ده‌گێڕنه‌وه ده‌لی: { ماکان لشخص أحب إلیهم من رسول الله ﷺ ، وکانوا إذا رأوه لم یقوموا له لما یعلمون من کراهيته لذلك. }^(۱).

هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ر ﷺ خه‌لکی له‌خوی خراپی له‌به‌ر هه‌لستان ئاگادار ده‌کرده‌وه و ده‌ی فهرمو: { من أحب أن یتمثل له الناس قیاماً، فالیتموا مقعده من النار }^(۲). به‌لام دروسته خاوه‌ن مال له‌به‌ر میوانه‌که‌ی هه‌ل بستی‌ت و به‌پیشوازیه‌وه بجیت. هه‌روه‌ها کاتی‌ک یه‌کێک له‌سه‌فه‌ر دێته‌وه شان به‌شان (المعانقه) ی له‌گه‌لدا بکه‌ن^(۱).

(۱) أ. صحیح رواه الترمذی.

ب. واته: سه‌حابه‌کان که سیان له‌پێغه‌مبه‌ر ﷺ خۆشتر نه‌ده‌ویست که چی که ده‌هاته لایان یان به‌لایاندا تی‌ی ده‌په‌ری له‌بری هه‌ل نه‌ده‌ستان، چونکه ئه‌وان ده‌یان زانی که چه‌ندی پی ناخۆشه که له‌به‌ری هه‌ل بستن. (وه‌رگێتی).

(۲) أ. صحیح رواه أحمد.

ب. واته: هه‌ر که سێک پی ی خۆش بێت که خه‌لکان له‌به‌ری هه‌ل بستن باجی‌گه‌ی خۆی له‌ناو ناگری نۆزه‌خدا دابنیت یا مسۆگه‌ر بکات. (وه‌رگێتی).

چونکہ سەحابەکان پەزاو پەحمەتی خاویان لی بێت ئەمەیان کردووە، وە ئەمە ئادابیەکە لە ئادابەکانی پێز گرتن و پێشوازی کردن لە میوان و بە خێر هێنانی کەسیکە کە سەردانت دەکات. قەسە ئێمە شاعیرە بێ ھودەییە کە دەڵێ:

قُم للمعلم وفه تبجيلاً كاد المعلم أن يكون رسولا^(۱)

بە ھۆی پێچەوانەیی فەرمودەیی پێغەمبەر ﷺ کە پێی ناخۆش بوو لە بەری ھەڵ بستان، وە ھەر پەشەشی لەو کەسە کردووە کە پێی خۆشە لە بەری ھەڵبستان، چونکہ پێز گرتن بریتی نیە لە لەبەر ھەستان، بە لکو پێز گرتن بریتیە لە فەرمانبەری و گۆی پاپەلی کردنی بەرنامەیی خوا بە سەلام لە یەکتەری کردن و توقە کردن و پەوشتە جوانەکانی تر دەبێت.

۲. پشت بەستن تەنیا بە خوا (الإستعانة بالله)؛

پێویستە لە سەر مامۆستا کە قوتابیەکانی وا فێر بکات کە تەنیا ھانا بۆ خوا بەرن ولەو بە ولالو ھاوای یارمەتی و سەرخستنی لە کەسی تر و لە هیچ شتێکی تر نەکەن.

(۱) شان بە شان لە ناو ئێمەیی کورددا نیە، بە لکو لە ناو عەرەبەکاندا باو. پێغەمبەر ﷺ لە فەرمودەییەکی دا کاتی لی یان پرسی: فەرموی نابێ یەکتەری ماچ بکەن کاتی کە توشی یەکتەری دەبن { عن حنظلة بن عبدالله السدوسي قال ثنا أنس بن مالك قال: فقال رجلُ يارسول الله احدنا يلقي صديقه أينحنى له " قال ﷺ : لا، فليلتزمه ويقبله ؟ قال: لا، قال: فيصافحه ؟ قال: نعم، ولفظ ابن ماجه نحوه وفيه (لا، ولكن تصافحا) رواه الترمذي وابن البيهقي وأحمد ((حسن))، واته: پیاویک بە پێغەمبەری گوت: ئە ئێ پەسولی خوا کاتێک بە کێک لە ئێمە لە پێگا لە ھەر شوێنێک بە دۆست و برادرە روخزمی خۆی دەگات ئایا بۆی بچەمێنەو؟ فەرموی: نەخێر ئە و جار گوتی: ئە ئێ باوھشی پێدا بکەین و ماچی بکەین؟ فەرموی: نەخێر، گوتی: ئە ئێ توقەیی لە گەل دا بکەین؟ فەرموی: بە ئێ. لە پێواپەتیی ئێن ماچە دا ھاوھە: فەرموی: بە لام توقەیی لە گەل دا بکەن. (وەرگێتی).

(۲) واتە: لەبەر مامۆستا کە ھەڵ بستان، چونکہ ئەمە پێز لێنان و بەبەرز زانیینی ئەو، مامۆستا ئەو ھەندە بەرزە، خەریکە بێتیم وە ک پەیا مەبەرە. (وەرگێتی).

وه‌فهرموده‌ک‌ه‌ی (ابن عباس رضی‌الله‌عنہما) یان بۆ بئینتیه‌وه که پیغه‌مبه‌ر صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم فهرمویه‌تی: ﴿إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ وَإِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ﴾^(۱)

۳- هاویه‌ش په‌یدا نه‌کردن بۆ خوا (الشرك):

پئویسته مامۆستایان ئاگاداری قوتابیه‌کان بکه‌نه‌وه که زۆر وردو وریا بن له‌هاویه‌ش وهاوتا دانان بۆ خوای گه‌وره. که بریتیه له‌گوێ رایه‌لی و به‌ندایه‌تی کردن بۆ غه‌یری خوا وه‌ک پارانه‌وه له‌پیغه‌مبه‌ران و پیاو چاکان و گۆرستانه‌کان، چونکه نه‌مانه کارێکی ترسناک و مه‌ترسی دارن و عه‌قیده‌و بیروباوه‌ری له‌دلی موسلمانان دا ده‌مریتێ. به‌کار کردن به‌و ئامۆژگاریه‌ی که لقمان بۆ کوپه‌ک‌ه‌ی ده‌کرد که خوای گه‌وره بۆمان ده‌گپێته‌وه: ﴿يَبْنِي لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾^(۲)

۴- نوێژ کردن:

پئویسته له‌سه‌ر مامۆستا که قوتابیه‌کانی له‌قوتابخانه‌دا فێری نوێژ بکات و بیان با ته‌ مزگه‌وت بۆ ئه‌وه‌ی نوێژی به‌کۆمه‌ل (الجماعة) بکه‌ن، بۆ خۆی چاودێری یان بکات و ئادابه‌کانی مزگه‌وتیان فێر بکات، به‌رێک و پێکی بی ده‌نگ بچه‌ن مزگه‌وت، ده‌نگه‌ ده‌نگ و ژاوه‌ ژاوه‌ نه‌که‌ن سه‌ر له‌نوێژکه‌ران تێک به‌دن. سه‌ره‌تا ده‌ست نوێژ شوشتنیان فێر بکات و ئه‌وجار نوێژیان فێر بکات هه‌ر له‌ته‌مه‌نی حه‌وت سالیه‌وه چ کچ بن وچ کوپ^(۳). هه‌روه‌کو

(۱) ا. رواه الترمذی وقال حسن صحيح.

ب. واته: نه‌گه‌ر داواو هانان برد ته‌نیا داواو هانا به‌ره‌ به‌ر خوای گه‌وره. (وه‌رگێڕ).

(۲) ا. لقمان: ۱۳.

ب. واته: ئه‌ی کوپێ شیرینم هه‌رگیزاو هه‌رگیز هاویه‌ش وهاوتا بۆ خوا دامه‌نی، چونکه هاویه‌ش په‌یدا کردن بۆ خوا سته‌مبکی گه‌لێک گه‌وره‌یه. (وه‌رگێڕ).

(۳) به‌لام به‌داخه‌وه ئێستا له‌ولاتی ئێمه‌دا مامۆستاكان خۆیان نازانن نوێژو ده‌ست نوێژ چ‌ی یه‌وئاین چ‌ی یه‌؟!! و هه‌پێی له‌فهری ناکه‌نه‌وه، نه‌ک هه‌ر نازانن به‌لکو بپواشیان پێی نیه‌ په‌نا به‌خوا. ئه‌ی چۆن قوتابیه‌کانی فێری نوێژ بکات، به‌لکو فێری موسیقاو سه‌ماو سوپدان و په‌وشتی خراپیان ده‌کات.

پیتفه مبر^ﷺ فرمویه تی: {علموا أولادکم الصلاة إذا بلغوا سبعا وأضربوهم علیها إذا بلغوا عشرا، وفرقوا بینهم فی المضاجع} (۱).

هـ پشت بهستن به خوا (التوکل):

له سهر په روه ردیارو ماموستا پیویسته که مندالان و قوتابیه کانی وا فیر بکات که ته نیا پشت به خوا بیهستن و بهس، پشت و په ناهیان ته نیا به ذاتی (الله) وه بیت. هه روه کو موسا (علیه الصلاة والسلام) به گه له گه ی گوت: (لو أنکم توکلون علی الله تعالی حق توکله لرزقکم کما یرزق الطیر تغدو خماساً وتروح بطاناً) (۲)

له مهش پږی په شتر هه له سهره و په گرنکی به وانه ی ثابین نادریت و به وانه یه کی لاهه کی و بی سودی ده زانن و نیستا هه کتیب و سه چاوه یه که په یوه ندی به وانه ی ثابینه وه هه یه همویان خپ گردونه وه و بردویانن بۆ مزگه و ته کان یان سوتاندویانن، نه گه هه سه کیک له نیوه چوه مزگه و ته کان باسه بیرکی په فته و کتیبخانه ی نه و مزگه و ته بکات نه م قسه یه کی نیمه ی بۆ پون ده بیته وه که راست ده که ی، هه له سهرده می حیزبی به عسوه وانه ی ثابینان داوه ته ده ست و ده یده نه ماموستایه که نه سلنه به دین نیه، یا سفورو شه لاله له سوراو و سپیاو و نازانن پیتیگیش له نایهت و فرموده ده کان بخویننه وه. له ولادهش وانه ی هه رزه کاریان داناهه گرنکیه کی ته وای پی ده ده ن. باسی کومه له بابیه تیکی روژینه ری په گه زی (الجنسی) تیدا ده که ن که قوتابیان به ره و لادان دخزینی. (وه رگتی).

(۱) ا. رواه البزار وأظنر صحيح الجامع.

ب. واته: نه گه منداله کانتان گه یشتنه ته مه نی هوت سالان فیری نوژیان بکه ن، وه که گه یشتنه

ده سالی و نوژیان نه کرد لی یان بده ن، جیگایان بۆ جیا بکه نه وه واته کوپو کچان له یه کتری جیا بکه نه وه له کاتی خه و تن داو ژوریان بۆ جیا بکه نه وه. (وه رگتی).

(۲) ا. صحيح رواه أحمد والترمذی.

ب. واته: نه گه ر نیوه ته نیا و به ته وای پشت به خوا بیهستن نه و خوی گه وره پږیتان ده دات

هه روه کو چون پیزی نه و بالنده یه ده دات که به یانیا ن به سکی برسیه وه ده پواته ده رو نیوارانیش به سکی پر وه ده که پیته وه بۆ هیلانه که ی خزی. (وه رگتی).

ده‌ست گرتنیش به‌ه‌و ه‌و‌کاره‌کان (الأسباب) واجبه ه‌روه‌کو پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌خاوه‌نی و شتره‌که‌ی ف‌رمو: {و شتره‌که‌ت بیه‌سته‌وه ئه‌وجار پشت به‌خوا بیه‌سته - إعتقلها وتوکل علی الله}.

۶ - قوربانی دان و تیک‌و‌شان (الجهاد والتضحية) :

ه‌روه‌ها له‌سه‌ر مام‌وستا (معلم أو مدرس) و په‌روه‌ردیار پی‌ویسته که‌گیانی قوربانی و تیک‌و‌شان له‌پ‌نگه‌ی خوادا له‌د‌ژی دو‌ژمنانی ئیسلام جوله‌که‌و کافرو گاوره‌کان له‌دل و ده‌رونی قوتابیه‌کانی دا بر‌و‌ئ‌ی و بیرو ه‌وش و زیهنی قوتابیه‌کانی پی‌ گوش بکات و به‌لای پی‌شیننه‌چاکه‌کان (السلف الصالح) و غه‌زاکانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بکیشیت و پی‌ یانه‌وه بیه‌ستیت‌وه، هی‌واو ئاواته‌کانیان به‌پ‌ه‌وشت و ئیمانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و سه‌حابه‌کان تیر بکات. له‌سه‌ر په‌وشتی قورئان و سوننه‌ت ج‌وشیان بکات و بر‌واداریکی پته‌وله‌سه‌ر عه‌قیده‌ی پاکی ئیسلامیان لی‌ دروست بکات.

۷ - ه‌روه‌کو له‌سه‌ر مام‌وستایان پی‌ویسته که‌وا له‌قوتابیه‌کانی بگه‌یه‌نی که‌عه‌ره‌ب (وه‌مو گه‌لانی موسلمان - وه‌رگ‌پ‌ی) گه‌لیکن که‌ خ‌وای گه‌وره (الله) به‌ئ‌یسلام سه‌ر به‌رزی کردون. ه‌ر کاتیک بیان‌ه‌وی به‌غه‌یری ئیسلام سه‌ر به‌رزو سه‌ر فراز بن، ئه‌وا خ‌وای گه‌وره پ‌یس‌واو سه‌ر ش‌و‌ریان ده‌کات. ه‌روه‌کو ئیمامی عمر ﷺ ف‌رموی: (نحن قومٌ أعزنا الله بالإسلام" وإذا ابتغينا العزة بغير الإسلام أذلنا الله).^(۱)

(۱) واته: ئیمه گه‌لیکن خ‌وای گه‌وره به‌ئ‌یسلام سه‌ر به‌رزی کردین، خ‌و ئه‌گه‌ر یمان‌ه‌وی عیززه‌ت و سه‌ر به‌رزی له‌غه‌یری ئیسلام وه‌ده‌ست بیتین ئه‌وا خ‌وای گه‌وره سه‌ر ش‌و‌پ‌و په‌زیلمان ده‌کات. دیاره لی‌ره‌دا ئیمامی عومه‌ر مه‌به‌ستی ته‌نیا له‌گه‌لی عه‌ره‌ب نه‌بوه، به‌لکو ئه‌و مه‌به‌ستی له‌گه‌ل و ئوممه‌تی ئیسلام بوه به‌ه‌مو زمانه ج‌وریه‌ج‌وره‌کانی جیهانیه‌وه. نه‌ک ه‌ر گه‌لی عه‌ره‌ب به‌لکو ه‌ر گه‌ل و ک‌و‌پ‌و ک‌و‌مه‌لیک بیه‌وی به‌غه‌یری ئیسلام سه‌ر به‌رزو سه‌ر فراز بیت، ئه‌وا به‌پ‌چه‌وانه‌وه نه‌ک ه‌ر سه‌ریه‌رز نابیت، به‌لکو سوک و پ‌یس‌واو سه‌ر ش‌و‌ریش ده‌بیت. چونکه ئیسلام ب‌و‌ ه‌مو گروهی مر‌و‌فه له‌سه‌ر پ‌وی ئه‌م زه‌مین‌ه‌دا. ئه‌وانه‌ی که‌ئ‌یسلامیان ناوی ه‌میشه سه‌ر ش‌و‌پ‌و بوده‌له‌و پ‌یس‌وان، ه‌میشه مل که‌چی و ژیر ده‌سته‌یی به‌شیانه. جائه‌گه‌ر نوسه‌ر ته‌نیا مه‌به‌ستی له‌گه‌لی عه‌ره‌ب بیت ئه‌وا به‌ه‌له‌ داچ‌وه. (وه‌رگ‌پ‌ی).

سهرکه وتن به سهر کافراندا نابیت ته نیا به گه پانه وه نه بیت بۆ لای خوا، بۆ حوکم کردن به کتیبی خوا واته به قورئانی پیروؤو به سوننه تی پیغه مبه ره که ی ﷺ و حوکم پی کردیان له هه مو بواره کانی ژیانماندا وله هه مو کارو بواره کانی ژیان پیوزانه ماند، هه روه ها به خته وه ری له هه مو کارو بواره کانی ژیانماندا ته نیا به گه پانه وه یه بۆ لای خوا ، نه و جار ده ست گرتن به هۆو هۆکاره کان له ئاماده کردنی هیزو چه کی تازه و پیشکه وتو، ئاماده کردنی که نجی موسلمانن پاهینراو و مه شق پی کراو، له سهر پیاوه تی و نازایه تی و پالنه وانیتی به جهرگی و بویری و ئیمانی پته و قاییم په روه رده کراو، پابه ندی په پره و و پرۆگرامی پاستی خوایی و عه قیده ی ئیسلامی پاک و پوخت.

له بهر نه وه ده توانین بلیین مامۆستا گهر پابه ندی به رنامه که ی خوا بیته و عه قیده و بیرو باوه ری له سهر عه قیده ی ئیسلام دامه زرابیت و له کاره کانی دا دلسۆزو نیاز پاک بیت له و په روه رده کردن و فیژ کردنی دا ده توانیت پاکترین و به یز ترین و پته و ترین و به ئیمان ترین به ره پیک بهینیت که بتوانیت دوژمنانی ئیسلام و داگیر که ران و ده ست درژیکاران وه ده ر بنین و رایان بمالنو به یداخ یه کتا په رستی و خواناسی به رزو شه کاوه بکات و شور و قه لای پته و ی هه ل گه پوان و کوفرو هاوتا په یدا کاران به ژینن. مرقایه تی له و سهر لیشیواوی و گومپایی به پژگار بکات و به ره و په روه ردگاری تاک و ته نیا وه ریان چه رخنن و پینومایی یان بکات و تاکه خوی دروستکاری خویان پی بناسینن و له و هه مو سته م و چه و سانه وه یه پژگاریان بکات که تیایدا ده ژین. هه ر بۆیه خوی گه و ره به پیغه مبه ره که ی ده فهرموی: ﴿كَتَبُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾ (۱)

(۱) ۱. إبراهيم: ۱.

ب. واته: نه م قورئانه کتاییکه بۆ تۆمان ناردۆته خوار بۆ نه وه ی ده ستی خه لکی پی بگریته وله شه وه زهنگی نه فامی و تاریکی و سته مکاریه وه به ره و پوناکی یان پتگی پاستی هیدایه تی خویان

وه پیغه مبریش ﷺ ده‌باریه‌ی خوی فهرمویه‌تی: {إِنَّمَا أَنَا رَحْمَةٌ مَّهْدَاةٌ} (۱). بویه له‌سهر ماموستا پیویسته که پیغه مبریه‌ی خوار ﷺ بکاته پتیشه‌نگو سه‌رمه‌شقی خوی بۆ په‌روه‌رده کردن و فیر کردنی مندال و قوتابیه‌کانی. نه‌و پیغه مبریه‌ی که خوای گه‌وره بۆ هه‌مو خه‌لکی سه‌ر پوی زه‌وی به‌گشتی هه‌لبژاردوه‌و به‌په‌رحمت بۆ هه‌مو گروهی مرؤف ناردوه هه‌روه‌کو خوای گه‌وره له‌قورئانی پیروژدا ده‌فهرموی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ (۲).

۸ - چه‌مک و ئاییدیۆلۆژییه‌ی روخینه‌ره‌کان (المبادئ الهدامة):

له‌سهر ماموستا پیویسته که قوتابیه‌کانی له‌بیرو بۆچونی قرچۆک و لایه‌لاو چه‌مک و ئاییدیۆلۆژییه‌ی روخینه‌ره‌کان بپاریژیت و ئاگادارو دوریان بخاته‌وه، وه‌ک کۆمونیستی لادرو مامسۆنییه‌ت و لیبرالییه‌ت و جوله‌که‌و سۆشیالیستی مارکسی و عه‌لمانییه‌تی بی‌دینی و داپنراو له‌هه‌مو به‌هاو په‌وشتیکی په‌سه‌ن و ئایینی و نه‌ته‌وه گهریتی دور له‌دین که ناموسلمانانی عه‌ره‌ب خۆ به‌سه‌ر موسلمانانی ناعه‌ره‌بدا (المسلم الأعجمی) به‌رز تر ده‌کات. هه‌رکه‌سیک ئایین و به‌رنامه‌که‌ی خوا نه‌گهریت هه‌ر چه‌یه‌کی تر بگهریت ئی‌ی وه‌رناگهریت. هه‌وه‌کو خوای گه‌وره ده‌فهرموی: ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ ﴿سورة آل عمران: (۸۵)﴾ (۳)

به‌ریت به‌یارمه‌تی خوای گه‌وره بۆ پاسته‌ شه‌قامی یه‌کتا په‌رستی و ته‌نیا یه‌ک خوا په‌رستی ده‌ست کیشیان بکه‌یت. (وه‌رگێپ).

(۱) أ. صحیح: بروانة (صحیح الجامع: ۲۲۴۵)

ب. واته: من په‌رحمت و ریختنمایه‌ی کارم بۆ ئێوه. (وه‌رگێپ).

(۲) أ. الانبیاء: ۱۰۷.

ب. واته: ئێمه‌ تو‌مان نه‌ناردوه مه‌گه‌ر به‌په‌رحمت و به‌ره‌کات و به‌زه‌یی بۆ هه‌مو خه‌لکی سه‌ر پوی زه‌وی. (وه‌رگێپ).

(۳) واته: هه‌رکه‌سیک جوئ له‌له‌ئاین و به‌رنامه‌که‌ی خوا هه‌ر ئاین و به‌رنامه‌یه‌کی تر بگهریت نه‌وا خوای گه‌وره ئی‌ی وه‌ر ناگهریت و له‌پۆژی قیامه‌تدا له‌زیان مه‌ندو سه‌خاره‌ت‌ه‌ندانه. (وه‌رگێپ).

هروه ها ده بی قوتابیه کانی له دیکتاتوریه تو دیمو کراسیه ت که بهرنامه ی خوا وه لا ده نین ویه بهرنامه ی ده ست کرد کار ده کهن. ناگادار بکاته وه و هوشیاریان بکاته نه وه له مه ترسی نه و تاوانه و ده ست گیرۆییان بکات و نه هیلی بکه ونه ناو نه و زه لکاو ه بۆگه نانه. هه رچی نه م فیکره بۆگه نه ی چوه سه ریه وه سه ری بۆگه ن ده بی.

۹- توپه کردن و نازار دانی دایک و باوک (عقوق الوالدین):

پێویسته له سه ر مامۆستا که قوتابیه کانی له نازار دان و توپه کردنی دایک و باوک و دریا بکاته وه و هه لی یان بنی له سه ر گوێ پابه لی و فه رمانبه ریتی دایک و باوک له چوارچێوه ی شه ریعه تی ئیسلامدا. به لام که فه رمانی پێدا سه ریچی خوا بکات باگوێ پابه لیان نه کات و به قسه یان نه کات. ههروه کو خوی گه رده ده فه رموی: ﴿وَقَصَىٰ رَبُّكَ أَلاَّ تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبُلُغَنَّ عِندَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفٍّ وَلَا تَنْهَرَهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ٢٣﴾ وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِيلِ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا ٢٤﴾ ﴿سورة الإسراء: (٢٣، ٢٤) (١)

(١) واته: خوی گه رده فه رمانمان پێ ده کات که له و به ولاره به ندایه تی و په رستشی بۆ که سی ترو بۆ هه یج شتیکی تر نه که ین وله گه ل دایک و باوکیشماندا باش بێن، نه گه ر به کێکیان یا هه رده کیان په ر بون هه رگیز نابێ تۆفه یان له بهر بکه ین و ده ریان نه که ین ولی یان هه رگیز بێزار نه بێن و قسه ی په قیان له گه ل دا نه که ین، به لکو هه میشه قسه ی نه رم وله سه رخۆیان له گه ل دا بکه ین و باوێ ملکه چی خۆمانیان بۆ پابه ین و له گه لیاندا هه یدی و هه یمن ویه به زه یی بێن. وه له بهر خوا بۆیان بپاړێنه وه و بلیێن: نه ی په روه رده گاری من په حمیان پێ بکه یت وله ژێر ده ریای به زه یی خۆندا تۆمیان بکه یت و پاداشتی یان بده یته وه هه ر وه ک چۆن نه وان له مه لۆتکه یی و بچوکیه وه منیان پێ گه یاندوه و گه رده یان کردوم و کردیانم به م مرقفه جوان ویه توانایه ی ئیستام. خواجه به هه شتی به رین ونه بپاوه یان به نه سیب بکه یت.... آمین.

ناموزگاریه کانی لوقمان عليه السلام بۆ کوره کهی

خوای گه وره له قورئانی پیروزدا ده فهرموی: ﴿وَإِذْ قَالَ لُقْمَنُ لَبْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ﴾^(۱)
سورة لقمان: (۱۲). به لئی کاتی لقمان ناموزگاری کوره کهی ده کرد، نه م ناموزگاریانه ی بۆ
نیمه ی مرقه زرد به سودو به که لکن که خوای گه وره له سهر زمانی ده گپیتته وه:

۱. ﴿يَبْنِي لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾^(۲) (سورة لقمان:

(۱۳). زرد وریا به له هاویه شی پیدا کردن له به ندایه تی کردن و پهرستشی خوای
گه وره (الله). وه کو پارانه وه له مردوان و پیغه مبه ران و که سانی نادیار نه وه ته عليه السلام
فه رمویه تی: {الدعاء هو العبادة} ^(۲) وه له قورئانی پیروزدا هاتوه: ﴿الَّذِينَ
ءَامَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ﴾^(۳)

(۱) واته: کاتی لقمان به کوره کهی ده گوت و ناموزگاری ده کرد. (وه رگپ).

(۲) واته: نه ی کوپی خۆم وریابه هه رگیز هاوتاو هاویه ش بۆ خوای گه وره داننه ی، وه کو پارانه وه و
هانا بردن بۆ مردوه کان و کوپی پیغه مبه ران و پیاو چاکان و که سانی نادیار، چونکه هاوتا په پیدا کردن بۆ
خوای گه وره سته میکی گه لیک گه وره په بۆ سه رمافه کانی خوای گه وره له پهرستن و پهره رگاریتی نه وو
ناو وسیفه ته پیروزه کانی دا. (وه رگپ).

(۳) ۱. رواه الترمذی حسن صحیح.

ب. واته دوعاو نزاو پارانه وه خۆی به ندایه تی کردنه و به شیکه له به ندایه تی کردن. (وه رگپ).

(۴) ۱. سورة الأنعام: (۸۲)

ب. واته: نه و که سانه ی که ئیمانیا ن هتئاوه و پیاو که یان به هاوتا وشه ریک په پیدا کردن بۆ خواو
به سته م و سته مکاری تیکه ل نه کردوه نه وانه سه رفرازو سه رکه وتو ده بن وخوا ل یان پازیه. ابو جعفر
ده لی: پافه که رانو شرفه که رانی قورئانی پیروز له لیکدانه وه و شی کردنه وه ی نه م ئایه ته پیروزه دا
جیاوازن هه ندیکیان ده لئین: نه م ئایه ته جیا کردنه وه و حوکم کردنه له نئیوان ئیبراهیم خوشه ویستی خوا
وهاویه ش په پیدا که رانی کاتی خۆی که پی ی گوتن: باشه چۆن من خۆم ده ترسم به هۆی نه وه ی که نئیه
هاویه ش بۆ خوای گه وره په پیدا ده کن که له دنیاو له قیامه ت خوای گه وره سزمان بدات له دنیا توشی

بی گومان نہ مہ کاریکی قورس بو بؤموسلمانان، گوتیان جاکئی هه یه که ستمی له خوی نه کرد بیئت؟ پیغه مبه ر ﷺ فرموی: { لیس ذلک، إنما هو الشکر ألم تسمعوا قول لقمان لابنه: ﴿يَبْنَى لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ }^(۱)

۲ - { وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَى وَهْنٍ وَفِصَالُهُ فِي عَامَيْنِ أَنْ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ }^(۲)

به لاونه هامه تی و قات و قریمان بکات وله قیامه تیش به ناگری دؤزه سزمان بدات که چی نیوه هر گوشتان لی نیوه ناترسن، باشه کام گروپمان شایه نی پاراستن و په نادانه له لای خوی گوره؟ جا خوی گوره بهم نایه ته حوکمی له نیوان هر دولا دا کردو لیکی جیا کردنه وه فرموی: نهو که سانه شایه نی پاراستن و به زیمی خوان که به دلسوزی به ندایه تی و په رستشی بق خوا ده کهن وله گال خوادا که سی تر، هیچ به نامه یه کی ده ستردی تر ناپه رستن و ئیخلاسیه تیان ته نیا بق خوی گوره یه و هاو بهش بق خوا پیدا نا کهن و ستم و ستمه مکاری نا کهن. به لام نه وانه ی له گال خوی گوره دا هاو بهش په پیدا ده کهن و ئیخلاسیه تیان بق خوا نیه شتی پوپوچی تری تیکه ل ده کهن نه وان باله سزای خوا نه مین نه بن چ له دنیاو چ له قیامه تا خوی گوره سزای سه ختیان ده دا خوی گوره په نامان بدات. (وه رگتی).

(۱) ا. متفق علیه.

ب. مبه ستم له وه نیه، به لکو مبه ستمی له هاو بهش په پیدا کردنه بق خوی گوره، نه دی گوشتان له لقمان نی یه به کورپه که ی ده لی: نه ی کوری خؤم هاو بهش بق خوا پیدا مه که، چونکه هاو بهش په پیدا کردن بق خوی گوره ستمیکی گوره یه له مافه کانی (الله) گیان ده کریت. واتای نایه ته که شمان پیشتر نویسی (وه رگتی).

(۲) ا. سورة لقمان: (۱۴).

ب. واته: نامؤژگاری مؤلفمان کرد که پیژی باوک و دایک بگن و توپه یان نه کهن، به لکو سوپاسیان بکهن و چاکه یان له گالدا بکهن و چاکه یان بده نه وه چونکه نه وان به تاییه تیش دایک ماوه یه کی زؤر له ناو سکی خوی دا هلی گرتویت و نازارو نه شکه نه جو ناخوشی یه کی زؤی پیوه چیشتون و لاوازی به سهر لاوازی دا له نه نجامی نه و هل گرتنه ی دا به پیستی سکی بینوییه تی، دوی نه وه ی داشی ناویت له ماوه ی دو سال شیردان و په روه رده کردن و به خیو کردن و شه و نخونی و پاک کرنه وه و خاوین کردن وه و خاوین راگرتنی و خؤراک پیدانت و دیسانه وه ماندو بونیکی زؤری پیوه چه شتویت بی نه وه ی منه ت به سهر دا بکات و هه ستم به هیچ بکات و ناسوده و بونی منداله که ی ناسوده بونی گیان و دهرونی خویه تی. جابویه پیویسته له سهر مندال سپله نه بیئت وله کاتی که گوره بو و دایک و باوکیشتی پیر بون

ابن کثیر گوتویه تی: کاتی که لقمان کوپه که ی ناموژگاری ده کرد ناموژگاریه که ی به گوئی پایه لی دایک ویاوکی به سته وه به گوئی پایه لی و به ندایه تی کردن بق خوای گه وره و هاو به شی په یدا نه کردن بق خوای گه وره. بوجی؟ هه موی له بهر گه وره یی و قورسای ی پیزی باوک و دایک، چونکه باوک و دایک زور به منداله کانیا نه وه ماندو ده بن هر له کاتی که وتنه سکی دایکیه وه هه تا ده گاته کاتی پی گه یشتنی نه و منداله. ده بین ی دایکی هه ژار نه و کولی منداله به چ ناخوشی و نازارو نه شکه نجه یه که وه به سکی خوی هه ل ده گریت. باوکیش به م لاو به و لادا به گه رماو به سه رما پاده کات که ریزق و پیزی بق مال و منداله که ی په یدا بکات هه زاران تال و سویری ده چیژی له پیناو پیگه یاندنی منداله کانی دا ده ی که واته مافی نه وه یان هه یه که منداله کانیا ن سوپاس گوزار بن بق یان و گوئی پایه لیان بکه ن

۳. ﴿وَإِنْ جَاهِدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ۖ وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا ۖ وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ۚ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (۱)

چاکه یان بداته وه هر چنده نه گه ر شه وو پوژ له کولی یان بکه یت به تاییه ت دایک نیستاش به قه د ژانیک نابییت که نه و دایکه به تویه وه بینیه وه، یابه شه و نخونیه ک نابییت. که خه لکی هه مو خه وتون و نه ویش به زاقه زاقی منداله که ی خه وی له چاوان ده زپی و هه ل ده سستی و ده ست له پیسای ی منداله که ی ده نی وپوخت و خاوین ده ی شواته وه و نه مجار مه مکیشی ده داتی. پاک و بی گه ردی بق خوا نه م هه مو سوزو به زه یی وله خق بوردی ی داوه ته نه و دایکه تانه م مروفه سپله یه پی بکات که چی سه رکه شی ده کات و هاو به ش بق خوا داده نی، خوای گه وره هه په شه مان لی ده کات نه گه ر هاو به ش بق خوا په یدا بکه ین وله گه ل دایک ویاوکیشمان چاک نه بین و دواپوژ هر بقلای من ده گه رینه وه و بق خوم ده زانم چیتان لی ده که م. (وه رگنپ)

(۱) ا. سورة لقمان: (۱۵).

ب. واته: نه گه ر باوک و دایکت هانیا ن دایت که هاو به ش بق خوا په یدا بکه یت، یا هر بی فره مانیه کی خوات پی بکه ن که تو لی ی بی ناگای وزانیا ریت نیه که خراپه یان نا له وکاته دا تو گوئی پایه لیان مه که و

إبن کثیر گوتویه‌تی: واته زۆر به‌وریایی یه‌وه شوین ئایین وپه‌وشتی باوک‌ودایکت بکه‌وه و زۆریش وریا بیت له‌ئایینی خوا لانه‌ده‌ن، هه‌ر کاتێک لایان دا لی یان قبول مه‌که‌. وه‌نه‌گه‌ر فرمانیان پێ دایت به‌ خراپه‌ کردن و سه‌رپێچی خوا ئه‌وا ئه‌و کات تو به‌قسه‌یان مه‌که‌و له‌دنیاش دا هاریکاری و دۆستایه‌تیان بکه‌ به‌چاک و پێزیان بگه‌ره واته‌ پێزی دایک‌وباوکیه‌تی و شوین به‌واداران و موسلمانان بکه‌وه که‌لای خویان گرتوه‌. چونکه‌ خوای گه‌رده‌ گوی پابه‌لی دایک‌وباوکی به‌ستۆته‌وه‌و به‌به‌ندایه‌تی و په‌رستشی خۆیه‌وه‌، ئیدی فرمان کردنی باوک‌ودایک به‌پۆله‌کانی پێگه‌ر نیه‌ له‌به‌رده‌م ئه‌وه‌ی که‌تو چاکه‌یان له‌گه‌ل دا بکه‌یت له‌دنیا دا، ده‌ی ده‌بی تو پێگه‌ی به‌واداران بگه‌یت و شوین که‌وتی ئه‌وان بیت. ده‌لیم: ئه‌م فه‌رموده‌یه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌م پابه‌ ده‌سه‌لمێنی که‌فه‌رمویه‌تی: { لا طاعة لاحبر فی معصية الله، إنما طاعة فی المعروف } (۱)

۴ - ﴿يَبْنِيْ اِيْهَا اِنْ تَكْ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِيْ صَخْرَةٍ اَوْ فِي السَّمٰوٰتِ اَوْ فِي الْاَرْضِ يٰٓاْتِ بِهَا اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ لَطِيْفٌ خَبِيْرٌ﴾ (۲)

به‌قسه‌یان مه‌که‌ له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا تو له‌دنیا دا هاوپێ یه‌تی و هاریکاری و پێزیان بگه‌ره به‌چاکه‌ کردن له‌گه‌لیاندا و بوی ئه‌و که‌سانه‌ بکه‌وه که‌ بۆ لای خوا گه‌راونه‌وه‌و خواپه‌رستی ده‌که‌ن. ناگادار بن گه‌رانه‌وتان هه‌ر بۆ لای منه‌و هه‌چ په‌نای تر نیه‌ و منیش نامه‌ی کرده‌وه‌کانتان ده‌خه‌مه‌ پێش چاو وه‌رچی له‌دنیا دا کردوتانه‌ هه‌والی هه‌موتان پێ ده‌ده‌م و به‌چاوی خۆتان هه‌مو ده‌خویننه‌وه‌ (وه‌رگێتی). (۱) ا. متفق علیه‌.

ب. واته‌: له‌سه‌رپێچی کردن (الله) دا گوی پابه‌لی که‌س مه‌که‌ن، چونکه‌ گوی پابه‌لی ته‌نیا له‌کاری چاکه‌و خوا په‌رستی دایه‌ و دروسته‌. له‌په‌راوه‌یه‌کی تردا (لا طاعة لمخلوق فی معصية الخالق) (وه‌رگێتی) (۲) ا. سورة لقمان: (۱۶).

ب. ئه‌ی کوپی شێرینم، هه‌ر کارو کرده‌وه‌و قسه‌یه‌کت کرد بیت له‌هه‌ر شوینێک دا بیت له‌ ناو شاخ و دارو به‌رد و ئاسمانه‌کان دا بیت ئه‌گه‌ر به‌قه‌د گه‌ردیله‌ ئه‌تومێک یا به‌قه‌د ده‌نکه‌ خه‌رته‌له‌یه‌کیش بیت

إبن کثیر ده‌لی: واته ستم یا گوناح کردن هر چه‌نده به‌قه‌د گ‌ردیله
خ‌رده‌لیکیش بچوک بیٚت خ‌وای گ‌وره له‌پ‌ژئی قیام‌تدا ده‌ی هیٚنٚت‌ه‌وه به‌رده‌مت‌و
نیشان‌تی ده‌داته‌وه له‌کاتیک‌دا که‌ته‌رازی د‌اد‌وه‌ری و داد‌گایی خوا داد‌ه‌ن‌رٚت‌و به‌پ‌ژوه
ده‌چٚت. جائه‌گ‌ر خ‌یر بیٚت یان شه‌ر ده‌خ‌رٚت‌ه‌وه به‌رده‌مت‌و به‌چ‌اوی خ‌ۆت ه‌ه‌م‌وان
ده‌بینی‌ه‌وه.

۵ - «يَبْنِي أَقِمِ الصَّلَاةَ» واته: نوٚژده‌کانت به‌ه‌مو پ‌له‌و پای‌ه‌و واجباته‌کانی‌و
سوننه‌ته‌کانی‌ه‌وه به‌ناگایی وترس‌ومل که‌چی و ناماده بونی گیان‌و له‌شه‌وه ئه‌نجامیان
بده‌وه‌رگیز نوٚژت مه‌چوینه.

۶ - «وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَأَنْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ» واته: فرمان به‌چاکه بکه‌و خ‌راپ‌ش قه‌ده‌غه
بکه‌ ن‌ۆد به‌نه‌رمی وله‌سه‌ر خ‌ۆیی و‌ژیرانه و‌د‌ور له‌ه‌ه‌ل‌چ‌ون و‌ت‌وند‌و تیژی.

۷ - «وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ» شت‌یکی به‌لگه نه‌ویسته ه‌ه‌ر که‌س‌یک فرمان به‌چاکه
بکات‌وقه‌ده‌غه له‌خ‌راپه بکات توشی ئازارو ئه‌شکه‌نجه‌و قوربانی دان به‌گیان‌و به‌خ‌وٚن‌یش
ده‌بیٚت (۱). ب‌ۆیه فرمانی پی‌ ده‌کات که‌ خ‌ور‌اگ‌رو به‌ئارام و‌پ‌شو درٚژ بیٚت. پیٚفه‌مه‌به‌رو‌ﷺ

خ‌وای گ‌وره ده‌ی هیٚنٚت‌ه‌وه به‌رده‌مت‌و گ‌وم ناب‌یٚت و به‌فی‌ر‌ۆ ن‌اپ‌وات، چونکه خ‌وای گ‌وره زاناو دانایه‌کی
ن‌ۆد به‌پ‌رحم و نه‌رم و به‌زه‌یی و داناو پس‌پ‌ۆره. (وه‌گ‌تی).

(۱) به‌لگه‌ی پ‌استی ئه‌م پایه‌شمان ه‌ه‌زاران ه‌ه‌زار شه‌ه‌یدی ئه‌م مه‌یدانه‌یه ه‌ه‌ر له‌سه‌ره‌تای نیسلا‌مه‌وه
تانه‌م‌ۆ که‌ به‌چ‌اوی خ‌ۆمان ده‌بینین له‌جیهاندا موس‌لمانانی بانگه‌واز خ‌وازو ده‌س‌گ‌یر‌ۆکه‌ران ب‌ۆ پ‌ڠ‌گ‌ای
خوا چ‌ۆن خ‌وٚن‌یان به‌ناه‌ق ده‌پ‌ژ‌رٚت ه‌ه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ی بانگه‌واز ب‌ۆ دینه‌که‌ی خوا ده‌که‌ن و ده‌ستی
خه‌ل‌گی ب‌ۆ لای به‌رنامه‌که‌ی خوا ده‌گ‌رن وله‌بی فرمانی خوا ه‌وشیارو ناگاداریان ده‌که‌نه‌وه د‌وا‌بین
ن‌ونه‌شمان شه‌ه‌ید کردنی مام‌ۆستا عب‌دالله قه‌سه‌ری و‌هاو‌پ‌ڠ‌کانی بو که‌ له‌بازگه‌ی تاس‌ل‌ۆجه له‌پ‌ژئی
۲۰۰۳/۳/۴ - ۱/محرم/۱۴۲۴ شه‌ه‌ید کران.

فه‌رمویه‌تی: {المؤمن الذي يخالط الناس ويصبر على أذاهم، أفضل من المؤمن الذي لا يخالط الناس ولا يصبر على أذاهم} (۱) ﴿إِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزَمِ الْأُمُورِ﴾ واته: ئەم ئارامگري وپشو دريژيه به‌کتيکه له‌هه‌ره کاره گرنگ و به‌نرخه‌کان.

۸- ﴿وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ﴾ واته: پوت له‌خه‌لکي وه‌رمه‌گپه‌ره . ابن کثير ده‌لي: واته پوت له‌خه‌لکي وه‌رمه‌گپه‌ره وليتو له‌خه‌لکي بامه‌ده‌وبه‌سوکی سه‌يري خه‌لکي مه‌که‌و خۆت به‌زل مه‌زانه له‌کاتي قسه‌کردن له‌گه‌ل خه‌لکي خۆت به‌سه‌ر نه‌واندا پامه‌ده‌و پيژ بۆ پاو قسه‌کانی يان دابني و به‌نهرم وشلي و به‌پويه‌کي خۆشه‌وه قسه‌يان له‌گه‌ل دا بکه‌و بيان دويته . پيغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی: {تبسمك في وجه أخيك صدقة} (۲)

۹- ﴿وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا﴾ واته: به‌فيزو ده‌مارو که‌شخه‌و خۆ به‌زل زانيه‌وه به‌سه‌ر زه‌وي دا مه‌پۆ . چونکه‌ خواي گه‌وره‌له‌خۆت توپه‌ ده‌که‌يت و خۆشي ناوييت نه‌وه‌ته خواي گه‌وره‌ ده‌فه‌رموي: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾ واته: خواي گه‌وره‌ خۆ به‌زل زانانی خۆش ناو و وسزاي به‌سفت و سۆي بۆ ئاماده‌ کردون له‌پۆزي قيامه‌دا (۲)

(۱) أ. صحيح رواه أحمد وغيره.

ب. واته‌ئو بپواداره‌ي که‌تيکه‌لي خه‌لکي ده‌بييت و سوننه‌ته‌کانی پيغه‌مبه‌ر ﷺ ي پي‌وه‌ ديارن بانگه‌شه‌ بۆ دینه‌که‌ي خوا ده‌کات له‌سه‌ر خه‌م و ئازارو نه‌شکه‌نجه‌ي له‌شي و ده‌روني يه‌کانيان خۆپاگرو به‌ئارام وپشو دريژه‌ باشتره‌ له‌و بپواداره‌ي که‌تيکه‌لي خه‌لکي نابييت و له‌ترسي ئازارو نه‌زيه‌تي ده‌ستي خه‌لکي و خۆپاگرو به‌ئارام نيه‌ . (وه‌رگپ).

(۲) أ. صحيح رواه الترمذي وغيره.

ب. واته: زه‌رده‌خه‌نت له‌پوي برا موسلمانه‌کانندا به‌ خپرو چاکه‌ بۆ ده‌نوسريت . (وه‌رگپ).

(۳) له‌ابن کثير وه‌رگپراوه‌ .

۱۰- ﴿وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ﴾ واته: له سهرخو و هیمنی برؤ به پړوه، پړیشتننکی مام ناوه ندی نه زؤر خیراو نه زؤر له سهرخو به له نجه و لار^(۱)

۱۱- ﴿وَأَغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ﴾ واته: دهنگت زؤر بهرز مه که وه و له سهر خو قسان بکه و زؤر بلای مه به به سهر خه لکیش دا مه شیرینه و نازاری خه لکی مه ده. چونکه خوی گوره ده فهرموی: ﴿إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ﴾^(۲). مجاهد ده لی: ناخوشتترین و بیزاو ترین دهنگ دهنگی گوی دريژه، دیاره نه م پی چواندنهش به دهنگی گوی دريژ نیشانه ی خرابی و حرام بون و نه و په پی ناشیرینی و بی شهرمی و سوکایه تیه، چونکه پیغه مبر^ﷺ فهرمویه تی: { لیس منّا مثلُ السوءِ، العائدُ فی هيبتهِ كالکلبِ يعود فی قبیتهِ }^(۳) هروه ها ده فهرموی: { إِذَا سَمِعْتُمْ أَصْوَاتَ الدِّيكَةِ فَسَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ، فَإِنَّهَا رَأَتْ مَلَكًا، وَإِذَا سَمِعْتُمْ نَهيقَ الحمارِ فَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَإِنَّهَا رَأَتْ شَيْطَانًا }^(۴).

(۱) ابن کثیر.

(۲) واته: ناخوشتترین دهنگ دهنگی گوی دريژه. جائه وانه ی دهنگ بهرز ده که نه وه له قسه کردنیاندا و به سهر خه لکی دا ده شیرین و خویان بهزل ده زانن و خو به سهر خه لکی دا پاده دن. دهنگیان وهک زه پهی گوی دريژ ناخوشه.

(۳) ۱. رواه البخاری.

ب. واته: له نيمه نیه که سیکي و خراپ که شتیک بیه خشیت، دیار بهک بدات به که سیک نوایش کولیک منه تی به سهردا بکات و چای له وه لامدانه وه ی بیت، هروه کو چون سگ ده که پرتوه سهر پشوه که ی خوی و لی ده خواته وه. دیاره نه مه ناماژه یه بق نه وه ی که هر که سیک بیه خشی یا دیاری له مالی خوی بدات به که سیک دروست نیه بوی که منه تی به سهردا بکات وله شوینان باسی بکات. به و سه گی چواندوه که پشایه وه و دواتر ده که پرتوه سهری لی ده خواته وه. نه مه هه پره شه یه کی گوره یه بق نیمه ی موسلمان. (وه رگپي).

(۴) ۱. متفق علیه، أنظر تفسير ابن کثیر ج ۳/ ۴۴۶.

له‌ریتنومایی و سوده‌کانی نه‌م ئایه‌تانه

- دروست بونی ئامۆژگاری کردنی باوک و دایک بۆ کوپه‌که‌ی به‌شتیک که له‌دنیا و له‌قیامه‌ت دا سودی پێ بگه‌یه‌نێ و خواش ئێ ی پازی بیت.
 - سه‌ره‌تا فه‌رمان کردن به‌یه‌کتاپه‌رستی خوا و ریا کردنه‌وه له‌هاوتا و هاوبه‌ش په‌یدا کردن بۆ خوا، چونکه سه‌مه‌یکه هه‌مو کرده‌وه باشه‌کانی مروت ده‌سپێته‌وه.
 - پێویستی سوپاس گوزاری و گوێ پابه‌لی و فه‌رمانبه‌رداری بۆ (الله) گیان، دوا ی نه‌ویش بۆ باوک و دایک و پێویستی چاکه کردن له‌گه‌ڵیاندا و گه‌یاندنی سیله‌ی په‌حم له‌گه‌ڵیاندا.
 - گوێ پابه‌لی نه‌یه‌ بۆ دروست کراوه‌کان (المخلوقات) له‌سه‌رپێچی کردنی دروستکه‌ره‌که‌ی (الخالق) ی خۆیان، به‌لکو گوێ پابه‌لی ته‌نیا له‌کرده‌وه‌ی چاک و سه‌رپێچی نه‌کردن له‌فرمانه‌کانی خوا دا ده‌بیت.
 - پێویسته شوێن که‌وته‌ی بروادارانی یه‌کتاپه‌رست بین و دوا ی داهینه‌ران (المبدعين) نه‌که‌وین، چونکه شوێن که‌وتن و گوێ پابه‌لی یان هه‌رام و سه‌رپێچی یه‌ له‌فرمانه‌کانی خوا.
 - باباش بزانی که‌خوا ی گه‌وره به‌نه‌ینی و به‌ناشکرا چاودێره به‌سه‌رمانه‌وه و ناگای لێمانه، باچاکه و خراپه به‌که‌م نه‌زانی هه‌ر چه‌نده بچوک و که‌میش دیار بن، هیچ لای خوا ون نابیت.
 - پێویسته له‌سه‌رمان فه‌رمان به‌چاکه‌وه‌ده‌غه له‌خراپه به‌که‌ین به‌و په‌ری نه‌رمی و له‌سه‌ر خۆیی و ژیرییه‌وه نه‌وه‌نده‌ی بۆمان بکریت. نه‌وته پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی:
-
- ب. واته: نه‌گه‌ر گویتان له‌ده‌نگی که‌له‌شیر بو، نه‌وا سوپاسی خوا (الحمد لله) بکه‌ن و دوا ی به‌خشینی خوا بکه‌ن چونکه نه‌وه فریشته‌ی دیون به‌لام نه‌گه‌ر گویتان له‌ده‌نگی زه‌په‌ی گوێ درێژ بو بڵین (أعوذ بالله من الشيطان الرجيم) چونکه نه‌وه شه‌یتانی دیوه. (وه‌رگێت).

{من رأی منکم منکراً فلیغیرهُ بیده فإن لم یستطع فبلسانهِ وإن لم یستطع فبقلبه وذلك أضعف الإیمان} (۱)

- پیویسته نویژه کانمان به هم مو پله و پایه و سوننه ته کانیه وه به ترس له خواو مل که چی بۆ خوا (الخشوع والخضوع) نه نجام بدهین.
- ئارامگری و خو پارگری و پیشو دریزی له به رامبه ر ئه و همو ئیش و ئازارو کویره وه ریا نه ی که له نه نجامی فرمان کردن به چاکه و نه می کردن له خراپه له لایه ن خه لکانیکی نه فام و نه زان سته مکارو له دین دوروله دین حالی نه بوه وه توشه ت ده بیته، چونکه نه م کاره قورسترین کاریکه که مرقفی برپادار نه نجامی ده دات، له هه مان کاتدا باشترین و به فیه پترین و پیروزترین کارو ئه رکیکه که بابای برپادار پی ی هه ل بستیت بویه ئارامی و خو پارگری و له خو بردویی ده ویت. هه روه کو قوربانی دان و ددان به خو داگرتن و ئی بورده یی ده ویت.
- حه رامی خو به زل زانی وله خو بایی بون و به ده ماری و که شخه لیدان له کاتی پویشتن دا.
- مام ناوه ندی و له سه رخویی له پویشتن دا، نه زۆر به په له برۆی و نه زۆریش هیواش.
- ده نگ به رز نه کردنه وه له پاده ی پیویسته له کاتی قسه کردن دا، چونکه نه مه پیشه و سیفه تی گوی دریژه ﴿إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ﴾.

(۱) ا.رواه مسلم.

ب. واته: نه گه ره کیکت بینی خراپه یه ک، گوناختک ده کات بابه ده ست بیگیزیتته وه و نه هیتلی نه و کاره خراپه بکات، که به ده ست نه یوانی بابه زمان پی ی بلی: نه مه بی شه رعبه و گوناخه وازی ئی بیته خو نه گه ترسا به زمانیش پی ی بلی، باهر نه بی با به دل پی ی ناخوش بیت دیاره نه مه ش بی هیز ترین ئیمانه و ته نیا تروسکایه ک ئیمانی هه یه وپی هیزترین پله یه. ده نا نه گه ر موسلمان برپای پته وی هه بیت نابی بترسی وراستیه کان وه ک خوی بلی. (وه گیتی).

ناموزگاریه گرنگه کانی پیغه مبه ره علیه السلام بو مندالان

له سهر په روه ردیار پیویسته چ پیاو بیت وچ ژن ماموستا بیت یا باوک و دایک که منداله کانیان یا قوتابیه کانیان فیتری ناموزگاریه به سود و به که لکه کانی پیغه مبه ره علیه السلام بکه ن وله سهریان گۆش و جۆش بکات و له سهر پارچه ته ختیه ک یاله سهر ته خته په شه بۆیان بنوسیته، بۆ شه و هی شه وانیش له دهفته ره کانیاندا بیان نوسنه وه و نوایش له بهریان بکه ن و په چاوی ناموزگاریه کان بکه ن وله ژیانی پۆژانه ی خویاندا وه ک پیویسته به کار بهینرین، که له فهرموده راست و دروسته کانی پیغه مبه ره وه علیه السلام وه رگبراو که شه مش ده که یه تی: { عن ابن عباس رضی الله عنه قال: كنت خلف رسول الله يوماً فقال لي: يا غلام إني أعلمك كلمات }^(۱)؛

۱. ﴿إحفظ الله يحفظك﴾ واته: خوا بپارێزه نه ویش دعت پارێزئ. نه ویش به وه لام دانه وه جئ به جئ کردنی فرمانه کانی خوا ده بیت. هه روه ها به دور که وتنه وه له وکارو کرده وه خراپانه ی که خوای گه وره لی ی که ده غه کردویت. نه گه ر تو به نه رکی سهرشانی خۆت هه ستایت بی گومان خوای گه وره له دنیا وله قیامت دعت پارێزئ و سهر به رز و سهر فرازت ده کات. نه گه ر تو به پۆیشتن بۆ لای شه و بچیت شه و به را کردن به روه و لات دیت. (سبحان الله).

۲. {إحفظ الله تجده تجاهك}. مافه کانی خوا بپارێزه ده بیینی به روه و پوت دیت. سنوره کانی خوا مه شکینه و چاودیری مافه کانی خوا بکه، خوای گه وره ش هاریکاریت ده کات له ژیانی دنیا و قیامت سهر که وتو و سهر فرازت ده کات.

۳. {إذا سألت فاسأل الله، وإذا استعنت فاستعن بالله}. واته: نه گه ر داوای ده سنگیرویی و یارمه تیت کرد له کاریک له کار و باره کانی دنیا و قیامت دا ته نیا داوا له خوای گه وره بکه و به س گه ر هانات برد ته نیا هانا بۆ لای خوا به ره به تاییه تی

(۱) واته: نه ی گه نج من ده مه وئ چهند وشه یه ک وچهند ناموزگاریه کت فیتر بکه م. (وه رگیت).

له‌و کارو کاتانه‌ی که له‌خوا‌ی گه‌وره به‌ولاره که‌س ده‌سه‌لات و توانای به‌سه‌ردا نه‌شکیت و ده‌کو چاک بونه‌وه‌ی (شفاء) ی نه‌خۆش، وداوای پزق و پۆزی ... تد. نه‌وانه‌ی که په‌یوه‌ندن به‌(الله) ی تاک و ته‌نیاو بالا ده‌ست و به‌خشنده‌و میهره‌بان. (۱)

۴. {واعلم أنَّ الأمة لو اجتمعت على أن ينفعوك بشئٍ لم ينفعوك إلاَّ بشئٍ قد كتبه الله لك، وأنَّ اجتمعوا على أن يضروك بشئٍ لم يضروك إلاَّ قد كتبه الله عليك، رُفعت الأقلام وجفت الصحف} (۲) له‌سه‌ر موسلمان پیویسته بر‌وای ته‌واوای به‌قه‌زاو قه‌ده‌ری خوا هه‌بی‌ت خێرو شه‌پی.

له‌سوده‌گانی ئەم فەرموده‌یه

۱. خۆشه‌ویستی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ منداڵان و سوار کردنی کوپی عباس (ابن عباس) له‌داوای خۆی و بانگ کردنی به‌نه‌ی غلام واته‌ نه‌ی گه‌نج نه‌ی لاو.
۲. فرمان کردن به‌منداڵان که ته‌نیا به‌ندایه‌تی بۆ خوا بکه‌ن و گو‌ی رایه‌لی خوا بن و له‌سه‌رپیچی و بی فرمانه‌گانی خوا دور بکه‌ونه‌وه بۆ نه‌وه‌ی له‌دنیا و قیامه‌تدا به‌خته‌وه‌ر بن.
۳. خوا‌ی گه‌وره بر‌واداران له‌کاتی ته‌نگانه‌دا ده‌پاریزی، نه‌گه‌ر بی‌ت و له‌فرمانه‌گانی خوا ده‌ر نه‌چن و ماف و سنوره‌گانی خوا نه‌شکێنن، مافی خه‌لکانیش پی‌ شیل نه‌که‌ن له‌کاتی خۆشی و ته‌ندروستی و ده‌وله‌مه‌ندی و هه‌زاریدا.

(۱) بر‌وانه‌ شه‌رحی فەرموده‌که که له‌ ((الأربعینة النووية)) ی نه‌وه‌ی.

(۲) ۱. رواه الترمذی وقال حدیث حسن صحیح.

ب. واته: نه‌گه‌ر هه‌مو خه‌لکی سه‌ر زه‌وی کۆبینه‌وه بیانه‌وی زیانیکت پی‌ بگه‌یه‌نن ناتوانن مه‌گه‌ر نه‌وه نه‌بی که خوا‌ی گه‌وره بۆ نویسی، و نه‌گه‌ر هه‌مو کۆ بینه‌وه و بیانه‌وی سودیکت پی‌ بگه‌یه‌نن ناتوانن مه‌گه‌ر خوا‌ی گه‌وره بۆ نویسی. بۆیه ده‌بی مرۆفی موسلمان و بر‌وادار بر‌وای به‌قه‌زاو قه‌ده‌ری خوا هه‌بی‌ت چ خێرو چ شه‌پی. (وه‌رگێت).

۴. چاندن ووه شانندی تۆوی بیروباوه پی یه کتاپه رستی (الله) له دل وده رونی مندا لاند و عه قیده و بیروباوه پی نیسلامی له می شک و دل وده رونیاندا بچه سپینن. فیریان بکن که نزاو پارانه وه داوا کردنیا تهنیا له پوی خوا بیت و تهنیا له و بیارینه وه.
۵. جۆش دان وچه سپاندنی عه قیده له دلی مندا لاند، به پروا بون به قهزاو قهدهری به خیر و به شه ری وه که یه کیکه له بنچینه و بنه ماکانی نیمان.
۶. په روه رده کردنی مندا لاند له سه ر گه شبینی وهیوا بون (التفاؤل) ، بۆ نه وه ی پیشوازی له ژیان بکات به گیانیکی پر له هیواو نازیه تی و بازویه کی توندو تۆل و پته وه وه، تا نه نجام ببیته نه ندام و تاکیکی به سودو به که لک و کارامه له نوممه تی نیسلامدا.

له‌ره‌وشته‌کانی ئیسلام - من آداب الإسلامیة

ئی بگه ئه‌ی برای موسلمانم خوای گه‌وره پیتنومایی تۆش و ئیمه‌ش بکات — که‌ئایینی پیرۆزی ئیسلام به‌کۆمه‌لێک ئاداب و پره‌وشتی جوانه‌وه هاتۆته مه‌یدان که‌ده‌سته‌به‌ری تاکی موسلمان و کۆمه‌لگه‌ی ئیسلامی ده‌کات وله‌دنیاو له‌قیامه‌تدا به‌خته‌وه‌ر هه‌سه‌ربه‌رزو سه‌رفرازمان ده‌کات ئه‌گه‌ر ئیمه‌ ده‌ست به‌به‌رنامه‌ی خواو ئاداب و پره‌وشته ئیسلامیه‌کانه‌وه بگه‌ڕین وله‌چوار چۆه‌و سنووری ئیسلام ده‌ر نه‌چین. ئه‌مه‌ش ئه‌و ئاداب و پره‌وشته به‌رزانه‌ن که‌له‌م چهند خالانه‌ی خواره‌وه‌دا کورتیان هه‌ل دینین:

۱. **پاک و خاوینی (النظافة):** برای موسلمان ئه‌ی برای په‌روه‌ردیار پاک و خاوین به له‌ماله‌که‌تدا، له‌جیگه‌ی کارو فرماندا، له‌جل و به‌رگ و پۆشاکتا، له‌له‌شدا به‌تایبه‌تیش که‌ده‌چته‌ مزگه‌وت بۆ به‌ندایه‌تی و نوێژ کردن. به‌تایبه‌تی له‌کاتی نوێژی هه‌ینی دا خۆت بشۆ و باشت‌ترین و پاک‌ترین جلت له‌به‌ر بکه‌و بۆنی خۆش له‌خۆت بده، به‌جل و به‌رگی پیس و بۆنی ناخۆش و به‌گۆره‌وی و قاچی پیسه‌وه مه‌چۆ بۆ مزگه‌وت و به‌پۆی پیسه‌وه پۆی له‌به‌ره‌و پاپه‌خه‌کانی مزگه‌وت مه‌نێ، چونکه‌ پیس و بۆگه‌نی ناخۆش به‌پاپه‌خه‌کانه‌وه به‌جۆی دیلی و موسلمانانیش له‌کاتی کپتۆش (سجده) بردن دا نیوجاوانی خۆیانی له‌سه‌ر داده‌نین و پۆی ی قه‌لّس ده‌بن و به‌هۆی تۆوه‌ ئازاریان پۆی ده‌گات وله‌وانه‌یه هه‌ر به‌م هۆیه‌وه‌چهندان که‌س له‌مزگه‌وت بته‌ورین و واز له‌مزگه‌وت و نوێژ کردن به‌کۆمه‌ل بێنن و تۆش گوناخیکێ گه‌وره‌ت ده‌گات. هه‌روه‌کو پێویسته سیواک به‌کار به‌یتنی، به‌تایبه‌تیش له‌کاتی ده‌ست نوێژ شوشتن و نوێژ کردندا چونکه‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ ئوممه‌ته‌که‌ی له‌زۆر له‌فرموده‌کانی دا هان داوه بۆ به‌کار هێنانی سیواک له‌وانه: { السواک مطهرةٌ للفم، مرضاةٌ للرب }^(۱) ئاگادار به‌ پێش نه‌وه‌ی

(۱). صحیح رواه أحمد.

ب. واته: سیواک کردن ناو ده‌م پاک ده‌کاته‌وه و خواشت لی پازی ده‌بی. (وه‌رگێتی).

که بچیته مزگهوت سیرو پیاز نه خوی بۆ نه وهی نویژکه ران و نه وانهی وا له تهنیشته وهن به بۆنه که یان هه راسان و نازار نه دهیت پیغه مبه رﷺ له و باره وه فهرمویه تی (من اکل ثوماً أو بصلاً فلیعتزل مسجدنا، ولیقعد فی بیته) (۱). بۆ زانینتان نه و بۆن خلته و بۆن دوکه لهی جگهره که له هندی له نویژکه رانه وه دیت گه لیك له بۆنی سیرو پیاز ناخوشترو قیزه وهن تره. بۆیه زاناکان جگهره یان حهرام کردوه له بهر نه و هه مو زیان و مه ترسیانهی که بۆ له شی مرقف و مال و دراوسی و هاوپیژه کانی هه یه تی. جگهره له و شته پیسانه ی که خوی گهره لی حهرام کردوین ولی ی ناگادار کردوینه وه و ده فهرموی: ﴿وَحُلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَحُرْمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثِ﴾ (۲) و پیغه مبه رﷺ

۲. فهرمویه تی: {لاضرر ولاضرار} صحیح رواه أحمد. واته نه زیان به خه لکی بگه یه نه و نه خه لکیش زیان به تو بگه یه نیت. دیاره جگهره کیشان هه م زیان به له شی جگهره کیش ده گه یه نیت و هه م به هو ی جگهره کیشانه که یه وه زیان به خه لکانی تری نزیک له خوی و ده وروبه ری ده گه یه نیت. مال به فیرو ده دات، بۆیه ناگادار به نه ی برای موسلمان هه رگیز نه که یه جگهره بخویت چونکه گوناخه و له گوناخه گهره کانه.

(۱) ا. متفق علیه.

ب. واته: هه ر که سیک سیر یا پیازی خوارد بالیمان نزیک نه بیته وه و بانهش یه ته مزگهوت و له ماله وه دابنیشیت و نویژی خوی له مال بکات، چونکه بۆنی سیرو پیازی لی دیت و نویژ خوینان و فریشته کان هه راسان د ده کات. (وه رگیت).

(۲) ا. الأعراف: ۱۵۷.

ب. واته: هه موشتیکی پاک و خاوینان لی حه لاله و هه موشتیکی پیسیشیان لی حرامه و نابی بیخون. (وه رگیت).

۳. مامه له کردن له گه له خه لکی دا (المعاملة مع الناس):

ا. چت بۆخۆت ده ویت ده بی نه وهشت بۆ برا موسلمانانه کهشت بوئ، پیغه مبه ر^ﷺ نه رمویه تی: { لا یؤمن أحدکم حتی یحب لأخیه ما یحب لنفسه } ((متفق علیه)) (۱).

ب. له کپین و فروشتن دا لی بورده و به ویژدان وله سه ره خۆ به: پیغه مبه ر^ﷺ نه رمویه تی: { رجم الله عبداً سمحاً إذا اشترى، سمحاً إذا قضی، سمحاً إذا اقتضى } (۲).

ج. تیکه لاوی له گه له خه لکی دا بکه و نامۆزگاریان بکه: خۆپاگرو پشو درێژ به به رامبه ر به ئیش و نازاره کانت که له ده ستنی هه ندی له نه قام و ناحالی له نایین توشی ده بیت، هه تاکو له و که سانه بیت که پیغه مبه ر^ﷺ له باره یانه وه نه رمویه تی: { المسلم الذي یخالط الناس ویصبر علی أذاهم، أفضل من المسلم الذي لا یخالط الناس ولا یصبر علی أذاهم } ((رواه الترمذی وإسناده صحیح))

۴. بونی ویژدان و قبۆل کردنی هه ق: (الإنصاف وقبول الحق):

پاستی له پاستبێژه وه وه ر بگره، هه ر چه نه ده له خۆشت بچوک تر بیت جا بادوژمنیشت بیت. وریابه هه رگیز هه ق به سه رچاوی خه لک دامه ده وه به سوکی سه یری مه که واته هه ق له خه لک وه ربگره و به وپه یری سینگ فرلوانیه وه، پیغه مبه ری خوا^ﷺ ئیمه ی له م کاره خراپه ناگادار کردۆته وه وه رمویه تی: { لا یدخل الجنة من كان فی قلبه مثقال ذره من کبر، قيل: إن الرجل أن یكون ثوبه حسناً، ونعله حسنة،

(۱) واته: ئیمانی نیه نه وه ی که بۆخۆی ده یه ویت بۆ برا موسلمانانه که شی نه ی خوازی. (وه رگیزی).

(۲) ا. رواه البخاری.

ب. واته: په حمه تی خوا له و که سه بیت که لی بورده یه و به ویژدانه له کپین و فروشتن دا، نه رم وله سه ره خۆو به ویژدانه له کاتی به پرستی تی دا له کاتی داوه ری کردن و فرمان کردن وله کانتیک دا که فه رمانی به سه ردا ده کریت. (وه رگیزی).

قال: إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ يُحِبُّ الْجَمَالَ، الْكِبَرُ بَطْرُ الْحَقِّ، وَغَمَطُ النَّاسِ { (۱) } (بطرالحق: نهسه لماندنی ههق، غمط الناس: خهك بهسوك سهیر كردن وخهك بهكه م زانین).

۵. ددان نان بههله دا (الإعتراف بالخطأ): نهگه مهلهت كردن ددان بههله كانی خوتدا بیته وداوای لی بوردن بكه وكهله رهق مهبه، ددان بههله دانان گهلیك لهوه باشتره كهله زوكاوی ناراستی و ناههق دا گیتاوبخویت و مهله بكهیت، چونكه پیغه مبه ر^عه رمویه تی: {كلُّ بنی آدم خطاء وخیر الخطائین التوابون} (۲) ۶. داد په روه ری وهه قبیژی (العدل وقول الحق):

(أ) داد په روه به باله ناو دوژمنه كانیشت دابیئت، ناحه زی و دوژمنایه تیبت له گهل كه سانیک دا وات لی نهكات كهغه دریان لی بكهیت. خوای گوره دهه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ ۚ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَتَآنُ قَوْمٍ عَلَىٰ ءَلَا تَعْدِلُوا ۖ اَعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ (۲).

(۱) ۱. رواه مسلم.

ب. وات: هه كه سیک بهقه د گه ردیله یه کی نه تومی خو بهزل زانی وله خو پازی بون وپوچ زلی (الكبر) له دل دا بیئت ناچیت بهه شته وه لی حه رامه. سهابه كان گوتیان: باشه نی په سولی خوا نه دی پیاو حه ز دهكات گرنگی بهخوی وبه پوشته و په رداخ وجوانی جل وبه رگ وله شی خوی بدات وحه ز دهكات جوان بن، هه ول ده دات پیلوره كانی جوان بن نه دی چی بکهین كه حه رام بیئت ونه چینه بهه شت؟ فه رموی: نه مه نه وه ناگه یه نی چونكه خوای گوره جوانه و جوانیشی خوش ده ویئت، پاک و بیگه رده و پاکیشی خوش ده ویئت، بهلکو خو بهزل زانی وکلهله په قی وکلهله پوتی نه وه یه كه هه ق نه سه لمیئی وبه چاوی سوکوه سهیری خه لکی بکات. وخوی به سه ر خه لکی دا باب دات خوی پی باشتر و زیره ك ترو موسلمانتر وگوتینه تر بیئت وکله چی واش نه بیئت. (وه رگیت).

(۲) ۱. رواه الترمذی وحسنه محقق الجامع الأصول.

ب. وات: هه مو كه سیک قابیلی ههله كردنه به لام باشترینی ههله كاران توبه كارانن، كه پی له ههله كانی خویان ده نین. (وه رگیت).

(۳) ۱. سورة المائدة: (۸)

(ب) پاستی بلی هر چنده له سهر خۆشت بی، یابا له سهر خزم وکەس وکاره کانی
خۆشت بیت ههروه کو خوی گه وه ده فەرموی: ﴿يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ
شُهَدَاءَ لِلّٰهِ وَلَوْ عَلَىٰ اَنفُسِكُمْ اَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبِينَ ؕ اِنْ يَكُنْ غَنِيًّا اَوْ فَقِيرًا فَاللّٰهُ اَوَّلٰى بِمَا ط
تَتَّبِعُوا اَلْهُوٰى اَنْ تَعْدِلُوْا وَاِنْ تَلَوُّوْا اَوْ تُعْرَضُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيْرًا ﴿١٠٥﴾﴾ (۱).

۷. وەرگرتنی فرمانه کانی ئایین (الإستسلام لأوامر الدين):

مل که چى فرمان وحوکه کانی ئایینی خوا به: وشه ی نیسلام
له ناشتی وخۆبه دهسته وه دان بۆ فرمان و حوکه کانی خوا له سهر زهوی دا دارپژراوه،
حوکه کانی ئایین و به عهقل و به ژیری خۆت مه پێوه چونکه ئایین به به لگه یه نه ک
به عهقل و پای تا وکۆمه ل، چونکه عهقل سنورێکی دیاری کرا و ده ست نیشان کراوی
هه یه و کۆتایی دیت، زۆر جار ان هه ن که عهقل هه له ده کات و له زۆر کیشه و ئاسته نگ دا
ده سه و ستانه، و ناتوانی کارو کیشه ئایینه کان لیک بداته وه و شی یان بکاته وه نه وه ته
نیمامی علی (کرم الله وجهه) گوتویه تی: (لوکان الدین بالرأی لکان المسح علی أسفل الخف
أولی من المسح علی أعلاه) (۲).

ب. واته: ناحه زی و ناته بایی له گه ل که سانیك واتان لی نه کات که نادا دپه ره و بن، پاست و داد
په ره و بن، چونکه نه مه نزیکتره له ته قوا و خوا په رستی، له خوا بترسن چونکه خوی گه وه ناگای
له هه مو کارو کرده وه یه کتان هه یه.

(۱) أ. سورة النساء: (۱۳۵)

ب. واته: نه ی نه و که سانه ی که بپرواتان به خوا و به به رنامه که ی خوا هینا وه دادپه ره و بن
و به رده وام بن له سهر دادگویی و پاستی و داد بلین، شایه تی پاستی و دادوهری به رگری لی بکه ن جابا
له گه ل نه نفسی خویان ویاوک و دایک و خزم وکەس وکارو هه ژارو ده وه له مه ندانیش دابیت، خوا له پێشتره
له وانه ی که باسما ن کردن، دوا ی هه واو ئاره زه و کان مه که ون و دادپه ره و بن نه گه ر پشت هه ل بکه ن
دا دپه ره و پاست بیژ نه بن خوی گه وه زانا و دانا و ناگاداره به کرده وه کانتان. (وه رگتی).

(۲) أ. رواه أبو داود، صححه محقق جامع الأصول.

موسلمانان پاسته‌قینه نه که سه‌یه که هه‌مو فرمانه‌کانی شه‌ریعه‌تی خوا نه‌نجام بدات بی نه‌وه‌ی له‌هۆو هۆکاره‌کانی بکۆلێته‌وه ، وه‌کو سه‌ربازێک وایه که فه‌رمانی نه‌فسه‌ره‌که‌ی خۆی جی به‌جی ده‌کات بی نه‌وه‌ی بلی بۆچی؟ چونکه ده‌زانی نه‌فسه‌ره‌که‌ی له‌و زانا تره‌ . کاتی که ئیسلام گۆشتی به‌راز حه‌رام ده‌کات موسلمانان به‌کسه‌ر بی لیکۆلینه‌وه له‌هۆیه‌که‌ی گوێ پایه‌لی فه‌رمانی خوا ده‌که‌ن و هیچ په‌رسیاریکیان نه‌کرد هه‌تا که له‌دوای (۱۴) سه‌ده نوژداری نوێ زیانه‌کانی گۆشتی به‌رازی دۆزیه‌وه‌و زانیمان که کاتی خۆی خوای گه‌وره له‌به‌ر نه‌و زیانانه بوه له‌موسلمانانی حه‌رام کردوه .

۸. داد په‌روه‌ری له‌وه‌سیه‌تدا (العدل في الوصية)؛

هیچ کامێک له‌وه‌رسه‌کان له‌به‌شه میراتی خۆی بی به‌ش مه‌که، به‌و حوکه‌م پازی به‌به که خوای گه‌وره بۆی دانای نه‌و شیوه‌ دابه‌ش کردنه‌ی که دای ناوه، به‌هه‌واو ئاره‌زوێ خۆت نابیت، به‌وه نابیت که مه‌یل وخۆشه‌ویستیت بۆ به‌کێکیان پتر بیت به‌شی بۆ دابنی ی یاخود نه‌وانی تر بی به‌ش بکه‌یت. نه‌م په‌فتارو کاره نابجی به‌به‌هیچ شیوه‌یه‌ک له‌شه‌ریعه‌تی خوادا نه‌و دروست نیه بکریت. له‌نعمانی کوپی به‌شیره‌وه ده‌گێر نه‌وه که گوتویه‌تی: { تصدق علیّ ابي ببعض ماله، فقالت امي ﴿عمره بنت رواحه﴾ لا أرضي حتى تشهد رسول الله ﷺ، فانطلق ابي إلى النبي ليشهد على صدقتي، فقال: أفعلت هذا بولدك کلهم؟ قال: لا، قال: إتقوا الله وأعدلوا بين أولادکم } (۱) له‌په‌وايه‌تیکی تر دا

ب. واته: نه‌گه‌ر ئایین به‌پاو بیرو بۆچونی مۆقف بوایه، ده‌بوایه بنی گۆره‌ویه‌کان (مسح) بکرایه نه‌ک پشته‌ی گۆره‌وی به‌کان .(وه‌رگێتی).

(۱) ا. متفق علیه .

ب. واته: باوکه‌م پیش مردنی هه‌ندێ مالی خۆی به‌من به‌خشێ واته وه‌سیه‌تی کرد، به‌لام دایکم که‌ناوی(عمره که‌چی رواحه) بویه‌مه پازی نه‌بو گوتی: پازی نايم هه‌تا نه‌مه به‌په‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ پانه‌گه‌یه‌نیت. بۆیه باوکه‌م چوه لای په‌غه‌مبه‌ر ﷺ و نه‌مه‌ی پی پانه‌گه‌یاند و نه‌ویش ﷺ فه‌رموی: نه‌مه‌ت بۆ هه‌مو منداله‌کانت داناهه؟ گوتی: نه‌خێر. فه‌رموی: له‌خوا به‌تر سن وله‌نیوان منداله‌کانتاندا داد په‌روه‌ر بن

ﷺ فرمویه تی: {فلا تُشْهَدْنِي إِذْنِ، فَإِنِّي لَا أَشْهَدُ عَلَى جَوْرِ} أخرجه مسلم والنسائي. چەندان لە وەكەسانەى وەسیەت دەكەن و مالهەكەیان بۆ هەندێك لە وەرەسەكانیان دەدەنن و هەندێكیشیان بى بەش دەكەن و تۆوى دوبرەكى و بۆ و كینه و حەسودى لەدلى وەرەسەكانیان دا دەوشێنن. ئەنجام بۆ ستاندنەوهى مافى خۆیان پەنایان بردۆتە بەر دادگا و دادگایى كردن و مالىكى زۆرىشیان لە پێناو گرتنى پارێزەر و هات و چۆو خەرجى كردن بە فەرۆ داوه. ئەم هەموو هەلە ناشیرین ناشەرعیانە بەهۆى نەفامى و حالى نەبون لە دینەكەمان پێ دەدەن. جا پێویستە لە سەر پەرەردیاران چ پیاو و چ ژن، چ مامۆستایان و چ باوك و دایكان ئەم هەموو پێنومایى ئەرك و كارە گرنگ و بەبایە خانە لە منداڵان و قوتابىەكانیان بگەیهنن و پەرەردەیهكى دروست و پراستى شەرعیانەیان بكەن.

۸ - مافى دراوسێتى ((حقوق الجار)):

برای موسلمان زۆر وریابە لە ئازاردانى دراوسێكانت چ بەقسە و چ بەكرده وه. چونكه پێغه مبهرى ﷺ زۆر به توندی له ئازار دان و دل هێشاندى دراوسێ ناگادارمان ده كاته وه و ده فرموى: {والله لا يؤمن، والله لا يؤمن، والله لا يؤمن من لا يؤمن جاره بوائقه} (١) ههروهها پێغه مبهرى ﷺ فرمویه تی: {من كان يؤمن بالله واليوم الآخر فلا يؤذي جاره} (٢). پاشماوهى پیسی و بهرماوه كانی خۆتان فری مەدەنە سەر پێگەى خەلكى بە تاییە تیش دراوسێكانتان وەك: تۆیكە مۆزو پەلكە كالكە و شتى تر كە دەبێتە هۆى ئازاردانى

و وەك یەك سەیریان بكەن. لەریواپەتێكى تردا فرموى: كواتە مەم كەن بەشامید و پێم پامەگەینن، چونكه من شامیدی لەستم و خرابی نادەم و پێگەى كاری بى شەرعى نادەم. (وەرگێڕ).

(١) أ. رواه البخارى.

ب. واتە: پێغه مبهرى ﷺ سى جار سوپىدى بەخوا خوارد كەئەو كەسەى دراوسێگەى لە دەست و زمان و داوێنى پارێزراو نەبێت ئیمانى نیە و ناچێتە بەهەشت. (وەرگێڕ).

(٢) أ. رواه البخارى.

ب. واتە: هەر كەسێك بپواى بەخوا و بەپۆزى دواى هەبێت با دراوسێكانى ئازار نەدات. (وەرگێڕ).

پیره وان. جاريکیان پیاوړې به موی توپکله موزیکه وه قاچی شکاو شەش دانه مانگ له سهر پشت له جینگه دا بوی کهوت. هه میسه هه ول بده شت وچلپ وچال له سهر ړنگه ی خه لکی لاده یت به تایبه تی ړنگه ی دراوسیکانت، چونکه پیغه مبه ﷺ فرمویه تی: {وتمیط الاذی عن طریق صدقة} (۱)

نه گهر دراوسیکه ت نه خوش بو هاریکاری بکه و نه گهر توشی به لاو ته نگ وچه له مهر کیشه یه ک بو چاودیری هه ست ونهستی بکه، سهر دانی بکه و دلې بده وه و له غم وپه ژاره ی که م بکه وه.

هه ندی کارو هه لاس وکه وتی وانه که یت که هه ستی بریندار بکه یت وه ک به رز کردنه وه ی دهنگی را دیو ته له فزیون. ړنگه به مال و مندال و میوانه کانت مه ده دهنگه دهنگ وژاوه ژاوی به رز بکه ن له دلې نه وان کاریگر بکات وهه راسانیان بکات به تایبه تیش له به رنه وانه ی نه خوشیان هه یه.

۹. وهفا کردن به په یمان (الوفاء بالوعد)؛

که په یمانت به مهر که سیک دا با مندالیش بیت وله کات وساتی خوی دا وهفا به په یمانه که ی خوت بکه. هه مو کرین و فروشتنیک به ړیک که وتن وپه یمانیک داده مه زری، پیویست به هېچ پخشه کی و ئاسان کاریه ک ناکات واته ېړیک پاره وه ک بارمه بقی مسوگری و دلنیا یی دابنریت بقی پابه ند بون به کرین و فروشتنه که وه. ته نیا به په یمان دان وگری به ستی یه ک هه مو شتیک داده مه زری. مروقی برودار هه ر شتیکی گوت وېریاری له سهر دا پابه ند وړاستگو ده بیت و وهفا به په یمانه که ی خوی وه ده کات. هه ر که سیک پیچه وانه ی په یمانه که ی خوی بوه سیتته وه نه وایان ئیمانی نیه یان ئیمانکه که ی بی هیزه و به دو

(۱) ا. متفق علیه.

ب. واته: هه میسه ړنگه ی موسلمانان پاک بکه ره وه، نه گهر چقلیک، شتیک له سهر ړنگه ی موسلمانان که وتبو نه گهر لای بده یت به خیرو چاکه واته سه ده قه بوت دهنوسریت وله قیامه تدا پاداشته که ت وهر ده گریته وه. (وه رگتې).

رو(المنافق) داده نریت. پیغمبر ﷺ فرمویه تی: { آیه المنافق : إذا حدث كذب، وإذا وعد أخلف، وإذا أئمن خان } (۱)

۱۰. ده ستوره کانی سهردانی نه خوش (آداب عیادة المریض):

نایینی پیروزی نيسلام موسلمانان زور هان دهدات بۆ سهر دانی نه خوش به تاييه تيش نه گهر نه خوش له خزم وخو هيش ونزيك وكهس وكارو دراوسيكان بيت، پیغمبري خوا ﷺ گرنگی به کی زوری بهم بابته داوه و فرمویه تی: إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَقُومُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: يَا ابْنَ آدَمَ مَرَضْتُ فَلَمْ تَعُدْنِي، قَالَ: يَارَبُّ كَيْفَ أَعُودُكَ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ؟ قَالَ: أَمَا عَلِمْتَ أَنْ عَبْدِي فَلَانًا مَرَضَ فَلَمْ تَعُدْهُ، أَمَا عَلِمْتَ أَنَّكَ لَوْ عُدْتَهُ لَوَجَدْتَنِي عِنْدَهُ { (۲)

(۱) ۱. متفق عليه.

ب. واته: نيشانه کانی دو پویی سيانن: نه گهر قسه ی کردن درويانی تيدا ده کات وه نه گهر وه عد وپه يمانی دا وه فاي پتوه ناکات وپيچه وانه ی په يمانه که ی ده وه ستيته وه، وه نه گهر نه مانه تيکی پی سپيږدرا به جي ی ناگه يه نی و خيانه تی تيدا ده کات. (وه رگيږ).

(۲) ۲. رواه مسلم.

ب. واته: خوی گهره له پوژی قیامه تدا به بنده ی خوی ده فرموی: نه ی کوپی ئاده م من نه خوش بوم سهر دانت نه کردم به بنده کهش ده لی: نه ی په روه ردگاری من تو چون نه خوش ده بیت وچون بیمه لات وسهر دانت بکه م له کاتيکدا تو په روه ردگاری جيهانيانی؟ خوی گهره ش ده فرموی: نه دی نه تزانی که فلان کهس نه خوش بو وه چوپته سهر دانی و، نه دی نه تزانی نه گهر بجوپا يته لای منت له وی ده بينی. يا له وی منت ده دیت. (وه رگيږ).

له‌ره‌وشته‌کانی سەردانی نه‌خۆش

- ده‌بی سەردانی نه‌خۆش کورت بیّت و زۆر دانه‌نیشیت بۆ ئەوێ نه‌خۆش بێزار نه‌بیّت، چونکه له‌وانیه پێویستی به‌حەسانه‌وه و خه‌وتن و چونه سەر ئاو هه‌بیّت له‌کاتی که دا به‌دیارتۆوه دانیشته‌وه له‌بەر تۆ پێی عه‌یب بیّت هه‌ل بستیّت.
 - پێویسته له‌گه‌ڵ نه‌خۆشدا زۆر قسه نه‌کریت، داوای گێڕانه‌وه‌ی نه‌خۆشیه‌که‌ی ئی نه‌که‌یت چۆن بو یان چۆن نه‌بو؟
 - دلخۆشی نه‌خۆش و که‌س و کاره‌که‌ی بده‌وه و به‌خته‌وه‌ری و هیواو خۆپاگه‌ری بخه‌ره به‌ر دلی نه‌خۆشه‌که‌وه و هیوا‌ی چاک بونه‌وه‌ی بۆ بخوازه و دلی خۆش بکه به‌وه‌ی که‌پێی ی بلی ی : (إنشاء الله) زو چاک ده‌بیته‌وه، سوپاس بۆ خوا به‌ره و باشی پێشستوی وه‌یچ نیه و چاک ده‌بیته‌وه. ﴿(لأبأس طهوراً ، شفاک الله) پێی ی بلی ی که‌فاره‌تی گوناخانه (إنشاء الله) ، خوا ئه‌جرو پاداشتت بداته‌وه و له‌م جۆره قسه دلخۆش که‌رانه. وه‌رگێڕ﴾
 - نه‌خۆشیه‌که‌ت چ نیه به‌ویستی خوا به‌م زوانه چاک ده‌بیته‌وه، که‌فاره‌تی گوناخانه و خوا پاداشتت بداته‌وه. ئیدی له‌م جۆره قسانه که‌نه‌خۆش دلی پێی یان خۆش ده‌بیّت و ئارام ده‌بیته‌وه. وه‌پێغه‌مبه‌ر ﷺ فرمویه‌تی: { من عاد مريضاً لم يحضر أجله، فقال سبع مرات أسأل الله العظيم رب العرش العظيم أن يشفيك. إلا عافاه الله } (١).
- ١١ - ره‌وشته‌کانی سه‌یر کردن (آداب النظر)؛

ئه‌گه‌ر ژنیکی پوت و سافه‌رت دیت پوی ئی وه‌ر بگێڕه‌و سه‌یری مه‌که، چونکه چاویش زینا ده‌کات وزینای چاو سه‌یر کردن و ته‌ماشای کردنه، سه‌یر کردن و ته‌ماشای کردنی

(١) أ. صححه الحاكم ووافقه الذهبي .

ب. واته: هه‌ر که‌سی که سەردانی نه‌خۆشی کرد ئه‌جه‌لی نه‌هات‌بێت و حه‌وت جارێ ئه‌م دوعایه‌ی بۆ بخوێنێت که‌له سه‌ره‌وه نوسیمان . ئه‌وا خۆی خۆی گه‌وره شیفای بۆ ده‌نێری و زو چاک ده‌بیته‌وه. (وه‌رگێڕ).

نه و شتانه‌ی خوی گه‌وره قه‌ده‌غی کردن . پیغمبر ﷺ به‌نیمای علی فرمود: {یا علی لاتتبع النظرة النظرة، فإن الأولى لك، وليست لك الثانية} (۱).

نم سیر کردنه له‌ژانی ده‌رونی و نازارو نه‌شکه‌نجهو حه‌سرته و په‌شیمانی به‌ولاره هیچی ترت پی‌نابه‌خشی، چونکه شتی‌ک ده‌بینی و بۆت نایه‌ته‌دی و نه‌و خۆراکه جنسیه‌ت ده‌ست ناکه‌ویت بۆیه توشی ژانی ده‌رونی ده‌بیت و چیدی نا. خو نه‌گه‌ر ژنیشت هه‌بو، ژنیکی جوان ترت له‌می خۆت بینی نه‌وا نه‌فست ده‌که‌ویته دلّه پاوکی و دلّت تی‌ک ده‌دات و دلّت له‌سه‌ر ژنه‌که‌ی خۆت نامینئ و نه‌نجام توشی دلّ ته‌نگی و ناخۆشیت له‌که‌ل ژنه‌که‌تدا ده‌کات و ورده‌ورده کی‌شه و ته‌نگ‌زه‌کان سه‌ر هه‌ل ده‌ده‌ن و ساردی ده‌که‌ویته نیوانتانه‌وه و لای په‌کتر ناشیرین ده‌بن و ناخۆشی ده‌که‌ویته نیوانتان ، که‌پیش نه‌و تی‌که‌لاوی و سه‌یر کردن و ته‌ماشا کردنی ژنانی بی‌گانه ته‌باو په‌با بون و هیچ ناخۆشیه‌ک و ساردیه‌کتان له‌نیواندا نه‌بو و په‌کتریشان زۆر خۆش ده‌ویست و به‌یه‌کتری پازی بون. زۆر جار نه‌مه بوته‌ته هۆی له‌یه‌کتری جیا بونه‌وه .

وه‌نه‌گه‌ر ژنیشت نه‌هینا بی‌ت نه‌وا نم تی‌که‌لی و سه‌یر کردنه‌ت ده‌بیته هۆی و روژاندنی ئاره‌زوه‌کانت و له‌وانیه شه‌یتان نه‌مه بقۆزیته‌وه و به‌ره‌و نه‌نجامدانی کاری خراپه‌و بی‌شهرعی وزینا کردن پالت پی‌وه بنیت و توشی بی‌ته‌خلاقی‌ت بکات و خواشت لی‌بره‌نجیت. بۆیه خوی گه‌وره فرمان به‌برواداران ده‌کات و ده‌فرمود: ﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ

(۱) ۱. رواه أحمد و غیره، وحسنه الألبانی فی صحیح الجامع.

ب. واته: نه‌ی علی ته‌ماشای ئافره‌تان نه‌که‌یت ، په‌که‌م جار گه‌ر به‌رچاوت که‌وت به‌ده‌ست خۆت نه‌بو، پوی لی‌وه‌ر بگتیره و جاری دوهم و ه‌دی مه‌ده‌وه و بگه‌ریته‌وه سه‌ری و مرخی خۆتی لی‌بینی ، چونکه پیغمبر ﷺ به‌نیمای علی فرمود : سه‌یر کردن و ته‌ماشا کردنی په‌که‌م بقۆزیه واته گوناخت ناگاتئ و هیچ له‌سه‌ر نه‌یه، به‌لام ته‌ماشا کردنی دوهم بقۆزیه و له‌سه‌رت ده‌نوسریت و چاوت زینا ده‌کات . بۆیه ده‌بی جاری دوهم نه‌گه‌ریته‌وه سه‌ری و ته‌ماشای بکه‌یت. (وه‌رگتیر).

يَغْضُوا مِنْ أَبْصَرِهِمْ وَخَفَضُوا قُرُوجَهُمْ ۚ ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٢٠﴾

مهروه‌ها پیغمبر ﷺ فرموده‌تی: { ماترکتُ فتنه من بعدی أضراً علی الرجال من النساء } (۲)

۱۲ - دموشت و شیوازه‌گانی ناموزگاری کردن :-

پیغمبر ﷺ پرتنوماییمان ده‌کات بق ناموزگاری کردنی خه‌ک ورتنومایی کردنیان بق لای خوای گه‌وره و ده‌فرمودی: { الدین التصیحة : قیل لمن یارسول الله ؟ قال: لله ولکتابه ولرسوله، ولائمة المسلمین وعامتهم } (۳)

به‌لام ناموزگاری کردن ده‌ستورو یاساو پرتنومایی خوی هیه ده‌بی چاودیری بکرتن و له‌په‌روه‌ردیاری گه‌وره و سه‌روه‌رمان محمد ﷺ و هریان بکرتن و شوین

(۱) سورة النور: (۳۰)

ب. واته: نه‌ی محمد ﷺ به‌برواداران بلای باچاویان له‌ناست ناهفته‌تان دانه‌وین و ته‌ماشایان نه‌کن واته هرچی خوای گه‌وره لی حرام کردون و سه‌یر کردن و ته‌مasha کردنیانی لی حرام کردون چاوی خویانیان له‌ناست دانه‌وین و سه‌یریان نه‌کن و دامینی خویان بیارتین، چونکه نه‌مه بق نه‌وان باشتر و پاکتره، خوای گه‌وره زانیه به‌و کارو کرده‌وانه‌ی که به‌ناشکراو به‌نه‌ینی ده‌یکه‌ن. تفسیر الطبری، (وه‌رگتی).

(۲) ۱. رواه مسلم.

ب. واته: هیچ فیتنه‌یه‌کم له‌ژنان به‌ولاوله له‌لوی خوم به‌جی نه‌ه‌یشتوه که زیان به‌خستر بیت

بق پیان. (وه‌رگتی).

(۳) ۱. رواه مسلم.

ب. واته: نایین ناموزگاریه: کوتیان بق کی نه‌ی په‌سولی خوا؟ فرمودی: بق خوای گه‌وره و بق پیغمبره‌که‌ی و بق همو پیشه‌وایانی نومعه‌تی نی‌سلامی و بق سه‌رجه‌می موسلمانان واته عامه‌که‌یان. (وه‌رگتی).

که‌وتی ئه‌و بین نه‌ک بچین له‌م لاو له‌و لاو له‌جوله‌که‌و فه‌له‌ وخوانه‌ناس وکۆمۆنیسته‌کان و عه‌وله‌مه‌و نازانه‌م چی و چی وه‌ر بگرین وچاو له‌بیگانه‌و غه‌یره‌ دینه‌کان بکه‌ین . ئێمه‌ موسلمانین و به‌رنامه‌ی تایبه‌تی خۆمان هه‌یه‌ و په‌روه‌ردگاری و دروستکهری هه‌مو بونه‌وه‌ر بۆی داپشتوین.

۱- فعن أنس بن مالك رضی اللہ عنہ قال: (بينما نحن في المسجد مع رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم إذ جاء أعرابي، فقام يبول في المسجد، فقال أصحاب رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم مه مه ﴿لاتفعل﴾ قال: قال رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم لا تزموه ﴿لاتضروه﴾ دعوه، فتركوه حتى بال ثم إن رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم دعاه فقال له إن هذه المساجد لاتصلح لشيء من هذا البول ولا القذر، إنما هي لذكر الله عزوجل والصلاة وقراءة القرآن، أو كما قال رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم، قال: فأمر رجلاً من القوم، فجاء بدلو من ماء فشئنه عليه، ﴿فصبه عليه﴾ (۱)

ب - روى مسلم عن معاوية بن الحكم السلمي قال: بينما أنا أصلي مع النبي صلی اللہ علیہ وسلم إذ عطس رجل من القوم فقلت: يرحمك الله، فرماني القوم بأبصارهم، فقلت: وا ثكل أماء ما شأنكم تنظرون إلي؟! فجعلوا يضربون بأيديهم على أفخاذهم، فلما رأيتهم يصمتونني لكنني سكت، فلما صلى رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم، فبأبي وأمي ما رأيت معلماً قبله

(۱) ۱. رواه الشيخان.

ب. واته: له أنس کوپی مالک ده‌گێڕنه‌وه‌ که‌گوتویه‌تی: (له‌کاتێک دا ئێمه‌ له‌گه‌ڵ پێغه‌مبه‌ر صلی اللہ علیہ وسلم له‌مزگه‌وت دانیشنبوین عه‌ره‌بیکی ده‌شته‌کی هات وله‌مزگوتدا ده‌ستی کرد به‌میز کردن. سه‌حابه‌کان به‌سه‌ریاندا شیراندو گوتیان: نه‌که‌ی کوپه‌ نه‌که‌ی میز له‌وی نه‌که‌یت. به‌لام پێغه‌مبه‌ر صلی اللہ علیہ وسلم فه‌رموی: ئالێ ی گه‌ڕێن بامیزه‌که‌ی ته‌واو بکات، جا که‌له‌میزه‌که‌ی بوه‌وه‌، پێغه‌مبه‌ر صلی اللہ علیہ وسلم بانگی کرده‌ لای خۆی وه‌رموی: مزگه‌وته‌کان جێگه‌ی میز لێ کردن وپێسی تێ فرێدان نین، به‌لکو نه‌م جێگا یانه‌ پاکن و نه‌نیا جێگه‌ی نوێژ کردن و زیکری خواو قورئان تێدا خوێندن. نه‌مجار به‌یه‌کی له‌سه‌حابه‌کانی فه‌رمو: بێژ ده‌وله‌که‌یک ئاو بێته‌و به‌سه‌ر جێگه‌ی میزه‌که‌ی دایکه‌ وپاکی بکه‌وه‌. نه‌مجار ده‌وله‌که‌ ئاوه‌که‌ یان هێتا به‌شوێنه‌که‌ یان داگیرو وپاکی یان کرده‌وه‌ . (وه‌رگێڕ)

ولا بعده أحسن تعليماً منه، فوالله ما نهرني ولا ضربني ولا شتمني، ثم قال: {إن هذه الصلاة لا يصلح فيه شيء من كلام الناس، وإنما هي التسبيح والتكبير وقراءة القرآن} (۱)

جا خوشک و برایانی په روه ردیار چ ماموستایان وچ باوک و دایکان ده بی ئه خالانه ی که له سهر وه باسما ن کردن له مندا له کان یا قوتا بیه کانیا ن بگه یه نن و نؤد باش و نؤد جوان له سهر ئه م په وشت و ئاکارو به ها به رزانه په روه رده پایان به یخن بؤ ئه وه ی له دوا پوژدا نه ندام یکی پاک و خاوین و کارامه و چالاکیی خوا په رستیان ئی دهر بچیت.

(۱) ا. رواه مسلم.

ب. واته: موسلم له معاویہ ی کوپی حه که می سوله می ده گپ یته وه که ده لی: له کاتیک دا من نو یژم ده کرد، پیاو یتک پشمی و منیش گوتم: په حمه تی خوات ئی بیت، که چی ئه وانه ی له وی بون هه مو به سه یریکه وه سه یریان ده کردم: منیش گوتم: ده ک خوا دایکی بیوه ژن بکات چی یه بؤ و سه یرم ده که ن؟! ئه وان هه مو به ده ست له پانی خو یان ده دا و کاتی بینیم بی ده نگیان ده کردم، من ده نگم نه کرد. کاتی پیغه مبه ر ﷺ له نو یژ بو وه گوتم: دایک و باوکم به قوریانت بیت و له لاهی تا کو ئیستا هیچ ماموستایه کم ده ست نه که وتوه که له مه با شترم فی ر بکات. و له لاهی نه سه رزه نشتی کردم و نه ئی دام و نه قسه شی پی گوتم ئه و جا پی ی گوتم: {له نو یژ کردن دا به هیچ شیوه یه ک نابی قسه ی خه لکی (مرو ف) ی تیدا بیت، به لکو هه موی ده بی ته سبیحات و(الله اکبر) و خو یندن ی قورئان بیت.} (وه رگپ).

له‌ره‌وشته‌کانی سهردان و پوخسه‌ت و مرگرتنی چونه ژوره‌وه

(من آداب الزیارة والإستئذان)

۱. قال تعالى: ﴿ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ آرْجِعُوا فَآرْجِعُوا ۚ هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ۝۹۱ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَعٌ لَّكُمْ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ۝۹۲ ﴾ (۱).

۲. ئەم ئاكارو په‌وشته‌شەریانیە خواى گه‌وره‌ به‌نده‌ بپو‌اداره‌کانى خۆى پى‌ پازاندونه‌وه‌ وفه‌رمانى پى‌ كردون كه‌ نه‌نجامیان بده‌ن، يه‌كئ له‌و ئاكارو په‌وشته‌ جوانانه‌ نه‌وه‌يه‌ كاتئ كه‌ده‌چينه‌ سهردانى مالان ده‌بئ له‌ده‌رگا بده‌ين و بوه‌ستين تاريگه‌ى چونه‌

(۱) ۱. سورة النور: (۲۸، ۲۹). ابن عباس رضي الله عنه؛ (الإستئناس) به‌واتائ مؤله‌ت و مرگرتن و پوخسه‌ت و مرگرتن دئت. (ذکره‌ ابن کثير).

ب. واته‌: ئەى ئەو كه‌سانه‌ى كه‌ بپو‌اتان هئناوه‌ مه‌چه‌ ناو مالائيك كه‌مالئ خۆتان نه‌بئت هه‌تاكو پئگه‌ى چونه‌ ژوره‌وه‌تان پى‌ نه‌ده‌ن. كه‌پئگه‌ بران واته‌ پوخسه‌تتان و مرگرت بچه‌ ژور و سه‌لاو و سه‌لاميان لئ بكه‌ن چونكه‌ ئەوا جوانترو پاكتره‌ بئ ئئوه‌و بئ ئەوانئش و هه‌روه‌ها بئ ئەوه‌ى زيكرو يادئ خوا بكه‌نه‌وه‌، ئەگه‌ر چۆل بون و كه‌سيان تئدا نه‌بو مه‌چه‌ ژورو بگه‌پئنه‌وه‌ هه‌تاكو مؤله‌تى چونه‌ ژوره‌وه‌تان پى‌ نه‌ده‌ن، و نه‌گه‌ر گوتيان بگه‌پئنه‌وه‌ و بوارمان نيه‌ ئەوا ئئوه‌ به‌كسه‌ر بگه‌پئنه‌وه‌، نه‌كه‌ن توپه‌ بجن و پرت پرت و بۆله‌ بۆل بكه‌ن و له‌شوئنان باسى يان بكه‌ن به‌خرابه‌، چونكه‌ ئەوان مالئ خۆيانه‌و بۆيان هه‌يه‌ پوخسه‌تتان نه‌ده‌ن و مافئ شه‌رى خۆشيانه‌، ده‌ى ئاوا بئ ئئوه‌ باشترو به‌ره‌وشت ترو پيرۆز تره‌ و خواى گه‌وره‌ش ئاگاداره‌ به‌هه‌ر كارو به‌هه‌ر شتئك كه‌ ئئوه‌ به‌ نه‌هئنى و به‌ناشكرا ئەنجامئ ده‌ده‌ن. و هه‌گوناهئش نئ يه‌ئگه‌ر بچه‌ شوئنتك، جئگايه‌ك كه‌كه‌ل و به‌ل ئئوه‌ى لئ بئت و كه‌ دوكان و نه‌و جۆره‌ شوئنانه‌. هه‌روه‌ها خواى گه‌وره‌ ئاگائ له‌هه‌مو شتئكى نه‌هئنى وناشكرا هه‌يه‌ و هه‌رچئ ئئوه‌ به‌په‌نه‌ئنى و به‌دزیه‌وه‌ بئكه‌ن وبتانه‌وئ بئشارنه‌وه‌ خواى بالا ده‌ست وكاربه‌جئ ئاگائ لئ يه‌تى. (وه‌رگئئ).

ژوره وه مان ددهن، چا که فرموی چونه ژوره وه یان لې کردين و چوپنه ژوره وه ده بې سلا م له دانیشتونای ناو نه و مالّه بکه یڼ. سوننه تیشه ده بې تا سې جاران له دهرگا بده یڼ وداوای چونه ژوره وه بکه یڼ، خو نه گهر که سی لې نه بو، نابې بچینه ژوره وه وده بې بکه پښینه وه، وه نه گهر له مال بون وپښگی چونه ژوره وه یان پې نه دایڼ، پېوښته بکه پښینه وه و نه چینه ژورو عه نترانه خوت پيدا نه که یته ژورو توپه نه بین وبلښ به خوا مالیکي ناکه س به چن وخو دهرگا له که س ناکه نه وه، که ی نه وانه به شهرن نه خیر، ده بې به سینگیکی فراوانه وه بکه پښینه وه لای که سیش باسیان نه که یڼ وگله یی وگازانده یان لې نه که یڼ، مالیکي سوکن ووان و وان، چونکه له وانه یه نه وان له و کاته دا بواریان نه بیته سهرقالي نیشی تاییه تی خویان بن. هه روه کو له سوننه تی راستدا هاتوه که: ابا موسا کاتې له مالې عمر دالله سې جار له دهرگای داو داوای چونه ژوره وه ی کرد، به لام که س وه لامی نه دایه وه، بویه نه ویش گورج که پرایه وه. عمر گوتی: نه وه گویتان له دهنگی عبدالله کورې قبس نی یه داوای هاتنه ژوره وه ده کات؟ ده فرموی بکه یڼ با بیته ژوره وه، کاتیک که چون سه یریان کرد له وې نه مابو، دوا یی عمر دالله پې ی گوت:

- نه وه بې پوښتوبی ونه هاتیه ژور؟

- سې جاران له دهرگام دا وداوای هاتنه ژوره وه لې کردين که س وه لامی نه دامه و فرموی نه کردم بویه منیش که پامه دواوه.

منیش گویم له پیغه مبرر دالله بوه که ده ی فرمو: { إذا إستأذن أحدکم ثلاثاً ولم یؤذن له فلینصرف } (۱) نه مجار نیمامی عمر دالله گوتی: ده بې نه مه که گوتت بوم بیڼی ویه ته وای بوم شی بکه یته وه یان به لیدان تازارت ددهم، ابا موسا چوه ناو کومه لی

(۱) ۱. متفق علیه.

ب. واته: نه گهر سې جار له دهرگات داو داوای چونه ژوره وهت کردو پښگیان پې نه دای و فرمو یان نه کردیت بکه پښه. (وه رگتې).

پشتیوانان(الأنصار) ونه وهی عمر پی ی گوتبو بوی گپانه وه، نه واننیش گوتیان: بچو کترین که سمان گه واهی(شاهد) یت بۆ ده دات. نه مجار أبو سعید الخدری هه ستا له گه لی دا پۆیشتو ئهم هه والهی به عمر راگه یاند. نیمای عمر گوتی: سه رقائیم له بازاردا له مهی بی بهش کردم. (متفق علیه) (واته: موسلم و بوخاری پیاویه تیان کردوه). پیویسته له سه ره پوره دیاران مندالان و قوتابیانیان له سه ره نه و ئاکارو په وشته به رزه ئیسلامیانه په روه رده بکه و پریان بهینن بۆ نه وهی له دوا پۆژدا که سیکی پیک و پیک و پخوا پته وو پی دامه زراویان له سه ره قورئان و سننه ت لی ده رچیته.

له سو ده کانی ئهم نایه ت و فه رمودانه

• پیویسته هه ره که سیك ده چیته سه ردانی مالان پیش نه وهی له ده رگا بدات و مۆله تی چونه ژوره وه وه ر بگریته نابی یه کسه ره خو به ژوردا بکات و بچیته ژوره وه، به لکو ده بی مۆله تی چونه ژوره وه له و خانه واده یه وه ر بگریته و فه رمو بگریته، ده نا ده بی بگه ریته وه.

• که فه رمو کراو چوه ژوره وه به م شیوه یه سه لامیان لی بکات و بی: {السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته} چونکه خوی گه وره ده فه رموی: ﴿فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبَرَكَةٌ طَيِّبَةٌ﴾^(۱)

• مجاهد گوتویه تی: نه گه ر چویته ناو مزگه وت بلی: (السلام علی رسول الله) وه نه گه ر چویته وه ناو مال و مندالی خو ت سه لامیان لی بکه، نه گه ر چویته ناو مالیک، خانویه ک که سی لی نه بو بلی: (السلام علینا وعلی عباد الله الصالحین). قتاده ش نه مهی بۆ خستوته

(۱) ۱. سورة النور: ۶۱.

ب. واته: نه گه ر چونه هه ر مالیک سه لام له خو تان بکه ن، به سه لامیک له لایه ن خوی گه وره که پیرو

باش و به ره که ته. (وه رگنپ)

سەر (إِنَّ الْمَلَائِكَةَ تَرُدُّ عَلَيْهِ) (۱). جیاوازی له‌نیوان پیاو وژندا نیه بۆ سه‌لام کردن. ژنیک که‌گه‌یشته ژنان وخزم وکەس وکاری خۆی له‌پیاوانیک که‌لێ ی ه‌رامن واتە (محرم) ن وه‌ک براکانی و کۆپه‌کانی سه‌لامیان لێ ده‌کات. پیاویش سه‌لام له‌ژنان ده‌کات که‌لێ ی ه‌رامن (محرمات علیه).

• ژنان بۆیان نیه بچنه مائی که‌سه‌وه به‌بێ مۆله‌تی چونه ژوره‌وه هه‌روه‌کو لای زۆریک له‌ژنان ئه‌م په‌وشته باوه، چونکه له‌وانه‌یه ئه‌و پیاوه له‌و کاته‌دا پوت بێت وخه‌ریکی خۆ کۆپین بێت، یان له‌گه‌ڵ خه‌زانه‌که‌ی دا خه‌وت بێت.

• وریابه‌خه‌زان و یامنداله‌کان یاقوتابی یه‌کانت له‌سه‌ر درۆ کردن پانه‌هینی، به‌وه‌ی که‌پێ یان بلێ ی ئه‌گه‌ر یه‌کێک هات وله‌ده‌رگای داو داوای منی کرد بلێن لێره نیه، چونکه ئه‌مه ده‌بیته هۆی ئه‌وه‌ی که‌منداله‌کانت یاقوتابییه‌کانت له‌سه‌ر ئه‌م سیفاته پابین و لاسایی تۆ بکه‌نه‌وه و چاو له‌تۆ بکه‌ن وله‌سه‌ر ئه‌م سیفاته په‌روه‌رده ببن، باشت‌رایه ئه‌گه‌ر پێت ناگریت یا هه‌ز ناکه‌یت ئه‌و که‌سه بیینی داوای لێ بوردنی لێ بکه‌یت که‌نا‌توانی له‌گه‌لی دا بچیته ده‌ر ئه‌گه‌ر ئیشی هه‌بو یاخود بیبینی، چونکه ئه‌مه‌ت باشت‌ره له‌دنیاو له‌قیامه‌ت له‌درۆ کره‌که‌ت گوايه له‌مال نیت. دیاره پتویسته له‌سه‌ر هه‌مومان که‌عوزر قبول بکه‌ین، چونکه خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ اَرْجِعُوا فَاَرْجِعُوا ۖ هُوَ اَزْكٰى لَكُمْ ۚ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ۝۲۸﴾ النور: ۲۸.

• نابێ راسه‌وخۆ له‌پشت ده‌رگا که‌وه بوه‌ستیت، به‌لکو له‌سیله‌ی راستی یاخود چه‌پی ده‌رگا که‌وه بوه‌سته. هه‌روه‌ها نابێ له‌سه‌ر ده‌رگاوه یا له‌کونی ده‌رگاوه سه‌یری ناو ئه‌وه ماله بکه‌یت، وه‌ده‌بێ مۆله‌تی چونه ژوره‌وه وه‌ربگریت.. پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی: {مَنْ اَطْلَعَ فِي بَيْتٍ قَوْمٍ بِغَيْرِ اِذْنِهِمْ، فَقَدْ حَلَّ لَهُمْ اَنْ يَفْقُوْهُ عَيْنِيْهِ} (۲) پێغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌گه‌ر له‌دوای

(۱) واته‌ک فریشته‌کان وه‌لامی ده‌ده‌نه‌وه. (ته‌ماشای ته‌فسیری این کتیر بکه)

(۲) ۱. رواه مسلم.

دهرگای هر مائیکه وه بوه ستایه، پوبه پوی دهرگا که پانه ده وه ستا به لکو له سیله ی راستی یامی چه پی دهرگا که ده وه ستاو ده ی فرمو: {السلام علیکم، السلام علیکم} . ((صحیح رواه أحمد))

• نابی بچینه ناو مائیک که خاوه نه که ی یا به کی له کوپه کانی له مال نه بن چونکه خوای گه وره ده فرموی: ﴿فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ﴾ (۱).

• له کاتی سهردانی مالی خرماندا پتویسته پیش چونه ژوره وه نیزن وهر بگریت وه ک مالی مامو خال وبراو هه تا کو سوننه ت وایه له خوشکه کانیش ت مؤلت وهر بگریت نه و جار بچینه ژوره وه. ابن جریج گوتی: گویم له عطاء کوپی رباح بو که هه واله که ی له ابن عباسه وه ده گپرتیه وه که گوتیه تی: سی ئایه ت هه ن پشت گوئی یان خستون، که خوای گه وره فه مویه تی: ﴿إِنْ أَكْرَمَكُمُ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقَدُّكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ (۲) گوتی:

ده لئین: به پرتزترینان له لای خوا نه که سانه یه که جوانترین مال و گه وره ترین خانوی هه بیت راستی وپه وشته جوانه کان خه لکی هه مویان شار دوتیه وه وپه وشتی خرابیان هیناوه ته جی، گوتی: گوتم نایا مؤلت له خوشکه هه تیوه کانیشم که له ماله وه له گه ل خوم دان وله یه ک مال داین وهر بگره؟ گوتی: به لئ، زورم دوباره کرده وه گوتم به لکو ریگه م پی بدات، به لام ریگه ی نه داو فتوای بو نه دام گوتی: نایا ده تانه وی به پوتی بیبینی؟ گوتم: نه خیر. گوتی: ده ی که واته نیزنی لی وهر بگره نه مجار بجوره ژور. هه روه ها ژنی براو خال ومام و خوشکی ژنه که ت به هیج شیوه یه ک نابی له گه ل هیج کامیکیاندا به ته نها بمینیتیه وه له گه لیاندا کو ببیتیه وه به پازاوه یی و سفوری و ماکیاجه وه بیان بینی. پیغه مبه ر ﷺ فرمویه تی: {إِيَّاكُمْ وَالِدُخُولِ عَلَى النِّسَاءِ} فقال رجلٌ من الأنصار: یا رسول

ب. واته: هه ر که سیک ته ماشای مالی خه لکی بکات به بی مؤلتی نه وان، نه وا بویان هه یه چاوی کویر بکه ن و هیجیشیان له سه ر نیه. (وه رگپی).

(۱) النور: ۲۸.

(۲) سورة الحجرات: (۱۳).

الله، أفرأيت الحمو؟ قال: الحمو الموت { (۱) } (الحمو) واته: برای می‌رد یا خرمه‌گانی تری می‌رد.

• نه‌گه‌ر چوینه‌وه مالی خۆت وچوینه ژور به‌ده‌نگی خۆت ناگاداریان بکه‌وه به‌گوته‌نی وشه‌ی (سبحان الله) یا هر نه‌بی به‌وه‌ی که‌بکۆکی یاده‌رگا که‌تۆزئ به‌هیز پئوه بده‌یت. وه‌که‌چوینه ژور سه‌لام له‌مال و مندا له‌کانت بکه. به‌گویره‌ی قسه‌ی جابر کوپی عبدالله: (إذا دخلت على أهلك فسلم عليهم تحية من عند الله مباركة طيبة) (۲) کاتی عبدالله کوپی مسعود له‌سه‌ر پيشاو ده‌هاته‌وه و ده‌گه‌یشه به‌رده‌رگا مینگه‌منگی ده‌کرد تفی پۆ ده‌کرد تامندا له‌گانی ناگادار بکاته‌وه، نه‌وه‌کا له‌کاتیکی وادا بجیته ژور مندا له‌گانی خه‌ریکی کاریکی وابن پی یان ناخۆش بیته و دروست نه‌بیته به‌و حاله بیان ببینی. (۲)

(۱) ۱. رواه البخاری .

ب. واته : به‌پیز ترینتان لای خوای گه‌وره نه‌و که‌سه‌یه که‌خۆ له‌خوا پاریزه واته: گوئ پابه‌ل و فەرمانبه‌رداری خوای گه‌وره‌یه و له‌سه‌ر قورئان و سننه‌ت ده‌هوات به‌پئوه بۆ دنیاو بۆ قیامه‌تیشی. (وه‌رگێتی).

ب. واته: ناگادارتان ده‌که‌م که‌هرگیز مه‌چه‌ لای ژنان و به‌ته‌نها لایان مه‌مینه‌وه و تیکه‌لیان مه‌بن، چونکه نه‌مه‌تان لێ هه‌رامه. یه‌کێک له‌پیاوانی پشتیوانان (الأنصار) گوته: نه‌دی بۆ ماله‌ خه‌زوران ده‌لئی چی نه‌ی په‌سولی خوا؟ فره‌موی: نه‌وه هه‌ر مردنه‌ مردن. واته‌ مردن باشته‌ له‌وه‌ی که‌شویرا یا هه‌رکه‌سیکی تری خزمی می‌رده‌که‌ی به‌ته‌نها له‌مال دا یا له‌هه‌ر شوێنیکی تردا بیته‌ به‌مینه‌وه. جا چ جای بۆ سه‌فه‌ر له‌گه‌لی دا بجیته !! (وه‌رگێتی).

(۲) ۱. ذکره‌ این کثیر.

ب. واته: نه‌گه‌ر گه‌رپه‌ته‌وه مال وچویه ژور سه‌لام له‌مال و مندا له‌کانت بکه به‌سه‌لامیکی خوایی پیرۆز و مباره‌ک و جوان و خۆشنود. (وه‌رگێتی).

(۳) ۱. این کثیر له‌ته‌فسیره‌که‌ی خۆی دا هیناویه‌تی و ده‌لی نه‌م فره‌موده‌یه‌ راسته (صحیح) ه.

• منداله کانت هر له بچوکیه وه واپاینه که چونه هر مالیک، مؤله تی چونه ژوره وه وهر بگرن جابا مالی خزمه کانیشت بیټ. نه گهر چونه ژوره وهش باسه لام له نه ندامانی نه و خیزانه و نه و ماله بکه ن.

• باش وایه سهر دانه کانتان کورت بیټ و تانیوه شه و یاتابه ره به بیان که شه و بو، وه تابه ره به ری ئیواره مه مینه وه نه گهر پوژد بوچونکه له وانه یه نه و ماله ئیشیان هه بیټن یا وه عدو په یمانیکیان له گه ل مال یا که سانی تردا هه بیټ. نه وه ته خوی گه وړه له م باره وه ناموزگاری موسلمانان ده کات وده فهرموئ: ﴿فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَعْسِفِينَ الْحَدِيثُ إِنَّ دَلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنْ الْحَقِّ﴾^(۱).

• به بی ئیزنی براکت ته ماشای کتیب یا نامه کانی نه و مه که چونکه له وانه یه چه ند نه ینی یه که هه بیټ که پی ی ناخوش بی تو بیان بینی .

دیاره له سهر په وهر دیار پیویسته چ باوک وداک وچ ماموستا وچ پیاو وچ نافرته پیویسته قوتابیان و یا منداله کانی له سهر نه م سیف ته وپره وشت و به ها به رزانه په وهر وده وراپه ینیټ بو نه وه ی له دوا پوژدا که سیکی کاراو چالاک و به سود و به دینی لی در بچیت و خزمه ت به ئایین و به نیشتمان که ی بکات.

که ی چونه ژور بی مؤله ت وهر گرتن دروسته ؟

• له کاتی بودانی هر کاره ساتیکی ناخوش وله پر دروسته به بی مؤله ت وهر گرتن بچیت نه و ماله وه که نه وه ی بو پرگار کردنی منداله کان، باپرگار کردنی پاره و مال و سامان و شتی گرنگی تر.

(۱) ا. سورة الأحزاب: (۵۳)

ب. واته: نه گهر له مالی پیغه مبه ﷺ داوه ت کران هر که نانتان خوارد بلاوه ی لی بکه ن و بپوین، چاره پوانی قسه و گفتار مهن و لی ی پال بده نه وه، چونکه پیغه مبه ﷺ شه رمتان لی ده کات به لام خوی گه وړه له سهر هق هر گیز شه رم ناکات. (وه رگتی).

• دروسته بی مؤلّهت بچیّه نه‌م شوینانه: (ئوتیلّه‌کان، مزگه‌وته‌کان، ئه‌و خانانه‌ی که‌گه‌شتیاران لی‌ی داده‌به‌زن، میوانخانه‌کان، فه‌رمانگه‌و دام وده‌زگا حکومیه‌کان ، دوکانه‌کان و شوینه گشتی به‌کانی تر). خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَعٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ﴾ ﴿۲۹﴾ سورة النور:

ریگای پاست ودروست بۆ وه‌رگرتنی مؤلّه‌تی چونه ژوری شه‌ری

۱. نه‌گه‌ر ویستت سه‌ردانی که‌سێک بکه‌یت، پێویسته له‌سه‌رت که‌له‌سه‌رخۆ له‌ده‌رگا بده‌یت، ئارام بگه‌وه له‌لای پاستی ده‌رگا که‌ بوه‌سته بۆ نه‌وه‌ی که‌ده‌رگا که‌ت لی‌ کرایه‌وه ناو مالّه‌که‌ نه‌بینی، له‌وانه‌یه ئافه‌ه‌تێک ده‌رگا‌ت لی‌ بکاته‌وه و سه‌یر کردنی لی‌ت هه‌رام بی‌ت، نه‌گه‌ر که‌س وه‌لامی نه‌دایته‌وه. جارێکی تر له‌ده‌رگا بده‌وه که‌مێک پابه‌سته، نه‌مجار جاری سی‌ به‌م له‌ده‌رگا بده‌وه.. هه‌میشه وابه‌ له‌داوی سی‌ به‌م جار وه‌لامت ده‌ده‌نه‌وه. نه‌وه‌تا پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمویه‌تی: { إِذَا اسْتَأْذَنَ أَحَدُكُمْ ثَلَاثًا فَلَمْ يُؤْذَنَ لَهُ فَلْيَرْجِعْ } متفق علیه. (واته: نه‌گه‌ر به‌کێک له‌نیوه چوه مالتێک و سی‌ جار داوی چونه ژوره‌وه‌ی کرد وکه‌س وه‌لامی نه‌دایه‌وه بابگه‌رپته‌وه. (وه‌رگێپ)).

۲. باشتر وابه‌ چاوه‌پوانیت له‌نیوان لی‌دانی به‌که‌م وده‌م بۆ ماوه‌ی نه‌وه‌نده بی‌ت که‌خاوه‌ن مالّ له‌نوێژ ده‌بیته‌وه نه‌گه‌ر له‌نوێژدا بو. وه‌ده‌بی لی‌دانه‌کان به‌هێز نه‌بی‌ت و له‌سه‌رخۆ له‌ده‌رگا بده‌یت ویه‌ک له‌داوی به‌ک نه‌بن، وابی‌ خواوه‌ن مالّ به‌ترسی ویشله‌ژی.

۳. نه‌گه‌ر گوێیان تۆ کی‌ ی، یاکی‌ به‌؟ بلێ: (من فلان که‌سم) وناوی پاستی خۆت ونازناوه‌که‌شت بلێ تا بت ناسن. (منم). کی‌ ده‌زانی منم کی‌ به‌؟. (عن

جابر رضی الله عنه قال: أتيتُ النبي ﷺ، فدققتُ الباب، فقال: {من ذا؟ فقلتُ: أنا، فقال: ﷺ أنا، أنا، أَنَّهُ كَرَمُهَا} (۱)

ابن کثیر گوئی: ئەوەی بۆیە پێناخۆش بوچونکە بەو وشەیە کابرا ناناسرێت کۆ یەو کۆ نیە. تاکو ناوی تەواوی خۆی و نازناوەکەشی نەئێت کە پێی ی بەناوبانگە لەناو خەڵکی دا (۲). دە ی ئەم دەرپرێنە ی ئەو کەسە ی لەدەرگا دەدات بەوشە ی (من - أنا) هیچ واتایەکی مۆلەت وەرگرتنی چۆنە ژۆرەوێ تێدا نیە، فەری بەسەر ئەو نامۆزگاریانەوێ نێە کە خۆی گەورە لەئایەتە کە دا داوامان لێ دەکات. (تەفسیری ابن کثیر ج ۳ / ۲۷۹).

۴. ئەگەر خۆت یاخود یە کۆ لەکۆرە کانت لەمال بون باخیزانت یا کچە کانت بۆ دەرگا کردنەوێ لەمیوان نەچن، بەلام ئەگەر کەس لەمال نەبو، قەیدی نیە نافرەتان لەدوای دەرگاوە وەلام بدەنەوێ بۆ ئەوەی پیاوی بێگانه نیان بینێت. بابلی کەسمان لەمال نیە. بەلام ئەگەر ژن بون دیارە هیچی تێدا نیە ئەگەر فەمیوان بکات. وەلامە کەش دەبێ بەوشە ی (کۆ یە؟) و بەدەنگێکی ناسک و نەرمی پێوێ دیار نەبێت، بۆ ئەوەی سەرئەجی بیسەرەن پانە کێشێت و بەو دەنگە توشی خراپە و ناشۆب بێن. خۆی گەورە دەفەرموێ: ﴿فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا﴾ (۳). وەنابی ژنان

(۱) أ. متفق عليه.

ب. واتە: جابر دەئێ: هاتمە بۆ مائی پێغەمبەر ﷺ و لەدەرگام دا فەرموێ: کۆ یە؟ گوتم: منم، فەرمی: منم، منم. لاسایی کردمەوێ وەک ئەوەی پێی ی ناخۆش بێت. (وەرگێتی؟)

(۲) مەتاکو لەناو ئێمەشدا باوێ بەوشە ی (خۆمانین) وەلام دەدەنەوێ. خۆمانین چ واتایەکی مە یە. ئەمە هیچ واتایەکی مۆلەت وەرگرتنی چۆنە ژۆرەوێ تێدا نیە. (وەرگێتی).

(۳) أ. سورة الأحزاب: (۳۲)

ب. واتە: بانافرەتان قسە و گەفت و گۆی نەرم و نیا و لەنجە و مەکری تیا نەکەن، بۆ ئەوەی لەلای ئەو کەسانە ی کە دلی یان نەخۆشە و مەمیشە چا و برسی و داوین برسین لەبۆسە دان نە ی قۆزەوێ

بچن دهرگا که بکه نه وه له و که سه ی که له دهرگا ددهات، چونکه خوی گه وره ده فهرموی:
﴿وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْأَلُوهُنَّ مِن وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ﴾^(۱)

مؤله ت وهرگرتنی منداالان وره نجبه رو خزمان

خوی گه وره ده فهرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِيَسْتَفْهِدَكُمْ الَّذِينَ ءَمَلَتْ
أَيْمَنُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِّن قَبْلِ صَلَوةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ
مِّنَ الظَّهِيرَةِ وَمِن بَعْدِ صَلَوةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَّكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ
بَعْدَهُنَّ طَوَفُوتٌ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ ءَايَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
حَكِيمٌ﴾ سورة النور: (۵۸)

ابن کثیر گوتهیه تی: نه م ئایاتانه ی سه ره وه باس له پره وشت وئاکاری به رزی مؤله ت
وهرگرتنی چونه ژوره وه ده کات بو خزمان وله نیتوان خو یاندا. خوی گه وره فرمان
به برواداران ده کات که ده بی خزمه تکارو منداالان که نه گه یشتونه ته مه نی بالقی (بالغ) بون
مؤله تی هاتنه ژوره وه وهر بگرن له سی حاله تاندا:

۱. پیش نویژی به یانیان: چونکه له و کاته دا خه لکی له ناو جیگه ی خو یاندا خه وتون.

توشی خراپه و ناشوب وگوناخ و تاوان نه بن . خو تان بیاریزن له قسه ی خراپ و هله ق و هله ق و سوك
وبی وانا که سه ر بکیشیت بق خراپه کاری و قسه و گوفتاری باش و به ریژانه بکه ن. (وهرگیپ).

(۱) ا. سورة الأحزاب: (۵۳).

ب. واته: نه گه ر داوای هر شتیک ، هر پیوستیه کتان له ئافره تان کرد له دوا ی پرده وه داوایان لی
بکه ،، چونکه نه مه باشترو سه لامه ت ترو پاکتره بق دلی ئیوه و بق دلی نه وانیش. شهیتان بواری
خوتیوه ردانی نامینی و سه وه سه تان بخاته ناو دل و توشی کاری خراپ و نا شیرینتان بکات. (وهرگیپ).

۲. له کاتی نیوه پویاندا (فی وقت القیلولة): چونکه مړه کسان له کاته دا له گه ل خیزانه کانی خویاندا جله کانه داده کهن واته خویان ده گوین و خه ریکی نیستراحت وپشودانن.

۳. له دواى نویژی خه وتنان (فی وقت العشاء): چونکه نه و کاته، کاتی خه وتنه، خه لکی ده چنه ناو جیگه و پیخه کانی خویان بڅ خه وتن و نیستراحت کردن.

فرمان به پره نجبه ره کانتان بدهن که له و سى کاتانه دا نه چنه ژوری خاوهن مال، هه روه ها په روه رده ی منداله کان و زارو کانتان بکن و پرایان بیتن که له و کاتانه دا خو به ژوری تاییه تی باوک و دایکاندا نه کهن و نه چنه ژور و نه گهر پیویسته ک هه بو که ده بی هه ر بچن فیریان بکن له ده رگا بدهن و دواى مؤلته تی چونه ژوره وه بکن و نه مجار که مؤلته دران بابچنه ژورو نیشه که یان جی به جی بکن و خیرا بگه پینه وه و نه وی به جی بیتن. نه بادا له و کاته دا نه و پیاوه له گه ل خیزانه که ی دا بیت. جوئ له و سى حاله تانه دا نه گهر بشچنه ژور قهیدی نیه و گوناح نیه. هه روه ها پیویسته باوک و دایکانیش نابى له و سى کاتانه دا خو بکن به ژوری تاییه تی منداله کان یان چ کچ وچ کوپ، به لکو ده بی مؤلته تی چونه ژوره وه وهریگرن نه مجار بویان هه یه بچنه ژوره که یان. هه روه ها خاوهن مال چ نافرمان وچ پیاوان بویان نیه له و کاتانه دا خو بکن به ژوری تاییه تی خزمه تکارانیان چ ژن بن وچ پیاو، هه گهر دواى مؤلته وهر گرتن. به بی مؤلته نابى بچنه ژوره که یان .

۴ — مندالان نه گهر گه یشتنه ته مه نی بالئ بون ده بی له هه مو کاتیک دا مؤلته تی چونه ژوره وه وهریگرن. ((سهیری ته فسیری ابن کثیر ج ۲/ ۲۰۲ بکه)).

منیش ده لیم: له سه ر خوشک و برایانی په روه ردیار پیویسته که مندالان و بالقان و خزمه تکاران فیری نه و په وشته کومه لایه تیانه بکن که نیسلام بوی هیناوین کاتی که ده چنه ژوری دایکان و باوکان بڅ پاراستنی نه خلاق و په وشتیان تابه شیوه یه کی وایان نه بینن که بویان دروست نیه. خوژگایه کو ده زگا کانی پراگه یانندن ده ولته له ولاتانی نیسلامی دا به گشتی به فیر کردنی گه وران و مندالان و هه مو چین و تویره کانی کومه لگای موسلمانان به په وشته نیسلامیه کان هه ل ده ستان به تاییه تی ته له فریون و که ناله کان و

گشت سایته کان وگوفاره کان بڼ پاک وخواوین راگرتنی نه خلاق وپوهشتی نوممته تی
نیسلامی به گشتی.

به لام زور به داخه وه، به پیچه وانه وه ده بینن نه ه هر مندالان به لکو گه نچ
ولوه کانیس میشک بڼ گن ده کرین به هوی بانگه شه کردنی بی نه خلاق و بی پوهشتی
له که نال و ته له فزیونه کانی ولاتانی نیسلامی دا چه ندان شتی بی شرعی و بی نه خلاق
هه نفزیونه و بڼ گن ده بینن له بی نه خلاق سیکیسی (جنسیه) که نه خلاق و پوهشتی
کومه لگا بڼ گن و پیس ده که ن و به ناشکریایی و بی شهرمانه بانگه شه ی به ره لایی ده که ن.
کوا شهرم کوا نه خلاق، کوا پوهشت و شهره ف هیچی نه ماو بو به که فی سر ده ریا
ورپوشت؟! زور به داخه وه!! بویه نه مړو پوډ. پوډی باوک و دایکانه که چاکی مه رداپه تی
لی بکه ن به لاداو قوډی لی هال بمالنه و زور پیویسته له سریان که هه نگاوی یه که می
په روه رده یی بنین و کچ و کوره کانیان له سر نه خلاق و پوهشتی نیسلامیه کان په روه رده و
پا بهینن و که سایه تیه کی پرواداریان لی به ره م بهینن و که گه یشتنه تافی پیگه یشتن کچ
و کوره کانیان بڼ میرد کردن و ښ هینان هان بده ن. و ه خوشیان و که کانیشیان هان بده ن
که داوای ماره یی و خه رچی زور نه که ن که نرکی قورس نه خه نه نه ستوی گه نه کان و داوای
ناهه نگی ناشه رعی و بانگی تیپی موسیقاو شتی نابه جی ی و نه که ن که هه لته سوړین. و
ده بیته نه گه ری نه وه ی که زوریک له که نه جان ولوان نه توانن ښ بهینن و هاوسه رگریتی پیک
بینن و واز له ښ هینانی شه رعی بینن و له ولوه په نا بهرنه به ر زیناو کاری ناشه رعی و بی
نه خلاق خوانه خواسته.

هه روه ها له سر پوډه و جگه رگوشه کان، کورپان و کچان پیویسته که داوای ښ هینان
وشو کردنی شه رعی له باوک و دایکانی خویان بکه ن و ماره یی و تیچونی که م داوا بکه ن
و ناسانکاری یه کی ته و او بکه ن له پیناو دامه زرانندی مال و خیزانی شه رعی دا که خوی گه وره
پی ی پازی بیت و له بی نه خلاق و پیسی و چه په لی و داهیزرانی ده رونی وله شی
و کومه لایه تی ده یان پاریزیت و ته ندروستی و ساخله میان ده پاریزیت و له نه خوشیه
مه ترسی داره کانی و هک نایدزو سوزنه که و... قد دور ده گریت و سه ربه رزی نیایی و
شه رهیان سه ربه رزو پاک وخواوین را ده گریت.

له‌ره‌وشته‌کانی برایان و خوشکانی ماموستایانی په‌روم‌ردیار

شتیکی زور چاکه نه‌گر خوشک و برایانی ماموستا له‌کاتی وانه گوتنه‌وه‌کانیاندا چاودیری نه‌م خالانه‌ی خواره‌وه بکن:

۱. کاتی که‌چوینه ناو پۆل پیویسته سه‌لام له‌قوتابیه‌کان بکه‌یت (السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته) نابیی به‌یانی باشیان لی بکه‌یت، چونکه له‌شهریعتی نیسلامدا نه‌مه نه‌هاتوه، هر کارو کرده‌وه و هر شتیکی له‌شهریعتی نیسلامدا نه‌هاتبیت بۆ ئیمه‌ی موسلمان دروست نیه نه‌نجامیان بده‌ین. به‌لام له‌دوای سه‌لام کردن دروسته نه‌م (به‌یانیت باشه) و هر شتیکی تری دروست و به‌جی بیت به‌کار به‌یتریت و بگوتیت. وه‌له‌سه‌ر قوتابیه‌کانیش پیویسته به‌م شیوه‌یه (وعلیکم السلام ورحمة الله وبرکاته) وه‌لامی ماموستا‌کانیان بده‌نه‌وه. وه‌پیویسته له‌سه‌ر خوشکان و برایانی ماموستا به‌هیچ شیوه‌یه که نه‌هیلن له‌کاتی هاتنه ژوره‌وه‌ی پۆل قوتابیان له‌به‌ریان هه‌لبستن، چونکه له‌نامه‌ی ماموستا و نه‌رکه‌کانی یاندا (واجباتهم) قه‌ده‌غه‌ کراره وه‌له‌شهریعتی پیروزی نیسلامیشدا قه‌ده‌غه‌ و دروست نیه له‌به‌ر هه‌لسان، چونکه نیشانه‌ی به‌گه‌وره کرتن و پیروزیه.

۲. پیویسته له‌سه‌ر ماموستایان که به‌پویه‌کی خوش و زه‌رده‌خه‌نه‌و ناوی خوشه‌وه پیشوازی له‌قوتابیان بکن. چونکه پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرمویه‌تی: {تبسمک فی وجه أخیک صدقة} (۱)

۳. ده‌ست پیی کردنی وانه‌کان و وانه گوتنه‌وه به‌(خطبة الحاجة) ده‌ست پیی بکن، وه‌ک سونه‌تیکی پیغه‌مبه‌ر ﷺ چونکه هه‌میشه وتارو قسه کردن و وانه‌کانی به‌و خوتبه‌یه ده‌ست پیی ده‌کردن و سه‌ره‌تاکه‌ی پیی ده‌کردنه‌وه که بریتیه له‌: {إن الحمد لله نحمده ونستعينه ونستغفره ونعوذ بالله من شرور أنفسنا ومن سيئات أعمالنا من يهده الله فلا

(۱) أ. صحيح رواه الترمذی وغيره.

ب. واته : زه‌رده‌خه‌نه‌ت له‌پوی برای موسلمانن خیرو چاکه‌یه (صدقة). (وه‌رگپ).

مضل له، ومن یضل فلا هادي له . وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله. أما بعدُ : فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كَلَامُ اللَّهِ تَعَالَى ، وخير والهدى هدى محمد ﷺ ... إلى آخر الخطبة }.

۴. به کار هیڼانی وشه ی جوان وړېک وپېک له گه ل قوتابیاندا و پاراستنی که سایه تی خوی له ناو قوتابیان و ماموستایان و هتا له مال و هو له ناو خه لکیش دا به گشتی پړزو خو شه ویستی له نن یوان قوتابیان و ماموستایاندا پتر ده کات. به قوتابی زیره ک و باش وړه وشت به رز بلې: ثافه رین ، ده ست خوش، خوا به ره کت بخاته ته مه نت (أحسنه، باریک الله فیك). و به قوتابی خراپ و ته مبه لیش بلې: خوا چاکت بکات و پښتومایت بکات. پیغه مبه ر ﷺ فهرمویه تی: { والكلمة الطيبة صدقة } (۱)

۵. دور که و تنه وه له قسه ی خراپ و بریندار که رو پوشینه رو ناشیرین و گالته جاپی ، که ده بیته هو ی سوک کردنی خاوه نه که ی لای به رامبه ره که ی چ ماموستا بن وچ قوتابی یا که سانی تر و دابه زینی پله ی که سایه تی خوی. چونکه قوتابیان کرده وه و قسه ی باش و خراپ له ماموستا که یان فیتر ده بن وچاو له و ده که ن. ماموستا ناوینه یه و وینه ی قوتابیه کانی ده داته وه. بۆ خوی چۆن بیت قوتابیه کانیشی پوی دوه منی.

۶. ناگادار کردنه وه ی نه و قوتابیانه ی که له پؤل دا ده خه ون یا به شتیکی تری دهره وه ی وانه که یان خۆ سه رقان ده که ن، یا وس کردنی نه و قوتابیانه ی که له پؤل دا قسه و هو سه و غولبه غولب دروست ده که ن.

۷. پړک خستنی پرسیار کردنه کان له وانه دا، نابی ماموستا پړگه به قوتابیان بدات که له پرسیار کردندا بی که ن به هو سه و هر که س له بهر خوی وه پرسیار بکات و هیچ قوتابیه ک به بی مؤله ت و هر گرتن پرسیار بکات و وه لای نه م جوړه پرسیارانه نه داته وه و سه ره یان بۆ دابنیت و به سه ره وه و ه لایان بداته وه.

(۱) ۱. متفق علیه.

ب. واته: هه تاکو گوته ی قسه یه کی خیرو باشیش له هر شوین و له هر کیش و ته نگړه په کدا بیت خیرو چاکه یه واته (صدقه) یه. (وه رگتی).

۸. پیوسته له سهر ماموستایان که چاودیږی په وشته ئیسلامی یه کان له ناو خویان وله ناو قوتابیه کانیاندا بکه ن وخویانی پی برازیننه وه، بۆ ئه وهی قوتابیان وئندامانی تری کومه لگاش له وانه وه فیږ بېن وچاو له وان بکه ن، چونکه هه روه کو له پیښه وه گوتمان ماموستا ئاویښی تیشک دهره وه یه له ناو کومه لدا. بۆ نمونه: ئه گه ر ماموستایه ک پشمی بابلی: (الحمد لله) .. ئه وانه شی وان له تهنیشتیه وه پی ی بلین: (یرحمک الله). ئه وهی پشمیوه وه لام بداته وه و بللی: (یهدیکم الله ویصلح بالکم) . وه ئه گه ر ماموستایه ک باویشکی دا بادهستی چه پی له سهر ده می دابنیت و بللی: (أعوزو بالله من الشیطان الرجیم) با یه ک به خوی ده م نه کاته وه هاوار بکات و بللی: (ها.. ها.. ها..) . چونکه پیغه مبه ر ﷺ ته سیفه ته ی قه دهغه کردوه وفه رمویه تی: { إذا تئاب أحدکم فلیضع یده علی فمه، فإن الشیطان یدخل مع التئاب }^(۱).

۹. له سهر خوشک وبرا یانی ماموستا پیوسته که گرنگی به پاک وخاویښی خویان وجل و بهرگ وپوشاکیان بده ن، ده بی له بهر ده می قوتابیاندا به شیوه یه کی جوان وپواله تیکی قه شه نگه وه بی خو به زل زانی و له خو بایی بونه وه دهر بکه ون. به کار کردن به فهرموده ی پیغه مبه ر ﷺ که فهرمودیه تی: { لا یدخل الجنه من کان فی قلبه مثقال ذره من کبر، قیل: إن الرجل یحب أن یكون ثوبه حسناً ونعله حسنة، قال: إن الله جمیلٌ یحب الجمال، الکبر بطر الحق وغمط الناس } أي إحتقارهم.. رواه مسلم . واتای ئه م فهرموده یه له پیښتر لیتمان داوه ته وه.

۱۰. پیوسته له سهر ماموستایانی ناوه ندی ودواناوه ندی یه کان کوپان وکچان (المدرسین والمدرسات) ئه گه ر له قوتابخانه تیکه لاوه کاندای بون که کوپو کچی تیدا بون له قوتابیان

(۱) ۱. متفق علیه.

ب. واته: هه ر که سیک پشمی بادهستی له سهر ده می دابنیت و بللی: (أعوز بالله من الشیطان الرجیم) هه ر چه نده ئه مه هیج ده قیکی له سهر نیه، چونکه شه یتان له گه ل باویشک دا ده چیته ناو ده می مروفه وه. (وه رگتی).

وله ماموستایان که نه مه ش پيچې وانه یی شریعت و بهرنامه یی ئیسلامی پیروزه هره کو
 هه مو لایه ک ده زانن نه گهر خو گیل نه کهن، که کوپان له پيش کچان دابنن و کچه کان
 له دواوه بن له پل دا بډ دور که و تنه وه له فیتنه و ناشوب و کیشنه و ناسته نگ. هره ها
 له سهر ماموستایان پیویسته که پيگا نه دن کوپه کان تیکه لی کچه کان بن و قسه یان
 له گه ل دا بکن مه گهر بډ مه به ستی ناموزگاری و پیویستی بی، به تنه ها مانه وه له گه ل
 په کتری داو له پشت پهرده ش ده بی گفت و گو بکن. هره ها پیویسته له سهر
 ماموستایان کوپو کچ تیکه ل به کتری نه بن و له ژوری جیادا دابنیشن بډ پاراستنی
 شهرفو پوسوری و دور که و تنه وه له تیکه ل بونی نیرو می که خوی گهره دروستکری
 زهوی و ناسمانه کان وه مو بونه وهر. ئه رکيکی پیویسته له سهر وه زاره تی پهره وده
 که قوتا بخانه کانی کوپان و کچان له په کتری جیا بکاته وه، وه پیویسته به چه مک
 وزانیاریه کانی بهرنامه که ی خوا، شریعتی ئیسلام کار بکن و به پیوه بچن نه گهر خو
 به موسلمان ده زانن.

نه و ته له ولاتی سعودیه دا نه مه جی به جی کراوه و تیشی دا سهرکه و تو بون
 و سه روکایه تی پهره وده و فیژ کردنیان دامه زرانده بډ راپه پانندن و چاودیری کردنی
 پهره وده و فیژ کردنی کچان و کوپان له هه مو قوتا بخانه کانی پهره وده و فیژ کردنداو
 قوتا بی کچیان له هه مو کیشنه وده وده سهریه و مینه ته کانی تیکه ل بونی نیرو می
 پاراستوه.

سیفه تی قوتا بخانه یی تیکه ل وه ک نه م راستیه وایه که شاعیر له م دپره شیعه دا
 ده لی: ألقاه فی الیم مکتوفاً ثم قال له إياک إياک أن تبتل بالماء^(۱)

(۱) واته: به ده ست وپی به سترای فریت داو ته ناو رویارو پیشی ده لی ی: ناگات له خوت بی و گه لیک
 وریابه ناو ته پت نه کات. (وه رگپي).

له رهوشت و ئاكارى خوشك و برايانى قوتابى

له سهه خوشك و برايانى قوتابى پټويسته كه چاودىرى ئهم پهوشت و ئاكارانهى خواره وه بكن له پۆل داو له كاتى وانه كانياندا:

۱. پټز گرتنى مامۆستاكانيان چ پياو وچ ژن، چونكه مامۆستا قوتابيان فټرى پهوشتى جوان وزانست وزانيارى دين و دنيا دهكهن (۱) جوئ له مش له ئيوه گه وده ترو به ته منترن، پټغه مبهرى نازدارمان ﷺ نامۆزگارى كړدوين كه پټزيان بگريه هر وه كو فرمويه تى: {ليس منا من له يجل كبرنا، ويرحم صغيرنا، ويعرف لعالمنا حقه} (۲)

۲. گوئ گرتن بۆ مامۆستا له كاتى وانه گوته وه دا، بئ دهنگيت زۆر پټويسته بۆ سود وهرگرتن له وانه كان.

۳. قسه نه كردن له وانه دا مه گهر به ئيزنى مامۆستا بټت، هه تاكو دهرسه كه نه بټته هۆسه و ئازاوه و دهرسه كه به هيدى وهيمنى وله سهه خۆ و وهك پټويست بپوات به پټوه وه مو قوتابيان سودى ئۆ وهر بگرن .

۴. كه پرسيارت هه بو به بئ مۆله تى مامۆستاكه ت پرسيار مه كه، زۆريش پرسيارى بئ هوده و بئ سود مه كه بۆ ئه وهى كاتى وانه كه به فټر نه پوات و دهرسه كه به ته واوى بگوتريته وه .

(۱) به لام ئيستا ده لټين به داخه وه كه نهك هه مامۆستاكه، به لكو سيستمى خوټندن و پهروه رده و لايه نى فره مان په واو ده سه لاتدار دژى دين وزانيارى و چه مكه كانى ئيسلام و پهروه رده كردنى ئه مپۆ هه موى پټچه وانهى به رنامهى خواو ئه و چه مكانهى كه خواى گه وده به دى هټه رى زهوى و ئاسمانه كان و هه مو ئه وانه شى كه وان له ناوياندا. به لكو بانگه شهى ته واوه له دژى به رنامه كهى خواو قورئانى پټرۆز و چه مكه پټرۆزه خوايه كان، چاچ گله يى له مامۆستا و تاكه كانى كۆمه ل ده كريت. ئه گه ر جۆگه له كان له سهه رچاوه و كانيه كه وه شلوئ بن هه رگيز چاوه پوانى پون بونه و هيان ئۆ ناكريت. (وه رگټپ).

(۲) ۱. حسن رواه احمد.

ب. واته: له ئټيمه نيه ئه و كه سهى پټزى گه وده مان ناگريت و به زه يى به بچو كه كانماندا نايه ته وه و مافى زاناو مامۆستاكانيشمان نادات واته پټزيا ئۆ نانيت. (وه رگټپ).

٥. گوی پايه له به بڼو فرمانی ماموستا کانت، به سینگی کی فراوانه وه زانیاری وناموزگاریه کانی ماموستا کانت وهر بگره، گهر له چوارچنوه ی شه ریه تی خوادا بون وله سرپیچی خوی گهره دا نه بن.
٦. خو سهرقال نه کردن به شتی کی تری بی سود که په یوه ندی به وانه که ته وه نه بیت.
٧. سهرنج دانی ته وایو بڼو مادده ی که ماموستا بڼی باس ده کات ونایی له دهرس دا بخوی یاخوت بیت وخه والو ووه نه وزه بتباهه وه.
٨. تومار کردن ونوسینه وه ی ه مو خاله گرنگه کان وخال به ندی وانه که له ده فته ری کی تاییه تدا بڼو نه وه ی دوی پی ی دابچته وه و له به ریان بکه یت ونیدی له بیرت نه چنه وه.
٩. قوتابی نه گهر له دهرس دواکه وت ده بی مؤلت له ماموستا کی وهر بگریت ئینجا بجیته ژور، که چوه ژور ده بی سلام له ماموستا و برا قوتابه کانی بکات.
١٠. پیویسته له سهر خوشک و برایانی قوتابی که له قوتابخانه یه کی تی که له دا بون، که ماموستای ناوه ندی و دواناوه ندی وانه ی تیدا ده لیته وه (المدرس والمدرسة) دیاره نه م تیکه لیه ی نړیو می په پیچه وانه ی شه ریه تی خواچه مکه قورئانیه کانه و دزی سیستمی په روه رده و فیرکردنی ئیسلامه که تیایدا شهره ف وپوسوریه تی کچان پاریزراوه، هه روه ها شهره ف وپوسوریه تی خیزان وکومه لگاش له م شه ریه ته پاک وپیگه رده دا پاریزراوه به هوی تی که له نه بونی نړیو می، که به داخه وه نه م دیارده دزیو وناشهریه له زوریه ی زوری، بگره له ه مو ولاتانی ئیسلامی ئیستادا نه م سیفه ته قیزه ون وبوگه نه باوه. جا لیتره دا به برا قوتابه کان ده لئین که زور خو پیاریزن له تی که لی له گه له کچان به تی که لی نه چنه وه ژورو نه یه نه دهره وه، قسه ی سوك وبی شهرمیانو وبی شهرعیانه یان له گه له دا نه که ن وتیکه لیان نه بن ولی یان دور بکه ونه وه. نه گهر له کوریک بپرسیت: ئایا پیټ خو شه کوریک له گه له خوشکه که تدا رابوه ستی و قسه ی له گه له دا بکات؟ یاله گه لی دا به یه که وه به ناو باخچه کان و پارکه کاندایا سبه بکن وپازو نیازی خویان ئالوگوپر بکه نو تیر تیر سهری خوشکت بکات وده ست بازی له گه له دا بکات؟ بی گومان ده لی: نه خیر، چون شتی وا ده بیت. وه هه روه ها

پی ی خوش نیه خوشکی نهویان خوش بوی و نهوین و نهوینداری له گهل دا بکهن. نه دی که واته چون جه نابت و یژدانت ههل ده گریته هم هه مو به زم و په زم و کهین و بهینه له گهل که خوشکی خه لگی دا بکهیت و ناموس و شهرفی بزپیتی. هه روه ها له سه ر خوشکانی قوتابی پیویسته که حجاب و پوشاکی به حه یاو به حه شمه تی ئیسلامی بپوشن و خو له پیاوان و له کورانی قوتابی به دور بگرن و تیکه لاویان نه بن و توشی قسه و قسه لۆکی ناشیرین نه بن و که سایه تی و شهرفو پوسوریه تی یان خوانه خواسته له که دار بییت وله ئاستی که سایه تیان که م بکاته وه و کار بکاته سه ر کچان له کاتی شوگردنیاندا و نه بیته په له و له که یه ک به نیتو چاوانیا نه وه (ئاخر کچانمان به تاییه تی ئافرهت به گشتی زور ناسک و پاک و پرون زو ده پوشین و ده شکین هه روه کو کورد گۆته نی: ((ئافرهت شوشه یه زو ده شکي)) وهرگیز).

۱۱. هه روه ها له سه ر کچانی قوتابی پیویسته که حجاب بپوشن وله به رچای کورانی قوتابی و هتا له بهر چای ماموستا که شی قزو سه رو سینگ وله ش ولاری پوت نه کات و ده ر نه که ون به تاییه تیش له قوناغی ناوه ندی و دوانا وه ندی و زانکو په یمانگا کان و دواتریش له کاتی دامه زرانندیاندا له فه رمانگو و دام و ده زگا میری و نامیری به کاند، حه رامه که ده م و چاو و نینۆکه کانیا ن بۆیه و ماکیاج بکه ن و خو پرازیینه وه خو له دپو ده رماندا شه لال بکه ن و شله پیا ن بیت و به بۆنی عه ترو دپوده رمانی ماکیاجه که یان نه و کوپو گه نچ ولا و و پیاوانه هه تا پیره کانیش کاس و وپو گیز بکه ن. دیاره ده بی ئافرهت نه م راستیه زور به باشی بزانیته که نه مانه ی باسما ن کردن ته نها و به س ده بی بۆ میرده که ی وله مال وه به کاریان بییت، بۆ ده روه وه حه رامه. سه بارهت به بۆن و به رامه ش بۆ ژنان به هیه شیه یه ک له ده روه وه بۆ غهیری میرد دروست نیه به کاری بییت وله خۆی بدات، له کاتی چونه ده روه ی له مال بۆ پیاوانی بیگانه بۆن له خۆدان حه رامه و نابی له خۆی بدات. چونکه پیغه مبه ر ﷺ فه رمویه تی: {ایما إمرأؤ أستعطرة، ثم خرجت، فمرت علی قوم لیجدوا ریحها

فهي زانية وكلُّ عين زانية^(۱) هه‌روه‌ها به‌هیچ شتویه‌ك دروست نیه كه ئافره‌تان و كچانی قوتابی ته‌وقه له‌گه‌ل پیاوان و كوڕانی قوتابی بیگانه‌دا بکه‌ن، بۆ پاراستنی سومعه‌وشه‌ره‌ف و كه‌سایه‌تی و پوسوری خۆیان هه‌روه‌كو پێغه‌مبه‌ر ﷺ فرمویه‌تی: {لأن يطعن في رأس أحدكم بمخيط من حديد خيرٌ له أن يمس امرأة لاتحل له} (۲)

(۱) أ. حسن رواه أحمد.

ب. واته: هه‌ر ئافره‌تيك بۆنی خۆش له‌خۆی بداو له‌مال بچیته‌ ده‌رو به‌ناو خه‌لكی دا بپروات بۆ نه‌وه‌ی پیاوان و گه‌نجان بۆنه‌كه‌ی وه‌ریگرن و خه‌لكی به‌بۆن و به‌رامه‌كه‌ی كاس و وپ ببن، نه‌وه‌ نه‌و ئافره‌ته‌ زینای كردوه، هه‌مو چاویكیش زینا ده‌كات، هه‌روه‌كو له‌فرموده‌یه‌کی تردا هاتوه‌ ده‌فرموی زینای چاویش سه‌یر كردن و ته‌ماشای كردنه‌ (النظر). (وه‌رگێتی).

(۲) أ. صحيح رواه الطبراني وغيره.

ب. واته: به‌سیمێ ئاسن یا به‌زنجیری ئاسنی نه‌ستور له‌سه‌رت بده‌ن، یاخود به‌چه‌كه‌چ بزماری پۆلات له‌سه‌رسه‌ری دابكوتن باشتره‌ له‌وه‌ی كه‌ده‌ستت به‌ده‌ستی ژنیکی بیگانه‌ بكه‌ویت، یا پێستت به‌پێستی ئافره‌تی بیگانه‌ بكه‌ویت كه‌ (محرم) ی په‌كتری نین. (وه‌رگێتی).

ماموستای موسلمانان بانگه‌وازی‌کار

له‌سه‌ر ماموستای موسلمان پیوسته که له‌ناو برا ماموستاکانی دا بانگه‌وازی‌کار بیت، ناموژگاریان بکات، پیتنومایان بکات و ده‌ستیان بگریت به‌رهو نایینی پیروزی نیسلام وخوا به‌رستی ویه‌کتابه‌رستی پایان بکیشیت و داوایان لی بکات که‌ته‌نیا به‌رنامه‌که‌ی خوا بگرن و له‌به‌رنامه‌ی نیسلام به‌ولوه ده‌ست به‌هیچ به‌رنامه‌یه‌کی تری ده‌ست کرد نه‌گرن و ته‌نیا کار به‌قورئان و سوننه‌ت و نه‌خلقه به‌رزه‌کانی نیسلامی پیروز بکن، ده‌بی بانگه‌وازی‌که‌ی ده‌مارگریانه‌و توندو تیژ نه‌بیت، له‌سه‌رخو هیمانه‌و ژیرانه بانگه‌ خه‌ک بکات. به‌کار کردن به‌فه‌رموده‌ی خوای بالا ده‌ست وکار به‌جی: ﴿فِيمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ﴾ (۱)

هه‌روه‌ها خوای گه‌وره له‌نایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموی: ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجِدْ لَهُم بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ (۲) (سورة النحل).

(۱) ا. سورة آل عمران: (۱۵۹).

ب. واته: خوا په‌حمی پی‌ کرویوت و دلی توی نه‌رم کردو به‌رامبه‌ر به‌موقه‌کان و له‌ده‌ورت کویونه‌وه، خو نه‌گه‌ر بیت وله‌گه‌لیاندا دل په‌ق بایت هه‌مویان له‌ده‌وره‌ت بلالوه‌یان ده‌کردو لیت دور ده‌که‌وتنه‌وه، له‌هه‌له‌و سه‌رکه‌شی یه‌کانیان ببوره‌و داوای لی خوش بونیان بۆ بکه‌و له‌کارو فرمانه‌کانت دا پاوژیان پی‌ بکه. نه‌گه‌ر ویستت هه‌ر کاریک، هه‌ر غه‌زایه‌ک، هه‌ر بانگه‌وازی‌ک بکه‌یت پشت به‌خوا به‌سته‌و ده‌ستی پی‌ بکه، خوای گه‌وره نه‌و که‌سانه‌ی خوش ده‌ون که‌پشت به‌خوا ده‌به‌ستن. (وه‌رگیتی).

(۲) ا. سورة النحل: (۱۲۵).

ب. واته: نۆر به‌میدی و هیمانه‌ و زیره‌کانه‌و ژیرانه‌ و نۆر به‌حیکمه‌ته‌وه بانگه‌وازی‌ بۆ لای خوا بکه‌و ناموژگاری باش وپ به‌سودیان بکه‌و، تۆ به‌باشترین و به‌نهرمتریت شیوازی دیالۆک و ده‌مه‌ته‌قی یان له‌گه‌ل دا بکه. (وه‌رگیتی).

نهم به‌یه‌ک داچون و‌دیا‌لکه موسلمانان و‌ناموسلمانانیش ده‌ګرته‌وه. نه‌ګر له‌ناو ماموستایان و‌قوتابیاندا ناموسلمان ه‌بو، ده‌بی به‌باشترین شیوه مامه‌ل‌یان له‌ګه‌ل دا بکړت. ده‌بی زور ژیر بیژانه ناموزګاریان به‌چاکه بک‌ین و‌بو ئیسلام بانګیان بک‌ین. ه‌روه‌ها ده‌بی کار به‌ثایه‌ته‌ګانی خوا بک‌ین و‌به‌نهمی ده‌مه‌ته‌قی و‌ک‌ی به‌رک‌ی یان له‌ګه‌ل دا بک‌ین که‌ده‌فهموی: ﴿وَلَا تُجْدِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قُولُوا ءَامَنَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا وَأُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَإِلَهُنَا وَإِلَهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ (۱)

وه‌بو ج‌ی به‌ج‌ی ګردن و‌نه‌نجامدانی چه‌مه‌ګانی قورن‌انی پ‌یروز نهم چ‌یړک و‌داستانه واقعی و‌راستانه ده‌خ‌ینه پرو به‌ریدی خو‌ینه‌رانی نازیزو خو‌شه‌ویست: ۱- پ‌یشتر له‌سوریه ماموستا بوم، له‌قوتابخانه‌که‌ماندا ماموستایه‌کی فه‌له ه‌بو(نصرانی)، ناوی (جودت) بو، زور به‌نهمی مش‌ت و‌م‌م له‌ګه‌ل دا ګردو پ‌یم ده‌ګوت: - ثایا تو له‌ګه‌لم دا پ‌یکی که‌پ‌یغه‌مبه‌ران ه‌مو بران؟ - به‌لی...

- موسلمانان ب‌روایان به‌عیسی سه‌لامی خ‌وای له‌سر بی‌ت ه‌یه، ه‌ر وه‌ها به‌مریمی دایکی له‌قورن‌انیش دا سوره‌ت‌یک به‌ناوی مریمه‌وه ه‌توه من شایه‌دی ده‌دم که‌له(الله) به‌ول‌وه هیچ خ‌وایه‌کی تر ن‌ین که‌شایه‌نی په‌رستن بی‌ت وه‌شایه‌دی ده‌دم که‌محمد ﷺ ن‌یردر‌وای خ‌وایه، وه‌شایه‌دی ده‌دم که‌عیسی ن‌یردر‌وای خ‌وایه: ګوتی:

(۱) أ. سورة العنکبوت: (۴۶).

ب. واته: مل ملانی و‌ده‌مه‌ته‌قی له‌ګه‌ل نه‌وانه‌ی کتابیان بو ه‌توته خ‌وار له‌جوله‌که‌و فه‌له‌ګان به‌باشترین شیوه و‌به‌جوانترین پ‌نګه و‌به‌بر چ‌او پوشنی و‌به‌به‌لګ‌وه له‌ګه‌ل‌یاندا بدوین، نه‌و که‌سانه‌یان نه‌بی‌ت که‌ستم ده‌ګن و‌قول له‌ګراسی د‌یننه ده‌رو پ‌ی ګری له‌بانګه‌ش‌ی ئیسلام و‌پاګه‌یاندنی نایینی ئیسلام ده‌ګن و‌نیمانیان نیه، نه‌وانه‌ی ب‌روا به‌نایینی ئیسلام ناه‌ینن، پ‌ی یان بل‌ین: نیمه ب‌روامان به‌و قورن‌انه ه‌یه که‌بو نیمه ه‌توته خ‌وار و‌به‌و به‌رنامه‌یش که‌بو نیوه ه‌توته خ‌وار خ‌وای نیوه و‌خ‌وای نیمه ه‌ر یه‌ګن که‌(الله) جل جلاله و‌نیمه خ‌ومان داوه‌ته ده‌ست نه‌و. ب‌روامان به‌ه‌مو پ‌یغه‌مبه‌ران ه‌یه‌و ب‌روامان به‌ه‌مو ک‌ت‌یبه ناسمانیه‌ګانیش ه‌یه. (وه‌رګ‌ی).

– منیش شایه دی ددهم که له (الله) به ولاره هیچ خوايه کی تر نین که شایه نی په رستن بیت وه شایه دی ددهم که محمد ﷺ نیردراوی خوايه.

۲ – له قوتابخانه یه ک دا وانه د ده گوت وه قوتابی (نصرانی) ی تیدا بو، هندی چیروک وبه سه رهام بۆ گیرانه وه ده رباره ی عیساو مریمی دایکی سه لامی خویان لی بیت که له قورنانی پیروژدا هاتون. زوری پی خوش بو، بویه زوری خوش ده ویستم. نه مجار له وانه کانی ناییندا ناماده ده بو، هر چه نده بوشی هه بو نه یه ته وانه ی نایینه وه چونکه موسلمان نه بو، له پیش قوتابی موسلمانان کان دهرسه کانی نایینی له بهر ده کرد، منیش زورم هان ددها، تانه نجام باوکی پی ی زانی و زور نامه ردانه و دهمار گیرانه نه ی هیشت کورپه که ی چیدی له وانه ی نایین دا ناماده بیت.

۳ – قوتابی که میسیحی (فهله) له گه ل قوتابیانی موسلماناندا ده ی خویند، منیش وانه ی نایینم پی ده گوتن. زوریش پابه ندی دهرس بو، زوریش خه زی له و چیروک قورنانیان بو، که باسیان له عیسی و مریمی دایکی ده کرد. به وه دلخوش بو که ئیسلام نه وه مو پیزه ی لی گرتون، چونکه نه وان به پیچه وانه وه حاللی کرابون و په رده ی په شیان به سه ر چاوان دادابون، ئیدی له م بارانه وه پرسیری زوری ده کردن.

۴ – پتویسته له سه ر شانی موسلمانان نه گه ر خه لکی ناموسلمانان له گه ل دا بو، مامه له ی چاکی یان له گه ل دا بکه ن وبه باشی تی یان بگه یه نن و بانگی یان بکه ن بۆ ئیسلام. له ئوتیل دا کریکاریکی دورزیم له گه ل دا بو، داوام لی کرد نوپژ بکات، به لام له بهر نه فامی داوای لی بوردنی لی کردم، واته نه ی ده زانی نوپژ بکات، نه و جار فیری ده ست نوپژو ده ست نوپژ هه لگرتنم کردو به رده وام ده چوه مزگه وت و نوپژه کانی ده کردن^(۱)، له مزگه وت

(۱) موسلمانان زور له دینه که یان دور که وتونه وه... وعه لمانیه ت به سه ر فیکرو زهینی موسلماناندا زال بو، نوژمنانی ئیسلام له میژ ساله هه ولی شوشتنه وه ی دهماغ و فیکری ئیسلامی ده دن. ئیستا نه ک هر نوپژ نازانن، به لکو هر پرواشیان پی ی نه ماوه. زوریکیش له سه ره تاوه له دینه که ی حاللی نه بوه چونکه که سانیک نه بون په روه رده و ناماده یان بکه ن و به جوانی له حوکم و په وشته کانی نایینی پیروزی ئیسلامیان بگه یه نن. (وه رگیتی).

دا گوی یې بڼه د هرس خویندن د ه‌گرت، نه‌مجار ه‌مو جاري له‌ده‌رگا که‌ی ده‌داو که‌بچین بڼه نوږزې به‌کومه‌ل (الجماعة).

۵ - پټوښته له‌سهر په‌روه‌ردیار که‌شاره‌زاییه‌کی ته‌واوی له‌سیره‌ت وږیانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ دا ه‌بیټ بڼه‌وه‌ی بنوانیت منداله‌کان وقوتاییه‌کانې له‌سهر نه‌و سیره‌ته فی‌ر بکات وگوشیان بکات وړایان بهینیت چونکه به‌پاستی زور گرنگه له‌ژیانی مړوښدا ه‌م بڼه‌دنیاو ه‌م بڼه‌قیامت تی‌بک‌و‌شیت.

دهوله‌تی ئیسلامی چۆن به‌ریابوو؟

هه‌نگاوی یه‌که‌م : بانگ‌شه‌کردن: پێغه‌مبه‌ر ﷺ سه‌ره‌تای بانگ کردنه‌که‌ی له‌مه‌که‌وه ده‌ست پێ کرد ، که‌سانێکی که‌م به‌روایان پێ هێناو دوا‌یی ورده‌ و ده‌ ژماره‌یان پتر بو .

۱. پێک هێنانی ده‌سته‌و کۆمه‌لی موس‌لمانان: دوا‌یی پێغه‌مبه‌ر ﷺ توانی له‌مه‌که‌که‌ کۆمه‌لێک دابه‌مه‌زرینیت، ئه‌م کۆمه‌له‌ی له‌سه‌ر به‌رو باوه‌پێکی پوخت وجوانی یه‌کتا‌په‌رستی خواو زۆر پته‌وانه‌ په‌روه‌رده‌ کردو پاهینا له‌سه‌ر چه‌مکی (لااله‌ إلا الله) واته‌ هه‌چ په‌رستراویک نین که‌شایه‌نی په‌رستن بێت بیه‌جه‌ له‌ (الله)، چونکه‌ له‌و به‌ولاوه‌ هه‌مو‌په‌رستراوه‌کانی تر ی سه‌ر پوی زه‌وی ناپاست و بێ ناوه‌رۆکن، په‌رستراوی راست و به‌ه‌ق ته‌نیا خوا (الله) ی بالا ده‌ست و کاربه‌جێ یه‌ . به‌لگه‌ی ئه‌م راستیه‌شمان فه‌رموده‌که‌ی خوا ی گه‌وره‌یه‌ ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ {١}

پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی: {الدعاء هو العبادة} (٢). پێغه‌مبه‌ر ﷺ هاوه‌له‌ به‌پێژه‌کانی خۆپاگرو پشوو درێژه‌کی زۆریان هه‌بو به‌رامبه‌ریه‌وه‌مو ئازارو نه‌شکه‌نجی ده‌ستی کافرو بێ باوه‌ره‌کان و زۆر به‌ئارام بون تاخوا ی گه‌وره‌ سه‌ری خستون و دینه‌که‌ یان سه‌رکه‌وتوه‌و تیشکی زی‌پینی پیرۆزی ئیسلام بالی به‌سه‌ر هه‌مو جیهاندا کێشاوه‌ . ئه‌م

(١) ١. سورة الحج: (٦٢)

ب. واته‌: ته‌نیا (الله) هه‌ق و راسته‌و شایه‌نی په‌رستن، هه‌ر شتیکی تر جو‌ی له‌خوا که‌هاواری به‌کنی و داوای ئی به‌کن و بیه‌رستن نا‌په‌وايه‌ و دروست نیه‌ و بێ ناوه‌رۆک و باتلن ، هه‌ر خوا بالا ده‌ست و به‌رزو کاربه‌جێ یه‌و خاوه‌ن ده‌سه‌لاته‌ . (وه‌رگێتی).

(٢) ١. رواه‌ الترمذی قال حسن صحیح.

ب. واته‌: نزاو پا‌پانه‌وه‌ و داوا ئی کردن خۆی له‌خۆی دا به‌شیکه‌ له‌به‌ندایه‌تی کردن و په‌رستشی . (وه‌رگێتی).

ثایینه پیروژه همیشہ موسلمانان له‌سەر ئارامگری و خۆپاگری وېشو درېژی له‌همو بواره‌کانی ژياندا په‌روهرده‌و هلّ دهنی به‌تایبته له‌به‌رده‌م ئازارو سوکایه‌تی پئی کردنی کافران وېی باوه‌پان وعه‌لمانی وخوانه‌ناسه‌کاندا تاسه‌رکه‌وتنی کوتایی وه‌میشه‌یی.

۲. فراوان کردنی کۆمه‌لی موسلمانان: دواي ئه‌وه‌ی که‌کۆمه‌لی موسلمانانی له‌مه‌ککه پێک هینا یا پێک هاتن، ئه‌وجار به‌دواي کۆمه‌لیکی تر دا که‌پا له‌شاری مه‌دینه‌دا، بۆ ئه‌م مه‌به‌سته له‌پۆژه‌کانی وه‌رزی حه‌ج کردن دا په‌یوه‌ندی به‌خه‌لکی مه‌دینه‌وه کردو داواي ئی کردن بۆ ئیسلام بون، وله‌به‌یعتی (العقبه) ی یه‌که‌م و دوهم‌دا په‌یمانی ئی وه‌رگرتن.

۳. گرنگی دان به‌یه‌کتاپه‌رستی : له‌سه‌ره‌تا دا وله‌قوناغی یه‌که‌می سه‌ره‌ل‌دانی ثایینی پیروزی ئیسلامدا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ گرنگی یه‌کی سه‌ره‌کی وېی پایانی به‌یه‌کتاپه‌رستی ده‌دا، ئه‌مه‌ش به‌پونی له‌ناردنی (معاذ) دا بۆ یه‌مه‌ن ده‌رده‌که‌وێت که‌پئی ی فه‌رمو: {فلیکن أول ماتدعوهم إلیه شهادة أن لاإله إلا الله، وفی رواية إلى أن یوحدا الله} (۱) . جا‌ه‌ر که‌سێک ده‌یه‌وێ ده‌وله‌تی ئیسلامی به‌ریا بکات با‌سه‌ره‌تا له‌عه‌قیده‌ی ئیسلامی وه‌نگاوی یه‌که‌م له‌یه‌کتاپه‌رستی یه‌وه ده‌ست پئی بکات و شوپن پئی ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ هلّ بگریت، هه‌ر که‌سێک پیچه‌وانه‌ی ئه‌و پېچگه‌یه بێت بازۆر چاک دلنیا بێت که‌چاره‌نوسه‌که‌ی له‌به‌ر یه‌که‌ه‌لوه‌شان و سه‌ره‌نه‌که‌وتن وتی چون ده‌بیت. چونکه پیچه‌وانه‌ی قورئان و سوننه‌ت و پېگه‌ی پیغه‌مبه‌ری ﷺ کردوه له‌به‌ریا کردنی ده‌وله‌تی ئیسلامی دا. شتیکی بئی گومانه که‌ده‌بئی سه‌ره‌تا ده‌وله‌تی ئیسلامی له‌دله‌کاندا بچه‌سپئی و بنج دابکوتیت که‌بنچینه‌و بنه‌ماکه‌ی عه‌قیده‌ی پاکی ئیسلامی یه‌ تائه‌نجام بتوانیت له‌سه‌ر زه‌وی دا ئه‌م ده‌وله‌ته ئیسلامی یه‌ دايمه‌زینریت. له‌یه‌کی له‌بانگه‌وا‌زکارانی سه‌رده‌م ده‌لی: (ئه‌گه‌ر ده‌تانه‌وێ

(۱) أ. متفق علیه.

ب. واته: یه‌که‌م هه‌نگاو یه‌که‌م شتیکی که‌بانگیان ده‌که‌ن با شایه‌تمانی (لا‌إله إلا الله) بێت ، له‌په‌وابه‌تیکی تر دا هاتوه : تا خواي گه‌وره به‌یه‌که ده‌زانن و ته‌نیا له‌ ویه‌ولاوه هیچ شتیکی تر ناپه‌رسن. (وه‌رگێن).

دهوله تی نیسلامی له سهر پوی زهوی دا بنیات بنین، ئهوا دهبی وپیویسته سهرهتاو ههنگاوی یه کهم له دهله کانی خۆتاندا بهریای بکهن ئهوجار دهتوانن له سهر زهوی دا بهریای بکهن.

پرسیار — ههندیك دهلین : دهبی نیسلام له پێگهی حوکم و حاکمیهتهوه بگه پێتهوه، ههندیکی تریش دهلین: دهبی له پێگهی جۆمال کردن و خاوین کردنهوه و پاست کردنهوهی عهقیده و بیرو باوهرو پهروه ردهیهکی دروستی کۆمه لایه تیهوه له چوارچێوهی نیسلام و شه ریهتی نیسلامهوه بگه پێتهوه، ئایا کامیان پاستتره؟

وهلام: بۆ وهلامی ئهم پرسیاره، بانگه وازکاری ناسراو محمد قطب پهزای خوای لی بیت له محازه ریهك دا كه له (دار الحديث المکیة) له مهككه ی پیرۆز دای وهلام ده داتهوه و دهلی: چۆن وله کوپوه ئهم حاکمیهی نیسلام ده گه پێته سهر زهوی مادام چهند بانگه شه کاریك چاکی مه ردایه تی لی نه کهن به لادا و بیرو باوهرو عه قیده ی نیسلام پاک نه که نه وه و نه یه پێنه وه سهر سکه ی بنه په تی خۆی و ئهم عه قیده تی که لی بوه ی به جۆره ها چاگ و خلت و خاش و پیس و پۆخلی بی باوه پی ولادان و بیدعه و بیدعه کاری پاک نه کرپته وه، ئیمان و بیرو باوه پێکی پاک و پوخته هه لی نه گرن، له سهر ئهم هه ول و تیگۆشان و بانگه وازی و بانگ کردنه یان توشی ناخۆشی و ئازارو ئه شکه نه جو جۆره ها تا قی کردنه وه نه بن و سه برو ئارام و خۆراگرو پشو درێژ نه بن له سهری، له پێتا و خوادا هه موشتیک بنۆشن و هه ول و تیگۆشانی به رده وام و نه پساوه نه دهن له پێتا و خوادا ، ئابهم خۆراگری و پێدامه زراوی و پشو درێژه له سهر دینی خوا و فرمان کردن به چاکه و قه دهغه کردن له خراپه گه رانه وه ی حوکمی خوا و حوکمی نیسلام مسۆگه ره و ده گه پێته وه.

گومانی تێدانیه و شتیکی پون و ئاشکرایه که حاکم و سه رکرده له ئاسمان نایه ته خوارو له گه لی ئه وه شدا که هه مو شتیك له ئاسمانه وه دێته خوارو له لایه ن خوای گه و ره وه ن به لام نه بوه ته سوننه تی خوا که هه مو شتیك له ئاسمانه وه بباریت، به لکو سوننه تی خوا به ده بی مرقف خۆی هه ول بدات و خوای گه و ره ش سه رکه و تن و به ره که تت بۆ ده نی رپته خوار، خوای گه و ره له سهر مرقفی فهرز کردوه هه ول بدات و تی بکۆشیت و خوای گه و ره ش سه رکه و تن و سه رفرازیت پی ده به خشیت. (کورد ده لی: گه ر هه ول نه ده ییت له ئاسمانه وه

دهفہ موی: ﴿وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَآتَنَصَرَ مِنْهُمْ وَلَٰكِنْ لِّيَبْلُوَا بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ﴾ (۱)

۵۔ کومہ لگایہ کی باش وسائل (المجتمع الصالح):

پيغمبر ﷺ له مدينه د پيښ كڅ كړنې كېش وه او د هورو بهرنيكې باشي هينا بوه كايه وه، كاتې كڅچي بڼ كړد كڅمه لگايه كي موسلمان و بړوا پته و له كڅچكردوان وله ياريده دهران (پشتيوانان - المهاجرين والأنصار) له سر بنچينه يه كي يه كتاپه رستي وخڅشه ويستي خوا دروست كړدو براهيه تيكي توندو تولي له ناو موسلماناندا دروست كړدو دهولتي نيسلامي له جيهاندا راگه ياند، بهم جوړه دهولتي نيسلام به سه رو كايه تي پيغمبري ﷺ هاته كايه وه كه له سر بنچينه و بڼه ماكاني قورئان وسوننه ت كاري ده كړد. دواي كڅچي دوايي كړنې پيغمبريش هر چوار خه ليفه كاني راشيدن له سر هيلي نه و حوكميان كړدو چندان شوينو ولاتاني تريان خسته سر دهولتي نيسلامي و نائهم نايينه يان به كاملي وبته وواي گه يانده نيمه كه هه ميشه سه ركه وتن لايه ننگريان بو.

(١) أ. سورة محمد: (٤)

ب. واتەك ئەگەر خۆای گەورە بیویستایە یەكسەر سەرتان بخت سەری دەخستن چونكە ئەم كارە لای خوا ژۆر ئاسانە ئیتو هەر پەیشی پئی نابەن ، بەلام حیکمەتی خوا وایە کە هەندیکتان بەهەندیكتان بەتاقی بکاتەوە داخۆ چەندە بیرو باوەرو ئیمانتان بەخۆای گەورە مەیه و چەندە خۆتان لەپیتاو خوادا دەبەخشن لەسەر دینی خوا چەندە خۆتان دەبەخشن و خۆڤگرو پشو درژ دەبن لەبانگەوازو بانگەشه کردن بۆ چەسپاندنی شەریعەتی خواو بنج داکوتانی خوکی خوا لەسەر زەوی و تاکوئ شایەنی خەلیفایەتین بۆ خۆای گەورە لەسەر زەوی. بەئێ ئەگەر خوا بیویستایە بەبێ هیچ ھۆیک سەری دەخستن و ئەو بەرنامەیی بەبێ ماندو بون و تیکۆشانی ئیتو دەیکەیانند، بەلام ویستی خودای گەورە خۆڤاگری و ئارامی و پلەئ نیمانی ئیتو بەتاقی دەکاتەو و ھەروەھا پلەو پاداشتیکی بۆ ئیتو ش تێدا بیت لەقیامت و لەدنیاشدا. ھەروەھا بێ باوەرو کافرانیش بەدەستی ئیتو بەتاقی دەکرێنەو و ھەر لەسە ر دنیا ئازارو ئەشکەنجە لەسەر دەستی ئیتو بچێژن بۆ ئەوێ ھەندیکیان بەخودا بجنەو و باوەر بێنن. (وەرگێژ).

پهیره و پروگرامی بانگه‌وازی سه‌له‌فیانه

له‌ولاتانی ئیسلامی دا گه‌لێك گروپ ولایه‌نی ئیسلامی هه‌ن كه‌بانگه‌واز بۆ ئیسلام و حوكم كردن به‌شهریعه‌تی خوا ده‌كهن و هه‌ولێ به‌ریا كردنی ده‌وله‌تی ئیسلامی ده‌ده‌ن له‌شیوه‌ی حوكمی سه‌رده‌می خه‌لیفه‌كانی راشدین . وه‌ له‌دوای ئه‌وانیش ئه‌م حوكمه‌ به‌پۆه‌ چو، بۆ گێڕانه‌وه‌ی شكۆمه‌ندی و هی‌زو تواناو سه‌ربه‌رزى و سه‌ره‌فرای موسلمانان.

۱. پێغه‌مبه‌ر ﷺ موسلمانانی بانگ ده‌كردن و فرمانی پێ ده‌كردن كه‌توند ده‌ست به‌قورئانی په‌روه‌ردگاری خۆیان وه‌ بگرن و سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ره‌كه‌یان به‌رنه‌ده‌ن و جێ به‌جێ ی بكه‌ن و ده‌وله‌تی ئیسلامی یان توند را بگرن كه‌له‌سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ر ﷺ دا دامه‌زراوه‌ و په‌ره‌یان پێدا و چه‌ندان ولاتی تری دیکه‌شیان خسته‌ سه‌ر ده‌وله‌تی ئیسلامی و ئایینه‌ پێرژه‌كه‌ی ئیسلامیان به‌ته‌واوی پاگه‌یاند تاگه‌یه‌وه‌ ته‌ستی ئیمه‌ و خواى گه‌وره‌ش پشتی گرتون و به‌سه‌ر هه‌مو كه‌ندو كۆسپه‌ و ئه‌سته‌نگێك دا سه‌ری خستون و كافران و بێ باوه‌پانی بۆ سه‌ر شوپۆ زه‌لیل كردون.

۲. ئه‌وه‌ی پێویسته‌ له‌سه‌ر موسلمانان ده‌بێ له‌سه‌ر پێرژه‌ی پێشینیانی پیاو چاكان برۆن و پێگه‌ی ئه‌وان به‌رنه‌ده‌ن، كه‌بریتین له‌پێغه‌مبه‌ر ﷺ و سه‌حابه‌كانی ﷺ بوشوین كه‌وتوانی، بۆ ئه‌وه‌ی خواى گه‌وره‌ پشتیان بگیریت و سه‌ریان بخات، ده‌نا به‌پێچه‌وانه‌وه‌ سه‌رشوڤو پێسوایان ده‌كات. هه‌روه‌ك ئه‌مڕۆ ده‌ی بینین. جا هه‌ر كه‌س و كۆڤو كۆمه‌لێك بانگه‌شه‌ بۆ ده‌ست گرتن به‌ قورئانه‌كه‌ی خوا (الله) و سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ره‌كه‌ی ﷺ به‌قسه‌ و به‌كرده‌وه‌ بكات، ئه‌وه‌ بێ گومانه‌ كه‌كۆمه‌لی سه‌ركه‌وتو (الطائفة المنصورة) و كۆمه‌لی سه‌له‌فی ده‌بن و ئه‌وان له‌ئه‌هلی سوننه‌ت و كۆمه‌ل (أهل السنة والجماعة) ده‌بن و ئه‌وان دوسته‌ی پزگار بون (الفرقة الناجية).

۳. كۆمه‌لی پێشینه‌ (الجماعة السلفية)

ئه‌م كۆمه‌له‌ چاكترین و پاكترین و نزیکترین كۆمه‌ل و گروپێكن بۆ جێ به‌جێ كردنی ئه‌حكامه‌كانی قورئان و سوننه‌ت و گرنگی دانی ته‌ولو به‌عه‌قیده‌و په‌كتابه‌رستی خوا كه‌قورئانی پێرۆز گرنگی په‌کی ته‌واوی پێ ده‌دات و پێ ی له‌سه‌ر داده‌گریت و فرمان

به‌موسلمانان ده‌دات که له‌همو پرکاته‌گانی نوێژه‌کانیاندا دوباره‌و چەند باره‌یان ده‌بکه‌وه که بریتین له‌فرموده‌گانی خوای گه‌وره له‌سوره‌تی (الفاتحه) دان ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (۱).

۴- سه‌له‌فیه‌کان توند ده‌ست به‌سوسنه‌ته‌وه ده‌گرن:

فرموده پاست و دروست و بی‌هین و دانراوه‌کان همو له‌یه‌کتری جیا‌ده‌که‌نه‌وه، فرمان به‌برواداران ده‌که‌ن که ته‌نیا کار به‌فرموده پاست و دروسته‌کان بکه‌ن و واز له‌بی‌هین و دانراوه‌کان بێنن. به‌کارکردن و به‌گوێره‌ی فرموده‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ که فرمویه‌تی: {من قال علیّ مالم أقل فلیتبعوا مقعدهُ من النار} (۲)

سه‌له‌فیه‌کان نه‌وانه‌ن که ده‌گه‌پینه‌وه سه‌ر پێشینانی پیاو چاک که بریتین له‌له‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ و سه‌حابه‌کان ﷺ و شوین که وتوانی نه‌وان و سه‌ر به‌هیچ که‌س و گروپ و لایه‌نێک نین و له‌بنجینه‌و بانگه‌شیان :

- تیگه‌یشتن و حالێ بون له‌قورئانی پیرۆز و سوننه‌ت به‌گوێره‌ی تیگه‌یشتن و حالێ بونی پێشینانی پیاو چاک.
 - نه‌گه‌ر به‌لگه‌ی نه‌قلی له‌قورئان و سوننه‌ت به‌پاستی زانی نه‌وا عه‌قلیش شاهیدی بۆ ده‌دات واته به‌پاستی ده‌زانی.
- پێچه‌وانه‌شی نیه (إذا صح النقل شهد العقل ولا عکس).

(۱) واته ته‌نیا هر تۆ ده‌پرستین و به‌ندایه‌تی ته‌نیا هر بۆ تۆ ده‌که‌ین نه‌ی خودای گه‌ره‌و و په‌ره‌ر دگه‌رم و داوای یارمه‌تی کومه‌ک و ده‌ستگیرویی ته‌نیا هر له‌تۆ ده‌که‌ین و ته‌نیا هر بۆ لای تۆ دێین. (وه‌رگێڕ).

(۲) ۱. حسن رواء أحمد.

ب. واته: هر که‌ستێک شتێک به‌زمانی منه‌وه هه‌ل به‌ستیت و بیلێ و منیش نه‌م گوتیت با نه‌و که‌سه جینگه‌ی خۆی له‌ناو ناگری دۆزه‌خ دا دا‌بخات. (وه‌رگێڕ).

- گوڤمان لی بو وفەرمانبەرداریمان کرد (سمعنا وأطعنا) . خۆشەویستی پێغه مەبرر ﷺ بە قسەو بە کردەو وەش ئە نجام دە دەن.
- ئایینی ئیمە ئایینی شوین کە و تنە نە ک ئایینی داھێتان.
- بنچینە و بنە پەت و بنە ماو بنە وان لە عەقیدەو بە ندایە تی کردندا چاوە پوان کردنە هە تا بە لگە یە ک دە ست دە کە و یت، بە لام لە مامە لێ کردن و خواردن و خواردنە وە دا پێگە پێدانە (مباح) هە تا کو بە لگە ی حە رامی پە یدا دە بیّت و دە ست دە کە و یت.
- هەر کە سێک لە سەر پە یڕەو و پڕۆگرامی قورئانی پیرۆز سوننەت و سە حابە کان بپروات ئە وە سە لە فیه و دە چێتە وە سەر پێشینە ی پیاو چاکان کە بریتین لە سە حابە کان و شوین کە و تە کان و پێشە وایانی تیکۆشەر (الأئمة المجتهدون) ﷺ. وە ئە وانە ئە هلی سوننەت و جە ماعە تن. واتە سە لە فیه بە خۆی بزانیت یان نان بیە و یت یان نە یە و یت، پێ ی خۆش بیّت یان نا.
- دە ربارە ی گروپی پزگار بو (الفرقة الناجية) پرسیاریان لە شیخ عبدالعزیز کوپی باز کرد: فەرمو ی: هەر کە سێک لە سەر پە یڕەو و پڕۆگرامی پێشینانی پیاو چاک بپروات جا لە هەر کۆپو کۆمە لێک بیّت ئە وە لە کۆمە لێ پزگار بوانە (الفرقة الناجية) (پرسیارە کە شو وە لامە کە یشم لە حەرە می مە ککە ی پیرۆز گو ی لی بوە)

ناموزگاری گشتی:

۱. له سهر موسلمانان به گشتی و پوره ردياران و همو گروهه ئسلامی په كان به تاييه تي پټويسته كه له سهر پي وشوي تي پټغه مبه رﷺ بږن، هر وهك نو سهره تا بانگ كردن بږ يه كتاپه رستي خوا ده ست پي بكن بږ پتر كردن و گه وره كردني كومه لگه ي ئسلامي، نه و جار ده ورو به رو كومه لگايه كي چاك پيك بهيئن، هه تاكو كومه لگه يه كي باش و چاكخواز پيك نه هيئن و شوين كه و ته ي قورئان وسوننه نه بن سهر كه و تو نابن، جانه گره ه ل و مه رجه شياو وياشه كان هاتنه ده ست نو حاكميكي موسلمانان باش و دادپه روه ر دابنرټ كه حوكم به قورئان وسوننه تي پټغه مبه رﷺ بركات و ثاوات و ثاوانجه كان و عيزه ت و سهر فرزي بږ موسلمانان بي نيته وه و سهر كه و تني يه كجاره كي دږست و پشكي موسلمانان بيټ، نه و يش به دامه زړاندني ده و له تي ئسلامي راسته قينه .

۲. ئهركي سهر شاني موسلمانان به گشتي و بانگه وازكاران به تاييه تي نه وه يه كه پټويسته له سهر يان پيشه كي حوكمي ئسلام له سهر خويان و خا و خيژان و خزمان و كه س و كاري خويان جي به جي بكن، پيش نه وه ي داوا له حوكم پانان بكرټ بږ جي به جي كردني - بږ نه وه ي خوي گه وره سهر كه و تنيان بږ بنوسي و يارمه تيان بدات، بينيومانه زږيك له گروهه ئسلاميه كان حوكمي ئسلام له كاتي هه لس و كه و تي يان له گه ل خه لگي دا په چاو ناكه ن و كاتي ك به حوكمي ئسلام حوكميان به سهر دا بكرټ قبولي ناكه ن و پازي نين، نه مه ي كه باسي ده كه ين له هه ندي له تاكه كانيان دا پو ده دات.

۳. هه ول دان و تي كوشان بږ چه سپاندني حوكمي خوا له سهر زه وي به گويږه ي نو به رنامه يه ي كه خوا بږي نادوينه خوار، نه م تي كوشانه ش له سهر شاني همو موسلمانان پټويسته . ده بي نه م حوكم كردنه به نه رمي و ژيريژي و ناموزگاري باش و چاك بيټ، به پي ي فرموده ي خوي گه وره بيټ كه ده فرموي:

﴿ اَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجِدِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ﴾ (۱)

۴. نابیی به هیچ شیوه یه ک توندو تیژی و خویشاندان بکریت له پیتا و کار کردن به حوکمی شه ریعتی نیسلا می، چونکه نه مه له نیسلا مدا جیگه ی نابیتته وه وئاوات و ئامانجه کان ناهینیتته دی وه همیشه پشت گوی ده خریت و وه لام نادریتته وه، سه رباری نه مه ش زه ره رو زیانیکی به رجه سته به سه ر تا ک وکومه لی موسلمانان وگروپه نیسلا می یه کاندایینیتته. نه م دیارده یه له زۆریک له ولاته عه ره بیه کان و نیسلا میه کاندایه اتوته دی و به کاریان هینا وه، کاریکی زۆر نامۆ و به لکو زۆر دل ناخۆش که ریشه که خویشاندانی ژنان له ولاتیکی عه ره بی و موسلماناندا ده پزینه نا و بازاپو خویشاندان ده که ن بۆ جی به جی کردنی قورئان و پۆشاک شاری بی ئاگا له وه ی که سه ربیچی قورئانیان کردوه که فرمانیان پی ده کات که له زۆر نه چنه ده ره هه ره وه خوی گه وه ده فهرموی: ﴿وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ﴾ ((الأحزاب: ۳۳)) واته له ماله کانی خوتاندا بمیننه وه و مه چنه ده ره.

۵. نه و که سانه ی که نه م ئایه ته ﴿وَمَنْ لَّمْ يَخْضَمْ بِمَا أُنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ (سورة المائدة (۴۷)). ده که نه به لگه بۆ کافر کردنی موسلمانان. ابن عباس ده لی: هه ره که سیك بریاری کافر بونی واته ده رچون له دین به م ئایه ته بدات نه وه سته مکاره (فاسق) ه، هه ره وه ها ابن جریر هه مان هه لبارده و و بۆچونی هه بوه و عطاء ده لی: بریار دان به و ئایه ته واته هه ره که سیك به حوکمی خوا کار نه کات کوفری ژیر کوفره واته: پی ی کافر نابیت به لام کوفر کردنی که له کوفری گه وه بچو کتره و پی ی له نیسلا م ده رناچیت.

أ — هه ره حکومه ت و پیتشه و او دادوه ریك (الحاکم) به غهیری نه و به رنامه یه ی که خوا ناردویه ته خوار حوکم بکات و پیتشی پازی بیت و ددانی پیتا بنیت نه وه سته مکار و فاسقه پتویسته ئامۆزگاری بکریت و دوعای چاکی بۆ بکریت که بگه پیتته وه، یابانگی گه پانه وه بۆ حوکمی خوی لی بکریت و داوای واز هینان و فریدان و دور که و تنه وه له و بیرو باوه په پوچه له ی لی بکریت.

ب — به لام په نا به خوا نه گه ر بریوی پی نه بیت له بهر نه وه کاری پی نه کات که یاسایه کی تری ده ستردی مۆفی پی باشتر بیت و له جیگه ی حوکمی خوی دای بنیت و پی ی وایی

ئو ده‌ستورو یاسایه له‌ده‌ستورو یاسای خوای گوره چاکتره و یاسای خوا به‌که‌لکی سه‌رده‌می نیستای پیشک‌ه‌وتن و ته‌کنز‌لۆژیا وه‌ک خۆیان گۆته‌نی نایه‌ت په‌نا به‌خوا ئه‌وه کافره و له‌دینی خوا هه‌ل گه‌راوه‌ته‌وه و له‌م دینه پاکه ده‌رچوه. ئه‌مه‌ش ده‌بی ئامۆزگاری بکری‌ت ده‌بی بگه‌پێته‌وه بۆ حوکمی خوای په‌روه‌ردگارمان، به‌کار کردن به‌و فه‌رموده‌یه‌ی خوای بالا ده‌ست و کار به‌جی که‌به‌موسا و هاپونی برای فه‌رمو: بچن بۆ لای فه‌رعه‌ون و ئامۆزگاری بکه‌ن به‌لکو بگه‌پێته‌وه بۆ حوکمی خوای گوره، ئه‌و فه‌رعه‌ونه‌ مله‌وپه‌ی که‌داوای خوایه‌تی ده‌کرد خوا په‌نامان بدات ﴿أَذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ﴾ ﴿١٢﴾ فَقَوْلَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا لِّعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ ﴿١٣﴾ (۱)

۶. له‌سه‌ر بانگه‌وازکاران پێویسته که‌پشو درێژو خۆپاگر بن له‌پێت‌ناو دروست و‌کردن و به‌ریاکردنی ده‌وله‌تی نیسلا‌می دا، ده‌بی ئارام بگرن له‌سه‌ر ئه‌و هه‌مو نه‌هامه‌تی و ده‌ردی سه‌ریه‌و گێزه‌و قه‌رقه‌شه‌یه‌ی دێته‌ پێگه‌یان له‌سه‌ر ده‌ستی کافران و بی باوه‌پان وه‌ل گه‌راوان له‌دینی خوا هه‌روه‌ک پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌نازارو ئه‌شکه‌نجه و کێشه‌ و نه‌سته‌نگ و درک و دا‌له‌کانی پێگه‌ سل نه‌که‌نه‌وه و له‌بانگه‌شه‌ی خۆیان نه‌که‌ون و سارد نه‌بنه‌وه بۆ یه‌کتا‌په‌رستی (الله) له‌به‌ندایه‌تی کردن و نزاو پارانه‌وه و حوکم گێرپان و بانگ کردنی خه‌لکی بۆ نیسلا‌م و پاگه‌یاندنی دینه‌که‌یان و حا‌لی کردنی موس‌لمانان له‌دینه‌که‌یان به‌رده‌وام بن. و ده‌ست گێڕویی ئه‌وانه بکه‌ن که‌لا‌پێ و چه‌واشه‌کراون و هه‌ولی ده‌ره‌ینانه‌وه‌یان له‌زۆلکاوی بی ئیمانی و نه‌فامی دا بده‌ن، هه‌روه‌ها به‌رده‌وام بن له‌تیک‌وشان و جه‌نگ کردن له‌پێگه‌ی خواداو په‌روه‌رده‌ کردن و فه‌ردنیکی نیسلا‌میان به‌ هێنانه‌ دی کۆمه‌لگایه‌کی چاک و پاک

(۱) ا. سورة طه: ۴۳ - ۴۴

ب. واته: بچن بۆ لای فه‌رعه‌ون و ئامۆزگاری بکه‌ن، به‌لکو بیر بکاته‌وه و له‌خوا بترسیت، به‌نه‌رمی و له‌سه‌رخۆ و ژیرانه‌ قسه‌ی له‌گه‌لدا بکه‌ن و ئامۆزگاری بکه‌ن، به‌لکو بگه‌پێته‌وه (وه‌رگێپ)

وخواوین که حوکم به قورئان و سوننه تی پیغه مبه ره که ی خوا ﷺ بکات له هه مو بواره کانی ژياندا.

چالاکى قوتابخانه (النشاط المدرسي)

چالاکى قوتابخانه سودى زځو پوټیکى به رچاوى هه یه بۆ قوتابیان، سه ده ها سودو که لکى بۆ له ش و دل و ده رونی مرؤف هه یه .
۱. وشه ی جوان و به که نک (الكلمة الطيبة)

باش وایه پيش نه وه ی بچه پوله وه قوتابیان له گۆره پانی قوتابخانه دا کۆبکړنه وه و ماموستا یا به کى له قوتابیان هه ندی له نایه ته کان و فره موده ی پیغه مبه ره ﷺ و لیکدانه وه یه کى کورتى قورئان و فره موده یان بۆ بخویندریته وه (۱)
۲. به سه ره ات و چیرۆک (القصة):

قوتابیان هه میشه حه زیان له به سه ره ات و چیرۆک گنپانه وه یه، بۆیه له سه ر برایان خوشکانى ماموستای په روه ردیارى موسلمان پتویسته نه م به سه ره ات و چیرۆکانه له وتی به یانیاندا بۆ قوتابیان زځو بخویندریته وه، هه روه ها له کاتى وانه گوته وه و گه شته قوتابخانه ییه کان و کاته کانی تر دا بۆیان بگنپدریته وه به تاییه تی نه و به سه ره ات و چیرۆکانه ی که بیرو باوه پ و عقیده ی پاک له دل و ده رونی قوتابیانداده چه سپینى. ئیستاش به یارمه تی خواى گه وره هه ندی له و چیرۆک و په خشانانه تان بۆده گنپمه وه که له سوننه تی پاکى پیغه مبه ردا هاتون:

عن معاوية بن الحكم السلمي ﷺ قال: (.. وكانت لي جازية ترعى غنماً لي قبل أحد و الجوانية، فاطلعت ذات يوم، فإذا الذئب قد ذهب بشاؤ من غنمها، وأنا رجلٌ من بني آدم

(۱) به لاهم به داخه وه له ولاتى ئیتمه دا دین شتیکی لاهه کى و خراوته په راویژه وه. نه وه ی به خه یال دا نه یات دینه چاچ جای نه وه ی کۆبکړنه وه و نایه ت و فره موده یان بۆ بخویندریته وه، خواى گه وره پینوماى هه مو لایه کمان بکات. آمین .. (وه رگنپي).

أَسَفٌ كَمَا يَأْسِفُونَ، وَلَكِنِّي صَكَّكْتُهَا صَكَّةً (ضربتها ولطمتها) فَأَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَعَظَّمْ ذَلِكَ عَلَيَّ، قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَفَلَا أَعْتَقُهَا؟ قَالَ: (إِئْتَنِي بِهَا، فَقَالَ لَهَا: أَيْنَ اللَّهُ؟ قَالَتْ: فِي السَّمَاءِ، قَالَ: مَنْ أَنَا؟ قَالَتْ: أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ، قَالَ: إِعْتَقُهَا فَإِنَّهَا مُؤَمَّنَةٌ) (۱)

سوده‌گانی نه‌م فه‌رموده‌یه :

(ا) سه‌حابه‌کان له‌همو کیشو ته‌نگ وچه‌له‌مه‌یه‌ک دا ده‌گه‌پانه‌وه بۆ لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ حه‌ل کردن و چاره‌سه‌ری کیشو ته‌نگزه‌کانیان به‌حوکمی خواو پیغه‌مبه‌ری خوا نه‌ویش سه‌ره‌داو و گری کویزه‌ی کیشو‌کانیان بۆ ده‌کردنه‌وه و چاره‌سه‌ری بۆ ده‌دزینه‌وه.

(ب) پازی بون به‌حوکمی خواو پیغه‌مبه‌ری خوا هه‌روه‌ک خوا بآا ده‌ست و کار به‌جی ده‌فه‌رموی: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَتُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ (۲)

(۱) ا. رواه مسلم.

ب. واته: له‌معاوییه‌ی کوی حکم السملی یه‌وه ده‌گپنه‌وه که‌گوتویه‌تی: (جاریه‌کم هه‌بو له‌لای کتوی ئو‌خود و ناوچه‌ی جه‌وانیه‌ مه‌ره‌گانی منی ده‌له‌وه‌پاندن. پۆژیکیان چومه سه‌ردانی و دیتم که‌ گورگ مه‌رتکی خواردنه‌ منیش توپه‌ بوم و لیم داو به‌ر مشته‌ کۆلانم دا. دوا‌ی بۆ پیغه‌مبه‌رم گنپایه‌وه، زۆری لێ قورس کردم منیش گوتم: نازادی نه‌که‌م نه‌ی په‌سولی خوا؟ فه‌رموی بجۆ بۆم بانگ بکه‌، منیش بۆم بانگ کرد. لێ ی پرسسی: خوا له‌کوی یه‌؟ گوتی: له‌ناسمانه‌. فه‌رموی من کیم؟ گوتی: تۆ پیغه‌مبه‌ری خوا. نه‌وچار فه‌رموی: نازادی بکه‌ نه‌وه به‌واداره‌. دیاره‌ نه‌ویش له‌سه‌ر فه‌رموده‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ نازادی ده‌کات. (وه‌رگپ؟)

(۲) ا. سورة النساء: (۶۵)

ب — واته: سویند به‌په‌روه‌رنگاری تۆ نه‌وانه‌ به‌پوایان نیه‌ هه‌تا‌کو نه‌و کیشو ناکوکی یانه‌ی که‌له‌نیوانیاندا پو ده‌دات نه‌ی هه‌ینه‌ لای تۆ به‌حوکمی خوا پازی نه‌بن، کاتیکیش که‌هاتنه‌ لات و به‌و حوکمه‌ که‌تۆ بۆت کردن پازی نه‌بن و به‌ته‌واویش ته‌سلیمی خوا نه‌بن واته‌ له‌دل و ده‌روندا

(ج) قایل نه بونی پیغمبر ﷺ و قبول نه کردن له سه حابه معاویه که له جاریه کی بدات ونه کاره ی به گونا حیکی گوره دانا. ده با په روه ردیاران به مه به ناگا بینه وه له مه وریا بن و شوین پی ی پیغمبر ﷺ بگرنه بهر له په روه رده و فیر کردنیا اندا له ژیا نی پوژانه یاندا.

(د) پیویسته برواداران هه میشه پرسیار له یه کتا په رستی و عه قیده و نه حاکامه کانی شهریه تی نیسلام بکن، له وانه ش بهر ز پاگرتن و له سه روه بونی (علو) و به پیروز پاگرتنی به سه دروستکراوه کانی خوی دا، به لکو واجبه له سه ر هه مو که سیك هه میشه به دوا ی پاستیه کاند ا بگ پین وچی یان له دل دا بو با له زنا تر له خویان بیرسن.

(ه) دروسته موسلمانان پرسیار بکن که خوا له کو ی یه؟ نه وه بوو پیغمبر ﷺ له جاریه کی پرس ی: خودا له کو ی یه؟

(و) دروسته و شهریه وه لام بدریت وه که (الله) له ناسمانه (واته له سه روی ناسمانه کانه وه یه). به پی ی وه لامدانه وه ی جاریه که بۆ پیغمبر ﷺ.

(ز) بروا بون به وه ی که خوا له ناسمانه به لگه ی دروست بونی نیمانه، که نه مه له سه ر هه مو موسلمانیک واجبه. خوا ی گوره ش له قورئانی پیروزدا ده فرموی: ﴿أَمِنْتُ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْشِفَ بِكُمْ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ﴾ (١) ابن عباس ده لی: (من فی السماء) نه وه ی له ناسمانه مه به سستی له زاتی (الله) یه.

(ح) دروست بون و کامل بونی نیمان به شایه تی دان به محمد ﷺ که نیتر دراوی خوا یه.

به حوکمه کی تو پازین هه روه کو پیغمبر له فرموده یه کی دا فه مو یه تی: { وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ يَكُونَ هَؤُلَاءِ سَمْعًا وَبَصَرًا } (١) سورة الملك: (١٦)

ب. واته: نایا پیوه له خوتان نه مینن که خوا ی گوره له سه روی ناسمانه کانه وه به زه ویتان دا پۆ به ریتنه خوار؟ (وه رگتی).

(ط) هه‌له‌یه‌و به‌هه‌له‌ داچوه هەر که‌سیک بلی: خوا به‌خودی خۆی له‌هه‌مو شوینیکه، راستیه‌که‌ی خوا به‌خودی خۆی له‌ئاسمانه‌و به‌زانیاری وزانستی خۆی له‌گه‌لماندایه‌ و ده‌مان بینێ ووگۆی ی لیمانه‌.

(ی) داوا کردنی جاریه‌که‌ له‌لایه‌ن پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ تاقی کردنه‌وه‌ی که‌بروای هه‌یه‌ یان ن؟ به‌لگه‌یه‌ که‌پیغه‌مبه‌ر نه‌ین زان نیه‌^(۱). هه‌روه‌کو سوڤی یه‌کان ده‌لێن گوایه‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ غه‌یب ده‌زانی.

(ک) ئازاد کردن بۆ برپاداره‌ نه‌ک بۆ کافر، چونکه‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ جاریه‌که‌ی به‌تاقی کرده‌وه‌، دوا‌ی نه‌وه‌ی بۆی پون بۆوه‌ که‌ئیمانداره‌ فرمانی به‌معاویه‌ دا که‌ئازادی بکات.

۲. گۆڤار یا بلۆ گراوه‌ی سه‌ردیوار (مجلة الحائط):

یه‌کێ له‌کارو چالاکیه‌کانی تری قوتابخانه‌ بریتیه‌ له‌ بلۆ کردنه‌وه‌ی سه‌ردیوار که‌له‌قوتابخانه‌دا له‌شوینیکێ به‌رزدا هه‌ل ده‌ها وه‌سریت، که‌تیایدا جۆره‌ها باب‌ه‌ت و زانیاری وزانستی به‌که‌لکی تیدا بلۆ ده‌کریته‌وه‌. وه‌ک ئامۆزگاریه‌کان، په‌ندی پیشینان و قسه‌ی نه‌سته‌ق، هه‌واله‌کان، پیشبریکێکان و کاته‌کانی تاقی کردنه‌وه‌وگه‌لێ زانیاری تری به‌سوڤو به‌که‌لک. له‌ئاماده‌ کردنی ئه‌م گۆڤاره‌دا قوتابیان به‌سه‌ره‌رشتی مامۆستا به‌شداری تیدا ده‌که‌ن. ئه‌و قوتابیانه‌ی که‌ خۆشنوسن هه‌ل ده‌بژێردرێن بۆ نووسینی وته‌ی پۆژانه‌ وه‌ه‌فتانه‌. له‌ئایه‌تی قورئان یا فه‌رموده‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ یاخود دێره‌ شیعر، که‌باسی ئه‌خلاقی به‌رز یا سودی په‌روه‌رده‌یی تیدا بیت، هه‌روه‌کو شاعر ده‌لی:

والأم مدرسةً إذا أعددتها أعدت شعباً طيب الأعراق^(۲)

(۱) واته‌: ئه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئاگای له‌غه‌یب بایه‌ ئه‌وا جاریه‌که‌ی بانگ نه‌ده‌کرو پرسپاری لێ نه‌ده‌کرد و به‌تاقی نه‌ده‌کرده‌وه‌ داخۆ برپاداره‌ یان کافر. یه‌کسه‌ر به‌معاویه‌ی ده‌گوت: ئه‌و جاریه‌ برپاداره‌ و برۆ ئازادی بکه‌!! (وه‌رگێتی).

(۲) واته‌: دایک وه‌ک قوتابخانه‌ وایه‌ن ئه‌گه‌ر باش و پر ئیمان په‌روه‌رده‌ بکریته‌ ئه‌وا گه‌لێکی په‌گ وپیشال داکوتاو وپته‌وت ئاماده‌ کریوه‌.(وه‌رگێتی).

هروه‌ها شاعریکی تر ده‌لی:

الله أسأل أن یفرج کربنا فالکرب لا یمحوه إلا الله^(۱)

۴. پیشبرکی ی نایینی وخه‌م ره‌وینی یه‌کان (المسابقات الدینیة والترفیہیة):

یه‌کیکی ترله‌چالاکیه‌کانی په‌روه‌ردیاران پیشبرکی یه‌که‌پۆلئیکی گرنکی هه‌یه‌له‌چالاک کردنی بیرو زیهنی قوتابیان. به‌تایه‌تی کاتی ماموستا پرسپاریان ئاراسته ده‌کات له‌چه‌ند بابه‌تیکی جؤراو جؤرداو قوتابیانیش له‌وه‌لامدانه‌وه‌ی دا پیشبرکی ده‌که‌ن (به‌تایه‌تیش که‌وه‌لامه‌که‌خه‌لاتی پله (درجه) ی تیدا بیت - وه‌رگیتی) باشتروایه‌له‌وکاته‌دا ماموستایان خه‌لاتی ماددی و معنه‌وی بۆ هانداتی قوتابیان بدات به‌و قوتابیانه‌ی که‌به‌شداری پیشبرکی یه‌که‌ده‌که‌ن.

۵. گه‌شت وسه‌ردانه‌کانی قوتابخانه:

له‌سه‌ر قوتابخانه‌کان پتویسته که‌هه‌ندی گه‌شت وسه‌ردان بۆ قوتابیان ساز بکه‌ن که‌تیایدا قوتابیان سه‌ردانی مزگه‌وته‌کان، کێلگه‌کشتوکالی یه‌کان، گۆرستان و کارگه‌و قوتابخانه‌کانی تری دراوسی بکه‌ن له‌ده‌فه‌ره‌که‌دا، بۆ نه‌جامدانی یه‌کتری ناسین و ئال وگۆر کردن و له‌یه‌کتری وه‌رگرتنی زانست وزانیاریه‌جۆربه‌جۆره‌کان وچاو کرانه‌وه‌ی قوتابییه‌کان و ماموستایان. هه‌روه‌ها پتویسته سالانه قوتابخانه‌کان به‌چه‌ند گه‌شتیک بۆ گوندو لادی نزیکه‌کان و بۆ هه‌ندی شوینی تری وه‌ک پوبارو ده‌ریاکان بۆ فیر بونی مه‌له کردن له‌لایه‌ن قوتابیانه‌وه‌که‌زۆر گرنگو ته‌ندروستی یه‌، هه‌روه‌ها بۆ پی ده‌شت وقه‌د پاله‌جوان و قه‌شه‌نگ و دل‌پیتنه‌کان.

۶. سه‌ردانی دایک و باوکان (زيارة الآباء والأه‌ل): -

له‌قوتابخانه‌کان دا پتویسته که‌دایکان و باوکان بۆ سه‌ردانی قوتابخانه‌بانگ هیشته بکات بۆ نه‌وه‌ی له‌نزیکه‌وه‌هاریکاری ماموستایان بکه‌ن بۆ حه‌ل کردنی کێشه‌کان نه‌گه‌ر هه‌بون، وه‌بۆ په‌روه‌رده‌کردنی کوپو که‌کانیان، نه‌وه‌ی لی‌ره‌دا زۆر گرنگه‌نه‌وه‌یه

(۱) واته: خواجه داوات لی ده‌که‌م که‌تنگ وچه‌له‌مه‌و نه‌هامه‌تیه‌کانم له‌سه‌ر لایه‌ری که‌تۆ نه‌بی که‌سی تر ناتوانیت له‌سه‌رمان لایه‌ریت و پزگارمان بکات. (وه‌رگیتی).

هه‌لۆیستی باوکان و دایکان و مامۆستایان یه‌کتری ده‌گره‌وه له‌پوی قوتابیاندا وه‌لۆیسته‌کانی ماله‌وه و قوتابخانه یه‌کتری نابهن و نه‌مانه‌ش هه‌مو کار له‌ژبان و په‌وشتی قوتابیان ده‌کات. پتۆیسته له‌سه‌ر باوکان و دایکان نه‌گه‌ر په‌وشت و هه‌لۆیستیکی خرابیان له‌مامۆستایه‌ک له‌قوتابخانه‌دا بینی بالای کوپو که‌کانیان ده‌ری نه‌خه‌ن و با بی ئه‌وه‌ی مندا له‌کانیان بزانه‌ن سه‌ردانی قوتابخانه‌که بکه‌ن و چاره‌سه‌ری کیشه‌که بکه‌ن بۆ ئه‌وه‌ی پێزو خۆشه‌ویستی له‌نیوان قوتابی و مامۆستایاندا به‌رده‌وام بێت. هه‌مو لایه‌ک ده‌زانین که هه‌مو که‌سیک قابیلی هه‌له‌کردنه ته‌نیا خوای گه‌وره نه‌بێت، باشترینی هه‌له‌که‌رانیش نه‌وانه‌ن که‌تۆبه ده‌کهن و جاریکی تر ناچنه‌وه سه‌ر هه‌له‌کانیان هه‌روه‌کو له‌فرموده‌ی راستی پێغه‌مبه‌ردا ﷺ هاته‌وه.

پیشبرکی له‌قوتابخانه‌دا

چاک وایه مامۆستایان له‌قوتابخانه‌کاندا پیشبرکی ی زانستی له‌نیوان قوتابییه‌کانیاندا نه‌نجام بده‌ن، چونکه پیشبرکی توانای بیر کردنه‌وه و له‌به‌ر کردنی قوتابیان پتر ده‌کات و بیرو زیهنی یان بۆ زانیاریه‌کان ده‌کریته‌وه و زۆری پێ که‌یف خۆش و دلخۆش ده‌بن. پیشبرکیش گه‌لی جۆری هه‌ن، پتۆیسته له‌سه‌ر مامۆستایان گرنگترینیان پیش گرنگیان بخه‌ن، به‌م شیوه‌ی خواره‌وه:

(۱) پیشبرکی ی له‌به‌ر کردنی قورنانی پیرۆز:

پتۆیسته مامۆستایان له‌م بواره‌دا پیشبرکی یه‌ک ساز بکه‌ن که‌به‌شیک له‌قورنانه‌ن، یان چه‌ند ئایه‌تیکیان بداتێ که‌له‌به‌ری بکه‌ن. نه‌وجار پیشبرکی یه‌که له‌نیوان دو یا سی قوتابی دا نه‌نجام بدات و نیشانه‌ی باش یا ئافه‌رین یا خود خه‌لات بۆ سه‌رکه‌وتوان دابنێت^(۱).

(۱) وه‌ک ئه‌م پیشبرکی یه‌ په‌روه‌ردیاران له‌هه‌ر شوێنیک بن، یا باوکان و دایکان له‌ماله‌وه له‌نیوان مندا له‌کانیاندا ساز بکه‌ن و دوايش خه‌لات به‌سه‌ر سه‌رکه‌وتوان و یه‌که‌م و دوهم و سێ یه‌که‌کان دا دابه‌ش بکه‌ن به‌پێ ی پله‌و ئاستی سه‌رکه‌وتنه‌که‌یان بۆ ئه‌وه قوتابیان یا مندا له‌کان هان بده‌ن که‌هه‌یه‌ی هه‌ول و کۆششی خۆیان بخه‌نه گه‌ر بۆ به‌رز کردنه‌وه‌ی ئاستی زانست و زانیاریه‌کانیان. نه‌وانه‌ی پله‌ی

هيوای باشتې بون بڼ سهرنه که وتوه کانیش بخوانن و هانی پتر ههول دانیان بڼ بدات. وه هر نه م پیشبرکي یه ده توانی فراوان تر بکړیت له نیوان دو پؤل یا له نیوان دو قوتاخانه دا بکړیت. هه روه ها له نیوان ماموستایان و خویان دا یاله نیوان دو ولات یا چه ند ولاتیک دا نه نجام بدریت. هه روه کو شانشینی عه ره بی سعودی له میانه ی ده زگاګانی راګه یانندی دا نه نجامی ده دات:

(أ) بهرنامه یه کی نیستګه یی له ژیر ناو نیشانی (ناشی فی رحاب القرآن) له ته له فزیونه وه مندالان نیشان ده دات که مندالان نه وه ی له بهریان کردوه ده ی خویننه وه، نه مه هوکاریکه بڼ هاندانی قوتابیان ومندالان که قورثانی پیروژ له بهر بګن، هه روه ها بڼ وه رګرتنی نه و خه لاتانه ی که به م بڼه یه وه وه ری ده ګرن.

(ب) پیشبرکي یه کی جیهانی که وه زارته ی حج و نه وقاف سالانه پی ی ه ل دستیت بڼ له بهر کردنی قورثانی پیروژ و ته فسیر کردنی قورثان وجوان خویندنه وه (تجوید). هه روه ها خه لاتی پړز لیتانی مادی و معنه وی یان ده دریتی بڼ هاندانیان، نه مه وپرای نه و پاداشته زوره ی که له نه نجامی له بهر کردنی قورثان له پړوی قیامه تدا که ده یان دریته وه^(۱)

(ج) بهرنامه یه ک به ناوی (أبناء الإسلام - پوله ګانی نیسلام) که بریتیه له له بهرنامه یه کی نیسلامی سهرکه وتو که په یوه ندی نیسلامی جیهانی پی یه وه ه ل دستیت.

(۲) له بهر کردنی فهرموده ی پیروژ:

هه روه ها ماموستایان چ پیاو وچ ژن پیویسته که چه ند پیشبرکي یه ک بڼ له بهر کردنی فهرموده پیروژه ګانی پیغه مبه ر ﷺ ساز بګن، چونکه زور ګرنگ وپیویسته و دوه مین

که متریان هیناوه پیش نه وانی تر بګه ونه وه یان هر نه بی بګن به وان، هه روه ها جوری نه م پیشبرکي یانه خوشه ویستی له نیوان قوتابیان و په روه دیاراندا زنده تر ده کات. (وه رګیږ).

(۱) به مرجی نیاز پاکي (الإخلاص) یان ته نیا بڼ خوابیت، نه ک هه ول دان و خومانو کردنه که یان له پیناو به دست هینانی نه و خه لاته دا بیت که له دنیا دا له ماموستا یان له هر که سی، یا له هر دام و ده زګاو دامه زراوه یه ک وه ری ده ګرن (إنما الأعمال ببالنات). (وه رګیږ).

سه‌رچاوه‌یه له‌ته‌شریع و به‌رنامه‌ی خوادا دوا‌ی قورئانی پی‌رۆز و سود به‌قوتابیان ده‌گه‌یه‌نیت له‌دنیاو له‌قیامه‌تا.

(۲) زمان‌ی عه‌ره‌بی؛

پێویسته له‌سه‌ر خوشک و برایی‌ی په‌روه‌ردیار که‌له‌گه‌ل قوتابیاندا به‌عه‌ره‌بی قسه‌ بکه‌ن و هانیان بده‌ن که‌به‌عه‌ره‌بی قسه‌ بکه‌ن و پێش‌ب‌زکی له‌نیوانیاندا دروست بکه‌ن بۆ قسه‌ کردن به‌زمان‌ی عه‌ره‌بی له‌گه‌ل مامۆستایان و براده‌ره‌کانیاندا. وه‌هانی سه‌رکه‌وتوه‌کان بده‌ن که‌عه‌ره‌بی په‌وان (الفصحی) باش ده‌زانن به‌و شیوه‌ زمانه‌ قسه‌ بکه‌ن نه‌ک شیوه‌ عامی یه‌که‌ (۱).

(۴) له‌به‌ر کردنی هۆنراوه‌ (الشعر)؛

پێویسته قوتابیان هان بدرێن بۆ له‌به‌ر کردنی چه‌ندان دێر هۆنراوه‌ی پر و اتاو به‌سود که‌بانگی یه‌کتا‌په‌رستی و تیکۆشان (الجهاد) ده‌کات. پێغه‌مبه‌ر ﷺ کاتی خنده‌کی له‌گه‌ل سه‌حابه‌کان دا ئی ده‌دا ئه‌م دێره‌ شیعراوه‌ی (ابن ابی رواحه‌)ی ده‌گوته‌وه‌:

والله‌ لولا الله ما اٰمتدینا ولا تصدقنا ولا صلینا
فانزلن سکینه‌ علینا وثبت الاقدام ان لاقینا
والمشرکون قد بغوا علینا اذا ارادوا قتلة‌ ابینا (۲)

(وه‌ وشه‌ی دوا‌ییان دووباره‌ ده‌کرده‌وه‌ (أبینا أبینا) و ده‌نگیان له‌گه‌لدا به‌رز

ده‌کرده‌وه‌.

(۱) ئه‌مه‌ سه‌باره‌ت به‌و قوتابیانه‌ی که‌عه‌ره‌بن یا له‌ ولاته‌ عه‌ره‌بیه‌کاندان و ته‌نیا عه‌ره‌بن به‌لام سه‌باره‌ت به‌نیمه‌ی کوردیش شتیکی باشه‌ که‌هه‌مان مه‌به‌ست بگرینه‌ به‌ر بۆ فێر بونی زمان‌ی عه‌ره‌بی له‌لایه‌ن قوتابیانی کورد و پێویسته‌ که‌زمان‌ی عه‌ره‌بی فێر بیه‌ن چونکه‌ له‌ژبانی دنیا‌ماندا سویدیکی زۆری ئی و ده‌ده‌گرین و په‌تاییه‌تیش که‌زمان‌ی قورئان و شایینی ئیسلام زمان‌ی عه‌ره‌بیه‌، وه‌ه‌روه‌ها له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زمان‌ی عه‌ره‌بی زمان‌یکی سه‌ره‌کی جیهانی و پۆشنی‌په‌رمانی پێ ده‌نوسێته‌وه‌. (وه‌رگێتی).

(۲) واته‌: وه‌للا‌می ئه‌گه‌ر (الله) نه‌بوا‌یه‌ ئیمه‌ هه‌رگیز پێگه‌ی پاستمان نه‌ده‌دۆزیه‌وه‌. نه‌چاکه‌مان ده‌زان‌ی و نه‌نوێژی‌شیمان ده‌کردن. (ده‌ی خوا‌یه‌ هه‌ر کاتێک پویه‌وه‌ی کافران و هاو‌به‌ش په‌یدا که‌ران و دۆژمان‌ی ئیسلام بوینه‌وه‌ ئارامی و خۆ پ‌اگری و پێداه‌ه‌زراویمان پێ بیه‌خشیت و هاریکاریمان بکه‌یت و پێکانمان له‌گه‌ر په‌پانی چه‌نگ دا توند ر‌ابگری‌ت و ئه‌ خوا‌یه‌ی قاچمانی چه‌قاند، بێ باوه‌پان و هاو‌به‌ش په‌یدا که‌ران و کافران سته‌میان ئی کردین، هه‌ر کاتێک و یستیان ئاشو‌یمان بۆ بنێنه‌وه‌ ش‌ه‌پمان پێ بفروشن پێشمان پێ گرتن و نه‌مان هێشتن. (جانهم‌ وشه‌ی دوا‌یی به‌ده‌نگی به‌رز دوجار ده‌گرتنه‌وه‌ - نه‌مانه‌ هێشتن، نه‌مان هێشتن). (وه‌رگێتی).

چون قورئان بلیینه وه؟

(۱) ماموستا باسوره ته که، یانهو ئایه تانه ی که مه به سته له بهر بکرین له سه ر ته خته ره شه که یان له سه ر وه ره قه یه ک به خه تیکی جوان و پون و سه رو ژیری یان بۆ بکات و بینوسیتته وه به دیوارو له شوینتیکی بهرز هه لی یان بهاوه سیت، یاخود له سه ر قورئانه که بیان خویننه وه.

(۲) به دهنگی جوان و پون و بهرز له گه ل (ترتیل) و نه رم کردن و خوش کردنی دهنگی دهی خوینیتته وه، نه مجار دهنگی ده بریت واته راده وه سیت، به واتا ئایه تیک ده خوینیتته وه له کوتایی ئایه ته که ده وه ستی. به گویره ی فرموده ی (أُم سلمة) کاتی پرسیاریان لی کرد، ئایا خویندنه وه ی پیغه مبه ر ﷺ چون بوه؟ گوتی: (كان ﷺ يقطعُ قرآنَهُ آيةَ آيةٍ) (۱) ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١﴾ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٢﴾ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٣﴾، ﴿٤﴾

(۳) هیچی تیا نیه نه گه ر قوتابیه کان بچوک بون ئایه ته کان له گه ل ماموستادا بلینه وه بۆ نه وه ی له گز کردنی ئایه ته کاندان زمانیان رابیت. به لام نه گه ر گه وه بون پیویست به وه ناکات.

(۴) ماوه یه ک بدریت به قوتابیان بۆ نه وه له بهر خوینانه وه به سه ربه سه رپو بی دهنگه دهنگو ژاوه ژاوه دروست کردن ئایه ته کان له بهر بکه نو بۆ نه وه ی کار له یه کتری نه که نو به یه کتری وه سه ر قال نه بن. چونکه پیغه مبه ر ﷺ نه مه ی قه دهغه کردوه که فرمویه تی: {لا یجهر بعضکم علی بعض فی القرآن} (۲)

(۱) أ. صحیح روه البخاری.

ب. واته خویندنه وه ی پیغه مبه ر ﷺ ئایه ت ئایه ت دهی خویندنه وه له سه ری ده وه ستا. (وه رگپی)

(۲) أ. روه البخاری.

ب. واته دهنگ به سه ر یه کتری وه بهرز مه که نه وه له کاتی قورئان خویندندا.

۵) نابیی له‌کاتی قورئان خویندن دا په‌له په‌له بکه‌ن و خیرا بخویننه‌وه . این مسعود رضی‌الله‌تعالی‌عنہ گوتویه‌تی: (لاتنثروا نثر الرمل، ولا تهذوه هذ الشعر، قفوا عند عجائبه، وحركوا به القلوب، ولا یكن هم أحدكم آخر السورة) (الهدی: الإسراع فی القراءة)^(۱)

۶) ماموستا باقوتابیان وافیر بکات که (صدق الله العظیم) نه‌که‌ن کاتی که ده‌ست له‌قورئان خویندن هه‌ل ده‌گرن، چونکه نه‌مه هیچ به‌لگه‌یه‌کی شه‌ری له‌سهر نه‌هاتوه . قورئان خویندنیش به‌ندایه‌تی کردنه‌و به‌ندایه‌تیش نابیی هیچ شتیکی زیادی بخه‌یته سه‌رو بیدعه‌ی تیدا بکه‌یت باقوتابی وا نه‌زانی که نه‌مه شتیکه له‌قورئان.

(۱) أ. رواه البخاري.

ب. واته: هینده به‌په‌له قورئان مه‌خویننه‌وه وه‌ک چه‌نگه لیو په‌رش ویلاوی بکه‌نه‌وه، نه‌وه‌ک هونراوه‌ش به‌له‌راندنه‌وه و به‌په‌له بیخویننه‌وه . له‌شوینه سه‌رنج پاکیشه‌کاندا بوه‌ستن و تیبینی لی بکه‌ن، به‌خویندننه‌وه‌یه‌کی وا بیخویننه‌وه که‌دلی خه‌لکی پاچه‌لکینن و که‌مه‌ند کی‌ش بکه‌ن. باناوات ومه‌به‌ستان نه‌وه نه‌بی که‌خیراو زو ته‌واوی بکه‌ن و بکه‌نه کوتایی سوره‌ته‌که یا بۆ ته‌واو کرنی خه‌تم په‌له په‌لتان پی بکه‌ویت وه‌یچ له‌خویندننه‌وه‌ی قورئانه‌که سود وه‌رنه‌گرن و په‌ندو عیبه‌ره‌تی لی وه‌نه‌گرن. (وه‌رگیتی).

وهرزشی لهش (الرياضة البدنية):

قوتابخانه کان گرنگی په کی ته و او به وهرزشی لهشی ده دهن، بۆ وانهی وهرزش ماموستای تاییه تمه ند هه یه چ له سه ره تایي په کان و چ له ناوه ندی و ناماده یی و دواناوه ندی و زانکوکاندا بیټ. پټویسته له سه ر خوشك و براییانی ماموستاو په روهر دیاران بۆ قوتابیتان پون بکه نه وه که نایینی نیسلام چ گرنگی په کی به په روهر ده کردنی نایینی داوه نه و گرنگی په شی داوه به په روهر ده کردنی وهرزشی لهشی ولهش ساغی، بۆ نه وهی موسلمانانی به هیزو به توانا به ره م به یتنی، چ له پوی نایینه وه بیټ وچ له پوی هیزی بازو وله شه وه بیټ. به کار کردن به فه رموده ی پیغه مبه ﷺ: {المؤمن القوى خيرٌ وأحبُّ إلى الله من المؤمن الضعيف، وفي كل خير، إحرص على ما ينفعك، استعن بالله، ولا تعجز، فإن أصابك شيء فلا تقول لو أني فعلت... كان كذا وكذا، ولكن قل قدر الله ما شاء فعل، فإن لو تفتح عمل الشيطان} (۱)

چونکه موسلمانانی به هیزو لهش ساغ هه میشه به توانا تره له به ندایه تی لهشی په کان بۆ خوای گه وره وهك نویژ کردن و پډژو گرتن و چه ج کردن و تیکویشان (الجهاد)

(۱) ۱. رواه مسلم.

ب. واته: موسلمانانی به هیزو به توانا و لهش ساغ گه لیک له موسلمانانی لاوازو بی هیزو بی وره و نیمان لاواز خیر تر و باشتره، نه گه ر شتیك به لایهك، ناخوشیهك، یانه خوشیهك توش بو مه لی نه گه ر نه وام بکردایه وانه ده بو، یا نه گه ر نه چوباما بۆ فلان شوین توشی نه م قه ده ره نه ده بوم، نه خیر نه مه هه رگیز وانه نه گه ر نهش چوبای نه و ناخوشی یا نه و به لایهت هه ر به سه ر ده هات، له بری نه وه بلی زقر سوپا س بۆ تۆ نه ی خوای په روهر دگرم نه وه قه زاو قه ده ری تۆیه و هه ر ده بی بیټ وگه رانه وهی نیه مه گه ر خۆت ویستت له سه ر بیټ. تۆ له سه ر نه و شته سوو به که سودی بۆ دین و دنیا تیدایه پشت به خوا بیهسته و داوای یارمه تی و سه رکه وتنی لی بکه و ده ست به نیشه کات بکه و هه رگیز په کت نه که ویت و وره به ر نه ده ی جا هه ر شتیك هاته پئی نه لی ی نه گه ر وام نه کردایه توش نه ده بوم و واده بو یا وانه ده بون به لکو بلی نه مه قه ده ری خوایه هه ر ده بوایه به اتایه و چونکه خوای گه وره هه ر شتیك ویستی له سه ر بیټ ده ی کات. نه و خه ته ره و خوت خوتانه کاری شه یتانن گوئی یان پئی مه دن. (وه رگیز).

لەبىرۋادارىكى لەش ناساغ وبىي ھىزو لاوازو پوتەلە . بۆيە پىيويستە پايىنەرى وەرزشى سەرکەوتوو سودەكانى بەندايەتى كىرەنە لەشى يەكانو پەيوەنديان بەبەھىز كىرەنى لەشى مەۋقەوہ بۇ قوتابيانى پون بىكاتەوہ:

(۱) نوپۇز:

بىرىتىيە لەبەندايەتى كىرەن بۇ خوا لەگەل ئەمەشدا سودو كەلگىكى زۆرى ھەيە بۇ بەھىز كىرەنى لەشى مەۋقە، چۈنكە وەستان و بەچۆك داھاتن و كىرپۇش بىردن و ئەم جىموجولانە سودىكى زۆريان ھەيە بۇ بەھىز كىرەنى لەشى مەۋقە.

(۲) پۇژو (الصيام): -

پۇژو بەندايەتى كىرەنكى بۇ خواي گەورە . سەربارى ئەمەش نوژداران سەلماندويانە كە سودىكى زۆرى ھەيە بۇ تەندروستى لەشى مەۋقە، چۈنكە گەدەو كۆنەندامى ھەرس بەھىز دەكات و جگەرو ئەندامەكانى تىرى ناو ھەناو لەشى مەۋقە چالاك دەكات و سودىكى يەكجار زۆرى بۇ سەرتاپاي لەشى مەۋقە ھەيە.

(۳) حەج :

حەج كىرەن سەربارى ئەوہى بەندايەتى و مل كەچ كىرەنكى بۇ خواي گەورە چەندان وەرزشى بۇ مەۋقە تىدايە وەك:

(أ) خۇشوشتن پىش ئىحرام بەستن:

چالاكى يەكە ھىز بەسوپى خويىن دەدات، پاك و خاۋىنىشە بۇ لەشى مەۋقە وپاك و خاۋىنى پىست و موەكان، ھەروەكو خۇشوشتن لەكاتى (جماع) كىرەن و پۇژانى ھەينى و دىستىۋىز ھەل گىرتن، ئەمانە ھەمويان چەند كارو چالاكىەكى وەرزشى بەكەلگن بۇ لەشى مەۋقە.

تەواف:

ئەمىش بەندايەتتە بۇ خۇاى گەرە و پۇيشتن وگورگە لۇقە (ترمىل) و پاكردىنى تىدايە، كەبرىتتە لەچەند ھەنگاويكى خىرا تر لە پۇيشتنى ئاسايى. پىغەمبەر ﷺ بۇيە فەرمان بەنەنجام دانى ئەم تەوافەدەكات، وەبۇ ئەوەى كافرانو بى باوہ پان ھىزو تواناي موسلمانان بىينن.

(ج) سەعى: بەندايەتى كرىنىكە بۇ خواو پۇيشتن بۇ ماوہىەكى درىژى تىدايە، لەگەل پاكردن لەنىوان دو ميل دا. ھەرۈھا سەرگەوتن بۇ تەپۆلكەى صەفاو مەرۈ، ئەمانەش خۇى لەخۇى دا برىتتىن لەچەند جۆرە چالاكى يەكى وەرزشى.

(د) ھات وچۆو گواستەنەو و پۇيشتن لەمىنا (منى) وە بۇ عەرەفات و گەپانەو وە بۇ مژدەلىفە و مانەو وە لە (منى) و وەشاندىنى (الحجرات) واتە پەجم كرىنى شەيتان لەچەند پۇژىك دا.

(ه) پەمى كرىنى شەيتان (رمى الجمار): ئەمەش بەندايەتى كرىنىكە بۇ خۇاى گەرە، سودىكى وەرزشى نۇرىشى بۇ لەشى مۇؤف ھەيە. ھەرۈھا سودىكى نۇرى سەربازىشى ھەيە بۇ موسلمانان بۇ فىر بونى پەمى كرىن، خۇاى گەرەو بالا دەست فرمانى بەبىرواداران كرىو و دەفەرموى: ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ﴾ (۱) ئەمەتە پىغەمبەر ﷺ ھىزو توانا و سودى

(۱) سورة الأنفال: (۶۰)

ب. واتە: ئەوئەندەى دەتوانن ھىزو توانا و چەك و چۆلە و ئامرازو كەل و پەلەكانى جەنگ ناماد بكن و مەشق و پاهىتان لەسەر چەك و سوار چاكى و بەكار ھىتانى ئەسپ بكن كەن و كات ئەسپ باو بو لەجەنگ ولەسوارى دا، بەلام ئەمىر تۇپ و فەزىكە و تانك و زىزى پۇش و پۇكىت و چەكە سوگەكان و گەل كەل و پەل و نامىرى ترى جەنگى ھەن موسلمان پىويستە خۇيان لەسەر بەكار ھىتان يان پابىتتىن و مەشقى لەسەر بكن و ھەمىشە خۇ تەيار و نامادەباش بكن، بۇ ئەوئەى ھەمىشە دۇنمانى خۇاى گەرە دۇنمانى خۇتانى پى بترسىتن. (وەرگىت).

په‌می کردنی بۆ لێك داوینه‌وه و فه‌رمویه‌تی: {أَلَا إِنَّ قُوَّةَ الرَّمِي، أَلَا إِنَّ قُوَّةَ الرَّمِي} (۱). هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌میشه‌ موسڵمانان هه‌ڵ ده‌نێت بۆ فێر بون و مه‌شق کردن و به‌رز کردنه‌وه‌ی ئاستی سه‌ربازی و په‌روه‌رده‌ کردنی سه‌ربازان و به‌رز ڤاگرتن و به‌ره‌ و پێدانی هه‌ونه‌ری سه‌ربازی و جه‌نگ، له‌م بواره‌وه‌ فه‌رمویه‌تی: (مَنْ تَعَلَّمَ الرَّمِي ثُمَّ نَسِيَ فُلَيْسَ مِنَّا، أَوْ قَدْ عَصَى)

هه‌تاكو له‌پۆزگاری نه‌مۆشماندا به‌لكو پتریش له‌جاران فێر بون و ڤاهێنان له‌سه‌ر چه‌كه‌كان و فێر بونی زانسته‌گانی جه‌نگ. پێویست و كاریکی حه‌تمی و فه‌رزه‌ له‌سه‌ر موسڵمانان له‌هه‌مو جیهاندا به‌تاییه‌تی كه‌ ئێستا هه‌مو جیهان دۆژمنی موسڵمانان و ئایینی پیرۆزی ئیسلامه‌، چونكه‌ فرۆكه‌ و پۆكێت و تۆپه‌ دور هاوێژه‌كان پێویستی به‌كی زۆریان ده‌وێ بۆ فێر بون و دروست كردنیان و ڤاهێنان و كار كردن پێ یان و ده‌بێ ده‌رسی نه‌زه‌ری و پراكتیکی (عملي) یان له‌سه‌ر بخوێندریت هه‌تاكو موسڵمانان به‌باشی فێری ببن و به‌كاریان به‌ئین به‌بێ گرفت و كێشه‌ دروست بون.

(۴) نه‌سپ (الخيل):

نه‌سپ له‌كات و سه‌رده‌می سه‌ره‌تای ئیسلامدا به‌كێك بوه‌ له‌ئامرازه‌ هه‌ره‌ پێویستی به‌كانی تێكۆشان و جه‌نگ له‌پێناو خوای گه‌وره‌ بۆ به‌ریا کردنی ده‌وله‌تی ئیسلامی. هه‌تاكو ئێستاش زۆریك له‌ولاتان پێشبرکی ی نه‌سپ ده‌كه‌ن و نه‌نجامی ده‌ده‌ن و هانی سوار چاکی و به‌ره‌ و پێدانی ده‌ده‌ن. دیاره‌ ئه‌مه‌ شتیکی حاشا هه‌ڵ نه‌گره‌ كه‌ سودو كه‌لكێکی وه‌رزشی زۆریشی بۆ له‌شی موقوف تێدايه‌. زۆر له‌ ده‌وله‌ته‌ بیانیه‌كان گرنگی به‌كی زۆر به‌سوار چاکی نه‌سپ ده‌ده‌ن.

(۱) ا. رواه مسلم.

ب. واته‌: هێز له‌خۆ ئاماده‌ کردن و ڤاهێنان و مه‌شق کردن به‌چه‌كه‌كان و فێر بونی زانسته‌و تاکتیكه‌گانی جه‌نگ دايه‌. هێز له‌ په‌روه‌رده‌ کردن و مه‌شق و ڤاهێنانی جه‌نگاوه‌ران و ئاماده‌ کردنی چۆره‌گانی چه‌كه‌پیداویستی به‌كانی جه‌نگ دايه‌ ئه‌ویش له‌پێناو خوادا. (وه‌رگێتی).

(۵) پېشېرېكې (السباق):

ئەمەشيان جورېكى تىرى بەسودە بۆلەش جوانى لەشى مرقۇف،
پېغەمبەر ﷺ پېشېرېكې غاردانى لەگەل عائشە خاتون ﷺ دا كىردوۈ عائشەش لەگەل ئەودا
پاى كىردوۈ .

پوختەى كار

پىويستە لەسەر مامۇستاي سەرگەوتو بەتايىيەتى تايىيەتمەندان و پسپۇرپانى
وەرزشى كە ئىسلام گرنگى پېداون و ھىناونى بۆ خزمەتى قوتايان و تىيان بگەيەنيت و
بۆيان پون بگەنەوۈ كەزۆبەى زۆرى كاتە زېرپىنەكانى خۆيان بە دەورى يارى تۆپى پى
وبە دەورى تۆپەوۈ بەفېرۆ نەدەن، بەتايىيەتېش ئەگەر كاتى نوپۇز كىردن ھات ، نوپۇزەكانيان
لەسەر نەچوئېن، ھەرۈھە لەئەنجامى مل ملانى يارى دا لە گۆلېن دا پۇق بەرقەو دو
بەرەكى و كېنەو دوژمنايەتى پو دەدات. لەخستەخانەى (النور) لەشارى مەككە گەنجېكم
دېت كەقاجى توشى(عضال - خزىن) ببو، كاتى پرسىيارم لى كىرد:

– ئەوۈ بەجى توش بوى؟

– يەككە لەيارىكەران، لەيارىكەماندا كاتى بېنى بەسەرىدا زال بوم خۆى بەقاجم كېشاو
قاجم شكا، ھىنايانم بۆ خەستەخانەو ئىستاش چاك بونەوۈم زۆر زەحمەتە.

رېگا پەرۈمردەيىيە سەرگەوتوۈەكان

لەسەر خوشك و برايانى مامۇستا پىويستە لەسەر ئەو پېنگە پەرۈمردەى يانە بېرۇن
كەقورئانى پېرۇزو سوننەتى پېغەمبەر ﷺ بۆ پەرۈمردە كىردن و دروست كىردنى بەرىەكى
پەشت بەرزو ئازاو بەجەرگى بەرگى كار لەئايىن و ئوممەتى ئىسلام ھىناونى .
كەدەتوانىن لەم چەند خالائەى خوارەوۈدا بىيان گوشىن:

ترس و ئومید: (الخوف والرجاء):

بئویسته له‌سه‌ر مامۆستایان که‌ترس و ئومید له‌خوا‌ی گه‌وره له‌دلی قوتابیه‌کانیاندا برۆین. چونکه‌ خوا تۆله‌ نه‌ستینکی زۆر تونده‌ بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی که‌سه‌رپێچی فرمانه‌کانی ده‌که‌ن و فرمانه‌کانی نه‌نجام ناده‌ن، په‌یمانی ئاگریکی سوتینه‌رو به‌ ئازاریکی سفت و سوێی به‌و که‌سانه‌ داوه‌ له‌دۆزه‌ که‌سه‌رپێچی ده‌که‌ن و به‌رنامه‌ی خواناگر و پازی نین قورئان و سوننه‌ت به‌رنامه‌وکه‌ته‌لۆکی ژانیان بێت له‌دنیا. له‌به‌رامبه‌ر ئه‌مانه‌شدا خوا‌ی بالا ده‌ست په‌یمانی به‌برواداران و گوێ پابه‌لانی خۆی و ئه‌و که‌سانه‌ی مافه‌کانی خوا نه‌نجام ده‌ده‌ن و به‌رنامه‌ی خوا ده‌که‌نه‌ سه‌رمه‌شقی ژانی دنیا‌یان و به‌هیچ به‌رنامه‌یه‌کی تری ناپاست و ده‌ستکرد پازی نین، به‌به‌هشتیک که‌پاداشتی کرده‌وه‌که‌ی خۆیا نه‌پیه‌تی له‌ جۆگا و جۆبارو دارو دره‌خت و میوه‌ و میوه‌جات و حویری جوان و گه‌ل نازو نیعه‌متیک که‌برانه‌وه‌یان بۆ نه‌یه، نه‌هیچ نه‌فسیک و نه‌هیچ چاو و نه‌هیچ گوێ یه‌ک نه‌م نازو نیعه‌مه‌تانه‌ی بینیه‌وه‌ و بیستوه‌ و نه‌به‌خه‌یالی که‌س داها توه‌. هۆکارو پێگه‌ی به‌ده‌ست هینانی ئه‌مانه‌ هه‌مو‌ی بونی ترس و ئومیده‌ له‌دلی موسلمانانی برواداردا، واته‌: موسلمانان ده‌بێ هه‌میشه‌ له‌نیوان ترس و هیوداری دا بن. ئه‌وه‌نده‌ بترسن له‌خوا که‌ئو به‌ندایه‌تی و په‌رستشی یه‌ی که‌کردویه‌تی و وه‌رگرتن یاخود نا. ئه‌وه‌نده‌ش ئومیدی هه‌بیت که‌هه‌مو به‌ندایه‌تی و په‌رستشی یه‌که‌ی و وه‌رگرتن و ده‌یان با ته‌ به‌هشت، ئه‌وه‌نده‌ش زیاده‌ په‌وی نه‌که‌ن که‌په‌نا به‌خوا له‌خۆ بایی بین و منه‌ت به‌سه‌ر خوادا بکه‌ن و توشی تاوان بین تی دا. له‌م ئایه‌ت و فهرمودانه‌ی خواره‌وه‌دا ده‌رده‌که‌وێت:

(أ) خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَارْجَوْا نَجۡۤوۡنَ ۚ﴾ (۱)

عَذَابِيْ هُوَ الْعَذَابُ الْاَلِيْمُ ﴿١﴾

(۱) سورة الحجر (۴۹، ۵۰)

ب. واته‌: هه‌ر من لێ بۆرده‌و به‌خشنده‌م، وه‌هه‌ر عه‌زایی منه‌ به‌هێزو توندو تیزو به‌سفت و سوێ یه‌. (وه‌رگێڕ)

وههروهه ده فره رموی: ﴿وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا

وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ (۱)

له م نایه ته دا خوای گوره فره مانمان پی ده کات که داوای لی بکهین و له بهری
بپارینه وه. نزاو پارانه وهش به شیکه له به ندایه تی .. به ترسان له ناگری دوزه خ و ته ماح و
نومید بون به به هه شته که ی، بۆ نه وه ی بابای موسلمان هه میشه له نیوان ترسو و نومید (
الخوف والرجاء) دا بیت. به مه قوتابی په وشت و ناکاری راست ده بیت ه وه و پاک و خاوین
ده رده چیت و به رده وام ده بیت.

(ب) له فره رموده دا هاتوه: {اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ} (۲). نه م
نایه تانه و نه م فره رموده یه به رپه رچ دانه وه یه کی خوایی و سوننه ته بۆ سوفیگریتی که ده لی:
نیمه به ندایه تی و په رتشی خوا له پیناو به هه شت و له ترسی ناگری دوزه خ ناکه ین. هه روه کو
له بایان دی بی و نه باران و نه وقورئان و فره رمودانه ی که له مه و بهر باسمان کردن نه بیستی.

(۱) أ. سورة الأعراف: (۵۶)

ب. واته: خراپه کاری و بی فره ماننی خوا مه کن دوا ی نه وه ی نه م زهویه پاکه پر له خیر و بیره ی بۆ
دروست کردن پیغه مبه ران و چه ندان به رنامه ی خوایی بۆ ناردونه خوار که دوا یه مینیان قورئانی پیروزو
جاریکی تر نیدی نه م زهویه پیس مه که نه وه. هه روه ها به ترسو و سه ریکی کزله وه و له نیوان ترسو
نومیده وه (الخوف والرجاء) له خوا بپارینه وه. (وه رگپ).

(۲) أ. صحيح رواه أبو داود.

ب. واته: خودایه گیان داوات لی ده که م به هه شتم پی ببه خشی، وه په ناشت پی ده گرم له ناگری
دوزه خ. (وه رگپ).

چىرۆك و بەسەرھاتە گىرنگەكان

چىرۆك و بەسەرھات كارىگەرىيەكى زۆر گىرنگى لەسەر دەرونى مرقۇدا ھەيە، بۆيە لەسەر براو خوشكانى پەرورەدىار پىيويستە كەزۆرىك لەو چىرۆك و بەسەرھاتانەى كەلەقورئانى پىرۆزو سوننەتى پاكى پىغەمبەر ﷺ دا ھاتون بۇ قوتابىيەكانى بگىرپتەو ھەندىك لەو چىرۆك و بەسەرھاتانە لەم چەند رىز بەندىيەى خوارەو ھەدا گرد دەكەينەو:

(أ) چىرۆكى يارانى ئەشكەوت (اصحاب الكهف): پەندو دەرس وەرگرتن و ئامۆزگارىيەكى زۆرى بۇ ئىمە تىدايە. ئەمانە دەستەيەكى برودارو خاوەن برىوايەكى پتەو پىولايىن بون بەخوای گەرەو پەرورەدگار. ئامانچ لەبۇ گىرپانەو ھى ئەم بەسەرھاتە پىك ھىنان و دروست كردنى بەرەيەكى برودارە بەخوای گەرە (الله) گيان، كەھمىشە ھەزو ئارەزويان يەكتاپەرستى خوای گەرەيە، ھەمىشە زۆرىشيان رەق لەھاوبەشى پەيدا كردنە.

(ب) چىرۆك و بەسەرھاتى عيسا (عليه الصلاة والسلام)، مەبەست و ئامانچ لەم بەسەرھانەدا دان نانە بەو ھى كەعيسى بەندەو نىردراوى خوايە نەك كورپى خوا ھەرەكو فەلەكان (النصارى) دەلێن.

(ج) چىرۆك و بەسەرھاتى يوسف (عليه الصلاة والسلام): لەئامانچەكانى ھىنانەو ھى ئەم بەسەرھاتە ئاگادار كردن و وريا كردنەو ھى موسلمانانە لەدور كەوتنەو ھى تىكەلى و بەتەنھا مانەو ھەگەل ئافرەتانداو خۆپاگرى و پاراستنى داوینە لەكارى خراپە و بى شەرى و فاحشەدا كەچارەنوسەكەى تىچون و داپزانە، ھەرەھا خۆپاگرى و ئارامى و سوپاسگوزارى خواو خيانەت نەكردن و تەبايى و يەك رىزيە.

(د) چىرۆك و بەسەر ھاتى يونس سلامى خوای لەسەر بىت: پەندو ئامۆزگارىيەكانى ئەم بەسەر ھاتەش برىتيە لەو ھى كەتەنيا پەنا بردن و ھانا بردنە بۇ خوای بالا دەست و كار بەجى (الله) بەتايبەتیش لەكاتىك دا كەتوشى بەلاو موسىبەت و نەھامەتيەك ببىت تەنيا پشت بەخوا ببەستى.

(ه) چیرۆکی یارانێ غار(أصحاب الغار): ئەم بەسەر هاتە پیڤەمبەر ﷺ بۆ سەحابەکان و بۆ ئێمە ی گێڕاوەتەووە بۆ ئەوێ فێری ئەوێمان بکات کە لە کاتی پارێش دەدا کردەوێ کانی خۆمان و پەزەمانەندی باوک و دایک و داگیر نەکردنی مافی کەسانی ترو زینا نەکردن لە ترسی خوا بکەین بە هۆ (الوسيلة) واسیتە لە پوی خوی گەورەدا. سوننەتی پیڤەمبەر ﷺ پڕپەتی لەم چیرۆک و بەسەر هاتە بە کەلک و سود بە خشانە.

پوختە ی کار

لەسەر هەمو پەرەردیاران پێویستە کە ئەم چیرۆک و بەسەر هاتە بە سودانە بۆ قوتابییەکانیان بگێڕنەو، چونکە باشتەری یارمەتی دەریکێ بۆ پەرەردە کردنی بەرەکانی دواپۆژ. وە لە چیرۆک و بەسەر هاتە خراپ و پیسو و بۆگەنەکان بیان پارێزن و بیان گێڕنەو کە هەمیشە بەرە و خراپیی و خراپە کاری و دزی و قۆڵ بپری و لادان و پەوشت نزمی و خراپیی و شەڕ و پال پیسی و سەر گێژ کردن پەل کێشیان دەکات. منیش دەلیم: (واتە مامۆستا جمیل زینۆ... وەرگێڕ) کۆمەڵە کتێبیکی بە سودم بۆ گەنج و لاوان دەرکردن کە دەتوانن سودیان ئی وەرگیرن بەم ناو نیشانانە ی خوارەو:

۱. من بدائع القصص النبوی الصحيح.
۲. معجزة الإسراء والمعراج، نشر دار المنار فی الخرج.
۳. قطوف من الشمائل المحمدية والأخلاق النبوية والآداب الإسلامية (مطبوع سابقاً) و غیرها من الكتب المفيدة.
۴. الصوفية فی میزان الكتاب والسنة.
۵. معلومات مهمة من الدين لا یغلها کثیر من المسلمین.
۶. أركان الإسلام والإيمان.
۷. العقيدة الإسلامية فی الكتاب والسنة الصحيحة.
۸. الوهابية علی ضوء الكتاب والسنة.

۹. شهادة الإسلام لا إله إلا الله.

۱۰. تحفة الأبرار في الأدعية والآداب والأركان.

۱۱. التحذير الجديد من مختصرات الصابوني في التفسير.

۱۲. فضائل الصلاة والسلام على محمد خير الأنام.

پاراستنی نویژهکان و کردنیان به کومه ل (الجماعه) له مزگه وتدا:

نویژ کردن به کومه ل له مزگه وتدا واجب له سر پیاوان، بویه له سر ماموستایان و باوکان و دایکان پیوسته که قوتابیان و مندالانیان له سر نویژ کردن به کومه ل (الجماعه) له مزگه وتدا هان بدهن و رایان بهینن بۆ نه وهی هر له نیستاو ه فیر بین و پابین که گه وره ش بون به رده وام بچنه مزگه وت و قورس نه بیت و ته مه لی تیدا نه کن. بۆ ئاسانکاری و سه رکه وتنی ئه م کاره ش باش وایه ئه م نه خشه ی خواره وه له سر ته خته په شه که بنوسنه وه تا قوتابیانش لای خویان له ده فته ره کانیاندا بینوسنه وه. ئه مجار ه مو نویژه کان بچنه مزگه وت و نویژه کانیان به کومه ل بکه ن و نه خشه که ش له گه ل خویاندا بهرن، باییشه و (امام) ی ئه و مزگه وته یا خود بانگ ده ره که ناوی خوی بنوسی و بویان ئیمزا بکات که ئاماده ی جه ماعت بون، ه مو پوژی خسته که له گه ل خویاندا بیننه وه بۆ قوتابخانه و ماموستا له جیگه ی تایبه تی خوی دا بویان ئیمزا بکات و نیشانه ی باشی و نمونه یی یان به پی ی ئاماده بونیان له جه ماعه ته کانیاندا له به شی خو و په وشت و په روه رده ی ئیسلامی دا بۆ دابنیت و خه لاتیان پیکه ش بکات.

..... ناوی قوتابی:

..... ناوی ئەو مزگوتە ی که نوێژی تێدا دەکات:

پۆژه کان	نوێژی به یانی	نێوه پۆ	عه سر	نوێژی شیوان	نوێژی خه وتنان	واژۆی مامۆستا
شه ممه	پیشه‌وا	پیشه‌وا	پیشه‌وا	پیشه‌وا	پیشه‌وا	
یه ک شه ممه	پیشه‌وا	پیشه‌وا	پیشه‌وا	پیشه‌وا	پیشه‌وا	
دو شه ممه	پیشه‌وا	پیشه‌وا	پیشه‌وا	پیشه‌وا	پیشه‌وا	
سێ شه ممه	پیشه‌وا	پیشه‌وا	پیشه‌وا	پیشه‌وا	پیشه‌وا	
چار شه ممه	پیشه‌وا	پیشه‌وا	پیشه‌وا	پیشه‌وا	پیشه‌وا	
پنج شه ممه	پیشه‌وا	پیشه‌وا	پیشه‌وا	پیشه‌وا	پیشه‌وا	
ههینی	پیشه‌وا	پیشه‌وا	پیشه‌وا	پیشه‌وا	پیشه‌وا	

تێبینی: به‌لام قوتابیانی که له‌مالی خۆیان نوێژه‌کانیان ده‌که‌ن و

به‌خێوکه‌ره‌کانیان له‌بری پیشه‌وا واژۆیان بۆ ده‌که‌ن بۆ مامۆستای ده‌به‌نه‌وه.

گیرانه‌وه‌ی قوتابیان و منداڵان له کاری خراپ:

هه‌ئس و که‌وته خراپه‌کان:

له‌سەر مامۆستای سهرکه‌وتو پێویسته که قوتابیه‌کانی له‌په‌وشت و هه‌ئس و که‌وتی خراپ و ناشیرینه‌کان بپاریزی: وه‌ک نوسین به‌ده‌ستی چه‌پ و چه‌مینه‌وه له‌کاتی نوسین و فری دانی کاغه‌زو پاشه‌پۆی قلم دواي دادانی له‌سەر زه‌وی و هه‌لکێشانی په‌ری ده‌فته‌رو پیس کردنی به‌مه‌ره‌که‌ب، نوسین به‌خه‌تیکي ناشیرین و تیکه‌ل و پیکه‌ل و خراپ، قسه‌ی ناشیرین کردن و شه‌په‌ جنێووئهم جوژه په‌وشته خراپانه. هه‌روه‌ها گیرانه‌وه‌یان له‌خراپترین و بێ‌زراو ترین په‌وشتیک که بریتیه له‌جگه‌ره کێشان که به‌شیوه‌یه‌کی زۆر ناشیرین و به‌ریالوو ترسانک له‌ناو قوتابیاندا ته‌شه‌نه‌ی کردوه. بۆیه له‌سەر مامۆستایان و په‌روه‌ردیاران پێویسته به‌هه‌مو شیوه‌یه‌ک و به‌هه‌مو پێگه جوژه‌به‌جوژه‌کان و به‌وپه‌ری توان و لیبراویه‌وه به‌ر له‌شالایی نه‌گریسی ئهم ئاكاره‌ناشیرینه و ناهه‌مواره و موسلمانان به‌تایبه‌تیش هی منداڵان و قوتابیان بگیریت و ده‌ستیان بگیریت نه‌که‌ونه ناو زۆلکاوی ئهم په‌تا کوشنده‌یه و نه‌خنکین تی‌ی دا هه‌روه‌کو گه‌وره‌کان تی‌ی که‌وتون. پێویسته له‌سەر مامۆستایان که‌زیان و مه‌ترسی یه‌کانی جگه‌ره بۆ قوتابیان پون بکه‌نه‌وه که بۆنێکی پیس و هه‌راسان که‌ری هه‌یه و ده‌بیته هۆی زه‌رد هه‌لگه‌پانی ددان و سمیل و په‌نجه‌کانی جگه‌ره کێش، وه‌هه‌روه‌ها که‌له‌که بونی نیکۆتین و قه‌تران و پر کردن سێ یه‌کان و نه‌نجام ده‌بیته هۆی مردنی ناوه‌خت. به‌م کاره‌شی نه‌فسیکی گوشت که‌خوای گه‌وره هه‌رامی کرد بو. هه‌روه‌ها کاریکی پێویسته ئه‌وه‌ی که لیژنه‌ی نوژدارانی جیهانی ده‌رباره‌ی جگه‌ره و زیانه‌کانی پای گه‌یاندوه که ده‌بیته هۆی سه‌ره‌تانی سێ یه‌کان و جگه‌رو خوین و گه‌لێ نه‌خۆشی تر بۆ قوتابیه‌کان پون بکاته‌وه.

به‌لام ئه‌و مامۆستایانه‌ی که به‌م ژه‌هره گیرۆده‌ بون، پێویسته له‌سه‌ریان که‌له‌ناو خه‌لکی و له‌ناو قوتابیه‌کانیدا جگه‌ره نه‌کێشن، هه‌روه‌کو له‌فه‌رموده‌ی پێغه‌مبه‌ردا ﷺ

هاتوه: { كلُّ أُمَّتِي مُعَافِي إِلَّا الْمَجَاهِرِينَ }^(۱) به لگو پټوښته له سر جگړه کيښان که به یه کجاری واز له جگړه کيښان بهیښن. هه روه ها له سر ماموستایان پټوښته که قوتابیانان تی بگه یه نن که بابای جگړه کيښ زیان به و که سانهش ده گه یه نیت که وان له تهنیشتیه وه و نازاری نه و دو فریشته یهش ده دات که خوای گوره له سهری ته رخان کردون بۆ نویسی چاکه و خراپه کان. دیاره نازاردانی خه لکیش له نایینی پیروزی نیسلامدا قه ده غه و حرامه. جائه گهر ماموستا توانی فوتابیه کانی قه ناعت پی بکات، و به ته وای له زیانه کانی جگړه هوشیاران بکاته وه و نه وهی که ناموزگاری فوتابیه کانی ده کات له خړشی دا پرنگ بداته وه نه و کات نه و قوتابیانه لی دور ده که ونه وه متمانه شیان به ماموستا که یان ده بیت و به پراستگزی ده زانن، به لام نه گهر ماموستا که یان ببینن که پراست نالی و کرده و قسه کانی تیک ناکاته وه نه و متمانه یان لای قوتابیه کان نامینی و به دروونی له قه له م ده دن.

(۱) سینه ماو ته له فزیوون:

نه وهی که له به هیژترین و گرنګترین و کاریګر ترین هژکاره کانی غه زو کردون و پرش کردنه وهی کلتوری له ولاتانی موسلماناندا ده ژمیردریت که له لایه ن کافران و بی باوه پانه وه به دیاری و خه لات بۆ نیمه ی موسلمان هیژراوه بۆ هه رس پی هیژانی نه خلاقیه ت و په وشت و به ها به رزه کان سینه ماو ته له فزیوونه. که به پراستی له ژیر ناوو له ژیر په رده ی نازادی و دیموکراتی و گه لی شتی تری له م ناوه زاقو بریقانه ی که پواله ت و به رگی دهره وه یان په حمه ت و ناوه رۆک و ناپۆشه که شیان عه زاب و دهره سهریه به ته وای نه خلاقیه ت و په وشتی موسلمانان داده هیژرینی و به سر یه کدا داته پاوه و داده ته پینی.

(۱) ا. متفق علیه.

ب. واته: نومه تی من هه مویان ده به خشرین ته نیا نه وانه نه بیت که به ناشکرا گوناح و تاوان نه بنجام ده دن. (وه رګتی).

ئىمپىرىيالىستى داگېركەر زۆرىك لەم فېكرەيان لەگەل خۇدا بەدىارى و خەلات بۆ ولاتانى
موسلمانان ھېناوہ. ديارە يەككى لەو ديارىە بۆگەنانە ديارى غەزوى فېكرى و داھىزەرى
ئەخلاقيەت بۆ ولاتانى موسلمانان بەتايىبەتى بۆ ولاتانى جىھان بەگشتى كەپۆلى خراپى
بەرچاوى ھەيە سىنەماو تەلەفزیۆنە، كەزىانىكى يەكجار مەترسى بۆ سەرگەنجان و لاوانى
موسلمان ھەيە.

ترسناكى يەكەى لەوہ دايە كەدەبىتە ھۆى بلأو كەردنەوہى سەر شۆپرى و سوكاىەتى
پى كەردن. ئامانجەكانىشيان لەوہ دايە كەگەنچ و لاوان بەرەو شىتېك دەست كىش دەكەن
كەزىانى ھەبىت نەك قازانچ، بۆ ئەوہى سود لەوزە و توانا و ھىزى بازوى خۇيان وەرنەگرن و
سودى بۆ ئايىن و بۆپۆلەكانى ئوممەتى موسلمانان و نىشتمانەكەى خۇيان نەبىت، نەك
بەدىوى سودو قازانچەكانى دا، چونكە ئەم دو دەزگايە دو سەرىن واتە دىۆىكىيان بەسودو
قازانچە ئەگەر لەو پوہدا بەكارى بىنىت وئەوى ترىان زىانىكى يەكجار زۆرى ھەيە و پرىەتى
لەژەھرى كوشندە گەر بەو پوہدا بەكار ھىنرا. ئەمە يەككە لەنەخشە گالوہكانى جولەكە و
سەھىۆنىەتى جىھانى و دەمىكە پى يەوہ خەرىكە. شىتېكى سەيرە كەبەرپرسان بەھىچ
شىۆەيەك ورياو بەخۆ نايەنەوہ و بەئاگا نايەنەوہ بۆ پزگار بون لەم مىحنەتە بۆگەنە سل
ناكەنەوہ. ئەگەر فىلمى زانستى و ئەخلاقى و ئاساىى پى لى بدرىت قەيدى نىە و ھىچ
كىشەيەكمان نابىت، وەك فىلمى فېركارى بۆ فېر كەردنى قوتابيان چۆن دەست نوپۇز ھەل
بگرن و چۆن نوپۇز بكەن، ھەروەك پىغەمبەر ﷺ كەردىەتى. ھەروەھا فلمىك قوتابيان فېر
بكاتكەچۆن گوى پايەلى و پز لەدايك و باوك و مامۇستاكانيان دەگرن. يان فلمىك لەبوارى
فېزىاو كىمىاو ھەر وانەيەكى تر بىت، ئەمانە ھەمويان كارىكى باش و ئاكارىكن بۆ قوتابيان
سود بەخشن.

لەسەر مامۇستاو پەروەردىارى سەرگەتو پىۆىست ئەوہيە كە زىانە بۆگەنەكانى
سەنەماو تەلەفزیۆن و فېدىۆيان تى بگەيەنن و لى يان وريا بكەنەوہ ئەگەر بەدىوى
خراپەكەيدا بەكار ھىنرا. وەبۆيان پون بكاتەوہ كەئەو فىلمە پوتە ئابۇق بەرانە چەندە

ترسناک و مه ترسی دارن و چۆن پیاوه تی و پتزو که رامه ت له دل و دهر و نو و ویزدان نه ک هر قوتابیان به لکو سه رجه م تا کوته وای نه ندامانی کۆمه لگا ده کوژیت و چۆن فیتری بی نه خلایق و دزین و نه نجام دانی چهنده ها تاوانی نابه جی یان ده کات، چهندان تاوانبارو دز ددانیان به وه داهیناوه که هه مو نه و کرده وه خراپ و بۆگه نانه ی وه ک دزی و بی نه خلایق و پیاو کوژی هه یه له و فیلمه پوت و خراپانه وه فیتر بون که نه و سینه ماو ته له فزیو و فیدیویانه په خشیان ده که ن. چیرۆک و به سه رهاته واقعی یه کانیش که له م پوه وه به چاوی سه ری خۆمان ده یان بینین پتر نه م پابه مان ده سه لمیتن. نه مه سه رباری نه وه ی که چاوه کان و کۆمپیوته ری میشکی مرقفه کان ماندو شلو شه که ت ده بن له نه نجامی سه یر کردنی نه م هه مو فیلمه بۆگه ن و شاشه تیشک دهر وه و هکانی نه م ده زگایانه و سه رباری به فیرو دانی کات و توشی ژه هراوی و پیس بونی هه وای په نگ خواردوی بۆگه نی هه ناسه و بۆنی دوکه لی جگه ره ی نه و هه مو خه لکه ده بن. هه روه ها تیکه ل بونی نیرو می و نه نجام کاری ناشیرین و لاسایی کردنه وه ی روداوه ناشیرین و بی نه خلایق یه کانی ناو نه و فیلمه پوت و جنسی یانه ی که له شاشه سینه ماکانه وه نیشان و په خش ده کرین.

بۆیه زۆر پتویسته له سه ر مامۆستایان که نه م پاستیانه بۆ قوتابیه کانیا ن شه رح بکه ن و تی یان بگه یه نن، که نه گه ر قوتابی یا هه ر که سیکی تر بیت له بری نه م کاره دزیو و نابه جی یه کتیبیککی به سودی زانستی یا چیرۆکی که به که لک و پر له په ندو ئامۆزگاری بکړیت و بۆ خۆی بیخوینیت وه گه لیک باشتر و به سود تره بۆی له م کاره خیانه تکاریه و خوای گه وره ش پاداشتی ده داته وه و کاته که شی به فیرو ناچیت. خوای گه وره ولاتی سعودیه ی له و ئامیزه سینه ما بۆ گه نانه و نه وه یشی ده بیت هه ی تیکه ل بونی پیاو و ژن پاراستوه.

٢) قومار و یانه سیب (المیسر والیانصیب):

پتویسته له سه ر مامۆستای سه رکه وتو له په روه رده کردن و فیتر کردن که هه میسه چاوه دپیری قوتابیه کانی بکات و سه رنجیان بدات له هه لسو که وتو په وشته ناشیرینه کان نزیک نه که ونه وه و حال یان بکات که یاری کردن له سه ر هه لواو چکلیت و شیرینه کانیش

هر به‌شیکن له‌قومارو هر امن هر که‌سیک بیان کات توشی پړو توپه بونی خوی گه‌وره ده‌بیټ و هه‌میشه گیران به‌تال و نیفلاس ده‌بیټ. وه‌ناگادارو وریان بکاته‌وه که‌هر که‌سی ده‌ست له‌و قومار و وړدانه و هر بدات به‌ره و قوماری گه‌وره سر ده‌کیشیت، نه‌که هر به‌مال به‌لکو به‌ناموسیش ده‌که‌وټه ناو زه‌لکاوې نه‌م په‌وشته پیسو بۆگه‌نه‌وه واته سهر مال و ناموسیشی ده‌دوړپټنی و هیچی پی نامیټی و قه‌لاش ده‌بیټ. زوړیک له‌م پوداوانه پوی داوه. که‌که‌ی خوی فروشتوه یادوړاندویه‌تی. نه‌وه‌ته جاریکیان په‌کټک له‌قومار که‌ران ده‌ست له‌قومار هه‌ل ناگری هه‌تا سهر مال و ده‌دوړپټنی و هیچی پی نامیټی، له‌سهر قومار هه‌ل ناستی هه‌تا که‌که‌شی ده‌دوړپټنی، به‌م‌ش ناوه‌ستی هه‌تا لیتریکی له‌خوټنی خوشی ده‌دوړپټنی. پاش ماوه‌یه‌ک به‌مردویی له‌یه‌کی له‌نوټیله‌کانی بیروت دیتیان‌وه^(۱).

نه‌گه‌ر له‌قومار کردن‌داو‌م‌ی خوارندنه‌وه‌دا خټرو چاکه هه‌بایه خوی گه‌وره لی‌مانی قه‌ده‌غه نه‌ده‌کرد که‌ده‌فهرموی: ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا اِنَّمَا اَلْخَمْرُ وَٱلْمَيْسِرُ وَٱلْاَنْصَابُ وَٱلْاَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطٰنِ فَاَجْتَنِبُوْهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿٥٠﴾

(۱) له‌م جوړه که‌سانه له‌ولاتی نی‌مه‌شدا زدن، چندان که‌س هه‌ن دوی نه‌وه‌ی هرچی پاره و پولی هه‌بو هه‌موی دپړاندوه نه‌م جار مولک و خانوه‌که‌شی فروشتوه. به‌وه‌شوه نه‌وه‌ستاوه که‌که‌شی فروشتوه سر شورش ماوه‌ته‌وه. زوړیک هه‌ن که‌سایه‌تیا داهیزراو داپزاوه. په‌کټک هه‌بو ده‌مناسی و له‌گه‌ره‌کی خومان دراوسیمان بو شه‌ویکیان له‌بهر سهرخوشی و نیفلاس بونی له‌قوماردا ناگای له‌خوی نه‌مابو به‌گه‌ل و لینگی پوتیه‌وه هاته‌وه ناو مال و من‌داله‌که‌ی خوی و پانتوله‌که‌ی له‌بازاپه‌ی دابو. له‌گه‌ل ژنه‌که‌ی لی‌یان بو به‌ه‌راو قیزه‌ قیز. ژنه‌که‌ی ده‌ی گوت: نه‌یپو پیاوه‌که‌ نه‌وه بۆ وات لی‌ قه‌وماوه نه‌دی کوا پانتوله‌که‌ت، نه‌وه فه‌سادیان کردی؟ نی‌دی به‌و نی‌وه شه‌وه هرچی قه‌وم وقیله هه‌بو له‌گه‌ل دراوسیکان لی‌کک بو‌نه‌وه و تابه‌یانی کردیانه ژوریکه‌وه و به‌ندیان کرد. (وه‌رگټی).

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ﴿٩٠﴾ ﴿٩١﴾

هروه ها پیغه مبر علیه السلام فرمویه تی: { من لعب بالنردشير فكأنما غمس يده في لحم الخنزير ودمه } ^(۱) له مه وه بزمان دهرده که ویت که دروست نیه یاری کاغزو تاو له وشه تره نچ بکریت، هرچه نده له سر خوشیش بیت واته له سر شت بردنه وه نه بیت. چونکه نه مه ش سر ده کیشیت بق قوما رو ده بیته هوی ده مه ته قی ودهم به دمه و به کدا

(۱) ا. سورة المائدة: (۹۰، ۹۱)

ب. واته: نهی پرواداران مهی خوارینه وه و قوما ر کردن و بت پرستی و تیرو پشک هاویشتن کاریکی خرابه و له کرده وه کانی شهیتانن لی یان دور بکه ونه وه بق نه وهی سرکه و تو بن. شهیتان به هوی نه و کارانه وه دهیه وی نورمنایه تی و بق و کینه تان بخاته نیوان و دهیه وی له به ندایه تی و زیکرو ویردی خواو له نویژ دورتان بخاته وه. نه وه هتا که نگی ناقل نابن و که ی ده گه ریته وه. زاراره ی (المیسر) به واتای قوما ر دیت. له علی کوپی ابی طالبه وه علیه السلام: قوما ر مه به ستی له شه تره نجه. هروه ها قاسم کوپی محمد گوتویه تی: هر یاریک و هر شتیکی له زیکرو ویردی خواو له نویژ کردن بی ناگات بکات نه وه قوما ر. هتا کو یاری مندالان به گویز وات گویزانی و که لایه نی (هلماتین) وکلاوین و په سمین و باقی یاریه کانی مندالان هه مویان قوما رن و هر امن جا چ جای نه وه هه مو یاری و قوما رو مه یسره ی که پیاوان له سر پاره یا له سر هر شتیکی تر بیت ده که بن هیچ جیاوازی نیه نه گهر له سر شتیش نه بیت هر هر راهه مادام له زیکرو ویردی خواو له نویژ کردن بی ناگات ده کات. تفسیری ابن کثیر (وه رگپی).

(۲) ا. رواه مسلم.

ب. واته: هرکه سیک به نه رده شیر که مه به ست له تاو له یه یاری بکات، نه وه وه که نه وه وایه که ده ستی له گزشت و خوینی به راز وهر دابیت، دیاره مه به ستی له خواردنی گزشتی به راز. که واته وه که نه وه وایه که گزشتی به رازی خوارد بیت. نه مه ش نه وه ده گه یه نیت که کردنی یاری تاو له هر راهه و دروست نیه (وه رگپی).

که بیری هاته وه جنیوی به براده ره که ی داوه ته ریق بو ه وه گوئی:

– براده ره که ته عدای لی کردم و خه تای نه بو که جنیوه کانم پی دان !!

– خوای گه وره ده ست دریزی (تعدی) له که س قبول ناکات هه روه کو خوی ده فهرموی: ﴿

وَلَا تَعْتَدُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿١﴾﴾ (١) به لام پیم پیل کئی نه م

وه سوه سه ی خسته دلی براده ره که ت وای لی کرد لیت بدات؟

– شهیتان وای لی کرد لیم بدات.

– که واته چاک و ابو جنیو به شهیتانه که ی بدهیت (٢) نه ک به ثابینه که ی، نه مجار (نه فرینی

له شهیتانه که ی کرد) و پیم گوت:

– پیویسته له سهرت تۆبه بکهیت و داوای لی خوش بون و لی بوردن له خوای گه وره بکهیت و

نییدی جاریکی تر نه گه پیتته وه سهر نه م کاره خرابانه چونکه تۆ جنیوت به ثابینه که ی نه م داوه.

– أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ.

نه مجار منیش سوپاسم کرد و داوام لی کرد نییدی جاریکی تر نه گه پیتته وه سهر نه م

خرابانه و نامۆزگاری براده ره کانیشی بکات که هه رگیز گوناحی له م جوړه نه که نه وه. وه نه م

به یه کدا چون و چنگه پرچه ی له نیوان قوتابیاندا ده کریت نه رکی سهر شانی مامۆستایانه که

(١) أ. البقرة: ١٩٠

ب. واته: ده ست دریزی مه که نه سهر یه کتری چونکه خوای گه وره ده ست دریزی کارانی خوش

ناون. (وه رگیتی).

(٢) باشت وایه بابای موسلمان له کاتی توپه بوندا په نا به خوابگریت له شهیتان (اعوذ بالله من الشیطان

الرجیم) بلتت. هه روه ها خوای گه وره ده فهرموی: ﴿وَمَا يَزْعَمُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ تَزَعٌ فَأَسْتَعِذُّ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ

السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾﴾ سورة فصلت: (٣٦). وه پیغه مبر ﷺ توپه بو ده فهرموی: ﴿إِنِّي لَأَعْلَمُ كَلِمَةً لَوْ

قَالَهَا لَذَهَبَ عَنْهُ الْغَضَبُ أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ متفق علیه.

ئامۆژگاری قوتابیه‌کانیان بکه‌نو ئی یان حالێ بکه‌نو تێ یان بگه‌یه‌نن که‌ئه‌وان برای
یه‌کترین یاخوشکی یه‌کترین و دروست نیه‌ برا برا، یاخوشک خوشک بکوژیت^(۱) یا جنتیوی
پسێ بدات و ئی ی بدات. په‌روه‌ردیاری گه‌وره‌مان محمد ﷺ له‌م کاره‌ خراپ و دزیوانه
قه‌ده‌غه‌ی کردوین و فه‌رمویه‌تی: { سباب المؤمن فسوقٌ و قتالهٌ كفرٌ }^(۲)

پێویسته‌ له‌نێوان قوتابیاندان که‌شو هه‌وایه‌کی برابانه‌ دروست بکه‌نو یه‌کترین
خۆش بویت و له‌سه‌ر مامۆستایانیش پێویسته‌ که‌ قوتابیان له‌سه‌ر برابیه‌تی و خۆشه‌ویستی
را به‌یئن و گیانی برابیه‌تی و پشتی یه‌کگرتنیا له‌دڵدا به‌وێنن پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی: { أولا
أدلكم على شيء إذا فعلتموه تحاببتم، أفشوا السلام بينكم }^(۳)

ده‌ستخۆشی و خه‌لاتکردن و سزادتن (المكافاة والعقوبات)؛

مامۆستای سه‌رکه‌وتو که‌م وایه‌ په‌نا بۆ سزادان و لێدان به‌ریت، مه‌گه‌ر له‌کاتی زۆر
پێویست دا نه‌بیئت، به‌لکو هه‌میشه‌ به‌خۆشی و به‌نه‌رمی و ده‌ست خۆشی کردن و خه‌لات
پێشکه‌ش کردن پێش سزادان ده‌خات، چونکه‌ ئه‌مه‌ هه‌میشه‌ قوتابیان به‌جۆش و خڕۆش تر
به‌ره‌ و فێر بون و په‌روه‌رده‌یی هان ده‌دات. به‌پێچه‌وانه‌ی سزادان که‌ هه‌میشه‌ شوێنه‌واری
خراپ له‌سه‌ر دڵ و ده‌رونی قوتابیان به‌جێ دێلێ و ده‌بیته‌ به‌ر به‌ستێک له‌نێوان قوتابی و

(۱) دیاره‌ لێره‌دا مه‌به‌ست له‌برای دینی نه‌ک برای باوک و دایکی چونکه‌ برای نه‌سه‌بی نه‌گه‌ر له‌دین
ده‌رچ و دژی دینی خوا وه‌ستا یا کافر بو ئه‌وا نه‌و کاته‌ کوشتنی دروسته‌ به‌پێی شه‌ریعه‌تی ئیسلام
(وه‌رگێتی).

(۲) ۱. متفقٌ علیه‌.

ب. واته‌: جنتیو دان به‌به‌وادار گوناخی گه‌وره‌یه‌ و کوشتنی کوفره‌ (وه‌رگێتی).

(۳) ۱. رواه مسلم.

ب. واته‌: ئایا شتیکتان فێر بکه‌م ئه‌گه‌ر ئه‌نجامی بده‌ن یه‌کترین خۆش ده‌وێت و برابیه‌تی
ده‌که‌وێته‌ نێوانتان وه‌ بایه‌کترین خۆش بوێ و هه‌میشه‌ سه‌لام له‌یه‌کتری بکه‌ن بیناسی یا نه‌ی ناسی.
له‌وانه‌یه‌ نه‌ناسینه‌که‌ خێرو پاداشتی پتر بیئت (وه‌رگێتی).

تیگه‌یشتن و زانست و گیانی په‌روه‌ده‌یی و گیانی به‌رده‌وامی و به‌ره و پیش چون و گه‌شه کردن له‌دل و دهرونی قوتابیدا ده‌کوژیت، هر به‌م هویه‌وه‌ش زۆرێک له‌قوتابیان قوتابخانه به‌جی ده‌هیلن و ده‌ست له‌خویندن هه‌ل ده‌گرن. چونکه گیانی بی ئومیدی له‌دلیاندا ده‌پسکی به‌هوی هندی توندو تیژی و سته‌م که‌له‌ه‌ندی له‌مامۆستایان ده‌ی بینن. وه‌زۆرێک له‌قوتابیان نه‌و مامۆستایانه‌ی که‌توندو تیژن له‌ناو خه‌لکی و قه‌تابیانی تردا زۆر باسیان ده‌که‌ن و به‌سته‌مکاریان ناوده‌به‌ن.

ده‌با هه‌میشه ده‌ست خۆشی کردن و پاداشت و خه‌لات کردن پیش سزادانه‌کان بخزین، چونکه نه‌م بنچینه‌ترو په‌سه‌نترو به‌که‌ک تره‌و بۆندی برایه‌تی و خۆشه‌ویستی و یه‌کتری خۆش ویستن له‌ده‌ل‌کاندا ده‌پسکینی و پیزی موسلمانان به‌هیزترو به‌تین ترو به‌گورتر ده‌کات وه‌میشه پیشه‌نگی هه‌مو شتیکه‌. هه‌روه‌کو له‌م خال به‌ندیی خواره‌وه‌دا ده‌یان بینن:

۱. ناو ده‌کردن یا باس کردن به‌باشی (الثناء الجمیل):

پێویسته‌له‌سه‌ر مامۆستا که‌هر کاریکی باش ده‌ست پیشخه‌ری جوانی له‌قوابیان دیت و له‌وانه‌کانی دا زیره‌کو سه‌رکه‌وتو بون په‌وشت و ئاکاری جوان و پێک و پێکی هه‌بو، هه‌میشه ستایشی بکات و به‌باشی باسی بکات و ده‌ست خۆشی لێ بکات، هه‌ر قوتابییه‌ک وه‌لامه‌کانی باش بون پێی ی بلێ: {نافه‌رین، ده‌ستت خۆش بێت و خوای گه‌وره به‌ره‌که‌ت بخاته ته‌مه‌نته‌وه‌ ((بارک الله فیك))}. وه‌له‌ناو قوتابیاندا به‌تایبه‌تی و له‌ناو خه‌لکی دا به‌گشتی به‌باشی باسی بکات و بلێ فلان قوتابی باشترین و زیره‌کترین قوتابییه‌ له‌قوتابخانه‌که‌ماندا بۆ نه‌وه‌ی قوتابیانی تریش چاو له‌و بکه‌ن و وه‌ک نه‌و ده‌ربچن^(۱). ئانه‌م

(۱) له‌سه‌له‌کانی شه‌سته‌کاندا بو له‌پۆلی چواره‌می سه‌ره‌تایی دا بوم قوتابییه‌کی زیره‌کو په‌وشت و ئاکار به‌رز بوم مامۆستاکان یادیان به‌خیر بێت زۆریان پێز لێ ده‌گرت، یه‌کی له‌وانه مامۆستا کمال علی حسن بو که‌به‌که‌ماله سور به‌ناپانگ بو به‌پێوه‌به‌رمان بو، هه‌روه‌ها مامۆستا کمال صابرکه‌له‌به‌رنامه‌ی که‌شکوێ ته‌له‌فزیۆنی یه‌کیه‌تی دواي پاپه‌ین ناوی ساله نیوه زمان بو نه‌ویش هه‌ر به‌پێوه‌به‌رمان بو

هه‌ئسو که‌وته له‌پێژ لێنان و باش باس کردن و خه‌لات کردنه قوتابیان هان ده‌دات و یانی مه‌عنه‌ویان واته وره‌یان به‌رز ده‌کاته‌وه و شوینه‌وارێکی چاک له‌دل و ده‌رونی قوتابیاندان به‌جی ده‌هێلێ، و له‌قوتابیان ده‌کات که‌ئو به‌پێ هه‌ولێ خۆیان بده‌ن تاسه‌رکه‌وتو بن و له‌لایه‌کی تره‌وه ده‌بیته هۆی پته‌و کردنی په‌یوه‌ندی و خۆشه‌ویستی له‌نیوان مامۆستا و قوتابیاندان، هه‌روه‌کو می‌شک‌و‌بیری قوتابیان بۆ ده‌رسه‌کانیان فراوانتر و لا‌تر ده‌بیته‌و ئاسوده‌تر و ره‌ به‌رز تر ده‌بن، له‌هه‌مان کاتیشدا هانده‌ریکه بۆ قوتابه‌یه‌کانی تری هاوه‌لیان که‌چاو له‌وان بکه‌ن هه‌ولێ خۆ چاک کردن و تیکۆشان پتر بده‌ن بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌وانیش وه‌ک ئه‌و قوتابیانه زیره‌کو به‌په‌وشت بن و ستایش و سوپاس و خه‌لات بکری‌ن. که‌واته له‌سزادان و سه‌رکۆنه کردن و لێدان باشته‌ر که‌دوچارێ برێ له‌قوتابیان ده‌بیته.

(۲) پاداشت و خه‌لاتی ماددی (المکافات المادیة):

سروشتی مندال وایه هه‌میشه‌ حه‌زی له‌خه‌لات کردنه. حه‌زی ئی به‌وه‌هه‌میشه هه‌ولێ بۆ ده‌دات بۆیه پتویسته له‌سه‌ر مامۆستایان که‌وه‌لامی ئه‌م حه‌زه‌یان بده‌نه‌وه و له‌بۆنه‌کاندا خه‌لاتیان بکه‌ن و به‌سه‌ر ئه‌و قوتابیانه‌دا که‌زیره‌کو به‌په‌وشت و ئا‌کار

یه‌ک له‌هه‌وای یه‌ک، ده‌یان گوته: تۆ ئه‌گه‌ر به‌په‌نجه‌ چاومان ده‌ر بێنی پێمان ناخۆش نیه‌ مادام قوتابه‌یه‌کی زیره‌ک و په‌وشت به‌رزێ. هه‌روه‌ها پۆزێک له‌کاتی کۆ کردنه‌وه‌ی به‌یانیان واته‌ پیز بونی به‌یانیان له‌ساحه‌که‌ له‌پیش چاوی هه‌مو قوتابیانی قوتابخانه‌ی چوارقوپنه‌ی سه‌ره‌تایی ده‌ریان هه‌تنام و گوته‌یان: لێره به‌ولاوه‌ احمد چاودێری گشتی قوتابخانه‌که‌یه‌ له‌ناو قوتابخانه‌ و له‌ده‌ره‌وه‌ی قوتابخانه‌ و نوێنه‌ری ئێمه‌ ده‌بی وه‌ک ئێمه‌ پێزی بگرن. ئیدی برا ئه‌مه‌ بۆ من بو به‌هانده‌ریک بۆ پتر هه‌ول دان و تیکۆشان و یو به‌پال پشته‌یک بۆمن له‌لای قوتابیان که‌پێزم ئی بنێن. هه‌روه‌ها ئه‌مه‌ وای له‌من کرد که‌هه‌مو سالتیک به‌یه‌که‌م ده‌ر بچم تا گه‌یشتمه‌ سی‌ ئاوه‌ندی و له‌وێ باوک و دایکم به‌تایبه‌تی دایکم توشی ژن هه‌تانیان کردم و کێشه‌که‌یان بۆ نامه‌وه‌ ئیدی کێشه‌ و ئاسته‌نگی خه‌زانیم بۆ خولقاو له‌وانه‌کاندا یه‌ک دو‌ سال دابه‌زیم و تابه‌وایی هه‌ر چۆنێک بێت گوێم نایه‌وه‌ به‌ر خۆم و تا ئه‌نجام له‌کۆلێزی ئادابی موسته‌نسه‌ریه‌ له‌به‌غداد به‌شی کتێبخانه‌کانم ته‌واو کرد زۆر سوپاس بۆخوای بالا ده‌ست و کاریه‌جی. (وه‌رگێتی).

به رزواجوانن، نهوانه ی که ئه رکى سهر شانيان به رامبه ر به پهره ر دگاريان نه نجام ده ده ن
له نويز کردن و باقى به ندايه تيه کانى ترو کاره خيريه کان و ئه رکه کانى قوتابخانه که يان مه ل
ده ستن دابه ش بکه ن. که ئه م خه لاتانه له به ر دهم هاوه له کانياندا وه ر ده گرن زورى پى
که يف خو ش ده بن و له دل و ده رونياندا غه ريزه و خو شه ويستى و مالدارى و مه بون
له ده رونياندا ده پوينى و تير ده کات. سه ريارى ئه مه ش پيويسته ماموستا کان که نيشانه ي
باشيه تى و پله ي به رزيان بۆ له به شى په وشت (السلوك) و ئه و وانانه ي تياياندا باشه بۆ
قوتابى دابنيت.

(۳) نزاو پارانه وه (الدعاء):

پيويسته له سه ر ماموستا هه ر قوتابيه ک زيره ک و هه ول ده رو به ئه خلاق و نويزکهرى
باش و پابه ندى بو دوعاى خيرى بۆ بکات و بلئى: خواى گه وره سه رت بخات و هيوادارم
که پاشه پوژيکى باش و پرشن گدارت هه بيت (وفقك الله أرجو لك مستقبلاً باهراً). هه روه ها
دوعا بۆ قوتابيانى ته مه ل و خراپيش بکات و بلئى: (خواى گه وره باشت بکات و پيئومايت
بکات - أصلحك الله وهداك).

(۴) ته خته ي ريز ليتان (لوحه الشرف):

کارىکى زۆر باش و به جى به که له قوتابخانه دا له وحيکى گه وره ي ريز ليتان هه بيت و
له شويئىکى به رزدا هه ل بهاوه سریت، ناوى ئه و قوتابيانه ي تيدا بنوسریت که زيره ک و
په وشت به رزو به تواناو پاک و خاوينن. ئه م پاگه يانده ن پال نه ريکى باش و هوکارىکى گرنگه
بۆ هاندانى قوتابيانى تر که ئه وانيش چاو له قوتابيه زيره ک و باشه کان بکه ن. بکه ونه مل
ملانى و قولى هه ول دان و تیکۆشان و خو چاک کردنى لى هه ل بکه ن.

(۵) چاکه له گه ل دا کردن (الإستحسان):

له کاتى هه ستانى قوتابى بۆ سه ر ته خته په شه بۆ شه رح کردنى ده رس يا گوتنى
سرودیک، يا شى کردنه وه و هه ل کردنى پرسياریک يا خو ينده وه ي سوره تىکى قورئانى
پيروژ، له سه ر ماموستا پيويسته ده ست له شانى قوتابيه که بدات و پى ي بلئى: { به ره که تى

خوات لی بی‌و هر سه‌رکه‌وتو بیت - بارک الله فیک { ه‌روه‌ها ئافه‌رین و هر بژی لی بکات، چونکه نه‌مه هاند‌ه‌ریکه بۆ قوتابیان بۆنه‌وه‌ی پتر ه‌ولّ بد‌هن وتی بکۆشن، (وه‌ک به‌ن‌زین بک‌یت به‌سه‌ر ئاودا. وه‌رگ‌یڤ) .

۶ - خ‌وجیانه‌کردنه‌وه (الإعداد) :

پ‌ی‌ویسته مام‌وستا ه‌مه‌یشه خ‌و به‌یه‌کی له‌قوتابییه زیره‌کو باشه‌کان بزانی‌ت و وای داب‌نی که یه‌کیکه له‌وان و ه‌هرگ‌یز خ‌وی جیانه‌کاته‌وه . نه‌مه‌ش دیسان خ‌وی له‌خ‌وی دا پاداشت و خ‌ه‌لاتیکی تره له د‌لی قوتابیاند‌ا . پ‌یغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی: { لولا الهجرة لکنْتُ إمرأ من الأنصار }^(۱) نه‌م زاته به‌پ‌یزه خ‌وی له‌موس‌لمانان جیا نه‌کرد‌وته‌وه نه‌له‌پشتیوانان و نه‌له‌کۆچکه‌ران، نه‌دی بۆ ده‌بی ئیمه ه‌ینده له‌خ‌وبایی و خ‌و به‌زل زان بین و خ‌ومان به‌سه‌ر موس‌لماناندا ه‌لّ بد‌ه‌ین؟! .

۷) نام‌وژگاری (التوصية) :

پ‌ی‌ویسته مام‌وستا ه‌مه‌یشه نام‌وژگاری باشی قوتابییان و مام‌وستایان بکات بۆگه‌پانه‌وه له‌خ‌راپه‌و نه‌نجام دانی کاری چاکه و چاک گوزاری . وه ده‌ست نیشانی قوتابیانی باش بکات و ئاماژه بۆ زیره‌کو و په‌وشت به‌رزه‌کان بکات وه‌ک هاندانی‌ک بۆ نه‌وانی تر که چاو له‌و باشانه بکه‌ن و ه‌ه‌ول‌ی خ‌وچاک کردن بد‌هن .

۸) هاو‌پ‌یه‌تی کردن و تیکه‌ل‌بون (المصاحبة) :

مام‌وستا چاک وایه هاو‌پ‌ی یه‌تی و شان به‌شانی نه‌و قوتابیانه ب‌روات که‌ه‌ز ده‌که‌ن له‌گه‌ل مام‌وستا که‌یاند‌ا ب‌ه‌ق‌ن بۆ مزگه‌وت، بۆ گه‌شته قوتابخانه‌یه‌کان، که‌قوتابیان نه‌مه به‌خ‌ه‌لات کردنی‌ک ده‌زانن، و شانازی پ‌ی‌وه ده‌که‌ن که‌مام‌وستا که‌یان شان به‌شانیان ده‌روات و زۆری پی‌ که‌یف خ‌ۆش ده‌بن .

(۱) أ. متفق عليه .

ب. واته : نه‌گه‌ر کۆچ کردنی تیادا نه‌بایه من پیاوی‌ک ده‌بوم له‌پشتیوانان (الأنصار). (وه‌گ‌یڤ) .

۹) نامۆزگاری و پاسپارده‌گانی که سوکاری قوتابی (توصیة اهل الطالب):

هه‌روه‌ها مامۆستا ده‌توانی نامه بۆ که سوکاری قوتابی بنوسیئت و هه‌ر به‌قوتابی‌که خۆشی دا بینیزیئت. زیره‌کی و چاکی و په‌وشت به‌رزی قوتابی‌که یانی تیدا بنوسیئت بۆ ئه‌وه‌ی مامه‌له‌ی باشی له‌گه‌ل دا بکه‌ن، ئه‌مه‌ش هۆکاریکی تره بۆ هاندانی قوتابی بۆ هه‌ول دانی پترو به‌ره‌وپیش چون و گه‌شه‌کردن و په‌وشت به‌رزی له‌مال و له‌قوتابخانه‌دا، هه‌روه‌ها به‌رده‌وام بونیان له‌سه‌ر نوێژه‌کانیان به‌کۆمه‌ل (الجماعة). وه‌داوا له‌به‌ختو که‌ری قوتابیان بکه‌ن که له‌ ئیمامی مزگه‌وته‌که هه‌لۆیستی کۆپه‌که‌یان و له‌خۆشیان هه‌لۆیستی که‌که‌یان بۆ بینن. ئه‌گه‌ر به‌پێچه‌وانه‌وه‌ش بو باب‌ه‌هردولا قوتابخانه‌و ماله‌وه هه‌ولێ راست کردنه‌وه‌ی قوتابی‌که‌کان بده‌ن.

۱۰) ده‌ست گیرایی هه‌زاران (مساعدة الفقراء):

له‌سه‌ر مامۆستایان پتۆیسته که‌لیژنه‌یه‌ک له‌قوتابیان پێک بینن بۆ کۆکردنه‌وه‌ی پیتاک و باربۆیی هه‌زاران و بۆ ئه‌م مه‌به‌سته سنوقیکی خه‌یری دابنن. هه‌روه‌ها هاریکاریان بکات و ده‌ست پێشخه‌ری بکات له‌به‌خشین بۆ ئه‌و سندوقه بۆ ئه‌وه‌ی قوتابیان چاو له‌و بکه‌ن و مال ببه‌خشن. دابه‌ش کردنی ماله‌ کۆکراوه‌که قوتابیان له‌ژێر چاوه‌دێری مامۆستادا به‌سه‌ر قوتابی‌ه ده‌ست کورته‌کاندا پێی هه‌ل بستن بۆ کپینی هه‌ندێ له‌پۆشاک و خۆراک و کتێب و که‌لو په‌لی قه‌تابخانه‌و دابه‌ش کردنیان به‌سه‌ریاندا. هه‌روه‌ها پتۆیسته له‌سه‌ر مامۆستایان سوپاسی هه‌مو ئه‌و قوتابیانه بکه‌ن که هاریکاری کۆکردنه‌وه‌ی پیتاک و به‌خشینی مالیان داوه له‌پیش قوتابی‌ه‌کانی تر که هاریکاریان نه‌کردوه‌نه‌کردوه‌و پاره‌یان نه‌به‌خشیوه بۆ هاندانیان تاجاریکی تر ئه‌وانیش هاریکاری بکه‌ن و ببه‌خشن. وه‌بۆیان پون بکه‌نه‌وه که پاداشتیکی زۆریان هه‌یه له‌لایه‌ن خوای بالا ده‌ست و کاریه‌جێوه. چونکه ئه‌و ماله‌ی که‌ده‌ی به‌خشن که‌م ناکات و خوای گه‌وره جێگاگه‌یان پێ ده‌کاته‌وه‌و سه‌رباری ئه‌مه‌ش له‌پۆزی قیامه‌تا پاداشتیکی بێ شوهریان وه‌ده‌ست ده‌که‌وێت. ئه‌م ئایه‌ته

پیرۆزه‌ی خواره‌وه‌شيان بۆ بخوڤنننه‌وه كه ده‌فه‌رموئ: ﴿وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَهُوَ
خُلْفُهُ ۚ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ﴾ (۱)

مامۆستا یا به‌پۆه‌به‌ر ده‌توانی له‌و سندوقه‌هه‌ندیک دیاری بۆ قوتابی یه‌ زیره‌كو
گوئ پابه‌له‌كان و په‌وشت به‌رزه‌كان و پاكو خاوينه‌كان بكړیت و بیان داتی.

(۱) سزادان و زیانه‌گانی (العقوبات و اضرارها):

له‌سه‌ر مامۆستای سه‌رکه‌وتو پڤوسته‌كه‌له‌سزا ماددیه‌كان دور بکه‌ویننه‌وه،
چونكه‌هه‌م بۆ قوتابی و هه‌م بۆ مامۆستاش خراپ و زیان به‌خشو به‌فیرۆ دانی کاته،
چونكه‌له‌وانه‌یه‌ قوتابی له‌و لیدانه‌ی مامۆستا زیانی پڤ بگات و شوڤنننکی سه‌قه‌ت ببیت
و قوتابی بترسی و ببیتته‌كه‌ندو گۆسه‌یه‌كو بوغزیک له‌نیوان قوتابی و مامۆستادا: سه‌رباری
ئه‌مه‌ش مامۆستاكه‌له‌به‌رده‌م سه‌رپه‌رشتیاری په‌روه‌رده‌یی و دادگا سزاییه‌كان و
به‌خیوکه‌رانی قوتابیان ئی بپرسریننه‌وه‌و له‌مانه‌ش هه‌مویان قورستر له‌به‌رده‌م خوای
که‌وره‌دا له‌پۆزی قیامه‌تدا به‌رپرس بیت و سزایه‌کی قورسی بدات. ئه‌مجار ببیتته‌هۆی
نه‌مان و دابه‌زینی سومعه‌و که‌سیتی مامۆستاكه‌له‌ناو کۆمه‌لداو پۆلی له‌خزمه‌ت کردنی
کۆمه‌لگادا نزم ببیتته‌وه‌و. دواتر مامۆستاكه‌په‌شیمان ببیتته‌وه‌و کاتیك په‌شیمانی دادی
نادات. ئه‌مه‌ش له‌ئه‌نجامی سزاو لیدانی قوتابی له‌لایه‌ن مامۆستاوه‌ دینه‌دی. بۆیه
به‌رپرسیاران ناچار بون ئه‌م جوړه‌ سزایه‌هه‌ل بگرن و قه‌ده‌غه‌ی بکه‌ن و بریاریاندا کۆتایی
به‌م شویننه‌واره‌ به‌ینن و په‌نای نه‌به‌نه‌ به‌ر مه‌گه‌ر له‌کاتیکی زۆر پڤوستی دا نه‌بیت و له‌و
پڤه‌چاره‌یه‌ به‌ولاوه‌هیچ شتیکی تر دادی نه‌دات بۆ سه‌ر زه‌نشست کردنی قوتابییه‌ لاسارو
لاده‌ره‌كان یا بۆ پاراستنی هه‌بیه‌ت و که‌شو هه‌واو پشیتی و پاراستنی سیستمی

(۱) ا. سورة سبا : (۳۹)

ب. واته‌: هه‌ر شتیکی له‌پڤه‌ی خوادا ببه‌خشن، خوای که‌وره‌ جڤه‌که‌ی پڤ ده‌کاته‌وه‌، هه‌ر خۆی
پۆزی ده‌رو به‌خشنده‌یه‌. (وه‌رگێت).

وانه که له دواى نه وهى ماموستا زمانى ئاموژگارى و په ندى خسته پوى ئه و قوتاييه لاسارانه، به لام هيچ دابى نه دان و گوئى يان پى نه دا ئه مجار په نا به ريتته بهر ليدان. هه روه كو له پهنديكى عه ره بيدا هاتوه: (آخر الدواء الكى)^(۱).

زيانه كانى سزادانى ماددى واته ليدان:

- (۱) شيواندى پېره وى وانه گوته وه و دواختنى قوتايان به گشتى.
- (۲) هه لچون و توپه بونى ماموستا و قوتايى له كاتى ليدان و سزادانداو كاريگه رى له سه ر هه ردو لايان.
- (۳) زيان كه ياندى به له شى قوتايى ليدراو له ده م و چاروگوئى و شوينه كانى ترى له شى ئه و قوتاييه.
- (۴) پچرانى ده رس وه رگرتن و زنجيره ي پيرى قوتايى سزادراو ته ريق بونه وهى.
- (۵) پچرانى زنجيره بيرۆكه كانى ماموستا به هوى ئه و ليدانه وه.
- (۶) بهرپرس بونى ماموستا له بهر ده م دادگا و خه لگى و سه رپه رشتياري په روه رده يى.
- (۷) بهرپرس چوني كاتى قوتايان و كارتى كرده يان به وهى كه له ده رسه كه ياندا پو ده دات.
- (۸) نه مانى پړزو كه رامه ت و خو شه ويستى له نتيوان قوتايى و ماموستادا.

سزا قه ده غه كراوه كان (العقوبات الممنوعه):

ئه گه ر ماموستا هه ندى جار ناچار بو سزا بدات وله قوتايى بدات ده بى هه ندى جوړى سزاو ليدان هه يه خو يانى لى بپاريزنو لى ي دور بكه ونه وه كه برىتين له مانه ي خواره وه:

(۱) ليدان له ده م و چاو:

ئه مه كاريكى بلارو شياوه له ناو ماموستايان، كه له سه رو چاوى قوتايان ده ده ن به تاييه تى به شه قازله، كه زيان به ده م و چاو و گوئى قوتايى ده گه به نيت و دوايش دوچارى

(۱) واته: دواين چاره سه رو ده رمان داغ كرده. (وه رگيږي).

به‌پرستی و دادگایی کردن ده‌بیته‌وه و توشی تۆله‌دان ده‌بیته. دوریش نیه بیته هژی له‌ده‌ست دانی یه‌کی له‌هه‌ستیاره‌کان (الحواس) یاله‌کار خستنی، بۆیه پیغه‌مبه‌ری نازدار ﷺ نه‌می قه‌ده‌غه کرده هه‌روه‌کو فرمویه‌تی: {إِذَا ضَرَبَ أَحَدُكُمْ خَادِمَهُ فَلْيَتَّقِ الْوَجْهَ} (١)

(٢) دل به‌قی و توندو تیژی (القسوة الشديدة):

مامۆستای دل په‌ق و توندو تیژی بۆ به‌زه‌یی قوتابیان ناویکی پیوانه‌یی و پر به‌پیستی خۆیان لی ناوه‌و پی ی ده‌لین: فلان مامۆستا سته‌مکاره (ظالم) دیاره نه‌م ناوه‌ش بیزارو ترین و خراپترین ناویکه له‌سه‌ر پوی زه‌وی که‌له‌مرۆف بنریت. له‌دوای سته‌م و دل‌په‌قیش هیچ شتیکی تر نیه په‌شیمانی نه‌بیته. زۆریک له‌مامۆستایانمان دیون که‌داوای لی بو‌ردن له‌که‌سو کاری قوتابیان ده‌که‌ن له‌دوای نه‌وه‌ی که‌له‌کۆپه‌که‌یان یاخود له‌که‌که‌یان داوه. پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرمویه‌تی: {مَنْ يُحْرِمُ الرَّفَقَ يُحْرِمُ الْخَيْرَ كُلَّهُ} (٢) هه‌روه‌ها فرمویه‌تی: {مَا كَانَ الرَّفَقَ فِي شَيْءٍ إِلَّا زَانَهُ، وَلَا يَنْزَعُ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا شَانَهُ} (٢)

(٣) قسه‌ی ناشیرین (الکلام السيئ):

پیویسته له‌سه‌ر مامۆستا له‌هه‌ندی قسه‌ی ناشیرین و نابه‌جی دور بکه‌ویته‌وه که‌ده‌بیته هژی سل بو‌ه و لادان و دورکه‌وتنه‌وه‌ی قوتابی و له‌وانه‌یه بینه هۆکاریک بۆ لاداو پی خلیسکاندن قوتابیان و مه‌یل چونی به‌لای تاوان و تاوانکاری له‌دوا پۆژدا. نه‌و وشه

(١) ١. حدیث حسن أنظر صحيح الجامع ١٨٥.

ب. واته: هه‌ر که‌سیک که‌له‌خزمه‌تکاره‌که‌ی دا، باله ده‌م‌وسه‌رو چاوی نه‌دات. (وه‌رگێتی).

(٢) ١. رواه مسلم.

ب. واته: هه‌ر که‌سیک سۆزو به‌زه‌یی نه‌بیته هیچ چاکه‌و خیرتیکی لی چاوه‌پوان ناکریت. (وه‌رگێتی).

(٣) ١. رواه مسلم.

ب. واته: سۆزو به‌زه‌یی له‌هه‌ر شتیکی دا بو نه‌وا به‌پۆزو به‌نرخ و خۆشه‌ویست ده‌بیته، وه‌له‌هه‌ر شتیکی

نه‌ما بۆ پۆزویی نرخی سوک و چروک و پێسو ده‌بیته. (وه‌رگێتی).

ناشیرینانهش وهك گوتنی: { پیس، نهفرت لیكراو، تاوانبارو... گه لی شتی تری ناشیرینی دل پهقانه بهقوتابی گوتن } کهدهبنه هوی هستو شعورودل بریندار کردنی قوتابی. نهویش دواتر له ماموستا که یوه فیتر ده بیت و به هاو له قوتابی یه کان و براده ره کانی له دهره وه و به براو خوشکه کانی له ماله وه ده لیئت.

بی گومان گوناح و بهرپر سیاریتی ده که ویتنه نه ستوی نه و په روه ردیاره که قوتابی به کانی ناوا فیتر کردوه و پای هیتاون و نه م قسه ناشیرینانه ی پی گوتون که هر گیز نه م جوړه قسانه لایق نین له دهمی ماموستا وه بیته دهر و دهر یچن. له فهرموده ی پاستدا هاتوه: { ... من سن سته سینة فعلیه وزرها ووزر من عمل بها من غیر أن ینقص من أوزارهم شیئاً }^(۱)

۴) لیسان له کاتی توپه یی دا (الضرب عند الغضب):

پیویسته له سر ماموستایان که له کاتی توپه بونیاندا ددان به خویاندا بگرن و له قوتابیان نه دهن چونکه له و کاته دا شهیتان له گه لیت دا ده ست دوه شینی. قال ابو مسعود: کنت أضرب غلاماً لی بالسوط، فسمعتُ صوتاً من خلفی: ((إعلم أبا مسعود)) فلم أفهم الصوت من الغضب، قال: فلما دنا منی إذا هو رسول الله ﷺ، فإذا هو یقول: { إعلم أبا مسعود } قال: فألقيت السوط من یدی. فقال: { إعلم أبا مسعود أن الله أقدرُ علیک منك علی هذا الغلام، فقلتُ لأضرب مملوکاً بعده أبداً. }^(۲)

(۱) ا. رواه مسلم وغيره.

ب. واته: هر که سیک سوننه یا کاریکی خراب له نیسلامدا دابهیتیت نه و گوناحی خوشی و وگوناحی هه مو نه و که سانه شی ده گاتی که کار به وسوننه ته ی نه و دای هیتاوه به بی نه وه ی له گوناحی هیچیان که م بکاته وه. (وه رگیز).

(۲) ا. رواه مسلم.

ب. واته: ابو مسعود گوتی: له کاتیک دا له خزمه تکاره که ی خوم ده دا، گویم له دهن گیک بوله دوامه وه ده ی گوت: (بزانه نه ی ابا مسعود) به لام من له توپه یی و له که لله گه رمیاندا دهن که م نه ناسی، گوتی: کاتی لیم نزیک یوه وه دیم پیته مبهری خوا به ﷺ و ده ی گوت: { بزانه نه ی ابا مسعود، بزانه نه ی ابا مسعود } گوتی: قامچی یه که م له ده ست که وته خوار. نه و جار پی ی گوتم: { بزانه ابو مسعود خوای

(۵) لیدان به شقو و پیلایه یا لیدانی پاشه لوشکه (الرفس بالرجل):

هه ندی له ماموستایانم به پیلایه و به نه عل و به پیلایو له قوتابیان ددهن یا جوتیان لی ددهن. دور نیه به و لیدانه شوینکی ترسناکی نه و قوتابیه توش بییت و بیته هوی له ناو بردنی ژبانی نه و قوتابیه و نه و جار تی ی دا به پرسیار بییت و به شیمان بیته وه که نه و کات په شیمانی دادی نادات. خو نه گهر نه مهش نه بییت جوتو و پیلایه له سیفات و کرده و هی مړوځ نیه.

(۶) توره بون و هه لچونی توند (الغضب الشديد):

پیویسته ماموستا هه میسه له کاتی وانه گوتنه وه دا به سر میشل و دماره کانی (الأعصاب) ی خوی دا زال بییت و جله وی بۆ شل نه کات حساب بۆ هه ست و ته بیات و نه فسی مندالان بکات و نه وه لیک بداته وه که مندالان ناتوان به سر نه فسو و عه قلبیه تی خویاندا زال ببن و پشیمه ی ثاره زوه کانیان بگرن بویه ده بی چاودیریان بکات و لی بوردن هه بییت به رامبه ر به هه لسو و که و ته کانیان. بابکه ریته وه دواوه و بۆ سرده می خوی و تافی مندالی خوی بیر بیته وه، کاتی له قوتابخانه دا قوتابی بوه، له وانه یه خراپترین هه لسو و که و تی هه بوبییت. جا هر کاتی ماموستا بیرى له وه کرده وه نه و توره بون و هه لچونه که ی داده به زیت و که م ده کاته وه، نه و سا به سر نه فسی خوی دا زال ده بییت، که به پاستی نازایه تیشی ده ویت. په روه ردياری گوره مان محمد ﷺ فهرمویه تی: {ليس الشديد بالصرعة، إنما الشديد الذي يملك نفسه عند الغضب} (۱)

گوره که لیک له سر تو به ده سلات تره وه ک تو به سر نه و خزمه تکاره تدا هه ته له خوا ناترسی له توله ی نه و غولامه لیت بداته وه، جا گوت: لیتره به ولاره تو به و نیدی هه رگیزا و هه رگیز له خزمه تکارم ناده مه وه. (وه رگیز).

(۱) أ. متفق عليه.

ب. واته: پاله وان نه و که سه نیه که له زردانبازی دا ده بیاته وه به لکو پاله وان نه و که سه یه که له کاتی توره بوندا نه فسی خوی ده گریت و به سر خوی دا زال ده بییت. (وه رگیز).

با په‌روه‌ردیاران چ مامۆستا بنو چ باوکو دایک وریا بن له‌کاتی توپه بوندا سزای قوتابی و منداله‌کانیان نه‌ده‌نو ترشو دۆشاو تیکه‌ل نه‌که‌ن نه‌بادا له‌نه‌نجامی ئەم لیدان و سزادانه‌دا توشی زیان بین و نه‌نجامه‌که‌ی باش نه‌بیّت. له‌سه‌ر مامۆستایان پێویسته ناوی قوتابیه سه‌رپێچی که‌ره‌کان بنوسیّت و هه‌لی یان بگرێت بۆ‌کۆتای ده‌رس و نه‌و کاته سزایان بدات. من مامۆستایه‌کم ده‌ناسی له‌کوپه‌که‌ی توپه بو ، چو که‌لی ی بدات، به‌لام کوپه‌که‌ی له‌ترسان پای کردو له‌نه‌نجامی پا‌کردنه‌که‌ی دا قاجی زامدار بو و شکاو به‌په‌له‌ بردیان بۆ لای به‌یتال بۆ هه‌ل ببه‌ستنه‌وه‌و تیماری بکه‌ن. دوايش باوک‌که‌ په‌شیمان بو‌ه‌وه^(۱).

هه‌ندی له‌مامۆستایان له‌کاتی توپه بونیاندا له‌قوتابیان ده‌ده‌نو و جینۆیان پێ ده‌لێن و کوفریش ده‌که‌ن. دیاره ئەمه کاریکی ناشیرین و نابەجێ یه‌و قوتابیانی‌ش به‌چاویکی سوکه‌وه سه‌یریان ده‌که‌ن. جائه‌گه‌ر ئەم توپه بونه‌ی مامۆستا و په‌روه‌ردیاران هه‌ل‌چوو چهند جاره بو‌ه‌وه‌و به‌سه‌ر قوتابیاندا شیراندی و ته‌ندو تیژو تۆسن و جینۆ فروش بون.^(۲)

چاره‌سه‌ری تووره‌بوون و هه‌ل‌چوون (علاج الغضب والافعال)؛

ئه‌گه‌ر په‌روه‌ردیار دو‌جاری توپه بون و هه‌ل‌چون هات با په‌نا بۆ ئەو ده‌رمانه چاره سه‌ره‌ینه‌ره به‌رێت که‌له‌نوژداری پ‌سپۆر محمد^ﷺ وه‌رگه‌یراوه‌و بۆی باس کردوین که‌فه‌رمویه‌تی:

- (۱) له‌ساله‌کانی شه‌سته‌کاندا بو باوکی په‌حمه‌تیم له‌گه‌ل چهند وه‌ستاو کرێکارێک دا دیواری حه‌وشه‌یان ده‌کرد ، منیش منداڵ بوم بانگی کرد بوم منیش گویم ئێ نه‌بو، نه‌ویش توپه ده‌بێ و به‌ردێک هه‌ل ده‌گرێت دای ده‌وه‌شینێته من یه‌کسه‌ر به‌لوتم که‌وت و خوێن فیقه‌ی کردو سه‌رم تاساو گێژ بوم و له‌بابه‌پۆم داو به‌لادا هاتم. نه‌و جار پای کرده سه‌رم هه‌ی ده‌ستی بابت بشکێ، هه‌ی ده‌ستی بابت بشکێ... په‌شیمانی دادی نه‌دا. خێرا بردیانم بۆ لای دکتۆرو ته‌داویان کردم. (وه‌رگێێ).
- (۲) (کوردیش ده‌لی، گه‌وره‌ ئاو ده‌پێژێ و گچ‌که‌ش پێ ی ئێ ده‌خشینی. یا ده‌لی: گیا له‌سه‌ر پتجی خۆی ده‌پوینته‌وه‌ . وه‌ر گێێ).

(أ) { إذا غضب أحدكم فقال: أعوذ بالله، سكن غضبه } (۱) وه‌له‌رموده‌یه‌کی تردا
فه‌رمویه‌تی:

(ب) { وإذا غضب أحدكم وهو قائم فليجلس، فإن ذهب عنه الغضب وإلا فليضطجع } (۱) شتیکی ناشکراو به‌لگه‌ نه‌ویسته‌ که‌توپه‌ بونو یرق ه‌ستانو ه‌لچونی
مروّف له‌شه‌یتانه‌ویه‌، پتویسته‌ مروّف له‌و کاته‌دا په‌نا به‌خوای په‌روه‌ردگار بگریّت
له‌شه‌یتانی نه‌فرین لیّکراو بۆ نه‌وه‌ی پقه‌که‌ی بنیشیته‌وه‌. دیاره‌ له‌کاتی به‌پتوه‌ بوندا
سودیکی زوری ه‌یه‌ بۆ دابه‌زینی پله‌ی توپه‌ بونو یرق ه‌ستانو نیشته‌نه‌وه‌ی، به‌تایبه‌تیش
ده‌ست نویژ ه‌ل گرتن پریه‌تی له‌ده‌رمانی به‌که‌لک بۆ سارد کردنه‌وه‌ی گری توپه‌ بونو
ه‌لچون، چونکه‌ توپه‌ بون ناگره‌وله‌شه‌یتانه‌ویه‌ ناگریش به‌ناو ده‌کوژیته‌وه‌.

سزا په‌روه‌رده‌یی به‌سووده‌گان (العقوبات التربویة المفیده):

گه‌لێک سزای په‌روه‌رده‌یی به‌که‌لک و سود به‌خشو سه‌رکه‌وتو ه‌ن، که‌پتویسته‌
مامۆستا به‌رامبه‌ر به‌سه‌رپیچی که‌ران به‌کاریان بینیت بۆ ه‌یمن راگرتنی ئادابه‌کانی وانه‌
گوتنه‌وه‌و یرزو پله‌و پایه‌ی مامۆستا، که‌بریتین له‌و سزا په‌روه‌رده‌یی یانه‌ی که‌هیچ زیان و
خراپه‌کاریه‌کیان لی ناکه‌ویتنه‌وه‌و به‌یارمه‌تی خوای گه‌وره‌ سه‌رکه‌وتنیشیان مسوگه‌ره‌،
که‌نه‌مانه‌ی خواره‌وه‌ن:

◀ نامۆزگاری و رینماییم‌کردن (النصح والإرشاد):

بریتیه‌ له‌پێگه‌یه‌کی بنچینه‌یی په‌روه‌رده‌و فێرکردن و به‌هیچ شێوه‌یه‌ک ناتوانرێ ده‌ست
به‌رداری ببیت. په‌روه‌ردیاری پێشه‌نگو گه‌وره‌مان پێغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌م پێگه‌ چارسه‌ریه‌ی
له‌گه‌ل منداڵان و له‌گه‌ل گه‌ورانیشدا به‌کار ه‌یناوه‌ به‌م شێوه‌ی خواره‌وه‌:

(۱) أ. صحیح: أنظر صحيح الجامع ۱۷۰۸.

ب. واته‌: نه‌گه‌ر ه‌ر یه‌کێک له‌نیوه‌ توپه‌ بو بابلێ (أعوذ بالله) توپه‌یه‌یه‌که‌ی ده‌نیشیته‌وه‌. (وه‌رگێتی).

(۲) أ. صحیح: بروانه (صحيح الجامع: ۱۷۰۷).

ب. واته‌: ه‌ر یه‌کێک له‌نیوه‌که‌ توپه‌ بو به‌پتوه‌ بوبادا بنیشیت نه‌گه‌ر توپه‌یه‌یه‌که‌ی نه‌ما نه‌وه‌ باشه‌

ده‌نا با رابکشی. (وه‌رگێتی).

﴿ (أ) له گەل مندالاندا: پیڤه مبه ﷺ میرد مندالیک بی بی به ناشیرینی دهستی له قاپه چیشته که ی پۆ ده کردو دهی خوارد، نه ویش په وشتی خواردنی فیر کردو پی ی گوت: { یا غلام سم الله، وکل بیمینیک وکل مما یلیک } (۱)

باکس نه لئ، نه م نامۆزگاریانه بۆ مندالان هیچ سودو کاریگه ریه کی نه، نه خیر، من خۆم چه ند جار به تاقیم کردۆته وه باشتترین کاریگه ری هه بوه. هه روه کو له مه و به ر له بابه تی ناگادار کردنه وه دا له هه ندی کارو پیشه ی خرابو له چیرۆکی نه و کوپه ی که جنیوی به ثابین دابو، کاتی نامۆزگاریم کرد، نامۆزگاریه کانی وه رگرتو په شیمان بوه وه. جارێکیان له گەل مامۆستا کان به شه قامێکدا ده پۆیشترین وا پوی دا دایتمان له ناوه راستی شه قامه که دا مندالیک میزی ده کرد. مامۆستایه که به سه ریدا شیراندو گوتی: هاوار بۆ تۆ، هاوار بۆ تۆ، کوپه هۆو میز له وێ نه کهیت، منداله که له ترسان میزه که ی پچراندو پای کرد. به و مامۆستایه م گوت:

– له کیست داین نامۆزگاری نه و منداله مان بکردایه.

– باشه نه دی ده بی وازی ئی بێتم له به ر چاوی نه و خه لکه له سه ر شه قامه که میز بکات؟
– نا..

– نه دی ده ته وێ له مه پتر چی یکهیت؟

– وازت له منداله هینا با هتا له میز کردنه که ی ده بوه وه، نه و جار بۆ منت بانگ بکردایه، خۆم پی ده ناساندو پیم ده گوت: کوپم نه م شه قامه بۆ به سه ردا پۆیشتنی خه لکی دروست کراوه، نابێ میزی له سه ر بکهیت، چونکه پیس ده بیت.. نه وه ته له نزیک خۆته وه ناوده ست و جیگه ی پیسای کردو ده ست به ئاو گه یانندن (دوره المیاه) ی ئی په وریابه جارێکی تر

(۱) ا. متفق علیه.

ب. واته: نه ی کوپ پای نه ی لوه پیش نه وه ی ده ست به خواردن بکهیت ناوی خوا ی گه وره بینه و به دهستی راست بخۆ له پیش خۆته وه بخۆ ده ست به ملاو به ولادا مه گێره و ده ست بۆ لای به رامبه ره که ت درێژ مه که و مافی هاو خوانه که ت مه خۆ. (وه رگتی).

میز له‌سەر شه‌قام نه‌که‌یت، تۆ کورپکی جوان و ئاقل و پیک و پیک، داوای رپنومایی و سه‌رکه‌وتنت بۆ له‌خوا ده‌خوایم. نه‌مجار گوتی:

– نه‌م رپگه‌یه به‌پاستی رپگه‌یه‌کی ژیرو به‌که‌که.

– نه‌م رپگه‌یه‌پگه‌ی په‌روه‌ردیاری مروّفا‌یه‌تی محمد کوپی عبدالله به‌ﷺ نه‌مجار به‌سەر هاتی نه‌عرا‌یه‌که‌م بۆ گپ‌رایه‌وه که له‌خالی (ب) دا باسی ده‌که‌ین.

(ب) ئامۆزگاری کردن و رپنومایی گه‌وران (النصح والإرشاد الباقین):

بۆ ئامۆزگاری کردن و رپنومایی گه‌وران باشترین نمونه، نه‌مونه‌ی نه‌و عه‌ره به ده‌شته‌کیه‌که‌یه (الأعرابی) که له‌م فهرموده‌یه دا هاتوه: عن أنس رضی الله عنه قال: بينما نحن في المسجد مع رسول الله ﷺ إذ جاء أعرابي فقام يبول في المسجد. أصحاب رسول الله: (يصحون به) مه‌مه‌ (أي اترك). الرسول: لاتزرموه (لاتقطعوا بوله). (يترك الصحابة الأعرابي يقضى بوله ثم يدعو الرسول الأعرابي). الرسول (للأعرابي): (إن المساجد لاتصلح لشيء من هذا البول والقذر إنما هي لذكر الله، والصلاة، وقراءة القرآن). الرسول (لأصحابه): (إنما بثعثم ميسرين، ولم تبعثوا معسرين، صبوا عليه دلو من الماء).

الأعرابي: اللهم أرحمني ومحمدا، ولا ترحم معنا أحدا. الرسول ﷺ (لقد تحجرت واسعا) (أي ضيقت واسعا). (١)

(١) أ. متفق عليه.

ب. واته: له (أنس) وهه ﷺ ده‌گپ‌نه‌وه که گوتویه‌تی: له‌کاتیک دا ئیمه له‌گه‌ل پێغه‌مبه‌ردا ﷺ له‌مزگه‌وتدا بوین عه‌ره‌پیک ده‌شته‌کی هات و هه‌ر له‌ناو مزگه‌وته‌که‌دا ده‌ستی کرد به‌میز کردن. سه‌حاه‌به‌کان به‌سه‌ریاندا شه‌پراندو گوتیان: هۆی، کوپه نه‌که‌ی له‌وێ میزنه‌که‌یت. به‌لام پێغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌هۆی: ئێ گپ‌ن بامیزه‌که‌ی ته‌واو بکات.

کاتی کابرا له‌میزه‌که‌ی بۆوه ته‌واوی کرد پێغه‌مبه‌ر ﷺ بانگی کرده لای خۆی و پێی فهرمو: (مزگه‌وته‌کان بۆ میزن تێدا کردن و پێسایی تێدا کردن و تێدا فری دان نابن و دروست نیه، مزگه‌وت جێگه‌ و شوینی ویردی خواو نوێژ کردن و قورئان تێدا خوێندن).

﴿ خُولِ تَوْرَه كَرْدَن وَخُولِ مَوْر كَرْنَه وَه (التعبیس)؛

مامؤستایان بۆیان ههیه خۆ له پوی قوتابیاندا سوربکه نه وه وله کاتی دروست کردنی قیژه قیژو قاوه قاودا خۆیان لئ توره بکه ن بۆ پاراستنی سیستم و هیمنایه تی دهرس. باه لسه رتادا ئامۆزگاریان بکات ئه گهر دابی نه دا باخۆیان لئ مۆر بکاته وه و هه پره شه یان لئ بکات.

❖ ته ریق کر نه وه و سه رگۆنه کردن (الزجر)؛

زۆر جاری و هه یه مامؤستا و په ره در دیاران یه کئ له قوتابیان له کاتی بیعاری و هاره به تانی و قاوه قاو زۆر پرسیار کردنی بی جی و بی تام و ئاژاوه نانه وه دا بۆ مه به ستی دواخستنی وانه که ته ریق ده کاته وه. زۆر جار هه بوه ئه گهر مامؤستا به سه ر قوتابیدا شیراندو یه تی و ته ریقی کردۆته وه به خۆی دا شکاوه ته وه و بی ده نگ دانیشته وه. ئه م پێگه یه پێغه مبه ر ﷺ به کاری هیناوه کاتی که بی نی پیاویک و حوشتریک لئ ده خوړی و پێش خۆی داوه: پێغه مبه ر ﷺ: سوار به (ارکبه ا). پیاوه که: ئه وه حوشتره (انها بدنه).

پێغه مبه ر ﷺ: سواری به (ارکبه ا). ((رواه البخاری))

پیاوه که سواری حوشتره که ی بوو له چه پی پێغه مبه ره وه ده رۆیشت.

ئه و جار به سه حابه کانیشی فره مو: ئیوه بۆیه نێردراون که کار ئاسانی بۆ خه لکی بکه ن، نه ک کارگرانی و بار لئ قورس کردن و سه ر لێشێواندن خه لکی، بپۆن ده ولکه یه ک ئاو بپنن و به سه ر شوین میزه که ی دابکه ن و پاکی بکه نه وه.

ئه و جار کا برای ده شته کی گوتی: خواجه په حم به من و به محمد بکه یت و له ئیمه به ولاره په حم به که سی تر نه که یت.

پێغه مبه ر ﷺ فره مو: به راستی یه کجار زۆر ته نگه به رکرده وه و واشی لئ مه که وا به یه کجاری ته نگه به ری بکه یت وه. به لکو بلی خواجه په حم به ئیمه و به بپوادارانیش بکه یت. (وه رگێتی).

❖ بی‌دهنگ کردن (الكف عن العمل):

کاتی قوتابیان له‌پۆل دا ژاوه ده‌نگه ده‌نگ ده‌کن و بی‌عاری ده‌کن به‌ده‌نگی
به‌رز پی یان بلئی: بی‌دهنگ بن! پیغه‌مبه‌ری خوا^ﷺ به‌و که‌سه‌ی گوت که له‌لای به‌ریزیان
قرقینه‌ی ده‌هاتنی فه‌رموی: (كُفْ عَنَا جِشَاءَكَ) (۱)

❖ له‌بودان (الأعراض):

په‌روه‌ردیار نه‌گه‌ر منداله‌که‌ی یاخود قوتابیه‌که‌ی درۆی کرد، یا پرسپاری نابه‌جی ی
زۆری ده‌کرد، یا هه‌ر کاریکی تری نابه‌جی ی ده‌کرد ده‌توانی له‌پوی بدات و له‌ده‌می
بداته‌وه، به‌لکوئه و منداله یا نه‌و قوتابیه لو سه‌رزه‌نشست و له‌پو دانه‌وه‌یه‌ی باوکی
یامامۆستایه‌که‌ی هه‌ست به‌خۆی بکات و له‌هه‌له‌که‌ی خۆی واز به‌یئیت ئاقل ببیت.

❖ ده‌نگ لی و مرگرتن و نه‌دواندن (الهجر):

له‌سه‌ر په‌روه‌ردیار پیویسته خۆ له‌قوتابیه‌که‌ی زیور بکات و ده‌نگی لی وهر بگریت
نه‌گه‌ر بی‌عاری و لاساری کرد، وه‌ک نه‌وه‌ی واز له‌نوێژ کردن بیئنی، یا بجی بۆ سینه‌ماو
فیدیوخانه و شوینه خراپه‌کان، یاله کاتی ده‌رسدا بی‌عاری و ناژاوه بنیته‌وه و ده‌رسه‌که
بشویئنی .. ماوه‌ی ده‌نگ لی وهر گرتنیش زۆر ترینی سی پۆژه.
پیغه‌مبه‌ر^ﷺ فه‌رمویه‌تی: { لا یحل لمسلم أن یهجر أخاه فوق ثلاث } (۱). خۆ لی زیور

(۱) أ. حسن: بره‌وانه ((صحيح الجامع ۴۳۶۷)).

ب. واته: به‌سه چیدیما قرقینه به‌سه‌ردا مه‌که. (وه‌رگیتی).

(۲) أ. صحيح، بره‌وانه (الجامع).

ب. واته: دروست نیه بۆ موسلمان که له‌سی پۆژ پتر ده‌نگ له‌برای موسلمانانی خۆی
وه‌ریگریت. (وه‌رگیتی).

کردن جوړه په ندو ناموژگاری و غیره ټیځی بڼ مندال ټیډایه و ده بیته هوی ته ریق بونه وه و
ناقل بونی هه روه ک شاعیر ده لی:

یا قلب صبراً علی مجر لأحبه لا تجزع لذاک فبعض الهجر تأدیب^(۱)

❖ سهر کونه کردن (التوبیخ):

په روه رديار بوی هیه هه کاتیک منداله کی یا قوتابیه کی هه له یه کی کردو
ناموژگاری و پینومایی کردن چاره سهری نه کرد، سهرکونه ی بکات بڼ نه وه ی له هه له یه
خوی دابه زیت.

❖ سزادان به باوگی (معاقبة الأب):

نه گهر ماموستا د هره سستی قوتابی نه هات و به رده وام بیعاری ده کرد یاته مبهل بو
ده توانی به دواي به خټوکه ره کی دا بنیریت حالی قوتابیه کی یانی تی بگه یه نیت و داوی
هاریکاری و ناموژگاری کردن و نه مجار سزادان و چاک کردن ی منداله کی یانی لی بکات . به م
کاره ش هاریکاری له نیتوان قوتابخانه و ماله و ده دا دروست ده بیت .

❖ هه لئروشکاندن (جلوس القرفصاء):

نه گهر قوتابی بیعاری کرد، یا ته مبهل و پیسو پوخل بو، ماموستا ده توانی
له جیگاکی خوی دهری بیئی و له بهر دم قوتابیه کانی دا به شیوه ی هه لئروشکاندن و
ده سته کانی بڼ سهر وه یا به پیوه له سهر یه ک قاچ و ده سته کانی بڼ سهر وه (القرفصاء)
بیوه سستی یا دای بنیشینی، قوتابیه کی به مه ماندو ده بیت و سزایه کی دهرونی ده خوات،
و په ندی لی وهر ده گریت و په شیمان ده بیت وه. نه مه گه لیک له لیډان به دارو بؤکس و
شه قازله به سود تره.

(۱) واته: نهی دل ټارام به له سهر زیور بونی خوښه ویستان و دل ناږه حهت مه به له زیور بون و دور
که و تنه وه یه، چونکه هه ندی زیور بون و دورکه و تنه وه جوړه په ندو ناموژگاریه کی خپرو به خؤدا
چونه وه یه کی خو پاست کردن وه ی ټیډایه بڼ مړو له کان. (وه رگپي).

❖ هه‌لواسینی دار یا قامچی (تعليق العصا):

بۆ مامۆستا و په‌روه‌ردیاران و باوکان دروسته که قه‌مچیه‌ک یان دارێک که پێی ی لێ ده‌درێت به‌دیواره‌وه هه‌ل به‌اوه‌سن بۆ ئه‌وه‌ی قوتابیان یان منداڵان ببینن و بترسن که لێ یان به‌ده‌ن. یامامۆستا که دێته‌ ده‌ر یا ده‌چێته‌ پۆله‌وه داری به‌ده‌سته‌وه بێت. چونکه پێغه‌مبه‌ر ﷺ قه‌مویه‌تی: {عَلُّوا السُّوطَ حَيْثُ يَرَاهُ أَهْلُ الْبَيْتِ فَإِنَّهُ أَدَبٌ لَهُمْ} (۱)

إِبْنُ الْأَنْبَارِيِّ دَهَلَّى: پێغه‌مبه‌ر ﷺ لێره‌دا مه‌به‌ستی لێدان نه‌بو، چونکه هه‌رگیز قه‌رمانی وای به‌که‌س نه‌داوه، هه‌ر که سێکی ببینی که له‌منداڵه‌که‌ی یا له‌قوتابیه‌که‌ی ده‌دات قه‌ده‌غه‌ی کردوه و نه‌ی هێشتوه لێ ی بدات هه‌تا که له‌گه‌ڵ گیاندارانیش، به‌لکو مه‌به‌ستی له‌م هه‌لواسینی قامچی یان دار ئاقل کردن و ترسان و به‌په‌وشت بون و بێ ده‌نگ بون و ژاوه ژاو ده‌روست نه‌کردن بو. که ده‌فه‌رموی: {فَإِنَّهُ أَدَبٌ لَهُمْ} واته: له‌ئه‌نجامی هه‌لواسینی قه‌مچیه‌که‌و ببینیان له‌لێدان بترسن و ببێته‌ هۆیه‌ک بۆ گه‌پانه‌وه و ئاقل بون، خۆ جوان کردن و به‌ئه‌خلاق و ئاکاری جوان و سیفه‌تی باش.. له‌(المناوی فی فیض القدير ج ۴/۳۲۲) ی وه‌رگه‌راوه.

❖ لێدانێکی سوک (الضرب الخفيف):

ئه‌گه‌ر ئه‌م کارانه‌ی پابردو سودی نه‌بو، په‌روه‌ردیاران و باوکان بۆیان هه‌یه که به‌لێدانێکی سوک له‌قوتابی یا له‌منداڵه‌کانیان به‌ده‌ن نه‌ک به‌لێدانێکی قورس که زیان به‌له‌شیان بگه‌یه‌نێت به‌تایبه‌تی له‌سه‌ر نوێژ نه‌کردن کاتێ ته‌مه‌نیان گه‌یشته‌ ده‌سالان، به‌گوێزه‌ی فه‌رموده‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ: {عَلِّمُوا أَوْلَادَكُمْ الصَّلَاةَ إِذَا بَلَغُوا سَبْعًا وَأَضْرِبُوهُمْ عَلَيْهَا إِذَا بَلَغُوا عَشْرًا وَفَرِّقُوا بَيْنَهُمْ فِي الْمَضَاجِعِ} (۲)

(۱) أ. حسنه الألباني في صحيح الجامع.

ب. واته: له‌ماله‌وه قه‌مچیه‌ک یا دارێک هه‌ل به‌اوه‌سن بۆ ئه‌وه‌ی منداڵه‌کان ببینن و لێ ی بترسن و بیهارێ و هاره‌ به‌تانی نه‌کن، چونکه ئه‌مه‌ هۆیه‌که بۆ ئاقل کردن و بێ ده‌نگ بونیان. (وه‌رگه‌پ).

(۲) أ. صحيح رواه البزار وغيره.

ب. واته: منداڵه‌کانتان فێری نوێژ بکن که گه‌یشته‌ حه‌وت سالان. وه‌له‌ده‌سالی دا ئه‌گه‌ر نوێژیان نه‌کرد لێ یان به‌ده‌ن و جێگه‌شیان له‌گه‌ڵ خۆتان و له‌گه‌ڵ خوشکه‌کانیان لێک جیا بکه‌نه‌وه واته کوپو کچان له‌یه‌ک جیا بکه‌نه‌وه دروست نیه به‌یه‌که‌وه له‌ژوړێک دا به‌یه‌که‌وه بخه‌ون. (وه‌رگه‌پ).

جیاکردنه وه له نیتوان کوپان و کچاندا کاریکی زۆر گرنگه، بۆ ئه وهی باوک و دایکان بتوانن مندا له کانیان له لادان و پێ هه له خلیسکان پرگار بکن و بیان پارێزن له کهل که لهی شهیتان به تایبه تیش کاتیک مندا لێ ئه وه مو فیلم و زنجیره سیکی و پوته بی ئه خلاقیه له سینه ماو که ناله ته له فوینوی و فیدییی به کانه وه ده بینن، که هۆکارو پالنه ریکی کاریگه ره بۆ گه نچ و هه رزه کاره تازه هه لچوه کان وه ک به نرین به سه ر ئاگر دا بکه یه ت!! . بۆیه پێویسته باوک و دایکان لا له م بابه ته گرنگه بکه ونه وه و وریا بینه وه . ئه گه ره چاریان نه کرا با په رده یه ک له نیتوانیاندا دروست بکن و له یه کیان جیا بکه ونه وه و چاودیریان بکن^(۱)) هه رنه بی لیکیان دور بخه ونه وه هه ر که سه له سه ر پێخه ف و جیگه ی خۆی جیا بیه ت و چاودیری و ئاگاداریان بکن.

ئهو هه لانه ی که ده بی راست بکړینه وه (اڅگاو یجب تصحیحا)؛

که لیک هه له ی ناشیرین و کاری ناشه ری له نیتوان خه لکی دا بلو بونه وه به تایبه تیش له نیتوان مامۆستایان به گشتی و فه رمانبه ران و کرێکاران و باقی چین و توێژه کانی تری کومه لگادا که به کارو باری گشتی و به رزه وه ندیه کانی گه ل هه ل ده ستن. بۆیه پێویسته ئه م هه له و بیرو بۆچونانه راست بکړینه وه . بارو په وشت و ئاکارو هه لسو و که وتیان راست بکړینه وه . چونکه ئه وانه به تاییه ت ئی پرسراون له به ر ده م خوی گه و ده دا هه روه کو خوی بالا ده ست و کار به جی ده فه رموی: ﴿فَوَرَبِّكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿۱۲﴾ عَمَّا كَانُوا

(۱) نمونه له م باره وه له م بابه ته وه زۆر که هه رزه کاران دوی ئه وهی له کانه له ته له فزیۆیه کان و له سینه ماکان ئه م جۆره فیلمه بی ئه خلاقیه یان بینیه هیزی ئاره زوه کانیان هه لچوه و هیرشی بۆ هیتاوان کاتی گه پاره ته وه ماله وه ده ست دریزی کردۆته سه ر خوشکی خۆی یادایکی خۆی، به کی له و نمونه مامۆستا ابراهیم النعمه پێشه و او پێش نوێزی مرگه وتی () له موصل ده ی هیتیه وه که هه رزه کاریک دوی ئه وهی له سینه ما گه پاره ته وه ده ست دریزی کردۆته سه ر خوشکیکی بچکۆله ی و له نه نجامی خوین به ریونی (النزیف) خوشکه که ی مروده ، له کوردستانی خۆشماندا له م جۆره مان زۆر هه روه کو ده ماو ده م ده یان گێر نه وه . (وه رگێتی).

يَعْمَلُونَ ﴿٣٣﴾ ﴿١﴾ هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ریش ﷺ فه‌رمویه‌تی: {إِنَّ اللَّهَ سَائِلٌ رَّاعٍ عَمَّا
إِسْتَرَعَاهُ: أَحْفَظَ ذَلِكَ أَمْ ضَيَّعَهُ؟} (١)

(١) أ. سورة الحجر : (٩٢، ٩٣)

ب. واته: سوێند به‌په‌روه‌ردگاری تۆ نه‌ی محمد هه‌مویان واته‌مرۆڤه‌کان هه‌ر قسه‌و گفتارو کارو
کرده‌وه‌یه‌ک بکه‌ن له‌پۆژی دوا‌یی دا لی یان ده‌پرسێته‌وه. چاکه‌که‌یان پاداشتی چاکه‌ وه‌رده‌گرێته‌وه،
خرابه‌ش سزای خراپه‌ی خۆی وه‌رده‌گرێته‌وه.

(٢) أ. حسن رواه النسائي .

ب. واته‌ك خوای گه‌وره له‌هه‌مو شوانێك، سه‌رپه‌رشتیارێك، له‌هه‌مو سه‌ركرده‌و به‌رپرسیارێك
ده‌پێچێته‌وه له‌وه‌ی كه‌ ژێر ده‌ستو چاو دێری یان دایه، ئایا وه‌ك پتووست پاراستویانن و هه‌قی
خۆیانمان داونه‌تی یا به‌پێچه‌وانه‌وه؟

هه‌له‌کانی هه‌ندی له مامۆستایان و فه‌رمانبهران

بزانه ئه‌ی برای موسلمان - خوا پێنومایی ئیمه‌ش و ئیوه‌ش بکات - که زۆریک له مامۆستایان و فه‌رمانبهران هه‌ن که مته‌ر خه‌م و هه‌له‌یان زۆره‌ و پێویستی یان به‌ ده‌ستگیرۆیی و ئامۆزگاری و پێنومایی و گێرانه‌وه‌ هه‌یه‌ که له‌م چه‌ند خالانه‌ی خواره‌وه‌دا گرد ده‌بنه‌وه‌:

(۱) له‌ده‌وام و له‌کاتی دیاری کراودا دوا مه‌که‌ون. ئه‌مه‌ زیان به‌خه‌لکی ده‌گه‌یه‌نیت و ده‌بیته‌ هۆی دوا خستنی کاره‌کانیان. ئه‌و مامۆستا و فه‌رمانبهرانه‌ی که له‌ده‌وام دوا ده‌که‌ون و له‌کاره‌کانی خۆیاندا ئه‌و موچه‌یه‌ی که وه‌ری ده‌گرن به‌قه‌ده‌ر ئه‌وه‌نده‌ی که مته‌ر خه‌می ئی ده‌که‌ن ئی یان حه‌رامه‌. جێگه‌ی داخه‌ که له‌فه‌رمانگاگاندا که سێک نیه‌ چاودیتری فه‌رمانبهران و مامۆستایان بکات. بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌وانه‌ی له‌ده‌وام دوا ده‌که‌ون یا له‌کاره‌کانیاندا که مته‌رخه‌می ده‌که‌ن سزا بدرێن. زۆریک هه‌ن له‌کاتی ئیش کردن و قه‌له‌بالتی دا ده‌پۆنه‌ ده‌رو دوا‌ی به‌رژه‌وه‌ندی یه‌کانی خۆیان ده‌که‌ون یان له‌بازاربه‌کاندا بۆ هۆده‌و بۆ ئیش ده‌سوپێنه‌وه‌ و ئه‌و هه‌موو خه‌لگه‌ش و له‌پاش ده‌رگای ژۆره‌که‌ی دا چاوه‌پێی ده‌که‌ن. له‌خوا ناترسن و کاره‌کانیان بۆ پاناپه‌رپێن و چه‌ندان پۆژ هه‌ر به‌فشه‌ هات و چۆیان پێ ده‌کات. هه‌یانه‌ له‌پێگه‌ی دورو له‌شوێنه‌ دوره‌کانه‌وه‌ دین و خه‌رجیه‌کی زۆریش خه‌رج ده‌که‌ن و کاره‌کانیشیان بۆ جی به‌جی ناکرێت. ئه‌گه‌ر بیته‌ و ئی پرسینه‌وه‌ و چاودیتری هه‌بیته‌ ئه‌م که مته‌ر خه‌میانه‌ پو ناده‌ن. سه‌یر له‌وه‌ دایه‌ زۆریک له‌سه‌رۆک فه‌رمانگه‌ و به‌رپرسیاران خۆیان به‌ئهرکی سه‌رشانی خۆیان هه‌لناستن، ئه‌ی گله‌یی چی له‌فه‌رمانبهرانی ژێره‌وه‌ ده‌که‌یت و چۆن به‌ئهرکی سه‌رشانیان هه‌ل ده‌ستن.

(۲) کاته‌کانی خۆت به‌خویندنه‌وه‌ی پۆژنامه‌ و گوڤاره‌کان و پێشوازی کردن و دانیشتن له‌گه‌لێاندا و هه‌ر کاریکی تر که ده‌بیته‌ هۆی دواخستنی کاره‌کانت به‌فیرۆ مه‌ده‌، چونکه‌ ئه‌وانه‌ ده‌بنه‌ هۆی دواخستنی کاره‌کانت و کاری ئه‌وانه‌ی کاریان لای تۆیه‌ له‌هاولاتیان

به‌تایه‌تیش له‌کاتیک دا که‌خه‌لکیکي زور نیشی یان به‌تو بیتو چاوه‌پوانت ده‌کن. یاخود قوتابیان له‌پول دا چاوه‌پوانی تو بکن که‌وانه یا پی بلتیت. زور جاری واهیه‌فه‌رمانبه‌ر میوان له‌دوای میوانی هاتوه و بردویه‌تیه ژورو ماوه‌یه‌کی زور به‌چند قولی یابه‌دو قولی قسه و باسی دریژ دریژان کرده و خه‌لکانیکي زوریش له‌پاش ده‌رگا چاوه‌پوانی جه‌نابین نیشه‌کانیان بو جی به‌جی بکات. هی واهیه‌ته‌نیا نیمزایه‌کی ده‌وی. وای لی هاتوه له‌گه‌ل دوستو خزمه‌کانیاندا کاتی ده‌وامی ته‌واو بووه و خه‌لکه‌کی بو به‌یانی نین داونه‌وه و پوشتون.

نهمه له‌زوریک له‌فه‌رمانګاکان پوی داوه، کاتیک بابای به‌رپرس میوانی هاتوه به‌کابرای به‌رده‌ستی ګوتوه ده‌رگا که دابخه و بلتی: کاک فالن که‌س جاری میوانی هیه‌وه که‌س مه‌که ژورئ. تا خه‌لکیکي زور له‌و ماوه‌یه‌دا کو دهنه‌وه و له‌سر پی یان وه‌ستاوون نیش و نازاری ده‌رونیان له‌سر یه‌که‌له‌که بووه هینده‌ی چاوه‌پوان بون و پیشیان خواردوته‌وه. زور جار له‌ته‌نجامی نهم کاره نابجی یه ناچاری به‌رتیل دان‌ودیاری بو بردن بون به‌کابرای به‌رده‌ست هه‌ر نه‌ونده بیان کاته ژور یاخود وه‌ره‌قه‌کانیان لی وه‌ر بگریتو بو جه‌نابی فه‌رمانبه‌ری به‌پړوه‌به‌ر یابه‌رپرسیان به‌ریت و نهمیش ته‌نیا به‌ه‌وای نه‌فسیکه‌وه نیمزاکه‌یان بو بکات، یان زور جاریش به‌رتیل بو کاکي فه‌رمانبه‌رو به‌رده‌ست به‌یه‌که‌وه هاوبه‌ش ده‌بن. بی نه‌وه‌ی ګوی بدنه‌ماندو بون و کویره‌وه‌ری نه‌وه‌لکه (مراجعین) انه که‌نابوره‌ی خه‌لکه‌که‌ش ده‌بینی خو به‌ژوردا ده‌کن له‌ناچاریان، نهمیش به‌سهریاندا ده‌شپړتیتو ده‌لی: به‌سهره وه‌رنه ژور، که‌چی بو خوی له‌ولاوه کاته‌کی به‌قسه کردن له‌گه‌ل دوسته‌کانی دا ده‌باته سه‌رو به‌فیرپی ده‌دات و که‌سیش به‌سهر نه‌ودا ناشپړتیت، له‌سهر سه‌ریشی نوسیه‌وه (سهردانی تایه‌تی قه‌ده‌غیه — الزیارات الخصوصیه ممنوعه) . نهم کاره نابجی و پر خه‌ماویانه هندی له‌به‌رپرسان لی ی به‌رپرسن که‌نهمی له‌گه‌ل نه‌وانی ژور ده‌ستی خویان و به‌رده‌سته‌کانیاندا ده‌ی نوین.

یاخود خوځیان نه نجامی ددهن. نه وه ته عثمان رضی الله عنه مویه تی: (إِنَّ اللَّهَ لِيَزْعَ بِالْسلطانِ مَا لِيَزْعَ بِالْقُرْآنِ) ^(۱).

۳) خوای گه وره چاودیری کرده وه کانی تو ده کاتو ناگای لیته چ بلای و چی بکه یت دانور (الحاکم) بیت، ماموستا بیت یافه رمانبر بیت، یان هر شتیکی تر بیت. ناگات له برا هاو لاتی ه کانت (المراجعین) بیت و سوزو بریایه تیت ه بیت بویان، به شیوه یه کی باش و دروست ه لس و که وتیان له گه لدا بکه، هه روه ک چون خوت پیت خوشه ه لس و که وت له گه لدا بکه ن، چیت بؤ خوت پی خوشه نه وه شت بؤ نه وان پی خوش بیت، کاره کانیان بؤ جی به جی بکه و ناسانکاریان بؤ بکه و کاریان لی قورس مه که و ناموزگاریان بکه و خه لکی له هه له بیان گیره وه. بپوانه هه رموده ی پیغه مبر رضی الله عنه که هه رمویه تی: {الدین نصیحة، قلنا لمن یارسول الله؟ قال: لله ولکتابه، ولرسوله، ولأئمة المسلمین وعامتهم} ^(۲) ناموزگاری کردن و گیرانه وه ی موسلمانان ته نیا نه رکی هه رشانی زانیان و وتار بیژان نیه که له مزگه وتدا خه لکی ناموزگاری ده که ن، به لکو نه رکی هه رشانی هه مو موسلمانیکه له ناست خو یه وه به تایبه تیش ماموستایانی هه ره تایو و ناوه ندی و دوانا وه ندیه کان و... تد. ناخر چه ندان هه رمانبر هه ن پینومایی مراجعه کانیان نا که ن و پیکه ی پاستیان نیشان ناده ن پی یان نالین کاره که یان چی ده وی و چی ناوی، به هه ری زمان وه لامیان دده نه وه و هه ر ویلیان ده که ن. چه ندان جار به نه شاره زایی نه م شارو نه و شارو نه و

(۱) واته: هه ندی کاروشته هه ن به قورئان لاناچن، خوای گه وره به میزو ده سه لات لایان ده بات. بویه نه که ر بهر پرسان لی پیچانه وه و هه ست به بهر پرسایر یقتیان هه بیت هه رمانبره ران ناتوانن وا بکه ن. (وه رگیتی).

(۲) ۱. رواه مسلم.

ب. واته: نایین ناموزگاری و گوئی پایله یه. گوتمان بؤ کئی نه ی په سولی خوا؟ گوتی: بؤ خوای گه وره بؤ قورئانی پیروژ و بؤ پیغه مبر و بؤ زانا و پیشه واو بهر پرسانی موسلمانان و بؤ هه مو خه لکی موسلمانان به گشتی. (وه رگیتی).

فرمانگه و نه و فرمانگه یان پی ده کن و خه رجه کی ژوریشیان پی خه رج کردون. نه مه له نه نجامی پښتو مایی نه کردنی کاکی فرمانبه ر! ! راستیه کانیاں پی نه گوتون که چی پتویسته بیکات، ژور جار فرمانبه ری واهیه له ناو خودی فرمانگه که دا پی ی نالی: کاکه بیه بؤ فلانه شوین یا بؤ فلان که سو فلان به شی فرمانگه که. ناچار کابرای مراجع ماوه یه کی باش خولی خواردوه و له م و له وی پرسویه تادژیویه تیه وه به تاییه تی نه وانه ی نه خوینده وارن .

۴) خۆت به زل مه زانه و خۆت به سهر مراجعه کان دا بامه ده و له خۆت بایی نه بیت و خۆت له وان به زلتر مه زانه، چونکه هر چه نده گوره بی تو لای خوی په روه ردگاری جیهانیان بچوک و بی ده سه لایت. توش هر په کیکیت له و خه لکه و نه ندامیکي له وان واته نه ندامیکي نه م که له ی و نه وانش برای تون و هیچت له وان پتر نیه. ته نیا شاره زایی و زانیاریت نه بیت له و بواره دا، موچه ش له به رامبه ر نه و کاره دا و ورده گریت و به به لاش نیش ناکه یت و بؤ خزمه تی نه و خه لکه به کری گیراوی و به خیری خۆت کاریان بؤ ناکه یت. بؤ راپه راندنی به رژه وه نندیه کانی هاو لاتیان له سهر نه و کورسی و جیگه یه دانراوی وریابه خۆت لی نه گزپیت و سهرت لی نه شیویت. ده ی نامۆزگاریه که ی لقمان بینوه به ر چاوی خۆت که خوی گوره له سهر زمانی لقمان وه بؤ مانی ده گپرتیه وه و ده فهرموی: ﴿وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾ (۱)

(۱). (سورة لقمان: ۱۸)

ب. واته: هر گیز پوت له خه لکی وهر مه گپره و خۆت له خه لکی به زلتر مه زانه و لیو له خلکی هه ل مه قرچینه و یالژیان لی بامه ده و تیزو لیو ولچکیان لی مگره، و به فیزو پوح زلیه وه به سهر زه وی دا مه پړ و له خۆت بایی نه بیت چونکه خوی گوره پوح زل له خۆبایی بو و نه و که سانه ی خوش ناوین که شانازی بی شریانه به خویانه وه ده کن. (وه رگپ)

نهرکی کریکارو خاوه نکار (واجب العامل وصاحب العمل):

- (۱) به دلسوزی نیش بکهو بی کار کاتی خوت به فیرو مه ده، هر کاتیک نیش بته هر که سیک کرد، بته نه وهی کری یه کی حال و هر بگریت به دلسوزی و به پاکی بی که متهر خه می و بی خیانه ت نیشی بته بکه.
- (۲) ناموزگاری خاوه نکار بکه، و فیلی لئ مه که باناموسلمانیش بیت به پی ی فرموده ی پیغه مبه ر علیه السلام کاره که ی بته بکه که ده فرموی: { من غشنا فلیس منا }^(۱).
- (۳) پیویسته له سهرت له نیشه کاند کرامه و شاره زاو لیزان بیت چونکه پیغه مبه ر علیه السلام فرمویه تی: { إِنْ اللّٰهُ یحب إِذَا عمل أَحَدُکُمْ عملاً أَنْ یَتَّقَنَهُ }^(۲).
- (۴) زور سور به له جی به جی کردن و به جی گه یاندنی په یمان و وه عدو وه فاییت هه بیت و پیچه وانه ی وه عده کانت مبه، بته وهی متمانه ی خه لکی بته خوت وه ده ست بیتیت و بروایان بیت هه بیت، بته وهی نه که ویته ناو گوناحی گه وده وه. پیغه مبه ر علیه السلام فرمویه تی: { آيَةُ الْمُنَافِقِ ثَلَاثٌ: إِذَا حَدَّثَ كَذِبًا، وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ، وَإِذَا أُؤْتِمِنَ }^(۳) خان

(۱) ا. صحیح رواه الترمذی .

ب. واته: هر که سیک فیلمان لئ بکات له نیشه نیه واته موسلمان نیه. (وه رگیږ).

(۲) ا. حسن رواه البیهقی.

ب. واته: خوی گه وده نه که سه ی خوش ده ویت که نه گه کاریک بکات نه و لئ ی ده خه فتی و به شاره زای و به لیزانانه نه و کاره ده کات نه که به نه زانی و به هه پر مه کی ملی پیوه نیت و نیشه که ش له خاوه ن کاره که تیک بدات و زانی پی بگه یه نیت. (وه رگیږ).

(۳) ا. متفق علیه .

ب. واته: نیشانه کانی دوروی سی شتن: نه گه ر قسه ده کات درویانی تیدا ده کات، وه نه گه ر وه عدو په یمانیکی دا پیچه وانه ی په یمانه که ده جولیته وه و موخاله فیه ده کات، وه نه گه ر نه مانه ت و سپارده په کی پی سپنردرا خیانه تی تیدا ده کات. (وه رگیږ).

۵) پئویسته له‌سەر خاوه‌نکار که‌کرئ ی ته‌واو به‌قه‌ده‌ر ئه‌و کاره‌ی بۆ کردوه بداته کریکار. به‌تایبه‌تی ئه‌گه‌ر پێک که‌وتنێک له‌ نێوانیاندا هه‌بو، وه‌نابی کرئ یه‌که‌ی دوا بخات له‌گه‌ڵ له‌کاره‌که‌ی بوه‌وه باخیرا کرئ یه‌که‌ی بداتی و نه‌هێلئ ئاره‌قی نێو چاوانی وشک ببیته‌وه. ئه‌وه‌ته پێغه‌مبه‌ر ﷺ قه‌رمویه‌تی: {مَطْلُ الْغَنِيِّ ظُلْمٌ} (۱)

لاسایی کردنه‌وه‌ی کوێرانه‌ زیانبه‌خشه‌ (التقلید الاعمی ضار):

له‌و هه‌مو خه‌وش و هه‌لانه‌ی که‌له‌ناو موسلمانادا بلآوو ته‌شه‌نه‌ی کردوه، ده‌بی چاره‌ سه‌ری لیبراونه‌و به‌په‌له‌ی بۆ بکریت، یه‌کئ له‌و هه‌له‌ گرچو برانه‌ بریتیه‌ له‌لاسایی کردنه‌وه‌ی کوێرانه‌. له‌هه‌ندئ له‌ موسلمانان خوا چاکی بکات و پێنوما ییمان بکات هه‌ن هه‌روه‌ک توتی ئاسا لاسایی کوێرانه‌ی پۆژه‌لات و پۆژئاوا ده‌که‌نه‌وه. هه‌ر کارو کرده‌وه‌و گۆته‌یه‌ک که‌له‌وئ ده‌کریت یاده‌گوتریت بی ئه‌وه‌ی له‌واتا که‌ی بگه‌ن و له‌بیژنگو له‌ ته‌له‌ی بده‌ن. به‌داخه‌وه‌ لیڤه‌ ده‌ست به‌جئ کاویژ ده‌کریته‌وه‌و دوباره‌ ده‌کریته‌وه‌و کوێرانه‌ لاسایی ده‌که‌نه‌وه‌ به‌ناوی شارستانیته‌و پێش که‌وتنه‌وه‌وه، به‌رله‌وه‌ی له‌وئ بکه‌ویت به‌یدانی کار پئ کردنه‌وه، لیڤه‌ ئی ی بونه‌ته‌وه، ئه‌مه‌ش کاریکی زۆر خراپ و ترسناک و پر مه‌ترسیه‌.

(۱) زۆر وریاو ورد بین به‌ ئه‌ی برای موسلمان، هه‌ر شتێک تابه‌ته‌واوی نه‌چیه‌ بنج و بناوانی لاسایی کوێرانه‌ی مه‌که‌وه، به‌ته‌رازوی ئیسلام و به‌رنامه‌که‌ی خوا بیکێشه‌ ئه‌گه‌ر له‌گه‌ڵ به‌رنامه‌ی خوا هاته‌وه‌ ئه‌وا جئ به‌جئ ی بکه‌و کاری پئ بکه‌، چونکه‌ له‌وانه‌یه‌ له‌ئیسلامدا جێگه‌ی نه‌بیته‌وه: یه‌کئ له‌و کارانه‌ ئه‌لقه‌ی بوکو زاویه‌تی (ژن و می‌ردایه‌تی ..) که‌ناهه‌نگی ناشه‌رعی بۆ ده‌گێن و کچه‌ (بوکه‌ خان) له‌پێش چاوی ئه‌و هه‌مو ئاپۆره‌ی خه‌لکه‌ تیکه‌له‌

(۱). ا. متفق علیه.

ب. واته: هه‌ر که‌سێک پاره‌ی هه‌بوو قه‌رزه‌کانی نه‌دانه‌وه‌ ئه‌وه‌ سته‌مکاره‌. (وه‌رگێڕ)

له پیاوو له ژن، له کوږو له کچ نه لقه له په نجه ی کوږه (کاکي زاوا) ده کات گوايه به مه ده زگیران یامبرده که له تیکه لی له گه ل ژنانو کاری خراپه ده گڼرپته وه و کورت به ستویه تیه وه، نازانی که میړده که ی خوانه خواسته خراپو شه پوال پيس بیت هر که له و دور که وته وه نه لقه که ی له په نجه دهر دیني و به که یفی خوی ده توانی که ین به ینان بکاتو بی نه وه ی ژنه که ی ناگاشی لی بیت. نه م نه رپته هی موسلمانان نیه و له فله کان (النصاری) وه رگیاوه به تابه تیش که نه لقه که یان نه نگوستیله که له زپر دروست کرابیت، نه وه له م حالته دا هر حرامه و دروست نیه له په نجه بکریت.. پیغه مبه ﷺ قه ده غه ی کرده که چاو له کارو کرده وه و گفتاره کانی کافران بکه ینو خو به وان بجوینن هر وه کو فرمویه تی: { مَنْ تَشَبَهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ } (۱)

(۲) لاسایی کردنه وه ی شته بیژواو بۆگه نه کان که سهر شوپی و مل که چی و نه هامه تی بۆ موسلمانان دینیت، به هوی کار کردن و حوکم کردن به یاساو ده ستوری پوژناوایی دژو پیچه وانه ی یاساو ده ستوره کانی نیسلام واز هینان له شریعه تی خوی به رزو بالا ده ست که موسلمانان له سهر ده می چه رخی پیغه مبه رایه تی و سه حابه کان وشوین که وتوانی پی سهر به رزو سهر فرازو به خته وهر به عزیزه ت بون.

(۳) وریابه زپر له ده ستو له په نجه نه که یت چونکه بۆ پیاوان حرامه و بۆ ژنان حه لال: { فعن ابن عباس رضی الله عنه، أن رسول الله ﷺ رأى خاتماً من ذهب فى يد رجل، فنزعه فطرحه، وقال: { يعمد أحدكم إلى جمره من نار، فيجعلها في يده } فقیل للرجل بعدما ذهب رسول الله ﷺ : خذ خاتمك انتفع به، قال: لا والله لاأخذه أبداً وقد طرحه رسول الله } (۱)

(۱) ا. صحیح رواه أبو داود.

ب. واته: هر که سیک خو به هر که سوگه ل و کوږو کوږمه لیک بجوینیت نه وه له وانه. (وه رگپي).

(۲) ا. رواه مسلم.

ب. واته: پیغه مبه ﷺ نه نگوستیله که ی زپر ی له په نجه ی پیاوڼک دا بیني دهری هینا و فری ی دا. فرموی: نایا نیوه به ده ستی خوتان حه ز ده کن پشکوپی که ناگر له ده ستی خوتان بکه ن؟ نه و

لهم فرموده‌دا لهم حوكم و سودانه‌ی خواروه و مرده‌گرین :

﴿ هرکه سیک خرابه‌کاریکی بینی که‌وا خرابه ده‌کات پیوسته قه‌ده‌غی بکات و بی‌گپ‌تیه، وه‌ک نه‌وه‌ی له‌نمونه‌ی سه‌روه بینیمان واته له‌ده‌ست کردن‌وله‌په‌نجه کردن‌ی زی‌ر. ه‌روه‌کو پیغه‌مبه‌ر ﷺ لهم فرموده‌یه‌دا پونی کرد‌تیه که‌فرمویه‌تی: { من رأی منکم منکراً فلیغیره بیده، فإن لم یستطع فبلسانه، فإن لم یستطع فبقلبه، وذلك أضعف الأیمان } (۱)﴾

﴿ پیغه‌مبه‌ر ﷺ زی‌ری به‌پشکویه‌کی ناگر چواندو فرموی له‌پوژی قیامه‌تدا ده‌بیته پشکویه‌کی ناگرو له‌په‌نجه‌تان ده‌کریت، نه‌مه‌خوی له‌خوی دا نه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت که‌له‌گوناهه‌گه‌وره‌کانه.﴾

﴿ نه‌گه‌ر نه‌نگوستیله‌ی زی‌رت ه‌بو ده‌توانی بی‌فرۆشیتیه‌وه‌و سود له‌پاره‌ک‌ی وه‌ر بگریت، نه‌ویش به‌گویره‌ی قسه‌ی سه‌حابیه‌که‌که‌له‌فرموده‌ک‌دا ه‌اتوه: (نه‌نگه‌ستیله‌که‌ه‌ل بگه‌روه‌و سودی لی وه‌ر بگه‌ره).﴾

﴿ پازی بونی سه‌حابیه‌که‌به‌قسه‌ی پیغه‌مبه‌رو فری دانی نه‌نگوستیله‌که‌له‌په‌نجه‌ی داو به‌و په‌ری سنگ فراوانیه‌وه‌ فرمانی پیغه‌مبه‌ری قبول کردو ناپازی

نه‌نگوستیله‌ زی‌ره له‌پوژی قیامه‌ت ده‌بیته پشکویه‌کی ناگرین له‌دۆزه‌خداو ده‌کریته په‌نجه‌تان. دوی نه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ پویش به‌کابرایان گوت: بری نه‌نگوستیله‌که‌ت ه‌ل بگه‌روه‌و بری بی‌فرۆشه‌و پاره‌ک‌ی بۆ مال‌وه‌ خه‌رج بکه‌و سودی لی وه‌ر بگه‌ره، گوتی: نه‌به‌خوا ه‌لی ناگرمه‌وه‌ مادام پیغه‌مبه‌ر ﷺ فری‌ی دا و فرموی حه‌رامه‌ تازه من نامه‌ویتیه‌وه‌و ه‌لی ناگرمه‌وه‌. (وه‌گپ).

(۱) ا. رواه مسلم.

ب. واته: هرکه سیک خرابه‌کاریکی دیت خه‌ریکی گوناح کردنه‌ با به‌ده‌ست بی‌گپ‌تیه‌وو نه‌ه‌لی نه‌و خرابه‌یه، نه‌و گوناهه‌یه‌ بکات، خو نه‌گه‌ر به‌ده‌ست و به‌ده‌سه‌لات نه‌یتوانی با به‌زمان پی‌ی بلی و نامۆزگاری بکات، نه‌گه‌ر به‌م پینگه‌یش نه‌یتوانی و له‌وه‌ ترسا که‌توشی فیتنه‌و نا‌کۆکی ده‌بیته ه‌رنه‌بی‌ بابه‌دل پی‌ی ناخۆش بیته. دیاره‌ نه‌مه‌ش نیشانه‌ی بی‌ه‌یزی پله‌ی نیعمانه‌و ته‌نیا گه‌ردیله‌یه‌کیش نیعمانی له‌دل دا نیه‌ ده‌نا نابی‌ موسلمان نه‌وه‌نده‌ بی‌ه‌یز بیته‌ که‌نه‌توانی نامۆزگاریش بکات. (وه‌رگپ).

نه بو، دواتریش هال نه گرتنه وهی هر چهنده سهحابیه کی تر پی ی گوت هالی بگره وهو بیفرۆشه و سودی لی وهر بگره، نه مه خۆی له خۆی دا به هیزی نیمان و قوربانی دانه له پیناو دینه کهیدا ده سه لمینیت.

پوختهی کار (تا خلاصه):

گه نچ ولای موسلمانان گهره زیان لی بو نه نگوستیله بکه نه دهستیان ده توانن نه نگوستیله و نه لقه ی زیو له په نجه بکه ن. له زپیش جوانتره وشیه ی زیوینی دره وشاوه یی هیه، سه رباری نه مه ش نرخه کهشی که مته و ئایینی پیروزی ئیسلام بۆ پیاوان و بۆ ژنانیشی هال کردوه.

جاریکیان ئامۆژگاری براهه کی موسلمانم ده کرد کاتیک دیتم نه نگوستیه له یه کی زپری له ده ستدا بو، نه م فرموده یی پیغه مبه رم ﷺ بۆ باس کرد، نه ویش زۆر به سینگ فراوانی وه لای داهوه و نه نگوستیه له که ی داکه ندوای به من و منیش چومه بازارو بۆیم فرۆشت و نه نگوستیه له یه کی تری زیوم بۆ کپی و باقیه که ی ترم دایه وه دهستی و زۆریشی پی که یف خۆش بو، هه مو مامۆستا کانی تریش چاویان له و کردو زپره کانیان فرۆشته وه و هی زیویان کپی. فرموده بۆنداره که ی پیغه مبه رم ﷺ زۆر پاسته که فرمویه تی: {من سن سنة حسنة فله أجرها وأجر من عمل بها من غير أن ينقص من أجرهم شيء} (١)

(١) ئیمه ی موسلمان پیوژیسته له سه رمان ته نیا له و شتانه دا لاسایی پۆژئاوییه کان بکه ینه وه وه ک دۆزینه وه و داهینانه تازه کان له بواری ته کتۆلۆژیای پیدایهستی یه کانی ژیا نی دنیا یی وه ک: فرۆکه و زری پۆش و ژیر ده ریا یۆک (الفواصه) و گه لیکی تر له م چه که پیش که وتوانه، تائیمه پیویستیما ن به وان نه بیته و خۆمان دروستیان

(١) ا. رواه مسلم.

ب. واته: هه رکه سیك له ئیسلامدا سوننه تیکی باش دابهینیت نه وه پاداشتی خۆشی و پاداشتی نه وانه ش وه رده گریت وه که له دوا ی خۆی کار به و سوننه ته ده که ن بی نه وه ی له پاداشتی هه یچیان که م بکاته وه. (وه رگتی).

بکین و به‌رگری پی له‌ثایین و نیشتمان و خاک و نیشتمان و خاک و خول و زیدی باوک و
 بایرانی خومانی پی بکین و بیپاریزین. نه‌ک له‌خوړازاندنه‌وه و سه‌ماو سوړدان و
 بانگه‌شه و بلو کردنه‌وه یی نه‌خلاق و پوت کردنه‌وه یی نافرته‌تان و گه‌لیکی تر له‌و
 کرده‌وه بۆگه‌نه زیان به‌خشانه‌دا لاسایی کویرانه‌یان بکینه‌وه، نه‌مه خزان و
 داهیزران و لادانه بۆ موسلمانان. پاستی گوتوه شاعیر که‌گوتویه‌تی:

قُلدوا الغربی، لکن بالفجور وعن اللب إستعاروا بالقشور^(۱)

(۲) ثایینی نیسلام نه‌ک هر له‌مه قه‌ده‌غهی کردوین، به‌لکو له‌ناو خوښماندا قه‌ده‌غهی
 کردوین لاسایی یه‌کتری له‌کرده‌وه خرابه‌کاندا نه‌کینه‌وه. ه‌روه‌کو (ایین مسعود)
 ف‌رمویه‌تی: (لایکن أحدکم إمعة، یقول: إن أحسن الناس أحسنت، وإن أساء الناس
 أسأت، ولكن وطنوا أنفسکم علی أن تحسنوا إذا أحسن الناس، وألا تظلموا إذا أسأت
 الناس)^(۲)

جینگهی داخه ه‌ندی که‌س که‌ناموژگاری ده‌که‌یت و پی یان ده‌لئیت فی‌ل مه‌که‌ن و
 دروین مه‌که‌ن و کچانتان و ژنانتان بارپوت (سفور) و به‌رد لا نه‌بن و بۆ بیگانه له‌به‌رو

(۱) واته: لاسایی پوژناواییه‌کان ده‌که‌نه‌وه، به‌لام له‌چیدا؟ له‌کاری خراب و فیتنه و له‌تاوان و بی
 نه‌خلاق و فاحشه و ناوه‌پوت کردنی نافرته‌تان و سفوری دا، له‌بری نه‌وه‌ی له‌کاره باش و کاکله و کروک و
 ناوه‌روک و یه‌سوده‌کاندا لاسایان بکینه‌وه له‌شتی پوخل و توپکلی بی سودیان لی و‌رده‌گرن (وه‌رگپ)
 (۲) واته: هر یه‌کک له‌نیوه و نه‌بیټ بلی: نه‌گه‌ر خه‌لکی باش بون و کرده‌وه‌ی چاکیان کرد نه‌وا منیش باش
 ده‌به‌و کرده‌وه‌ی باش ده‌که‌م، وه‌نه‌گه‌ر خه‌لکی خراب بو و کرده‌وه‌ی خرابی کرد منیش خراب ده‌به‌و کرده‌وه‌ی
 خراب ده‌که‌م، به‌لام نیوه به‌پیچه‌وانه‌ی نه‌م رایه‌بن، هه‌میشه نه‌فسی خوتان و لی بکین که‌خه‌لکی چاکه‌یان
 کردو له‌گه‌لتدا باش بون ترش باشتر وه‌لامیان بده‌وه و له‌گه‌لیاندا باشتر به، یان تر له‌خه‌لکی باشتر به
 موسلمانیکي کرده‌وه باش وقل له‌خوا پاریزی به‌وادار به، وه‌نه‌گه‌ر خه‌لکی خراب بون و کرده‌وه‌ی خرابیان
 ده‌کرد تر واه‌به‌ مروتیکي به‌واداری داد په‌روه‌رو باش به، یا نه‌گه‌ر خه‌لکی له‌گه‌ل دا خراب بون تر
 به‌پیچه‌وانه‌وه چاکه‌یان له‌گه‌ل دا بکو سته‌مکار مه‌به نه‌گه‌ر خه‌لکی خراب بون، واته له‌ه‌قی خوت پتر ده‌ست
 دروینی مه‌که‌ چونکه‌ خوی گه‌وره ده‌ست دروینی کارانی خوش ناوون ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِلِينَ﴾

بازار په کان خو نه پازیتنه وه و بونو بهرامه ی خوش له خو نه دهن و دهم و چاو له دهرمانی
ماکیاج و په نگاله سوره نه پازیتنه وه و دهر بچن بؤ دهر وه و خه لکی به تاییه تی گه نچ و
لاوان و هره زه کاران به خویانه وه گوناح بار نه کهن، چونکه نه وانه وپړای گوناحی خویان هی
نه وانیشیان ده گاتی، که چی نه و به پیزانه لیوت لی هه ل ده قرچیتن و لوت به رزانه ده لین:
کاکه نه و خه لکه هه مویان به لیشاو درویان ده کهن، فیل و فیلبازی ده کهن، مودیل هه مو
که سیک ژن و کچه کانیان پوتن خو من له وان پتر نیم...

ده یانه وی هه مویان لاسایی یه کتری بکه نه وه، نه خیر براهه م ناگادار به له گه ل
کاروانی بیرۆکه بۆگه نه کاند ا به پندا مه پړ و لاسایی کوپړانه ی خراپ و خراپه کاریان مه که وه.
(۴) لاسایی جلو به رگو پۆشاکي بیگانه مه که نه وه، نه و پانتول ته سک و بی شه رعیانه
له بهر مه که ن که هه مو عوره تی موقوف دهرده په ریښت چ هی ژنان و چ هی پیاوان.
بائافره ته کانتان سهر پوت و قوت و سفور نه بن و پۆشاکي شه رعی له بهر بکه ن، و لاسایی
پوژناوای و فه په نسی یه کان مه که نه وه (البرنطیة) که دروشمیکی کافران و جوله که و فه له کانه
په چاو مه که ن. نه و فه رموده ی که ده فه رموی: { من تشبه بقوم فهو منهم }^(۱)

موسلمان پیویسته له سهری که خوی به پیغه مبه ر^ﷺ و سه حابه کان و پیاوچاکان
بجوینیت و شوین که و ته ی نه وان بن و چاو له و که سانه نه که یین که ده ستیان به غه یری
به رنامه ی ئیسلامه وه گرتوه و موسلمان نین. دژایه تی به رنامه که ی خواو موسلمانان
ده که ن و به رنامه ی خوی بالا ده ست و کار به جی پازی نین.

(۱) ا. صحیح رواه ابو داود.

ب. واته: هه ر که سیک خو به هه ر که سو گه لیک بجوینیت نه وه له وانه و له ئیمه نیه واته
موسلمان نیه. (وه رگین).

بۇ خوشكانى مامۇستا له سهره تايى و قۇناغه كانى ترى خويندن (الى المعلومات والمدرسات):

ئەو زانىارى و پېنومايىانەى كە ئارپاستەى مامۇستايان و پەرورە ديارانى پياو كراو،
ئاواش ئارپاستەى پەرورە دياران و مامۇستايانى ئافرەت كراو، وەلى ھەندى ئەرک و
پېداويسى تر ھەن پەيوەندن بە خوشكانى مامۇستا و فەرمانبەر و پېويستە پەرچاويان
بکەن و بەو پەپرى پەرزامەندى و سنگ فراوانىو ھە جى بەجى يان بکەن، دەنا لە بەردەم
دادگای دادوهرىتى خودای دادپەرورەدا لە دنيا و لە قىامەتدا بەرپرس دەبن و خواى گەرە لى
يان دەپېچىتەو ھەندى لەو ئەرک و پېويستى يانە برىتيتن لەمانەى خوارەو:

پۇشاكى شەرعیانە (الحجاب الشرعي):

پېويستە لەسەر خوشكانى مومسلمان بە تايبەتى مامۇستايان و پەرورە ديارانى
ئافرەت چ لەقۇناغى سەرەتايى وچ ناوہندى و دواناوەنى و زانکۆکان و پەيمانگاگاندا
كە بە پۇشاكى شەرعى تەواو ھەچنە قوتايخانە و پۆلەكانىانەو ، دەنا خويان بەرپرسيار
دەبن لە بەر دەم خواى گەرەدا، باشتريش وايە پۇشاكە پەنگى پەش بېت، چونكە
لە ھەمو پەنگەكانى تر دورە فیتنە ترە. أم سلمة گوتى: كاتى ئەم ئايەتە ھاتە خوار
كە دەفەر موى: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ
عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلْبَابٍ﴾ (۱)

(۱) أ. سورة الأحزاب: (۵۹).

ب. واتە: ئەى پېغەمبەر ﷺ بە خىزانەكانت و بە كچەكانت و بە ژنانى بېرواداران بلى: با لە چەك و بالا
پۇشەكانيان بەسەر سەر و شان و مل و بەسەر گشت گيانيان دا شوپ بکەنەو تالە بەر چاوى خەك ديار
نەبن وەك لەتەفسىرەكاندا ھاتو دەفەرمون لەشارى مەدينەدا پياو خراپ و داوین پيس نۆد بون كاتى
شەوانە ئافرەتانى دەچونە دەرەو ھەكە نىزە (الإماء) و بە ئافرەتانى ئازادەو (الحرث) بۆ ئەنجام دانى

ژنانی نه‌نسار هاتنه‌درو له‌سر سهریان کڅمه‌لټک پښاکو لچکی شهرعی و به‌حیاءو حه‌شمه‌تیاڼ له‌سر کردبوو هر ده‌تگوت پوله قاروه‌یه‌کی په‌شو به‌ویقاری نارام گرتوو بی‌جمو جول له‌سر سهریان نیشتونه‌توه .

مامؤستای خانم نه‌گهر به‌پښاکو شهرعی به‌ویقارو به‌حشمت و دور له‌خڅپازاندنه‌وه و سوړو سپیاءو کردن و ماکیاچ کردن بچنه قوتابخانه و ناو پوله‌کانیاڼه‌وه ده‌بنه نمونه‌یه‌کی کرده‌کی (عملي) زیندو بڅ قوتابییه کچه‌کان و نه‌وانیش چا و له‌مامؤستا‌کانی خویان ده‌کهن و شوپنیاڼ ده‌کهن له‌پښینی پښاکو ئیسلامی بالا پښدا، چونکه هه‌روه‌کو پښتیریش ئاماژه‌مان پی‌کرد مامؤستا ئاوپنه‌ی بالانوما یا وینه‌ی دوه‌می مامؤستا‌کانیاڼ، نه‌وانه به‌پېچه‌وانه‌ی نه‌و مامؤستا خانمانه‌ی که‌به‌پوت و قوتی و سفوره‌وه یا‌به‌پانتول‌ی ته‌سک له‌به‌رو به‌لیتو به‌نینتوکی سوړو دهم و چاوشه‌لال له‌سوړو و سپیاءوه که‌هیچ پواله‌تیکي به‌حیاءو به‌حشمتیاڼ پیوه دیار نیه ده‌چنه قوتابخانه و ناو پوله‌کانیاڼه‌وه بولای قوتابییه‌کانیاڼ. دیاره نه‌مانه خراب‌ترین و بڅ‌گه‌ن‌ترین وشه‌پترین نمونه‌ی چا و لیکه‌ری بڅ که‌چ قوتابی یه‌کانیاڼ و به‌ته‌واوی لاسایان ده‌کهنه‌وه و ده‌بنه نمونه‌یه‌کی هه‌لفریوپنه‌ر و له‌خشته‌به‌رو خزان و لادانی نه‌و نه‌فسه پاک و بی‌گه‌ردانه‌ی که‌هیشتا نینتوکی په‌شی بڅ‌گه‌نی شه‌یتانیاڼ نه‌گه‌یوه‌تی و وه‌ک خویان بڅ‌گه‌ن و پیس نه‌بون. دیاره نه‌وانه

پیداویسته‌کانی خویان پی‌یان پی‌ده‌گرتن و خرابه‌یان داوا لی‌ده‌کردن. بویه ژنانی بپواداری نازاد نه‌م سکالایه‌یان به‌رز کرده‌وه که‌پتویسته پښاکو ئافره‌تانی نازاد جیا بیت له‌می که‌نیزه‌کان و اته نانازاده‌کان تا نه‌مه‌گه‌پشته پیغه‌مبه‌ر ﷺ بواپش نه‌م نایه‌ته هاته خوار وه‌کو له‌سهره‌وه و اتاکه‌یمان لټک دایه‌وه ئیدی له‌و پڅ‌وه‌وه ئافره‌تانی نازاد نه‌و (جلبابه) که‌نه‌و عه‌بایه‌ی ئیستا ده‌گرتنه‌وه که‌ئافره‌تان به‌سر خویان هه‌ل ده‌کڅشن له‌سر هه‌مو جله‌کانیاڼه‌وه و ته‌نیا چاوی چه‌پیان ده‌رده‌خست بڅ بینینی ریگا ئیدی له‌و پڅ‌وه‌وه نه‌و خرابه‌کاره داوین پیسانه که‌نه‌و ئافره‌تانه‌یان ده‌دیت که‌عه‌بایان به‌خودا داوه ده‌یان زانی که‌ئافره‌تانی نازاد خویان تی‌نه‌ده‌گه‌یاندن و ته‌نیا گچه‌لایان به‌که‌نیزه‌کان ده‌کرد. (تفسیر ابن‌کثیر، القرطبي، الکوסי، البغوي، الطبري، ..) (وه‌رگټي).

گوناحی خۆشیان و گوناحی ئه‌و خونه‌ی گولانه‌شیان له‌ئەستۆدایه‌، چونکه‌ به‌هۆی ئه‌وانه‌وه‌ توشی گوناح و بێ فرمانی خۆی گه‌وره‌ بون، بۆیه‌:

۱) پێویسته‌ له‌سه‌ر مامۆستایانی ئافره‌ت که‌ قوتابیان و که‌چه‌کانیان ه‌ان به‌ده‌ن بۆ پۆشیانی پۆشاک‌ی ئیسلامی شه‌رعی، که‌ بریتییه‌ له‌ دروشمیکی سه‌ربه‌رزانه‌ی ئافره‌تی موسڵمان واته‌ دروشمیکی ئیسلامی شه‌ریعه‌ بۆ ئافره‌تانی بې‌واداری موسڵمان. وه‌ پێویسته‌ له‌سه‌ریان که‌ مه‌رجه‌کانی پۆشاک‌ی ئیسلامی شه‌ریع‌یان بۆ پون بکه‌نه‌وه‌ که‌ به‌رژه‌و‌ندی ئافره‌تی موسڵمانی تێدایه‌، زۆی پۆشیکه‌ و له‌ تیرو گولله‌ی ژه‌هراوی چاوی چا و پیس و داوین پیس و شه‌روال پيسان ده‌یان پارێزیت، هه‌روه‌ها رێژ لێتانیکیه‌ بۆ ئه‌وان و پاراستنی شه‌ره‌فو که‌رامه‌تی ئافره‌تانی موسڵمان.

۲. ده‌بێ پۆشاکه‌که‌ وابێ هه‌مو له‌شی ئافره‌ت دابپۆشیت هه‌تا که‌ ده‌ست و ده‌م و چاوشی. وه‌ نابێ ته‌سکو ته‌نگه‌ به‌ر بێت وه‌ک ئه‌و بانگۆڵ و شانگۆڵ و سترێجانه‌ی ئه‌مڕۆ له‌به‌ری ده‌که‌ن. پێویسته‌ په‌نگه‌که‌شی په‌ش بێت هه‌روه‌کو له‌ پابردودا باسمان کردو نابێ جله‌کانی ژێر پۆشاکه‌که‌ی تێدا دیار بن واته‌ ته‌نکو پون نه‌بن هه‌مو گیانی ئافره‌ته‌که‌ی وه‌ک خۆی تێدا دیار بێت.

۳. نابێ پۆشاک‌ی شه‌ری ئافره‌تان به‌ پۆشاک‌ی پیاوان بچیت. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌فه‌رموده‌دا هاتوه‌ و قه‌ده‌غه‌ی لێکراوه‌: {لَعَنَ اللَّهُ الْمُتَشَبِهَاتِ مِنَ النِّسَاءِ بِالرِّجَالِ} (۱)

۴. نابێ په‌نگی پۆشاکه‌که‌ زاق و بریق و پا‌زاوه‌ بێت واته‌: په‌نگاو په‌نگو پا‌زاوه‌ بێت به‌شیوه‌یه‌کی وا سه‌رنجی خه‌لکی بۆ لای خۆی پابکێشیت، به‌تایبه‌تیش که‌ نجان و هه‌رژه‌کاران.

۵. ده‌بێ ئه‌و ژنه‌ جوله‌که‌ و فه‌لانه‌ی که‌ می‌رد به‌ موسڵمانان ده‌که‌ن هه‌مان پۆشاک‌ی شه‌ری ئیسلامی له‌به‌ر بکه‌ن. به‌گۆیژه‌ی فه‌رموده‌ی خۆی گه‌وره‌ که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿يَتَأْتِيَ النَّبِيَّ قُلُ لَأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلِيبِهَا﴾ سورة الأحزاب: (۵۹).

(۱) ۱. رواه البخاری. ب. واته‌: نه‌فره‌ت له‌و ژنانه‌ی که‌ خۆ به‌ پیاوان ده‌چوین، هه‌روه‌ها به‌ پێچه‌وانه‌ وه‌ش. (وه‌رگێت).

۶. لێره‌دا ئایه‌ته‌که‌ به‌ (نکرة) واته‌ (نساء المؤمنین) هه‌تاویه‌تی واته‌ ژنانی به‌واداران نه‌ک به‌ (معرفة) واته‌ (النساء المؤمنات) واته‌ ژنه‌ به‌واداره‌کان که‌ده‌ست نیشانی ئافره‌تانی به‌واداری نه‌کردوه‌ و له‌بێ باوه‌ڕه‌کانی جیا بکاته‌وه‌ واته‌ به‌ (علم) نه‌ی هه‌تاوه‌.

۷. له‌سه‌ر مامۆستای ئافره‌تی موسڵمان پێویسته‌ که‌ فرمان به‌ قوتابیانی که‌ج بکات که‌هر کاتێک ته‌مه‌نی گه‌یشته‌ حه‌وت سالان سه‌ری خۆی داپۆشێت و له‌چک له‌سه‌ری خۆی بکات بۆ نه‌وه‌ی کاتێک گه‌وره‌ بۆ به‌ته‌واوی له‌سه‌ری پابێت و سه‌ر پوت نه‌کات و سه‌رپۆش له‌سه‌ر بکات. هه‌روه‌ک چۆن له‌ته‌مه‌نی حه‌وت سالیدا ده‌بێ فێری نوێژ بکړین و فرمانی نوێژ کردنیان پێ بکەن. هه‌روه‌کو پێغه‌مبه‌ر ﷺ فرمویه‌تی: {مروا أولادکم بالصلاة وهم أبناء سبع سنين، واضربوهم علیها وهم أبناء عشر سنين، وفرقوا بینهم فی المضاجع} (۱)

(۱) أ. حسن رواه أحمد وغيره.

ب. واته‌: هه‌رکاتێک منداڵه‌کانتان گه‌یشتنه‌ ته‌مه‌نی حه‌وت سالی فێری نوێژیان بکەن و فرمانی نوێژ کردنیان پێ بکەن، وه‌له‌ ته‌مه‌نی ده‌سالی دا ئێ‌یان بده‌ن نه‌گه‌ر نوێژیان نه‌کرد، ژورو جینگه‌ی نوستنیان لێک جیابه‌که‌نه‌وه‌ واته‌ له‌نێوان کوڕو که‌چدا، مه‌به‌ست له‌لێدان لێدانێکی سوکه‌و بور له‌ده‌م و چاو و نابێ بریندارکه‌ر بێت. (وه‌رگێت).

پوختهی ئەم کتیبە (خلاصە الرسالة) :

لەسەر پەرەردیاران پێویستە لەسەر کاری پەرەردە و فێرکردندا زۆر ژێرو کارامە و بۆیرو لەخۆ بوردو بن، پێش ھەموو شتێک دەبێ خۆشەویستی و دڵسۆزی یان بۆ کارەکی خۆیان ھەبێت و خۆشەویستی و دڵسۆزی بۆ برادەرانی و قوتابیەکانی ھەبێت تائەوانیش ئەوان خۆش بویت و بۆی دڵسۆز بن و پێویستە ئامۆزگاری و پێنومایان بکات، زۆر بەنەرمی و لەسەر خۆیی و ژیرانە ھەروەک خوای گەورە دەفەرموی: ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ ۚ وَجَدِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ۚ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ (۱)

دەبێ مامۆستا چاک لێ حالی ببێت کە ئێشەکی ئەو باشترین و پێرۆزترین ئێشە و نوا پۆزی ئوممەت و ئایین و نیشتمانەکی لەسەر بەندە و چاوەڕوانی ئاسۆی پونە لەسۆنگە و پێنومای و پەرەردە و فێرکردنی ئەو وە، کە ئاراستە و قوتابیەکانی دەکات. ھەر ئامۆزگاریەکانی ئەو کە گەنج و لاوانی باوەڕدار و دڵ پر سۆزو خۆشەویستی یان بۆ ئایین و ئوممەتە کە یان دروست دەکات و پۆلە و بە جەرگ و لەخۆ بوردو بروادری پتە و بەرھەم دێنێت. کە شانازی بە باوک و باپیرانیانە و دەکەن کە ئەم ئایینە پێرۆزە و ئیسلامیان بە جیھان گەیاندو دەوڵەتێکی ئیسلامیان بەرپا کردو و لاتێکی زۆریان خستە سەر ئەو دەوڵەتە ئیسلامیە. کێ دەزانێ لەو قوتابیانی کە ئەو مامۆستایە پێی گەیاندون چی یان لێ ھەڵ دەکەوێت؟ سەرۆکی دەوڵەت، سەر لەشکر، یا ھەر کارو پیشە یەکی وە دەست دەگرن کە نوا پۆزی ئوممەتی ئیسلامی چاوی تی بپێو، بە تاییەتیش کە ئیستا

(۱) ۱. سورة النحل : (۱۲۵)

ب. واتە: زۆر بە ژیری و بە ھێمنی و بە چاکی بانگەشە بۆ پێگە و پەرەردگارت بکە و بە باشترین شێوە دەمەتەقی و قسەیان لەگەڵ دا بکە. (وەرگێڕ).

ئیمه‌ وای له‌ به‌ر ده‌م ده‌روازه‌کانی شه‌پێکی دژواری یه‌کلایی که‌ره‌وه‌ین له‌گه‌ڵ ئیسرائیلی سه‌هیۆنیه‌ت و کوفری جیهانی داپۆیستییمان به‌ئاماده‌ کردنی به‌ره‌یه‌کی بروداری ئازاو به‌جهرگ و له‌مردن سلّ نه‌کردنه‌وه‌ و شه‌هیدی خوازو ئاواتی هه‌ره‌ سه‌ره‌کی شه‌هید بونه‌ له‌پێگه‌ی خواداوئازاد کردنی خاکی داگیر کراوی موسلمانان له‌هه‌رکۆی یه‌ک بیته‌.

وه‌ له‌سه‌ر مامۆستای پێویسته‌ که‌نوێنه‌ری که‌سایه‌تیه‌کی ئیسلامی خو‌شه‌ویست بیته‌ له‌پیش چاوی هه‌م دۆژمنان و هه‌م براده‌ران و قوتابیانی دا، بۆ ئه‌وه‌ی بیته‌ پیشه‌نگێکی باش له‌قوربانی دان و تۆله‌ سه‌ندنه‌وه‌، وه‌به‌ئهرکی سه‌رشانی خۆی هه‌ڵ بستیته‌ و پێزو په‌وشت به‌رزوماه‌ له‌گه‌ڵ کردن و هه‌لس و که‌وت کردندا نمونه‌ی پیشه‌نگه‌ بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌م سیفاته‌ له‌سه‌ر پوه‌پری پاک و بێ گه‌ردی دڵ و ده‌رونی قوتابی و براده‌رانی دا وێنا بیته‌ و به‌چاو برینه‌ په‌حمه‌ت و به‌ره‌که‌ت و یارمه‌تی خوای گه‌وره‌ که‌ده‌فه‌رموی: ﴿فَوَرَبِّكَ

لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٣٢﴾ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٣﴾﴾ (١)

هه‌روه‌ها خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ﴿٧٤﴾﴾ سورة

الفرقان: (٧٤) {واته‌: ئه‌ی په‌روه‌ردگارا بمان که‌یته‌ پیشه‌نگ و پیشه‌وای بروداران. (وه‌رگێتی)} هه‌روه‌ها فه‌رموده‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ: {کلکم راعٍ وکلکم مسؤلٌ عن رعیتہ} متفق علیه‌ واته‌ که‌یمان پێشتر ئاماژه‌ پێ کرد. ده‌ی که‌واته‌ مامۆستا شوانه‌ له‌ قوتابخانه‌ که‌ی داو به‌ر پرسه‌ له‌ قوتابییه‌کانی هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی: {فوالله‌

(١) أ. الحجر: (٩٢، ٩٣).

ب. واته‌: سویند به‌ په‌روه‌ردگاری تو ئه‌ی محمد له‌ هه‌مو شتیکی مۆفه‌کان ده‌پێچینه‌وه‌ که‌ له‌ دنیا دا نه‌نجامی داوین له‌ گفتارو له‌ کرده‌وه‌. (وه‌رگێتی).

لأن يهدي الله بك رجلاً واحداً خيرٌ لك من حُمُر النِعم} (١) ههروهها فهرمويه تي: {إذا مات الإنسان إنقطع عمله إلا من ثلاث: صدقة جارية، أو علم ينتفع به، أو ولد صالح يدعو له} (٢)
دهی مامؤستاش ئهو قوتابیاننه گهر فیتری زانستیك بکات که شهرعی و پریگه
پیدراو(مباح) بن له دوی مردنی خیری ده گاتی، نه گهر قوتابییه کانی ببینه مامؤستاو هر
شتیکی فیتری قوتابیانی تر کردو ههروهها بهم پی یه هتا دنیا دنیا یه ئهو زنجیره خیره
به رده وام ده بیئتو له خیری هیچیشیان کهم نابیتته وه یه که به یه که تاده گاته وه مامؤستای
یه کهم خیره که کوو که له که ده بیئت .خوایه بمان که یته یه کیك له وانہ...آمین.

اللَّهُمَّ عَلِّمْنَا مَا يَنْفَعُنَا، وَأَنْفَعْنَا بِمَا عَلَّمْتَنَا وَزِدْنَا عِلْمًا. وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ

وسلم.. آمین.

واته: خوابه زانستیکمان فیڤر بکهیت که سودی هه بیټ بۆمان، وهله وزانستهی فیرت کردوین که لک وهر بگرین و زانستمان فیڤر بکهیت. ئامین. سه لات و سه لامیش به سه رگیانی پاکی محمداو خا و خیزان و یارو یاوه رانی دا تا پوژی قیامهت.

(۱) أ. متفق عليه.

ب. واتە: سوپىند بەخوا ئىگەر خىزى گەورە يەككە لەسەر دەستى تۆ پىنومىيى و ھىدايەت بىدات گەلەك باشتەرە بۆ تۆ لە يەك مەگەل خوشتر ياخود لە مەرو مالات و ولسات و لەمالى دىنيا. (وەرگىزى).

(۲) أ. رواه مسلم.

ب. واته: نه‌ګر مړوف مرد کرده‌وه ګانی هه‌مو ده‌چرپښو نامښتن ته نیا له‌سې بواردا نه‌بیت: خیریکي نه‌پړاوه، وه‌ک نه‌وه‌ی له‌دنیا‌دا مزګ‌و‌تیکي دروست کردبیت، پردیکی دروست کردبیت، بیریکي لیدا بیت یا نه‌مامو دره‌ختی چاند بیت، یاخود زانست‌و‌زانیاریه‌ک که‌له‌دنیا‌دا خویندویه‌تی و نه‌وجار که‌سانی تری فیر کردبن هه‌تا دنیا ده‌پرته‌وه خیری نه‌و زانست‌و‌زانیاریه‌ی ده‌ګانې ده‌ست به‌ده‌ست و بی نه‌وه‌ی له‌خیری هیچیان که‌م ببیته‌وه، بی گومان زانست‌ک که‌بی شه‌رعی نه‌بیت، ده‌نا بی شه‌رعیه‌کان به‌پیچه‌وانه‌وه گوناحی ده‌ګانې هه‌تا هه‌تایه. یاخود مندالی صالحی له‌دوا به‌جی بمعنیت چ کوږو چ کچ دوعای چاکو خیرو خیراتی بک نه‌و دوعاو پارانه‌وه‌و خیرو خیراته‌ی بک ده‌چیت و خوای که‌وره له‌ګوناحه‌ګانی ده‌بوریت و بله‌ی به‌ری بی ده‌به‌خشیت. (وه‌رګڼ)

چەند نزاو پارانەو ھیک لە قورئانی پیرۆزدا

۱. ﴿إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا﴾ (۱).

۲. ﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ (۲).

۳. ﴿رَبَّنَا لَا تُرِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ﴾ (۳).

(۱) سورة الكهف: (۱۰).

ب. واتە: ئەو پەرەردگاری ئێمە لە لایەن خۆتەوە بەزەویی و پەرحمەت و بەخشندەیی خۆتمان پێ بێخەشەو لە گوناهەکانمان بپورە لە دنیاو لە قیامەت سەرفرازو سەرکەوتومان بکە، وە لە لوتف و بەخشندەیی خۆت پێگاو پێشنایی و پێنومایی بەکی و امان نیشان بدە کە پێی بگەینە ئەو مەبەستە کە مەمانە ئێویش گەشتن بە دیداری پێ سۆزی لوتفی خۆت ئەو پەرەردگارمان (وەرگێڕ).

(۲) سورة البقرة: (۲۰۱)

ب. ئەو پەرەردگاری ئێمە، لە دنیاو لە قیامەتدا چاکەمان لەگەڵ دا بکە و پێنوماییمان بکە و خێرو بەرە کەتێ خۆتمان بە سەردا بپێژەو لە ئاگری دۆزەخمان بپارێژە. (وەرگێڕ).

(۳) سورة آل عمران: (۸).

ب. واتە: ئەو پەرەردگاری ئێمە غەل و غەش و دۆلی نەخەیتە دلەکانمانەرە دوا ئێوەی پێنوماییت کردوین و ھەداوەتیت داوین و ھێناوێنە سەر پێگە پاستی بەرنامە کە ئێو. وە پەرحمەت و بەزەویی خۆتمان پێ بێخەشی تۆ بە ھەر بەخش و بەخشندەیی. (وەرگێڕ).

۴. ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا
الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ
رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١﴾﴾

۵. ﴿رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ كُنْسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا
حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ
وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
الْكَافِرِينَ ﴿٢﴾﴾

(۱) ا. سورة الحشر: (۱۰).

ب. واته: نه‌ی په‌روه‌ردگاری نئیمه له‌نئیمه‌و له‌و برابانه‌شمان خو‌ش بیه که‌له‌پیش نئیمه‌دا به‌روایان
به‌تو به‌برنامه‌که‌ی تو هئتا بو، وه‌هیچ جو‌ره پ‌قو کینه‌و غ‌ل و غ‌ه‌شیک نه‌خ‌یته دل‌مان‌وه به‌رام‌به‌ر
به‌و که‌سانه‌ی که‌به‌روادان خوایه گیان، نه‌ی په‌روه‌ردگارمان ته‌نیا هر تو‌ی به‌خ‌شنده‌و می‌هره‌بان‌و
به‌به‌زه‌یی و لی بورده‌ی، ده‌ریای په‌حمه‌ت و به‌زه‌یی تو فراوانه فراوان. (وه‌رگپ).

(۲) ا. سورة البقرة: (۲۸۶).

ب. واته: نه‌ی په‌روه‌ردگارا هر گوناخ‌یکمان کړو له‌بیرمان چو واته به‌نه‌زانی یا له‌بیرمان چو
بو‌وه که‌گوناخه، یاخود به‌ه‌له‌ کړدمان لی‌مان نه‌گری و نه‌و باره قورسه‌ی که‌خ‌ستوته سر نه‌و
که‌لانه‌ی که‌پیش نئیمه پ‌زیشتون نه‌ی خ‌یته سر شانی نئیمه‌ش، وه‌ شست‌یکمان نه‌خ‌یته سر شان
که‌نه‌توانین ه‌لی بگرین و له‌توانامان دا نه‌بیت، خوایه لی‌مان خو‌ش بیه، په‌حمو به‌زه‌یت پ‌یمان داب‌یت‌وه
تو سه‌روه‌رو گوره‌و په‌روه‌ردگاری نئیمه‌ی ده‌ی خودایه گیان به‌سه‌ر کافران و سته‌مکاران و مله‌پ‌پان‌و
تاغوتان و خوانه‌ناسانماندا سر بخ‌یت نه‌ی په‌روه‌ردگاری جیهانیان. (وه‌رگپ)

۶. ﴿رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ (۱).
۷. ﴿رَبَّنَا أَفْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ﴾ (۲).
۸. ﴿رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ (۳) وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ (۴).
۹. ﴿رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ﴾ (۵).
۱۰. ﴿رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ﴾ (۶).

(۱) أ. الممتحنة: ۴.

ب. واته: په‌روه‌ردگاری نېمه ته‌نیا پشتمان به‌تو به‌ستوه و هه‌ر بۆ لای تو ده‌گه‌پېینه‌وه و هه‌ر بۆ لای تو دین و له‌به‌رنامه‌که‌ی تو به‌ولوه شوین هیچ به‌رنامه‌یه‌کی تر ناکه‌وین. (وه‌رگڼې)

(۲) أ. سورة الأعراف: (۸۹) ز

ب. واته: نه‌ی په‌روه‌ردگارا ناشتی و نارامی و پیک‌خستنه‌وه و سولج و ناشت بونه‌وه له‌نیوان نېمه و گه‌له‌که‌مان یاله‌نیوان نه‌ندامانی خیزان و گه‌له‌که‌مان بخه‌یته‌وه، و ناکوکی و دوه‌ره‌کیمان له‌نیواندا هه‌ل بگریت، چونکه باشتړین دادوه‌رک و سولج که‌رئکی له‌دنیا و له‌قیامه‌ندا. (وه‌رگڼې).

(۳) أ. سورة یونس: (۸۵، ۸۶).

ب. واته: نه‌ی په‌روه‌ردگارا هه‌رگیز نه‌مان که‌یته‌ فیتنه و تا‌قی کردنه‌وه‌ی ده‌ستی سته‌مکاران و به‌په‌حمه‌ت و به‌زه‌یی خۆت له‌گه‌لی کافرانمان بپاریزه. (وه‌رگڼې).

(۴) أ. سورة الدخان: (۱۲).

ب. واته: نه‌ی په‌روه‌ردگاران نازارو نه‌شکه‌نجه و عه‌ز اېمان له‌سه‌ر لاه‌ری نېمه بې‌وامان به‌تو هیناوه. له‌تو به‌ولوه که‌سی تر ناپه‌رستین و له‌به‌رنامه‌که‌ی تو به‌ولوه هیچ به‌رنامه‌یه‌کی ترمان قبول نه‌ی. (وه‌رگڼې).

(۵) أ. سورة الأعراف: (۱۲۶).

إلهی أنت المغيث وحدك- خودایا ته نیا تو فریا ره سی

يا من يرى ما في الضمير وسمع	أنت المُعْضِدُ لكل ما يتوقع
يا من يرجى للشدائد كلها	يا من إليه المشتكى والمفزع
يا من خزائن رزقه في قول كن	أُمنن فإن الخير عندك أجمع
مالى سوى فقرى إليك وسيلة	فبالافتقار إليك فقرى أَدفع
مالى سوى قرعى لبابك حيلة	فلئن رُدِدْتُ فأى فضلك باب أقرع
ومن الذى أدعو وأهتف باسمه	إن كان فضلك عن فقيرك يُمنع
حاشا لجودك أن تُقَيِّظُ عاصياً	الفضلُ أجزل والمواهب أوسع
ثم الصلاة على النبى وآله	(من جاء بالقرآن نوراً يسطع).

إلهی أنت عونى- خودایا هه ډو یارمه تیدقړی منی

إلهی ليس لى إلاك عونٌ	فكن عونى على هذا الزمان
إلهی ليس لى إلاك ذخِرٌ	فكن ذخرى إذا خلت الـيـدان
إلهی ليس لى إلاك حصنٌ	فكن حصنى إذا رام رـمـانى
إلهی ليس لى جاهـفـك	جاهى إذا هاج هـجــانـى
إلهی أنت تعلم ما بنفـسى	وتعلم ما يجيش به جنـانى
فهب لى يارحيم رضاً وحـلماً	إذا مازلَّ قلبى أو لسـانـى
إلهی ليس لى إلاك عـزٌّ	فكن عزى وكن حصن الأمانى .

ب. واته: نهی په روډگارو سه برو ټارامو پشو دريښمان به سهردا بېرښت و به موسلماننه تي بمان

مړينى. (وه رگنې).

يقولون لمن يدعو سوى الرحمن
يُـبـادعياً غير الإله ألا إئتد
أنسيت أنك عبدهُ وفقيرهُ
الله أقرب من دعوت بكرية
هل جاء دعوة غيرهُفى سنة؟
إن كنت فيما تدعيه على هدى
والله مادعت الصحابة غيره
لكن هذا الفعل كان لديهمو
ليس التوسل والتقرب باللهوى
هذا كتاب الله يفصل بيننا
إن التوسل فى الكتاب واضح
الشيخ عبدالظاهر أبو السمح -

نهم بانگه‌وازه (هذا النداء):

- ناراسته‌یه بۆ هه‌مو خوشک و براییانی موسلمان به‌گشتی و به‌تایبه‌تیش ناراسته‌یه بۆ:
۱. هه‌مو خوشک و براییانی په‌روه‌ردیارو به‌پرسانی په‌روه‌رده و فێر کردنی پۆله‌کانمان بۆ نه‌وه‌ی به‌ئهرکی سه‌رشانی خۆیان هه‌ل بستن له‌په‌روه‌رده و فێرکردنی کوپان و کچانمان.
 ۲. هه‌مو مامۆستایانی پیاوان و ژنان که‌خوا‌ی گه‌وره زانستی پێ به‌خشیون و نه‌م شه‌ره‌فیه‌یان وه‌رگرتوه و ده‌یان‌ه‌وێ پۆله‌کانمان په‌روه‌رده و فێر بکه‌ن.
 ۳. هه‌مو مامۆستایانی ناوه‌ندی و داناوه‌ندی و قوناغه‌کانی تر که‌گرنگی ده‌ده‌ن به‌ده‌رس گوتنه‌وه بۆ راپه‌راندنی نه‌و نه‌مانه‌ته‌ی که‌له نه‌ستۆیاندا‌یه.
 ۴. دایکان و باوکان که‌داوای په‌روه‌رده و فێر کردنیکی باش و راست و شه‌رعیه‌یه‌ی پۆله‌کانی یان ده‌که‌ن بۆ نه‌وه‌ی له‌ژیانی دنیایی و له‌داوای مردنیشیان له‌پۆزی قیامه‌تدا سویدیان لێ وه‌ر بگرن. هه‌روه‌کو پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی: { إذا مات الإنسان إنقطع عمله إلا من ثلاث: صدقة جارية، أو علم ينتفع به أو ولد صالح يدعو له } رواه مسلم.
 ۵. خوشک و براییانی خزمه‌تکار که‌به‌کاری په‌روه‌رده و فێر کردنی پۆله‌کان هه‌ل ده‌ستن.
 ۶. خوشک و براییانی قوتابی که‌حه‌زیان لێ یه‌و ده‌یان‌ه‌وێ له‌دوا پۆژدا سه‌رکه‌وتوو سه‌رفراز بن و نه‌وانیش بتوانن له‌دوا پۆژدا خزمه‌تی گه‌له‌که‌ی خۆیان بکه‌ن.
 ۷. کوپان و کچان که‌به‌خته‌وه‌ری و سه‌ر به‌رزی و سه‌رفرازی بۆ خۆیان و بۆ نه‌ندامانی خێزان و ئوممه‌تی ئیسلامی ده‌خوازن له‌دنیا و له‌قیامه‌تدا.
- له‌کۆتایی دا داوا له‌خوا‌ی بالا ده‌ست و کار به‌جێ ده‌که‌ین که‌هه‌مو لایه‌کمان بۆ کاریک که‌بۆ خۆی پێ‌ی پازیه و خۆشی ده‌وێت یارمه‌تی و هاریکاری بکات... ئامین.

فیقہی بی نوپڑی و خوینی مندالبوون و خوینی سروشتی نافرمان

نوسینی

شیخ محمد صالح عثیمین

ومرگیرانی

نہ حمہد میرزا پوستانہ می ژیرو

بەشى يەكەم

واتاي بى نوڭزى و چىكەتەكەي

بى نوڭزى (الحيض) لە زماندا: لە بەر پۇشتى شتىك و بەردەوام بونى.

لە زاراوەى شەرەدا: لە بەر پۇشتى خوينى سروشتى مېنە بە بى ھىچ ھۆكارىك و لە چەند كاتىكى ديارىكراودا، خوينىكى سروشتى و بە ھۆى نەخۆشە وە يابرىندار بون و كەوتن و مندال بونە وە پو دەدات، جالە بەر ئە وەى كە خوينىكى سروشتى بە گۆرەى حال و بارو گۆزەرانى مېنە كە و شوڭىن و ئاوو ھە و دە گۆرەت و جياوازن تيايدا، بۆيە ئافرىتان تيايدا جياوازن ھە مە چەشنەن.

ھىكەتى ئە و بى نوڭزى: لە بەر ئە وەى مندال لە ناو سكى دايكى دا ناتوانىت خواردن وەربگرت و بىخوات وەك چۆن لە دەرە وەى سكى دايكى دا دەستى دەكە ویت و دە بىخوات، وە ھىچ كەس و بە بەزە بى ترين دروست كراوڭ ناتوانىت ئە و خواردنە لە ناو سكى دايكى دا بگەيە نیتە ئە و كۆرپە ئە يە، ئالە و كاتە دا خوائ بالا دەست و كار بە جى بۆ دروست كراوە كەى خۆى و لە ناو بۆشايى لەشى مېنە دا چەند پزىنە يەكى خوينىنى دروست كردون بۆ خواردن ئە و كۆرپە ئە يە لە ناو سكى دايكى دا بى ئە وەى پىويستى بە خۆراك خواردن و ھەرس كردن ھە بىت، لە پىگەى ناو كە و ئە و پزىنە خوينىنانە دە گۆزىنە وە بۆ ناو لەشى كۆرپە ئە كە و خوين بە ھەمو دەمارەكانى دا دە پوات و دە بىتە خۆراك و خواردن بۆ ئە و كۆرپە ئە يە، بەرزو پىرۆزى بۆ خوائ گەرە باشتىنى دروستكاران ﴿فتبارك الله أحسن الخالقين﴾.

ټانه مه بو حیکمه‌تی دروست بون و پودانی بی نوږی له‌مینه‌دا. بویه نه‌ګر ټافره‌ت
 سک پر بو ټو بی نوږیه ده‌وستیت و پو نادات و که‌م وایه ټافره‌تان بی نوږی ببینن.
 ه‌روه‌ها له‌کاتی شیر دانیشدا که‌م وایه ژنان بی نوږی ببینن به‌تایبه‌تیش
 له‌سهره‌تای کاتی شیر پیدان.

بهشی دووهم

کاتی بی نوژی و ماوه که ی

کاتی بی نوژی به دو پیگه دا ده پوات:

پیگه ی یه که م: له و ته مه نه دا که بی نوژی ناسایی تیدا پو دمدا ت:

ئه و سال و ته مه نانه ی که بی نوژی ناسایی تیدا پو دمدا ت به زوری ده که ویتته نیوان دوازه سالی و په نجا سالی یه وه. وه دهش بیت مینه پیش ئه و ته مه ن و دواتریش بکه ویت له بی نوژی دا به گویره ی حال و گوزهران و ژینگه و ناو و هوا که ی که تیایدا ده ژیات.

* زانایان په حمه تی خویان لی بیت جیاران له وه دا: که نایا ئه و ته مه نه ی که تیایدا بی نوژی سه ره ل ده دا ت سنوریک دیاریکرای هیه، به وه ی که مینه پیش ئه و ته مه نه یادوای ئه و ته مه نه توشی بی نوژی نابیت. وه ئه و خوینه ی که پیش ئه و ته مه نه یادوای ئه و ته مه نه دیت ئه وه خوینی پیس و نه خوشیه نه ک خوینی بی نوژی؟ زانایان له مه دا جیاوانن. (الدارمی) دوا ی هتانه وه ی هه مو جیاوازی و جیاپاکان گوتویه تی:

— نه مانه هه مو یان لای من هه لهن! چونکه سه رچاوه ی بۆ گه رانه وه ی هه مو نه وانه بونه (الوجود) واته پودانی پوداوه که ، ئه وه چ قه ده ریکه له هه ر حاله تیک و ته مه نیکدا که پیویسته بی نوژی دروست بکریت یا بیبت؟ خوی گه وره ش له هه موان زاناتره. (المجموع شرح المذهب: ۱/۳۸۶).

ئه وه ی (الدارمی) ده یلی ئه وه پاسته، هه ر نه مه ش هه لبارده ی شیخی نیسلام (ابن تیمیه) یه، جاهر کاتیک مینه بی نوژی دی یا که وته بی نوژی وه ئه وه که وتوته عاده تی سروشتی خویه وه و بی نوژه جابا ته مه نی له تو سالی ش که متر بیت، یا خود ته مه نی له په نجا سالی پتر بیت، چونکه حوکه کانی بی نوژی خوی گه وره و پیغه مبه ره که ی

په یوه ستیان کړدو به بونی خوی واته به پودانی بی نویژی و خوی ګوره و پیغه مبه‌ره‌کې هیچ ته‌مه‌نیکې دیاریکراویان بۆ دانه‌ناوه، جا بویه له‌م کی‌شه‌دا پیویسته بګه‌پټینه‌وه بۆ بون و پودانی نو حاله‌ته که‌حوکه‌ګانی پیوه په‌یوه‌ست کراون، وه‌ده‌ست نیشان کردن و دانانی ته‌مه‌نیکې دیاریکراو بۆ پودانی بی نویژی پیویستی به‌به‌لګه هه‌یه له‌قورئان یا له‌سوننه‌دا، ده‌ی به‌لګه‌ش نیه.

پینگه‌ی دووهم: له‌ماوه‌ی بی نویژی دا:

زانایان دهرباره‌ی هم ماوه‌یه زږد جیاران که‌نزیکه‌ی شش یا‌حووت ګوته‌ی له‌سهرن:
 ابن‌المنذر ګوتیه‌تی: ده‌سته‌یه که‌له‌زانایان ګوتویه‌نه: (نه‌بۆ که‌ترین بی نویژی و نه‌بۆ زږد ترینی سنوریک نیه به‌پوژد بزیم‌دردیت)). ګوتم: هم قسه‌و ګوته‌یه وه که‌همان ګوته‌ی پابردوی (الدارمی) وایه، که‌نه‌مه پای شیخی نیسلام (ابن تیمیه) شه و ګوته‌و پایه‌کی راسته چونکه قورئان و سوننه‌ت و ثعبتارو پشت پاستی ده‌که‌نه‌وه و به‌لګه‌یان هه‌یه:

به‌لګه‌ی یه‌که‌م: فهرموده‌ی خوی بالا ده‌ست و کار به‌جی: ﴿وَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذًى فَأَعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهُرْنَ﴾ (١). له‌م ثایه‌ته‌دا خوی ګوره کۆتایی قه‌ده‌غه کړدنه‌کې به‌پاک بونه‌وه به‌ستوته‌وه و نه‌ی فهرموه تاشه‌وو پوژیک یاتاسی پوژان یاتا پانزه پوژان و کاتی دیاریکراوی بۆ دانه‌ناوه. هم واده‌ګه‌یه‌نی که‌ده‌ردو به‌لګه‌ی حیکه‌ته‌که بریتیه له‌بی

(١) ا - سورة البقرة: (٢٢٢).

ب - واته: پرسپارت لی ده‌که‌ن دهرباره‌ی بی نویژی نافرته‌تان تق له‌وه‌لامدا پی یان بلای: نه‌وه نازاریکه و توشی نافرته‌تان ده‌بیټ، نیوه له‌و کاته‌ی بی نویژی دا که‌نارګیر بن له‌ګه‌ل ژنه‌کانتانداو نزیکیان مه‌که‌ونه‌وه واته له‌ګه‌ل‌یاند جوت مه‌بن و جیماعیان له‌ګه‌ل مه‌که‌ن هه‌تاګو نه‌و کاته‌ی که‌پاک دهنه‌وه و بی نویژی‌که‌یان ته‌واو ده‌بیټ. وه‌رګټر.

نویژی له بونی و نه بونی واته پودان و کۆتایی هاتنی، جاهەر کاتیڤ بئی نویژی که سه ری هه ل دا ئه وه حیکمه ته که جیگیر ده بیئت واته حیکمه ته که هه یه، وه ر کاتیڤ کیش کۆتایی هات و نه ما ئه وه حیکمه ته که ش له گه ل ئه ودا ده پوات و نامیئی.

به لگه ی دوهم: ئه وه ی له (صحیح) مسلم دا هاتوه که پیغه مبه ر ﷺ به عائشه ی فرمویه: کاتی له عه مره کردندا به رگی ئیحرامی پۆشیوه و توشی بئی نویژی بوه: {افعلی ما یفعل الحاج غیر ألا تطوفی بالبیت حتی تطهری. قالت: لما کان یوم النحر طهرت} (۱). وه له (صحیح البخاری) دا هاتوه که پیغه مبه ر ﷺ به عائشه ی فرمویه: {انتظری فیذا طهرت فاخرجی الی التنعیم} (۲). جا پیغه مبه ر ﷺ کۆتایی قه ده غه کردنه که ی به پاک بونه وه و ته و او بونی بئی نویژی که ی بۆ دانا و کاتیڤ دیاریکراوی بۆ دانه نا. ئه مه ش ئه وه ده گه یه نیئت یا به لگه یه له سه ر ئه وه ی که حوکمه که ی په یوه ست کرد به بئی نویژی که و سه ره لدان و ته و او بونی. واته بون و نه بون و کۆتایی هاتنی بئی نویژی که.

به لگه ی سێ یه م: ئه و خه ملاندن و دانان و درێژه پێدانانه ی که مینرانه وه که له زانایان و فیقه زانانه وه ده رباره ی ئه م کیشه یه مینرانه وه هیچیان نه له کتییی خوای بالا ده ست و کار به جی و نه له سوننه تی پیغه مبه ر ﷺ خوا دا نه هاتون، له گه ل ئه مه شدا پێویسته زۆریش پێویسته که پون بکریته وه. ئه گه ر ئه مه وه ک ئه وه پێویست با که پێویسته له سه ر به نده کانی خواتی ی بگه نو لی ی ورد بینه وه و به ندایه تی پوخته بۆ خوای گه وره بکه ن ئه و خوای گه وره و پیغه مبه ره که ی به پون کردنه وه یه کی دیار و به رچاو بۆ هه ر یه کی

(۱) ۱ - الحدیث (۳۰/۴).

ب - واته: حاجیه کان چی ده که ن تۆش ئه وه بکه و ته نیا ته وافی ده وری به یئت مه که. وه رگێڤ.

(۲) ۱ - ۶۱/۲ باب أجرة العمرة على قدر النصب / صحیح البخاری.

ب - واته: چاوه پوان به هه تا پاک ده بیته وه ئه و جار بچۆ بۆ تنعیم له وئ ئیحرام بیهسته ته لبی یه بکه و ده ست به ته واف بکه. وه رگێڤ.

له نئیمه پونیان ده کرده وه، وه له بهر گرنگی نهو حوکمانه ی که له سهر نه مه خال به ند ده بن له نوژنو پوژوو نیکاح و ماره برین، ته لاق و میرات و گه لی حوکمی تر. ههروه کو چون خوی گه وره و پیغه مبه ره که ی علیه السلام ژماره ی نوژده کان و کاته کانی و پکوع و کرپوشه کانیان بۆ پون کردوینه وه، ههروه ها زه کات و ماله که ی و بره که ی و نه سابه که ی و ده درئ به کی، وه رۆژوو ماوه که ی و کاته کانی، ههروه ها حه ج... تد. و هه تا په وشت و ئاکاره کانی خواردن و خوارندن وه و ونوستن و کۆبونه وه له گه ل خیزان و دانیشتن و چونه وه مال و ده رچون لی و په وشته کانی چونه سهر ئاو، و هه تا کو ژماره ی نهو به ردانه ی که بۆ خو پاک کردنه وه که سوننه ته ژماره یان سی به رد بن له کاتی چونه سهر ئاو و نه بونی ئاودا و گه لیک پون کردنه وه و کاری ورده کاری و کاره زله کانیان بۆ پون کردوینه وه که خوی گه وره ئایینه که ی خوی کۆتایی پی هتیاون و نازو نیعمه تی خوی به سهر بپوادارندا ته واو کرده که بریتیه له م ئایینی ئیسلامه یه. ههروه کو خوی گه وره ده فهرموئ: ﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ﴾ (۱). ههروه ها ده فهرموئ: ﴿مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَٰكِن تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ﴾ (۲).

کاتیک که نه م هه ل سه نگاندن و شی کردنه وه و درێژه پیدانانه له کتیبی خوی په روه ردگارو به ته نی و له سوننه تی پیغه مبه ره علیه السلام دا نه بیته پون ده بیته وه که هه یچ متمانه ی

(۱) - سورة النحل: (۸۹).

ب - واته: نئیمه نهو قورئانه مان بۆ ناردووته خوار که لیک دان وه و شروقه کردن و پون کردنه وه هه مو شتیکی تیدایه. وه رگتیر.

(۲) - سورة يوسف: (۱۱۱).

ب - واته: نه م قورئانه شتیکی هه ل به ست نیه به لکو پالشت و به راست گێڕانی نهو به رنامه یه که له ژۆر دهستی پیغه مبه ردایه علیه السلام و پون کردنه وه و شی کردنه وه و درێژه پیدانی هه مو شتیکه. وه رگتیر.

بی ناکریت و باوه پی بی ناکریت، به لکو متمان به زاراولی بی نویژی به که ده کریت که حوکمه شرعیه کانی پیوه به ندن به بون و نه بون... وه نه مهش به لگه یه، مه به ستم نه وه یه که نه بون و باس نه کردنی حوکم له قورئان و له سوننه دا به لگه یه له سهر پشت پی نه به ستو گوئی پی نه دانی که له م سهره باسه و له م کیشو سهره باسه زانستیه کانی تر دا سودی لی ده بینیت، چونکه حوکمه شرعیه کان دانامه زرین مه گهر به به لگه یی شرع له قورئان و له سوننه تی پیغه مبه رد الله، یاخود به کورای پون و ناشکراو و ناسراو یاخود به پیوانه (القیاس) ی پاست. شیخی ئیسلام (ابن تیمیه) له بنه ماو ده ستوریکی دا گوتویه تی: (له وانه بی نویژی خوی گهره که لیک حوکمی جوراو جورای جوئی له قورئان و سوننه پیوه په یوه ند. کردوه. بپرو ماوه ی که می و زوری بۆ دیار نه کردوه، و پاک بونه وهش له نیوان دو بی نویژی دا نیه، له گه ل نه وه شدا که زوری بۆ زوری به لای نوممه ت و اتا زانایانه وه. له وه وه یه و زوریشیان پیویستی پی یه تی. وه زمانیش جیاوازی نیوان بریک و بریکی تر ناکات، هر که سیک سنوریک بۆ نه مه دابنیت نه وه پیچه وانه ی قورئان و سوننه ت ده جولیته وه) قسه کانی ابن تیمیه ته و او بون (۱) ..

به لگه ی چواره م: به لگه ی متمان و بپرو پیکراو واته پیوانه ی پاست (القیاس الصحیح)، نه مهش له بهر نه وه یه چونکه خوی په روه ردگاری به رز بنه په تی بی نویژی به وه پیناسه کردوه که بریتیه له نازارو ناپه حه تیه ک، هر کاتیک نافرته توشی بی نویژی که ده بیت، نه و نازارو ناپه حه تیه شی توش ده بیت. جیاوازی له نیوان پۆژی دوه م و پۆژی به که مدا نه کردوه، وه نه جیاوازی له نیوان پۆژی چواره م و سی به مدا کردوه، وه نه جیاوازی له نیوان پۆژی شانزه م و پۆژی پانزه م مدا کردوه، نه جیاوازی له نیوان پۆژی هه ژده م و پۆژی حه فده م مدا کردوه. بی نویژی هر بی نویژی، نازارو ناپه حه تیش هر نازارو ناپه حه تیه.

(۱) رسالة في أسماء التي علق الشارع الأحكام بها ص ۴۰.

که واته دهرده که له هردو پوڅه کاندو وه کو به ک هیه، ئه ی که واته چوڼ ده توانریت جیاوازی له نیتوان هوکمی هردو پوڅه که دا بکرت له گه ل نه وه شدا که هردو پوڅه که له دهردونه خوڅیه که دا په کسانو هیچ جیاوازیه کیان نیه؟ ئه دی ئه مه پېچه وانه ی پیتوانه ی راست (القیاس الصحیح) نیه؟ یا خود قیاسی راسته قینه هردو پوڅه کان په کسان ده کات له حوکم دا له بهر نه وه ی هردو پوڅه کان له دهرده که (العله) دا په کسانو؟

به لگه ی پېنجه م: جیاوازی له نیتوان گوتی سنور دانهرانو پشتیوانه کانیان، ئه مه به لگه یه له سهر نه وه ی که له کڅشه که دا هیچ به لگه یه ک نیه بوی بگه پیتنه وه، به لکو ته نیا هوکمی ه ول و تیکوڅشانی (الاجتهاد) ی دوچار به ه ل و به راست واته ه ل ه ده که ن و راستیش ده که ن هیچیان له هیچیان باشر نین که شویتیان بکه ویت. به لکو ژیده رو سهرچاوه ی راسته قینه ی چاره سهری کڅشه که ته نیا قورئان و سوننه ته و به س.

نه گهر به هیزی پ او قسه که دهر که وت که سنور بؤ که مترین و ژور ترینی بی نویژی نیه و ئه کات پ او قسه راست ترینی پاکانه، بزانه نه وه ی که ئافره ت ده بییتنی له خویننی سروشتی و هیچ هوکاریکی نه بو له نه خوڅی یابریندار بون و ئه و جوړه شتانه نه وه خویننی بی نویژی (الحیض) بی نه وه ی هیچ کات و ته مه نیکی بؤ دابنیت، مه گهر نه و خوینه به رده وام له بهر ئافره ت بروات و پسانه وه ی نه بییت، یا خود ماوه یه کی که م بوه ستیت وه ک پوڅیک یان دو پوڅ له مانگ دا، نه وه نه و حال ته خوین له بهر پویشتنی ده ماره (الاستحاضه) یه نه ک بی نویژی (الحیض) گهر خوا ویستی له سهر بییت له داهاتودا باسی ده که ین.

شیخی ئیسلام ابن تیمیه گوتویه تی: ((بنه رته ی هه مو نه و خویننه ی که له مندال دانوه دیته دهر بی نویژی (الحیض) تانه و کاته ی که به لگه ی بونی خوین له بهر رویشتن (الاستحاضه) ده که ویته ده ست. نه و کاته (الاستحاضه) یه نه ک بی نویژی (الحیض)).

ههروه‌ها گوتویه‌تی: ((هه‌ر خوینیک که ده‌که‌وێته خوار بێ نوێژی‌وه، نه‌گه‌ر نه‌زانرا که نه‌و
خوینێه خوینی ده‌مار (الإستحاضة) ه یاخود به‌هۆی بونی برینه‌وه په‌یدا ده‌بێت)) (۱).

وه‌نه‌م قسه‌یه هه‌روه‌کو له‌پۆی به‌لگه‌وه پاست و دروسته وه‌له‌پۆی تیگه‌یشتن و ئی حالی
بونیشه‌وه نزیک تهر و به‌کار هێنان و جی به‌جی کردنیشی ئاسانتره هه‌روه‌کو سنور دانهران
نامازه‌یان پێ کردوه، بێجگه له‌مانه‌ش پتر له‌دل دا ده‌چه‌سپێ و بیرو هۆش قبولیه‌تی ،
چونکه له‌گه‌ل پوچی ئایینی ئیسلام و بنکه و بنه‌ماکانی دا دێته‌وه، که‌نه‌ویش نه‌رمی و
ئاسانکاری و گیانی ئی بوردنه (اليسر والسهولة). نه‌وه‌ته خوای بالا ده‌ست و کار به‌جی

ده‌فه‌رموێت: ﴿وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾ (۲) واته: نه‌م ئایینه هه‌ج

قورسکاری و زه‌حمه‌تی تیدا نیه هه‌ر هه‌موی ئاسانکاری یه و نه‌نجامدان و جی به‌جی کردنی
فرمان و نه‌حکامه‌کانی هه‌ره‌هه‌موی سوک و ئاسان و هه‌ج به‌زه‌حمه‌ت و قورس نین. وه‌رگێپ.
به‌سود وه‌رگرتن له‌ ته‌فسیری گوێشه‌ن ب ۲ل ۸۶۱.. (هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ر

ﷺ ده‌رمویه‌تی: {إِنَّ الدِّينَ يُسْرٌ وَلَنْ يَشَادُ الدِّينَ أَحَدٌ إِلَّا غَلِبَهُ، فَسَدُّوا وَقَارِبُوا
وَأَبْشُرُوا} (۳). واته: ئایین ئاسانکاریه، ئایینی ئیسلام توندو تیزو ته‌نگی به‌که‌س هه‌ل

نه‌چنیه‌وه و ئاسانکاری کردیه و توانیویه‌تی به‌نه‌رمی و به‌هێند و هێمنی تی ی بگه‌یه‌نیت و
بروا به‌ر ئایینه به‌هێنیت و له‌خۆی بگرت، جاهر که‌سێک نه‌سه‌ر خۆی گیان کرد به‌سه‌ری دا
ئال ده‌بێت، ده‌ی که‌واته ئیوه‌ش ئه‌ی برواداران نه‌م ئامانجه به‌پیکین و رینگه‌ی پاست
بدۆزنه‌وه و خۆنزیك بکه‌نه‌وه و نه‌رم و له‌سه‌رخۆ و هێمن بزو ئاسانکاری بکه‌ن و توندو تیز
مه‌بن و مرگێنی ده‌ر بن بۆ خه‌لکی به‌ژیرانه له‌گه‌ل خه‌لکی دا هه‌لس و که‌وت بکه‌ن تاهه‌مو
خه‌لکی له‌ده‌وری ئیسلامدا کۆببنه‌وه. وه‌رگێپ. وه‌له‌په‌وه‌شت و ئاکاره‌کانی ﷺ نه‌وه بو

(۱) هـ (المصدر السابق ص ۳۶-۳۷).

(۲) سورة الحج: (۷۸).

(۳) رواه البخاري.

له‌نیوان دو شتانددا سەر پشك كراوه، نه‌رم و نیانی و ئاسانکاری و توندو تیژی دیاره‌ نه‌وه
 نه‌رم و نیانی و ئاسانکاری هه‌لبژاردوه‌ نه‌گه‌ر گوناح و بی‌ فه‌رمانی خوای گه‌وره‌ی تیدا
 نه‌بویت.

بی نوڙی دوگیان = سک پر (حیض الحامل)

تقریبی زوری میینه وایه که نه گهر دوگیان بو بی نوڙی نامین، نیمامی احمد په حمه تی خوی لئ بیت گوتویه تی: (إنما تعرف النساء الحمل بانقطاع الدم) واته: ژنان به وه ده ژانن که دو گیان بون، کات خوی بی نوڙی (الحیض) نابینو ده وه سستیت. نه گهر ژنی دوگیان پیش مندا ل بون به ماو هیه کی که م دو پوژ یاسی پوژ خوی بی بی و ژانی له گهل دا بو نه وه خوی مندا ل بونه نه کی بی نوڙی (الحیض)، وه نه گهر پیش مندا ل بون به ماو هیه کی زوریان که م به لام ژانی له گهل دا نه بو نه وه خوی مندا ل بون نه، به لام ثایا نه وه خوی بی نوڙی (الحیض) که حوکمه کانی بی نوڙی به سر دا بچه سپیت، یا خود خوی پیسه و حوکمی بی نوڙی به سر دا ناچه سپیت واته خوی نه خوشیه؟

له مه دا جیوازی و جبارا له نیوان زانایاندا هیه، به لام راستیه که ی نه وه به که خوی بی نوڙی (الحیض) به مرجی نه و ژنه له باری ناسایی بی نوڙی خوی دا بیت (المعتاد فی حیضها)، چونکه له بنه پرتا نه و خوی نه که توشی ژن ده بیت نه وه بی نوڙی نه گهر هیچ هؤکاریک قه ده غی نه و بی نوڙی نه کات و له برده مه دا به ربه ست نه بیت، وه له قورئان و سوننه تا هیچ هؤو هیچ به لگه یه که نه به ربه سستی بی نوڙی ژنی دوگیان بکات و قه ده غی بکات.

ثانم پایه پو پیازی نیمامی مالک و نیمامی شافعیه و هروه ها هه لباردن شیخی نیسلام (ابن تیمیه) شه له (الإختبارات ص ۳۰) هیناویه تی و باسی ده کات و (البیهقی) ش ده ی گپرتیه وه به پوایه تی احمد، به لکو ده گپرتیه وه که نه و بؤ نه و سرچاوه که پاره ته وه و له وی هه لپنجاوه (أ.ه). وه له سر نه م بنچینه و بنه مایه دا جیگیر بو وه سه لمینراوه که نه وه ی بؤ بی نوڙی (الحیض) ه بؤ بی نوڙی دو گیانیش جیگیر و سه لمینراوه .. واته نه وه ی که خوی بی نوڙی ناسایی ژنانه ده بین ژنانی دو گیانیش واته سک پریش ده ی بین. ته نیا له دو پوه نه بیت:

۱) نازاد کردن (الطلاق): ته لاق دان ژن بی به ش ده کات له پابه ندی بی نوڙی له وه ی که له ژنانی تری ناسک پر دا هیه. واته نه و ماوه (عدة) ی که ژنانی ناسک پر ده بی پتوه ی

پابه‌ند بن که له‌کاتی بی نوژی دا ته‌لاق دراون، نه‌وا ژنانی سک پر ناگریته‌وه چونکه ته‌لاق دان له‌کاتی بی نوژی داو له‌ژنانی ناسک پر دا پیچه‌وانه‌ی فرمان و فرموده‌ی خوی گورن که ده‌فرموی: ﴿فَطَلَّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ﴾^(۱). به‌لام ته‌لاق دانی ژنانی سک پر و له‌کاتی بی نوژی دا نه‌م سه‌ریچی به‌نایانگریته‌وه واته سه‌ریچی فرمانی خوی گوره‌نیه، چونکه هر که سیک ژنی سک پر ته‌لاق بدات، بۆ ماوه‌ی خوی ته‌لاق ده‌دات واته تا ماوه‌یه‌کی شرعی ته‌لاقی ناکه‌ویت، جانه‌و ژنه له‌بی نوژی دا بیت یاخود له‌کاتی به‌نوژی واتا پاکی دا بیت چونکه ماوه‌کی تانه‌و کاته‌یه که منداله‌کی ده‌بیت جاله‌بر نه‌وه حرام نیه که له‌دوای له‌گه‌ل کۆبونه‌وه (الجماع) ته‌لاقی بدات به‌پیچه‌وانه‌ی ژنانی تری ناسک پر.

۲. دوگیانی (العمل):

ماوه‌ی سک پری مه‌ل ناوه‌شیتته‌وه و کوتایی نایه‌ت ته‌نیا به‌دانانی سکه‌کی نه‌بیت، جاله‌بی نوژی دا بیت یان نا.. به‌پیی فرموده‌ی خوی گوره که ده‌فرموی: ﴿وَأُولَئُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ﴾^(۲).

(۱) ۱ - سورة الطلاق: (۱).

ب - له‌ماوه‌ی خویان دا نازادیان بکه، وه‌رگتی.

(۲) ۲ - سورة الطلاق: (۴).

ب - واته: نه‌و ژنانه‌ی که سک پرن و ته‌لاق ده‌درین ماوه (عدة) که یان دانانی منداله‌کیانه. وه‌رگتی.

به‌شی سی یه‌م

بی نوژی له پر (الطواریء)

* بی نوژی له پر چەند جوړیکی هەن کە لەم چەند خالانە ی خوارە وەدا گردیان دەکەینه‌وه:

یه‌که‌م: کەمی و زۆری وەك ئەو‌ه‌ی کە عاده‌تی ئافره‌ت شەش پۆژ بێت، و‌به‌رده‌وام بێت تاح‌ه‌وت پۆژ، یاخود عاده‌تی ئاسایی ئافره‌ت خۆی ح‌ه‌وت پۆژ بێت به‌لام ئەو شەش پۆژان ببینی‌ت.

دووه‌م: پێش کەوتن: وەك ئەو‌ه‌ی کە عاده‌تی ئاسایی خۆی له‌کۆتایی مانگ دای‌ت، به‌لام ئەو‌له‌پر له‌سه‌ره‌تای مانگ دا توش ببێت. یاخود به‌پێچه‌وانه‌وه عاده‌ته‌ک‌ه‌ی له‌سه‌ره‌تای مانگ دا بێت، کەچی ئەو له‌کۆتایی مانگ دا ببینی‌ت. ئەه‌لی زانست و زانیاری له‌حوکمی ئەم دو جوړه‌دا جیاوازن. به‌لام راستیه‌ک‌ه‌ی ئەو‌یه ه‌ه‌ر کاتی‌ک خوی‌نی بی‌نی ئەو خوی‌نی بی نوژی‌ه‌ (الحیض) وەک‌ه‌ی پاک بو‌ه‌وه چ له‌عاده‌تی ئاسایی خۆی پ‌تر بێت یاخود ک‌مه‌تر بێت. وە‌دوا بک‌ه‌و‌یت یاخود پ‌یش بک‌ه‌و‌یت ک‌ه‌له پ‌یش‌تر به‌لگه‌که‌یمان ه‌ینایه‌وه له‌به‌شی پ‌یش‌و‌تردا، ک‌ه‌ خ‌وای گ‌ه‌وره ح‌وکمه‌ک‌ه‌ی په‌یوه‌ست کرد‌وه به‌بونی بی نوژی‌و نه‌بونی‌ه‌وه.

ئەم رای‌ه‌ش پ‌ی‌بازو پای ئی‌مامی شافعی‌ه‌و شیخی ئی‌سلام (ابن تیمیة) ش ئەم پ‌ی‌بازو رای‌ه‌ی ه‌ه‌لب‌ژارد‌وه. وە‌خ‌اوه‌نی (المغنی) ش ئەم رای‌ه‌ی به‌ه‌یزو پ‌شت راست کرد‌وه و پ‌ال‌پ‌شتی ده‌کات و ده‌ل‌یت: (ئەگ‌ه‌ر ئەو عاده‌تی بی نوژی‌ه‌ی به‌و شی‌وه‌یه‌ی ناو‌بر‌لو باسی کرد‌وه م‌وع‌ته‌به‌ر بێت له‌و پ‌ی‌بازه‌دا ئەو‌ه پ‌ی‌غه‌م‌به‌ری خ‌وای ﷺ بۆ ئوممه‌ته‌ک‌ه‌ی پ‌ون کرد‌ۆته‌وه، له‌و‌ه‌ی ک‌ه‌ پ‌ون کرد‌نه‌وه‌ی دوا ک‌ه‌وت‌وه، ک‌ه‌ ناب‌ی له‌کاتی خۆی دوا بخ‌ز‌یت.

که کاتیک که خیزانه‌کانی و ژنانی تری غه‌یری خیزانه‌ک‌ی خوی له‌ه‌مو کاتیک‌دا داوای پون کردنه‌وه و به‌لگه‌ی پون‌کردنه‌وه‌یان کردوه، که نابی پون کردنه‌وه‌کان پشت گوی بخیزن له‌یاد بچیت‌وه، وه‌ئ‌وه‌ی له‌ئ‌وه‌وه ﷺ هاتوه عاده‌تی بی نوژی نه‌ک پون‌کردنه‌وه‌ک‌انی ته‌نیا ده‌رباره‌ی خوی نه‌خوشی (المستحاضة) دا نه‌بی‌ت. (أ. ه. المغنی ۱/ ۳۵۳).

سی‌یه‌م : په‌نگ زه‌ردی و تاریکی (لئلی) خوی (الصفرة والکدرة):

به‌شیوه‌یه‌ک که په‌نگی خوی نه‌که زه‌ردباو بی‌ت وه‌ک ئ‌و ئ‌اوه زه‌رده‌ی که له‌به‌ر برین ده‌روات، یاخود په‌نگی مه‌یله و تاریک بی‌ت له‌نیوان زه‌ردی و په‌شی دا واته لئلی بی‌ت. نه‌گه‌ر ئ‌م خوی نه‌کاتی بی نوژی دا بو، یاخود پیش بی نوژی بو به‌سه‌ر یه‌که‌وه له‌گه‌ل خوی بی نوژی دا پوی دا ئ‌وه هه‌ر بی نوژی و هوکی بی نوژی به‌سه‌ردا ده‌چه‌سپی، به‌لام نه‌گه‌ر دوی بی نوژی بو ئ‌وه بی نوژی نه‌، به‌پی‌ی گۆته‌ی دایکی عگیه‌ رچی الله عنها که گوتویه‌تی: (کنا نعدُ الصفرة والکدرة بعد الطهر شيئاً) (۱). واته: ئیمه له‌کاتی عاده‌تی ئاسایی خۆماندا په‌نگی زه‌ردباو و تاریکی و لئلی خوی ئمان له‌دوی پاک بونه‌وه به‌که‌میک ده‌بینی و داده‌نا به‌ماوه‌ی بی نوژی. وه‌رگی‌ی.

أبو داود پ‌یویه‌تی کردوه هه‌روه‌ها بوخاریش به‌لام به‌بی ده‌سته‌واژه‌ی (بعد الطهر) واته دوی پاک بونه‌وه له‌به‌شی (باب الصفرة والکدرة في غير أيام الحيض) دا هیناویه‌تی و له‌شروقه کردنه‌ک‌ی خوی دا ده‌لی: (ئاماژه به‌کۆکردنه‌وه‌ی فەرموده‌ی عائشه که پیشتر باس کرا که گوتویه‌تی (حتى ترین القصة البيضاء) واته خوی بی نوژی به‌رده‌وامه هه‌تا‌کو ئاوی سپی ده‌بینن، هه‌روه‌ها فەرموده‌ک‌ی دایکی عگیه که له‌م به‌شه‌دا باس کرا، نه‌گه‌ر په‌نگی زه‌رد و لئلی بینرا له‌کاتی بی نوژی دا ئ‌وا به‌گۆیره‌ی فەرموده‌ک‌ی عائشه‌یه و پشت به‌و ده‌به‌ستری‌ت، به‌لام جوئ له‌م حاله‌ته‌و له‌حاله‌ته‌ک‌انی تر‌دا به‌گۆیره‌ی فەرموده‌ک‌ی دایکی عگیه ده‌پۆین به‌پۆه و پشت به‌و ده‌به‌ستری‌ت. أ. ه.

(۱) رواه أبو داود بسند صحيح، رواه أيضاً البخاري بدون قولها بعد الطهر.

ههروهه فهرموده ی عائشه كه ئاماژه ی پټكرا ئه وه به كه بوخاری باب ته كه ی پټوه په یوه ست كرده و بریویه تیه وه . له پټش ئه م به شه دا كه ده لئ: ژنان تاراده یه كی زځر ده یان ناره لای عائشه ئایا بویان دروسته كه شتیک به كار به ټنن كه پارچه لوكه یه ك) الكرسف) ی تیدا بیت بۆ ئه وه ی خو یانی پټ بېشكنن، داخو شو ټنه واری بټ نو ټزیان پټوه ماوه، یاخود ئه و پارچه په رټیه به لوكه یان به كار ده هیئا كه په نگی زهردی پټوه دیار بو، عائشه پټ ی ده گوتن: (لاتعجلن حتی ترین القصة البيضاء) واته: په له مه كه ن هه تاكو ئه و كاته ی كه ئاو یكی سپی ده بینن. (القصة البيضاء) ئاو یكی سپی به له مندال دان له دوی نه مانی بټ نو ټزی (الحیض) فرې ی ده دات.

جوړی چواره م: پچر پچری خو ټن پو ټشتن له كاتی بټ نو ټزی دا (تقطع في الحيض): ئه م حال ته ئه وه به كه پو ټك خو ټن ده بین ټ، پو ټك نا و به رده وام ئاوا ده بیت. ئه مه ش دو جوړی هه به:

حاله ټی یه كه م: وا ده بټ كه نه م حال ته له هه مو كاته كاندا له گه ل مټنه دا هه می شه به رده وام ده بیت، ئه وه خو ټنی بټ نو ټزی نیه به لكو خو ټن ټكی تره كه پټ ده گوت رټ (الإستحاضة). جا هه ر ئا فره ټك ئه مه ی بین ی ئه وه حوكمی (الإستحاضة) ی به سه ردا ده چه سپی واته (أستحاضة) یه نه ك بټ نو ټزی.

حاله ټی دوهم: له م حال ته دا ئه م خو ټن له بهر پو ټشتنه به رده وام نیه، و هه ندی كات له بهری ده روات و هه ندی جاریش نا، پاك بونه وه ی راسته قینه ی هه به، وانا ناوه به ناوه به. زانایان په حمه ټی خوا یان لئ بیت له م پاك بونه وه دا (النقاء) جیاران و جیاوازن: - ئایا ئه مه پاك بونه وه به، یان حوكمه كانی بټ نو ټزی (الحیض) ی به ردا ده چه سپین؟.

پاو پټبازی ئیمامی شافعی له پاسترین دوړا كانی دا ئه وه به كه نه و ئا فره ټه حوكمی بټ نو ټزی له سه ردا ده چه سپین و به بټ نو ټزی ده ژمیردر ټ. ئه م پایه هه لېژارده ی شیخی ئیسلام (ابن تیمیة) و خاوه نی (الفاوق) و پټبازی أبی حنیفه به. ئه مه ش له بهر ئه وه ی چونكه ئاوی سپی (القصة البيضاء) ی تیدا نابینر ټ، ههروهه له بهر ئه وه ی ئه گه ر به پاك بونه وه

بژمیردرايه نه وه ده بوايه له بهراييه که ی دا بڼی نوږی هه بایه و هه روه ها له دواوه شی دا هر بڼی نوږی هه بایه، وه هیچ گوتیه کیش نیه دنا ماوه که (العدة) به پینچ پوژ نامینیت. وه نه گهر پاک بونه وهش بیت نه وه نه و ثافره ته توشی بیزاری و ماندوو بار قورسیه ک ده بیت له خو شوشتنه وه و (غوسلا) ده رکردن و گه لی شتی تری له م جوړه هه ردو پوژ جاریک. دیاره بار قورس کردن و نازار دانیش له شریعتی نیسلامدا کاریکی بیزراو و نه خوازراو و قه ده غه یه سوپاس و شتایش بڼی خوی گوره.

- نه وه شی له مه زه به حنه بلیه کان دا هیه و باوه نه وه یه که خوینی بڼی نوږی و پاکي (النقاء) پاک بونه وه یه. به لام نه گهر کوی هه ردو حاله ته که له ماوه ناسایی یه ی بڼی نوږی نه و ثافره ته پتر بو که هه میسه ده ی بینیت، نه وه نه و ماوه زیاده یه به خوینی (الإستحاضه) ده ژمیردریت. وه له کتیبی (المغنی) دا گوتراوه: که وه ستانی خوین هر کاتیک له یه ک پوژ که متر بو نه وه به پاک بونه وه (الطهر) نازمیردریت به گویره ی نه و پویاوه ته ی که له به شی خوینی مندا (النفاس) دا هینا و مانه ته وه. چونکه به هیچ شیوه یه ک ناوړ له و پچرانی خوینه که له کاتی بڼی نوږی دا نادرینه وه که له پوژیک که متر بیت و نه مه ش پای راست و دروسته. انشا و الله - چونکه سروشتی خوین وایه ماوه یه ک ده پوات و ماوه کیش ده وه ستیت. وه فهرز بون و پتویست بونی خو شوشتنه وه له سهر نه و ثافره تانه ی که له م حاله تانه دا پاک ده بونه وه ده بی هر کات ژمیریک نا کات ژمیریک و هر کات نا کاتیک خو شوشتنه وه کاریکی زور قورس و گران و ناخوشه و گوناخه و شرع نه وه ی قبول نیه به گویره ی فهرموده ی خوی بالا ده ست و کار به جی که ده فهرمویت: ﴿وَمَا جَعَلَ

عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾ (۱). جاله سهر نه م بنه مایه وه ستانی خوین بڼی

(۱) ا - سورة الحج: (۷۸).

ب - واته نایینی پیروزی نیسلام هیچ قورسی و گرانی نه خستوته سهر شانی مړه کان. وه رگیز.

كه متر له پوژتيك به پاك بونه وه ناژميردرتي، مه گهر شتيك ببينتي كه پاك بونه وه
بسەلمينتي، وهك ئه وهى كه ئهم وه ستانى خوينه له كوتايى عادهتى ئاسايى خوى دا
ببينتي، ياخود ئاوى سبى (القصة البيضاء) ببينتي. أ. هـ.

به مه پاي خاوهنى (المغني) ده بيته ناوه نديك له نيوان ههردوگۆته كاندا يان ههردو پاكاندا.
خواش له هه موان باشتر پاستى و دروستيه كان ده زنيته.

جوړى پينجه م: وشكيتى خوین (جفاف في الدم)؛

ئهم جوړه شيان ئه وه به كه ئافرهت له كاتى بى نويزى دا ته نيا ته پيهك (رطوبة) ده ببينتي،
ئوه ئه گهر له كاتى ئاسايى عادهتى خوى دا بيت ياخود هه به سه ر كاتى بى نويزيه وه
بيت پيش پاك بونه وه ئوه هه به بى نويزى ده ژميردرتي، به لام ئه گهر له دواى پاك
بونه وه بو ئوه به بى نويزى ناژميردرتي. له بهر ئه وهى كه ئه وپه پى حاله ته كه ئه وه به
كه به پهنگى زهردو تاريكى (للّي) خوین كوتايى بيت واته پهنگى زهردو تاريكى (الصفرة
والكدرة) خوین پاشكۆى كاتى بى نويزيه كهى بيت وه هه ئه مهش حوكمه كهيه تى.

به‌شی چوارهم

حوکمه‌کانی بی‌نویژی

* بی‌نویژی گه‌لّیک حوکمی هه‌ن که پترن له بیست حوکم و لیڤره‌دا ته‌نیا نه‌وانه
ناماژه پی ده‌که‌ین که گرنگ‌و وۆڤر پیویستن و ده‌توانین له‌م چه‌ند خالانه‌ی ژیری دا بیان
گوشین:

یه‌که‌م: نویژ: هه‌ر ئافره‌تیک که‌وته بی‌نویژی‌هه‌ و نه‌ نویژ کردنی له‌سه‌ر حه‌رام ده‌بی‌ت
به‌فه‌رزو به‌سوننه‌ته‌وه. هه‌روه‌ها نویژی له‌سه‌ر واجب نابیت هه‌تا‌کو نه‌ و کاته‌ی که‌پاک
ده‌بی‌ته‌وه واته‌ ماوه‌ی ئاسایی و بی‌نویژی‌که‌ی کۆتایی هات و به‌بری یه‌ک پکات له‌ماوه‌ی
شه‌ری نه‌ و نویژه‌ مابو، نه‌وه‌ ده‌بی‌ نه‌ و نویژه‌ بکات دوا‌ی نه‌وه‌ی پاک ده‌بی‌ته‌وه و خۆی
پاک ده‌شواته‌وه. جا نه‌وه‌ چ له‌دوا‌ی ماوه‌ی کاتی نویژه‌که‌دا بی‌ت یاخود له‌پیش ماوه‌ی
شه‌ری نویژه‌که‌دا بی‌ت.

نمونه‌ بۆ سه‌ره‌تای کاته‌که‌: ئافره‌تیک له‌دوا‌ی پۆژ ئاوا بون به‌بری ماوه‌ی یه‌ک
پکات پیش نویژی شیوان ده‌که‌ویته‌ بی‌نویژی‌هه‌، نه‌وه‌ نه‌ و ئافره‌ته‌ ده‌بی‌ نویژی
شیوان (المغرب) بکاته‌وه‌ دوا‌ی نه‌وه‌ی له‌بی‌ نویژی‌که‌ی پاک ده‌بی‌ته‌وه‌، چونکه‌ له‌کاتی
شه‌ری نه‌ و نویژه‌دا ماوه‌ی یه‌ک پکاتی مابو پیش نه‌وه‌ی بکه‌ویته‌ بی‌نویژی‌که‌ی.

نمونه‌ بۆ کۆتایی کاته‌که‌: ژنیک پیش هه‌ل هاتنی پۆژ به‌بری ماوه‌ی یه‌ک پکات
له‌زه‌یستانی (النفاس) و بی‌نویژی (الحیض) پاک ده‌بی‌ته‌وه‌. نه‌وه‌ ژنه‌ پیویسته‌ له‌سه‌ری
دوا‌ی پاک بونه‌وه‌ی له‌زه‌یستانی یابی نویژی که‌نویژی به‌یانی بکاته‌وه‌، چونکه‌ له‌ماوه‌ی
شه‌ری نویژی به‌یانی دا بریکی مابو که‌ده‌توانریت پکاتیکی تیدا نه‌جام بدریت واته‌:
بریکی له‌ و کاته‌دا مابو که‌ده‌توانریت پکاتیکی تیدا بکریت نه‌وه‌ ژنه‌ له‌بی‌ نویژی‌که‌ی دا پاک
بوه‌ته‌وه‌.

* به لام نه گهر هر ژنيك كه وته زه یستانی و بی نویژه وه نه و ماوهی كه تی ی كه و ته به شی نه نجامدانی پكاتیك نه ده بو، وهك نه وهی كه له نمونه ی یه كه م تی ی كه و تېو له دوا ی پوژ ناوا بون به كاتیكي زور كه م (بلحظة) وهك نه وهی كه له نمونه ی دوهم دا تی ی دا پاك بوه وه پېش پوژ ه لآت به كاتیكي زور كه م (بلحظة) نه وه نه و كاته پښو یست ناكات نه و نویژه بكه نه وه و له سهریان واجب ناییت. به گویره ی فهرموده ی پیغه مبر عليه السلام كه فهرمویه تی: {من أدرك ركعة من الصلاة فقد أدرك الصلاة} (۱). جا هر كه سیك زانی یابوی پون بوه وه كه به كه متر له پكاتیك پاكه یشتوه نه وه نه و كاته به نویژ ه كه ی رانه گه یشتوه.

* وه نه گهر به یهك پكات له نویژی عه سر پاكه یشت واته كه وته بی نویژه وه نایا كردنه وهی نویژی نیوه پوړیه ی له گه ل عه سر له سهر واجب ده بیټ؟ یاخود به پكاتی كوتایی نویژی خه و تنان (العشاء) پاكه یشت نایا نویژی شیوان (المغرب) و نویژی عیشای ده كه و یته سهر؟ له وه لآمی نه م پرسپاره دا زانایان جیاپان، به لام راستی و دروستیه كه ی نه وه یه كه له سهری پښو یست نیه، مه گهر له كاتی خوی دا توشی بیټ كه بریتین له نویژی عه سرو كوتا پكاتی نویژی خه و تنان (العشاء) به گویره ی فهرموده كه ی پیغه مبر عليه السلام كه فهرمویه تی: {من أدرك ركعة من العصر قبل أن تغرب الشمس فقد أدرك العصر} (۲).

(۱) أ - متفق عليه.

ب - واته هرچی به پكاتیك پاكه یشت نه وه به نویژه كه ی پاكه یشتوه. واته هر كه سیك به یه كي له پكاتنه كانی نویژه كه پاكه یشت له جه ماعه تا نه وه بانو پكاتنه له گه ل جه ماعه ت و نیام بكات و دوا ی سه لام داننه وهی نیام باهه ستنیته وه و باقی پكاتنه كانی تری نویژه كه ی بكاتنه وه نه وه نویژو جه ماعه ته وه بقی دروسته. نییدی بقی ثافره تانیس له كاتی زه یستانی دا به هه مان شیوه. وه رگپ.

(۲) أ - متفق عليه.

ب - واته: هر كه سیك به یهك پكاتی نویژی عه سر پاكات پېش نه وهی پوژ ناوا بیټ نه وه به نویژی عه سر پاكه یشتوه. واته نه گهر به ماوهی یهك پكات مایټ پوژ ناوا بیټ نه و بانویژی عه سر بكات و بقی دروسته. وه رگپ.

لیږده دا نهی فہرموہ بہ نویژی نیوہ پړو عہ سر پاگہ یشتوہ، و باسی له پټویست (فہرن) بونی نویژی نیوہ پړوشی نہ کردوہ. ئیدی بنہ پرت و راستی و دروستی قسان ئوہ یہ کہ له نویژی نیوہ پړو ئه ستر پاکہ واتہ له سہری پټویست نابیت نویژی نیوہ پړو بکاتوہ بہ لکو دہ بی تہنیا نویژی عہ سر بکات ئمہ پای ئیمامی اُبی حنبلہ و مالکہ کہ لہ (شرح المہذب ۳-۷۰) دا لہ ہر دو ئیمامہ کہوہ ہیناویہ تی.

* بہ لام زیکرو ویردو یادی خوا سوپاس و ستایش (التسبیح والتحمید) و بہ گہ ورہ دانانی خوا (التکبیر) واتہ اللہ اکبر کردن و سبحان اللہ والحمد للہ کردن و باقی ویردہ کانی ترو (بسم اللہ) کردن لہ کاتی خواردن و خواردنہ و دہ (۱). و خویندنہ و ہی فہرمودہ کان و فیکہ و دوعا و نزاو پارانہ و دہ (آمین) کردن بۆ دوعا کان و گوئی گرتن بۆ قورئان، ئہ مانہ ہیچیان تیدا نیوہ بۆی دروستن و حرام نین. ئمہ لہ ہر دو فہرمودہ راستہ کان (الصحيحین) و لہ وانی تریشدا چہ سږاوہ کہ پټفہ مبر ﷺ لہ ژورہ کہی عائشہ دا رضي اللہ عنہا ثانی شکی داداوہ و قورئانی خویندوہ و عائشہ ش لہ بی نویژی (الحیض) دا بوہ.

وہ ہر و دہ لہ ہر دو فہرمودہ راستہ کان (الصحيحین) داو لہ دایکی عطیہ رضي اللہ عنہا دہ گټر نہ وہ کہ گوئی لہ پټفہ مبر ﷺ بو دہی فہرمو: (يُخْرِجُ الْعَوَاتِقَ وَنَوَاتِ الْخُدُورِ وَالْحَيْضُ - يَعْنِي إِلَى صَلَاةِ الْعِيدَيْنِ - وَلِيَشْهَدُوا الْخَيْرَ وَدَعَاةُ الْمُؤْمِنِينَ، وَيَعْتَزِلُ الْحَيْضُ الْمَصْلِيَّ) (۲).

(۱) کہ لہ زمانی عہرہ پیدا بی ین دہ گوتريت: ((التكبير والتسبيح والتحميد والتسمية على الأكل وغيره والتأمين على الدعاء)) و دہ رگټر.

(۲) واتہ: ژنانی نازاد و ژیر پەردہ یالہ کہ ژاوہ دان (نوات الخدور) و زہیستاندارو بی نویژ لہ گہ ل ئیمہ دا لہ نویژہ کانی جہ ژن دا نامادہ دہ بون و گوئی ین بۆ وتارو ہ و آلہ کان و ناموزگار یہ کان و بانگہ شہی ئیسلام دہ گرت و ژنانی بی نویژ لہ جیکہی نویژ کردن (المصلي) پەناگیر دہ بون و نویژیان نہ دہ کرد. و دہ رگټر.

* به‌لام ئافره‌تی بی‌نویژ (زه‌یستاندارو عاده‌تی ئاسایی مانگانه) بۆ قورئان خویندن نه‌گه ته‌نیا به‌چاو سه‌یری بکات و به‌دل وه‌ری بگریّت و بیخویننیه‌وه به‌بی گۆکردنی وشه‌کان وه‌ک نه‌وه‌ی که قورئانه‌که یاله‌وحه‌که (۱) دابنیت و به‌چاو ته‌ماشای ئایه‌ته‌کان بکات و به‌دل بیخویننیه‌وه نه‌وه هیچی تیدا نیه و بۆی دروسته. نه‌وه‌وی له ((شرح المذهب ۲/۲۷۲)) دا گوتویه‌تی: (جائز بلا خوف - واته به‌بی ترس دروسته) به‌لام نه‌گه‌ر خویندن وه‌که‌ی به‌زمان و به‌گۆ کردنی وشه‌کانی بیت نه‌وا جه‌ماوه‌ری زانایان واته زۆرینه زانایان له‌سه‌ر نه‌و پاپه‌ن که قه‌ده‌غه‌یه و دروست نیه.

(بوخاری و ابن جریر الطبری و ابن المنذر) یش ده‌لێن دروسته، وه‌له‌مالک و له‌شافعی یه‌و له‌گۆته‌یه‌کی کۆندا گێڤدراوه‌ته‌وه و له (فتح الباری) شدا ئی یان گێڤدراوه‌ته‌وه. هه‌روه‌ها بوخاری وه‌ک سه‌رنج و توانجێک له‌سه‌ر إبراهیم النخعی باسی کردوه چی تیدا نیه که ئایه‌تیک بخویننیه‌وه.

وه‌شیخی ئیسلام (إبن تیمیة) ش له (الفتاوی مجموعه إبن قاسم) دا ده‌لێ: ((نه‌وه‌ی که ئافره‌تی بی‌نویژ له‌قورئان خویندن قه‌ده‌غه ده‌کات له‌سوننه‌تدا بنه‌په‌تی نیه یا سوننه‌ت نیه، چونکه فه‌رموده‌که‌ی (لاتقرأ الحائض ولاجنب شیئاً من القرآن)) (۲). فه‌رموده‌یه‌کی بی‌هێزو لاوازه به‌کۆپای نه‌هلی زانست و زانیاری فه‌رموده واته فه‌رموده ناسان. به‌دلنیا ییه وه‌له‌سه‌ر ده‌می پێغه‌مبه‌ر ﷺ ئافره‌تان ده‌که‌وته به‌بی نۆیژه‌وه و نه‌گه‌ر قورئان خویندنیا ن ئی حه‌رام بایه وه‌ک نۆیژه‌وه پێغه‌مبه‌ر ﷺ بۆی پون ده‌کردنه‌وه و بۆ ئوممه‌ته‌که‌ی شروقه‌و شی ده‌کرده‌وه و دایکانی بپواداران فی‌ر ده‌کردن و له‌وانیشه‌وه به‌تاو خه‌لکی دا بلۆ ده‌بوه‌وه.. مادام که س له‌پێغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌مه‌ی پانه‌گواستوه و هیچ قه‌ده‌غه‌یه‌ک نه‌بوه که نه‌وه دروست نیه و حه‌رام بگریّت، شتیکی پون و ئاشکراشه که نه‌و ﷺ قه‌ده‌غه‌ی له‌مه نه‌کردوه، وه‌که قه‌ده‌غه‌ی نه‌کردوه و پرای بونی نه‌و هه‌مو بی

(۱) ده‌بی مه‌به‌ستی نه‌و له‌وحه بیت که قورئانی له‌سه‌ر نوسراوه‌ته‌وه. (والله أعلم) وه‌رگێڤ.

(۲). واته ئافره‌تی بی‌نویژ نابێ هیچ له‌قورئان بخویننیه‌وه. وه‌رگێڤ.

نویژی له کاتی پتفه مبه ﷺ خوی دا دیاره ئه و زانیویه تی که حهرام نیه بویه قه دهغه و حهرامی نه کردوه)). ا. ه. (۱۹۱:۲۶).

* جادوای ئه و هه مو جیاپایی و بگره و بهرده ی نئیوان زانایان (أهل العلم) ئه وه ی که پتویهسته بگوتری ئه وه یه که: باشت وایه ئه وه ی که وته بی نویژی یه وه باقورثانی پیروژ به گۆکردن و به زمان نه خویننه وه مه گهر ژۆر پتویهسته بیته و هه ر ده بی بیخوینن. وه که ئه وه ی که مامۆستایه و وانه ده لیتته وه و خه لکی فیر ده کات ده بی بۆ فیرخوازه کانی هه ر بخوینیتته وه و گۆی بکات تانه وانیش گۆکردنی ئایه ته کان و بیت و وشه کان و زارواه کان فیر بن. یاخود له کاتی تاقی کردنه وه دا خویندکار پتویهستی به خویندنه وه ی ئایه ته کان هیه که مامۆستا که ی ده بی هه ر بۆی بخوینیتته وه تا بتوانیت تی ی بگات و گه لی بابته تی تری له م جۆرانه.

دوهم: پۆژو؛

نافرته تی بی نویژ پۆژو گرتنی له سه ر حهرامه چ فهرزو چ سوننه ته و دروست نیه بیگریته. به لام ئه وه ی له سه ری پتویهسته ئه وه یه که ده بی فهرزه کانی بگریته وه به گویره ی فهرموده ی عائشه رضي الله عنها: ((كان يصيبنا ذلك - تعني الحيض - فتؤمر بقضاء الصوم ولاتؤمر بقضاء الصلاة)).^(۱)

نافرته هه ر کاتیک که وته بی نویژی یه وه و به پۆژو بو ئه وه پۆژه که ی به تال ده بیته وه جابا یه که له حزه شی مابیت بۆ کاتی پۆژ ئاوا بون، و ده بی ئه و پۆژه بگریته وه ئه گه ر هاتو فهرز بو. به لام ئه گه ر هاتو هه سته به جوله و ته زوی بی نویژی یه که ی له ناو جه سته ی خوی دا کرد له پیش پۆژ ئاوا بون به لام هیه نه هاته ده رو هیه نه بیینی تادوای

(۱) ا - متفق علیه.

ب - واته: ئیمه که توشی بی نویژی ده بوین و فهرمانمان پی ده کرا به گێرانه وه ی پۆژه کانمان، به لام فرمانمان پی نه ده کرا به گێرانه وه ی نویژه کانمان. واته: نافرته تی بی نویژ ده بی پۆژه کان بگریته وه به لام نویژه کان نه و. وه رگێر.

پۆژئاوا بون(۱). نه‌وه به‌پێ‌ی گۆته‌ی پاست(القول الصحيح) پۆژوه‌که‌ی به‌تال نابێت و پۆژوی ته‌واوی بۆ هه‌یه‌، چونکه‌ له‌ کاته‌دا خۆینه‌که‌ هه‌ر له‌ ناو بۆشایی ناوه‌وه‌ دا بوه‌ و ده‌رنه‌چوه‌ته‌ ده‌ره‌وه‌ هه‌یج حوکه‌مکی له‌سه‌ر نه‌یه‌، وه‌له‌به‌ر نه‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ کاتی پرسیا‌ری ئی کرا له‌لایه‌ن ئافره‌تی‌که‌وه‌ ده‌رباره‌ی نه‌وه‌ی که‌ پیاو له‌خه‌ودا ده‌ی بینیت بینویه‌تی ئایا خۆشوشتنه‌وه‌ی له‌سه‌ره‌ (۲). له‌وه‌لامدا فه‌رموی: {نعم إذا رأی الماء} (۳). جالبه‌ره‌دا پێغه‌مبه‌ر ﷺ حوکه‌مه‌که‌ی به‌بینینی تۆو (المني) به‌ستۆته‌وه‌ نه‌که‌ به‌گواستنه‌وه‌ و جمو جۆل و پاچه‌نین له‌ناوه‌وه‌، ده‌ی که‌واته‌ بێ نوێژی ئافره‌تانیش به‌هه‌مان شیوه‌یه‌ و حوکه‌مکانی ناچه‌سپێن تاوه‌کو ده‌رچه‌یه‌که‌ نه‌بینیت. نه‌که‌ به‌جمو جۆل و هه‌ست پێ کردن و خزینی خۆین له‌ناوه‌وه‌ی له‌ش دا، که‌ی خۆینی ده‌رچوو بینی ئه‌و کات حوکه‌مکانی ده‌چه‌سپێن.

* وه‌نه‌گه‌ر به‌ری به‌یان ده‌رچو که‌وته‌ بێ نوێژی‌وه‌ نه‌وه‌ پۆژوی نه‌و پۆژه‌ی دروست نه‌یه‌ هه‌ر چهنده‌ دوا‌ی به‌ری به‌یان به‌یه‌که‌ ساته‌ وه‌ختیش(للحظة) پاک بو‌بێته‌وه‌.

(۱) واته‌ پێش پۆژئاوا بون هه‌ستی به‌خۆی کرد که‌وا خه‌ریکه‌ توشی بێ نوێژی ده‌بێت به‌لام تا‌دوا‌ی پۆژئاوا بون هه‌یج ده‌رنه‌چوو خۆینی نه‌بینی، به‌لکو دوا‌ی پۆژئاوا بون ئه‌مجار خۆین هاته‌ ده‌رو بینی. وه‌رگێڕ.

(۲) واته‌: له‌کۆرده‌وا‌ری خۆماندا پێ‌ی ده‌گوتریت(شه‌یتانی بون) که‌له‌خه‌ودا به‌ژۆی پیاو ده‌بینیت و له‌شی پیس ده‌بێت و ده‌بێ خۆی بشواته‌وه‌ واته‌غوسل بکات. وه‌رگێڕ.

(۳) واته‌: به‌ئێ‌ نه‌گه‌ر ئاوی بینی بێت و له‌شی ته‌پ بو‌بێت. ئه‌مه‌ش به‌چی ده‌زانیت کاتی که‌له‌خه‌و هه‌ستایت و شه‌و خه‌وت بینی بو‌که‌شه‌یتانی بو‌یت. بیه‌که‌ به‌عه‌ده‌ت که‌له‌خه‌و هه‌ستایت ده‌ست له‌خۆت بکوته‌ نه‌گه‌ر له‌ش و جۆل و به‌رگی ده‌روبه‌ری دامیئت ته‌پو جاخه‌ونت بینی بێت یا‌ن نا ئه‌وه‌ له‌شت پیس بو‌ه‌و ده‌بێ خۆت بشۆیته‌وه‌. وه‌نه‌گه‌ر ته‌پ نه‌بوو هه‌یج ئاوو ته‌پایت هه‌ست پێ نه‌کرد و هه‌له‌کانتو له‌شت ته‌پ نه‌بو ئه‌و نه‌و کات له‌شت پیس نه‌بوو و پتویست ناکات خۆت بشۆیته‌وه‌ و له‌سه‌رت واجب نابێت جاخه‌ونت بینی بێت یا نه‌ت بینی بێت. وه‌رگێڕ.

* وه نه گهر پيش بهری بهيان پاك بو بيته وه و به پڙڅو بيت نه وه پڙڅوه كهی ته واو دروسته، باهه تاكو دواي به يانيش خوی نه شور د بيته وه وهك لهش پيسی، كه نيته تی بڅ پڙڅو گرتن هیناوه و له شیشی پیسه و تادواي بهری بهيان (الفجر) خوی نه شوشته وه و پڙڅوه كهشی ته واو دروسته، به گویره ی فرموده كهی عائشه رچی الله عنها كه گوتویه تی: (كان النبي ﷺ يصبح جنباً من جماع غير احتلام ثم يصوم في رمضان) (۱).

سی یه م: سورانه وه (الطواف) به دهوری مالی خوادا (الكعبة):

سافره ت كه كه وته بی نوژی یه وه دروست نیه به دهوری مالی خوادا بسوریت وه (الطواف البيت)، چ فره كه ی و چ سوننه ته كه ی. وه نه گهر بیكات لی وه رنا گبریت و دروست نیه. به گویره ی فرموده ی پیغه مبه رﷺ كه به عائشه خاتونی فرمو كاتيك كه وته بی نوژی یه وه: {افعلي مايفعل الحاج غير ألا تطوفي بالبيت حتى تطهري} (۲). * به لام ده توانیت باقی كاره كانی تری نه نجام بدات وهك هول و تیکوشان (السعي) له نیتوان سه فاو مهروه و وهستان له كیتی عره فه و شه و مانه وه له موزده لیه و مینادا، وه به رد هاویشن (رمي الجمار) و باقی به ندایه تیه كانی تری هج و عهره و حهرام نیه و بوی دروسته، له سر هم بنه مایه نه گهر میتنه ته وافی كرډو پاك بو، و پاسته وخو دواي ته واف كه وته بی نوژی یه وه، یاخود له كاتی هول دان (السعي) واته له سه فاو مهروه دا كه وته بی نوژی یه وه نه وه چی تیدا نیه و ته وافه كه و حه جه كه ی ته واو دروسته.

(۱) - متفق علیه.

ب - واته: پیغه مبه رﷺ به یانی كرډته وه و له شیشی پيس بو به هوی جیماع وه نه شه یثانی بون، په مه زانیش بو وه به پڙڅوش بو. واته: له په مه زاندا به پڙڅو بو وه و شه له گڼ خیزانیشی دا جوت بو وه و تابه ری به یانیش (الفجر) خوی نه شریته وه. وه رگځي. (۲) تخریج و واتا كه یمان له راپرډودا نویوه. وه رگځي.

چوارهم: له‌سەر لاجونی ته‌وافی خوا حافیزی (طواف الوداع):

ئەگەر ئافەرت بە‌ندایەتی و دروشمە‌گانی حە‌ج و عە‌مرە‌ی هە‌مو تە‌واو کردن و کە‌وتە بێ‌ نوێژی‌هە‌ پێش ئە‌وه‌ی بگە‌ڕیتە‌وه‌ بۆ شوێن و ولاتی خۆی و کە‌وتە بێ‌ نوێژی‌هە‌ و بە‌رده‌وام بو تادەرچونی لە‌مە‌ککە‌، ئە‌وا ئە‌و کاتە دە‌گە‌ڕیتە‌وه‌ و تە‌وافی خوا حافیزی ناکات. بە‌گوێزە‌ی ئە‌و فەرمودە‌یە‌ی ابن عباس رضی الله عنهما: {أَمَرَ النَّاسُ أَنْ يَكُونَ آخِرُ عَهْدِهِم بِالْبَيْتِ، إِلَّا أَنْهُ خَفَفَ عَنِ الْمَرْأَةِ الْحَائِضِ} (١).

* هیچ پێویست ناکات ئافەرتی بێ‌ نوێژ لە‌مالی خواو لە‌کاتی حە‌ج و عە‌مرە‌داو لە‌تە‌وافی خوا حافیزی دا بجێتە بە‌رده‌رگای مزگە‌وتی حە‌رام و دوعا بکات، چونکە ئە‌وه‌ لە‌پێغە‌مبەرە‌وه‌ ﷺ ئە‌هاتووە بە‌ندایەتی‌هە‌کان بە‌ندن بە‌و سوننەتی کە‌ لە‌ پێغە‌مبەرە‌وه‌ ﷺ بۆمان هاتون و ئە‌مە‌ش پێچە‌وانە‌ی ئە‌و سوننەتیە‌. لە‌چەرۆکی (صفیة رضی الله عنها) دا هاتووە کە‌ کاتی لە‌دوای تە‌وافی ئیفاضة (طواف الإفاضة) پێغە‌مبەر ﷺ پێی ی فەرموە: {فَلْتَنْفِرُ إِنْ} (٢). فەرمانی پێی ئە‌کرد بجۆ بە‌رده‌رگای و دوعا بکە‌. ئە‌گەر ئە‌وه‌ شە‌رعی بایە ئە‌و کاتە بۆی پون دە‌کرده‌وه‌ و پێی ی دە‌گوت بجۆ بۆ بە‌رده‌رگای مزگە‌وت و دوعا بۆ خۆت بکە‌ و بۆ ئێمە‌ش دە‌بو بە‌سوننەت.

* بە‌لام تە‌وافی حە‌ج و عە‌مرە‌ی له‌سەر لاتاچیت و دە‌بێ‌ هەر کاتێک پاک بۆه‌وه‌ لە‌بێ‌ نوێژی‌هە‌ی تە‌وافە‌کە‌ی بکات.

(١) ١ - متفق علیه.

ب - واتە: خە‌لکی کە‌مە‌بە‌ستی لە‌حاجیە‌کانە بە‌ژن و بە‌پیاو‌هە‌ فەرمانیان پێی کراوە کە‌ دە‌بێ‌ کۆتا کاریان سوپا‌نه‌وه‌ی خوا حافیزی بێت بە‌ده‌وری مالی خوا (طواف الوداع) بێت، تە‌نیا ئافەرتە‌تانی بێ نوێژو زە‌یستاندار نە‌بێت لە‌سە‌ریان سوک کراوە کە‌ بۆیان هە‌یه‌ تە‌وافی خوا حافیزی نە‌کە‌ن. وەرگێژ.

(٢) ١ - متفق علیه.

ب - واتە: مادام کە‌ وتوینە بێ‌ نوێژی‌هە‌ دەرچو تە‌وافی خوا حافیزی مە‌کە‌. وەرگێژ.

پینجهه: مانه وه له مزگهوت دا (المکث فی المسجد): مانه وه له مزگهوتدا بۆ ئافرهتی بئی نوێژ
 حه رامه و دروست نیه هه تاکو له نوێژگای جهژنه کانیشتا حه رامه بهیئیته وه. به پئی ی نه و
 فره موده ی دایکی عطیه رضي الله عنها که گوی ی له پیغه مبه ر ﷺ بوه که فره مویه تی: {یخرج
 العواتق وذوات الخدور والحیض}، وفيه (يعتزل الحيض المصلی) {١}.

شه شهه: جوت بون له گه ل میرد (الجماع):

ژنی بئی نوێژ دروست نیه و حه رامه میرده که ی له گه لی دا جوت بیته و نابیی نه و ژنه
 بهیئیت میرده که ی له گه لی دا کو بیته وه. به گویره ی فره موده ی خوا ی په روه ردگار
 که ده فره مویت ﴿وَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذًى فَأَعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي
 الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهُرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ
 إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ﴾ {٢}.

مه به ست له (المحيض) کات و شوینی بئی نوێژه که یه واته توخن نه که وتنی ئافرهت
 له کاتی بئی نوێژی دا له پیشه وه ی (الفرج) و ئافرهت و به پئی ی فره موده ی
 پیغه مبه ر ﷺ: {إصنعوا كل شيء إلا النكاح} {٣}.

(١) - متفق علیه.

ب - واته: با ئافره تانی ئازاد و کچانی ماله وه (ذوات الخدور) و بئی نوێژانیشت ده رچن بۆ نوێژی
 جهژن و بیته نوێژگا، هه روه ها له فره موده که دا هاتوه که ده فره مویت : باژ ئافره تانی بئی نوێژ که نارگپر بن و
 نه یه نه ناو نوێژگا و له ده ری نوێژگا دابیشن و تنیا باگوئی له وتارو ئامۆژگاریه کان بگرن و بانوێژ نه که ن.
 وه رگپر.

(٢) - سورة البقرة: (٢٢٢).

ب - واته: واته که یمان پیشتر پون کردۆته وه. وه رگپر.

(٣) واته: هه مو شتی که له گه ل خیزانی خوتدا بکه له کاتی بئی نوێژی دا ته نیا جوت بون نه بیته
 له پیشه وه ی (الفرج) نه بیته. وه رگپر.

* وه له بهر نه وهی موسلمانان له سهر حرام بون و دروست نه بونی جوت بون له پښتانهی دامیني (الفرج) ی ژنی بی نویژ کوکن، به هیچ شیوه یه ک نابی و دروست نیه بق پیاوړیک که پروای به خواو به پوړی دوايي ه بیت ده ست پیشخه ری نه م کاره خراپه بکات و نه نجامی بدات. واته حرامیکي بر او به و نابی پیاو له پښتانهی (فرجی) خیزانیه وه له کاتی بی نویژي دا جوت بیت و جیمای له گال دا بکات، چونکه قورنانی پیروزو سوننه تی پیغه مبه ﷺ و کوپای موسلمانان قه ده غه و حرامیان کردوه. هر که سیک نه وه بکات نه وه فرمانی خواو پیغه مبه ﷺ ه که ی شکاندوه. وشوین پښتانه که و توه که دوره له پښتانهی پرواداران. نیمامی (النوی) له (مجموع شرح المذهب ٢/٣٧٤) دا نویسیو ته، نیمامی شافیعی کوتویه تی: (من فعل ذلك فقد أتى كبيرة) (١). هاوه لانمان و غه یری نه وانیش ده لپن: (من استحل وطء الحائض حکم بکفره) (٢). ا. ه. قسه کانی نه وه وی.

* پښتانه در او به پیاو سوپاس بق خوا که ناره زوه کانی خوی دابمرکینیته وه به بی نه وهی جوت بون (الجماع) بکات، وه ک ماچ کردن و به خوره گوشین و کار له گال کردن له شوینی تر نه ک له دامینه وه (الفرج). وه باشتیش وایه تخونی نیوان ناوک و نه ژتوی نه که ویت مه گهر له پشت پرده یه که وه یان به ربه ستنیکه وه بیت. به گویره ی فرموده که ی عائشه رضي الله عنها: ((كان البني يأمرني فأتزر فبياشرني وأنا حائض)) (٣).
حه و ته م: ته لاق دان (الطلاق);

دروست نیه پیاو ژنی خوی له کاتی بی نویژي دا ته لاق بدات به گویره ی فرمایشتی خوی گهره که ده فرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ

(١) هر که سیک نه م کاره بکات نه وه گوناخیکي گهره ی کردوه. وه رگپ.

(٢) واته: هر که سیک جوت بونی نافرته تی بی نویژ حلال بکات نه وه به کوفر حوکمی ده دریت. وه رگپ.

(٣) ١ - متفق علیه.

ب - واته: پیغه مبه ﷺ پی ده کرمکه شتیک به سهر خوم دابده م و نه ویش کاری له گال ده کرم له کاتیکدا من له بی نویژي دا بوم. وه رگپ.

لِعِدَّتِہٖ ﴿۱﴾. واته له و حاله تہ دا پیشوازی یاخود چاوه پوانی ماوه (عدة) ی خوی دهکات. ثاله و کاته دا ته لاق دان نابیت و دروست نیه، مه گهر له کاتی سک پری و له کاتی پاک بونه و هی دا ته لاقی بدات و بی نه و هی له گه لی دا جوت ببیت، چونکه نه گهر له کاتی بی نویژی دا ته لاق بدریت نه و چاوه پوانی ماوه (عدة) ناکات چونکه نه و ماوه ی بی نویژی له ماوه ی چاوه پوانی نازمیردریت، وه نه گهر له دوا ی پاک بونه و وه دوا ی له گه ل دا جوت بونی ته لاق درا، نه و نه و کات ماوه ی چاوه پوانی (عدة) که ی دیار نیه چونکه نازانیت داخو به و له گه ل جوت بونه (الجماع) سکی پر بوه یان نا نه و نه و کاته که گرتبیتی نه و ماوه ی چاوه پوانی (عدة) کاتی سک پرپه که به تی، وه نه گهر نه شی گرتبو نه و ماوه ی چاوه پوانی (عدة) که ی نه و ماوه یه تاتوشی بی نویژی ده بیت و ه. جا که دلنیا نه بیت له جوری ماوه ی چاوه پوانیه که ی نه و نه و کات ته لاق دان حرام ده بیت و دروست نیه هه تا کو کاره که پون ده بیت و ه.

که واته ته لاق دانی ژنی بی نویژ حرامه به گویره ی نه و نایه ته پیروژه ی پابردو. وه له بهر نه و هی له هردو فهرموده راسته کاند (الصحيحین) و غهیری نه و انیش چه سپاوه. له فهرموده ی این عمر دا هاتوه که ژنه که ی خوی له کاتی بی نویژی دا ته لاق دابو، نه مه ی به پیغه مبر علیه السلام پراگه یاند، پیغه مبر علیه السلام توپره بوو فهرموی: **أَمْرُهُ فَلْيُرَاجِعْهَا ثُمَّ لِيَمْسُكْهَا** حتی تطهر، ثم تحيض، ثم تطهر، ثم إن شاء أمسك بعد، وإن شاء طلق قبل أن يمس، فتلك العدة التي أمر الله أن تطلق لها النساء ﴿۲﴾.

(۱) ۱ - سورة الطلاق: (۱).

ب - واته: و اتا که ایمان له پابردو دا شی کردوته و ه. وه رگتپر.

(۲) واته: برؤ بیگنپه و ه و بهینته و ه لای خوت و لی ی گه پی تاپاک ده بیت و ه، و نه مجار ده که ویت و ه بی نویژی و دیسان پاک ده بیت و ه، جائه و جار گهر و بستت بیهیت و ه نه و بهیت و ه، وه نه گهر و بستت و ه ته لاقی بدهیت، ته لاقی بده، نانه مه یه ماوه ی چاوه پوانی (عدة) که خوی گه و ره له ته لاق دانی ژنان فرمانمان پی دهکات. وه رگتپر.

* نه‌گەر هەر پیاویک ژنه‌که‌ی خۆی له‌کاتی بێ‌نویژی دا ته‌لاق بدات نه‌وه گوناه‌باره، پێویسته له‌سه‌ری تۆبه بکات و بگه‌ڕێته‌وه لای خوای بالا ده‌ست و کار به‌جێ، وژنه‌که‌ی بگه‌ڕێته‌وه لای خۆی و به‌ته‌لاقێکی شه‌ریانه‌و به‌گوێره‌ی فه‌رمانی خوار پێغه‌مبه‌ر ﷺ ته‌لاق بدات، له‌دوای هه‌تانه‌وه‌ی باوازی لێ بێنیت تا‌کو بێ‌نویژه‌که‌ی ته‌وا ده‌بێت که‌تیایدا ته‌لاق دراوه، وه‌جاریکی تریش بکه‌وێته‌وه بێ‌نویژی و له‌و بێ‌نویژه‌ش پاک بپێته‌وه نه‌مجار نه‌گەر ویستی له‌ژێر نیکاحی خۆی دا بپه‌یلتێته‌وه بابپه‌یلتێته‌وه، وه‌ نه‌گەر ویستیشی ته‌لاق بدات و به‌یه‌که‌وه نه‌گونجان نه‌وه باپیش نه‌وه‌ی بجپته‌ لای ته‌لاق بدات.

سێ شت و سێ حاڵه‌ت هه‌ن له‌حه‌رامی و نادروستی ته‌لاقدان له‌کاتی بێ‌نویژی دا
هه‌لاوی‌دراون که‌بریتین له‌مانه‌ی خواره‌وه:

یه‌که‌م: نه‌گەر ته‌لاق دانه‌که پێش له‌گه‌ڵ مانه‌وه‌و ده‌ست لێدانی بیت نه‌وه هه‌چی تێدا نیه‌ نه‌گەر له‌کاتی بێ‌نویژیش دا ته‌لاق بدات و بۆیان دروسته، چونکه له‌و کاته‌دا ماوه‌ی چاوه‌پوان (العده) ی له‌سه‌ر نیه‌و نه‌و کاته ته‌لاق دانه‌که‌ی پێچه‌وانه‌ی فه‌رمان و فه‌رموه‌دی خوای گه‌وره نیه‌ که‌ده‌فه‌رمووت: ﴿فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ﴾ (١).

دوهم: نه‌گەر هات و بێ‌نویژه‌که له‌کاتی دو‌گیانی (الحمل) دا بو، که‌هۆیه‌که‌یمان له‌پا‌بردودا پون کرده‌وه.

سێ یه‌م: نه‌گەر ته‌لاق دان له‌سه‌ر قه‌ره‌بو (عوض) بو نه‌وه قه‌یدی نیه‌ نه‌گەر له‌کاتی بێ‌نویژی دا ته‌لاق بدات.

(١) ١ - سورة الطلاق: (١).

ب - پێشتر واتا که‌یمان نوسیوه . وه‌رگێت.

وهكو نه وهی كه له نښوان ژنو میږدا كیشو خراپ هه لسو كهوت كردنو له یهك
 تینه گیشتن له نښوانیاندا هه بو، میږده كه قهره بویهك له بری ته لاق دانسی ژنه كهی وهر
 ده گریټ، نهو ته لاق دانه دروسته نه كه له كاتی بی نویژیش دا بیټ. به پی ی فرموده ی ابن
 عباس رضي الله عنهما كه ژنی ثابت كوړی قیس كوړی شماس هاته لای پیغه مبه عليه السلام و پی
 ی گوت: نهی په سولی خوا من هیچ گله ییم له پوی دینو ناكاروپه وه شته وه له میږده كه م
 نیه، به لام من له نیسلا مدا رقم له كوفره) پیغه مبه عليه السلام فرموی: {أن تردن عليه
 حديقته؟} فقالت: نعم. فقال: {أقبل الحديقة وطلقها تطليقة} (۱). پیغه مبه عليه السلام نهی فرمو
 ثایا بی نویژه یان پاكه، وه له بهر نه وهی نهو ته لاق دانه خو به خشی و قوربانیه كه له ژنه
 خوږه وه واته خو كړینه وه كه كه خوی پی ده كړیته وه، نه وه له كاتی پیویستی دا دروسته
 له هر حال و گوزهرانو بارك دا بیټ.

له (المغني) دا گوتراوه كه دروست بونی ده ست لی هه لگرتن (الخلع) له كاتی بی نویژی دا
 شی كړیته وه (۵۲/۷) به م جوړه: ((دروست نه بونی ته لاق دان یا ده ست لی هه لگرتن
 له كاتی بی نویژی دا له بهر نهو زیانه ی كه بهر نافرته ده كه ویت له نه نجامی دریژ بونه وهی
 ماوهی چاوه پوانی (العدة)، جا نهو ده ست لی هه ل گرتنه بو قهره بو كړنه وهی نهو زیانه یه
 كه له نه نجامی په فتاری خراپو هه لسو كهوتو نهو جیكه ناخوشه ی كه تی ی دایه و پی
 یوه ناپه حهتو دل ته نگو بیزاره و حهزی پی ناكات، دیاره نه مه شیان گوره تره له دریژ
 بونه وهی ماوهی چاوه پوانیه كه (العدة) جابویه دروسته زوره كیان به كه مه كیان لابریټ.

(۱) ا - رواه البخاري.

ب - واته: نهو باخچه یه ی كه دابوی بهتو له بری ماره یی دهی ده یته وه؟ گوتی: به لی،
 پیغه مبه عليه السلام فرموی: ده بړو باخچه كه تی لی وهریگره وه و ته لاقی بده واته نازادی بكه به نازاد كړن ټیكي
 ته واو. وهرگټې.

بویہ پیغہ مبرک ﷺ له حالی دهست لئ هه لکیراو (المخلعة) ی نه پرسى چۆنه و چۆن نیه))
تائیره قسه کانی ته و او بون.

* به لام گری به ستنى هاوسه ریتی و ماره برینی ژن له کاتی بی نوژی دا هیچی تیدا نیه و دروسته چونکه بنه پرت حال بونه و هیچ به لگه یه کیش له سهر دروست نه بونی نیه. به لام چونه لاو جوت بونی میرده که ی له گه لی دا (أدخال) له کاتی بی نوژی دا ته ماشا ده کری نه گهر دلتیا بن له وهی به هوی نه و جوت بونه ی زیان به ئافره ته که ناگات نه وه چی تیدا نیه و دروسته، به لام نه گهر توشی زیان ببیت نه وه نابی بجیتته لای و ده بی چاوه پوان بکات تاکو پاک ده بیتته وه له ترسی نه وه ی نه وه کو بکه ویتته حهرامی و قه ده غه کراوه کانه وه.
هه شته م؛ ره چاو کردن و گرنگی دان به ماوه ی چاوه پوانی (عدة) ته لاق واته بی نوژی (الحیض):

نه گهر پیاو ژنه که ی ته لاق دا دوا ی نه وه ی که چوه لای یا له گه لی دا نوستبو پیویسته نه و ژنه هه تا سی بی نوژی ته و او ده بینی چاوه پوانی بکات، نه گهر هات و نه و ژنه له بی نوژی داره کان (الحیض) بوو دوگیانیش نه بو به گویره ی فرمایشتی خوی گوره که ده فرمویت: ﴿وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ﴾ (۱).

به لام نه گهر دوگیان بون نه وه ماوه ی چاوه پوان کردنه که یان دانانی سکه کانیانه، جائه و ماوه یه دریز بیت یان کورت، به گویره ی فرمایشتی خوی په روه ردگار ده ده فرمویت: ﴿وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ﴾ (۲). به لام نه گهر

(۱) - سورة البقرة: (۲۲۸).

ب - واته: ته لاق دراوه کان بق ماوه ی سی بی نوژی ته و او ده بی چاوه پوان بکنز وه رگتپ.

(۲) - سورة الطلاق: (۴).

ب - واته: ژنانی دوگیانی ته لاق دراو ماوه ی چاوه پوانیان دانانی سکه کانیانه. وه رگتپ.

ته لاق دراوه که له و نافره تانه بو که بی توژی نابن وه که وهی که کچی بچوک و مندال بیت و هیشتا نه که و تبیته بی نویژی وه، یاخود له و ژنو پیره ژنانه بو که له سهر و عوزر شوشتن که و تونو بی نومید بون و ئیدی بی نویژیان به سهر دا نایه، جا به هوی ته من زوری وه بیت یاخود له و ژنانه بیت که زامال (الرحم) یان دهرهاتوه، یاخود به مهر هوی کی تره وه بیت که بی نویژی نابینن نه وانه ماوهی چاوه پوان کردنیان سی مانگه به گویرهی فرمودهی خوی گوری: ﴿وَالَّتِي يَسْتَنْ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ آزَنْتُمْ فَعِدُّنَّ ثَلَاثَةَ أَشْهُرٍ وَالَّتِي لَمْ تَحِضْ﴾^ع (۱).

به لام نه گهر له و ژنانه بون که بی نویژیان له سهر لاچوه یاوه ستاوه به هوی نه خوشیه وه یا به هوی شیردان و مندال به خپو کردنه وه نه وه له و ماوه یه دا هر ده مینیت وه و چاوه پوانی ده کات هه تا کو بی نویژی به سهر دا دیت وه هر چه نده ماوه که شی دورو دریز بیت نه و جار له و پرا ماوهی چاوه پوانیه کی ده ست پی ده کات. خو نه گهر هۆکاره کی له سهر نه ما وه که نه خوشیه کی چاک ببیت وه و ماوهی شیر پیدانه که ش کوتایی هاتو بی نویژی نه بینو و هر بهرده وام بو له سهر حاله تی خوی واته نه که و ته (الحیض) وه نه و کاته نه و ژنه ده بی یه ک سال له کاتی نه مانی هۆکاره که وه، که نه مه شیان قسه و پای راسته قینه یه که له گهل بنه ماو پرسیا کانی شه ریه تی خوادا دیت وه. نه گهر هۆکاره که (السبب) نه ماو بی نویژی نه بینو وه که نه و ژنه ی لی دی که بی نویژی له سهر نه ماوه نه که به هوی هۆکاری کی دیارو پونه وه. وه نه گهر به بی هیچ هوی کی دیارو ناشکرا بی نویژی نه ما، نه وه نه و نافره ته یه ک سالی په به ق چاوه پوانی ده کات واته (العدة) ده گریته بهر. نو مانگی دوگیانی (سک پر - الحامل) ی وه که ئیحتیاتیک، چونکه

(۱) ا - سورة الطلاق: (۴).

ب - واته: نه و ژنانه ی که له بی نویژی بی نومید بونو بی نویژی نابینن نه گهر ته لاق دران ماوهی چاوه پوانیان سی مانگه له گهل نه وانه ی که بی نویژی نابن. وه رگیپر.

نۆری نافرەتان نۆ مانگ دو گیان دەبن، هه‌روه‌ها سێ مانگ عیدده‌ش نه‌وه ده‌کاته سالتیک.

* به‌لام نه‌گه‌ر ته‌لاق دانه‌که له‌دوای گری به‌ستی و ماره‌ برین بو کابرا ده‌ستی نه‌چو بوه لای و له‌گه‌لی دا نه‌ما بوه‌وه واته له‌گه‌لی دا نه‌خه‌وتبوو جوت نه‌بوو. نه‌وه ماوه‌ی چاره‌پوانی (العدة) ی نه‌و پتویست ناکات نه‌به‌بی نوێژی و نه‌به‌هیچ شتیکی تر چونکه له‌گه‌لی دا کۆ نه‌بوه‌ته‌وه به‌گوێره‌ی فه‌رمایشتی خوای گه‌وره: ﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَةٍ تَعْتَدُونَهَا﴾ (۱).

نۆیه‌م: حوکمی نه‌ستۆپاکی (خالی بون) زامال (الرحم):

واته هه‌چی له‌زامال دا نه‌مینیّت و سک پری نه‌مینیّت. نه‌مه‌ش پتویستی به‌حوکم واته بریار هه‌یه که‌ی پتویستی به‌ناستۆپاکی زامال (الرحم) هه‌بو نه‌م حاله‌ته چه‌ند کیشه‌و داخوازیه‌کی هه‌ن له‌وانه:

* نه‌گه‌ر ژنیک می‌رده‌که‌ی مردو سکی هه‌بو، نه‌و مندا له‌ میراتی کابرا ده‌گریّت، وه‌نه‌و ژنه‌ خاوه‌ن می‌رد بو، نه‌و کاته می‌رده‌که نابێ له‌گه‌لی دا جوت ببیّت هه‌تا کو بێ نوێژی ده‌بێنی، یاخود تا ده‌رده‌که‌ویّت که‌سکی هه‌یه، نه‌گه‌ر ده‌رکه‌وت که‌سکی هه‌یه نه‌وه نه‌و کات حوکم ده‌ده‌ین که‌سکه‌که‌ی میراتی کابرای مردو ده‌گریّت، که‌واته حوکم به‌بونی نه‌و سکه ده‌ده‌ین له‌کاتی مردنی باوکی دا له‌وناو په‌حه‌می دایکی دا هه‌بوه.

(۱) أ - سورة الأحزاب: (۴۹).

ب - واته: نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی که‌پرواتان به‌خواو به‌په‌غه‌مبه‌رو به‌پۆژی دوا‌یی هه‌یه ! نه‌گه‌ر نافرەتانی بروادارتان ماره‌ کردو نه‌چونه لایان واته داخلیان نه‌بون، نه‌وا نه‌و نافرەتانه نه‌گه‌ر ته‌لاق دران پتویست ناکات ماوه‌ی چاره‌پوانی بگرته به‌رو پتویست ناکات ماوه‌ی (العدة) چاره‌پوان بکه‌ن، به‌لکو دوا ته‌لاق دان په‌کسه‌ر ده‌توانن شو بکه‌نه‌وه و پانه‌وه‌ستن. وه‌رگێر، به‌سود وه‌رگرتن له‌ته‌فسیری گولشه‌ن ب ۱۱۰۱.

به لّام نه گەر که وتوه بهی نوږزی، نه وه حوکم ددهین به نه بونی شوینه وارو
جیماره یی مردوه که و ده توانین حوکم به نه ستوپاکي زامالی (الرحم) نه و ژنهش بدهین
به هوی توش بونی بهی نوږزی یه وه.
دهیه م: واجب بونی خوشوشتنه (الفصل):

پیویسته له سره نافرته هر کاتیک لهی نوږزی ته واو و پاک به وهه خوی
بشواته وه، به جوریک همو له شی پاک بکاته وه و ناوی به سردها بپوات به گوږه یی
فرموده یی پیغه مبه رﷺ که به (فاطمه یی کچی حبیش) ی فرموو: {فَإِذَا أَقْبَلْتَ الْحَيْضَةَ فَدَعِي
الصَّلَاةَ، وَإِذَا أُدْبِرَتْ فَاغْتَسِلِي} (١).

* به لانی که می واجب بونی خوشوشتنه وه نه وه یه که دهی ناو هموی له شی بگریته وه
هه تاکو ژیر موه کانیشی بگریته وه، وه باشتریش وایه که به و شیوه یه بیست
که له فرموده یی که پیغه مبه رﷺ هاته وه، که نه سمای کچی شکل ده رپاره یی
خوشوشتنه وه یی نوږزی پرسپاری کردو نه ویش رﷺ فرموی: {تَأْخُذُ إِحْدَاكُنَّ مَاءَهَا
وَسَدْرَتَهَا فَتَطْهَرُ فَتَحْسَنُ الطَّهْرَ، ثُمَّ تَصُبُّ عَلَى رَأْسِهَا فَتَدْلِكُهُ دَلَكًا شَدِيدًا، حَتَّى تَبْلُغَ شَتُونَ
رَأْسِهَا، ثُمَّ تَصُبُّ عَلَيْهَا الْمَاءَ، ثُمَّ تَأْخُذُ فُرْصَةً مَمْسُكَةً - أَيْ قِطْعَةً قِمَاشٍ فِيهَا مَسْكٌ - فَتَطْهَرُ
بِهَا، فَقَالَتْ أَسْمَاءُ: كَيْفَ تَطْهَرُ بِهَا؟ فَقَالَ: سَبَّحَانَ اللَّهِ: فَقَالَتْ: عَائِشَةُ لَهَا: تَتَّبِعِينَ أَثَرَ
الدَّمِ} (٢).

(١) - رواه البخاري.

ب - واته: نه گەر که وتیه بهی نوږزه وه واز له نوږزه کانت بیته، وه نه گەر لهی نوږزیش ته واو بویته نه وا
خوت بشووه و ده دست بکه وه به نوږزه کانت. وه رگپږ.

(٢) أ - رواه مسلم (١٧٩/١).

ب - واته: هر یه کیک له ئیوه که دوا یی ته واو بونی بهی نوږزی خوی شوسته وه با ناو هندی سدر
که پوه کیکی بڼ خوشو که ف که ره بهینیت و خوی پی بشوات و چاک خوی پی پاک بکاته وه، نه و جار ناو
به سره سری خوی دا بکات، توند سه رو قره کانی بگلوفی و تیکیان هه ل شیلیت هه تاکو همو سه رو قره کانی

* وهه ل وه شانندی پرچو قژی سهر واحب نیه، مه گهر به سترای بیت یان هونرایتته وه وه له وه بترسی که ئاو نه گاته بنی موه کانی یاقژه کانی ههروه کو له (صحیح مسلم ١/١٧٨) دا هاتوه.. له قهرموده ی أم سلمه رچی الله عنها که پرسپاری له پیغه مبه ﷺ کردوه: من ئافره تیکم قژی سهرم چپو پره ئایا بیکه مه وه وه له بهر یه کی هه لوه شینم؟ وه له پریوایه تیکی تردا هاتوه که بۆ بئی نوژی وجوت بون له گه ل میردمدا؟ فهرموی: {لا إنما یکفیک أن تحثی علی رأسک ثلاث حیثات ثم تفیضین علیک الماء فتطهرین} (١).

* به لام نه گهر له کاتی ماوه ی نوژیډا پاک بوه وه پئویسته له سهری خیرا په له بکات له خۆ شوشته وه بۆ نه وه ی پیرا بکات له کاتی خۆی دا نوژیډه که ی بکات. نه گهر له سه فهریش بو ئاوی ده ست نه که وت، یا ئاو هه بو به لام ده ترسا گه ئاو به کار بهینیت توشی نه خۆشی و زیان ببیت، یان نه خۆشه و نابی ئاو به کار بهینیت و توشی زیانی پتر ببیت و نه خۆشیه که په ره ده ستینئ نه وه با ته یه موم (تیمم) بکات له بری خۆشوشتن هه تاکو به ره به ست و هۆکاره کانی لاده چن نه و جار خۆی بشواته وه.

* هه ندئ له ئافره تان له کاتی ماوه ی شهرعی نوژیډا پاک ده بنه وه و خۆناشونه وه و بۆ کاتیکی تری ئی ده گه پین به بیانوی نه وه ی له و کاته کورته دا ناتوانن به چاکی خۆیان بشۆنه وه و خۆ پاک بکه نه وه، به لام نه مه نه بریو بیانوه و نه به لگه ش، چونکه هه ر نه بئی باخۆشوشته وه و اجبه که له سهر خۆیان لایبه ن و خۆ بشۆنه وه و نوژیډه که ش له کاتی خۆی دا بکات. خۆ نه گهر کاتیکی فراوانتری بۆ په خسا له دواپی دا بابه ته واوی و به قه ناعه تی دلئ خۆی خۆی بشواته وه.

سهری ده گریتته وه و پیسیان ئی ده کاته وه، نه مجار ئاوی به سه ردا بکات، دواپی پارچه قوماشیک بینئ و جوان خۆی پی پاک بکاته وه ئیدی به مه پاک ده بیتته وه. نه سما و گوتی: باشه چۆنی خۆ پی پاک بکه مه وه ؟ پیغه مبه ﷺ فهرموی: پاک بئی گهردی بۆ خوا (سبحان الله). نه مجار عائشه خاتون وه لامی نه سمائی دایه وه و گوتی: بهر پارچه قوماشه شوین خویته که بکه وه و پی ی بسپه وه و لای به ره و ورده وه رده له گه لی دا ئاوی پیدایه که و خویته شوینته واره که ی ئی بکه وه. وه رگیت.

(١) واته: ته خیز، به لکو نه وت به سه که سی چهنگ (لویض) ئاو به سهری خۆت دا بکه یته و نه مجار به هه مو له شت دا بکه یته و نه ئاو هه مو له شت بگریته وه هه تاکو ژیر موه کا ن (قژه کان) یش ئاویان ده گاتی و ته ر ده بن، ئیدی به مه پاک ده بیتته وه. وه رگیت.

به‌شی پینجه‌م

نیستجازه و حوکه‌کانی (الإستحاضة)

بریتیه له‌خوین له‌بەر پۆیشتنی ئافره‌ت و هه‌رگیز نه‌وه‌ستانی، یاخود ماوه‌یه‌کی که‌م ده‌وه‌ستیت وه‌ک پۆژێک یادو پۆژ له‌مانگ دا. به‌لگه‌ی حاله‌تی یه‌که‌م: که‌ خوین له‌بەر پۆیشتنه‌که هه‌رگیز ناوه‌ستیت ئه‌وه‌یه که‌له (صحیح البخاری) دا چه‌سپاوه له‌عائشه‌وه رضی الله عنها که‌فرمودیه‌تی: (فاطمه‌ی کچی اُبی حبیش به‌پیغه‌مبه‌ری ﷺ گوت: ئه‌ی په‌سولی خوا من هه‌رگیز پاک نابمه‌وه، له‌په‌یوایه‌تیکی تردا هاتوه (خوینم له‌بەر ده‌پوات و پاک نابمه‌وه).

وه‌به‌لگه‌ی حاله‌تی دوه‌میش که‌خوین ناوه‌ستیت مه‌گه‌ر کاتیکی زۆر که‌م نه‌بی‌ت ئه‌و فرموده‌ی حمه‌ی کچی جحش کاتی هاته‌ لای پیغه‌مبه‌رو ﷺ گوتی: ئه‌ی په‌سولی خوا، من ده‌که‌ومه بێ نوێژه‌کی گه‌وره‌ و توندو تیژو به‌رده‌وام خوینم له‌بەر ده‌پوا. ئه‌م فرموده‌یه‌ی احمدو ابو داودو الترمذی په‌یوایه‌تیان کردوه و به‌پاستی داناوه، وه‌له‌ ئیمامی احمدوه هاتوه که‌ ئیمام ئه‌م فرموده‌یه‌ی به‌پاستی داناوه و باشیه‌تی فرموده‌که‌ی له‌بوخاریه‌وه هێناوه.

باره‌کانی خوین له‌بەر پۆیشتو (المستحاضة)

خوین له‌بەر پۆیشتو سی حاله‌تی هه‌ن که‌ نه‌مانه‌ی خوازمون:

حاله‌تی یه‌که‌م: ئه‌وه‌یه که‌ بێ نوێژی (الحیض) دیاری هه‌یه پێش پودانی خوین له‌بەر پۆیشتنه‌که (الإستحاضة). ئه‌مه‌ش ده‌گه‌ڕێته‌وه بۆ ماوه‌ی بێ نوێژه دیاره‌که‌ی پابردوی که‌تیایدا داده‌نیشیت و حوکه‌کانی بێ نوێژی به‌سه‌ردا ده‌چه‌سپێن، بیجگه‌ له‌و

ماوه ش واته دواى ته و او بونی ماوه ی بی نوږځیه کوی به خوږین له بهر پوښتن دهمیردریت و
حوکمه کانی خوږین له بهر پوښتنی به سهردا ده چه سپین.

نمونه بؤ نه مه: نافره تیک سهره تایی ه مو مانگیك شه ش پوژ ده که ویته بی
نوږځیه وه، دوايش خوږین له بهر پوښتنی به سهردا دیت و به رده وام خوږینی له بهر دپوات بی
وهستان، نه وه نه و نافره ته بی نوږځیه کوی ده که ویته شه ش پوژ یی که می سهره تایی ه مو
مانگیك و له دواى نه و شه ش پوژ ده ش به خوږین له بهر پوښتن دهمیردریت به گوږه ی
فرموده کوی عائشه رضي الله عنها که فاطمهی کچی ابی حبیش به پیغه مبر رضی الله عنه
گوت: (نه ی په سولی خوا، من به رده وام خوږینم له بهر دپوات تایی نوږځیه کان واز لی بیښم؟
رضی الله عنه فرموی: { لا إِنْ ذَلِكْ عَرَقٌ، وَلَكِنْ دَعِيَ الصَّلَاةُ قَدْرَ الْيَوْمِ كُنْتَ تَحِيضِينَ فِيهَا ثُمَّ
إِغْتَسَلِي وَصَلِّيْ } (١) وه له (صحيح مسلم) دا هاتوه که پیغه مبر
رضی الله عنه به دایکی حبیبه ی کچی جش فرموه: { إِمَكْنِي قَدْرَ مَا كُنْتَ تَحِيضِينَ حَيْضَتُكَ ثُمَّ اغْتَسَلِي
وَصَلِّيْ } (٢). نیدی له سهر نه م به ماو به لگه به خوږین له بهر پوښتنو (المستحاضة) ته نها
لهو چه ند پوژانه ی که ماوه ی عاده تی ناسایی خوږیه تی نوږځیه کان ناکات، دواى نه و چه ند
پوژه خوږی ده شواته وه و نوږځیه ده کات و نه و کاته هیچ گوږی به و خوږینه نادات.

حاله تی دووهم: که ماوه ی دیاری نه بیټ بؤ بی نوږځی ناسایی له پیش خوږینی
ده مار (الإستحاضة)، به لکو به رده وام خوږینی له بهر دپوات هر له یه که م جاره وه
که دهستی پی کردوه واته هر له سهره تایی یه که م خوږین بینینه وه. نه و کاته ده بی

(١) ١ - رواه البخاري.

ب - واته: نه خیر، نه وه خوږینی ده مار، ته نیا نه و چه ند پوژه ی که عاده تی ناسایی خوږته که تیايدا
ده که ویته بی نوږځیه وه نوږځیه کانت مه که، دواى نه و چه ند پوژه خوږت بشووه و نوږځیه کانت بکه. وه رگپړ.
(٢) واته: ته نیا نه و چه ند پوژه بیښنه وه که تیايدا ده که ویته بی نوږځی خوږته وه، دواى چه ند پوژه کان
خوږت بشووه و نوږځیه کانت بکه. وه رگپړ.

به جیا کردنه وهی په نگی خوینه کان ماوهی بی نوژیته که ی لیک جیا بکاته وه به پش باوی، یابه په یتی خوینه که ی، یابه بونی خوینه که ی جیا ی بکاته وه و ماوهی بی نوژیته که دیاری بکات. و به م چند هویه حوکه کانی بی نوژیته که ده چه سپیت. بیجگه له و ماوهی که نه م چند سیفاتانای که باسما ن کردن تیدا بو به ماوهی خوین له بهر پویشتن (الإستحاضة) ده ژمیردریت.

نمونه: ثافره تیک له یه که م جاره وه که خوینی بینی، خوینه که ی به رده وام بو بی پسانه وه، به لام له ده پوژاندا خوینیکی په شی بینی و باقی پوژه کانی تر خوینه که ی سور بو. یاخود له ده پوژاندا خوینیکی نه ستورو په یتی بینی و له باقی پوژه کانی تر دا خوینیکی نه رمی گشی دیت، یاخود ده پوژان بونی خوینه که ی ناخوش بووی بونی خوینی بی نوژی بوو باقی پوژه کانی تری مانگ بی بون بو، نه وه نه و ثافره ته که خوینی په شی بینیه له نمونه ی یه که م دا ماوهی بی نوژیته که یه تی (الحیض)، وه خوینی نه ستورو په یت که له نمونه ی دوه م دا بونی خوینه که ی له نمونه ی سی یه م دا بیجگه له وجهه ند پوژانه ش نه وه خوین له بهر پویشتنه (الإستحاضة) به گویره ی فرموده ی پیغه مبه ر ﷺ که به فاطمه ی کچی جحشی فرمو: {إِذَا كَانَ دَمُ الْحَيْضَةِ فَإِنَّهُ أَسْوَدُ يُعْرَفُ، فَإِذَا كَانَ ذَلِكَ فَامْسُكِي عَنِ الصَّلَاةِ فَإِذَا كَانَ الْآخِرُ فَتَوَضَّعِي وَصَلِّي فَإِنَّمَا هُوَ عَرَقٌ} (۱). نه م فرموده یه هر چند له ده قو له پال پشتیه که ی دا (متن والمسند) تی بینی هیه، به لام له گه ل نه مشدا نه هلی زانست وزانیاری په حمه تی خوابان لی بیت کاریان پی کرده، کار پی کردنی باشتره له پشت گوی خستنی له بواری عاده تی بی نوژی زوره ی ثافره تاندا.

حاله تی سی یه م: ثافره تیک که ماوهی بی نوژیته که ی زانراو دیاری نه بیت و هیچ نیشانه و به لگه یه کی واشی نه بیت که خوینی بی نوژیته که ی پی بناسریتته وه ثایا خوینی بی نوژیته یا خوینی ده مار (الإستحاضة) و به رده و امیشه له یه که م جاره وه که خوینی بینیه و

(۱) ا - رواه أبو داود والنسائي، وصححه ابن حبان والحاكم.

ب - واته: نه گره بی نوژی بو نه وه په نگی په شه و به و په نگی ده ناسریتته وه، نه گره په نگی خوینه که په ش بو نه وه ده ست له نوژی ه ل بگره، به لام نه گره نه وه نه بو واته په نگی په ش نه بو نه وه ده ست نوژی ه ل بگره و نوژه کانت بکه، چونکه نه وه خوینی بی نوژی نیه به لکو خوینی ده ماره و ده پوات. وه رگپ.

خوښه‌کشی له‌سره په کډه کې د پراته یاخود له شتو په چنده سیفته‌ی ناریک وټالوږ د پراته وټالوږیت بگوتریټ ته‌مه خوښی بڼی نویږی. نه‌م جوړه حاله‌تانه به‌گوږی عاده‌تی ټاسایی بڼی نویږی ټورینه‌ی ټافره‌تان کاری پڼی ده‌کریټ که‌مه‌میشه وایه شه‌ش پوږ یاخوت پوږ له‌مه‌مو مانگی‌کدا ده‌ست پڼی ده‌کات و له‌یه‌که‌مین ساته‌وه که‌خوښ ده‌بینیټ ده‌میردریټ و به‌ماوه‌ی بڼی نویږی دده‌نریټ و باقی پوږه‌کانی تر به‌خوښی ده‌مار (الإستحاضة) دده‌نریټ.

* نمونه: وه‌ک نه‌و ټافره‌ته‌ی که‌یه‌که‌م جار خوښ ده‌بینیټ و له‌پوږی پینجه‌می مانگدا ده‌بینیټ و به‌رده‌وامه بڼی نه‌وه‌ی هیچ نیشانه و جیاکه‌ره‌وه‌یه‌کی پونی هه‌بیټ که‌نه‌مه خوښی بڼی نویږی نه‌به‌په‌نگو نه‌به‌شتی تر، نه‌وه‌ ماوه‌ی بڼی نویږی نه‌و جوړه ټافره‌تانه له‌مه‌مو شه‌ش پوږیک یاخوت پوږیکسی مانگدا ده‌بیټ و له‌پوږی پینجه‌مه‌وه ده‌ست پڼی ده‌کات که‌یه‌که‌م جار خوښه‌کی تیډا دیوه له‌مه‌مو مانگی‌کدا، به‌گوږی فهرموده‌که‌ی حمته‌ کچی جحش رضی الله عنها که‌به‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ گوت: نه‌ی په‌سولی خوا، من خوښم له‌به‌ر ده‌پوات، خوښی‌کی زړو به‌رده‌وام، ټایا له‌مه‌چی ده‌بینی، نویږو پوږه‌کانم لی‌قه‌ده‌غه ده‌کات؟ ﷺ فهرمودی: {أَنْعَتِ لِكَ (أَصْفَ لِكَ) إِسْتِعْمَالَ الْكَرْسِفِ (وَهُوَ الْقَطْنِ) تَضَعِينَهُ عَلَى الْفَرْجِ، فَإِنَّهُ يَذْهَبُ الدَّمُ، قَالَتْ: هُوَ أَكْثَرُ مِنْ ذَلِكَ - وَفِيهِ قَالَ: {إِنَّمَا هَذَا رُكْضَةٌ مِنْ رُكْضَاتِ الشَّيْطَانِ فَتَحِيضِي سِتَّةَ أَيَّامٍ أَوْ سَبْعَةً فِي عِلْمِ اللَّهِ تَعَالَى، ثُمَّ إِبْتَغْسِلِي حَتَّى إِذَا رَأَيْتِ أَنَّكَ طَهُرْتَ وَاسْتَنْقَيْتِ فَصَلِّي أَرْبَعًا وَعَشْرِينَ أَوْ ثَلَاثًا وَعَشْرِينَ لَيْلَةً وَأَيَّامَهَا وَصُومِي {١}. فهرموده‌که‌ی ﷺ: {سِتَّةَ أَوْ سَبْعَةً} بڼی سره‌پشکی نیه کامیان په‌چاوه‌که‌یت یان نا، به‌لکو بڼی تی پوانین و لی ورد بونه‌وه و پشکنینی خوته. ده‌بی زړ به‌وردی پونی بکه‌یته‌وه و تی

(١) ا - رواه أحمد وأبو داود والترمذي وصححه، ويُقل عن أحمد أنه صححه، وعن البخاري أنه حسن.

ب - واته: چوڼیه‌تیه‌که‌یت بڼی باس ده‌که‌م، پارچه‌ لږکه‌یه‌که‌ پڼی ده‌گوتریټ (الکرسف) بیټه و له‌سره دامیټ (الفرج) ی دابنی و پڼی دا بیټه نه‌وه خوښه‌که‌ لاده‌بات. گوتی: ناخر له‌وه پتره، له‌م باره‌وه فهرمودی: نه‌وه پیلاقه‌یه‌که‌ له‌پیلاقه‌کانی شه‌یتان بڼی نه‌وه‌ی به‌م جوړه سه‌رتان لی بشپوینیټ و ماوه‌ی نویږ کردن و نویږنه‌کردنه‌که‌تان لی تیک بجیت، نه‌و کاته نیوه‌ش شه‌ش پوږ یان خوت که‌له‌زانست و زانیاری خوی گوره دایه بڼی ماوه‌ی بڼی نویږتان دانبنین و لوی نه‌و شه‌ش یان خوت پوږه‌ خوتان بشونه‌وه و تاده‌بینی که‌پاک بویته‌وه و خوت خاوین کردنه‌وه نه‌مجار بیست و چوار یان بیست و سی شه‌و به‌پوږه‌کانیه‌وه نویږ بکه‌ن و نیایدا به‌پوږ بڼ. وه‌رگیز

بىكۆشيت كام پۆزە بەبەسەر تۆدا دەنگونجىت پەچاۋى بىكەيت. دەبى بىوانىت كام پۆزەيان لەھالەتى تۆۋە نىزىكە واتە سىفەتى كام ئافرىت لەۋ پۆزەدا لەسيفەتە خولقۇ لەتمەن و پەحم دا لەتۆۋە نىزىكە بۆ خويىنى ماۋەى بى نوپۇزىكەى. ئەم جۆرە دانان و خەملاندانە پەچاۋ بىكرىن. دەبى بىزانى ئەگەر ئەۋ سىفاتانەى تۆۋ سىفاتەكانى ئەۋ ئافرىتانە لەشەش پۆزەۋە نىزىكتەر بو. ئەۋە تۆش شەش پۆزەكە بۆ خۆت دادەنىيت، خۆ ئەگەر لەھەۋت پۆزەكە نىزىكتەر بو ئەۋە تۆش ھەۋت پۆزەكە بۆ خۆت دادەنىيت.

ئەۋ ھالەتانەى كەبەخويىنى دەمار (الإستحاضة) دەچىت؛

تۆر جار ھەيە ھالەتى وا بۆ ئافرىتان دروست دەبىت كەدەبىنە ھۆى خويىن بەر بون و خويىن لەبەر پۇيشتن لەدامىنەۋە (نزيف الدم من الفرج). ۋەكو ئەنجام دەرانى نەشتەرگەرى (العملية الجراحية) لەزامال دا (الرحم) يا لەشويىنەكانى تىرى خوار پەحم دا، ئەمەش دو جۆرى ھەيە:

يەكەم؛ لەھالەتەك دا كەئەۋ ئافرىتە دەبىزانى دۋاى ئەنجامدانى نەشتەرگەرى ئىدى بى نوپۇزى نابىنىت ۋەك نەشتەرگەرى دەرھىنانى مندالدىنى بەتەۋاۋى ياخود بەستنى ئەۋ ئافرىتە كەدۋاى بەستەكە خويىن دەبەستى ۋە ھىلى بىتە خوار، ئەم جۆرە ئافرىتانە ھوكمەكانى خويىنى دەمار (الإستحاضة) يان بەسەردا ناچەسپىت، بەلكو ھوكمىيان ھوكمى ئەۋ ژنانەيە كەخويىنى پەنگى زەرد باۋ ياخود پەش باۋ تەپاۋى دەبىنن دۋاى پاك بونەۋە لەبى نوپۇزى، ۋاز لەنوپۇز كىردن و پۆزۇ گىرتن ناھىيىن و لەجوت بونىش قەدەغەيان ناكات و خۆشوشتنەۋەشيان لەسەر پىۋىست (واجب) نابىت بەھۆى ئەم جۆرە خويىنەۋە، بەلام پىۋىستە لەكاتى نوپۇز كىردن خويىنەكە بشۋاتەۋە، ۋ پارچە پەپۇيەك يان قوماشىكى خاۋىن لەدامىنى خۆى بەستىت بۆ ئەۋەى نەھىلى خويىنى لى بىتە خوار يابىتەر دەر، بادەست نوپۇز ھەل بگىرىت و نوپۇزى خۆى بىكات. دەس نوپۇزەكانىشى بالەۋ كاتەدا بن كەدەكەۋىتە ماۋەى شەرىى نوپۇزەكان. واتە لەكاتى خۆى دا دەست نوپۇزەكان ھەل

بگریت. نهگر کاتی دیاریکراویان هه بووه کو پینچ فرهزه نویژه کان. ده نا که ی ویستی نویژ بکات بانه و کات ده ست نویژ بشوات وه ک نویژه سوننه ته په هاکان (المطلقة).
دوهم: گر نه یده زانی که دوا ی نه نجام دانی نه شته رگه ریه که بی نویژی نابینیت، به لکو له وانه یه له توانای دا هه یه بی نویژی ببینیت. نه وه حوکمی نه و ژنه حوکمی خوینی ده مار (الإستحاضة) ی به سه ردا ده چه سپیت. به لگه ی نه ماش نه و فرموده ی پیغه مبه ره ﷺ که به فاگمه ی کچی جحشی فرمو: {إِنَّمَا ذَلِكَ عَرَقٌ وَلَيْسَ بِحَيْضَةٍ، فَإِذَا أَقْبَلَتِ الْحَيْضَةَ فَاتْرَكِي الصَّلَاةَ}. که ده فرموی: {إِذَا أَقْبَلَتِ الْحَيْضَةَ} نه وه ده گه یه نیت حوکمه که ی حوکمی خوینی ده مار (المستحاضة) بۆ نه و ژنانه ی که له وانه یه بی نویژی ببینن له پیش و له دوا ی نه شته رگه ریه که، به لام نه و که سانه ی که مومکین نه بی نویژیان نه بیت نه وه خوینه که یان خوینی ده مار به هه مو حاله ته کانیه وه.

حوکمه کانی خوینی ده مارا (الإستحاضة)

بیشتر زانیمان کامه خوینی بی نوژی و کامه خوینی ده ماره (الإستحاضة)، هر کاتیک که خوینی بی نوژی بو نه وه حوکمی بی نوژی به سر دا ده چه سپیت و کیش خوینه که خوینی ده مار بو نه وه حوکمه کانی خوینی ده ماری به سر دا ده چه سپیت یا چه سپاوه، له پابردودا ئامازه به حوکمه کانی بی نوژی دا کرا.

به لام حوکمه کانی خوینی ده مار وه حوکمه کانی له ش پاکی وان و هیچ جیاوازیه که له نیوان ئافره تانی له ش پاک و خوین ده ماره کان (المستحاضة) دا نیه له م پوانه ی خواره وه دا نه بیئت:

یه کهم: ده ست نویژ ه لگرتن بۆ ه مو نویژه کان و له کاتی ماوه ی شهرعی نویژه کاند، به گویره ی فرموده ی پیغه مبر علیه السلام که فاطمه ی ابی جحش رضي الله عنها فرمو: {ثم توضئي لكل صلاة} (۱). و اتا نه مه نه وه یه که نه و ژنانه نابی ده ست نویژه کات داره کان و اته پینچ فرهزه کان ه ل بگرن مه گهر له کاتی بونی نویژه کاند بیئت و ده که ویتته ناو کاتی شهرعی نویژه کان، به لام نه گهر نویژه کان کات دار نه بون و اته سوننه ته کان نه و ه هر کاتیک ویستی نویژ بکات باده ست نویژ بشوات و نه و نویژه بکات.

دوهم: هر کاتیک ویستی ده ست نویژ بشوات نه وه ده بی شوینه واری خوینه که ی بشواته وه. وه پارچه په رۆیه کی خاوین له سر لۆکه وه له سر دامینی خوی به ستیت بۆ نه وه ی خوینه که بگریت و نه هیلی بیته دهر، به گویره ی فرموده ی پیغه مبر علیه السلام که به حمنه ی فرمو: {أنت لك الكرسف فإنه يذهب الدم، قالت: فإنه أكثر من ذلك، قال: فاتخذي ثوباً. قالت: هو أكثر من ذلك، قال: فتلجمي} و اته: پارچه لۆکه یه که به کار بیته و خۆتی پی

(۱) - رواه البخاري في باب غسل الدم.

ب - بۆ ه مو نویژیک له کاتی کردنیاندا ده ست ه ل بگهر. وه رگتپ.

پاك بكه‌وه، حمه‌ گوتی: له‌وه پتره كه‌به‌لۆكه پاکی بكه‌مه‌وه، ﷺ فهرموی: كه‌واته پارچه پۆشاكێك به‌كار بێنه، گوتی: ئاخ‌ر له‌مه‌ش پتره، فهرموی: خۆت ته‌گه‌به‌ند بكه، (كه‌ئهم‌رۆ له‌زاراوه‌ی نوژداری دا پێی ده‌گوتریت سانتی یاداییی (الحفاظة) من پێم وایه به‌كار هێنایی ئهم جۆره دایییه (الحفاظة) یه له‌مه‌مو شتیکی تر باشتر بێت بۆ ئه‌و ئافره‌تانه‌ی كه‌ئهم حاله‌تانه توش ده‌بن - وه‌رگێت- جادوای ئه‌نجامدانی ئهم كاره ئه‌گه‌ر خوێن هه‌ر هات ئه‌وه زیانی نیه به‌گوێره‌ی فهرموده‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ كه‌به فاطمه‌ی كچی حبیبی فهرمو: {اجتنبی الصلاة أيام تحيضك ثم اغتسلي وتوضئي لكل صلاة، ثم صلي، وإن قطر الدم على الحصور} (١).

سێ یه‌م: جوت بون (الجماع): زانایان جیاپارن له‌ دروست بونی جوت بون ئه‌گه‌ر له‌بلاو بونه‌وه‌ی خراپی و بار گرانی و ناخۆشی و گوناخ و كێشه نه‌ترسن. به‌لام راستیه‌كه‌ی ئه‌وه‌یه به‌په‌هایی دروسته (جوازه مطلقاً) چونكه له‌سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ردا ﷺ ژنانی له‌م جۆره زۆر بون نزیکه‌ی ده‌گه‌یشتنه ده‌ژن و خواو پێغه‌مبه‌ری خواش له‌جوت بون قه‌ده‌غه‌ی نه‌کردن. به‌لكو له‌فهرموده‌ی خوادا هاتوه كه‌ده‌فهرموی: ﴿فَاعْتَرِلُوا الْنِسَاءَ فِي الْمَحِيضِ﴾ البقرة: ٢٢٢. واته: له‌كاتی بێ نوێژی دا له‌ژنه‌كانتان كه‌نار گیر بن واته له‌گه‌ڵیادا جوت مه‌بن. به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه كه‌له‌و ماوه‌یه‌دا نه‌بێت قه‌ده‌غه نیه جوت بون له‌گه‌ڵ ژندا، وه‌مادام نوێژی بۆ دروسته، خۆ جوت بون ئاسانه‌تریشه له‌نوێژ، وه‌پێوانه‌ی جوت بون له‌سه‌ر جوت بونی ئه‌و ژنانه‌یه كه‌ده‌كه‌ونه بێ نوێژی درۆینه‌وه (غیر صحیح).

(١) أ - رواه أحمد وابن ماجه.

ب - له‌ماوه‌ی بێ نوێژه‌كه‌تا كه‌ماوه‌ی عاده‌تی ئاسایی خۆته له‌نوێژ دور بكه‌وه و بۆ مه‌مو نوێژێك ده‌ست نوێژ له‌كانی بونی نوێژه‌كان، یان هه‌ر كاتێك ویستت نوێژی سوننه‌ت بكه‌یت هه‌ل بگره‌وه و نوێژه‌كه‌ت بكه ئه‌گه‌ر خوێنت بدلوپێته له‌سه‌ر حه‌سیره‌كه‌ش كه‌له‌سه‌ری نوێژ ده‌كه‌یت. وه‌رگێت.

چونکه ئەم دو حالەتە بە کسان نین هەتا کو لای ئەو کەسانەش کە دەڵێن هەرامە،
دیاره پێوانە کردنیش (القیاس) لە گەڵ بونی جیاوازی دا دروست نیه (لایصح).

وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وعلى آله وأزاجه وذرياته
ومن والاه إلى يوم الدين.

چہند وشہیہ کی زیرین

بو خوشکی موسلمانى هاوچہرخ

نوسینی

محمد امین میرزا عالم

وہرگیوانی

نہ حمہد میرزا پوسٹہ می ژیرو

بسم الرحمن الرحيم

ھەموو بۆلۈمى گۇفارىكى ئۆز بەگۈپ تەۋھىمىكى سەر سۈپھىنەر لەمۇدىلات و بېرىنى
جل و بېرىكى تازە و جۆرى نوپى ى تازە داھاتوى پۆشاكى ژنانى بىانى و جۆرەھا قىزىرىن
وداھىتان و خۇپازاندەنە و جۆرە ھامكىچا دەكە و نەبەرچاومان.

ئۆرسەيرە: پېم ناللى چۆن كىزى موسلمانى باۋەپدار پازىكە بى سى و دوولاساى
پۆشاك پۆشانى پوت و لارولەنجەكەرى سەر وەك گۇپانەى حوشتر بىكەنەۋە.

ئانەمەى پانتۆل لەبەردەكات. ئەۋەى جل و بېرىكى تەسك دەكاتەبەر ئەۋەسى
يەمەى كەلەسەپانە بەرز دەپوات، وئە چۈرەمەى خۇ داپۆشە بەلام بە چى؟
بەعەبايەكى پەنگاۋپەنگى ئال و والپۆش و پاراۋە... وئەكىزە پېنجەمەى كەقزەكانى
بەرەنگەكانى شەبەنگ (الطيف) پەنگ دەكات. وئە شەشەمەى كەدەم وچاۋكولمەكانى
خۇى لەدەرمانى مكىچا زەردوسور شەلال دەكات. وەچەندانى ترەن بەرىگەدا دەپۆن
وجلەكانىان لەلاتەنىشت ياخودلەپاش ولەپېش قىلىشكى تېدايە تا سەرئەتۇ ولولاكان.
ولەنزىك ئەۋىشەۋە ئافرەتېكى تردەپوات و بۆنى عەترى پارىسى لى پەرش دەبېت.
يانەۋ كىژۆلەى كەئۆز بەفېلاۋى ولەخۇبايەۋە بەرېدا دەپوات و بابوكە(قۇى دەست كەردى)
تازەى لى لەسەر كەردروە. ئەمەۋ. ئەمەۋ. ئەۋە.

فەتۋا: پەرسىارلەشىخ محمد كورپى صالح العىمىن ئەندامى دەستەى گەۋرەزانايانى
شانىنى سەۋدىيە كرا:

پ: حوكمى كېرىنى ئەۋگۇفارانەچى يە كەپپو پاگەندەى جل و بېرىكى تازە داھاتو
بلاۋ دەكاتەۋە بۆئەۋەى سود لەھەندى لە مۇدىلەكانى پۆشاكى تازەۋەمەچەشنى
ژنانەۋەرىگىت؟

ۋە: گومانى تېدا نە كەكېرىنى ئەۋگۇفارانەى كەتەنیا وئەھەرەمەكانى تېدان
ھەرام و قەدەغەيە. چۈنكە بون و بەدەست ھىنانى وئەكان ھەرامن بەگۈپەرەى فەرمودەى

پتغمبر(ﷺ) {لاتدخل الملائكة بيتاً فيه صور} ^(۱). بۆيه كاتيك وینه يه كي له ناو قالیه كه دا (پايه خ) له مائی عائیشه(رضی اللہ عنہا) دابینی له جیی خوی وه ستاو نه چوه ژوره وه و نیشانه ی پی ناخوشی وناپه زایی له نیو چاوانی دا دیاربوو.. دیاره نه و گوفارانه ش پړو پاگه نده ی جل و بهرگ بلاو ده كه نه وه كه ده بی سهریكرین، هه موجل و بهرگه كان حال نین ، له وانه یه نه و جل و بهرگانه ی ده یان خاته پړو جل و بهرگی ئافره تان بن و بۆ موسلمانان دروست نه بن و تاییه ت بن به و نه وه نه و كاته ده بیته خوچواندن به كافران و نه میش حرامه به پی ی فرموده ی پتغمبر(ﷺ) {من تشبه بقوم فهو منهم} ^(۲) نه وه ی كه من ئاموژگاری برا موسلمانانه كانی پی ده كه م به گشتی خوشكانی موسلمان به تاییه تی نه وه یه كه له و جل و بهرگ و پۆشاكه حرامانه دور بكه ونه وه. چونكه تیایدا هه یه خوچواندن به غیری موسلمانان و پۆشاكی وا یان تیدایه دامین (عوره) ی داناپوشن و به در ده كه ون. هه ر جل و بهرگیکی تازه داكوت پیویسته له عادات و په وشت و كلتوری موسلمانانه ی خومان هه ل بهیئجرین، نه كه له وانه ی كه دینه كه مان بفروشن و به عادات و كلتوریک كه له غیری موسلمانانه وه پیمان ده گات و كار ده كاته سه ر بیروباوه پړوواله تی دهره وه شمان. ^(۳)

مه رجه كانی پۆشاكی شهرعی نه ی خوشکی موسلمانم

بزانه كه خانه واده ی زانست (أهل العلم) هه شت مه رجیان بۆ پۆشاكی ئیسلام داناوه . پیویسته له سه ری سوربی و له بهر كردن و كارپی كردنیا. كه له م خالانه ی خواره وه دا كۆده بنه وه :

یه كه م : پیویسته نه م پۆشاكه هه موله ش دابپۆ شیت بی هه لاویردنی ههچ شوینتیک ، ده م وچاو، هه ر دوده ست، و هه ر دپوی، و هه ر دوقوله كان عه وه تن ده بی دابپۆشرین.

(۱) واته : فریشته كان ناچنه ناو نه و ماله ی كه وینه ی تیدابن. (وه رگیپ).

(۲) واته : هه ركه سیك خوله هه ركه س و گه ل و كومه لیک بچوینتیک نه وه له وانه (وه رگیپ)

(۳) به ده قه وه له كتیبی : (فتاوی المرأة . ص ۷۸) هه لئنجراون.

دوهم: نابى ئوپوشاكه بۆخۇپازاندنەوہبى. وەك بلىتى پازاۋەوپەنگاۋ پەنگى سەرنج راكىش بن، و بەداۋى زىوى وىزىپىن وېرىقە دارچىنرابىن.

سۈيەم: پىۋىستە پۇشاك ئەستورىيىت و تەنك و تىۋارو پوت نەبىت لەشى تىپادىارىيىت. چۈۋارەم: نابى پۇشاك تەنك بىت وئەندامەكانى لەش دەرپەپىنىت و وىناى شوپنە فىتنەيەكان بىكات و دەبى دەبل ەپان وپۇرو فراوان بىت وپە لەشەوہ نەنوسىت.

پىنچەم: نابى جل وپەرگەكان بۇندارو پازاۋەو بۆن خۇش بن. شەشەم: نابى پۇشاكى ژنان بەپۇشاكى پىاۋان بچىت. واتە نابى لەقوماشى پىاۋانەو لەشپوہى پىاۋانە بدرويت. جلى پىاۋان لەبەر بىكات.

حەۋتەم: نابى پۇشاكى ژنانى مۇسلمان لە پۇشاكى ژنانى كافىر بچىت ولە شپوہى ئەۋان بدرويت و كورت و تەسك وپوت بن.

ھەشتەم: نابى ئوپوشاكەى لەبەرى دەكەن پۇشاكىكى بەناۋبانگ و دەگمەن وپازاۋەبن و خۇيان پىۋەبابدات و شانازى ولەخۇبايى بون و گەزافيان پىۋە لىبىدات. ھەروەكو پىغەمبەر(ﷺ) فەرمۇيەتى: {من لبس لباس شهرة في دنيا ألبسه الله ثوب مذكاة يوم القيامة ثم ألب فيه ناراً} رواه أبوداؤد. ^(۱) (بۇپىترانىارى دەتۋانى سەيرى كىتپى ((من أملك بالحجاب)) (نشرة الحقيقة) ھەروەھا كىتپى (عودة الحجاب. ص ۳) بىكە).

گېرى راشكاۋى وراستىيەكان ھەلە كارىيەكان دەبىرى و دەسو تىنى:

خوشكى مۇسلمانم: ئايا دەزانى ئەو دەستە پەشە ھەل خەلەتتەنرە فىل بازەى كەپىش كەمىك لەمەۋبەر لىم ئاگادار كىرەوہ كى يە؟ ئەۋدەستە پەشە فرىو دەرە برىتپە

(۱) واتە: ھەرگەسىك لەدنپادا جل وپەرگى بەناۋبانگ و دەگمەن لەبەر بىكات. خۇاى گەۋرە لەقىامەتدا جلى پىسۋاى و سەرشۇپى لەبەردەكات و ئاگرى تى بەر دەدرىت وپىلىسەى ئاگرى لى ھەلدەستى. خۇاپەنامان بدات. ديارە ئەمە تەنپا ھەر ژنان ئاگرىتەوہ بەلكو بۇپىاۋانىش ھەمان حوكمى ھەيە. (ۋەرگىپ)

له و ناو نیشانه بریقه دارو نوسین ومانشیتته سیحر بازو وشو زار او نه ده بیاته پازاوانه ی که ستونه کانی ناو پږژنامه و گؤفاره نی پی پر کراونه وه و داوات لی ده که ن و بانگه شه ی به ناو نازاد بون و پیشکه وتن و گه شه کردن ده که ن و داوای ده ست و هاریکاری تو ده که ن له و به ناو نازادی و پیشکه وتنه ی کومه لگا و به و بیانوه و ده یانه وی په لکیشیت بکه ن و له سهرنگه ری حه یاو شه ر هف دهرت په پینن.

کی دهینوسی؟ به کری گیراوانی ماسونیه ت و ناماده که ران و بلاوکه ره وان و بانگه شه کارانی به ره لایی بو سه رلیشتوانت و فریو دانت و بو نه وه ی پو شاک ی شه ری خوایی و به حه یا حه شمت و فری بدیه ت و په گه لیان بکه ویت و به خیه ته ناو ده ستیان و له پاک ی و داوین پاک ی و شه ره فمه ندی و سه ره برزی و سه رفرازی دهرت بهینن و له به رنامه ی خوا دورت بخه نه وه و ته واو ه ل ت بگیرنه وه و پیس و پوخل و وات لی بکه ن نه خیرت بو نه فسی خوت پیوه بمینن و نه بو میرو که س و کارت ..

نه وانه له پیست و گوشت و هیسکی خومانن و هر به زمانی خوشمان قسه ده که ن و ده دوین و به ساخته چیتی و له بن په رده ی دروین داوای نازاد بون و پرکار بونی ثافره ت ده که ن و ده لین: چون کومه لگا ده توانیت به یه ک ده ست بریه ت و نه ویتریان کپ و خنکینراو بیت ؟! و هه تاکه ی ده بی ثافره ت له ناو چوار دیواردا کوت و به ندو زنجیر بکریت ؟! نایا هر ده بی نه و نیوه ی کومه له له کار بخریت سر بکریت ؟! ناخر کومه لگا ناتوانیت به قاچیک بروات به ریوه . بوچی نیوه و سورن له سهر نه م کاره ؟! نه خیر به لکو نیوه دوا که وتوی کونه په رستن.

إِنَّا سَمِعْنَا أَخْتَنَا شَيْئًا عَجَاب

قالوا كلاماً لا يسرُّ عن الحجاب

قالوا خياماً غلقت فوق الرقاب

قالوا ظلاماً حالكاً بين الثياب

قالوا التأخر والتخلف قى النقاب

قالوا الرشاقة والتطور في غياب
نادوا بتحرير الفتات وألفوا فيه الكتاب
رسموا طريقاً للتبرج لا يضيّع الشباب
يا أختنا هم ساقطون إلى الحضيض إلى التراب
يا أختنا هم سافلون بغيرهم مثل الكلاب
يا أختنا هذا عواءُ الحاقدين من الذئاب
يا أختنا صبراً تذوب ببحره كل الصعاب
يا أختنا العفيفة والمصونة بالحجاب
يا أختنا فيك العزيمة والنزامة والثواب
فالنار مثوى الظالمين لهم عقاب
والله يكشف ظلمهم يوم الحساب
والجنة المأوى ويا حسن المآب^(۱)

(۱) واته: ئیمه شتیکی سه یرو سه رسوێ هینه مه رمان ده رباره ی خوشکه که مان بیست. قسه یه کی ناخۆش ده رباره ی پۆشاکه شه رعی خوشکان که دل نیکه ران و ناگوشاد ده کات. به و پۆشاکه شه رف مهنده ده ئین: چارشیتوێکه و به سه ر پوی ئافره تان دا دراوه و قفلی داوه. گوتیان : نه وه تاریکاییه کی نه نگو سته چاوه له نێو هه مو پۆشاکه کاندایه بالایددا دراوه. گوتیان ناخر په چه و په رده و نه و پۆشاکه مایه ی دواکه وتویی و نه فامیه. گوتیان پاژاوه یی و له ش جوانی و پێشکه و تن فری دانسی نه و پۆشاکه یه. هاواریان ئی هه ستاو بانگه شه ی ئازادی کچانیان کردو چه ندان کتیب و چاپکراویان له سه ر نوسی. چه ندان نه خشه و پلانی خۆپازاندنه وه و خۆپوت کردنه و دیان کیشا و هه مو گه نچانیان بۆ جلۆکیش کردن.

ئه ی خوشکه که مان: نه وانه تێچون و که وتونه بنکی بنه وه ی چال و به زه وه ی دا که وتون. ئه ی خوشکی ئیمه نه وانه سوک و پیتسوان و کرده وه کانیشیان سوک و پیتسوايه وه کو سه گن گوێ یان پی مه ده . ئه ی خوشکی به ریزمان نه و هاواره هاواری و لوره ی له دوره وه ی گورگ و چه قه لکانه، ئه ی خوشکی

نه‌خشه‌ی تێك شاکاندنی شه‌پوله‌که :

دوژمنانی ئیسلام به‌جوله‌که‌و هه‌مو نه‌وانه‌شی که‌له‌سەر به‌رنامه‌ نه‌وان ده‌پۆن و شوێن که‌وته‌ی نه‌وانن له‌عه‌لمانیه‌کان.. بانگه‌شه‌کارانی به‌ پۆژئاوایی بون و زوڤنا ژهن و ده‌هۆل کۆتانی پۆژئاواو و جوله‌که‌و نه‌صرانیه‌کان مه‌به‌ستیکی گلاویان هه‌یه‌و نه‌خشه‌و پلانیکی پیس و بۆگه‌نیان دا‌پشتوه‌ بۆ بلاوکردنه‌وه‌ی خرابی و خراپه‌کاری له‌ناوچین و توێژه‌کانی کۆمه‌لگای موسلماناندا، بلند گۆی بانگه‌شه‌ کردن و زوڤنا ژهنین و ده‌هۆل کۆتانی هاواری پوت کردنه‌وه‌ی ئافره‌تان و تێکه‌لاویان له‌گه‌ڵ پیاواندا تاو داوه‌تی و هاواریان لی به‌رز بۆته‌وه‌.

نه‌وان پاسته‌وخۆ داواو بانگه‌شه‌ی نه‌مه‌ ناکه‌ن.. به‌لکو ژیره‌و ژیر بۆی ده‌چن و لا به‌لا لی ده‌ده‌ن.

نه‌وه‌تا ده‌لێن ئێمه‌ ده‌مانه‌وی ئافره‌ت ته‌نیا چاوی به‌ده‌ر خات تا له‌پیدا نه‌که‌وێت و چاوی ببینی !! ... ئا نه‌مه‌ سه‌ره‌تای نه‌خشه‌وپلانه‌که‌یان بو یه‌که‌مین هه‌نگاویان بو. له‌مه‌دا سه‌رکه‌وتن پوختاری پاکێ ئافره‌تیان به‌ده‌رخست و چاوی و خائنی و بی باوه‌ریان نه‌م پوختاره‌ بی گه‌رده‌یان پیس و پرده‌ش کرد. نه‌مجار هه‌نگاوی تازه‌یان هه‌له‌پێنا وه‌ی

به‌پێرمان ئارام بگره‌ ، ده‌ریای ئارامه‌ که‌هه‌مو که‌ندو کۆسپه‌و ناخۆشی و قورسیه‌ک ده‌توێیته‌وه‌و پاده‌مالی و پر ده‌کاته‌وه‌.

ئه‌ی خوشکی به‌پێر تو به‌و پۆشاکه‌ شه‌رعیه‌ شه‌ره‌ف و که‌رامه‌ت و داوێن پاکیت پارێزراره‌ ، ئه‌ی خوشکی موسلمان ده‌ی تاو و گۆپو هه‌ممه‌ت و نه‌یت و نیاز و پاکێ و بی گه‌ردی له‌تۆوه‌. پاداشتی له‌خوای گه‌وره‌وه‌. ئه‌ی خوشکی به‌پێر: چاره‌نوس و جینگای سته‌مکارانی سزا و ئازارو نه‌شکه‌نجه‌ی به‌سفت و سوێی ناگری دۆزه‌خه‌. دنیای به‌ زۆر دانیایو بی گومان به‌ که‌خوای گه‌وره‌له‌پۆژی حساب و لی پێچانه‌وه‌دا سته‌م و کرده‌وه‌ خراپ و بۆگه‌نه‌کانیان ئاشکرا ده‌کات و له‌به‌ر چاوی هه‌مو خه‌لکی پۆژی هه‌ستانه‌وه‌ پێسو و پو په‌شیان ده‌کات . و به‌هشتی (المأوی) ش بۆ بپوادران و خۆ له‌خوا پارێزان ده‌بێت ئای له‌و شوێنه‌ خۆش و به‌له‌زه‌ته‌ ، ئای که‌چه‌ند جینگه‌یه‌کی چاک و خۆشه‌. (وه‌رگێڕ)

دوه میان دهست پی کرد که نهویش پوت کردنه وهی ئافرهت بو (تسغیر المرأة) ، گوتیان دهی چی تیدایه بانئافرهت دهم وچاوی بهدر بخت وجلی مژده له بهر بکات خۆ دینی ئیسلام دینی ئاسانکاری و دینیکی نهرمه و پینگه له مه ناگریت و توندو تیژی تیدا نه. پیغه مبه ریش هه والی داوه به له ناو چونی مل ملانی کاران و توندو تیژان (المطنطعین) داوه...!! دهی خۆ پۆشاکێ راسته قینهی ئلره تان وا له ناو دلیاندایه نه که له سه ر دهم وچاو و پوی دهره وهی له شیان.. ئابه م جۆره جۆرها گومانیان خسته ناو دلی خوشکانی موسلمان هه.

قالوا أرفعی عنك الحجابا

أوما كفاك به إحتجابا

واستقبلی عهد الفسور

اليوم وإطرحی النقابا

عهد الحجاب لقد تبأ

عد يومه عنا وغابا^(۱)

دهی ئه مجار ههنگاوێ تریان هاویش و گوتیان: ئه وه چی یه ئه و چارشویه پەش وچلکته به سه ر جله کانتانه وه له بهر ده که ن و به سه رخۆتانی هه ل ده کێشن؟ بۆچی ئه و عه بایه جوان و پازاوه و پره نگاو پنگ و مزه رکه شه (الکابات) له بهر نا که ن؟! ئایا له بهر کردنی ئه م جله مبرودارو چنراو به داوه ده زوه زیوینه کان دنیا هه ل ده ستیت و نانیشیت هه یادنیا له بهر یه ک ده چیت؟!

(۱) واته: به ئافره تانی موسلمانان یان گوت: دهی به چه و په رده و پۆشاکت فەری ده و پوت به ده ر بخه ده ی به سه چیدی به م چارشویه خۆت دامه پۆشه و خۆت وه ده رخه، له و بهنده وه ره ده رو پویه سه رده می ئه مۆی ئازادی و به چه که ت فەری بده. به سه ئیدی سه رده می به چه و په رده و پۆشاک و خۆداپۆشین به سه رچو، رۆی و پۆژی به سه رچو له ئیمه دورکه و ته وه له پێش چاومان ون بو. (وه رگێتی).

دېسان گوتیان.. ناخر تو ناتوانی بهم جله ته‌سکانه به‌پیدا بېږیت وچه‌کانت له‌ژیره‌وه ته‌سکن ونازارت ده‌دن .. نه‌ی چار چیه؟!

نه ه .. چار زور ئاسانه .. وهره له‌لای ژیره‌وه‌را (له‌دامینه‌وه) قلیشیک(درزیک) له‌جمله‌کانت (کراسه‌کټ - ته‌نوره‌کټ) بکه فراوان ده‌بیت!!

نه‌مجار گوتیان.. ده‌ی باشه نه‌م په‌ش پوښینه‌ی بچی یه؟ پوښاکیکې په‌نگاو په‌نگ له‌به‌ر بکه، به‌لام به‌یه‌ک په‌نگ و له‌خو پازاندنه‌وه‌ش دوربکه‌وه وه.

ده‌ی له‌سمر نه‌م فېو فیل و فېو دان وگومان خستنه ناو دلان و وه‌سوه‌سانه‌یان هر به‌رده‌وام بون تاتوانیان ئافره‌تانمان فېو بدن وچه‌کانیان پی کورت بکه‌نه‌وه‌و پوت وسفوریان بکه‌ن و به‌ته‌واوی پوښاک و عه‌باو جل و به‌رگی شه‌ریان له‌به‌ر دابمالن و پی فېو بدن و لچک و په‌رده‌یان له‌سمر پوان فېو بدن و قزو پرچ و په‌رچه‌میان پی والاو پوت بکه‌نه‌وه‌و قزی ژنان له‌گه‌ل شنه‌ی هه‌وا ی به‌هارو هاوین وزستان شنایه‌وه. ئیدی به‌م پیودانگه‌تابه‌ته‌واوی ئافره‌ت هاته‌ه‌رو جله‌وی خوی له‌ده‌ست خوشی ده‌رچو و وه‌ک بوکه شوشه ئال ووالا وپازاوه وپوت وقوت بوه‌وه، به‌ناوی پیښکه‌وتن وشارستانیته وکومه‌لگای مه‌دنه‌ی له‌گه‌ل پیاوani بیگانه‌دا تیکه‌ل بو.

به‌وه‌شه‌وه نه‌وه‌ستان تاگه‌یشته نه‌و راده‌یه‌ی که‌له که‌ناره‌کانی ده‌ریاو له‌هاوینه هه‌واره‌کان و شوینه‌کانی گه‌شت وگوزارو رابواردن به‌شیوه‌یه‌کی واده‌رکه‌وتن که‌هیچ شتیکیان له‌به‌ردا نه‌ما که‌له‌شیان دابپوښیت، به‌م جوړه جله‌وی ژنان به‌هیچ کلوجیک نه‌به‌ده‌ست خودی خویان نه‌به‌ده‌ست می‌رد و نه‌به‌ده‌ست که‌س وکاریان ماو به‌ته‌واوی که‌وته ناو له‌پی ده‌ستی بیگانه‌کان وگورگه برسیه‌کانی ناوکومه‌ل و که‌وته ده‌ستی دروستکه‌رانی جل و به‌رگ وپوښاکې جوله‌کو نه‌سرانی وهانده‌رانی نه‌و جل وپوښاکه ناشه‌ری ویی ئابپوښیانه‌وه. هه‌روه‌کو که‌وته ده‌ستی بانگه‌شه کارانی یه‌کسانی ژنان به‌پیاوان و به‌ناو پاریزه‌رانی مافه خوراو وپفینراوه‌کانی ئافره‌تان!!

ئابەم شتووه ئافره تیان فریو داو له گریژنه یان بردو له پریگه ی راست وفیتره تی
 خوایی لایان داو ئافره تی به سته زمانیان سه ر لیشیواندو وهك پانه مه پی گورگ لیدراو
 به دوا ی گورگه دوژمن و كه لبه تیژو بخۆره كه ی دا رای کردو مل به مل به دوا ی كه وت!!
 نه ی خوشکی موسلمانم : سه دان مه خابن! بینیت چۆن حه یاو شه رم سه ر بر دراو
 داوین پاکی چۆن دزراو زپینرا...!! ئایا هۆشیارو به ئاگا نایه یته وه و ئاوپێك له پابردوی خۆت
 ناده یته وه بزانی داخۆ چی یان به سه ر هیناوی وچی یان پی کردوی؟!
 أرى خلل الرماد وميض نار وأخشی أين يكون لها ضرام
 فإنَّ النار بالعودین تزكسى وإنَّ الحرب مبدؤها كلام^(۱)
 گۆرانی ومۆسیقا له چه ند دپێك دا:

خوای بالا ده ست وکار به چی ده فره موی: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ
 الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
 مُّهِينٌ﴾ لقمان: ۶.

ئیهن ومه سعو د له زافه کردنی ئەم ئەم نایه ته دا سی جار سویند به (والله الذی لا إله
 إلا هو) ده خوات وده لێ: مه به سستی خوا له م نایه ته دا گۆرانی گوتهن وگوێ بو گرتنیه تی^(۲).

(۱) واته: ده بینم كه مه ترسی كه وتنه وه ی ئاگر له تروسكه ئاگری بن خۆله میش دایه . ده ی ده بی نقر
 ورد بین و به رچاو پۆشن بین چونكه دوژمنانی ئیسلام هه میشه وابۆمان له بۆسه دان و خۆیان مه لاس
 داوه مه ترسیان هه روه كو مه ترسی سیسه ئاگرو پشكۆی سیسه ماری گه شاهه ی ژیر خۆله میش یاوهك
 كورد گۆته نی (ئاگری بن كایه وایه). نه ی خوشكا ن و نه ی برایانی موسلمانم ده بی وریاو چاو كراوه بین.
 نه دی نازانی ئاگر به ربونه وه له دو پوشكه یا له دو چله چیلكه وه كلبه ده ستینێ و داده گیرسی و ده
 ته نیتته وه و له ش داده گریت، هه مو جهنگی گه وره و ولات كاو له كر و قه تیخه ریش سه رچاوه كه ی له
 قسه و گفتارو به رنامه پێژی و بانگ كرده وه سه رچاوه ده گریت. وه رگێر.
 (۲) تفسیر این کثیر ۱/ ۴۴۱.

پیغه‌مب‌ریش ﷺ: {لیکونن فی اُمّتی اقوامٌ یستحلون الحرَّ والحریر والخرم والمعارف} ^(١).

نیمامی ابوبکر ﷺ: فرمویه‌تی: گۆرانی وژه‌نینی ئاوازه‌کان وگوئ بۆ گرتنی زوړنای شه‌یتان. ه‌روه‌ا هاوه‌لانی نیمامی ابی حنیفه گوتویانه: گۆرانی گوتن و گوئ گرتن بۆ گۆرانی وئاوازه‌کان ده‌رچونه له‌له‌دین و چیژ وه‌رگرتن لی‌یان کوفره.

نیمامی مالک کوړی نه‌سه‌س گوتویه‌تی: گۆرانی گوتن وگوئ گرتن بۆ لای ئیمه‌ته‌نیا خراپه‌کاران ده‌یکن وپیشه‌ی نه‌وانه. نیمامی شافیعیش ﷺ: گوتویه‌تی: گۆرانی وړاواردن خو خه‌ریک کردن وکات به‌فیرۆ دانه‌و له‌کاریکې بئ ناوه‌رۆک وپړو پوچ ده‌چیټ.

نیمامی أحمد ﷺ: گوتویه‌تی: گۆرانی گوتن دوپویی له‌دلدا ده‌روینټ. نیمامی القرطبی ﷺ: گوتویه‌تی: گۆرانی وئاواز لیدان به‌قورئان وسوننه‌ت قه‌ده‌غه وحرامه.

نیمامی ابن‌الصلاح گوتویه‌تی: گۆرانی گوتن له‌گه‌ل لیدانی ئامیره‌کانی مؤسیقا به‌کۆړای زانایان حه‌رامه.

نه‌ی خوشکی موسلمانم، نه‌ی نه‌و که‌سه‌ی که‌خواو پیغه‌مب‌ری خوات خو‌ش ده‌وټ پټ ده‌لټین: (فماذا بعد الضلال إلا الحق)؟! ^(٢)
* فتوا:

پ: بریاری شه‌رع چیه ده‌رباره‌ی گوئ گرتن بۆ گۆرانی و مؤسیقا، وحوکمی سه‌یر کردنی نه‌و فیلم و زنجیره‌نه‌ چی به‌که‌ژنان تیایدا پوت وسفورن؟

(١) رواه البخاري فی صحيحه ٥١/١٠٠.

واته: زه‌مانیک دادټ له‌م ئوممه‌تی منه‌که‌س وگه‌ل وقه‌ومانیک په‌یدا ده‌بن که‌داوین پیسی واته‌ زینا وله‌به‌ر کردنی پۆشاکي حه‌ریرو مه‌ی خواړه‌نه‌وه وژه‌نین ولیدانی ئامیره‌کانی مؤسیقاو گۆرانی حه‌لال ده‌که‌ن. وه‌رگټې.

(٢) دواي ه‌ق له‌ناه‌ق به‌ولاوه‌ چی تر ه‌یه؟! وه‌رگټې.

وه لآم: گوی گرتن بۆ موسیقا و گۆرانی حه رامه وهیچ گومان له حه رام بونی دا نیه، له پێشینهی پیاو چاکانی سه حابه کان وشوین که وتانه وه پیمان گه یوه گۆرانی دوپویی له دلدا ده پوینیت وگویی گرتن بۆ گۆرانی و موسیقا له پابواردن و قسه ی پرپوچ و بی واتاو گوناحباریه و له شه ریه تی خوادا بیزاراوه هه روه کو خوی گه رده ده فهرموی: ﴿وَمِنْ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا ۚ أُولَٰئِكَ هُم مُّعَذَّبُونَ﴾ لقمان: ۶.

ئێین مه سعود له شرۆفه ی ئه م ئایه ته دا ده ئی: (والله الذی لا إله إلا هو إِنَّهُ الْغَنَاءُ) واته سویندم به خوا که هیچ خوا به کی تر له و به ولاره نین به هه ق به رستری مه به سستی خوی گه رده له م ئایه ته گۆرانیه. گومانی تیدا نیه که شرۆفه کردن و لیکدانه وه ی ئایه ته کان له لایه ن سه حابه وه به لگه یه و وه رده گیریت و کاری پێ ده کریت و له پله ی سی یه مدایه له لیکدانه وه و شرۆفه کردنی قورئانی پیروژ چونکه شرۆفه کردن و لیکدانه وه ی قورئان سی پله ی هه ن که بریتین له له مانه ی خواره وه:

۱. لیکدانه وه ی قورئان به قورئان.

۲. لیکدانه وه ی قورئان به سوننه ت.

۳. لیکدانه وه ی قورئان به فهرموده ی سه حابه کان.

هه تا کو هه ندی له نه هلی زانست وزانیاری تا نه و پاده یه ش ده پۆن که لیکدانه وه ی سه حابی حوکمی به رز کردنه وه (الرفع) هه یه، وه لی پاسته یه که ی نه وه یه که حوکمی به رز کردنه وه ی نیه، و به لکو نزیکترین قسه و گفتاره له پاستیه وه. هه روه ها گویی گرتن بۆ گۆرانی و موسیقا که وتنه ناو سنوری نه و کرداره یه که پێغه مبه ر ﷺ ئاگادارمان ده کاته وه که خۆمانی لی بپارێزین ولی ی دوریکه وینه وه که فهرمویه تی: ﴿لِيَكُونَنَّ أَقْوَامٌ مِنْ أُمَّتِي يَسْتَحْلُونَ الْحِرَّ وَالْحَرِيرَ وَالْخُمْرَ وَالْمَعَازِفَ﴾. واته: زینا و خراپه کاری و مه ی خواردنه وه و له به ر

کردنی هر یرو به‌کاره‌یتانی ناوازه‌داره‌کان واته ژه‌نین ولیدانی نامیره‌کانی موسیقاو ناوازه‌کان وکەیف و سه‌یف و پابواردن وه‌لّ په‌رین و داپه‌رین چه‌لالّ ده‌که‌ن که‌خوای که‌وره لی ی حه‌رام کردون^(١).

له‌روانگی نه‌مه‌وه من نامۆژگاریم ناراسته‌ی بریانی موسلمان ده‌که‌م که‌خویان دور بگرن له‌گویی گرتن بۆ گۆرانی و موسیقا وه‌میشه سلّی زۆری لی بکه‌نه‌وه. به‌گۆته‌و پڕوپاگه‌نده‌ی نه‌وانه فریو مه‌خۆن که‌ده‌لّین: نه‌هلی زانست وزانیاری واته زانایان پێگه‌یان داوه به‌گویی گرتن له‌گۆرانی و ناوازه‌کان (المعازف) واته موسیقا، چونکه به‌لگه له‌سه‌ر حه‌رام بونی پون و ئاشکراو زۆن. هه‌روه‌ها ته‌ماشای کردن و بینینی فیلمه زنجیره‌یه‌کان که‌ئافره‌تیان تیدا بیت و نه‌کته‌ری ئافره‌تیان تیدا به‌شداره حه‌رام و چه‌ده‌غه‌یه مادام له‌و فیلمانه و به‌هۆی ئافره‌ته‌وه توشی گوناح و فیتنه ده‌بیت. ده‌بی ئه‌وه‌ش بزانی که ئه‌و قلیمانه زۆربه‌ی زۆریان زیان به‌خشن نه‌ک سود به‌خش، هه‌تا که ئه‌گه‌ر ئافره‌تیشیان تیدا به‌شدار نه‌بیت. ده‌ی ئاخه‌ر خۆ به‌چاوی خۆمان ژن و پیاوانی به‌شدار بوی ئه‌و فیلمانه ده‌بینن، که‌ژنه‌که‌کان پیاوه‌کان ده‌بینن حه‌رامه بۆیان و که‌پیاوه‌کانیشمان ژنه به‌شدار بوه‌کان ده‌بینن حه‌رامه بۆیان. به‌زۆری وایه که‌مه‌به‌ستیان له‌گه‌لّه‌ کردن و به‌ره‌م هێنان و په‌خش کردنی ئه‌و فیلمانه زیان گه‌یاندنه به‌کۆمه‌لّ له‌پوی ئاکارو په‌هوشته‌وه. داوا له‌خوای بالا ده‌ست و کار به‌جی ده‌که‌م که‌موسلمانان له‌داو و شه‌پو فیتنه و نا‌ژاوه‌گێپی ئه‌و فیلم و زنجیره‌یی و گۆرانی و موسیقایه بپارێزیت و کار به‌ستانمان بۆ چاک بکات بۆ ئه‌وه‌ی بواری خێرو به‌ره‌که‌تیان بۆ موسلمانان و گه‌ل و نیشتمانی موسلمانان تیدا بیت. خوای که‌وره ئیصلاحي ئیمه‌و نه‌وانیش بکات. ئیدی خواش له‌هه‌موان زاناره‌(والله اعلم)^(٢).

(١) رواه البخاري من حديث أبي مالك الأشعري أو لأبي عامر الأشعري.

(٢) ه.أ.ه. (فتوى الشيخ ابن العثيمين من كتاب فتاوى المرأة ص ١٠٦) (أسئلة مهمة سؤال ١٣)

تیڤکه لاوی قه دهغه و جه راهه :

خوشکی موسلمانم .. نهی گه وهری کز مه لگا :

هه مو ئالتون و ته لایه ک نه گه ر دزرا یا بزر بو یا خود شکا ده توانی قه ره بو بکریته وه
یا چاک بکریته وه ته نیا تو نه بی، کی ده توانی ئافره تی موسلمان
به وادارو .. شه ره فمه ندو .. داوین پاک و به ئابرومان بو قه ره بو بکاته وه !!؟

* هه ره ها تی بگه نهی خوشکی موسلمانم :

که له ئاسانکاری و چاره سه ره به یه کسانه کانی ئیسلام نه وه به که تیڤکه ل بونی هه ردو
به گه زی نیرو می ی لی قه دهغه کردوین بو به رژه وه ندی خو مان بو پاک راگرتن و پاراستنی
شه ره ف و ناموس و که راهه ت و دور که و تنه وه مان له گومانه خراپه کان (الشبهات).
دهی که واته پۆشاک شاره ی بو تو وه ک قه لاو وه ک میڤگیک وایه که له بن سیبه ری دا
ده حه سیبه وه و چیژ له شکۆمه ندیه که ی وه رده گریته . پۆشاک شاره ی زیندان و کۆت
وزنجیره وه ری په ش وچلکن نیه هه ره کو عه لمانیه کان وکلک و وابسته کانی پۆژئاو
پۆژه لات بویان وینا کردی و تی یان گه یاندی . ئاگادار و وریا به و نۆد هوشیار به له فزو
فیل و ته له که بازیه کانیان . با نه و گه وه ره به هادارو به نرخه ، نه و میوه پاک و خاوین و بی
گه رده والا نه بیته و میش و مه گه زی لی بنیشیتن به لکو با هه ره ک خوی چۆن خوی
به ره رده گارمان دروستی کردو پارێزراو و په نهان و داپۆشراو به مینیتته وه و گورگه چاو
برسیه کانی به باله دوره وه هه ر کسکه ی چاویان بیت.

* به لگه کان :

خوای بالا ده ست و کار به جی ده فه رموی: ﴿ وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ
أَبْصَارِهِنَّ وَحَفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ
خُمُرَهُنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ

ءَابَاءُ بُعُولَتِهِمْ أَوْ أَبْنَاءُ بُعُولَتِهِمْ أَوْ إِخْوَانُهُمْ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِمْ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِمْ أَوْ نِسَائِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ أَوْ التَّبِعِينَ غَيْرِ أُولَى الْإِرَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوْ الْطِفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ^۴ مِنْ زِينَتِهِنَّ^۵ وَتَوْبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾ النور: ٣١^(۱).

(۱) واتە: ئەو پێغه‌مبەرێک بە ئافەرەتانی بڕوادر بۆ باج‌وایان لە ئاست پیاوانی بێگانه‌دا داخەن و سەیریان نەکەن. و ناموس و عەرەتی خۆیان بپاریژن و لە داوێن پەسی و زینا خۆیان بپاریژن و لە پێگە شەریعە و نەبێت ئارەزوێ سێکسەکانی خۆیان جێ بە جێ نەکەن. داوێن پاک و بە ئابوێ بن. باجوانی وزینەتی خۆیان بۆ پیاوانی بێگانه بە دەرنەخەن، بێجگ لەوەی کە لە کاتی کارو فرمانی ناسایی وەک نان خواردن و ئیش و کاری ناوماڵ، با چارشتو و جل و بەرگەکانیان بە سەر قەد و ملیاندا بەر بە دەنەوێ زێی یان بۆ باجوانی و نازو نوزی خۆیان بۆ پیاوانی بێگانه بە دەرنەخەن مەگەر بۆ مێردەکانی خۆیان، یا بۆ باوکیان، یان باوکی مێردەکانیان، یان بۆ کوڕەکانیان، یان کوڕی مێردەکانیان، یا براکانیان، یا کوڕی براکانیان، یا کوڕی خوشکەکانیان، یان ئافەرەتانی خۆیان واتە ژنانی موسڵمانان نە ک ژنی ناموسڵمانان کە لە واتە ئەو پیاوانی ناموسڵمان باسیان بکەن و بێتە هەوێ کە وێنە وەوێ قیتنەو فەسادی و خراپە. یان خۆدەرخستنی بۆ کە نێزەکانیان کە مولکی خۆیان یان بۆ ئەو پیاوانەو کە پێتوستان بە ئافەرەتان نەماوێ و مەترسی خیانەتیان نیە وەک پیرە پیاوێ کانی پەک کە وێنە یانێو پیاوێ گێلانێ کە لە بارەوێ سێکسەوێ هێچ نازانن و هەموو وێست و ئارەزوێان تەنیا خۆراک و پێکردنی وێگانه. یا بۆ ئەو مندالە ساوايانەوێ کە هێشتا بالغ نەبون و سەوداسەری پەگەزی یان نەکە وێتە مێشک وێل وێدەرونەوێ. هەروەها پێی یان بۆ: با ئافەرەتانی بڕوادر پێی یان بە زەویدا نەکوێن بۆ ئەوێ دەنگی زەنگ و هەوێ خەنگی خەشڵ و زێوێ زەبەرەو پیاوانەکانیان بەرز نەبێتەوێ و وەک ئاگاداری وێریا کردنەوێ نامەحرەمان و پەخەبەر هێنایی پیاوانی بێگانه. هەروەها عەترو شتەبۆن خوشەکانیش سەرنج پێکێشەرن و حەرامە بە کار هێنانیان. هەروەها هەندێ پۆشاکێ جوان و پازاوێ زاق و بێرەقەدار

هروه‌ها پیغمبر ﷺ فرمویه‌تی: {إِيَّاكُمْ و الدخول على النساء} فقال رجلٌ من الأنصار: يا رسول الله: أفرأيت الحمو؟ يعني أقارب الزوج - فقال ((الحمو الموت))^(۱) متفق عليه.

هروه‌ها له فرموده‌یه‌کی تردا ﷺ فرمویه‌تی: {لا يخلون رجلٌ بامرأةٍ فإن الشيطان ثالثهما} رواه أحمد بإسناد صحيح.^(۲) هروه‌ها ﷺ فرمویه‌تی: {لأن يُلْعَنَ في رأسى أحدكم بمخيطٍ من حديدٍ، خيرٌ له من أن يمَسَ امرأةٌ لا تحِلُّ له} رواه الطبرانی والبيهقي وهو حديث حسن^(۳).

له‌ئه‌سمای کچی نه‌بویه‌کری سدیقه‌وه ﷺ ده‌گپنه‌وه که‌گوتویه‌تی: نئمه‌هه‌میشه‌دهم وچاومان له‌به‌رام‌به‌ر پیاواندا داده‌پو‌شی^(۴).

هر له‌م جۆره‌ن دروست نیه له‌به‌ر بکرتن بۆ دهره‌وه و بۆ ناونا‌م‌هره‌مان. ده‌ی بپواداره‌کان په‌شیمان بینه‌وه و تۆبه بکه‌ن و هه‌موتان بۆ لای خوای بالا ده‌ست وکار به‌جی بگه‌پنه‌وه و وهرنه‌وه سه‌ر پئگی پاستی خوایی پئگی قورئان و سوننه‌ت و به‌دوای کویره پئگایان مه‌که‌ون بۆ نه‌وه‌ی له‌لای خوای گه‌وره یا خوای گه‌وره سه‌ره‌به‌رز و سه‌ره‌فرزتان بکات له‌دنیاو له‌قیامه‌تدا. وه‌رگپ.

له‌ (عیمان عبدالعزیز محمد. ته‌فسیری قورئانی پیرۆز ج ۹، ۱۹۹۷). وه‌رگپراوه. (وه‌رگپ)

(۱) نه‌ی بپواداران هه‌رگیز نه‌که‌ن له‌گه‌ل ژناندا تئیکه‌ل ببن. به‌کئیک له‌ پشتیوانان گوتی: نه‌ی په‌سولی خوا: ماله‌ خه‌زورانی‌ش واته‌ خزم وکس وکاری می‌رد - فرموی: ((ماله‌ خه‌زوران هه‌ر مردنه‌)) واته‌ مردن باشتره له‌تئیکه‌ل بونیان (وه‌رگپ).

(۲) واته‌: ژن و پیاویک به‌یه‌که‌وه نابن و یا نا‌م‌پنه‌وه که‌شه‌یتان سی‌یه‌م که‌سیان نه‌بی‌ت. واته‌ نه‌گه‌ر ژن و پیاویک به‌یه‌که‌وه مانه‌وه و به‌یه‌که‌وه وه‌ستان و تئیکه‌ل بون نه‌وه شه‌یتان سی‌یه‌مین که‌سیانه. (وه‌رگپ).

(۳) واته‌: نه‌گه‌ر ده‌رزیه‌کی ناسن به‌چه‌کوش له‌سه‌ر سه‌رت دابکو‌تن باشتره له‌وه‌ی به‌ر ژنیک بکه‌ویت که‌لێت هه‌لāl نیه. (وه‌رگپ).

(۴) رواه الحاكم وقال: إسناده صحيح على شرط الشيخين.

ثالیرده‌دا ده‌زانی و یۆمان ده‌رده‌که‌ویت که وینه‌کانی تیکه‌ل بونی حرام له‌م چند خالانه‌ی خواره‌وه‌دا گرد ده‌بنه‌وه:

(١) تیکه‌ل بون ومانه‌وه‌ی کچان له‌گه‌ل کوپه‌ مام وپوره‌کانیاندا (کوپانی خوشکی باوکی).

(٢) تیکه‌ل بون ومانه‌وه‌ی کوپه‌ خال وکوپه‌ پوره‌کانی (کوپانی خوشکی دایکی).

(٣) تیکه‌ل بون ومانه‌وه‌ له‌گه‌ل برای می‌رد سه‌باره‌ت به‌ژنه‌که.

(٤) تیکه‌ل بون ومانه‌وه‌ له‌گه‌ل خوشکه‌کانی ژن له‌گه‌ل می‌رده‌که‌یدا.

(٥) تیکه‌ل بون ومانه‌وه‌ی برای شیر ی ژن له‌گه‌ل خوشکه‌کانی خوشکی شیر.

(٦) مانه‌وه‌و تیکه‌ل بونی ده‌زگیری کچ له‌گه‌ل کچدا و چونه‌ ده‌ره‌وه‌یان پیش‌ماره‌ برین. به‌لکو ته‌نیا نه‌وه‌نده‌ی بۆ هیه به‌ئاماده‌ بونی به‌ختوک‌رو سه‌ره‌رشتیاری کچه‌که ته‌ماشای بکات نه‌گه‌ر مه‌به‌ستی هاوسه‌رگیری ته‌ی له‌گه‌ل‌دا هه‌بیت.

(٧) سه‌رکه‌وتنی بوک وزاوا بۆ سه‌ر دوانگه‌و نه‌و شوینه‌ی بۆیان ئاماده‌ کراوه‌ له‌پۆزی گواسته‌نه‌وه‌داو له‌پیش‌چاوی ژناندا.

(٨) سه‌رکه‌وتنی خزمانی بوک وزاوا بۆ سه‌ر دوانگه‌و نه‌و شوینه‌ی که‌بۆیان ئاماده‌ کراوه‌ له‌پیش‌چاوی خه‌لکی دا.

(٩) کارکردن و خزمه‌تکردنی پیاوان و ژنان به‌تیکه‌لی له‌ئاهه‌نگ و به‌زمی هه‌ندی له‌ ئوتیل و میوانخانه‌کاندا هه‌روه‌کو له‌هه‌ندی له‌ئاهه‌نگه‌کانی بوک گواسته‌نه‌وه‌دا ده‌یان بینین .

(١٠) تیکه‌ل بون ومانه‌وه‌ی ژنان و پیاوانی بیگانه‌ به‌یه‌که‌وه‌ به‌گشتی به‌بیانوی نه‌وه‌ی که‌دل‌مان پاکه‌ و نیه‌تی خراپه‌مان له‌دل‌دا نیه‌. یا ده‌لین: (إنما الأعمال بالنیات) واته‌که هه‌مو کرده‌وه‌یه‌ک به‌نیه‌ته‌. ده‌ی ئیمه‌ نیه‌تی خراپمان نیه‌.

- (١١) مانه وهی نه وژنانه ی که په ک که وته کارن و به سالاجون (القواعد من النساء) له گه ل
پیاوani بیگانه، به لکوشه رح هر نه وهنده ی ړنگه پیداون که ته نیا دهم و
چاویان به دهر بخه ن. وه نه گهر خو پیاړتین و خود اېږوښتن باشته بڅه وان
- (١٢) تیکه ل بون و مانه وهی ژنان به پیاوani بیگانه به بیانوی نه وهی که خزمه و
که هوزو عه شیرته .
- (١٣) ناسان کاری وچاوپوښی کردن له تیکه ل بونی کچان له ته مه ن و سالی بالفی دا
به گه نجان و به پیاوani بیگانه به بیانوی نه وهی که گوايه هیشتا مندالن وچیان
له سه رنیه .
- (١٤) تیکه ل بونی ژناني خزمه تچی وکاره که به پیاوان له مالدا .
- (١٥) تیکه ل بون ومانه وهی شو فیرو خزمه تکارانی پیاو له گه ل ژناني مال .
- (١٦) مانه وهی شو فیتری ته کسی و (صاحب الموزین) له گه ل ژندا له ناو نوتومبیل
وماشیتدا .
- (١٧) هه روه ها مانه وهی شو فیتری سه یاره به ژنان له ناو ماشیتدا .
- (١٨) حه ج کردن هه ندی له ژنان و سه فهر کردنیان له گه ل نامه حره مان دا.
- (١٩) تیکه لا و بونی خزمه ت کارانی پیاوژن له گه ل پیاوارو گه شتیاران له ناو فړوکه و
که شتی په کانددا.
- (٢٠) تیکه ل بونی قوتابیانی کچ وکوپ له پوله کانی خویندن و له قوتابخانه کان
وپه یمانگاو زانکوکانددا.
- (٢١) وانه گوته وهی ژنان به پیاوان له زانکوو کولیتو قوتابخانه کان و هه روه ها
وانه پیگوتنی پیاوان به ژنان راسته وخو.
- (٢٢) تیکه لاو بونی خویندکارانی که بوده روه ده نیردرین له گه ل خاوخیزانی
پوژناوایه کان و نیشته جی بونیان له گه لیانددا وله یه ک مال و خانودا.

(٢٣) بانگ هیشترکردنی ژن بۆ دەرس پێ گوتنی منداڵان لە پۆله‌کانی خوێندنی سەرەتایی ، بانگ هیشترکردنی پیس و خراپە و یەکەمین پلە یە لە پرۆسەکردن و ئاسایی بونی تێکەڵی.

(٢٤) بانگ هیشترکردنی ژنان بۆ ناردنە دەرەوه‌یان بە بیانوی بەشارستانی کردنی خوێندنی بالا، وەه‌موه‌یه‌ی کە دەبێتە هۆی ئاسایی وێنا کردن بە بیروبۆچونە پۆژئاواییه پوختنەر هەرس پێ هینەرەکان.

(٢٥) تێکەڵاوبونی خوێندکارانی کوڕو کچ لە پۆله‌کانی خوێندنی بالا بە بیانوی خوێندن ولتکۆلێنه‌وه‌ی مه‌یدانی .

(٢٦) مانه‌وه‌وتیکه‌لاو بونی پیاوانی چاودێرو سەرپەرشتیار بە سەرنامه زانکویه‌کان له‌گه‌ڵ خوێندکاره‌کانی کچ بە بیانوی سەرپەرشتیاری کردن بە سەر نامه‌کاندا.

(٢٧) مانه‌وه‌ی تیکه‌لاو بونی مامۆستایانی تایبه‌تمه‌ندو پسرپۆری پیاوان له‌گه‌ڵ خوێندکارانی کچ بە بیانوی دەرس پێ گوتن.

(٢٨) بانگ هیشتر کردن بۆ ئاماده‌بون له‌ئێواره کۆڕه‌شيعريه‌کان و دیده‌نیه‌(اللقاء) زانستی و موحازره جۆربه‌جۆره‌کان کە هەندی له‌ژنان وله‌پیاوان ده‌یخه‌نه‌رو وپیش کەش ده‌کەن ژنان وپیاوان تیایدا پال به‌پالی به‌کتریه‌وه‌تی‌ی دا ئاماده‌ ده‌بن.

(٢٩) تێکەلاو بون ومانه‌وه‌ی سیستهر نوژداره‌کان به‌پیاوانی بیگانه هه‌تاکوئه‌گه‌ر پیاوانی برین پێچ و نوژدارانی بن .

(٣٠) مانه‌وه‌ی نوژداری پیاو له‌گه‌ڵ سیستهر نوژداری ژن(الطبیة).

(٣١) مانه‌وه‌ی نوژداری پیاو له‌گه‌ڵ نه‌خۆشی ژندا کە نامه‌هرمی بێت .

(٣٢) خۆده‌رخستنی ژن بۆ نوژداری پیاو به‌بێ هۆ یایی ئه‌وه‌ی پتویست بکات یاله‌کاتی بونی دکتۆری ژندا.

- (۳۳) تیکه‌ل بونی ژنان وپیاوان له‌نامه‌نگه‌کانی خواحافیزی و به‌پیکردن و پيش‌شوازی لیکردن و هه‌ندی له‌بۆنه‌کاندا .
- (۳۴) تیکه‌ل بونی ژنان به‌پیاوان له‌تاقبگه نوژداریه‌کان و ده‌رمان خانه‌کان به‌بیانوی پیداو‌یستیه‌کانی کارکردن .
- (۳۵) تیکه‌لا و بونی ژنان وپیاوان له‌یاریه‌کان و شوینه‌کانی کات به‌سه‌ربردن و پرابواردن به‌بیانوی پۆژی خیزانه‌وه (یوم العائلة).
- (۳۶) تیکه‌لاو بونی پیاوان و ژنان له‌چیشته‌خانه‌کان و کافتریاکاندا به‌بیانوی جیگای تاییه‌ت بۆ خیزان (جناح خاص للعائلات أو قسم العائلات).
- (۳۷) تیکه‌لاو بونی پیاوان و ژنان یامانه‌وه‌ی ژن له‌گه‌ل‌خواه‌نی پیشانگاوه‌ دوکانه‌کان.
- (۳۸) تیکه‌لاو پیاوان و ژنان له‌مه‌لبه‌نده‌کانی کرپن و فروشتن (سوپه‌رمارکیت).
- (۳۹) سه‌فه‌ر کردنی ژنان به‌ماشین یافروکه یاپاسه‌کانی نه‌فه‌ر هه‌لگر و هه‌ر شتیکی تریه‌بی محره‌می خۆی.
- (۴۰) تیکه‌ل بونی ژنان وپیاوان له‌یاریگاوه نادیه‌کان شوینه پله‌پله‌یه‌کانی دانیشتن (الدرجات).
- (۴۱) یاری وکاره وه‌رزشیه‌کانی ژنان و دامه‌زراندنی تیمی وه‌رزشی بۆ ژنان هه‌تمه‌ن ده‌بیته‌هۆی تیکه‌لی و ده‌رکه‌وتنی له‌ش وداوینی (العورات).
- (۴۲) تیکه‌لاو بونی ژنان وپیاوان له‌سه‌یرانگاکان و باخچه‌گشتیه‌کان و که‌ناره‌کانی ده‌ریاکان.
- (۴۳) تیکه‌ل بونی ژنان وپیاوان له‌کاتی گه‌شت و گوزاره‌کان وه‌روه‌ها له‌کاتی چونه‌ ده‌روه‌ی ژنان وپیاوان به‌یه‌که‌وه بۆ گه‌شت وگوزار کردن و له‌کاتی ئاماده‌بون وکۆبونه‌وه‌ی ژنان وپیاوان له‌سالۆنه‌کانی سینه‌ماکان و سه‌یره‌ک و شانتۆگه‌ریه‌کان وگولی شوینی تری گشتی و شوینه‌کانی تیدا پرابواردن وکات به‌سه‌ر بردن.

(٤٤) وینه گرتنی ژنان له‌لایه‌ن وینه گهرانی پیاوه‌وه.

(٤٥) تیکه‌لاو بونی ژنان به‌پیاوان له‌بۆنه‌کان و ئاهه‌نگه داهێنراوه‌کان (البدعية) ی وه‌ك: ئاهه‌نگی یادی له‌دايك بونی پێغه‌مبه‌ر ﷺ و نیوه‌ی مانگی شه‌عبان و شه‌وی شه‌وپه‌وی و به‌رز بونه‌وه (الإسراء والمعراج) و گه‌لیکی تر هه‌روه‌كو له‌هه‌ندی له‌ولاتانی موسلماناندا به‌ناوی ئایینه‌وه ده‌گێردرێن خوا په‌نامان بدات.

(٤٦) تیکه‌لاو بونی ژنانی پێشكه‌ش كه‌رانی به‌رنامه‌كان له‌ئاهه‌نگه‌كان و له‌بۆنه‌كان و له‌سه‌ر ئیستگه‌و ته‌له‌فزیۆن و كه‌ناڵه‌كاندا به‌پیاوانی بێگانه.

(٤٧) تیکه‌لاو بونی ئه‌كتهرانی ژن له‌گه‌ڵ ئه‌كتهرانی پیاو له‌فیلمه‌كان و زنجیره‌كاندا و ئه‌نجامدانی گه‌لی کارو کرده‌وه‌ی بێ شه‌رعی.

(٤٨) چونه‌ پیزی سه‌ربازی و به‌شداری کردنی ژنان له‌سه‌ربازی مه‌یدانی دا به‌تایبه‌تیش له‌گه‌ڵ پیاواندا.

(٤٩) کۆپوکتۆبونه‌وه تیکه‌لیه‌کانی نێوان ژنان و پیاوان له‌هه‌ر فه‌رمانگه‌و کارێک دا بیت به‌بیانوی لیکۆلینه‌وه‌و تووێژینه‌وه‌ی باب‌ت و ئاریشه‌و ته‌نگه‌کان.

(٥٠) داواکردن له‌ژنان بۆ هاوبه‌شی و هاریکاری و کارکردن له‌و کارانه‌ی که‌تایبه‌تن به‌پیاوان وه‌ك شوڤتیری و لیخوپیینی فرۆکه‌و شه‌مه‌نده‌فه‌رو که‌شتیه‌کان و ماشینه‌کان.

(٥١) کارکردن له‌وه‌زیفه‌ی پازگری (السكرتیره) دا له‌به‌ر بونی ئه‌و هه‌مو خۆپازانه‌وه‌و پوتی (السفور) و تیکه‌لی و مانه‌وه‌ی حه‌رام و ناشه‌رعی تیدا هه‌یه‌ ده‌بیته‌ هۆی پودانی خراپه‌ و فیتنه‌.

(٥٢) هه‌رکارێک که‌بیته‌ هۆی تیکه‌لی بونی ژنان له‌گه‌ڵ پیاوان وه‌ك کارکردن له‌کارگه‌کان و له‌شوینه‌گه‌شتیه‌کانی تردا به‌بیانوی پتر کردنی به‌ره‌م هێنان و هاریکاری کردنی ژن له‌گه‌شه‌ کردن و به‌ره‌و پێش بردنی کۆمه‌لگادا.

۵۲) تیکھل بونی پیاوانی موسلمان به ژنانی ناموسلمان به بیانوی نه وهی که نه وانه کافرن یا مانه وه له گه لیاندا .

نه مانه و گه لی وینه ی تری حرام له وینه کانی تیکھل بونی ژنان و پیاوان .

* فتوا :

پ: برپاری شهره چیه له سهر نالوگورپردنی نامه له نیوان گهنج ولاوانی کوپوکه دا، به مهرجی که نه و نامه گورپینه وه یه هیچ خراپه و خراپه کاری و دلداری و نه وینی تیدانه بیت ؟

وه لام: هیچ مروتیک بوی نیه نامه و نامه گورپینه وه له گه ل ژنیک دابکات که بیگانه بیت به نه و له بهرلی که و تنه وه و پودانی فیتنه و ناشوب و خراپه کاری، نامه نیر له وانه یه وادابی که نامه ناردن و نالوگورپردنی نامه له نیوان ژن و پیاودا چی تیدا نه بیت و گوناح نه بیت، به لام نه خیرشه یان به رده وام له نیواندایه تاوایان لیده کات دلی همدولا ده گورپی و توشی خراپه و خراپه کاریان ده کات.

پیغمبر (ﷺ) فرماني کردووه که: هر که سیک گوی ی له ده ججال بو بالی ی دوریکه ویتنه وه، هر وه ها هوالی پیداوین که پیاو برپا داره و ده ججال بولای ده چیت و به رده وام له گه لی داخه ریکه هه تاکو توشی فیتنه و ناشوب و خراپه کاری ده کات، دهی که نامه و نامه گورپینه وه له نیوان لاوانی کیژو کوپدا فیتنه و ناشوبیکی زورگه وره و مترسیه کی زور هیه که به دلنیا ییه وه زور پیویسته خوتانی لی دوربگرن ونزیکي نه بنه وه، هر چه نده بابای پرسا بللی: ناخرخو نه و نامه و نامه گورپینه وانه هیچ باسی دلداری و نه وینی تیدا ناکریت و تنه نیا چاک و چونی وه وال پرسینه .

به لام نامه و نامه گورپین (المراسلة) له نیوان پیاوان بو پیاوان و ژنان بو ژنان هیچی تیدانیه مه گه ر کاریک یا فرمانیکی قه دهغه کردن له نیوانیاندا هه بیت. { أ.ه. (الشیخ ابن جریر، فتاوی المرأة ص ۴۴) }.

پرسیار و ھەل

پ: سیفات و جیاکەرە و ھەکانى کىژو ژنى شارستانیەت و نمونە یی چیه؟

و ھەلەم: ژنى سارستانیەت و نمونە یی گەلێك سیفەت و جیاکەرە و ھەن کە دەکرێ لەم چەند خالەنەى خواوەندا کورتیان ھەلێنن:

۱_ بېروباوەرە کەى (عقیدتھا): دەبێ لەسەر بە پرەو پرۆگرامى ئەھلى سوننەت و جەماعت بێت.

۲_ پەپرەو پرۆگرامى (منھجیھا): ئەو ھى خواى بالادەست و کار بە جی و پێغەمبەرى خوا ﷺ گوتوایە.

۳_ ئاکارو پەوشتى (خلقھا): دەبێ ئاکارو پەوشتى ژنى بپروادار ئاکارو پەوشتى ئىسلامى بە ھادار بێت.

۴_ پەوشت و سەر بەرزىتى (آدبھا): دەبێ ھەیاو شەرم و داوین پاکى و پاک و خاوینى و پۆشاکى ئىسلامى بێت.

۵_ پێشەنگىتى (قدوتھا): کىژان و ژنانى بپروادار دەبێ پێشەنگى یان دایکانى بپرواداران و ھاو ھەلان و ژن چاکانى پێشەنگە بن و شوینى ئەوان ھەل بگرتە و ھە مو شوین پى ى ئەوان بزرەنگات.

۶_ خۆشەویستى بۆکى بێت (محبتھا): کىژان و ژنانى موسلمانى بپرواداردەبێ تەنیا خوا و پێغەمبەرى خوا و ئەوانە کە پابەندن بە دینی خواوە خۆش بون و جوێ لەوان کەسى تری خۆش نەوێت.

۷_ مانە و ھى (خلوتھا): مانە و ھى کىژو ژنى موسلمانى بپرواداردەبێ تەنیا لەگەڵ ئەو کەسانەدا بێت کە محەرەمنى و لە پێناو بێرکردنە و لە پۆزى دواى و مالى دوا قوناغ و تێداما ھە تە ھە تە بکاتە و ھە و کردارە ھى کە پێش خۆى و ھە پى ى کردون بۆ پوناک کردنە و ھە پۆشن کردنە و ھى گۆرپو تەنگە بەرى دو دیوارى گۆرپو و دەبێ لە دنیا دا ھەمیشە لە بەر چاوى بن تەنە توانیت کارى خراپ و سەر پێچى خوا و پێغەمبەر ﷺ بکات.

۸- ھاوپې ودهسته خوشكانى(صديقتها): دهبى ھاوپې ودهسته خوشكانى كيژو ژنى موسلمان ھەمو كيژو ژنيكى موسلمانى بپوادار وبن كه پابه ند بن به ثاين وپروگرام وپه پره وى خواوه .

۹- پقى له كى ببيتوه(بغضا): دهبى كيژو ژنى موسلمان ھەميشه پقى له جوله كه و فله كان و دو پوان وعه لمانيه كان ويانگه شه كارانى ساخته يى نازادى ژنان ببيتوه .

۱۰- دوژمنه كى(عدوها): ھەمو گورانى ومۇسيقا و گورانى بيژيك وپابواردن و ھەواو ئاره نو ھەمو ھوكاريكى پابواردن و له ھەمو پوژنامو و گوفاريكى كه ويڼه ي پوت وىي ئابرويى بللو ده كاته وه به دوژمن وناحه زى خوى بزانيت، ھەروھا پقى له ھەمو بيرو بچونيكى نه خوش وگه ندهل وپيس وىي ناوهرؤك وخراب ببيتوه . ھەروھا پقى له ھەمو زنجيره و فيلميك ببيتوه كه دلدارى وعيشق وئەوين وسەر ليشتيواوى وخول و بون په خش ده كەن وپقى له ھەمو ئافره تيكى پوت وسفور و خوپازينه ره وه وله ھەمو ئه وانه ي كه خواى په روه ردگار له خو توره ده كەن ببيتوه ھەمويان به دوژمنى خوى دابنى .

۱۱- سور بون وپيدا گرتنى(حرصا): دهبى كيژو ژنى موسلمانى بپوادار ھەميشه سور بيت له سر توبه كردنيكى پاستگويانه به ھەمو مەرجه كانيه وه خواى گهرهش لى بورده يه و به به زه بيه .

۱۲- ھونراوه وئەدەبياتى(شعرها): دهبى ھونراوه وئەدەبياتى كيژو ژنى موسلمان له كانى وسەرچاوه ي شيعرو ئەدەبياتى پاكي ئيسلاميه وه سەرچاوه بگريت نه ك شيعرو ئەدەبياتى ده به نك وسوكه له .

۱۳- ھاوسەر گيريتى(زواجها): دهبى خوشكانى موسلمان ھاوسەر گيريتى موسلمانانه بيت وله گەل موسلمانانى بپوادارى پابه ند بيت وماره برين وگواستنه وهشى ھەر موسلمانانه و به پى ي به رنامه ي خوا بيت و دور بيت له به زم وپه زم و ئاھەنگى گيژان وگورانى ومۇسيقا و كه يف وسه يف وسه ماو سوپدان وسەر كه وتن بؤ سر دوانگه و شويڼى گشتى ديارى كراو

ئەو شوینانە‌ی کە بۆ ئەم مە‌بە‌ستە ئامادە کراون واتە بۆ ئا‌هە‌نگ گێ‌ترانی پۆ‌ژوشە‌وانی بوک و زاوا‌یتتی (الکوافیر) (١).

١٤- ماوه‌ی پشودان و‌ب‌واره‌گانی (إجازتها): پێ‌ویستە خوشکانی موس‌لمان ماوه‌ی مۆ‌لە‌تیان یاخود کاتی دە‌ست بە‌تالی و‌ب‌ی ئیشیان لە‌خو‌یتندنە‌وه و فێ‌ر بون و‌زانست و‌زانیاری دا بە‌سەر بە‌رن و‌بۆ لە‌بەرکردنی قورئان و‌سونە‌ت بە‌کاری بە‌یئ‌نن، هە‌روه‌ها بۆ گیان ئاسودە کردن و‌بە‌سەر بردنی کاتە‌که‌یان بە‌هۆ‌کارە‌ رێ‌گە‌ پێ‌دراوه‌کان (المباحة) ئە‌نجام بە‌دن. باماه‌ی پشودان و‌مۆ‌لە‌تە‌کانیان بە‌چونە‌ دەرە‌وه‌ی و‌لات بە‌تایبە‌تی بۆ و‌لاتە‌ بیانیە ناموس‌لمانە‌کان چونکە‌ حە‌تمە‌ن لە‌و سە‌ردانانە‌دا توشی گوناح و‌گوناحکاری دە‌بن.

١٥- کات بە‌سەر بردن و‌پا‌ب‌واردنە‌گانی (لهوها): دە‌بێ‌ خوشکی موس‌لمان کات بە‌سەربردن و‌پا‌ب‌واردنە‌گانی بە‌شتی پ‌ر‌وپ‌و‌چ و‌ب‌ی شە‌رعی بە‌سەر نە‌بات، بە‌ل‌کو دە‌بێ‌ بە‌شتە‌ شە‌رعی و‌پێ‌گە‌ پێ‌دراوه‌گانی بە‌سەر بە‌ریت. چونکە‌ نە‌فسی مرۆ‌ف هە‌میشە‌ خوا‌زیاری خۆ‌شیە‌کانە‌و

(١) لە‌ولای خۆ‌شماندا ئی‌ستا فێ‌ر بون و‌کردنیانە‌ بە‌عادە‌ت و‌نە‌ریت یان هۆ‌لی شای‌ی و‌ ئوتی‌لی تاییە‌تیان بۆ ئا‌هە‌نگ گێ‌ترانی گواستە‌وه‌ی بوک گواستە‌وه‌ دروست کردن، یاخود لە‌دە‌شت و‌دەرە‌کان و‌ ناو دارستانە‌کان و‌ لە‌ دە‌م جادە‌ و‌ رێ‌گا گشتیە‌کاندا شو‌یتێ‌ک تە‌رخان دە‌کە‌ن بۆ ئی‌ گێ‌ترانی ئا‌هە‌نگ و‌ زە‌ماوه‌ندی بوک و‌زاوا خە‌ل‌کێ‌کی زۆ‌ری بۆ داوە‌ت دە‌کە‌ن و‌کاریان بۆ دە‌نێ‌رن کە‌ لە‌ فلان شو‌یتە‌ فلان پۆ‌ژە‌و فلان دە‌م ژمێ‌رە‌ ئامادە‌ بن و‌ ئە‌و هە‌مو خە‌ل‌کە‌ بە‌سەر خۆ‌یان دە‌گێ‌رن و‌تێ‌پی مۆ‌سیقا و‌ گۆ‌رائی بێ‌ژە‌کان بانگ دە‌کە‌ن و‌ ژن و‌پیاو تێ‌کە‌ڵ دە‌بن و‌ژنان بە‌جۆ‌رێ‌ک خۆ‌ بۆن خۆ‌ش و‌خۆ دە‌پا‌زێ‌ننە‌وه هە‌ر مە‌پرسە‌ .بە‌زم و‌پە‌رمێ‌کی ئە‌وتۆ ئە‌و پۆ‌ژە‌ دە‌سازێ‌ هە‌ر خوا دە‌زانێ‌ چە‌ندە‌ گوناح و‌ب‌ی شە‌رعی و‌ب‌ی فرمانی خوا ی‌ت‌دا دە‌کرێ‌ت و‌خوا‌ی گە‌وره‌ لە‌خۆ‌یان تو‌پە‌ دە‌کە‌ن و‌دە‌پە‌نجێ‌ن. دیارە‌ ئە‌مە‌ سیفە‌تی بابای موس‌لمان ی‌پا‌دادارو پا‌بە‌ند نین بە‌دینی خوا‌وه‌ . و‌ی‌پ‌رای ئە‌وه‌ی کە‌ بە‌رە‌کە‌ت و‌خێ‌ر لە‌و هاوسە‌رگێ‌رتیە‌و نە‌ لە‌مال و‌نە‌له‌ وە‌چە‌کانیاندا چا‌وه‌پوان دە‌کرێ‌ت و‌هە‌ریە‌کە‌ش لە‌و خە‌ل‌کانە‌ی کە‌ لە‌و جۆ‌رە ئا‌هە‌نگانە‌دا بە‌شداری دە‌کە‌ن و‌هە‌روه‌ها بوک و‌زاوا و‌ هە‌ردو کە‌س و‌کاری بوک و‌زاواش بە‌کۆ‌تێ‌ک گوناح‌وه‌ دە‌گە‌رێ‌تە‌وه‌ بۆ لا‌ی خوا ئە‌گەر تۆ‌بە‌ی پاستە‌قینە‌ی لە‌سەر نە‌کە‌ن. خوا ی‌ بالا دە‌ست و‌کاریە‌جێ‌ پە‌نامان بدات (و‌ه‌رگێ‌ی).

نارهزو دهکات(تمل) بویه دهبی مرؤف ههمیشه جلهوی نهفسی خوی بگریت وبوی شل
نهکات وبهسه نهفسی خویدا زال بیت.

۱۶- گهشت وگوزارهکانی(تزهتیا): خوشکی موسلمان دهبی ههمیشه ولهکاتی گهشت
وگوزارهکانی داتیپامان ولی ورد بونهوهو بیر کردنهوهی لهدروست کراوهکانی خواو تواناو
دهسهلات وزانست وبهزهیی وبهخشندهکانی خواو گیان ناسوده کردنی خوی بیت.

چرپاندنیک به‌گویی بوک وزاوادا:

خوشکی موسلمانم – نه‌ی کیزانی نی‌سلام:

- بزانه که‌هاوسه‌رگیزتی سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ره ﷺ بویه پیغه‌مبه‌ره ﷺ
فهرمویه‌تی: {فمن رغب عن سنّتی فلیس منی} ^(١).
- بویه زؤد وریابه وهرگیز خۆت له‌شو کردن وهاوسه‌رگیزتی مه‌گره‌وه به‌بیانوی
خویندن وېروانامه به‌ده‌ست هینان، یابه‌بیانوی کار کردنه‌وه.
- هر که‌سینک له‌نه‌هلی دین وناکارو په‌وشتی جوان هاته داخوازیت شوی پی‌بکه‌و
نارپازی مه‌به هه‌روه‌کو گوتراوه: (فإنه إن أحبها أكرمها، وإن أبغضها لم يهنها) ^(٢)
- ماره برین واته بری ماره‌یی باش و به‌ره‌که‌تدار نه‌وه‌یه که‌تاکه‌م بیت باشته‌وه
خهرجی وتی چونی که‌م بیت وده‌بی تا بوی ده‌کریت داواکاری که‌متر بیت وندرد
قورسای نه‌خاته سهر هاوسه‌ره‌که‌ی. (اکثر النساء بركة أقلهن مؤنة) ^(٣).
- نه‌ی گه‌وه‌ری داپوشارلوی چاکه‌ کار : پیغه‌مبه‌ری خواص ﷺ فهرمویه‌تی: {تنجح
المرأة لأربع، لجماعها ولحسبها ولما لها ولدینها.. فاظفر بذات الدین تربت یداک} ^(١). ثایا تو
پابه‌ندیت به‌دینه‌که‌ته‌وه !

(١) واته: هر که‌سینک پشت له‌سوننه‌تی من بکات نه‌وه له‌من نیه. واته موسلمان نیه. (وه‌رگیز).

(٢) نه‌گه‌ر خۆشه‌ویستی له‌نیواندا پسکا به‌راستی نه‌وه ریزی لی ده‌گریت، وه‌به‌پیچه‌وانه‌وش هه‌رگیز
ریز له‌نیوانیاندا نابیت. چونکه نه‌وه‌ی له‌نه‌هلی دین و خوا په‌رستی بیت هه‌میشه له‌سهر بنه‌مای
خۆشه‌ویستی خواو دین مامه‌له ده‌کات و ریزو خۆشه‌ویستی به‌کیان له‌سهر بنه‌مای ثیماننه‌وه ده‌بیت
که‌مه‌رگیز بناغه‌ی ناله‌قیت و هه‌میشه پته‌وو ساخله‌مه. وه‌رگیز.

(٣) باشته‌ترین و به‌به‌ره‌که‌ت ترینی ژنان نه‌وانه‌ن که‌که‌مترین داواکاری و خهرخی و مه‌سره‌ف
له‌هاوسه‌ره‌که‌یان ده‌که‌ن و به‌قه‌ناعه‌تن. (وه‌رگیز).

- نهی کیژی چاک وږه وشت بهرز: پټغمبر (ﷺ) فرمویه تی (الدنیامتاع و خیر متاعها المرأة الصالحة). (۲)
- دوریکه وه له نه لقهی (الدبلة) دهزگیرانیه تی (الخطربة) چونکه نه مه له ږه وشت وعاده تی نه سرانیه کانه.
- سوریه له سرناههنگی گواستنه وهی نیسلامی و بهی یی شه ریه تی خواو خالی له هه مو شتیکی بی شه ری و خراپ و نا په سهند وهک .
- دیاری کردنی شویتک بونا ههنگ گټران له دهشت ودر یا خود له شویتنه تاییه تیه کانی ناههنگ گټران که شویتنیکی بهرز هیه وهک سه کویهک و بوک و زاوا بهیه که وه سرده که ون و بهجل و بهرگی ناشه ری وه له پیش چاوی نه و هه مو خه لکه بانگ کراوه و کږوه وه تیکه لای ژن و پیاو. یاله دهشت و درو میړگ و میړغوزاره کانی به هار له دهشت و چوله کان.
- هیڼانی تیمی گورانی و موسیقا و بانگ کردنی گورانی بیژانی ژن و پیاو . چونکه نه مه حه رامه و هه روه ها ده بیته هوی به فیږدانی مال و سامان.
- لیډانی شریتی گورانی و موسیقا له بلنډ کږکانه وه. و هه روه ها سه ما و سوږدان و گورانی گوتن له لایه ن کچانه وه.
- وینه گرتنی فوټوگرافی یا به فیډیوی . له بهرچهند هویه کی شه ری قه ده غه کراوه کانی . واته: شتی بی شه ری تیده که ویت .

-
- (۱) واته: نافرته له بهر چوار شتان ماره ده کړین یاده خوانزین: له بهر جوانیه که یی، و له بهر بڼه ماله و حه سه ب و نه سه بی، و له بهر ماله که یی، که مالی هه بو یاله بهر دینه که یی، تر له بهر دین و نه خلاقه که یی نه و کچه یانه و پیاوه هل ببژیړه نه و ده ستت به خول دهبیت، دیاره که له ناو عه ربه دا ده ست به خول بون و اتای به پیت و بهر که تی و سرکه و تن و سه رفرازیه . و هرگټی.
- (۲) واته: دنیا خو شی وچیژو پیدایستی به باشتیرین پیدایستی و خوشترین و به له زهت ترین شتی دنیاش نافرته تیکي چاک و موسلمان ی پرواداری پابه ند ه به دینی خواوه . (وهرگټی).

- پۆیشتن بۆتێل و هۆلە شایی یەکان (الکرا فبرات) چونکە کاری بۆ شەری و حەرامی تۆ دەکەوێت .

- زیاده‌پەوی کردن لە جل و بەرگ و پۆشاکی شەوی زاواو بوکێنی و زیاد خەرج کردن.

- شەونخونی و ئاھەنگ گێران لە شەوی بۆک و زواویەتی دا هەتا بەری بەیانی.

دە گۆی بگرەبۆ ئەم ئامۆزگاریە بەسودە:

ئومامە ی کچی حارپ لە شەوی بوکێنی دا بە کچەکە ی کە دایکی ئیاس کچی عەوف بو گوت : (ئە ی کچی خۆم : تۆ لە کەش وەهوا یە کە دەرچوی کە تاکو ئیستا تێیدا بوی ئو هێلانەت بە جۆی هێشت کە تێیدا گەرە بوی. ئە گەر هەر ژێک وازی لە مێرد هێنا با لە بەر ئەو ی دایک و بابوکی و زۆر پێویستیان پێ ی هە یە ئەو من یە کەم کە سێک دەبوم کە ئەو دە کرد. بەلام ژنان بۆ پیاوان دروست کرلۆن و پیاوانیش بۆ ژنان !

ئە ی کچی خۆم ! تۆ لە و کەش وەهوا یەت جودا بویەو کە تێیدا بوی وە لە و هێلانەت بە جۆی هێشت کە تێیدا گەرە بوی. دە چیت بۆ لانیەکی تر کە پێ ی ئاشنا نیت، بۆ ی هاسەر و هاو ئەیک کە هۆگری نە بویت، هەر کە بو بە خواوەنت دە بیته چاودێر و شا بە سەر تەو، ببە بە کە نیزە ی هەر زو دە بیته کۆیلەت ، کچی خۆم دە سیفەت، دە ئاکار و پەوشتی بۆ پاریزە بۆت دە بیته گەنجینە:

یە کەم و دووم: بە قەناعەتەوە مل کە چ بە بۆی، باش گۆی ی بۆ بگرەو گۆی پاپەل و فەرمان بەرداری بکە.

سێ یەم و چوارەم: زۆر ئاگات لە شوینی چا و ولۆتی بیت، مە هێلە با هەر گیز کاری خراب و نا شیرینت تێدا نە بینیت، لە بۆنی خۆش بە لاو و با هێچی تەرت ئی بۆن نە کات!

پێنجەم و شەشەم: هەمیشە وریا و ئاگاداری کات و شوینی نۆستن و خواردنی بە، مە هێلە هەر گیز هەست بە برسیتی نە کات و خواردنی باش و خۆشی بۆ ئامادە بکە، چونکە

برسیتی گرتی بهردره (ملتهبه)^(١). گرنگی نه دات به خو و جیگا و شوینی خه و تن و گوی نه دان به نوین و پیخه و جیگای پاک و خاوین و ناماده نه کراو ده بیته هوی توپه بون و ئالۆز بونی دهرونی پیاو بۆیه ده بی زۆرت ئاگا لی بیت.

حهوتهم وههشتهم: زۆر ئاگات له ماله که ی بیت، چاودیری مال و مندا له کانی بکه و شکومهندی بپاریزه، له دهست دابونی جلهوی کار و سهروهی باشی خه ملاندن و زۆر وردی و وریای یه له ناو مال و کاروباری مالد، وه له ناو مال و مندا و به خێوکردنی مندا له کانی دا زیره و چالاک به، چونکه که سیتی تر له و ماله دا چاک هه لسه و پاندن و باش به پێوه بردن و وریایی و زرنگیه.

به لام نویهم و ده یهم: نه که ی هه رگیز نه که ی سه رپێچی فرمانه کانی بکه ی، ه که ی نه یئیه کانی ببه یته ده رو ئاشکرایان بکه ی، عیب و خه وشه کانی هه میشه بپۆشه، تو که سه رپێچی فرمانه کانی کرد نه وه دلێت په نجانده، هه ر که نه یئیه کانت نه پاراست و نه ت پۆشین نه مین مه به له غه درو سته می (له تۆ له سه ندنی)، هه رگیز له به رده می دا دلخۆش و که یف خۆش مه به کاتی که نه و دل ته نگه خه مبار به کاتی که نه و دلخۆشه! .. ا.ه. (حفه العروس: ٩١).

له کۆتایی دا: خوای گه و ره به ره که ت و پیرۆزی بخاته ته مه نته وه و له سه ر خێر کۆتان بکاته وه و سه لامی خوات له سه ر بیت.

فتوای ژماره ١٩٣٨ له ١٤/٥/١٣٩٨ ک له کوفاری توێژینه وه (البحوث) ژماره ١٩:

پ: حوکمی ناماده بونی ژنان چی یه له ئاههنگی جهژنه کانی له دایک بون له گه ل نه وه شدا که بیدعه یه و هه مو بیدعه یه کیش سه ر لێشێواویه، هه روه ها له و ئاههنگه ناویراوانه دا هه ندی له گۆرانی بیژان ناماده ده بن بۆ به سه ر بردنی شه و گار، وه ئایا ناماده

(١) کورد کۆته نی برسیتی په گی هاری پێوه یه . (وه رگیزی).

بونی ژنان تیايدا بۆ بینینی زاوا(العروس) و وهك رږز لښاننك بۆ كهس وکاری بوك نهك بۆ گوئ گرتن له گورانی بیژه كان حهرامه ؟

وهلام: نهگه ر ئاههنگه كانی بوك گواسته وه هیچ خراپه کاری وگوناحی تیدا نه بیټ، وهك تښكەل بونی ژنان وپیوان وگورانی بیژانی بی ئابرو(الماجن)، یاخود نهگه ر له و ئاههنگه دا ئاماده بیټ وبتوانیت هه رچی خراپه و خراپه کاری و حه رام هه یه بیگوریت ولای بهریت نه وه ده توانیت تیايدا ئاماده بیټ وهاوبهشی نه و دلخوژی وكهیف خوژی بهكات ، نهگه ر بتوانیت نه هیلت و نه م کاره خراپ و بی شه رعیانه لابه ریت نه وه نهك هه ردروسته، به لكو له سه ری پښوسته (الواجب) كه ئاماده بیټ. به لام خو نهگه ر نه مه ی له توانادا نه بو واته کاریگه ری نه بو بۆ لابرندی نه و گوناح و خراپه کاری و بی شه رعیانه نه وه به هیچ شیوه یه ك نابی تیايدا ئاماده بن و حه رامه به پی ی نه م ئایه ته پیروژه ی خوای بالا ده ست وکار به جی كه ده فه رموی: ﴿وَذَرِ الَّذِينَ أَخَذُوا دِيْنَهُمْ لَعِبًا وَلَهُمْ وُغْرَتُهُمْ اَلْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَذَكْرٌ بِهٖۤ اَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُوْنِ اَللّٰهِ وَلٰی وَلَا شَفِیْعٌ﴾ (٧٠) سورة الانعام^(١).

(١) واته: ئه ی محمد له و كه سانه گه پی و گوئ یان پی مه ده كه دینه كه ی خو یان هه روا به فشه وگالته و به مه واو ئاره زوی خو یان وه رگرتوه مالی دنیا و زاق و بریقی و خوشگوزه رانی نه م دنیا به کاتیه فریوی داو ن، تق ته نیا له پوژی دوا یی و ئازارو نه شكه نهجه ی به سفت و سو ی توژه خیان بۆ باس بگو پی یان بلای كه هه ركه سه له پوژی قیامه تدا به نده به کارو كرده وه كانی خو یانه وه كه له نه م دنیا به دا نه نجامیان داوه . هه ركه س له پوژی دوا یی دا بامته ی کارو نه و بیرو باوه په یه كه له دنیا دا خو لیاو سه ودا سه ری بو ه له دنیا دا ، كورد گوته نی: (چی بچینی نه وه ده درویه وه) نه وانه له پوژی قیامه تدا بیجكه له خوا ه یچ پال پشت و ه یچ تکارێکیان نیه و كه س به رگری و به ره فانیان ل ناكات وته نیا په م و به زه یی خوای گه و ره نه بیټ. وه رگرتی.

مهروه‌ها له‌ئایه‌تیکی تردا ده‌فهرموی: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا ۚ أُولَٰئِكَ هُم عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ ﴿٦﴾. لقمان: (۱).

وه نهو فهرمودانه‌ی که له‌زهم کردنی گورانی وئاوازه‌کاندا هاتون گه‌لیک نۆډن. وه‌سه‌باره‌ت ئاهه‌نگه‌کانی له‌دایک بون به‌هیچ شیوه‌یه‌ک نابێ براو خوشکی موسلمان تیاياندا ئاماده ببیت، چونکه بیدعه‌یه ودروست نیه، مه‌گه‌ر بۆ نه‌وه ئاماده ببیت که به‌رپیچی نه‌و ئاهه‌نگانه بداته‌وه و بۆ مه‌به‌ستی پون کردنه‌وه‌ی حوکم وپیریاری خوا له‌م باره‌یه‌وه بۆ موسلمانان و به‌رچاو پۆشنی خه‌لکی ودور که‌وتنه‌وه‌یان له‌و کاره خراب و بیدعانه.

وصلی الله علی نبینا محمد وعلی آله وصبه وسلم

(۱) واته: خه‌لکانێک هه‌ن که‌پاره‌وپول له‌شتی بێ وئاواحه‌رامدا خه‌رج ده‌که‌ن وه‌ک نه‌وه‌ی که‌پاره‌به‌گورانی بێژوته‌پل و ده‌مۆل کۆت و زووناره‌ن ده‌دات ویه‌کرتیان ده‌گرت یان پاره‌یه‌کی نۆر له‌نامه‌نگی بێ بایه‌خ وهیچ و پوچدا خه‌رج ده‌کات یاخود پاره‌به‌ کرپنی شریعت وپادیق و پیکۆرده‌رو (المسجل) شتی حه‌رامیان پێ لێده‌دات وکات خه‌رج ده‌کات بۆگۆی گرتن له‌گورانی و موسیقا وه‌له‌په‌رکی و قسه‌ی حه‌له‌ق و مه‌له‌ق و بێ وئاا فیدیۆ سیدی وشریعته‌حرام وپه‌وپوچه‌کان ده‌که‌پێ وده‌یان هه‌ینته‌مال وخواخه‌زانه‌که‌ی پێ فاسیده‌ده‌کات. به‌فشه‌و گالته به‌سه‌ری ده‌بات، نه‌وانه سزاو ئازاریکی نۆر به‌سفت و سوبان مه‌یه له‌پۆژی دوا‌یی دا. (وه‌رگێتی).

کو‌تا وشه

خوشکی موسلمان :-

دوای نه‌م هه‌مو وشه وسه‌رنجانه.. داوا له‌خوای بالا ده‌ست وکاربه‌جی ده‌که‌م که‌هه‌مو لایه‌ک سه‌رکه‌وتو بکات بۆ نه‌وه‌ی که‌خۆی پی‌ی خۆشه‌و پی‌ی ی پازیه واماڤ لئ نه‌کات که‌پی‌ت بلتین:

ئاگادار به‌ له‌ک

- گالته‌ کردن به‌کارو بارو هوکمه‌کانی ئایین یاشتی تازه‌و هوکمی تازه‌ له‌دین دا دابه‌یتنی.
- واز له‌نوێژکردن به‌یتنی ..وکه‌مته‌ر خه‌می تیدا بکه‌یت و دوای بخه‌ی.
- خۆپزاندنه‌وه‌و سفوری وماکیاج کردن .
- لاسایی کردنه‌وه‌ی کافره‌کان یارۆ ژاواپییه‌کان یا خۆشت بون، یا پی‌ی یان سه‌رسام بیت(الإعجاب بهم).
- غه‌بیته‌ کردن و دوزمانی و قسه‌ هینان و بردن و فیتنه‌ گێپی.
- گه‌شت و سه‌فه‌ر کردن بۆ ده‌ره‌وه‌ی ولات بۆ مه‌به‌ستی گه‌شت وگوزارو پابواردن.
- زۆر چونه‌ ده‌ره‌وه‌ له‌مال به‌بی‌ هۆ و بی‌ پتووستی.
- بی‌ ئاگایی له‌پۆژی دواپی .
- سه‌رپێچی کردنی می‌رد... یا توپه‌ کردنی دایک و باوک.
- گۆفاره‌ چه‌قاوه‌ سه‌رۆو بی‌ ئابرو تکی‌نه‌ره‌کان وگۆرانیه‌ بی‌ ئابروپییه‌کان.
- نه‌مه‌و گه‌لیکی تر له‌ جو‌ره‌کانی خراپه‌و خراپه‌کاری وگونا‌حکاریه‌کان.
- خوشکی موسلمان ... ئامۆژگاریت ده‌که‌م که‌زۆر سو‌ر بیت له‌سه‌ر:
- هینانه‌ دی و به‌رپا کردنی به‌کتابه‌رستی خوای گه‌وره‌و تا‌ک و ته‌نیاو شوین که‌وتنی سوننه‌تی پی‌غه‌مه‌به‌ر ﷺ.

- نویژ کردن...، زه کات دهر کردن له مالّ و خشلّ و زیږو شته کانی ترت، هه روه ها پښو گرتن وحه ج کردن.
 - هاوړی یه تی نه و خوشکانه بکه که پابه نندن به نایینی خوی بالا ده ست و کار به جی.
 - نزاو پارانه وه و پوکړنه خواو تږبه کردن و گه پانه وه هه ر بډلای خوا.
 - خوڼاماده کردن بډ پښی گه پانه وه (هه ستانه وه - المعاد).
- دهی خوا پاداشتی به خیرت بداته وه.

پہ نجا گول

لہ باخچہی ئاموژ گاریہ کاند

نامادہ کردنی

عبدالعزيز المقبل

وهرگیرانی

ئەحمەد میرزا پۆستەمی ژێرو

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله.

خوشکي موسلمانم:

نافره ټيکي چاکي خو له خوا پاريز هه ميشه حهزي له خيرو چاکه يه و هه رگيز له زیکرو يادی خوا ناکه ویت و هه رگيز او هه رگيز پنگه به وشه ی تیزو که لبه دار نادات له دهمی بېته دهر . هه ر کاتيک باسی ناگرو سزای دوزخ ده بیستی دهر سى و پاده چله کى و دلى ده که ویته خوړپه ، ده سته کانی به رز ده کاته وه بولای خواى گه وړه له بهری ده پارېته وه و په نای پى ده گری که له سزای ناگری دوزخ بیپاريزیت، و هه ر کاتيکیش گوی بیستی به هشت بوو حهزو ناره زوه کانی بو ده بزوی و له دلى خویدا هه ل ده چیت و تامه زړو کانی سه ره سوئ دهن و هه ر دو ده ستي له بهر خوا پان ده کاته وه له بهری ده پارېته وه که به نازو نیعمه ته کانی نه و به هشته ی شاد بکات یه کیک بیت له هلی به هشت. خه لکی خوش ده ویست و خه لکیش نه ویان خوش ده ویست، هژگری بون و نه ویش هژگری خوشکانی به واداری بو. نه و نافرته چاکه له پپه ستي به نازاریکی توند کرد له پانیدا . به په له و خیرا گه لیک مه لحه م و دهرمانی ژان بری به کاره یتا به لام بی سود بوو که لکی نه بوو نازاره که ی هه ر له پتر بون دابو.

دواى هات و چویه کی زور له نه خوشخانه کان و سه ردانی گه لى له نوژدارانی کرد، به لام هه ربی سود بو . ناچار میړده که ی بردی بو له ندهن، له وی له نه خوشخانه یه کی گه وړه دواى پشکنین و به دودا دا چون و گه پانیکى زور له لایه ن نوژداره کانه وه نه انجام بویان دهر که وت، که پیسی و گه نینیک له خویتنی دا په یدا بوه، ده گه پان به دواى شوین و سه رچاوه که یدا، دیتیان وه که شوینی نازاره که ی وا له پانی دایه . نوژداره کان

بۆیان دهرکه‌وت که‌ئو ژنه له‌پانیدا توشی شتېرپه‌نجه (السرطان) بوه، نازاره‌کانی له‌ویوه‌دهرده‌چیت و سه‌رچاوه‌ی گه‌نینه‌که‌یه . نه‌نجامی پاپۆرتی نوژداره‌کان به‌وه کۆتایی هات که‌پتویسته له سه‌روی پانیه‌وه بې‌دریته‌وه بۆنه‌وه‌ی ئه‌و نه‌خۆشیه ته‌شه‌نه نه‌کات و چیدی فراوان نه‌بیټ و هه‌موله‌شی دانه‌گریت

ئو ژنه دل‌ پړ له ئیمان له‌ژوری نه‌شته‌رگه‌ریه‌که داو له‌سهر ته‌خته‌که دريژ بوه به‌ته‌واوی به‌ئیمانیکي پته‌وه‌وه خۆی داوه‌ته ده‌ست قه‌زاو قه‌ده‌ری خواي بالاده‌ست وکاربه‌جی و زمانیشی بۆچرکه‌یه‌ک چیه ل زیکرو یادی خوا ناپچریت، په‌نا بۆخوا ده‌بات و له‌به‌ری ده‌پارپته‌وه، چونکه ته‌نیا هه‌رخوا ده‌په‌رستیت و هیچ به‌رنامه‌یه‌کی تر ناگریت و له به‌ر که‌سی ترناپارپته‌وه.

کۆمه‌لیک له نوژداران له‌سه‌ری کۆبونه‌وه، چونکه کرداری برینه‌وه کاریکی گه‌وره و قورسو ناخۆشه . تیغه‌که‌یان نایه ناو مقه‌سته‌که‌و، له‌ژنه‌که نزیک بونه‌وه و زۆر به‌وردی شوینی برینه‌که‌یان ده‌ست نیشان کرد . به‌و په‌ری وردی و پونی و به‌بیم و ترستیکی قوله‌وه ته‌زوی کاره‌بایان لیدا، هیشتا مقه‌سته‌که نه‌جولاو، له‌ناوگیزاوی سه‌رسوپمانی هه‌موانداتیغه‌که شکا، دیسان جاریکی تر تیغیان تی خسته‌وه به‌هه‌مان شتیه تاسی جارنه‌م کرداره‌یان دوباره کردوه . نه‌وه یه‌که‌م جاربو له‌میژوی نه‌شته‌رگه‌ری برینه‌وه‌دا العمليات البتر (که ئه‌نجام دراوه پویدات . به‌جۆریکی وا نیشانه‌ی سه‌ر سوپمان . پامان و دۆش دامانیکي زۆر که له‌سه‌ر پوی نوژداره‌کانه‌وه به‌پونی ده‌بینرا، که‌سه‌یری یه‌کتریان ده‌کردو سه‌ریان سوپ مابو . گه‌وره نوژداره‌کانیان چونه ئه‌ولاوه، دواي مشت و مپو و تو ویزیکي به‌په‌له و خیرا نوژداره‌کان بریاریاندا که‌عه‌مه‌لیاتیک بۆپانی ئه‌وژنه بکه‌ن و نیه‌تیا و بو بی برینه‌وه . له‌گه‌ل سه‌رسوپمان و دۆش دامانیکي زۆره‌وه . هیشتا نه‌شته‌رگه‌ریه‌که‌یان نه‌گه‌یشتبوه ناوپانی ژنه‌که . به‌چاوی خۆیان پارچه‌ لۆکه‌یه‌کی پزیوو بۆگه‌نیا و له‌ناوپانی دابینیوه . دواي عه‌مه‌لیاتیکي بچوک پارچه‌لۆکه‌کیان ده‌ره‌تیا و جوان جوان شوینه‌که‌یان پاگژ کرده‌وه و بۆیان تیمار کردو ژنه‌که چاک بوه‌وه و به‌یه‌کجاری نازاری نه‌ماو ئافره‌ته‌که

سه يری کرد قاجی چاک بۆته وه یه ک تۆز ئازاری نه ماوه ده بینئ میرده که ی هه روا قسه له گه ل نوژداره کان ده کات، که هیشتا شوینه واری سه ر سوپمان و دۆش دامانه که یان به سه رو چاویانه وه نه په ویوه ته وه نوژداره کان پرسپاریان له میرده که ی ده کرد . ئایا نه و ژنه ههچ جاری تر نه شته رگه ری له پانی دا بۆکراوه ؟ نوژداره کان له ژنه که وه نه وه یان بیست که جاریکیان و ده میکه توشی کاره ساتیکی ئۆتۆمبیل (مروری) به . له و شوینه دا توشی برینیکی قول ببو واته له و شوینه ی که ئیستا به ده سته وه ده نالینئ، بۆیه نوژداره کان به یه ک زمان گوئیان : نه مه ته نیا ئاگاداری و چاوه دیری و کاری خواوه نده و به س .

ده زانی نه و ژنه چه نده دلخۆش و که یف خۆش بو، کاتی که بینئ کابوسی نه م مه ترسیه ی له سه ر په ویه وه و خوی گه وره پزگاری کرد، بیری له وه ده کرده وه که هه رگیز نه یده توانی به تاکه قاجیک به واته به پۆیه، بۆیه هه روه ک پیشه ی خۆی که و ته وه سوپاس و ستایشی خوی بالاده ست و کار به جئ، که هه ست ده کات هه میشه لییه وه نزیکه و سۆزو به زه یی پێدا دیته وه په حمی پێده کات.

خوشکی موسلمانان:

یۆزپته وه یه کیکه له هه زاران نمونه که ناتوانریت بژمیردرین له خۆشه ویستانی خوا، که هه میشه پابه ندو گیرۆده ن به به رنامه و فرمانه کانی خواوه میشه گوئ پاپه لئ بۆی . وه میشه په زامه ندی خوا هه ل ده بژیرن به سه ر په زامه ندی که سانی ترو دلی پرکردون له خۆشه ویستی خۆی، هه میشه زمانئ به یادو زیکری خواوه ته پو پاراوه و بۆچرکه یه کیش بیرو فکرو دل و زمانیان لای خوا ناچریت و بیرو هۆشیان هه مو کات و ساتیک به ناوی خواوه به نده به جۆرک وای ل هاتوه زیکرو یادی خوا لایان بۆته سرودیک و وا به سه ر زمانیا نه وه یه و هه رگیزاو هه رگیز له گوئ پاپه لی و زیکرو یادی خوا وه رس نابن، چونکه نه م زیکرو یادی خوایه شیرینی و چیژو تامیکی ژۆر به له زهت به دل و ده روئیان ده به خشیئت، نه و ئافرهت و پیاو چاکانه هه میشه به شه وق و زه وق و تاهه زرۆیییه وه به ره وپوی جئ به جئ کردن

فرمانه‌کانی خواوه ده‌چن، ته‌نیا به‌رنامه‌ک‌ه‌ی نو ده‌گرن‌وحوکم وېرپاره‌کانی خواو داواکاریه‌کانی خوا به‌خوښه‌ویستی و به‌حه‌زی دل‌ی خو‌یا‌نه‌وه جی به‌جی ده‌که‌ن و دوا‌ی هیچ پېچکه‌یه‌کی تری ده‌ست کردنا‌که‌ون . پرو داواو پشت به‌ستن (التوکل) یان ته‌نیا به‌خوا‌یه‌و به‌س . ده‌ی که‌واته بویه‌خوا‌ی که‌وره‌ش هر‌گی‌زاو هر‌گی‌ز ده‌ست له‌وانه‌به‌رنادات و له‌همو کات و سات و ته‌نگو چه‌له‌همو ته‌نگ‌زه‌یه‌ک دابه‌ هانا‌یا‌نه‌وه دیت، به‌هیزو توانای له‌ین نه‌هاتوی خوی ده‌ستی یارمه‌تیا‌ن بۆ در‌یژ ده‌کات، به‌عیزه‌ت و که‌ره‌مه‌تی خوی پزگاریان ده‌کات و له‌همو ناخو‌شی و کیشه‌یه‌ک دافریایان ده‌که‌و‌یت پزگاریان ده‌کات . سه‌رباری نه‌م هر‌مو‌چا‌که‌یه‌ش، نه‌مجار په‌زامه‌ندی خو‌شیا‌ن پی ده‌به‌خشیت و ده‌یان با‌ته‌به‌ه‌شتی به‌رینی پړ له‌نا‌زو نیعمه‌تی خو‌یه‌وه . خوا‌یه‌ گیان، نه‌ی په‌روه‌ردگارا بمان که‌یت به‌یه‌کک له‌وانه که‌په‌زامه‌ندی خو‌تیا‌ن پی ده‌به‌خشیت و ده‌یان خه‌پته‌ ناو به‌ه‌شته‌وه . ثامین .

خوشکی موسلمانم :

مروؤ له‌م ژیا‌نی دنیا‌یه‌دا هر‌میشه به‌هیزو قوه‌ت و مال و سامان فريو ده‌خوات و ه‌ل ده‌خه‌له‌تی . فش ده‌بیته‌وه‌و وا ه‌ست ده‌کات که‌به‌هیز تر و به‌توانا ترين که‌سه‌و هیچ که‌س‌یک ناتوان‌یت نه‌به‌ده‌سه‌لات و نه‌به‌قسه‌و زمان بیبه‌ستیت‌وه . نه‌و له‌همو که‌س پتر به‌لگ‌ه‌ی پون و به‌هیز پی‌ی، له‌همو که‌س‌یک سه‌رکه‌وتو تر و بالا ده‌ست تره، له‌همو که‌س بی‌ نیاز تر و بی‌ حه‌وجه‌تره . به‌لام ناگای له‌وه نیه که‌خوا‌ی که‌وره له‌نکاو با‌ی زه‌مانه‌ی به‌سه‌ردا ه‌ل ده‌کات تو‌شی به‌لاو گيرو گرفت‌ی ده‌کات به‌ شیوه‌یه‌ک ناتوان‌یت تو‌ز قالی‌ک سه‌ری خوی لی ده‌ریکات. ده‌بینی له‌پړ نه‌هیزو نه‌ده‌سه‌لات و نه‌تواناو نه‌مال نه‌سامانی به‌ده‌ست نا‌هیل‌ت و نه‌پله‌و پایه‌ی ده‌هیل‌یت له‌ناو‌خه‌لکی داو‌به‌لکو له‌جی‌ه‌اندا سوکو و پسوا‌ی ده‌کات . وای لی ده‌کات وه‌ک مندال‌تیک‌ی بی ده‌سه‌لات به‌دوا‌ی دایکو و باوکی دا بگه‌ریت، بی هیزو بی ده‌سه‌لات، له‌به‌رخه‌لکی ده‌پار‌یت‌ه‌وه داوا‌ی یارمه‌تیا‌ن لی ده‌کات، نه‌وه‌نده ده‌کرو‌زیت‌ه‌وه و با‌سی کاره‌سات و نه‌گبه‌تیه‌ک‌ه‌ی خوی ده‌کات بۆیا‌ن بۆنه‌وه‌ی

هه‌رنه‌بی پەحمیان بجولێ و بەزەبیان پێداپیته‌وه . مەژۆبی گەپانە‌وه بۆلای خواو پە‌یوەست بون پی یە‌وه‌و پە‌نابردن بۆ ئە‌و وە‌ك ئاژە‌لێکی لی دیت، هە‌میشە شوین غە‌ریزە‌و هە‌واو ئاژە‌زوە‌کانی خۆی دە‌کە‌وێت و شە‌یدیای خۆی دە‌بی‌ت، بە‌خۆی دە‌نازێت و هە‌میشە بە‌دە‌وری بە‌رژە‌وه‌ندیە‌کانی دادە‌ خولێتە‌وه‌و چاوی کە‌سی تر نابینێت . تە‌نیا ورگ و گێرفان و دامینی خۆی پڕۆتیر بکات چیدی ناوێت . بە‌پێچە‌وانە‌ی مە‌ژۆی مۆسڵمانی بپوا دارو پاستگۆ، کە‌هە‌میشە لە‌ سەرچاوە‌ی زانیاری و فرمانە‌کانی ئایینە‌کە‌یە‌وه دە‌ردە‌چێت، هە‌میشە خوازیاری خێرو خوشبە‌ بۆ خە‌لکی و هەرگیز شە‌پو خرابە‌ی بۆخە‌لکی ناوێت . وە‌هە‌م دە‌م قۆل و یازوی لە‌ یارمە‌تی کۆلە‌کان دایە‌وه‌و قاچی هە‌لکە‌ردون و پە‌لە‌ دە‌کات بۆلابردن و جی بە‌جی کردنی پێداویستی یە‌کانی کە‌م دە‌ست‌وه‌ژا‌ره‌کان .

خوشکی مسلمانم:

لە‌کرینگترین و دیارترین جیاکەرە‌وه‌کانی خوشک و برایانی مۆسڵمان ئە‌وانە‌ن کە‌ دلایان بە‌خوا‌وه‌ بە‌ندە‌و لە‌ژیانی خۆیاندا تە‌نیا بپرگە‌کانی شە‌ریعە‌ت و بە‌رنامە‌ی خواپەرنگ دە‌داتە‌وه‌و گۆی پاپە‌لی خوان و فرمانە‌کانی جی بە‌جی دە‌کە‌ن، ئانە‌وه خوشی و هێمنی و ئارامی و ئاسودە‌ بونی دە‌رونی و ئازام و ئوقرە‌ بە‌دل دە‌بە‌خشێت . لە‌هیچ کات و ساتێکدا نایان بینی جوی لە‌بونی زەرە‌ خە‌نە‌ بە‌سەر لیوانیانە‌وه‌و هە‌میشە گە‌ش بینی و خە‌رمانی ئومێدە‌واری لە‌پویاندا دە‌گە‌شتە‌وه‌ هە‌تاکولە‌ ناخۆشترین و تالترین بارو دۆخیش دابن . چونکە‌ ئە‌وان بە‌ر چاوپۆن و دە‌زانی ئە‌وه‌ی کە‌توشیان دە‌بی‌ت و دواچاری دە‌بن بە‌هە‌لە‌یان نابات و کاریان تینا کات، وە‌ئە‌گەر هە‌لە‌ش بکە‌ن تۆبە‌ دە‌کە‌ن و دە‌گە‌ڕێنە‌وه . هەرگیز بە‌مە‌ردن و پۆیشتنی خۆشە‌ویستانیان دل تە‌نگ‌وتە‌نگە‌ تیلکە‌ نابن، چونکە‌ دە‌زانی ئە‌وه‌ خێری تێدا بە‌ بۆ ئە‌وان هەر وە‌کو خۆی گە‌ورە‌ دە‌فەرمی: ﴿ کُتِبَ عَلَیْکُمْ الْقِتَالُ وَهُوَ کُرْهُ لَکُمْ وَعَسَى أَنْ تَکْرَهُوا شَیْئًا وَهُوَ خَیْرٌ لَّکُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَیْئًا

وَهُوَ شَرُّ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٦﴾ البقره ٢١٦^(١). له بهر نه وه پازاوه و نازونیمه تی و زه خره فیه دنیا هه لیان ناخه له تینې، هه چنده ده ست به رداری به شی خوشیان نابن له م دنیا په دا.

﴿وَأَتَخَفَ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا﴾ القصص ٧٧^(٢). چونکه بابای موسلمان ده زانی نه م دنیا په به م ته مېنی کور تیه وه پرله نیش و نازارو نه شکه نجه و غم و په ژاره یه و پیویست ناکات مروؤ له پېناویدا خو تورپه و تنگاو و تنگه تیلکه بکات، هه موداخ و که سهری به ده ست هیتانی نازو نیعمه ته کانی بیت و گوریس پابخات، به هېچ شپوه یه ک بوارنادات هېچ شتیکی له ده ست دهر بچیت، چونکه ده زانیت هېچ شتیکی به لکوه مودنیاو نه وه شی تیادیا به تی یه کسان نیه به تنیا نازنکی به هه شت، که بریتی یه له نازو نیعمه تیکی هه رگیز نه پراوه که هېچ چاوک نه ی بینپوه و هېچ گوئییه کیش نه ی بیستوه، به سهر دلی هېچ که سیکیش دانه هاتوه، نه وه بؤکی یه؟ بی گومان بؤ پروادارانی راستگو یه.

خوشکی موسلمانم:

نه گهر دنیا پاک و خاوین بیته وه و هېچ لیالی و چلک و چه پېلی خرابه کاری و ناسته نگو و تنگزه کانی تیدا نه مینن، سافو پون و دیاره نه مه ش شتیکی نه بوه و خه یالی و هه رگیز شتی وانا بیت. ناله و کاته شدا تنیا بیر کردنه وه یه کی له پری سهر پیی یه وه هه رچی خوشی و شیرینی زیانت چه شتوه هه مویت لی ده کات به قوزه ل قوه رت و ژه هری مار، نه وه نده تال و هه رچه نده زوری ش بو بیت لات توز قالیکه، هه رچه نده ته مېنی خوشی و

(١) واته: هه ندی شتیش هه به عزت لییه و پیتان خوشه که چی شپری تیدایه بؤتیوه،

خواله تیوه چاکتر ده زانیت و تیوه نه زانن. وه رگیز.

(٢) واته: هه ول بده بؤقوئی لوابی و یوگه یشتن به به هه شت وړه نجی بؤیده و به شی خوشت له م دنلیه داله بیرمه که وه رگیز.

خۆش گوزهرانیت دريژ بوييت، لات كورت كورت دهبيت . سافى و بيگهردى و پوژى پونت لاليل وتاريك شهوزنگ دهبيت . نه مه نه گهر ته مهنكى دريژت بوييت . چۆن نه م زيانه به سهر ده بهيت؟ له كاتيك دا نه گهر به يانیت كرده وه ده ترسى ى كه ئيواره نه كه يته وه و ئيواره ت به سهر دا هات، به يانی نه كه يته وه، وه نه گهر هه ورى به لاونه هامة تى پاخوپى ونزيك بوه وه . مروف ده ترسيئى هه رچى خزم وخو هيشى و نزيكه كانى هه يه له ده ستي ده دات و براده ره خۆشه ويسته كان ده مرن . وه كاتيكيش هه ست به و ئازاريكى له پرده كات له به كيك له نه ندامه كانى له شى ، ياخود داخو رپان و دلّه كوتى وليدانى دل زياد ده كات، و كاتيك ورده ورده ئاره زوى خو اردن ناميئى و، مۆته كه و تارمايى مردن له پيش هه ردو چاوه كان و ينا ده بييت و قوت ده بيته وه، نه و كاته دلّ داده خو رپى و ده ترسى و پاده چله كى و نه خۆشيه كه ش ورده ورده پتر ده بيته وه لّ ده چييت . خه م و خه فته و په ژاره پوى تى ده كه نو ترسو و بيم هروژمى بۆ دينى، هه روه كو بلى ى نه وترس و بيمه ناهيئى مردن بۆى دابه زيت ياخود لى ى دور بخاته وه.

ئاي كه مروف چه ندبى هيزو بى توانايه، چه نده ريسواو سوكى ده كات و چه نده له پله و پايه ى كه م ده كاته وه و بارو دۆخى تيك ده چييت، كاتيك ده بينى نه و مروفه له هه رته ى جوانى و شۆخى و شەنگى و تافى لاويئى دايه، جوان و پازاوه و خرپن و سه رو پوو دره و شاهوه پرگۆشت و خرپكه له و له خۆبايى و خۆ به زل زان و خۆ به تواناو نۆرزان، كه چى له ناكاوو نۆر ته مه ن نابات و هه رزى ته مه نى ناگاته پاييز ده بينى پشت كۆماوه، بى هيزوبى تواناوبى ده سه لات، ده م و پوپيه كى چرچ و لوچاوى تيك قرماووتيك قوپاو، كه م ترين هه و لّ و جولانه وه ماندوى ده كات و سوک ترين ئيش و كارداى ده رميئى و ده ى پوخينى كاتيك بو ده تبينى ده و له مه ندو هه بوو خاوه نى مالّ و سامانيكى گه ليك نۆرديو ، له كۆشك و ته لارى به رزى چه ند نهۆمى دا داده نيشته، سواری باشترين و ئوتومبيل و نوئى ترين مۆديل ده بو . له سهر پايه خ و فه رپشى نه رم و نيان داده نيشته، كه چى له نكاوخواي گه و ره پۆژه كانى به سهر دا قلپ كرده وه و توشى تال و سوپرى و نه هامة تى كرد، چونكه پيژى نازو نيعمه ته كانى خواي

نەگرت . دەبىنى ئەمۋالە خانويەك دا دادەنىشى كەدوئىنى پى ئى نەنگ بوو بىزى نەدەھات
تايادا دابنىشىت، سوارى شتىك دەبىت كەپىشتىر بىزى نەدەھات سوارى بىت . ئەمۋال
پۇشاكتىك لەبەردەكات كەپىشتىر بەزىر وخراپى دەزانى، ئەمۋال شتىك دەخوات، دوئى
بىزى نەدەھات تامىشى بكات

بۆيە دەبى مۋال ھۇشيارو ژىرۋەقل بىت و بزانىت كەخۇشى وتام و چىزى
ژيان وجوانى ولوتكەو دۇندى بەختەوهرى، لەھىچ شتىك ولەھىچ رېبازولەھىچ بىرۋېچونىك
دانىە تەنيا لەلاى خواو لەگۈي پايەلى بۇ خواو دەست گرتن تەنيا بەبەرنامەى خودا نەبىت،
كەلەبەردەوامى وپى دامەزلى بەولاولە سەر بەرنامەو فرمانبەردارى خواو گرتنى پىگەى
پاستى خوا كەبرىتە لەقورئان وسوننەت داوا لەمۋالەكان ناكات بۇئەھى مۋال
لەسەر خولگەى ژيانى بەختەوهرى و ويزدان و دەرون ئارامى دا بۇيات خەم و خەيال و مېشك
ودەرون ئاسودە بىت، ھىدى و ھىمن و لەسەر خۇبىت و ھەمىشە لەخۇشى و شادى دا
بىت و ژيانىكى ئازادانەوبى كۆت و زنجىر بەرىتە سەر، لەو كەسانەش خۇش بىت
كەوستەم و غەدرى ئى دەكەن، لەو كەسانەش بېورى كەھەلى لەگەل دادەكەن، بەزەى
بەبچوكەكاندا بىتەوهر و پىزى گەورانىش بگىت، ھەمىشە تامەزلى ئەو بىت
كەپىداوېستەكانى خەلكى جى بەجى بكات و تواناى قبول كرنى ئازارو ئەشكەنجەكانيان
بىت . زىادەپۇيى ولاملىش نەكات لەفرمانەكانى خوا گەورەو بچوكى، ئاشكراو ناديارى،
بەلگۈھەمىشە سور بىت لەئەنجامدانى ھەركارىك كەدەبىتە ھۇى نىك بونەوهرى لەخواى
بالادەست و كاربەجى ھۇى پەزانەندى ئەوئەگەر توشى بەلاو موسىبەت و تەنگزەھات دەبى
بەسىنگىكى فرلوانەوهر و بەئارامى وسەبرىكى زۆر و بە پەزا بونەوهرەو پوى بچىت
وھەلەنەكات بەرامبەر پەرۋەردگارو خالقهكەى . وە كەمردىش دەبى ئەوهرى تىدا
بخوئىنەوهر كەپزگار بون لەھەمو دەردو بەلاو قەرقەشەكانى دنياى كاتى و كۆچ كرنو
گەشت كرنە بۇخانومالى ھەتا ھەتايى و نەپراوهرى كەھەردەبى بۇى بچىن و ھەر ئەوئە مالى
چارەنوسى و چارەسازىمانە.

خوشکی مسولمانم :

ئەم چەندلاپەرەنەى داھاتو کۆمەلێک رېنومایى و ئامۆزگارى لەخۆ دەگرن، وکۆمەلێک ئاراستەن ئەگەر بێت و لەژيانى راستەقىنەى خۆت دا جى بەجى يان بکەیت و سەر بېت لەسەر دەست پێو گرتنیا، بەپێچەوانەو ش لە دەست دان و پابەند نەبون پى يانەو پەشیمان دەبیتەو و هەرخۆت زیانمەند دەبیت، ئەگەر لەگوى يان بگريت ئەنجامیان بدەیت ئەوا ژيانى ناخۆشى و تال و سووت بۆ دەبیت بەختەو وەرى و سەربەرزى و سەرفرازى لەهەردو دنیا دا . بەدبەختى و کۆلێت بۆ دەبیت بەختەو وەرى و خوشگوزەرانى و ئاسودەى . بەلکو لەژيانت داھەست بەچێژىكى تر دەکەیت، و بەچاویكى ترەو دەپوانیت ژيان و نوسىنى ئەم ئامۆزگارى و تێپوانینانە پالەرو فاکتەرێک بۆ خوش و یست و پە لەکردن بۆخێرو چاکەکارى و داواو ئومىدى پاداشت دانەو و تامەرزى چاکسازى و ئىسلاح لەناو کۆمەلگا دا .

دەى بابەيەکەو بەچینە ناو ئەو باخچە گۆلە بۆن خوش و بۆندارانە و مێشک و دل و دەرون و وێژدانى خۆمان بەبۆنى گۆلەکانیان بۆندارو بۆن خوش بکەین تا ئاسودەو سەربەرزو سەرفراز بێن . خواى بالا دەست و کار بەجى تۆش و ئێمەش سەربەرزو سەرفرازو سەرکەوتو بکات، آمین.

قسه‌کردن:

خوشکی موسلمانم:

١- نذر وریای نذر گوتن و نذر قسه‌کردن به: خوای بالا ده‌ست و کار به‌جی ده‌فرموی: ﴿لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ﴾ النساء: ١١٤: (١).

٢- خوشکی به‌پژم: نذر وریابن هوشیاربن و بزائن که‌یه‌کیک هه‌یه ناگای له‌هه‌موو قسه‌کان و چرپه‌چرپ و نه‌تیه‌کانت هه‌یه و هه‌مویانن بونامارو تومار ده‌کات و له‌سهر هه‌ژمار ده‌کات و پوژی راست بونه‌وه و زیندو بونه‌وه ده‌خرینه‌وه به‌ر دیدو چاوه‌کانت و پیت ده‌گوتریت (فکفی بنفسک الیوم حسب) واته نه‌مرو بؤخوت به‌سیت که‌له‌نه‌فسی خوت بیچیته‌وه و سه‌رکونه‌ی خوت بکه‌یت، ﴿عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قِمِیدٌ ۝ (١٧) مَا يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عِیدٌ ۝ (١٨)﴾ ق: ١٧، ١٨ واته: دو فریشته‌وان به‌سه‌رته‌وه به‌کیکیان

٣- له‌لای راست و نه‌وی تریان له‌لای چه‌پ هه‌رچی بیکه‌یت له‌قسه‌وگفتارو کرده‌وه‌ی چاک و خراب له‌ده‌فته‌ری کرده‌وه‌کانتدا توماری ده‌که‌ن و هه‌چی بز نابیته‌وه‌مو شتیکت له‌سهر حساب، قسه‌ی چاک ده‌که‌یت قسه‌ی فشقیات و پروپوچ ده‌که‌یت بی ناگا مه‌به چاودیرت و به‌سه‌ره‌وه و هه‌ستاون به‌خوبه‌ ده‌فته‌رو پینوسه‌وه. هه‌رکاتیک قسه‌ت کردو که‌وتیه‌ت گفته‌وگو با قسه‌کانت کورت و پر و اتا بن و مه‌به‌ست بیکی.

(١) واته: هه‌چ خیر و چاکه‌یه‌ک له‌نذر به‌ی سرپه‌سرب و قسه‌وگفت و گوکانیاندانیه مه‌گه‌ر نه‌وانه نه‌بی که‌فرمان به‌چاکه‌ده‌که‌ن و قه‌ده‌غی خرابه‌ده‌که‌ن و خیر و چاکه‌ بالا ده‌که‌نه‌وه یانه‌وانه‌ی هه‌میشه هه‌ولی چاک کردنه‌وه‌ی نیوان خه‌لکی ده‌ده‌ن و نه‌وانه‌ی لیک تورپه‌بون و نیوانیان نیه ناشتیان ده‌کاته‌وه‌وه‌ولی جدیانیه‌ی لیک نزیک بونه‌وه‌یان ده‌دات له‌به‌رخاتری خواویه‌س. یا فرمان به‌خیروده‌ست گیریی هه‌ژاران و نه‌داران ده‌دات. وه‌رگیر.

۴- هه میسه قورئانی پیروژ بخوینه وه، سور به له سه رنه وهی که پۆژانه و یردی قورئان بخوینی و هه ولّ بده ئه وه ندهی ده توانیت له بهری بکهیت، بۆنه وهی پۆژی دواپی پاداشتیکی زۆر گهرهت چنگ بکهویت.

۵- له عبدالله کورپی عمره وه ﷺ ده گێر نه وه که پیغه مبه ر ﷺ فه رمویه تی: {يقال لصاحب القرآن اقرأ وارتق ورتل كما كنت ترتل في الدنيا، فإن منزلتك عند آخر آية تقرؤها} صحيح سنن ترمذی (۲۳۲۹)^(۱).

۶- شتیکی جوان نیه هه رچی بیست له شوینان بیگێرته وه و باسی بکهیت، چونکه له م گێرانه وه یه دا بوار بۆ درۆ کردن ده ره خسی وه له وهی تی ده که ویت وه رچی بیشی لئیت له سه رت حیسابه و ده نوسریت له آبی هریره وه ﷺ ده گێر نه وه که پیغه مبه ر ﷺ فه رمویه تی: {كفى بالمرء كذباً أن يحدث بكل ما سمع} رواه مسلم فی المقدمة (ج ۵)^(۲).

۷- زۆروریای له خو بایی بون و خو هه لکیشان به به وهی که نیته: هه ر له به ر ئه وهی پیت بلین هه به وه یان زیره ک و ئازاو دانایه، یا گه لیک ده ست پۆیشته، که چی له به نه رته دا بونیشی نه بیت) واته خو هه لکیشان به شتیک که نه سلن بونیشی نیه لات - وه رگێر . (له عاتشه وه (رضی الله عنها) که ژنیک به پیغه مبه ری ﷺ گوته: ئه ی په سولی خوا، من لای خه لکی ده لیم میرده که م فلان شته ی داومی که چی نه شی داومی؟ پیغه مبه ر ﷺ فه رموی: {المشعب بما لم يعط كلابس ثوبي زور} متفق علیه (۳).

(۱) واته: له پۆژی دواپی دابه قورئان خوینان ده گوتریت قورئان بخوینه و ده نگت به رز بکه وه و به ده نگ بیخوینه هه ره که چون له دنیا دا ده تخوینده وه، چونکه په له و پایه و جیگه ی تۆله دیدی دواپین ئایهت دابه که ده ی خوینیته وه.

۱- (۲) واته به سه بۆ ئه و که سه ی گه رچی بیستی باسی بکات و بیگێرته وه که به درۆ بژمیردریت. واته درۆ لادانی تی ده که ویت.

(۳) واته تیربو به شتیک که نه ی دراوه تی وه که له به رکردنی پۆشاک ی ساخته وایه.

٨- زیږویادی خوا کاریگه ریه کی گوره ی هیه له سر ژیا نی پو چی وده رونی وله شی و کومه لایه تی موسلماندا: ده ی نه ی خوشکی موسلمانم زور سو رو به رده وام به له سر زیږو و یردو یادی خوا له ه موکات وساتیکدا، له ه مو حاله تیک که تیایدایت، باه مو کاتیک زمانت ته یر بیت به زیږو فیکری و یادی خوا . بپوانه که چو ن خوا ی بالاده ست و کار به جی باس ومه دخی به نده دل سوزه کانی خوی ده کات: ﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ﴾ آل عمران ١٩١: ^(١) . ه روه ها

٩- عبدالله کړی بسر (ﷺ) ه وه ده گپ رته وه که پیاوړیک به پیغه مبه ری (ﷺ) گوت: نه ی په سولی خوا حوکه کانی شریعه تی خوا زور له سرشانم کو بونه وه و زور ده ترسم نه توانم ه مویان نه نجام بده م، بویه داوام وایه که شتیکم پی یلی ی که ده سنی پیوه بگرم و بتوانم نه نجامی یان بده م و خواش لیم و ه ر بگړیت . فهرموی: {لا يزال لسانك رطباً من ذكر الله} صحیح سنن الترمذی (٢٦٨٧) ^(٢) .

٦- نه گه ر ویستت قسه بکه یت راست وړه وان بدوی و به پیچ و په ناو قورت ولا به لاو خوا رو خپچ و به له خوبایی بونه وه قه سان مه که، چونکه به راستی نه مه سیفه تیکی ناشیرین و بیژراوو قیزه ونه لای خوا و پیغه مبه ری خوا (ﷺ) نه وه ته فهرموی ته: {إِنَّ أَبْغَضَكُمْ إِلَيَّ وَأَبْعَدَكُمْ مِنِّي مَجْلَسُ يَوْمِ الْقِيَامَةِ الثَّرَاوِنِ وَ الْمُتَشَدِّقُونَ وَ الْمُتَفِيهُقُونَ} صحیح سنن الترمذی (١٦٤٢) ^(٣) .

(١) واته: نه وانه ی که هه می شه زیږویادی خواده که ن و ه ر گیز خوا له بیر ناکه ن، به پیوه بن یان به پوښتنه وه بن یان به دانیشن ته وه بن، یا خوله کاتی پاکشان و یرژیون و پشودان دابن

(٢) واته: با هه می شه زمانت به ویر بوزیکری خوا وه ته پیت و ه ر گپ.

(٣) واته: نه و که سه ی که پوړی قیامت له ه مو که س پتر رقم لی بیته وه و ډورتین که س بن له کړو مه جلسی من بریتین له زور بلتیکان وه له وړه پکان و چا قاره سرکان و ه ر گپ.

۷ - بۆئەوێ پێغه مبه‌ر ﷺ پێشه‌نگت بێت و شوین پێ ی ئەو هەل بگریت، ئەوا زۆری دەنگ و لەسە خۆوه‌یدی و هێمن و زۆر بیر بکەرەو، و زۆر پێ مه‌که‌نه‌و هەرگیز قاقا پێ مه‌که‌نه‌ تەنیا به‌ زەرده‌ خەنه‌ نه‌ بێت . له‌ (سَمَاك) ده‌وگوتی: به‌ جابری کوپی سه‌مه‌رمه‌ گوت. ئایا هەرگیز لای پێغه مبه‌ر ﷺ دانیشتی؟ گوتی: به‌ لێ، ئەو هه‌میشه‌ بێ ده‌نگ بو، زۆر که‌م پێ ده‌که‌نی، سه‌حابه‌کانی گه‌ر کۆده‌بونه‌وه‌ شیعیان ده‌گوت و باسی کارو باره‌کانی خۆیان ده‌کرد و پێ ده‌که‌نین، به‌لام ئەو ﷺ مه‌گه‌ر زەرده‌ی به‌تابیه‌ ده‌نا پێکه‌نینی به‌ ده‌نگه‌وێ نه‌بو) المسند . (۵/۸۶)

ئه‌گه‌ر قسه‌ت کرد، ئەوا قسه‌ی چاک و به‌سود بکه‌ ده‌نابی ده‌نگ به‌. چونکه‌ ئەوه‌ خێری تێدا به‌ بۆ تۆ . پێغه مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی: {من كان يؤمن بالله و اليوم الآخر فليقل خيراً اولي‌صمت} رواه البخاری ، الفتوح . (۸/۶۰)^(۱)

۸ - تکه‌یه‌ هەرگیز قسه‌ به‌ خه‌لکی مه‌په‌ره‌ ، گه‌ر قسه‌یان بۆ ده‌کردیت گوی بگره‌تا له‌ قسه‌کانی خۆیان ده‌بنه‌وه‌ و سه‌ره‌ت دیت ، یان هەرگیز قسه‌کانیان به‌پو دامه‌ده‌وه‌، یا قسه‌کانیان بێ بایه‌خ و به‌سوکی سه‌یر مه‌که‌و به‌په‌وشت و ئاکاریکی جوانه‌وه‌ گوی بۆ به‌رامبه‌ره‌که‌ت بگره‌ . هه‌میشه‌ به‌ باشترین شیوه‌ وه‌لام بده‌ره‌وه‌ و بائه‌وه‌ ئاکارو دروشمی که‌ سایه‌تی خۆت بێت

۹ - ئاگادار به‌و زۆر وریا به‌ هەرگیز گالته‌ به‌ قسه‌ی خه‌لکان و به‌رامبه‌ره‌که‌ت مه‌که‌و به‌مینه‌جه‌وه‌ لاسایان مه‌که‌وه‌، یان ئەگه‌ر به‌ رامبه‌ره‌که‌ت زمانی ده‌ی گرت یالال بویا زمانی فس بونه‌که‌ی پێ ی پێ بکه‌نیت ، چونکه‌ ئەمه‌ سیفه‌تی بابای موسلمان و له‌خواترس نیه‌ .

(۱) واته‌: هه‌ر که‌ سێک بپوای به‌خوا به‌ پۆزی دوا یی واته‌ زیندو بونه‌وه‌ هه‌یه‌ له‌ قسه‌ کردندا با قسه‌ی چاک و باش و خێریکات ده‌نابه‌ بێ ده‌نگ بێت .

بروانه خوی گه‌وره ده‌فهرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَسْخَر قَوْمٌ مِّن قَوْمٍ عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِّن نِّسَاءٍ عَسَىٰ أَن يَكُنَّ خَيْرًا مِّنْهُنَّ﴾ الحجرات ١١: (١)

ه‌روه‌ها پیغه‌م‌بر ﷺ ده‌فهرمویه‌تی: المسلم أخو المسلم {رواه مسلم (٢٥٦٤)} (٢)
ولایحقره... بحسب امرٍ مِّن الشَّرِّ أَن يَحْقِرَ أَخَاهُ الْمُسْلِمُ

١٠- نه‌گه‌ر گویت له‌خویندنی قورئان بوخیرا قسه‌کانت بیره‌ جابا هر باب‌ه‌تیک بیت، به‌لکو ده‌بی‌گوئی بقورئانه‌که شل بکه‌یت، ریزی فهرموده‌گانی خوا بگره، وگوئی پایه‌لی بکه و فرمانه‌گانی جی به‌جی بکه‌ومه‌یکه به‌غولبه‌غولب. ه‌روه‌کو خوی بالاده‌ست وکاربه‌جی ده‌فهرموی: ﴿وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْءَانُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ (٢٩)
الأعراف: ٢٠٤: (٣).

١١- هه‌میشه پیش قسه‌کردن بیرله‌قسه‌کانت بکه‌وه‌و جوان لی‌یان وردبیه‌وه نه‌گه‌ر خیرو چاکه‌یان تیدا بو بیاکه‌ده‌نا مه‌یان که) ه‌روه‌کو کورد گۆته‌نی: قسه‌ بیچیژه‌و بینیزه‌و نه‌وسا بیچیژه -وه‌رگتیر. (هه‌میشه سور به‌له‌سه‌ر کردنی قسه‌ی چاکه‌ولیک نزیك

(١) واته‌ نه‌ی نه‌وکه‌سانه‌ی که‌برواتان میناوه‌باهیج که‌سو کۆمه‌ل‌وکه‌لیک گالته‌وتوانج به‌وی ترنه‌کات وخی پی له‌ویاشترنه‌بیت وخبه‌ به‌ریزترخواوه‌ن ده‌سه‌لات تریزانیت، ه‌روه‌هاباهیج ژنیک گالته‌به‌وی ترنه‌کات گوايه‌نه‌و به‌ریزتروباشتر وچاکتره‌له‌ونه‌خیرنه‌مه‌وانیه به‌لکومرفه‌کان لای خوی په‌روه‌ردگار هه‌مو به‌کسانن وه‌ک دانکه‌گانی شانه‌، ته‌نیاپتوه‌ریک‌وته‌رازویه‌ک لای خوا خۆله‌خواپاریزی‌وله‌ خواترسان وته‌قواکردن وفه‌رمانبه‌رداری خوی بالاده‌ست و کاربه‌جی یه‌ویه‌س کی له‌ هه‌موان به‌ته‌قواتریت نه‌وه‌لای خواخۆشه‌ویسته. وه‌رگتیر

(٢) واته‌: موسلمان برای موسولمانه‌ نابی‌سته‌می لی‌ بکات‌وسوکی بکات ویا سوکایه‌تی پی بکات‌وله‌که‌سایه‌تی دابه‌رینیت‌وپیلان‌وته‌له‌ی بۆینیت‌وه، به‌لکوبه‌گویره‌ی خرابی‌ خوی له‌گه‌لی دابجوتیوه. وه‌رگتیر.

(٣) واته: نه‌گه‌ر قورئان خویندراپه‌وه‌وگویتان له‌خویندنی بویی ده‌نگ بن وگوئی بقورئانه‌که‌شل بکه‌ن وفهرمانه‌گانی به‌جی بینن، بۆئه‌وه‌ی خوی گه‌وره‌به‌زه‌یی وپه‌حمتان پی بکات

کردنه وهی نیوان خه لکی وکەسیکی نیسلاحی به نهك شه پهنگیز و فیتنه بازی و دو زمانی و دو بهرەکی و قسه هینان و بردن وقسهی خراپ تیک دهرانه و خه لکی تیک بهر بدهیت چونکه نه م سیفته ده بیته هوی توپه بونی خواو بیزار بونی لیت ده بی زقوریاو زنگو له سه ر خوت بیت هه مو قسه کردنیک بهر پرسیاریه تی تیدایه و له سهرت ده که ویت و چاره نویسی مروتی پیوه بهنده و چاره نویسی سازیه . ئه دی نابینی چه ندان که س به هوی و شه و قسه یه کی باشه وه چوه ته به ههشت چه ندان و شه و قسه ش خاوه نه کانی خویان فری داوه ته ناو بنکو بنی بنه وهی دۆزه خه وه . له آبی هریره وه ﷺ ده گێرپه وه کاتی پرسیار ی له پیغه مبه ر ﷺ کردوه له وه لامی دا فه رمویه تی : {إِنَّ الْعَبْدَ لِيَتَكَلَّمَ بِالْكَلِمَةِ مِنْ سَخَطِ اللَّهِ لَا يُلْقِي لَهَا بَالًا يَهْوِي بِهَا فِجْهَنَّمُ} رواه البخاري (۷۸ - ۶۴) ^(۱) . وه له فه رموده ی معاذ ﷺ داهاتوه که پیغه مبه ر ﷺ به معاذی فه رموه : {ثُكِّلَتْ أُمُّكَ يَا مُعَاذُ، وَهَلْ يَكِبُ النَّاسُ فِي النَّارِ عَلَى وَجُوهِهِمْ إِلَّا حَصَائِدُ أَلْسِنَتِهِمْ} (صحيح سنن الترمذي) (۲۱۱) ^(۲)

۱۲- ئه و زمانه ، ئه و پارچه گوشته ی وا له ناو ده مت دایه ، نیعمه تیکی خوی گه وره یه و له (الله) وه پیت به خشراره ده توش له کاری چاکه و شتی خیردا به کاری بیته وه فرمان کردن به چاکه و قه ده غه کردن له خراپه دا به کاری بیته ، له بانگه شه کردن بۆ بهرنامه که ی خواهه لی سوپنه .

(۱) واته : بهنده هه به قسه ده کات وهیچ گوی به قسه کانی نادات وه هرگیز بیریشی ئی ناکاته وه ، که خراپی گوتوه یان چاک ، وه ولاره ش ناگای ئی نیه خوی گه وره ئی توپه بووه به هوی ئه و قسه و گوفتاره خراپانه وه ، ئه و قسه ناژاوه گێری و تیک دهرانه یه وه ، ئه و قسه بۆگه نانه وه فری ده دریتته ناوناگری دۆزه خه وه و سزاو باجه که یان وه رده گریتته وه . وه رگێر .

(۲) واته : هه ی دایکت پۆپۆت بۆبکات ئه ی معاز ، خه لکان هه ن له پۆزی قیامه تدا له ناوناگری دۆزه خدا به سه رپواندا پاده کیشری ، ئه مانه سزا که یان ، باجه که یان ئه نجامی ره فتار و قسه خراپه کانی خویان که له دنیا دا گوی یان پی نه داوه و به خه یالیشیان دا نه هاتوه و بایه خیای پی نه داوه ، بۆیه ئه و پۆزه هه ر هه مویان دروینه و بهر هه می زمانی خویان و بۆبکه یان له نه ستوی خویان دایه . خوا په نامان بدات

گوئ بگره خوی گه‌وده چیمان پی ده‌فهرموی: ﴿لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ نَّبْوَاهُمْ
إِلَّا مَنَ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ﴾ النساء ١١٤: (١).

فیرکردن و فیرخوازی:

١٣- فیرکردن کاریکی به‌رزو بی‌هاوتایه و ریگای سهرفرازی و به‌خته‌وه‌ریه .
له‌ الشفاء کچی عبدالله و ده‌ده‌گیرنه‌وه که گوتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا^ص هاته‌لامان
ومن له‌ و کاته‌دا لای حفصة بوم پی ی‌فهرموم: {أَلَا تَعْلَمِينَ هَذِهِ - یعنی حفصة - رقية
النملة كما علمتها الكتاب} رواه أحمد ٣٧٢/٦ (٢) له‌ فیربون و خویندن دابا مه‌به‌سنت ته‌نیا
به‌ده‌ست هینانی پروانامه‌وبه‌ده‌ست هینانی پله‌ و پایه‌ و موجه‌ نه‌بیّت به‌لکویه‌که‌م جار
مه‌به‌سنت فیر بونی زانست و کارو بارو حوکه‌م‌گانی نایینه‌که‌ت - نایینی نیسلام بیّت ، فیر
بون و جوان خویندنه‌وه‌ی قورنانی پیروز بیّت، نافرته‌ ده‌بی به‌به‌رچاو و روشنی و تیگه‌یشتن و
شاره‌زاییه‌وه‌ خوی خۆت به‌رستیت . هه‌روه‌ها مه‌به‌سنت له‌ خویندن و فیربون و شاره‌زا بون
وزانینی ریگاکانی په‌روه‌ده‌ی پاک و بی‌گه‌رد بیّت، هه‌ر وه‌کو چۆن له‌ژیانی
پیغه‌مبه‌ر^ص و سه‌حابه‌ به‌ریزه‌کان^ص و پیشینه‌ی پیاوچاکی نه‌م نومه‌ته‌ نواندیان،
بوئه‌وه‌ی نافرته‌ به‌سهر به‌رزی و به‌خوشی بریّت

١٤- هه‌رگیز گالته‌به‌وخوشکانه‌ی خۆت نه‌که‌ی که نه‌خوینده‌وارن و هیچ فیرنه‌بون،
له‌خۆت بایی نه‌بیّت و خۆت به‌ سه‌رته‌وانه‌ی که‌پله‌ی خویندن و زانستیان له‌توکه‌م‌تره
هه‌لنه‌کیشیت . هه‌روه‌ها پله‌که‌می و نزمی نه‌زمونه‌گانی خویندنت نه‌بیته‌ هۆی ساردکردنه‌وه‌و

(١) واته‌ له‌ زۆریه‌ی زۆری قسه‌کردن و وت و وێژو چرپه‌ چرپه‌گانی خه‌لکی دا سود و خیرو به‌ره‌که‌ت نیه
مه‌گه‌ر نه‌ قسه‌کردن و سر په‌سهرپ و ده‌مه‌ ته‌قییانه‌ی که‌له‌ چاگو و سه‌ده‌قه‌دا یاخود له‌چاک کردن و پیک
هینانه‌وه‌ولیک نزیک کردنه‌وه‌ی نیتوان خه‌لکی دا نه‌نجام بدرین
(٢) واته‌: نایا نه‌مه‌ فیری یوعا ناکه‌یت هه‌روه‌کو چۆن فیری نوسینت کرد، که مه‌به‌سنی (حفصة) ی
خیزانی بو.

به رده واميت له خويندن وفير بونندا، به لكو به پيچه وه انه وه هان دهر و پال نهر يك بيت بويتر هه ول و تيكوشانت بوي بهرز كردنه وه ي پله كانت وهه لچونت به پله كان و قوناغه كانى خويندن وفيريون تاده مريت كه به ته مه نيشدا چويت مه لي تازه من به سه رچوم و ته مه نم رويشت، نه خير به هه ندي نيه به هه ول و تيكوشانه، به خومانو كردنه، به نوچ نه دان و كول نه دانه، گه رسا تمهش بكه يت وسهره نوچيش بده يت، گور بده خوت وهه ل بسته وه، خو توند بكه وه وملي ريگا بگره به ربه هه ورازو نشيواندا سر بكه وه و بيان بره تاده گه يته دوا مه نرلي مه به ست خوي گهره ش هاريكارى و پشتيوانته، پشتيوانيت ته نها به خوابيت وهه وليش بده له هه رته مه نيكا بيت سر ده كه ويت ده گه يته دواقوناغ (والله ولي التوفيق)

له كعب كوي مالكه وه ﷺ ده گيرنه وه گوتويه تي: گويم له پيغه مبه ر ﷺ بوكه ده ي فرمو: {من طلب العلم ليجاري به العلماء، اوليماري به السفهاء، ويصرف به وجوه الناس اليه، ادخله الله النار} صحيح سنن الترمذي (۲۱۳۸).

بيستن و گوي گرتن:

۱۱- گوي و ميشتك و بيروموشي خوت پاك بكه ره وه و پاكي پابگره له گوي گرتن بگوراني و موسيqa و قسه ي خراب و ناشيرين و قريوكوبي و اتاو قيژه ون . چونكه گوي گرتن بگوراني و موسيqa و قسه ي پر و پوچ و خراب له شه ريعة تي خوادا جيگه ي نايي ته وه و هه رامه وله ته رازوي ئيسلامدا بوني نيه و شتيكي بيژاو و ناشيرينه ، دل و دهرون بگه ن ده كات (هه ره كو چون پارچه گزشتيك له به رتيشكي پوراني هاويندا بگه ن و كرمه پيژ ده بيت، ناواش گوراني و موسيqa ليدان و گوي بگرتني دل و دهرون وله شي مرؤف بگه ن و كرمه پيژ ده كات و هه رگي)

پۇشاك و جل وبەرگ :

١٧- تۆئافره تىكى موسلمانى وگه رخۆت به موسلمان و پروادار ده زانیت ده بى پۇشاكه كانت له ژير چه ترى پۇشاكى شهرىعتى خوا دابن . ده بى گشت مەرجه كانى پۇشاكى شهرى تيدا بن، ده بى پان و به رين بن و ته نك نه بن تالەشى تيدا ديار نه بىت و ئەندامه كانى له ش دهرنه په رينيت و وينەى له ش به رجه سته نه كات و ته نك نه بن له شيان تيدا ديارىت.

١٨- ئەوى پى ده گوتريت نيو قۆل (و چاره گه قۆل و به خه فراوان) الدلعه (هه موى بىرو بيانوه و بۆكورت كردنه وه و سفورىعتى پۇشاكه . به جۆرىكى وا ده بينى كه ئافرهت له كاتى هات و چۆ سوار بون و دابه زين له ئوتومبيل و ماشين له شى به دهر ده كه وىت و كوناخىكى كه وده يه.

كۆرۆكۆبونه وه و دانىشتنه كان:

١٩- هه رگيز ئاماده نه بىت له كۆرۆ كۆبونه وه و دانىشتنه تىكه لى و خراپ و بى شهرىعتى كان. و رىابه خۆت بپارىزه له تىكه لى و مانه وهت له و كۆرۆ كۆبونه وانه ههى خوابت بپارىت . به لكو هه ميشه هه ول بده و په له بكه بۆكۆرۆ كۆبونه وه و دانىشتنه شهرىعتى و باشه كانى كه هه ميشه خىرو چاكه يان لى چاوه پروان ده كريت . خوا چاوه دىريت بكات

٢٠- له هه ركۆرۆ كۆبونه وه و مه جليسيك دا له گه ل ده سته خوشكانت ياله گه ل هه ركه سو له هه رشوئيتك دا دانىشتيت بازىكرو وىردو يادى خوا هه ميشه له سهر زمانت بىت بۆنه وهى خىرت ده ست بكه وىت و نه جرو پاداشت به ره مى زمان و بىرو هزرت بىت . پىغه مبه رى خوا ﷺ قه رمويه تى: {من قعد مقعداً لم يذكر الله تعالى فيه كانت عليه من الله ترة، ومن اضطجع مضجعا لا يذكر الله فيه كانت عليه من الله ترة} سلسله الاحاديث الصحيحة

((۷۸)^(۱) . واته ئه و كه سه له پۆزی قیامه تدا هه سره ت و په شیمانی وماندویی وشه كه تی هاوده م وهاوپیته تی .

وه نه گه ره هه ر كۆپو كۆبونه وه و له هه ر شوینێك وه هه ر مائێك هه ستاییت و پۆیشیتیت له بیرت نه چیت ئه م و یردو زیكره (دوعایه) بخوینه { سبحانك اللهم وبحمدك، أشهد أن لا إله إلا الله، أستغفرک وأتوبُ إليك } صحیح سنن الترمذی (۲۷۳۰) ^(۲) . بۆنه وه ی خواه گه و ره لیت پازی بیت و له و هه له و په له و سه رپێچیا نه ی نه ی كه له و دانیشتن و كۆپو كۆبونه وه به دا كردوتن خوێش ببیت

۲۱- خوشکی موسلمان ئه ممان سه د جار ئه ممان و توخوا هه ركاتێك له مال و له هه ر شوینێك كۆبونه وه و به یه كه وه دانیشتن زۆر ئاگا دارو و ریا بن زمانتان له غه یبه ت و باسی ئه م و ئه و و دوزمانی و قسه هیتان و بردن بپاریزن و زمانتان پاك رابگرن و گوێ راپه لێ فه رمانه كانی خوابكه ن و خۆتان له سزای به سفت و سوێ ی خوا بپاریزن، چونكه ئه وانه له سیفاتی سوكه له و پێسووا (المرذولة) و ئاكارو په وشتی بیزراو (الممقوتة) ن . ئه وه ته خوای گه و ره ده فه رموی ﴿وَلَا يَغْتَبِ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ﴾ الحجرات ۱۲: ^(۳) .

(۱) واته : هه ركه سێك له شوینێك دا دابنیشیت و زیكرویدی خوای نه كرد ئه و خوای گه و ره له په حمه تی خۆی دۆرده خاته وه وه هه ر كه سێك درێژ بو یا له سه ر جێگه راكشا به تاییه تی له كاتی نوستن دا یادو زیكری خوای نه كرد ئه و له خوا وه داخ و كه سه رو په یشیمانی و په نجه گه زینی بۆمسۆگه ره .

(۲) واته : پاك و بێ گه ردی و كه م و كۆپێ بۆ تۆ ئه ی خواجه سوپاس و ستایشی بێ پایان بۆ تۆ، شاهیدی ده ده م كه هه یج په رستراویك نیه به حه ق په رسترت جگه له تۆ ئه ی په روهرنگارا . داوای ئی خوێش بووت ئی ده كه م و ته و به ده كه م و بۆلای تۆ ده گه رێمه وه . وه رگێژ .

(۳) واته : هه رگیزا وه رگیز باس و غه یبه تی به كتری مه كه ن و دوزمانی و قسه هیتان و یردن مه كه ن ، ئایا كه س له ئیوه هه زده كات گۆشتی برای خۆی بخوابه مردویی یا به كالی، دیاره نه خێر كه س هه زناكات ده ی كه واته غه یبه تی به كتری و فیتنه گێپی مه كه ن و قسه مه هیتن و مه بن تا ئه و حاله تان به سه رنه یه ت وه رگێژ .

۲۲ - نهگه رها تپه کيک له خوشکانه ي کهلان دانیشن و سهردانيان کردی وقسه ي خراب وناشهرعی کردن، ياهه له يه کی کردنه وه تۆنمؤزگاری بکه وپئويسته له سهرت فرمانی به چاکه پي بکه يت وله خرابه بيگي پته وه. نهگه رله لات هه ستاو پويشت به قسه ي خوش وجوان ونهرم پيشوازی وبه پي ي بکه و تۆنمؤزگاری بکه جار يکی تر نهگه پته وه سهرنه وسيفه ته خرابانه.

کتیبخانه که ت:

۲۳ - کتیبخانه که ت باهه ميشه کتیبخانه يه کی نمونه يی بيّت و پري بيّت له کتیبی باش وسوده بخش و کتیبخانه يه کی موسلمانانه بيّت. وريابه هه ميشه کتیب و چاپکراوی باش وبه سودو شهرعيانه ي بۆ هه لېژيره وبيان کره، بۆنه وه ي کتیبخانه که ت به سودوخجیلانه بيّت وخۆت وهه موئه ندامانی خيژانه که ت سودی لي بيیئن کتیبه کان بابه زوری ثایینی بنو هه روه ها کتیبی کۆمه لايه تي وزانست و زانیاريه کان و کتیبی ئاکاروپه وشت و به ها به رزه کانی تيدا بيّت.

۲۴ - زۆروريابه نه ي خوشکی موسلمانم هه رگيزکاتی خۆت به خویندنه وه ي کتیب وشتی بي سودبه فيرق نه ده ي، زۆر هوشياروبه رچاوپوشن به شته زیان به خشه کانی وه ک گۆشار و پۆژنامه خراب و پپر له وينه پوت و قوته کان و فيکروه بپرو بۆچونه بۆگه ن و قرچۆک و داپوخينه ره کانی بنه ماو به ها به رزه کان مه خوينه وه و خۆتيان لي دور بگروه وخۆت له رپويابه ته خراب و داپوزينه ره کان دور بگروه، که نوسه ره کانيان هه ميشه شتی خراب و بۆگه ن بلۆده که نه وه که ده بنه هۆي بلۆ کردنه وه ي ريسوايی وسه رشپوي وبلۆ کردنه وه ي خرابه کاری له ناوچين وتويژه کانی کۆمه لگای موسلمانان، هه رگيز نه هيليت له ده رگای ماله وه ت بيته زورو جه نگیان له گه ل دابه ربابکه.

۲۵ - باشتروايه کتیبخانه که ت هه مه جۆره بيّت وهه مو پيداويستيه کانتان پريکاته وه، وچاره سه ری هه مه جۆره بابته کان بکات. دياره موسلمان به خوشک و به براوه پئويستی به زانست وزانیاری وشاره زا بون و به رچاوپوشنی هه يه له هه مه بواره کانی ژيان و گشت

نه حکامه کانی ئایینه که ی و گشت کاروباروکون و قوربین و نادیاره کانی بیروباوه په که ی (العقیده) هیه . هه روه ها ئاگاداری بون و شاره زابون وزانین له هه مو هه وال وکارو چالاکیه ئیسلامیه کان وزانین وه ست پی کردنی کتیه وه تنگو چه له هه و ئاسته تگ و ته نگزه کان و کردنه وه ی گری کویره کانی جیهانی ئیسلامی شتیکی حه تمی و پیویسته. دیسانه وه شاره زابون و زانینی هه مو هه کاره په روه رده یی به کان که یارمه تی ده رو پالنه ریکی حه شا هه ل نه گرن له په روه رده کردن و پی گه یاندنی خوت و هه موئه ندامانی خیزانه که ت . هه روه ها ئاوردانه وه له ژیان و به سه رها ت وه لئس و که وتی پیشینه ی پیاوچا کانی و په ندو ئاموزگاری وه رگرتن لی یان پیویسته کی تری زه روره.

۲۶- نه گه رکتیبکی به سودیه که لکت که وته ده ست ولات په سه ند بوده سه ت خوشکه کانتیشی پی بناسینه و بیان ده یه بابیخویننه وه یاخود ئاموزگاری بکه که به ده ستی بیئو و بیخویننه وه، به لکوئه ویش سودی لی وه ریگریت. وه به پیچه وانه شه وه هه رکتیب و چاپکراویکی زیان به خش و خراپت بینی، پیویسته له سه رت که خوشک و برامو سلمانه کانتی لی ئاگادار بکه یته وه و ئاموزگاریان بکه یه که لی ی نزیک مه بنه وه و هه رگیزنه ی خویننه وه خوله زه هره که ی دوریگرن نه بادا هه مو گیانیان زه هراوی بکات

۲۷- خویندنه وه و خوخه ریک کردن به کتیب و سه رچاوه به سوده کان کاریکی زورگریگ و پر سودن هه رگیز نه که ن له کیس خوتانی بدن، نه ونده ته مه نه ی که ماوتانه بابی به ره م نه بیئت بۆدنیابو قیامه تان له خویندنه وه و گه پان به دوا ی زانست و زانیاریه کان دابگه رین به تاییه تیش زانست و زانیاری دینی خوا و فیرونی نه حکامه کانی قورئانی پیرۆزوسوننه تی پیغه مبه ره که تان و شه ریه تی خوا ی گه وره، خوا یارمه تی ده رو پالپشتان بیئت، خوشکی موسلمانان خوخه ویستم کاتی بی ئیشی و ده ست به تالیتان به هه ل وه ریگرن، هه لیکی زیترینه له کیس خوتانی مه دن به لکو زانست و زانیاری و پوشتانییه که بۆ به رچا و پونا کیتان له تاریکی شه وه زه نگی نه زانی و بی ئاگایی و نه فامی دا وه ده ست بیئن.

دەرچون بۆبازار:

٢٨- خوشکانی به‌پێزم بازاره‌کان ئه‌ونده شویتێکی په‌سه‌ندو باش نین، بۆیه هه‌میشه پێویسته له‌سه‌رت له‌چونه دهره‌وت زۆر سور نه‌بیت به‌تایبه‌تی بۆ بازار. خۆ ئه‌گه‌ریه‌کیکت هه‌بێت یاده‌ستت بکه‌وێت کاره‌کان و پێداویستیه‌کانت بۆبکڕیت و بۆت بپێنێته‌وه پێویسته خۆتی لێ لاده‌یت و پێویست ناکا خۆت بجێته دهره‌وه. خۆ ئه‌گه‌ر هه‌ر ناچاریش بویت ده‌بێ هه‌ر بجێته دهره‌وه ئه‌وابه‌په‌له پێداویستیه‌کانت بکڕه‌و بۆ ماوه‌یه‌کی که‌م و به‌پێی پێداویستیه‌کان له‌بازار بپێنێته‌وه و خێرا بازار به‌جێ به‌یڵه و بگه‌ڕێته‌وه، چونکه بازار جێگهی خراپه‌و خراپه‌کاری و فرۆفیل و نیشتمانی خۆشه‌ویستی شه‌یتانه‌و به‌یادخی خۆی له‌سه‌ره‌تای هه‌موه‌یه‌یه‌که‌وه تێداهه‌ڵ ده‌کات و ئه‌وه‌ی بجێته بازار چ ژن ژپیاو توشی خراپه‌ی ده‌کات و له‌خشته‌ی ده‌بات به‌جۆره‌هاشیوه.

٢٩- گه‌رچوته‌ده‌ربۆ بازار له‌خۆ جوان کردن و ماکیاج و پازانه‌وه و جلی زاق و بریقی سه‌رنج پاکێش بپارێزه‌و له‌به‌ریان مه‌که‌ن و بۆنی خوش له‌خۆت مه‌ده، ئه‌گه‌ر گوناخی خۆشت و هه‌مو ئه‌وانه‌شی که‌به‌تۆوه توشی گوناخ ده‌بن له‌ئه‌ستۆی تۆدایه‌و گوناخی تۆچه‌نده‌یتانیه. له‌أبی موساوه عليه السلام ده‌گێرینه‌وه که پێغه‌مبه‌ر ص فهرمویه‌تی: {إِذَا اسْتَعْطَرَتِ الْمَرْأَةُ فَخَرَجَتْ عَلَى الْقَوْمِ لِيَجِدُوا رِيحَهَا فَهِيَ كَذَاوَكَذَا} رواه أحمد (٤٠٠/١). باجل و به‌رگ و پۆشاکه‌کانت پان و پۆپ بن و گشت گیانت دابپۆشیت.

٣٠- ئه‌گه‌ر له‌ناو بازاردا بویت یا له‌پێگه‌دا بویت بۆبازار وریابه زۆر ئاوپان نه‌ده‌یه‌وه ته‌ماشای ئه‌ملو ئه‌ولای خۆت مه‌که، چونکه ته‌ماشای کردن و بینین زۆر پاکێشه‌رو پێ هه‌لخه‌یسکێته‌ره وه ئه‌گه‌ر گه‌یشته‌یه‌که‌ل و په‌ل و پێداویستیه‌کانی خۆت زۆر له‌گه‌ڵ فرۆشیارو دوکانداره‌کان و که‌سانی ده‌ورو به‌رقسه‌و گالته‌گه‌پ و قسه‌ی حه‌له‌ق مه‌له‌ق و

(١) واته‌: ئه‌گه‌ر ئافه‌رت بۆنی خۆشی له‌خۆی داو چوه دهره‌وه بۆیه‌رویا زاره‌کان و به‌لای خه‌لکی دا تێ په‌ری بۆنه‌وه‌ی بۆنه‌که‌ی بۆخه‌لکی بجێته‌و سه‌رنجیان رابکێشیت ئه‌وا ئه‌واو ئه‌وايه واته‌ زینای کردوه.

حریکه حریک مه که، چونکه ئەمە دەبێتە هۆی سوک بونی خۆت لەپێش هەموو کەسیک و ئەمجاریش هەبە زین و کردنەوێ دەرگا و پەنجەرە و فیتنە و بێ شەرمی و ئەنجام خۆتە کات خراپە کاری خوا پەنامان بدات. یان هەرلەبەرئەوێ بێت بڵێن بەخوا کە سێکی خۆش و گالتەچی و سوحبەت چێ، ناھەرگیزشتی وانە کەیت ئەمە خەتەرە زۆریش خەنەرە بۆ سەر کە سایەتی و حەیا و حەشمت و شەرمی خۆت و بنەمالە کەت

۳۱- ئەگەر لە ناو بازار یا لە پێگەی بازاردا خراپە کاریکت دیت، پێویستە لە سەرت بەرپەرچی بدەیتەو و دەستی بگری و نەهێلی ئەنجامی بدات. ئەگەر بە دەست و بەقسە نەت توانی و دەبێ بەدڵ پێت ناخۆش بێت و رقت لەو خراپە و خراپە کارە بێتەو. خۆی بالادەست و کار بەجی دەفەرموی: ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ التوبة ۷۱: (۱)

۳۲- هەندێ لە ژنان وەک خویە ک پۆژانە بۆ پیاسە و سەیران دەچنە بازار، و زۆر دەچنە دەر هەموو پۆژی، هەموو بەیانیک بە کۆلێک شوخ و شەنگی و بۆنی خوشەو تاس و لوس پەنا بە خوا دەگرم کە تۆ لەوانە بێ، ئەم جۆرە کەسانە لە هەموو کەسیک پەرتوشی فیتنە و ئاشوب و بە فێرودانی کات دەبن

۳۳- خوشکی بەرپێزم، بەزەبیت بەخۆت و بە میژدە کەت، یابەداک و باوکت دا بێتەو ئەگەر کیژۆلە لە مالدان زۆر دەست بلۆ مەبەو هیچ پێویست ناکات مالدە کەتان و مدبەقی مالدە کەتان بەیتە لقیکی سەرەکی لە بازار. هەرگیزشتی زیادەوپی نەویست مەکەرە. تەنیا ئەوانە بکەرە کە پۆژانە لە مالدەو پێویستیان پێیەتی.

(۱) واتە: بڕوادران چ ئێن چ پیاو دۆست و پلێشتی یەکتێن و فرمان بەچاکە دەکەن و دەستی یەکتێ دەکەن و لەخراپە یەکتێ دەگێژێنەو (وەرگێت)

دوعاو زیږوله خوا پارانته وه:

٣٤- تږمه‌میشه له‌ثاست خوادا بڼی هڼزوبڼی تواناو لاواز، هه‌میشه پڼویستت به‌یارمه‌تی وده‌ستګیرڼی و پڼنومایی خوای بالآ ده‌ست وکار به‌جڼی هه‌یه، ده‌ی که‌واته له‌بیرت نه‌چیت هه‌میشه وهه‌موکات وساتڼک له‌یادی خوادا به‌ده‌سته‌ګانت بڼلای خوا به‌رز بکه‌وه و ده‌ستی مل که‌چی پارانته‌وت والا بکه‌وه وداوای ڼی خوش بون‌وته‌ندروستی و دروست‌وسه‌رکه‌وتنت له‌هه‌موکښه وکه‌ندو کښپه‌و ګیرو ګرفته‌ګانی ژیانی دونیایی وپڼڼی دواپی وپڼڼی هه‌ستانه‌وه و ژیانی نه‌براوه‌یی ڼی بکه، بکه‌پڼوه بڼلای خوا وداوای خڼرو چاکه‌وبه‌ره‌که‌تی ڼی بکه، خوای ګه‌وره‌نږبه‌په‌حم و به‌زه‌یی هه‌میشه ڼی بورده‌یه و له‌ګوناچه‌ګان خوش ده‌بیت، ده‌ریای په‌حم و به‌زه‌یی خوا هه‌رګیز له‌بن‌نایه‌ت .

پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرمویه‌تی: {إِنَّ رَبَّكُمْ حَيٌّ كَرِيمٌ يَسْتَحْيِي مَنْ عْبَدَهُ أَنْ يَرْفَعَهُ إِلَيْهِ بِدِيهِ فَيُرْهِمَا صَفْرًا} صحیح سنن ابن‌ماجه (٣١١٧)^(١) . له‌وه‌لام دانه‌وه‌ی دوعاونزاګانت له‌به‌رخوای ګه‌وره به‌په‌له مه‌به‌و بڼی نومیدیش مه‌به‌بلڼی ڼی من هه‌رله‌به‌ر خوا ده‌پارڼمه‌وه و هڼچیشم دیارنیه‌و بلڼی ڼی خوای ګه‌وره دوعاګانم ڼی وه‌رناګرڼت . دیاره من شایه‌نی نه‌وه‌نیم و ساردببیه‌وه وچیدي نه‌پارڼیه‌وه، نه‌خڼر ګرنگ نه‌وه‌یه تږبه‌رده‌وام بیت. ده‌ګوڼی بګره بڼی پیغه‌مبه‌ری نازدار ﷺ بزانه چی ده‌فرموڼت: {مَنْ عْبَدَ يَرْفَعُهُ إِلَيْهِ بِدِيهِ حَتَّى يَبْدُوَ إِبْطُهُ يَسْأَلُ اللَّهَ مَسْأَلَةً إِلَّا آتَاهُ اللَّهُ إِيَّاهُ مَا لَمْ يَعْجَلْ. قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَكَيْفَ عَجَلْتُهُ؟ قَالَ: يَقُولُ قَدْ سَأَلْتُ وَسَأَلْتُ وَلَمْ أُعْطَ شَيْئًا} صحیح سنن الترمذی (٢٨٥٣)^(٢)

(١) واته: په‌روه‌ردګاری نڼوه، هه‌میشه زیندووسه‌خی و به‌زه‌یی شه‌رم ده‌کات نه‌ګه‌ر به‌نده‌ی‌خوی ده‌ستی له‌به‌ریان بکاته‌وه وداوای ڼی خوش بون وه‌رشتڼکی تری ڼی بکات به‌به‌تالی بیان ګڼږته‌وه.

(٢) واته: هه‌ربه‌نده‌یه‌ک ده‌سته‌ګانی له‌به‌رخوای ګه‌وره‌پان بکاته‌وه و به‌رزیان بکاته‌وه تابن‌بالی ده‌رده‌که‌وڼت وداوای شتڼک له‌خوای ګه‌وره بکات، جائه‌وشته‌ داوای ڼی خوش بونه‌له‌ګوناچه‌ګانی، داوای پڼنومایی وده‌ست ګڼږڼیه، داوای حل‌کرڼی ګڼږو ګرفت‌وته‌نګږه‌ګانی یا هه‌رشتڼکی تربیت‌خوای ګه‌وره ده‌ی داتڼی ووه‌لامی ده‌داته‌وه به‌مه‌رجڼی په‌له‌نه‌کات. ګوتیان نه‌ی په‌سولی خوا په‌له‌کرڼه‌که‌ی

هه‌میشه بادوعاوپارانه وه‌كانت به سوپاس وحمدی خواوسه‌لات وسه‌لام له‌په‌غه‌مبه‌ر ﷺ ومال وخیزان و سه‌حابه‌كان وئه‌وه‌ی كه‌شوینی ده‌كه‌وێت تارپۆزی دوا‌ی ده‌ست پێ بكه‌وه‌ریه‌م كار‌ه‌ش كۆتایی پێ بینه‌وه‌میشه راستگۆیانه به‌ره‌خوا بچۆله‌گه‌ل په‌روه‌ردگار‌تدا راستگۆبه. په‌غه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی: { ادعوا لله و انتم موقینون بالإجابة ، وأعلموا أن الله لا يستجيب دعاء من قلب غافل لام } صحیح سنن الترمذی (۲۷۶۶) ^(۱).

ئاگا‌دار به‌هه‌رگیز دوعا‌ونزای خراپ نه‌كه‌یت ودا‌وا‌ی بچرا‌نی سیله‌ی په‌حم نه‌كه‌یت . وه‌نه‌گه‌ر وه‌لام‌دانه‌وه‌ی دوعا‌كه‌ت دوا‌كه‌وت یاخو‌ده‌پو‌نی نه‌نجامی دوعا‌كانت نه‌بینین دل ته‌نگ و بێ ئومێد مه‌به‌هه‌روه‌كه‌ له‌په‌شتریش با‌سمان كرد خ‌وا‌ی گه‌وره‌ د‌وا‌ی ده‌خات بۆرپۆزی قیامه‌ت، یاخو‌ده‌له‌بری ئه‌وه‌ گونا‌حتت لی په‌ش ده‌كاته‌وه‌، یاخو‌د خراپه‌یه‌كت لی لاده‌دات تۆه‌ر هه‌ستیشی پێ ناكه‌یت .

۳۵- خۆت له‌خ‌وا‌ی خۆت نزیک بكه‌روه‌ به‌ نه‌جمادانی ئه‌رك و به‌ندایه‌تیه‌ فه‌رزه‌كان و سونه‌ته‌كان و جۆره‌ها‌ خۆنزیك خه‌ستنه‌وه‌ واته‌ جۆره‌ها‌كار‌ی باش كه‌له‌خوات نزیک ده‌كه‌نه‌وه‌، دلنیا‌به‌پادا‌شتنێکی زۆرگه‌وره‌ت چنگ ده‌كه‌وێت، ولای خواپه‌له‌ت پێ به‌رز

چی‌یه‌؟ فه‌رموی: كه‌دا‌وات لی كر‌دپه‌له‌ت كر‌دواته‌ نه‌جمامیت نه‌دیت بلی ئه‌وه‌چی بو‌خوا‌یه‌ من هه‌ردا‌وام كر‌دپه‌وه‌ردا‌وام كرد‌كه‌چی دوعا‌كه‌م قبول نه‌بولیم وه‌رنه‌گه‌را . په‌له‌مه‌كه‌ خ‌وا‌ی گه‌وره‌له‌ئیمه‌ با‌شتر ده‌زانیت چ شتێك خه‌رو‌چا‌كه‌ی تێدا‌بیت بۆئیمه‌نه‌وه‌مان بۆده‌كات. له‌وانه‌یه‌ تۆله‌دنیا‌كه‌ی تردا‌ پترپێویست پێ ی بێت بۆئه‌وه‌ی بۆت هه‌ل ده‌گرت. (وه‌رگێت).

(۱) واته‌: دا‌وا له‌خ‌وا‌ی گه‌وره‌ بكه‌ن و له‌به‌رخوا‌پارێنه‌وه‌ و دلنیا‌ش بن خ‌وا‌ی گه‌وره‌ وه‌لام‌تان ده‌داته‌وه‌زده‌بێ زۆریه‌ئاگایی و وریایی‌وه‌ له‌به‌رخ‌وا‌ بیارپێنه‌وه‌ بیرو‌هۆش‌تان لای خوا‌بیت له‌كانی پارانه‌وه‌دا، نه‌كه‌ به‌زمان دا‌واله‌خ‌وا‌ی گه‌وره‌ بكه‌ن و بیرو‌هۆش‌شان له‌شوی‌نێکی ترو‌به‌شتنێکی ترو‌ه‌سه‌رقال بێت، چون‌كه‌ زۆریاش بزانن كه‌خ‌وا‌ی گه‌وره‌ وه‌لامی دوعا‌یه‌كه‌ ناداته‌وه‌ كه‌دلی خ‌اوه‌نه‌كه‌ی له‌لایه‌کی ترو‌ه‌سه‌رقال و مه‌شغوله‌وه‌یچ ئاگای له‌خ‌وانه‌بیت ته‌نیا‌ده‌می بچو‌لێت و ده‌ستی به‌رز كر‌دبێته‌وه‌ واته‌ به‌دل و هۆش‌ی‌کی بێ ئاگا‌وه‌له‌به‌رخوا‌ بیارپێته‌وه‌. (وه‌رگێت).

ده‌بیت‌وه، وا بکه که له‌خوشه‌وېستانی خوابیت نه‌ک له ناحه‌زو دوژمنانی خوا . ه‌ول بده زؤر ه‌ول بده له‌و که‌سانه بیت هر له مردنیه‌وه تاده‌چیت به‌هسته‌وه نه‌ترست له سهره‌و نه‌دل ته‌نگی و نا‌ئارامی، نه‌و که‌سانه‌ی خوای گه‌وره دوعاو نزیان وه‌رده‌گریټ، نا‌په‌حته‌ی و دل ته‌نگی و ناخوشی و ته‌نگ‌زه‌کانیان نا‌هیتلی، ودلیان پر ده‌کات له‌ئارامی و دامه‌زراوی و نا‌سوده‌یی . پیغه‌مبهری خوا ﷺ ده‌فرموی: {إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ: مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ آذَنْتَهُ بِالْحَرْبِ، وَمَاتَقَرَّبَ إِلَيَّ عَبْدِي بِشْيٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْرَضْتَهُ عَلَيْهِ، وَلَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالْأَوْفَلِ حَتَّىٰ أَحْبِبَهُ، فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ، وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ، وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا، وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا، وَلَئِنْ سَأَلْنِي لِأَعْطِيَتْهُ، وَلَئِنْ أَسْتَعَاذَنِي لِأُعِذَّنَّهُ} رواه البخاري (٦٥٠٢)^(١)

٣٦- نه‌گه‌ر خوشکيکی بړوادار و موسلمانان دیت پا‌ب‌نده به‌دینه‌که‌یه‌وه، و وه‌لامه‌کانی خوای په‌روه‌ردگار ده‌داته‌وه و سهر به‌رزوسه‌رفرازه‌به‌هوی ته‌واوی عه‌قیده و بیرو باوه‌په‌که‌یه‌وه، نه‌وه پیی بلی و نا‌گاداری بکه‌وه که‌له‌به‌ر خاتری خوا خوشت ده‌وټت و خوشکایه‌تی له‌گه‌لدا بیه‌سته، چونکه خو‌شوېستن له‌به‌رخاتری خواپله‌وپایه‌کی به‌رزی ه‌یه، نه‌وه‌ته

(١) واته: هر که‌سیک دوژمنایه‌تی دؤستی من بکات و نا‌زاری بدات نه‌وامنیش جا‌پی دوژمنایه‌تی خو‌م له‌گه‌ل نه‌و که‌سه‌دا ده‌که‌م. و هر که‌سیک له‌ب‌نده‌کانم خو‌م لئ نزيك بکاته‌وه به‌شتيک به‌کارونه‌ريکيک که‌خو‌م له‌سهرم فهرز نه‌کردوه واته بيجگ له‌فهرزه‌کان که‌له‌سهرم فهرز کردون به‌هرشتيکي ترخو‌م لئ نزيك بکاته‌وه لام خو‌شه ويستره له‌نه‌نجامدانی فهرزه‌کان، چونکه نه‌مانه‌نړک و فهرزن له‌سهره هر ده‌بی نه‌نجامیان بدات خو‌شی بټت و ترشی بټت، به‌لام نه‌وانی ترله‌پیاو‌ه‌تی خو‌نی، نه‌گه‌ر به‌نده‌کانم به‌رده‌وام به‌نجامدانی سوننه‌ته‌کان {الْأَوْفَلُ} خو‌م لئ نزيك بکاته‌وه ه‌تا خو‌شم ده‌وټت، و نه‌گه‌ر من که‌سیکم خو‌شوېست ده‌بمه نه‌و گوټیه‌ی که‌پی ده‌بيستی، و ده‌بمه نه‌و چاوه‌ی که‌پی ده‌بینی، و نه‌و ده‌سته‌ی که‌کاری پی ده‌کات، و ده‌بمه نه‌و قاچه‌ی که‌پی ده‌پوات نه‌وه‌نده‌م لاخو‌شه ويست ده‌بټت داوا‌ی هرشتيک لئ بکات ده‌یده‌می، و نه‌گه‌ر په‌نام له‌هرشتيک پی بگريټ په‌نای ده‌ده‌م.

پیغمبره ری خوا^ﷺ فەرمویه تی: {قال الله عزوجل: المتحابون في جلالی لهم منلیبرمن نور، یغبطهم النبیین والشهداء} صحیح سنن الترمذی (۱۹۴۸). ^(۱)

۲۷ - کات زۆر گرنگه لای خوای گه وره وریا به به فیڤۆی نه ده ی و جوان نه خشه پڤۆی بۆ بکه و به سه ر کاره کانتدا پڤک دابه شی بکه، هیچی به به لاش و بی سودلی وه رگرتن به سه ر مه به، تۆپۆیستیت به سه عی کردن وه ولدانه له وانه کانتدا - نه گه ر خوینکار بیت - ده بی ئه رکه کانی ماله وه ت یا هی میرده که ت جی به جی بکه یت و پۆیستیش به ناگادار بون و به رچاوپرشنی و شاره زان بونی پیدایسته کانی ژیان و دنیا ده بی ت. کاتیکیش دابنیت بۆخویندنه وه ی بابته زانیاریه به سوده کان وه روه ها پڤکیش بۆ سه ردانی خزمه کانت .

۲۸ - به جی هیئانی سیله ی په حم و سه ردانه کانت خیرو به ره که ت هیئرن بۆته مه ن و بۆ پڤق و پۆزیت که واته سو رو به رده وام به له سه ردانی خزمه کانت و دۆسته کانت و خوشکانی موسلمان ت، با سه ردانه کانت سود به خش بن بۆیان نه ک به پچه وانه وه. له سه رچاکه و چاکه کاری ئامۆزگاریان بکه وهانیان بده، وه خراپه و خراپه کاریش بیان ترسینه و ده ستیان بگه ر و بیان گپه وه. پالنه ریک به بۆ به ره و چاکه کاری و چاکسازی و سود به خش بۆ که سانی تر، ووریایان بکه وه له زیانبه خش و ئاژاوه گپه و فیتنه بازی. ئامۆزگاریان بکه که مه میشه ده ست پڤشخه ر بن له چاکه کرد و هاریکاری وه مه ماهه نگی له نئو خه لگی دا . وه مه میشه له ته ندروستی و ساغو سه لامه تیان پیرسه و

(واته): خوای گه وره ده فەرمو ی: ئه و که سانه ی له به رخاتری من یه کتریان خۆشه ویت له پۆی مه حشه رقبه ی نوریان پی ده به خشم، له و پۆزه تاریکستان وشه وه زه نگ و نه نک و سه چا وه دا، پۆزکی ترسناک که س له تاریکایدانا توانیت له جیگه ی خۆیدا پی بجولینی که چی تۆقوبه ی نورت ده بیت و پڤکای پردی سیراتی پی ده دۆزه وه ئای له و خۆشیه، له گه ل کۆمه لی پیغه مبه ران و شه هیداندا ده بیت و نه وان خۆشیان ده ویت (وه رگپ)

پيغه مېرمن عليه السلام فرمويه تی: {من أحبَّ أن يُبسطَ له رزقه و يُنسأله في أثره فليَصِل رَحِمه^(١)}. متفق عليه.

٣٩ - زوری وېوری خوانه ناسان وسه رېږی که رانی فرمانه ګانی خواو سست و ته مې لان و پشت ګوی خه رانی شهریه تی خوا کارت تی نه که ن وه لټ نه خه له تینن و فريو نه خویت ونه که ی توش چاو له وان بکه یت، چونکه پوژیک دادیت په نجه ی په شیمانی بګه زیت ونو کاتیش په شیمانی دات نادات وله و کاته دا سر شوپو کلول و دام او ده بیت وله ه مان کات دا پروا داران دلی یان ګه لیک خوشه و سر به رزو شادمانن له پوژي قیامه تدا به هوی پابه ندبونیان به به رنامه و شهریه تی خواوه پزګاریان ده بیت. کاتی ده بیني نه وخه لکه هه مویان چون گرفتاری کرده وه خراپه ګانی خویان بون، نه و نقد دلشاد و ناسوده و به خته وهر ده بیت هه رله و کاته وه ی که نامه ی کرده وه ګانی وهرده ګریته وه له خوشیان به ده سستی راستی وهری ده ګریت وده لی: ﴿فَأَمَّا مَنْ أُوْك كِتْبَهُ، يَمِينِهِ، فَيَقُولُ هَؤُلَاءِ أَقْرَأُوا كِتْبَهُ ۖ﴾ [١١] إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلْكٌ حَسْبَاءِ ﴿٢٠﴾ الحاقه: ١٩-٢٠. (٢)

٤٠ - هه ول بده بوه مېشه یی سوزوبه زه یی له دلی خوتدا بچیتیت، به زه بیت به ګه وره و بچوک دابیته وه. باوک و دایکیشته له پیښ هه مو که سیکه وه. پيغه مېرمن عليه السلام فرمويه تی: {من

(١) واته هر که سیګه زده کات رزو و پوژي نقر بیت و شویتنه واری نه بریته وه و ته مهنی پر ختوبه ره که ت بیت باسیله ی رحم به جی بګه په نیت. (وه رګړی).

(٢) واته: هه... وهرن ته ماشا که ن، به چاوی خوتان بیبېخن. نه وه نامه ی کرده وه کانم، نه وه شهاده که م، نه وه پروانه که م، ناخرمن دهمزانی هم پوژنه ناخوشه توش دهم و پوژي لی پیچانه وه م له پیښه بویه له دنیا دا به ګوی ی خواو پيغه مېره ی خوا م کردو له پګه ی نه وان لام نه داو به ګویره ی رښازی قورنات و سوننه ت پویشتم به پوړه و به مولیم لانه دا، له به رنامه ی خوابه ولاوه هېچ رښکه په کی ترم نه ګرت، بویه منیش لیره خوی ګه وره پاداشتی دامه وه و په یمانته که ی خوی به جی هیتا. (وه رګړی).

لا یرحم لأیرحم} البخاری الفتح (۱۰/۶۰۱۳)^(۱) . و قاله أبوهريرة رضی اللہ عنہ دة طیر نوة کتره سولی خوار رضی اللہ عنہ فترمویستی: {بینما رجل یمشی بطريقه اشتد علیه العطش، فوجد بئراً فنزل فيها فشرب، ثم خرج فإذا كلبٌ يلهثُ يأكلُ الثرى من العطش، فقال الرجل: لقد بلغ هذا الكلبُ من العطشِ مثل الذي كان بلغ بي، فنزل البئرُ فملا خِفَهُ ثمَّ أمسكه بفيه فسقى الكلبُ فشكر الله له فغفر له قالوا: يا رسول الله، وإنَّ لنا في البهائم أجراً به فقال: وفي كلِّ ذاتِ كبدٍ رطبَةٍ أجرٌ} البخاری (۶۰۰۹) ^(۲) .

وهله عبدالله کوپی عمره وه رضی اللہ عنہ ده گپنه وه که پیغه مبه رضی اللہ عنہ فترمویستی: {عُذِبَتْ امرأةٌ في هرةٍ حبستها حتى ماتت جوعاً فدخلت فيها النار} البخاری (۲۳۶۵) ^(۳) .

۴۱- زوروریای بانگه شه کارانی خراب و پرو پاگه نده کارانی پیشکته وتن به . نه وانهی به پیاده وه به سواری و لاخو و توتومبیل و فروکه و به هم مو چه شنه هه و لیکیانه وه خه ریکی بلاوکردنه وهی خراپه و خراپه کاری و فیتنه و ناشوبن بؤ مسولمانان به تاییه تیش نیوهی خوشکان . ده یانه وی به ناوی پیشکته وتن و مافی ژنانه وه فریوتان بدهن و تیکتان بدهن و سه رتان لی بشیوینن و هه لتان بدین و له سه نگه ری خو پاریزی (الصون) و سه ره رزی و داوین پاکستان بیننه ده رو پوت و قوتی و سفورتان بکه ن و به ره و لیژی خلورتان

(۱) واته: هه رکه سیك به زهیی و سوزی نه بیئت و به زهیی به خه لك دانیه ته وه ، که سیش به زهیی به نه ودا نایه ته وه . (وه رگی)

(۲) واته: جارکیان کابرایک به ریگادا ده ریشت له بیاباندا و تینویتی تینی بؤمینا، توشی بیره ناویک بو چوه و خواره وه و تیژناوی خواره وه . که هاته ده ره وه بینی و سه گیک له تینوان هانکه هانکیه تی و قه پالی له خؤل و خلّت و خاش ددها، کابراوتی: به خوا نه و سه گش ده ردی منیه تی و تینویتی تینی بؤمینا وه و هه رو که چوئن تینی بؤمن هینا بوزیوه دیسان چوه ناو بیره که و پیلاوه که ی پرکردله ناو و له بیره که هاته وه ده رو به دهمی سه گه که یه و ده رو تیژناوی کردو خوی گه ورهش سوپاسی کردولی ی خوش بو . (وه رگی)

(۳) بیره چنیک له سه ره نه کردنی پشیله یه که چوه ناو و زه خه وه ، چونکه له ژوردا به ندی کردبو و خواردنیشی نه دایه ویشی نه گه را بؤخوشی بخولیته وه خوراکی خوی په یدابکات . (وه رگی)

بکەنەوه‌بۆتێرکردنی ئاره‌زه‌ بۆگەنەکانی خۆیان،بۆئەم مەبەستە جۆره‌ها کارو‌هه‌مو چه‌شنه‌ پێگایه‌کیان خستۆته‌گه‌ر،ئە‌ی خوشکی پاک وداوین پاک وبیگه‌رد و به‌پێزم ، نۆد ریا‌ی خۆت وده‌سته‌ خوشکه‌ موسلمانە‌کانت به‌و مه‌هێله‌ بکه‌ونه‌ ناوزه‌لکاوی ئە‌و فیل بازورپۆ‌ی ئاسایانه‌وبه‌ فیل و ته‌له‌که‌وقسه‌لوسو به‌پواله‌ت شیرینی هه‌نگویناوی و به‌ناوه‌رۆک ژه‌هراویه‌کانیان هه‌ل نه‌خه‌له‌تین و فیریو نه‌خۆن . دلنیا بن ئە‌وانه‌ دل‌سۆزو خه‌مخۆری ئیوه‌نین ، ئە‌وانه‌ درپندن گورگ ئاسا بۆ نێچیری ناسک ده‌گه‌پین و وه‌ک پاوچیان که‌ولی ئاسکو مامزبان له‌ سه‌ری خۆکروه‌ .

٤٢ - ئە‌ی خوشکی بپوادارم،نۆرتوندده‌ست به‌ ئایینه‌که‌ته‌وه‌ بگه‌ر،خۆت به‌ بیرو باوه‌رو یه‌کتا په‌رسته‌یه‌که‌ت (العقیده‌والتوحید)به‌رزپا‌بگه‌ر،هه‌ها خوای گه‌وره‌ چی ده‌فه‌رمویت:

﴿وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (آل عمران:١٣٩)^(١).

نۆد زنگو چالاک وه‌وشیاربه‌ له‌بلاوکردنه‌وه‌و پاگه‌یاندنی دروشمه‌ به‌رزه‌کانی ئایینه‌که‌ت و نه‌که‌ی هه‌رگیز شه‌رم بکه‌یت و له‌که‌س نه‌ترسیت، ته‌نیا له‌خوا بترسه‌ . نه‌که‌ی شه‌رم بکه‌یت له‌ پاگه‌یاندنی دروشمه‌کانی دینه‌که‌ت و نه‌ویری ئە‌نجامیان بده‌یت ده‌ناخوا‌ی گه‌وره‌ لیت ده‌په‌نجی له‌سه‌رنه‌مه‌ سزات ده‌ات ، به‌ پێچه‌وانه‌ش گه‌ر پات گه‌یاندن خوا‌ی گه‌وره‌ پاداشتیکی بێ پایانت ده‌داته‌وه‌ .

٤٣ - پۆشنیری ئیسلامیت به‌گویی گرتن له‌محازه‌ره‌ ئیسلامیه‌کان وکۆپو سیمیناره‌ به‌که‌لکه‌کان وه‌ر‌بگه‌ر به‌له‌پێگه‌ی کاسیته‌کانیشه‌وه‌ بیست، هه‌میشه‌ هه‌ول بده‌ که‌پۆژنامه‌وگۆفاره‌ ئیسلامیه‌ به‌که‌لک و سودبه‌خشه‌کان سه‌یر بکه‌و بخوینه‌وه‌ .

٤٤ - هه‌میشه‌ پالنه‌روه‌وکاریکه‌ به‌ بۆ بلاو کردنه‌وه‌ی خێرو چاکه‌ بلاو کردنه‌وه‌ی په‌وشت و ئاکار و به‌ها به‌رزه‌کان، هه‌روه‌ها فاکته‌ریک به‌ بۆ بلاو کردنه‌وه‌ی زانست وزانیا‌ری

(١) واته‌:هه‌رئیه‌ سه‌ریه‌رزوسه‌رفرازن ئە‌گه‌ر بپوا‌به‌خوا‌وبه‌ره‌نامه‌که‌ی خواییتن وپوادارین..(وه‌رگێڕ).

چ له ناو کومه لگای مسولمانانداوچ له ناوماال وخیژانی خۆت وچ له قوتاخانه وچ له ناو دراوسیکان وچ له ناودوست ودهسته خوشکان و برایانت دابیت و له هرشوینیک بیت.

۴۵ - هه میشه سوروبه رده وام به له یارمه تی دانی دایکت له ئیش و کاره کانی ماله وه دا، چونکه نه مه کاریکی زۆر باشه و پاداشتیکی زۆرت لای خوای گه وړه و کار به جی دهست ده که ویت لای دایک و باوکیشت خۆشه ویست ده بیت، سه ربیاری نه مه ش مه شق و راهینانیکه بوخۆت به یارمه تی خوا- شاره زایی باش په پيدا ده که یت و له ژيانی دواړوژدا سه رکه و توده بیت واته له ژيانی ژن و میژدایه تی وخیژانداریت.

۴۶ - هه میشه زه رده خه نه ت له سه رلیوان بیت و پوخۆش به، هه رگیز پو گرژ مه به، بپوا بکه نه مه هیجی تی ناچیت، دیاره له هه مان کاتیشدا که تو له گه ل به رامبه ره کانت به م شیوه بویت نه وانیش له وه لای پوخۆشیه که ی تو ده دهنه وه و تو یان خۆش ده ویت وله گه ل ت دا پوخۆش و لیو به زه رده خه نه دهن، له هه موی خۆشتریش پاداشتیکی بی ژماره ت لای خوای بالا دهست و کار به جی چنگ ده که ویت. نه وه ته پیغه مبه ری خوا^ﷺ فرمویه تی: {تبسمک فی وجه أخیک لك صدقة} صحیح سنن الترمذی (۱۵۹۴)^(۱).

۴۷ - هه رگیز تو په و تۆسن و پوتال مه به. له ابو هریره ^{رضی الله عنه} ده گێرپنه وه که پیاویک به پیغه مبه ری ^ﷺ گوت: نامۆزگاریم بکه، فرموی: {لاتغضب} واته تو په مه به. کابرا چه ند جاری نه مه دوباره کردوه نه ویش له وه لایمدا هه رپی ی ده فرمو: {لاتغضب} واته: تو په مه به. البخاری (۶۱۱۶). نه ی خوشکی موسلمانم باش بزانه که تو په بون له شه یتانه وه

(۱) واته: زه رده خه نه ی له سه رلیوی تو بق خوشک و برایانت خیر و سه ده قه یه بۆتو له پۆزی زیند و یونه وه دا (وه رگیز)

یه نه وه ته پیغه مبر ﷺ فه رمویه تی: {إِنَّ الْغَضَبَ مِنَ الشَّيْطَانِ وَإِنَّ الشَّيْطَانَ خَلَقَ مِنَ النَّارِ، وَإِنَّمَا تَطْفَأُ النَّارُ بِالْمَاءِ، فَإِذَا غَضِبَ أَحَدُكُمْ فَلْيَتَوَضَّأْ} رواه أحمد (٢٢٦/٤) (١).

٤٨ - خوشکی بپوادارم زږودریابه هرگیزاو هرگیز لاسایی بی باوه پولاده ران مه که وه له هلسو که وت وپه وشت و شیوه و پیگا کانی خواردن و خواردنه وه و پوښاک پوښین... تدخوت به نه وان مه چوینه نه وه ته پیغه مبر ﷺ فه رمویه تی: {من تشبه بقوم فهو منهم} رواه أبو داود (٤٠٣١) (٢).

٤٩ - زږوله ژنان له نوږت کردن دا سست و تمبه لن، همیشه وایه به دواى ده خاتو له کاتی خوی دا نایان کن. به تاییه تیش که سهرقالی نیش و کاره کانیان بن یاخود سهرقالی قسه کردن وگفت وگوى بی سودو قسه ی بوش و بی که لک بن له گه ل ژنانی تردا به تاییه تیش له به رده رگا کانیان و له گه ل خه لکی به تاییه تیش له کاتی دلوته و داوه تکاری و سهردانی خزم و دوست وده رود راوسیگاندا. په نا به خوا ده گرم له شیتان که له و پوله ژتانه نه بن، ده توتوزیک سهری نه م فه زموده یه ی خوا بکه و توتوزیک تی ی پامینه بزانه چیت پی ده لی: ﴿قَوْلٌ لِلْمُصَلِّينَ﴾ (٤) الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿٥﴾ الماعون: ٤- ٥ (٣). واتی زاراوه ی (ساهون) که مته رخه می و پشت گوی خسترو دواخستنی نوږه کانیانه تاکوکاتی شهرعی خوی به سهرده چیت به تاییه تیش نوږی عه سران .

(١) واته: توره بون له شیتانه وه یه، شیتانیش له ناگړدوست کراوه ، ناگړش به ناو ده کوږتته وه، جا هره یه کیک له نئوه که توره بو با بچی ده ست نوږه له بگریت توره یه که ی ده نیشیتته وه. (وه رگیږ).

(٢) واته: هرکه سیک خوی به هرکه س وگه ل وکومه ل و قه ومیک بچوینیت نه وه له وانه له کومه لی مسولمانان نه.

(٣) واته: هاوارو پوږیو نه وکه سانه ی که له نوږه کانیان دا که مته رخه من، یا شیوی وه یل که شیویکه له شیوه کانی نوره خ هره کو ږا ه کارانی قورنن ده فهرمون بونه وکه سانه ی له نوږه کانیان که مته رخه من. (وه رگیږ).

۵۰ - پۆڭز پلهیهکی به رزی هیه لای خوای گه و ره و پاداشتیکی ئۆریشی هیه،
 و سه رباری نه وهی که پۆلکی گرنکی هیه له پاک کردنه وهی نه فس و خاوین کردنه وهی و
 یژدان. ئای چه ندخۆش ده بونه فسی خۆت له سه رپۆڭوگرتن پابهینا بایه، دیاره مه به ستمان
 له پۆڭزی سوننه ته (التطوع) واته پۆڭزی خۆ به خشی وهک پۆڭزی شه شه لان له مانگی شه والی
 دواي په مه زان و سی پۆڭ له هه مو مانگیك دا^(۱).

وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على محمد وعلى آله
 وصحبه وسلم تسليماً ومن والاه إلى يوم الدين.

احمد محمد ممند

۱۴۲۸هـ - ۲۰۰۷

(۱) سی پۆڭله هه مو مانگیك دا بریتین له سی پۆڭه سی یه کان (الایام
 البیض) که ده کاته پۆڭی (۱۳، ۱۴، ۱۵) له هه مو مانگیك دا که مانگ تی یاندا پره. هه روه ها به پۆڭوبونی
 پۆڭانی دوشه موه و پینچ شه مه ان له هه مو هه فته یه کدا سوننه تیکی دنیای پیغه مبه ره ﷺ واته:
 پیغه مبه ره ﷺ به رده وام نه و دو پۆڭانه له هه فته دا به پۆڭوبوه بۆیه ئیمهش که خۆمان به موسلمان وشوین
 که وهی نه و بزانی ده بی نه و دو پۆڭانه به پۆڭوبین. لیمان تیکه ل نه بیته نه مه سوننه ته نهک فه پز
 هه رده بی بیگریته. نه خیر به لام که هه رکه سیك نه م سوننه ته زیندویکاته وه پاداشتیکی بی پایانی هیه
 و ده بیته خۆشه ویستی خوا و پیغه مبه ره له پۆڭی دواي دا له مه جلسی پیغه مبه ره وه نزیک ده بیته
 له خۆشه ویستانی نه و ده ژمیردریت.

هه روه ها به پۆڭوبونی پۆڭی (۹، ۱۰) عاشورا و نۆ پۆڭی یه که می مانگی ذی الحجة سوننه ته و پاداشتیکی
 ئۆدی هیه لای خوای گه و ره (وه رگیته).

ئە بەرھەمەكگانى نووسەر

- پاراستنى تەنھا خواپەرستى/ابن باز.
- دە (۱۰) نامە بۇ حاجيان و عومرەكاران/د. يحيى بن ابراهيم.
- رېبەرى حاجى و عومرەكاران دەستەى ھۆشياركردنەوھى لە ھەج.
- پۆشاكى ئىسلامى مايەى خۆش بەختى تاك و كۆمەلە.
- ھەلە باوھەكان.
- بىروباوھەرى تەنھا خواپەرستى/شيخ صالح فوزان.

ئەم بەرھەمانەش لەژىر چاپدان:

- تىرۆرو توقاندن.
- زانستى كىتەبخانەكان و زانىارىەكان.
- ھوكمى پىش تاشىن.

ناوهرۇك

ئافرىتى مۇسلمان و ئەركى سەرشانى لە رۇزگارى ئەمىرى ھاۋچەرخ دا

بابەت	لاپەرە
پېشەكى نوسەر.....	۵.....
لېدوان لەئافرىت و بەرپرستىيەكانى بۇجى؟.....	۱۱.....
چوارچىۋەكانى بەرپرستىيەكانى ئافرىتى مۇسلمان.....	۳۱.....
كۆلگەو بىنەماكانى تەلارى رۇشنىرى ئافرىتى مۇسلمان.....	۴۷.....
بەرپرستىيەكانى رۇشنىرى ئافرىتى مۇسلمان.....	۵۱.....
ورىيى وئاگادارى لەمانەى خوارمۇ گەلىك گرنگ وپپويستە:.....	۹۶.....
نامۇزگار يەكان(التوصيات):.....	۱۸۷.....

بانگەوازىك بۇ برا و خوشكانى پەروردىار

بابەت	لاپەرە
بانگەوازىك بۇ برا و خوشكانى پەروردىار.....	۱۹۱.....
پېشەكى وەرگىر.....	۱۹۳.....
پېشەكى نوسەر.....	۲۰۵.....
ئەركى مامۇستا.....	۲۲۱.....
لە ئەرگەكانى مامۇستا.....	۲۲۳.....
نامۇزگار يەكانى لوقمان <small>عليه السلام</small> بۇ كۆپمەكى.....	۲۳۳.....
نامۇزگار يە گرنگەكانى پېغەمبەر <small>ﷺ</small> بۇ مىندالان.....	۲۴۳.....
لەرپوشتەكانى سەردانى نەخۇش.....	۲۵۷.....
لەرپوشتەكانى سەردان و پوخسەت وەرگىرنى چۈنە ژورمۇه.....	۲۶۳.....

- (من آداب الزیارة والإستئذان) ٢٦٣
- له پړو شته کانی بریایان و خوشکانی ماموستانیان پهر و مردیار ٢٧٥
- له پړو شته و ناکاری خوشک و بریایان قوتابی ٢٧٩
- ماموستان موسلمانان بانگه وازیکار ٢٨٢
- دمستخو شتی و خه لا تکریدن و سزادتن (المکافأ والعقوبات): ٢٢٦
- زیانه کانی سزادانی مادی واته لیڈان: ٢٢٣
- سزا قه دمغه کرا و دهکان (العقوبات المنوعة): ٢٢٣
- چاره سمری توور و مېوون و هه لچوون (علاج الغضب والإنفعال): ٢٢٧
- سزا پهر و مردمیه به سو و دهکان (العقوبات التربوية المفيدة): ٢٢٨
- هه له کانی هندی له ماموستانیان و فهران بهرمان ٢٤٧
- نمرکی کریکار و خاوندکار (واجب العامل وصاحب العمل): ٢٥١
- لا سای کردنه و هی کویرانه زیان به خسه (التقلید الأعمی ضان): ٢٥٢
- بو خوشکانی ماموستان له سهره تای و قوناغه کانی تری خویندن (الی المعلامات والمدرسات): ٢٥٩
- پوشاکی شهرعیانه (الحجاب الشرعی): ٢٥٩
- پوخته هی نه م کتیبه (خلاصة الرسالة): ٢٦٢

چهند نزاو پارانه و هیه ک له قورنانی پیروزدا

- بابهت لا پهره
- چهند نزاو پارانه و هیه ک له قورنانی پیروز دا ٢٦٧
- بهشی په که م ٢٧٥
- واتای بی نویزی و حکمه ته که هی ٢٧٥

- ٣٧٥..... بئ نويزي (الحيض) له زماندا: له بهر رويشتني شتيك و بهر دموام بوني.
- ٣٧٧ بهشي دووهم
- ٣٧٧ کاتي بئ نويزي و ماوه کهي
- ٣٧٧ کاتي بئ نويزي به دو پيگه دا دپروات:
- ٣٧٧ پيگهي يه کهم: لهو ته مهنه دا که بئ نويزي ناسايي تيدا رو دهدات:
- ٣٧٨ پيگهي دووهم: له ماوهي بئ نويزي دا:
- ٣٨٥..... بئ نويزي دوگيان = سک پر (حيض الحامل)
- ٣٨٧ بهشي سي يه م
- ٣٨٧ بئ نويزي له پر (الطواريه)
- ٣٩٣..... بهشي چواره م
- ٣٩٣..... حوکمه کاني بئ نويزي
- سي شتو سي حالت هه ن له حمرامي و نادرستي ته لافدان له کاتي بئ نويزي دا
- ٤٠٤..... هه لاويز دراو کهر يتين له مانه ي خواره وه:
- ٤١١..... بهشي پينجه م
- ٤١١..... ئيستحازه و حوکمه کاني (الاستحاضه)
- ٤١١..... بارمکاني خوین له بهر رويشتو (المستحاضه)
- ٤١٥ نهو حاله تانه ي که به خوینی دهمار (الاستحاضه) ده چیت:
- ٤١٧ حوکمه کاني خوینی دهمار (الاستحاضه)

چەند وشەيەكى زېرىن بۇ خوشكى موسلمانى ھاوچەرخ

بابەت	لاپەرە
مەرجهگانى پۇشاكى شەرى ئەى خوشكى موسلمانم.....	۴۲۴
گېرى راشكاوى وراستىهگان ھەئە گارىهگان دىمېرى و دەسو تىنى:.....	۴۲۵
نەخشەى تىك شاكاندنى شەپۆلەكە:.....	۴۲۸
تىكەلاوى قەدەمغەو ھەرامە:.....	۴۳۵
پرسىيارو وەلام.....	۴۴۴
چىرپاندنىك بەگوى ى بوك وزاوادا:.....	۴۴۸
كۆتا وشە.....	۴۵۴

پە نجا گول ئە باخچەى نامۇزگارىهگاندا

بابەت	لاپەرە
قەسەکردن:.....	۴۶۸
بىستەن و گوى گرتن:.....	۴۷۵
پۇشاك وجل وبەرگ:.....	۴۷۶
كۆرۈكۆبۈنەو دە دانىشتەگان:.....	۴۷۶
دەرچۈن بۇبازار:.....	۴۸۰
دوعاو زىكرولەخوئاپارنەو:.....	۴۸۲
لە بەرھەمەگانى نووسەر.....	۴۹۲
ناومرۆك.....	۴۹۳

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

کتیبخانه‌ی پیشین (السلف)

هه‌ولیر: چوار پریانی شیخ مه‌حموود – بازاری لاوه‌ند – ژیر ته‌له‌فریونی تورکمانان

مۆبایل: ۰۷۵۰۴۷۹۴۲۴۲

www.sarezkh.com